LEVITICUS LEVITICUS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\text{IPS}}$ Translation, and Rashi

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- Cource: https://he.wikisource.org/wiki/idin/gro.source —
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using IMEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת ויקרא הפטרת צו הפטרת שמיני הפטרת תזריע הפטרת מצרע הפטרת מצרע	125 146 143 143
פרשת במדבר	139
פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי	139
פרשת בחקתי	124
פרשת בהר	112
פרשת אמור	96
פרשת קרשים	1 8
פרשה אחרי מות	72
פרשה מצרע	69
פרשה תוריע	84
פרשה שמיני	34
פרשה צו	61
פרשה ויקרא	I
Usage Guide	İν
Introduction	Λ

תוכן העניינים

OEL バイドメ – noitoubortnI

1	הפטרת שבת הג	T12 .	• •	•	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	, I	81
1	הפטרת פרשת ד	וחודש	• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. 8	ΖI
(פרשת פרה הפטרת פרשת פ מפטיר לפרשת . הפטרת פרשת ד הפטרת שבת הג		٠.	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. 9	ΖI
1	הפטרת פרשת פ	rr.	• •	•	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	· þ	ΔI
C	erwn err		• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. 2	۷I
1	פרשת זכור הפטרת פרשת ז	CIL .	• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠6	91
	פרשת זכור	• • • •	• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	. 8	91
1	הפטרת שבת מו	1 コイア	Ω.	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	. 9	91
1	הפטרת שבת ר?	数 ロバア	.Ø.	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. ε	91
	מפטיר לשבה ר	% は エニ	-	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. ε	91
1	הפטרת בחקתי		• •	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. [91
1	הפטרת בהר .	• • • •	• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. 6	91
1	הפטרת אמור .	• • • •	• •	•	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠ ۷	12
1	הפטרת קדשים הפטרת אמור . הפטרת בהר . הפטרת בחקתי מממור ליינדם ר	• • • •	• •	•	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	. 9	91

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastavot can occur on which Sabbaths is from the Koren Information on which special Mastir and Hastavot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

rotes.

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munah legarmei has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyor, aliyor, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. The and TRTW indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor O in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical

א אַלְיו מַאָּהֶל מוּעָר לַאִּמָר: سطدم تنظُّتُ ﴿ عَجْ مَاهُلًا تَنْلَقُكُ نُعِينًا بَطُنُهُ خُمِيهُ لِانْقَالِهُ خُمِّهُ لَا يُعْقِيبًا

ממּהְבּן וֹמִלֹא לִמִימָר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the Lord called unto Moses,

خُلَـٰدَدُكُت: עַבְּקר וּמִן־תַצֵּאוֹ תַּקָרִינוּ אָת־ קרבון ליהוֹוָה מו־הּבְּהַמָּה מוֹ אַלַטְם אַנְם בּירוּקרִיב מִבָּם לְחוֹן אֵנְשׁ אַבי וְקְבִיר מִנְּכוֹן يَةِد جُرِ خَبْرُ نَشِلَهُمْ لِجُمْلُنَ مَرْدِمُ مَا خُبْرُ نَشِلُهُمْ لَقَامَا

كانك أثلاث دال: מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו זִינוּ לונבלא בנם גל מו במולא

herd or of the flock. offering of the cattle, even of the the Lord, ye shall bring your of you bringeth an offering unto and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

: ١٤٠١ المان מומד יקריב אלו לרצוו לפני ְ שַׁמִּים יַקְרִיבְגַוּ אֶלְ־פְּׁתַח אָהֶלְ דְּכֵּר שְּלִים יְקְרָבַנִּיה לְתָרַע אַם מַלְע אַנְיבִינְ מִן עַבַּאָר זָבֶר אַם מַּלְטַא טִּינְבָּנִיה מוֹ שִיבִי

לְנֹתֹּלֹא לְנִעַ עֲנִׁם נִיֹּי מהכו ומלא ולבור

that he may be accepted before the to the door of the tent of meeting, without blemish; he shall bring it of the herd, he shall offer it a male If his offering be a burnt-offering

(שבועות יב.): מלמד שֶׁשְּׁמֵיס ממנדביס עולס בֹשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס נדבת לבור, סיה עולת קיץ סמובה סבה מן סמותרות לסולים אם סנוגם שסמים, כשסוא אומר למעס מן סענין מן סבקר, שאין סלמוד לומר, לסולים את סעריפה: הקריבו. כולס, לסוליא אם סרובע ואת סנרבע: - מן הבקר. לסוליא את סנעבד: - מן הצאן. לסוליא את סמוקלס: - ומן הצאן. שסכל סיס שלו, אף אחם לא מקריצו מן סגול: חבחמה. יכול אף חיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: מן הבחמה. ולא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקרינ, פקרצנות נדפס דְּבֵּר סענין: אדם. למס ואמר, מס אדס סראשון לא סקריב מן סגול היה הדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר וַיָּשָׁב משֶׁה אָבָרִי הַשָּׁם וגוי (שמות יע, ח): ואילך, לא נמייחד הדבור עם משה, שנאמר וַיְהִי פַּמַשֶׁר מַמּוּ פָל מַּנְשֵׁי הַמִּלְםְמֶה לֶמוּח. וַיְרַבֵּר ה' מַלַי לֵחֹתר (דברים ב מז, יז), אלי לא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים הבית, מלמוד לומר מַעַל סַפַּפַרֶּם (במדבר ז, פע), יכול מעל הכפורם כולה, מלמוד לומר מָבֵּין שָׁנֵי סַכְּרָבִים (שֹם): ־ לאמר. בֿבל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ (שם), אם כן למה נאמר עד החלר החילונה, שכיון שמגיע שם היה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל שלול נפסק, כיוצא בו וְקוֹל פַנְפֵּי שַּבְּרוּבִיס נִשְׁמַע עַד הֶמְבֹּר בַּמִינֹבֶה (ימוקאל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר בְּקוֹל המפורש במהלים קול ה' בַּפַּׁת, קול ה' בֶּבְּרֶר, קול ה' שֹבֵר חֲבְוִים (מהלים כע ד, ה), אם כן למה נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקרל נפסק ולא היה יולא מרץ לאהל, יכול מפני שהקרל נמרך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, פע), מהו הקרל, הוא הקרל ישמעו אם קול סקריאס, מלמוד לומר קול לו, קול אליו, משס שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאהל מועד. מלמד שסיס מיעומין לְדַבֵּר אָפוֹ (במדבר ז, פמ), מִדַּבֵּר אַבְיוֹ (שֹס), וַיְדַבֵּר אַבְיוֹ, וְנוֹשְַדְפִּי לְּךְ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול כאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן י"ג פרשם לפרשם ובין ענין לענין, קל וחומר לסדיום סלומד מן הסדיום: - אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודה אומר י"ג דברום קריאס, חלמוד לומר וידבר, לדבור סימס קריאס ולא לספסקום, ומס סיו ספסקום משמשום, לימן ריוח למשס לסמבונן בין בְּלְעָם (במדבר כג, ד): ויקרא אל משה. הקול הולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף להפסקום היחה שנאמר, וְקְרָּשׁ זֶבּ שֶׁל זֶב (ישעיה ו, ג), אֿבל לנביאי האומות עכו"ס נגלה אליהן בלשון עראי ומומאה, שנאמר וַיַּּקֶר שֳלהִיס שָׁל (1) ויקרא אל משה. לכל דברות ולכל התירות ולכל צוויים קדמה קריהה, לשון תבה, לשון שמלהכי השרת משתמשין בו,

בְּבְּעִׁט: בעל כרסו מלמוד לומר לרלונו, הא כילד, כופין אותו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה ו.): - לפני ה' והטוך. אין שמיכה מי שסוא, יכול אפילו נמערבס בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: "קריב אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולוח, וחקרב כל אחח לשם בלא מוס: - אל פחח אחל מועד. ממפל בהבאמו עד העורה. מהו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבה עולת ראובן בעולת (E) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר לממה, שאין חלמוד לומר, זכר ולא טומטוס ואנדרוגינוס (בכורוס מא:): רומים.

أنكلة، كنك خُرَفَلُمْ مُكِينَا:

וְּאֶׁחַטְׁ אֶּעַ בֵּּלְ תַּבְּקָר לְבְּנֵי, וְתַוְנִע וְיִבּוֹס יָת בַּר מּוֹבִי בֵּדָם יִיָּ

מַמְבּן וֹמִנָא: מֹבְבָּהָא סְחוֹר סְחוֹר דְּבָּהָנִע

י ְוְהִפְּשִׁישׁ אֶת־הָעֹלְה וְנְתָּח אֹמָה וִיִשְׁלֹח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג יָתַה

ע וְנִישְׁיֵנִי בְּנָי אַבְּרָן הַכְּבֵוֹן אָהָ מַּלְ... ·

הֹלְ מֹוֹבְבֹּנוֹא וֹנִסֹוֹבְנוֹן אֹהֹוֹא הֹלְ וֹנְטְּׁנִוּ בְּנִגְ אַבְּוֹרָן כְּבִּנִא אַנְאָּטֹא

wood in order upon the fire. shall put fire upon the altar, and lay And the sons of Aaron the priest

עמּוְבָּחַ וְעְּרְכִיּ עַצִּיִם עַלְ־הָאֵטִּ: אֵישְׁהָא:

on the fire which is upon the altar; suet, in order upon the wood that is

lay the pieces, and the head, and the

And Aaron's sons, the priests, shall

لِغُمْ غُمُّكُ فِحُ لِيَقِالِكُمْ خُمُ

שלוגלול יולפין מון למערכם:

ζ(αα'σ (αιζ'ן 'à.):

בומן שכול מפורק:

עשק, ועל לאו שנתק לעשק:

עבד בבגדי כהן הדיומ, עבודתו פקולה:

pieces. And he shall flay the

خِثْنَائِدِ:

burnt-offering, and cut it into its

tent of meeting. the altar that is at the door of the dash the blood round about against priests, shall present the blood, and the LORD; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before

atonement for him. shall be accepted for him to make head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the

CICHL: המוְבֶּחַ סְבִּיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל אָטַ עַּבְּׁם וֹזְבְׁעָּוּ אָטַ עַבְּּם מַּלְ - בַּמָּא וֹזִוּבְעוּוּ זָט בַּמָא מַלְ ליי וְהִקְּרִיבוּ בְּנֵּרְ אַהַרָן הַבְּהָנִים וֹיקָרִבוּן בְּנֵי אַהַרֹן בְּתֵּנִיִּא יָלוֹ

וְסְמַּוֹב יַבְיִּנְ מֹלְ נַאִּמְ נַמְלְנַי וִיְסְמִוּב יְבִיה עַלְנַיִּא

נאמר, ללמדך שמעלהו עם הראש ומכפה בו אם בים השמיעה, וזהו דרך כבוד של מעלה: אשר על המובח. שלא יהיו הראש. לפי שלין הראש בכלל הפשמ, שכבר הימו בשמימה, לפיכך הולרך למנימו לעלמו (מולין כו.): ואח הפדר. למה (8) בני אהרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיוע שעבר בשמונס בגדים, עבודתו פקולס: את הנתחים את

(ד) ונחנו אש. אף על פי שהאש יירדת מן השמים, מלוה להביא מן ההדיע: בני אחרן הבהן. כשהוא בניהוע, הא אם

(a) והפשים אח העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצות את כל סעולות לספשע ונתות: אוחה לנחחיה. ולא נתחיס

בוריקס, אי וורקו יכול בוריקס אחם, חלמוד לומר סביב, סא כילד, נומן שמי מחנום שהן ד': אשר פחח אהל מועד. ולא כנגד סוויום, לכך נאמר שביב, שיסא הדס נימן בדי רוחום המובח, או יכול יקיפנו כחוע, חלמוד לומר וזרקו, ואי אפשר להקיף מלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּסוק יא): וזרקו. עומד למטה, וזורק מן הכלי לכוחל המובח למטה מחוט הסיקרא שנמערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאום הפנימיום, או במעאום החלוניום, שאלו למעלה והיא למעה, אהרן. יכול מללים, מלמוד לומר הכהנים: אח הדם וזרקו אח הדם. מה מלמוד לומר דם דם בי פעמים, להביא את והקריבו. זו קצלס שסיא סראשונס, ומשמעס לשון סולכס, למדנו שמיסן (מ"א ששמיסן) צצני אסרן (מגיגס יא.): בני (a) ושחט והקריבו הכהנים. מִקַּבְּלֶס ומֿילך מנות כסינס, למד על סשמיעס שכשרס צור: לפני ה'. צעורס:

מס סוא מכלס לו, אס מאמר על כרימות ומימות "ד, או מימס בידי שמיס, או מלקות, סרי עונשן אמור, סא אינו מכלס אלא על (+) על ראש העלה. להביה עולם מובה לסמיכה, ולהביה עולם הלהן: העלה. פרט לעולם העוף: ונרצה לו. על

άĻċŮ»:

עַפְּבֶר עַלְיהַעָּאָהָים אָהֶר עַלִּי עַלִּי עַלְי עִּעָּי עַלְיִי עִּעָּי עִּעָּי עִּעָּי עִינְיִי עִּינְיִי

וְעְּרְכֵּוּ בְּגָרָ אַנְדְרְן תַבְּּנְדָּנִים וִיסְדְּרוּן בְּנֵי אַנְּרֹן בְּנִינִיִּא יָת

אָם עַנְּיִּקְיִּים אָם־דְרָאָשׁ וְאָם־ אֶבְּרַיָּאִ יָּה בִישָׁאַ וְיָה הַּרְבָּאִ

ניקוֹת לֵיהֹנֶה: (ס) המּוְבֵּחָה עֹלֶה אַשֵּׁה הֵיחַ לְעַּרְבְּחָא نظلفر بختمر زئيرا جفزت نتنب بختمين بمقرم فمنه

וֹב<u>ֶר הַמֶּים יַקְרִיבֶּנוּ:</u> עַכְּשָּׁבָּיִם אָוַ מִן־הַעִּיָּיִם לָעַלָּה ישרפל וָאָם־מָן־הַצֹּאַן

המוקה סביב: אַנְירֶן הַפּהָנִים אָת־דְּמָי עַלֹּ־ אַנֵּרֶן בְּהָנִיָּא יָת דְּמִיה עַלֹּ " עפְנָה לְפְּנֵי יְהְוָה וְזְרְלֹוּ בְנֵי צִפּוּנָא בֵּרִם יִי וְיִוּרְקּוֹּן בְּנֵי וְשְׁעָּם אִילְוּ עַלְּ עָּלֶ יָבֶרְ הַמִּוְבָּתַ

" וְאֶת־פִּדְרֵוֹ וְעְּרֵךְ תַּבֹּהַן אֹהְם בִישִׁיה וְיָה תַּרְבֵּיה וִיְסְיַרַ וְנְמַח אַסוֹ לְנְמְּטְוֹו וְאָטַ רֹאָמֻוֹ וִיפַּלָּיג יָמִיה לְאָבָרוֹהִי וְיָה

التقيد اتجبعت الترا ففرت هُمُد مَر_نَفِاٰطُنَ: مَرِ ـ لَامَةُ مَر مَرْ ـ لَا يُهُمْ خَلَانُمُ مَنْ لِمَرْ عُمَنِهُ لَـ مَرْ

אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָה לַיהְוָה: (a) וְהִקְמָיִר הַמִּוְבְּהָה עֹלֶה הוֹא לְמַרְבָּהָא עֵלְהָא הוּא מּוּרְבַּוֹ ور للنظاري تحتا

מֹן בֹּנֹוֹ בַּוּנֹוֹבַ אָנַרַ בַּוֹבַבֹּנוּ: ליהוֹה והקריב מו־הַתּהֹים אַוֹּ קְּדָם יִיְ וִיקְּרִיב מוֹ שִׁפְּנִינָיִאׁ אוֹ נאָם מוַ בַימָּנְבּ מַלַב צַבְּבַבּנְ נֹאָם מוּ מִנִּפָא מַּלְבַא צַנּוֹבַבָּנִיבַ

Tailu: המוְבָּחָה וְנְמְצְּהַ דְמֹּוֹ עֵלְ קֵיר לִמְרְבָּחָא וְיִהְמָצִי דְמִיה עַל ※に 下 ※ 違っ أنك أنك يوتا \$2 يوانية انكائد خيته كماخيه

> במטפלבל ברעניא ברם יו: אָת־הַכֹּל וְיַפִּיק בְּהַנְא

كِيْرُكِم لِحَدِ شِكْرِت نُكُلُحُوْنِك: אַמַּבוֹא אַנ מוֹן בַּנוֹ הַנַּגֹּא בוב לאם מו הלא מובלהיני מו

מַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר: ן יִכּוֹס יָתִיה עַל שָׁדָא דְעַדְבְּחָא

אָישְׁרָא דִעַל מַדְבָּרָא:

במטלפל לבהוא לבם וו: אָנוַ עַכְּלְ וֹיִלְבוֹיב כִּבְּוֹלָא וֹנו כּוִלָא וֹנִפּוּל ונוא וכבמוא ובבוב במוא

מו בני יונה ית סורבניה:

כּוִטֹל מָבִבּטֹא: וְנִיבְמָהְיִר וְנִמְּלְוָם זָת בֵּימָהִיִּר וְנַפָּיִל

> savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet altar, for a burnt-offering, an spall make the whole smoke on the wash with water; and the priest but its inwards and its legs shall he

> offer it a male without blemish. goats, for a burnt-offering, he shall whether of the sheep, or of the And if his offering be of the flock,

round about. shall dash its blood against the altar LORD; and Aaron's sons, the priests, the altar northward before the And he shall kill it on the side of

upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the and the priest shall lay them, with And he shall cut it into its pieces;

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made smoke upon the altar; it is a shall offer the whole, and make it he wash with water; and the priest But the inwards and the legs shall

turtle-doves, or of young pigeons. In all bring his offering of a burnt-offering of fowls, then he And if his offering to the LORD be

Þτ

π

ΟI

drained out on the side of the altar. and the blood thereof shall be and make it smoke on the altar; the altar, and pinch off its head, And the priest shall bring it unto

נחם רוח לְפַּנִי, שחמרתי ונעשה רלוני: (פ) עולה. לשם עולה יקטירנו: אשה. כשישחמנו יהא שוחמו לשם האש, וכל אשה לשוץ אש, פושיי"ר בלש"ו: ביחוח.

מן הכשבים או מן העזים. הכי אלו ג' מיעומין, פרט לוקן לחולה ולמווהם: (10) ואם מן הצאן. יי"ו מופיף על ענין ראשון, ולמס ספפיק, ליפן ריים למשס לסמבונן בין פרשס לפרשס: – מן הצאן

(II) על ירך המובח. על לד סמובם: צפונה לפני ה'. ומין לפון בנמס:

שלל מורים: ולפגדולים: – מן החורים או מן בני היונה. פרט לממלס הליסוב, שבוה ושבוה שהופ פסול, שהופגדול פלל בני יונה וקטן ממוס ווכרוס בעופוס, יכול אף מחוסר אבר, מלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קמניס: בני היונה. קמניס (14) מן העוף. ולה כל סעוף. לפי שנהמר הְמִיס וְכֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר כָּלְיִשׁי, מלוס ווכרות בבסמס, והין

ξ

خَرِفِد هُمْ ـ فِجَاتِ سَيْظِ: र्त्राप्तेत अंद्रेप संह्रेद्र व्यक्षेत्र אָנו_מֹבְאָנוֹנ

心はなる: 世級はし シズゼしん בַנְאַטַׁעַ וְיַמְבַּי יָתְ וְפַּבוֹיה בָאוּכָלִיה

the place of the ashes. beside the altar on the east part, in the feathers thereof, and cast it And he shall take away its crop with

עקַר הוא אַשָּה בֵיחַ נִיחַתַ מּלְ-עִמְאָת אַמֶּר מַלְ-עַאָּת לְמָּוֹבְּטִא מַלְ ע וְהַקְּמִיר אָתָוֹ הַכֹּהֵן הַמִּוְבֶּהָה וְמִּסְּה אָנוֹוְ בֹבֹּוֹפֹּוֹן לַאִּ וֹבֹבוּלִ וֹנִפֹּבוּל וַנִינִי בַּבַּוֹפוּהִי לָאִ

במטפלב לבהוא פבס וו: אַגמָּטֹא הַלְטַא עואַ לוּוִבּוֹן אָענָא דענר

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made wood that is upon the fire; it is a it smoke upon the altar, upon the asunder; and the priest shall make thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

אַבְּיִנְ מֻּמִּוּ וֹלִנִוּ אַבְּיִנִי בַּדְּנִי: ליהנה סֹלֶת יהֶנֶה קָרְבְּגִּוֹ וְיָצֶל

ווטון מַלַע לַבוּנִטָא: ליובניה ויריק עלה משחא מוֹשׁלַא פֿבּם !! סוּלִשָּׁא וֹביוּ اَثْقُم خَدَنَكَانِہ كَلَّا مَثَلَا يَجْنُم جُدَد يَكَدَد كَالْحَا

frankincense thereon. he shall pour oil upon it, and put offering shall be of fine flour; and meal-offering unto the Lore, his And when any one bringeth a

II

סקטרס ונמלס דמו כבר: מולס, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכו', אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורם הוא ומלק והקטיר, וקודה בית סשתיעס על קיר סמובת, וסדס מתמלס ויורד: ומלק והקשיר ונמצה. אפשר לומר כן, מאתר שהוא מקעיר הוא ומומך מפרקם עד שמגיע לפימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל, ג), פִּי פְּפָם סַמֵּן (ישעיה מז, ד), כוצש (15) והקריבו. אפילו פרידס אחת יביא: הכהן ומלק. אין מליקס בכלי, אלא בעלמו של כהן, קולן בלפרנו ממול העורף

אצל המזבח קדמה. במולמו של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנותנין שס תרומת סדשן בכל בוקל, ודישון מובת באבום בעלים, נאמר והקרב והכרעים ירחן במים, והקעיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, והשליך אם המעים שאכלו מן הגול: ז"ל אמרו, קודר סביב הזפק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (זבחים סה.). בעולם בהמה שאינה אוכלת אלא גשו (סיכה ד, מו), וזהו שמהגם מונקלום בְּמוּבְגַיִּה, וזה מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מת הקורקבן שמה. ורבומינו (15) בוראחו. מקום הרעי, ווה הופק: 🗆 בנוצחח. עם בני מעיה (ובחים קד:), ונולה לשון דבר המלום, כמו בִּי נָלוּ צַּם

ובלבד שיכוין את לבו לשמים: . מסיכוס, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף ריס ניסוס (פסוק ע), ונאמר בבהמה ריס ניסוס, לומר לך אסד המרבה ואחד הממעיע קלס עליו, ולמס אמר סכמוצ וסקעיר, כדי שיסא סמוצח שָבַע ומסודר צקרבנו של עני: - לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לצ' כנפיו, אינו לריך למרוע כנפי נולמו: – בכנפיו. נולס ממש. וסלא אין לך הדיוע שמריח ריח רע של כנפיס נשרפיס ואין נפשר (TI) ושסע. אין שיפוע אלה ביד, וכן הוה הומר בשמשון וַיִּשְׁמְּבִי בְּשָׁמַע הַבְּדִי (שופעים יד, וזבחים פה:): 🗈 בבופיו. עם הפנימי, והמנורה, וכולם נבלעים שם במקומן (יומא כא.):

וּבְלְילָם כשבים בוב: עמס, שנאמר על כל לבוינחס, שלאחר שקמץ מלקט את סלבויס כולס מעליס, ומקטירס: ויצק ונחן והביצה. מלמד שיניקס של כולה מפני שהוא נבלל עמה, ונקמץ עמה, כמו שנאמר מסלחה ומשמנה, ולבונה של מקלחה שאינה נבללח עמה ולא נקמלח "לבוגה. על מקלמס, מנים קומץ לצויס עליס ללד אמד, ומס כאים לומר כן, שאין ריצוי אמר ריצוי צמורס אלא למעמ ד"א שמן פחוחה מעשרון, שואמר וְעַשְׁלוּן בֹלָה לְמִנְהֶה (להלו יד, כא), עשרון לכל מנחה: ריצק עליה שמון. על כולה: ווחן עליה קודס קמילה מוץ מזו, לכך קרויה מנחח סלם: - סרח. אין סלח אלא מן החטין, שנאמר סלֶח השים (שמוח כט, ב), ואין מנחה הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא סלת, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות, וכולן באות אפויות אני עליו כאילו הקריב נפשו (מנחות קד:): ההיה קרבנו. האומר הרי עלי מנחה שמם, מביא מנחת שלה, שהיא (I) וופש בי חקריב. לא נאמר נפט בכל קרצנית נדבה אלא במנחה, מי דרכו להתנדב מנחה, עני, אמר הקב"ה מעלה

ספר ויקרא – פרשת ויקרא – שלישי – ILEVITICUS II – מלישי

الألك الم ŢĠĬĘŢſ إترקفْيد يَحَيُّا אָת־אַּוְּבְּרָתָה לִבּוֹנְתַה וָיָפֶּיִק בָּתָנָא יָת rawain ّ لَكُوِّهُ مَنْهُٖ مُكَرِّهِ كُمُورِ مُوَكِّكُ لِنَاكِمِهِ لَمُعَمِّلًا مُعَمِّلًا مُحْدًا خَلَامًا فَيَ يْقِجْ بَهْ مَا جَيْرٌ فِيَادِ أَ مَفَهَرْ مَنْ إِنْ مِنْ فِيْ فِهِ الْأَوْدِ فِي رَبِّ مِنْ الْأَوْدِ فِي يَا

במטפבל ברענא שלם יו: אַשֶּׁה בֵיהַ נִיחָה צַּוְּבְּרָתִה לְעַוְבְּהָא קּוּרְבּּוֹ <u> בֶּלְ לְבִנְּטִׂ</u>יִי מִסְּלְטַּיִי וּמִמָּמְשָׁבִייִ עַּלְ בָּלְ

יְהֹנְה: (ס) بخٰ خُدُرُن خِدُم كَالِمُن صَعْمَة بَحْدَرِين ابتينيثير مالتهبئت جهيبًا بونهمهد ما مبمه جهينا

تَشْمُا: (a) حَشِمًا بلَطَيْ مَجُبِهِ مُشِلِّهِ فَصَيْلًا يَضَمِّلُ الْخُرْفِ مَنْ لَهُ فَعِيدًا * תַנְּוּר סָׁלֶת חַלְּוֹת מַצִּתֹ בְּלוּלְת מַצִּפָּה תַנּוּר סֹלֶת נְּרִיצֶן וֹכֹׁ, עַלֵּבֶב לַבְבָּן מִוֹבֵיׁ מַאֲבָּב וֹאָב, טַלֵּב, כּוּבַבּן מִוֹבַיִּם

قفرنا يَظْمُرِينَا خَطْمُنَا:

מַבֶּה תִּהְיֶה: לבללב סבע בנובע בשמו מובלנה סובשא , וְאִם־מִנְחֲה

הגַ עַמְּעַבְע וֹאָם מִוֹטִיא הגַ מַסְבוּיִיאַ

שָׁמֶן מִנְחֲה הָוּא: (ס) י פֿעַנִע אָשַׁעַ פּשָּׁנִם וֹנֹגַּעַשָּׁ הַבְּנִנִי בַּגַּה נִשַּעַ בּגִּהוֹ וּטִבוּע הַּלָּעַ

בְּמְמֻּע פַּמִּיר מְּהֵי:

מֹמֵׁשְׁאַ מִנְּעַוֹּעָאַ עִיאָ:

fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take And he shall bring it to Aaron's

unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or shall be unleavened cakes of fine meal-offering baked in the oven, it

the offerings of the Lore made by

To ylon rom gnint a si ii ; 'snos sin meal-offering shall be Aaron's and

And when thou bringest a

But that which is left of the

Гокр.

it shall be of fine flour unleavened, meal-offering baked on a griddle, And if thy offering be a

pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and

mingled with oil.

meal-offering.

- ועלס בידו גרגיר מלח או קורע לבונס פסולס: אוכרוחה. סקומץ סעולס לגבוס סוא וכרון סמנחס, שבו נוכר בעליס למובס כל סלצונס יסא סקומן מלא: רבונחה והקשיר. אף סלצונס צסקערס: מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס קמן לומר מלא, סא כינד, חופה ג' אלצעומיו על פס ידו (מנחום יא.), וזהו קומן במשמע, לשון העברים: על כל לבונחה. לבד מלמוד לומר במקום אחר וְהַרִים מִמֶּנּי בְּקַמְנֹוֹ (לֹסלֹן וֹ, מֹ), לא יסא כשר אלא מס שבחוך הקומן, אי בקמנו יכול חשר, חלמוד בכל מקוס בעורה, אף בי"א אמה של מקוס דריפח רגלי ישראל (יומא מו:): מלא קמצו. יכול מָבֹרֶן, מָבַּלְבֵּן ויולא לכל לד, (2) הכהנים וקמץ. מקמילס ולילך מלום כסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס כשרס
- (3) לאחרן ולבניו. כסן גדול נומל מלק בראש שלא בממלוקמ, וססדיום בממלוקמ: קדש קדשים. סיא לסס: מאשי ולנמת כות:
- (עו.) כל המנחות האפויות לפני קמילמן ונקמלות על ידי פתיתה כולן באות עשר עשר חלות, והאמור בה רקיקין בא עשר בשמן שני פעמיס, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולא מן סוימיס, ואין לריך שמן ראשון אלא למנורס שנאמר בו וך. ושנינו במנחות המנחוח טעונוח לוג שמן, ויש אומרים מושחן כמין כף יוניח, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים, מה חלמוד לומר בשמן משומין (מנחום עד:), ונחלקו כבוחינו במשיחחן (שם עה.), יש אומכיס מושחן וחווכן ומושחן עד שיכלה כל השמן שבלוג, שכל (+) וכי הקריב וגוי. שאמר סרי עלי מנחם מאפה מנור, ולימד הכחוב שיביא או חלום או רקיקין, החלום בלולום, והרקיקין די. אין לסס מלק בס אלא לאמר ממנות סאישים:
- "ממנים, שמן יניקס, ובלילס, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: סלח בלילה בשמן. מלמד שבוללן בעודן סלם: ו הכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבחוכו קשין, שמחוך שהיא לפה האור שורף את השמן (מנחום סג.), וכולן מעונות (a) ואם מנחה על המחבה. שלמר סרי עלי מנחם מחזח, וכלי סול שסיס במקדש שלופין זו מנחס על סלור בשמן, **درا،را،!**:

وٰچُہ جَشِيرا مَنِشِہ: ^{אניא} נאם מנטטא בושא מנובלנו נאם מנטטא בוטא מנובלנו

برخيًا بِبَيْنِهُم هِرَ بَفِيْظِينَ: מֹאֹכֶּׁע לַּיִּעוֹּיָע וֹעַפֿעׁיִלָּע אָלְ- מָּאָבֶּען פֿבָּם ;; וֹנפֿעַבַּנּע וְהַבֵּאָתַ אָת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יִעְשֶׂה

אַשָּׁה בֵיהַ נִיקֹה לַיהֹנֶה: אַוְבְּרָלְה וְהַקְטָיר הַמּוְבָּחָה إيأدت بوقيا فالتفيمة هما

<u>. ביוֹני</u>: بذخئن خيم كنماه هجهد نخترين ئتينۇتى خلاتخئېد خىجتكا بىنخىغد خا خئىنىء خىجتىل

בומנו אשור ליהוֶה: מְאָר וְכְּלְ-דְּבָּמִ לְאִ-תַּלְמָּרִוּ הַמָּרוּ וְכָּלְ דְּבַמֵּ לָאִ תַּפְּקוּוּ " לַיהנְה לָא הַעְּשֶׂה חָמֵץ בֶּי בְלֹך לָא הִהְעָּבִיִּיִר חֲמִיעַ צָּבִּי כְלֹ בְּלְ הַמִּנְחָה אֲשֶׁר הַקּרִיבוּ בְּלְ מִנְחָהֵא דִּחְקְרְבוּן בֵּדָם יִי

ختنت نبنت: בירוֹנְה וְאֶלְ הַמִּוְבָּחַ לֹאִ־יַעֲלֵוּ בֵּוְדֶם יִיְ וְּלְמַרְבְּחָא לֵא יִתַּסְקוּן לבלו באָהָגע שַלבור אָטָם לוּבלו לבמא שׁלברו זֹטִיוָן

ځلځنك تځديد څړي: (٥) اللاح بين المنافعة ال מִמְלִּעְ וְלְאִ תַּמְּבִּית מֵלְת בְּרֵית מִמְלַת וֹלְא הַבַּמִּיל מְלַת קַנְתְ زخر غَلَظَ مَرْنَانَكِ حَقَرَبِ لَحُمْ عَيْلُمَا مَرْنَانَكَ خَمَرْنَهُ

סְבְּט בֹּמְׁמָּט טִּטְׁמֶּבׁי...:

לְכַּבְּלָא וּיקְרָבְּנָה לְמָּרְבְּהָא: וֹנוֹנִינִ וֹנִי מִוֹנִוֹמָא בִּנִינִהְבָּיִב

עינבן במטפבל ברענא פרם יָת אַדְכְּרְתַה וְיַפִּיק לְעַּדְבְּחָא נופבות פבוא מו מוביא

מנוע עוללא אָלָם וֹנֹי

לְאִטְׁלַבּּלְאִ בָּנְהֹוֹאִ:

לינְבְּלָנְ שַׁלְבִיר מִלְנִאַ:

it shall be made of fine flour with meal-offering of the stewing-pan, And if thy offering be a

shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the LORD; and it shall neal-offering that is made of these And thou shalt bring the

But that which is left of the savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet make it smoke upon the altar—an memorial-part thereof, and shall the meal-offering the And the priest shall take off from

the offerings of the Lord made by his sons?; it is a thing most holy of meal-offering shall be Aaron's and

an offering made by fire unto the no leaven, nor any honey, smoke as made with leaven; for ye shall make bring unto the Lord, shall be No meal-offering, which ye shall

π

savour on the altar. they shall not come up for a sweet bring them unto the Lore; but As an offering of first-fruits ye may

thy offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine

לומר סום: לרצום כל סמנסום ליציקס, יכול אף מנסם מאפס סנור כן, מלמוד לומר עליס, אוציא אם סמלום ולא אוציא אם סרקיקין, מלמוד (6) פחות אותה פתים. לרנים כל סמומות סולפות קודס קמילס לפתיתס (שס עס.): ויצקח עליה שמן מנחה הוא.

(ער מרחשת. כלי סום שסיס במקדש עמוק, ומפוך שסים עמוקס שַמְנֶּפּ לְבּוּר וֹפֿין סְפֿוּר שורפו, לפיכך מעשס מנחס סעשויין

מגישה לקרן דרומים מערבים של מובח (ובחים קג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלחד מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים לל סכסן: והגישה. סכסן: אל המזבח. למוכס כומשין, כל דבר כך ע"י משקס נכמס כרומש ומנענע:

(9) את אזכרתה. סום סקומן:

(11) וכל דבש. כל ממיקמפרי קרוי דנש:

שנחמר הְמֵץ הַהְּפֶינֶה (להלן כג, יו), ובכורים מן הדבש, כמו בכורי חלנים וחמרים (מנחוח נח.): (21) קרבן ראשיה הקריבו. מסיטלך לסנים מן סטמיר ומן סרנט, קרנן ראשיה הקריבו. מסיטלך לסנים מן סטמיר ומן סרנט, קרנן ראשיה הקריבו.

: حَدَثِم فَكُالِيد ליהוֹגָה אָבִּיב קַלְנִי בְּאֵשׁ גַּנֶּדְשׁ קַּדְם יִיְ אֲבִיב קַלֵּי בְנִוּר וֹאַם_טַּצְׁבֶּׁנֶרַ מָּנְיַנֵעַ בַּבּנְצִוּם וֹאָם טַּלֶּבִנֶרַ מִּנְעַעַ בַּכּנְבוּוֹ

מְנִעַע בִּכּוּנָב:

לבֹנְה מִנְחָה הָוּא: اذْئَتَتْ مُحْرَبِ شَمْا لَشَخْتُ مُحْرَبً لَنتِدا مُحْبِ مَشْنِهِ بَنْشِدَ مُحْبِ

לְבוּנִיםֹא מִנְחַבַּא בִיא:

לְבֹנְתֻּהְ אִשֶּׁה לַיהנֶה: (e) וְנִילַמְּיִר תַּכְּנִין אָט־אַוֹּכְּרְמָש וִיפִּיִל בָּחָנָא נִי אַּרְכָּרְתַשְּ

לבוְנִטַע לוּוַבְּנָא בוֹבם וֹגֹי בַּלְ- מִנְּרְסַה וּמִמִּשְׁתַה עַל

<u>. בלוב:</u> אם לפלע שמום ופוניפו כפונ כנימי מן־הַבְּקָר הָוּא מַקְרִיב אָם־זְּכְרֹ וֹאִם זֹבַע הֻּלְמִים לַנִבּנִי אָם

אם בבר אם נולפא הגום ואָם וֹכֹסַנוּ לוּדִשְׁיַא לוּדַבָּנֵיה

מַּגְעַנְּמִוֹּבִי סָבְּיִב: בְּנֵי אַהַרֹן הַכֹּהְנָיִם אָת־הַדְּם ישְׁחְשֵׁי פֶּתַח צְּהֶל מוֹעֵּד וְזְּרְלֹיּ יִי וֹסׁמֹּבׁ גֹבוָ מֹקַבַּאָמִ צֹבַבֹּנְוּ

סחור סחור: כַּבְבַנִיאַ יָת דְּמָאַ עַל עַדְבָּהָאַ مزح إربي

ھے_لیظات⊏: עַפְּבֶר וֹאָעַ כַּלְעַיַבַעָּבֶר אָּהָגִר וְהַקְרִיבֹ מִזְּבָּח הַשְּׁלְמִים אָשֶּׁר

לוּוֹבְּלֹא בוֹבם וֹל נִע עוֹב

בְּטִבּׁה נִטְ עַּנֹא נִנִטְ כָּלְ עַּבְבָּא

parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear To gairofto-leam adt tot gaird tlade of first-fruits unto the LORD, thou And if thou bring a meal-offering

meal-offering. lay frankincense thereon; it is a And thou shalt put oil upon it, and

fire unto the Lord. thereof; it is an offering made by thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

before the LORD. shall offer it without blemish herd, whether male or female, he peace-offerings: if he offer of the And if his offering be a sacrifice of

III

91

71

round about. dash the blood against the altar and Aaron's sons the priests shall the door of the tent of meeting; head of his offering, and kill it at And he shall lay his hand upon the

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

על כל קרבגך. על עולה בהמה ועוף, ואמורי כל הקדשים כולן (מנהוה כ.): (13) מלח בריח. שסברים כרוסה למלח מששת ימי בראשית שהובעתו המים התחתונים ליקרב במובח במלח, וניסוך המים

ردا دَدُشْر خُذِثَارِبِرِبِ (مرح،ص_ح ۱، مح): (מסלים קיט, כ): ברמל. בעוד סכר מלא (מנמות סו:), שהתבואה למה ומלאה בקשין שלה, ועל כן נקראים המלילות כרמל, גרומס צעודס למס: - גרש. לשון שנירס וממינס גורמס ברימיס של גרומומ, כמו וַיַּנְבֶם בָּמָבֶן (מֿינס ג, מו), וכן בֶּרָמֶס נַמָּשִׁי באבוב של קַּנְּאָיס, (פירש"י במנחות שם סכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא לחה: גדש בדמל. ומן סשעורים סיא באס, נאמר כאן אביב, ונאמר לסלן כי סשעורס אביב (מנחות סמ:): - קלור באש. שמיבשין אוחו על סאור יְקְיֶס סַיּוֹבֵל וגו' (במדבר לו, ב): – מנחה בכורים. במוחת סעומר סכחוצ מדבר, שסיא באס אביב בשעת בישול החבואה, (+1) ואם חקריב. סרי אס משמש גלשון כי, שסרי אין זס רשוח, שסרי צמומם סעומר סכמוצ מדצר שסיא מוצס, וכן וְאַס

(I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בהם שלום למובח ולכהנים ולבעלים:

דעל גנא:

(3) ואח כל החלב וגרי. לסביה מַלֶּב שעל קַבְּה דברי רבי ישמעהל, רבי עקיבה הומר, להביה מַלֶּב שעל הדקין:

يتجزين بوييون: ַ אַּמֶּׁר עַּלְיָוֹ אַמֶּר עַלְ־הַכְּסְלִים בַּעַּלִיהוֹ דְעַלְ וּסְסִיּא וָיָה אַמָּר עַלְ-הַבְּסְלִים נֹאָעְ הֵּשֹׁ. עַכַּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁבְשָׁוּ כּוִלְוֹן וֹנִט שַּׁבַבֹּא

אּשֵּׁר הֵיחַ נִיחָת לֵיהֹוֶה: (פ) لنظفيد

نَكُرت رَكَٰكِريَّةِ: שְּׁלְמֶים לִיהְוָה זְּכְר אַנְ נְמַבְּה קּוֹרְשִׁיִא מָרָם יִיָּ דְּכַר אַנְ נאם מו בּגֹאו שובלנו בוובע נאם מו גלא פונבנוע בובסט

<u>. בלוב:</u> ビャンログじょし

המובח סביב: וְנֹוֹבׁלֵוּ בַּׁנָוֹ אַנֹוֹבַוֹּ אָנַרַבַּבָּנוֹיָ הַּכְ ַ וִשְׁחַם אַלְוֹ לְפְּנֵי צִּהָל מוֹעֵיִר וֹסׁמִּוֹב אָני יִבוֹ עַל־רַאָּשׁ אַרַיָּבוֹי

چַל־הַהַבֶּלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: הַחַלֶּלְ חַמְּכְּמָה אָת הַפְּיֶר וֹאֵתְ בְּחָפִי יָת עַּנְא וְיָת כָּלְ תַּרְבָּא לְעְׁמָת הַעְּצֵּה יְסִיהָנָה וְאָת־ פַליהוְהְ חֶלְבּוֹ הְצִּלְיָה הְמִימְה וְהַקְּרִיב מִוּבָּח הַשְּּלְמִים אָשֶּׁר

تخذبن نميثني: וֹאָּעַ-עַּיִּעְבֶּעְ מַּלְ-עַכַּבָּע מַּלְ- חַבָּבֹּאַ אַמְּב הַּבְּעִוּן אַמְּב הַבְּעַבַּסְבְיִם בּהַבִּעוּן בַּהַבְ נִסְסַּוֹּא וֹנִע נֹאָע הֲשׁׁ. עַכַּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁבִּשׁוֹ כִּוּלְוֹן וֹנִט שַּׁבַבָּא

במטפלל לבהוא פבם וו: كَيْمُ لَا مَرِ لِلْكُمْ عُمْنِهُ لِأَمْرِ عُنِمُنِهُ طِيلَةًا מַּלְ-הָמָלְּה אַמֶּר לְמָּדְבְּהָא מַלְ מָּלְהָא דְּעָּל בנראַהרן וַיַּפְקוּן יָהַיה

נוללא מִלִים וֹלַבְנִינִי:

אָם אַמַּר עוּאַ מַלַבוּר נִינ

יָת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהפן ומלא ווובטון בני אַבור לוּבְבָּנוֹת וְוֹכּוָס וָתֵוּשׁ בַּבְּם וְיִסְמוֹה יָת יִדִיה עַל דֵישׁ

דעל גנא: ظلٰם <u>G</u>LË(Ľ

the kidneys. which he shall take away hard by loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweer wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it

shall offer it without blemish. of the flock, male or female, he peace-offerings unto the LORD be And if his offering for a sacrifice of

Гокр. then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,

about. thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that shall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat

- מן סְבְּבֵּר: על הכבד על הכליות. לבר מן סכבר, ולבר מן סכליום יםירנס לוו: שקורין איזרי"ש, וצלשון ארמי שַלְבָא דְבַבְּבְאַם: - על הכבד. שימול מן הכבד עמה מעע, וצמקום אחר הוא אומרן אָם בַיּמָבֶם סמפניס שקורין בלש"ו לויבילו"ש, לובן סנרסס למעלס בגובס סכפליס, ובמפומיפוס בשר מופסו: הווחרות. סימ דופן סמפך (+) הכסלים. (פלנקי"ן צלע"ו) שהחלג שעל הכליות כשהגהמה חיה הוא בגוצה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלג שתחת
- (5) על העולה. מלגד סעולס, למדנו שמקדיס עולם ממידלכל קרצן, על סמערכס:
- (y) אם כשב. לפי שיש במימורי סכשב מס שמין במימורי סעז, שסכשב מלימו קריצה, לכך נמלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנום שהן די, ועל ידי הכלי הוא זורק, ואינו נותן באלבע אלא במעאם:
- (9) הלבו. המוצחר שצו, ומהו, זה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליים היוענים (חולין יא.):

تخذبُلا نُمْنِيُّةُكِ: כולוםא וֹמְבוּנוֹשׁ: kidneys. וֹאָטַ_עַּנְעָׁעָ מַּלְ_עַכַּבָּע מַּלְ_ עַהַּבָּאַ which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, ج אָמֶּר הַּלַטְּוֹ אַמֶּר הַּלְ-עַבְּסְלְיִם בַּהַּלְיִנוּוִ בַּהַלְ יִּסְסִיֹּא וֹנִעַ that is upon them, which is by the נאַע אָשׁׁ. עַכּּלְיָע נֹאָע עַעַלָּךְ וֹנִע שַנִּשׁוֹ כִּיִלְנֹן וֹנִע שַנַבּא and the two kidneys, and the fat ھے۔تظارہ: that is upon the inwards, بتوكر يزبى: עַפְּנִר וֹאֵעָ כֹּלְ-עַטְּלֶּר אָּמֶּר covereth the inwards, and all the fat בְּחַפּׁג וֹטְ עַּגֹּא וֹנִטְ כָּלְ עַּבְבָּא fire unto the Lord: the fat that offering, even an offering made by וֹטַלַבֿיב מִמָּנִיּ קַרְבָּנִי אָמָּה וּקבּיב And he shall present thereof his קַבֶּיב: על עַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: against the altar round about. בְּנָג אַבַבַוֹן אָנַר בְּמָנִ מַּלְ הַמָּוֹבֶּת Aaron shall dash the blood thereof וֹנוֹבְלוּו בָּנָר אַבַּרוּ וָת בַּמָּרָבּ tent of meeting; and the sons of ַ אָרָוּ לְפַּׁנֵי אָנֵל מוּעָ*ָּד* וְּזְּרְלַוּ ווכוס ומוה קדם משפו ומנא head of it, and kill it before the ליסמוף ית יביה על בישיה וְסְמָּוֹ אָמַ יָדוֹ עַל־ראָשׁוֹ וְשָׁתַם And he shall lay his hand upon the نباثب ועלביניה קדם ין: he shall present it before the LORD. יי וֹאָם מֹו לַנְבֹּנִי, וְעַלֵּנִי, לְבָּנִי, וֹאָם מוֹ בָּנִי, מִנְּאָ עִוּנְבָּנִיִּעִ And if his offering be a goat, then אַשֶּׁר לַיהוָה: (פּ) לְנוֹם לוּוֹבְלָּגֹא צוֹבם וֹנֹ: offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the π .. וְהִקְשִׁירָוֹ הַכֹּהֵן הַמִּוְבֵּחָה כֶּחֶם וְיַפְּקנִיה جُلَلَاٰۃ **くなとは止め** And the priest shall make it smoke

٢٠٢١; ٢٠ אֹמֵּע לִבְינִע נִיעָעַ פֿלַבְעַלֶּב לָעִים לַנּּבְּבָּוֹא לָאִנַעַפֿלָא

לנגוא לג שנלא שנם וו: إترم فري مقترا مقاهم كروا الوامدا جهبه خولجمه

小さ になべた: (ほ) מוְאָּלִטְיכִים בֹּלְ_עַבְיבָב וֹלִבְ-בָּם מוְטִבֹּהָנִוּ בֹּלְ טַּבַבּא וֹכֹּלִ שׁפֿע מּוּלִם לַבְנִינִיכָּם בֹּכִיל פֿוֹם מֹּלָם לְבַנִינִיוּן בַּכִּילְ

בְּמָא לָא שַׁיכְלוּן:

נְיָבְבֶּר יְחְנְוֹח אֶלְ־מֹמֶנה לֵאמְר: ימִלִּיל יִיָּ עִּם מֹשֶׁה לְמִימָר:

וְנְּשְׁהַ מִאַּטִת מִעֹּנְת: מְצְּוֹת יְהוֹה אֲשֶׁר לֵא הַמְּשִׂינָה ב נָפָשׁ בִּי־חָחֲמָא בִשְּׁנְגִּדְ מִכֹּלִ צִּנָשׁ צִּרֵי וְחִוּב בְּשְׁלוּ מִכֹּל

לאַטְעָבָּלְאַ וְיַמְבָּיִר מָן תַר פֿענגזא בּין בְּלָא כָּשָּׁרוּן

> of the offering made by fire, for a smoke upon the altar; it is the food And the priest shall make them

sweet savour; all the fat is the

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

And the Lord spoke unto Moses,

:Buives

LORD'S.

ΛI

91

:wəyı be done, and shall do any one of the Lord hath commanded not to error, in any of the things which saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

(דניאל ה, א), לשְׁמוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלמ י, יע): (זו) לחם אשה להי. לממו של מש לשס גצוס: לחם. לשון ממכל, וכן נְשְׁמִימָס עֵן בְּלַמְמוֹ (ירמיס ימ, יע), עַצַּד לְמָס רַצ

(עו) חקח עולם. יפס מפורש במורמ כסניס (פרק כ,ו) כל ספמוק סוס:

קמֶים לַיהוָה לְחַמֶּאת: חַשְאַתוֹ אֲשֶׁר חַשְׁאַ פַּר בֶּן־בְּקֵר מִיֹר בַּר מּוֹרִי שְׁלִים מֵדָם יִיָּ و جُهَمُوْن بَيْمُ إِنكَالِيهِ مَرْ مَقْع نَكَادِ حَرْ مِنتِنية لِيَامِ אַם הַכַּהַן הַמָּשָׁיהַ

خظتر نبياب: מַּלְ רַאָּשׁ תַּפְּּר וְשְּׁתַטְ אָתְרַתַפָּר מָלְ בִישׁ שִּיְרָא וְיִפִּיִס יִתְ שִּיְרָא ל מועד לפְּנֵי יְהְוָה וְסְמָּךְ אָת־יָדוֹ וִמְנָא לִקְּדֶם יְיָ וְיִסְמִוּךְ יָת יָדִיהִ ئَتَكُرُهُ هُنِ يَوْدُ هُمْ قُنَا هُثِمْ أَنَّنَاءُ ثَنَ فِيَدُهُ مُنْدَمُ مَهُوَا

וְהַבָּיא אֹתוֹ אֶל־אָהֶל מוֹעֶד: , දේදූಗ ਜਵੰਜ਼ੀ ਜਥੰਘਾਂ ਸਥੱਧ ਜ਼ਵ੍ਹਾ

> 7000 ַ בְּחֲשָׁאַ אָם כְּחַנָא רַבָּא יִחוּב לְחוֹבָת

בוֹב בוֹב:

בעורא וומיל ימיה למשפן כובא בבא מובמא

וְמִנִין מֵדִם יִיָּ מֵדִם פְּרוּלְמָּא דְּמִּרְשֶׁא: וְהַנְּה מִן הַבְּם שֶׁבַע פְּעָמִים בֹוְמֹא וֹנֵגוּ מִן גַמָּא מָבֹת נְטְבָלְ חַכְּיֵוֹן אָטַ־אָבְּבְּעָוֹ בַּנְיָם וְיִמְבּוֹלְ כַּהָנָא יָה אָבְבְּעִיהִי

בְּבְּבַבְיא בַהְבְבִיא בַבְינַרע چל־דַם הַפְּר יִשְׁפּּרְ אֶל־יָסוֹד בְּמָא בַּתוֹרָא וֹמָפּוָבַ לַיסוֹרָא ג' ג'ב'מֹמָבּן וֹמֹלָא וֹנִים כֹּלְ מֹוַבַּע לַמְוָנַע כַּסְׁמִּנָא בַּנִבַע بيريراً بَرَخَيْرًا مِنْ بَيَدُتُ فِحْ كَرِبَنَاتِ إِيْمِا چِهِيْءِ مِن جِهِمْ مِرْ جَرِيْت

מכ אוא ווט כב שובא במב יְרֵים מִמֶּנִּי אָת־תַחֵלֶב תַּמְכַּמָּת וַפְּרִישׁ מְנֵּיה יָת תַּרְבָּא דְּחָפֵּי ונת כַל תַרַב תּוֹרָא דַּחַטְּתָא

> a sin-offering. without blemish unto the LORD for hath sinned, a young bullock let him offer for his sin, which he to bring guilt on the people, then if the anointed priest shall sin so as

before the LORD. the bullock, and kill the bullock shall lay his hand upon the head of meeting before the Loru; and he unto the door of the tent of And he shall bring the bullock

bring it to the tent of meeting. of the blood of the bullock, and And the anointed priest shall take

in front of the veil of the sanctuary. blood seven times before the LORD, the blood, and sprinkle of the And the priest shall dip his finger in

the door of the tent of meeting. altar of burnt-offering, which is at shall he pour out at the base of the remaining blood of the bullock in the tent of meeting; and all the incense before the Lord, which is upon the horns of the altar of sweet And the priest shall put of the blood

inwards, and all the fat that is upon the it; the fat that covereth the inwards, sin-offering he shall take off from And all the fat of the bullock of the

- בוהנה. ממקלם אחם מהן, כגון הכוחב בשבח, שם משמעון, נח מנחור, דן מדניאל: (s) מכל מצוח הי. פירשו רבומינו אין מעאת באה אלא על דבר שודונו לאו וכרת ושגגתו מעאת (שבת קע.): מאחח
- ולסמפלל בעדס, ונעשה מקולקל: פר. יכול וקן מלמוד לומר בן, אי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, הא כילד, זה פר בן ג': הטם. ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו. ופשומו לפי אגדה כשהכהן גדול חומא אשמה הטה הוא זה, שהן מלויין בו לכפר עליהה (3) אם הכהן המשיח יחשא לאשמת העם. מדרשו לינו מייב ללל בסעלם דבר עם שגגת מעשה, כמו שנלמר ללשמת
- (פ) אל אהל מועד. למשכן. ובנים עולמים לסיכל:
- (4ada.): (6) אח פני פרכח חקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדים, ולמ סיו נוגעים דמים בפרכם, ומס נגעו נגעו
- (ז) ואת כל דם. שירי מדם:

لِيُهُد مَر ـ لَكُدُد:

עַל־הַקָּרֶב וּאָתֹ

لْمُنا خُم لِنَاكُم فَل

מּוְבָּח הַעּלֶּה אֲשֶׁר־פָּתַה אָהֶל

יְהְנְה אֲשֶׁר בְּצְּהֶל מוֹעֵּד וֹאֵתוּ

خفتر نين منفر فردن

ק מִוְבַּח קַמְרָת תַסַמִּים לְפָּנֵי

CICHL:

ترظيّم:

החשאת. לסביק שעירי עבודת קליליס לכליות ולמלביס ויותרת: יודים ממנו. מן סממובר, שלק ינתתו קודס סתרת מלבו (8) ואח בל חלב פר. מלצו הים לו לומר, מק מלמוד לומר פר, לרצומ פר של יום הכפורים לכליים ולמלצים ויימקם:

يتجزين بمبينين م هَشِد مَرْبِيًّا هُشِد مَرِ ـ تَخْطُرُنِ عَمْرِبِيا غَمْرِ فَصَوْبِهِ أَنْتُ נאַע אָשׁ. עַבְּלְיֶּת וֹאָת עַעַלֶּךְ וֹנֶת מַרְמֵּין בּוּלְוֹן וֹנֶת מַרְבָּא

מוְבָּח הַעַּלֶּה: تشركريا إبركميت تحتا يرح مدتسبة بيورعدا جبيبة برح Çİ₩İ.

מּלְ בֹאָמִוּ וֹמֹלְ בֹּבֹבֹמֹוּ וֹלִבְבֹּוֹ בַּסְבֵינִ מַלְ בִימָּיִנִי וֹאָטַ מַּוּר עַפּּרְ וֹאָטַ כַּלְ בַּמִּרְוּ וֹנִט מִמָּבּ שִוּבֹא וֹנִט כַּלְ

نَّمَتُكُ: (وَ) وذ-يود جين وذ-پود مين مُحْرِمُهُا لَمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِّمُ الْمُحَلِ בּ מָחוּץ לַמַּחֲנֶּה אֶל־מָקוֹם מָהוֹר ֹלִמַשָּׁרִיהָא לַאֲחַר דְּבֵּי לַאֲחַר אָנו_כַֿל_וַשָּׂב

לאַ־תַעְּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ: אַהָע מִכְּלְמִצְּיָה יְהְוָה אֲשֶׁר נומלם דְּבְרַ מִמִּנוֹ, תַּפְּׁנִילְ וְמֹּמֵנִ נְאָם כַּלְבַהְּבַע נִהָּבָאַכְ נִהִּינָי

אָבֿל מוִמָּר: בַּקר לְחַשְּׁאִם וְהַבָּרִאִּי אִטְוּ לְבָּנֵי, לְחַשְּׁמָא וְנִיִּחִוּן יָהֵיה לְקָּדָם

מֹבְבַּטְא בַּמַּלְטָא: וֹבַע כַּמָא דְּמִתַּפַּרַשׁ מִמּוֹר נִכְּסַת

בוע מושר קטמא ותוקר: מֿל אַמוֹא בֹאוּמִטֹא מַל אַטַר אָקַ וֹנפּגל זֹנו כֹּלְ עַוְנִא לְמִבּנֹא

בית מישר קטמא וייקיד ימיה

מכל פפונוא בין דלא כשורן ממנו לעלא נומבעו ער וְאָשֹׁלְוּן וּיִבוּ מְכוּפָא פֹּעִוֹמָא lào ch cháis Liátac

נְנְיְרְשְׁאַר אַשֶּׁר חְשְּאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר וְחָמְאָר לאַטְעָּבְרָא וִיחוּבוּן:

> kidneys, which he shall take away by loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat

the altar of burnt-offering. priest shall make them smoke upon sacrifice of peace-offerings; and the as it is taken off from the ox of the

legs, and its inwards, and its dung, its flesh, with its head, and with its But the skin of the bullock, and all

poured out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured out, and burn it on wood a clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto even the whole bullock shall he

done, and are guilty: Lord hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And if the whole congregation of

the tent of meeting. sin-offering, and bring it before shall offer a young bullock for a sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

ללמוד סימנו, שמין למדיון למד מן סלמד בקדשים, בפרק איוסו מקומן: על הכבד על הכליות על ראשו ועל כרעיו. לשלמים, מה שלמים לשמן, אף זה לשמו, ומה שלמים שלום לעולם, אף זה שלום לעולם. ובשחיטת קדשים (זבחים מט:) מלריכו (OI) באשר יורם. ממומן ממורין המפורשין בשור ובח השלמים, וכי מה פירש בובח השלמים שלה פירש כהן, מלה להקישו (a"c erq r, à):

כמו שנאמר וְסוֹנִים אָם סַדֶּשֶׁן אָל מִמוּן לַמַּמַנֶּס (לסלו ו, ד): על שפך הדשו ישרף. שאין מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו שפירשוסי רבוחינו במם' יומה (מח.) ובמנסדרין (מב:): אל שפך הדשן. מקוס ששופנין בו סדשן סמסולק מן סמובח, ממרן לממנה, זה שהיה מרן לעיר, שיהה המקום עהור: מדורץ למחנה. מרן לשלש ממנום, וצבים עולמים מרן לעיר, מר (בו) אל מקום שהור. לפי שיש מחוץ לעיר מקום מוכן לעומאה להשליך אבנים מנוגעות ולבית הקברות, הולרך לומר כולן לשון מוספת הן, כמו מלצד:

הקהל ועשו. שעשו לנור על פיקס: (13) עדת ישראל. אלו פנסדרין: ונעלם דבר. עעו לסורות באחת מכל כרימות שבתורס שסוא מותר (סוריות ז:): वेश वर्व त्याः

וְשָׁעַׁמ אָת־תַפֶּר לִפְּנָי יְהַוֶּה: مَح لَهِم لَاقُل خُفَرْ لَلِبُكَ يُتَلَيِّهِ مَع لَيه عَلْه يُلَاهِ يَرْ ַ וְסֹמְׁכְנִּ וַלֵּנְגִּ עַהְגְדֵע אָעַ גִּדִגִּעָם ווֹסְמָכִנּוֹ

לנכום לנו עולא צלבם לל:

<u>הַפַּר אָל־אַהֶל מוֹעֵר:</u> נְהַבֶּיא הַכְּהַן הַמַּּמְּנִה מִנֵּם נִימֵּיל כְּהָגָא רַבָּא מִדְּמָא

דְתוֹרָא לְמִמְּכַּן זִמְנָא:

אַנ פַּוֹג נַפַּוֹבכָני: וְהִינְּה שֶׁבַע פְּעָמִים לְפְּנֵי יְהֹוָֹה نَّمُكُم يَوْتُنَا هُمُّخُمُّا مَا يَنَيِّا لَنَمُونِم خُلِّتُه هُمُّخُمُّنِك مَا

בולטא: בולטא: במא נובו מבה ומנון צבם וו

אַשֶּׁר־פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵר: البه المراجعة المراج בְּצְּעֵרְ מִוּמָּר וְצְּוֹנִ כְּלְ-תַּדְּׁם וְמְּנִא וֹנִית כָּלְ דְּטָא וֹשְׁפּוֹרְ « המוְבֶּה אֲשֶׁר לִפְּנֵי יְהֹנֶה אֲשֶׁר ומן הַבַּם المكتاب

דַרָּחָרַע מַשְּׁכַּן זְמְנָא: ליסודא דַמַּדְבָּחָא דַעַּלְחָא הַּגְ<u>ַ שַּׂנְנְ</u>ׁנֵי וּמִּוֹ בַּמִּא יִשֵּׁיוֹ הַּגְ שַּׂנִינִי

إنظمُر تَفَاظِبُات: י נאָט כֹּלְעַבְׁלְבֹּוְ זֹבַוֹם מֹמִנוּ וֹנִט כֹּלְ טַּבְבָּוּע וֹפַבוּהָ מִנּוּע

ונפוק למדבקא:

אַלְנִים הַכְּנֵין וָנְסְלָח לְנִים: הַהְּשָׁאַה בֵּן יַצְשֶׂה־קְּוֹ וְכִּפָּר

נישְטַבֵּיק לְבַוּוֹ: ליה ויכפר עַליהון כָּהָנָא לַעוָרָא בַּעַמִּטֹא כּּן וֹהַכִּיִר וְשְּׁמְה לַפְּּר כַּאֲשֶׁר עְשְׁר לְפָּר וְיָצְבֵּיר לְחוֹרָא כְּמָא דַעְּבִר

הַפְּהָל הָוּא: (פּ) שְׁרַף אָת הַפֶּר הָרִאּשִׁיוֹ הַמָּאַת דִּאִיקִיר יָה תּוֹרָא קַדְּטְאָה וְהוֹצֶיא אָת־הַפֶּּר אָל־מִחוּץ

חַמַּת קַהָּלָא הוּא: לְמָּמֶבׁוּטֹא וֹוְלֵוּב וֹעוֹנִי כֹּמֹא לופוט לנו שוָבא לְמִבּבֹא

> before the LORD. and the bullock shall be killed of the bullock before the Lord; shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

the veil. times before the LORD, in front of the blood, and sprinkle it seven And the priest shall dip his finger in

meeting. No instruction is at the door of the tent of of the altar of burnt-offering, blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining before the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is And he shall put of the blood upon

upon the altar. off from it, and make it smoke And all the fat thereof shall he take

be forgiven. atonement for them, and they shall this; and the priest shall make sin-offering, so shall he do with as he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock;

07

91

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

משממאי כולס מ"ו נסמלקס הקדושה (זבמים מא:): שלו ממקיימה, ואס כולס סרחו, אין פמליא שלו ממקיימה, אף כאן כשהמא כהן משיה עדיין שם קדושה המקוס על המקדש, (פו) אח פני הפרכח. ולמעלה הוא אומר אם פני פרכח הקדש, משל למלך שסרחה עליו מדינה, אם מעומה סרחה פמליא

(18) יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד. זס יקוד מערגי שסול כנגד ספתת:

לא נמפרשו בו, מנא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועס על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבחו (שם): (פו) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרמ ושמי כליומ, למדין סס מְיְעַשְׁס לפר כאשר עשס וגוי. ומפני מס

שנמנן בממנה שמת כפר, הולרך לומר כאן שמתנה אחת מהן מעכבת: מס שלא פירש כאן, ולכפול במלות סעבודות, ללמד שאם חסר אחח מכל הממנות פסול, לפי שמלינו בנימנין על המובח החילון (02) ועשה לפר. זה, כאשר עשה לפר החמאה כמו ממפורם נפר כקן משיח, להניה יומרה ושהי כליות, שפירם שס

رِيَ تِرَمُّ رَبِّ حَمْثُلُا لِيُجَمِّلُ: ¿¿ מְבֶּלְ מִצְּוֹת יְהִוֹּה אֱלִהִיוּ אֲשֶׁר אַמָּב למָגא יוֹטַמֹא וֹמֹמָט אַנוֹע

('∏!⊑: בלא כֿמָבון לאָטִמְּבַבא בֹמָבוּ מכל פפודיא דיי אַלְהַיה אָם בּלֹא וְשִוּכ וְנֹהְבֹּיִג שַׁגַ

הַּהָּגוֹ הַנְּנִם זְּכָּב שַּׁמֶנִם: שׁמֹא לַע וִבְילָגא אָעַ־לַּוֹבְּלָנוּ אָוֹ־הוֹדָע אֵלְיוֹ חַשָּאהוֹ אֲשֶׁר

בר מוין דבר שלים: פה ונימי נת קור בנה צפיר או אָלְיְרַע לֵיה חוֹבְתֵיה דְּחָב

אָת־הַעֹּלֶה לְפְּנֵי יְהֹוֹהְ חַמָּאת עַלְהָא בֵּדָם יִי חַמָּהָא הוּא: ⁺² ןשְׁתַט אֹהוֹ בִמְקוֹם אֲשֶׁר־וִשְׁתַט וֹסׁמֹּבׁ יֹבוַ מַּלְבַבָּאָה עַהַּמְּיִר

וְיֹבׁוֹס יְחֵיה בְּאַחְרֶא דִּיבֹּוֹס יְת ויסמוף ידיה על ביש צפירא

יַסִיר מִזְבָּח הַעֹּלְה: ַהְעַּלְהְ וְאָּתְ־דְּעָוֹ וִשְׁפְּּךְ אֶל[ַ] ב באָלְבְּמְוּ וֹלִמְוֹ מֹלְ בַּוֹבִינִׁים מִוֹבּיִים וְלְמָּע תַכִּינְן מִנְּם

ליסוֹדָא דְעַּדְבְּחָא מֹוֹבְיםׁא וּמֹלַטֹּא וֹנִי וַ הַמִּנִי בא הבתיש וימון הכן פעלני נופר כּבוֹלא מבּמֹא בּבוּמִטֹא

וְנְסְלָח לְוֹּ: (פּ) أخڤِد مُكُن يَوتُا مُنَاهُهُنَا ڶۿٮڂٙۮۦڷڂڂٳ رَكُانِيْ إِلَىٰ اللَّهِ اللَّهُ اللّلْلِيلُولُ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ ְעוַבְעַיה וִישִּׁמָבִיל בַיה: לוּדְשְׁיָא וִיכָפַּר עֵּלְוֹהִי כְּהָנִא څح كذكرك

: ۩۩ٙڰٵ ממְצְּנְתְּיִרְאָשְׁרֵלְאִ-תַּמְּשֶׁינְת מְפְּפּוֹרֵנְאִ בֵּיִיְ דְּלְאַ כְּשֶּׁרִין מי מענם האָבֶין בַּעַשְׁהַיה אַהָר מִעַּקָּא דְּאַרְעָא בְּמִנְּבָּרִיה חַר וֹאָם_נָפּֿמ אַנוֹע עַנוֹאָ בֹאַנֹינ

ואָם אַנָּה עַר יַחוּב בִּשָּׁלוּ

滋賀口 山母女: עוּים הְמִימָה נְקַבְּה עַל־הַשָּאִתִּי שׁמֹא וֹשִׁלָגא פֿוֹבּלָנְן מָּמֹנּנִעַ אַן הוֹדָע אֵלֶיו חַטָּאָתוֹ אַשָּׁרַ

שַּׁלְמָא נוּלְבָּא עַל חוֹבָהֵיה ונים לורבניה צפירה עור או אָהְיְדַע לֵיה חוֹבְהֵיה דְּחָב

> and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

without blemish. for his offering a goat, a male be known to him, he shall bring if his sin, wherein he hath sinned,

is a sin-offering. burnt-offering before the LORD; it place where they kill the head of the goat, and kill it in the And he shall lay his hand upon the

burnt-offering. pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the To saroh and moqu it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

forgiven. concerning his sin, and he shall be make atonement for him as peace-offerings; and the priest shall fat of the sacrifice of make smoke upon the altar, as the And all the fat thereof shall he

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the Lord people sin through error, in doing And if any one of the common

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

82

Lτ

97

٤2

(22) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי שרי שהושיא שלו נותן לכ להכיא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתתרע על ודונותיו:

כא, לו): הודע אליו. כשחמא סיס קבור שסוא סימר, ולאחר מכאן נודע לו שאיקור סיס: (33) או הודע. כמו אם סידע סדבר, סרבה או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או נידַע פִּי שוֹר נַבֶּם הוּא (שמות

(25) ואת דמו. זירי סרס: (+s) במקום אשר ישחש את העולה. נלפון שהול מפורש בעולה: חשאת הוא. לשמו כשר, שלה לשמו פקול:

(62) בחלב זבח השלמים. כלומן למורין המפורשים צעו, הלמור ללל שלמים:

במקום העלה: אַרָשָׁאַר וְיָשְׁאַר אָר בְּיָשׁאַר הַשְּׁאָר אָר אָרָשְׁאָר הַשְּׁאָר וְיִבּיִּטְ נִיכִּיָּטְ מִער הַשָּׁאַר אָר

בּאַטֹבא בּהַכֹּטֹא: מל ראש ווסמוף נה יביה על ביש

burnt-offering. the sin-offering in the place of head of the sin-offering, and kill And he shall lay his hand upon the

正常注意证: إهِمَ حِدَ بِثِورَ الْهُفَا هُذَ إِهَا ٢ וֹלֹטָן מַּלְ_כַוֹרָנִי מִוֹּבָּט טִמְלִנִי إراغ المحتيا مبتهد جهدونا

ליסודא דַעַרְבָּחָא: בּהֹּלִטֹא וֹנִי כֹּלְ בַּמִּי וֹמִפּוָבַ ונטו גל פרנה מדבחא נוסר כְּוֹלָא מֹוּמִע בֹּאָלְבֹּמוּע

ניחח ליהוה וְכְפֶּר עְּבְיֵוּ הַכֹּהָן لنظڤرد توتل تظاجِئد ځڌرن ב הוסָר חֵגֶלב מִצָּל זֶבַח הַשָּׁלְמִים

ווּשְׁשַׁבוּכו בוש: שבם גל ווכפר עלוהו להנא לְמָּגְׁבְּׁנִאְ לְאִנְׁלַבְּלָאְ בָּנְהַוֹּאָ בְאָטַהְרָא טְרַב מָהָל נִכְּסָת ווט פֿל פֿרבה יַעָּבר פַּטָּא

לטבר המימה יביאַנה: יי וֹאִם_כַּבְּמָ וֹבִיא לַוְבָּוֹן לְעַמֹּאִנוּ וְנְסְלָע לְוָּ: (פּ)

לְעַמְּעָא וּנִלְבָּא מֻּלְמָא וֹנְעִינָע:

נְשֶׁחַמ אָתָה לְחַמְּאָת בִּמְלְוֹם חַמְּתָא וָיִכּוֹס יָתַה לְחַמְּתָא וְסְמִרְּאָת־יָדוֹ עַל רַאִּשׁ תַחַשָּאָת וְיִסְמוּד יָת יָדִיה עַל בַישׁ

באַטבא בוכוס יָה עַלְקָא:

וְלְלַחְ תַכַּתְּן מִתַּם תַחַמְאָתְ וִיּפַּר כְּחָנָאִ מִּדְּמָא דְּחַשְּׂמָא אַשֶּׁר יִשְׁחַט אָת־הָעֹּלְה:

בא א לימון הכן כולני

וֹאָטַ כְּלְ חֵלְבָּה יָסִיר כַּאַשֶּׁר אָל־יָסִיִר הַמִּיְבְּהַ: הַמְלְיִר וְאָּנַרְבְּלִרְיִי יִשְׁפּּרְ ב בא הבתו ולעו הג עלונ מובע

שַׁבְּעַבַעַבַּמָּבָ

קשָא וְנִסְלָח לְוֹ: (פּ)

ישְׁפּוּך לִיסוֹרָא דְּעַרְבְּחָא: מֹוְבְּטֹא בַּהֹּלְטֹא וֹנִט כַּלְ בַּמִּצ

הְלְיֵנו עַכְעֵוֹן הַלְ עַםְּמִאָנוֹן אָמָּר -המוְבַּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוֹוָה וְכִפֶּׁר עַשְּׁלְמִים וְהַקְּמָיר הַכּהָן אָסָם

sinned, and he shall be forgiven. touching his sin that he hath make atonement for him as made by fire; and the priest shall upon the offerings of the Lord make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken And all the fat thereof shall he take

he pour out at the base of the altar.

the remaining blood thereof shall

the altar of burnt-offering, and all

To saro har it upon the horns of

for a sin-offering in the place where head of the sin-offering, and kill it

And he shall lay his hand upon the

bring it a female without blemish.

offering for a sin-offering, he shall

make atonement for him, and he

upon the altar for a sweet savour

and the priest shall make it smoke

off the sacrifice of peace-offerings;

away, as the fat is taken away from

And all the fat thereof shall he take

pour out at the base of the altar.

burnt-offering, and all the

remaining blood thereof shall he

put it upon the horns of the altar of

blood thereof with his finger, and

And the priest shall take of the

unto the Lord; and the priest shall

And if he bring a lamb as his

shall be forgiven.

blood of the sin-offering with his

And the priest shall take of the

they kill the burnt-offering.

33

חובתיה דקב וישמביק ליה: למובטא מל קורבניא דיי שוא ויפוק בְּהַנָא יָהְהוּ בְּטִעַּהְבַא עַבר אָמָּב מִנָּכַסַע ווֹט כֿל טַבַבַּע וֹמָבַּוּ כֹמָא

(IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:

(33) ושחש אותה לחשאה. שמקל שמיממק לשס מעלת:

אשר ה׳. על מדורות האש העשויות לשם, פואיילי"ש בלע"ו: (35) כאשר יוסר חלב הכשב. שומרנו אמוריון וַשַּׁלְנָס, אף מעאת כשסיא נאס כנשה מעונה שַּלְנָס עם האמוריון: על

אִם_לוֹא יַנִּיִר וְנְשָׂא עֲוֹלְוֹ: אַלְּט וְהָוּא מָב אָוּ בְאָה אָוּ יָדֶע ב* װָפָשׁ בִּי־מָהֲשָׁא וְשֶׁמְעָהוֹ קוֹל

וְהָוּא מְמֵא וְאָמֵשׁם: בְּנִבְלַע מֻּבֹּא מִמֹא וֹנִמְלַם מִמָּנִּנִּ אַנ בְּנְבְלַתֹּ בְּהַמָּה שְמֵאָה אָנ ב שָמֵאַ אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה שְמֵאָה אָו נְפֹת אָתָּוֹר שׁנִּתְ בַּבְרַבְבַבַּר

בּמְנִּנּ וֹבִיּא גַבַע וֹאַמֶּם: מַמְאָבוּ אָמָב יִמְּמָא בָּה וָנָתְּלַם אַן כֿי וַנַּתְ בַּסְמְאָנַר אָבְם לַכִּלְ

וַאָאָשֶׁם לְאַנִות מִאֶלֶּוי: בּשְּׁבְּמֹב וֹנִמְלַם מִמֵּנִנּ וְעוּאַ_נִגַרַת לַכָּלְ אַמְּר וֹבַמֹּא בְשְׂפַּׁעִים לְטִבַעוּ אַנְ לְטֵנִמִּוּ בַּשְׁפֵּנוֹ לְאַבְאָמִא אִוּ לְאֵנִמְבָא אַן זְּפֹּחָ כַּּיּ, עַמְּבֹתְ לְבַמָּאִ אִי אָנְחָ אָבִי נֹפַוּיִם לְבַּבֹּחָאִ

البائنية لا يؤليد بالهلا لإجارة: י וֹבְיֵנִי בִּירַיִּאְמֻם לַאַּנַנִי מִאַבְנִי וּיִבִי אַבִי יִּחִיבַ לַבַּבָּא מִאָבָּוּ

ជុំប្រជុំសកុរ: לְחַמְּאֵת וְכְפֶּר עְּלְיֵו תַכְּתֵוֹ לְחַמְּהָא וִיכַפּר עַּלְוֹהִי כְּחָנָא עַצָּאַן כַּמְּבָּרָה אָרַשְׁעָרָה עַנָּיָם עַנָּיָה עַנְיָּה עָנִייִם עַנִּיִּים עַנִּיִּים עַנִּיִּים עַנִּי י חַטְּאִתוֹ אֲשֶׁר חַטְּא נְקַבְּׁה מִן־ עַל חוֹבְתֵיה דְּחָב נוּקְבָּא מִן וְהַבָּרִא אָת־אָּשְׁמָוִ לַיִהֹוָה עָלְ וְיַיְהֵי יָה אַשְׁמֵיה לְקְּדָם יִי

> TľĽľ: אַן וֹבֹה אִם לֵא וֹטִוּג וּנִלּבּנג מומי וְהוּא סָהִיד אוֹ חֲזָא וֹאֹנֹה אֹבׁו וֹשוּב ווֹהָתֹּה לַב

מְסְאַב וְחַב: מַסְאַב וֹנְבֵוּ מֶבוּסַא מִנִּגְּצַ וַבוּאַ מְסְאַבְא אוֹ בְּנִבְלְת רְחֵישׁ מֹסֹאַבְשֹׁא אַוְ בֹוֹבַלְעַ בַּהֹוֹבָא מְסְאַב אוּ בְּנִבְלַע עַנְעָא או אוֹה בולוב ללג מבהם

נטב: ווהו מְכוּסַא מִנֵּיה וְהוּא יָדַע לכל סאובתיה דיסקעב בה או אוו וֹלוב בסואלט אוֹמֹא

וְחָב לַחֲדָא מָאָלָין: ונבו מְכוּפָא מִנְיה וְהוּא יְדַע בְּאָבֶה לְכָלְ בִּיפְּבוֹהְשׁ אָנְאָא בַּלְיּוֹם

וינהי דָּקְבּ עֲלַה:

then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath heareth the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he

that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of an unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of or if any one touch any unclean

knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of

these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his

hath sinned; he shall confess that wherein he guilty in one of these things, that and it shall be, when he shall be

ruis siu. atonement for him as concerning and the priest shall make lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the Lord for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto

- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שהוא עד נו, שהשניעוהו שנועה שאם יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (2) או נפש אשר הגע וגור. ולאחר המומאה הוו יאכל קדשים, או יכנס למקדש, שהוא דבר שודונו כרח, במסכם שבועות
- (ו.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סמומס: ואשם. בלכילם קודש לו בבילם מקדש:
- מקדם: בבועל נדס: בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. ששכת סמותהס: ואשם. בהכילת קודש הו בביתת (3) בטומאח אדם. זו עומלם ממ: לכל טומאחו. לרנום עומלם מגע זנין וזנום: אשר יטמא. לרנום סנוגע
- שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: יבטא. לרבות לשעבר (שבועות כו.): ונעלם ממנו. ועבר על שבועתו. כל אלה בקרבן עולה ויורד כמפורש כאן, אבל (+) בשפחים. ולא בלב: להרע. לעלמו: או להישיב. לעלמו כגון אוכל ולא אוכל הישן ולא אישן: לכל אשר

خرج ځاك: וֹאִם_לְאָ עַנִּינִעַ יָּדִי דֵיִּנ

Ĺ**Ć**⋈ (±Ľ,′**८**: ומכלט אָנוראַמִּוּ ממוּג מּנוֹפּוּ זִנורוּמִיה מפּבּיל קרבּיוּ ולִאַ نْتَكْرَى هِمُمَ جُدٍ بَحِبَا نُنَكَاثِرَ لَنَنْتِهَ نُفُدِيا ذِئْنَ خُتَتْهُ نَكَدِيد

אָבְיַנְסְוֹדְ הַמִּוְבֵּחַ הַמָּאָת הָוֹאָי המוְבָּח וְהַנִּשְׁצָּר בַּדְּם יִמְצֶּר וְהִיְּּה מִבְּם הַחַמָּאִת עַל־קֵיר

אַשֶּׁרַ חַׁמָא וָנִסְלָח לְוּ: (ס) زجؤد مُكِّر بَحِيْل طِبَمُهُنِ رَهُم ـ بَهُرْدُ يَهُمُ لَا لَمْ كُلِه حَمْنِهُ فَإِن لَا يَمْنِ لَا يَعْمُ لَا يَعْمُ لَا يُعْمُلُ

לְבַנְּׁר בֵּי חַמָּאָת הָוּא: مَجْرَبُ هُمَّا لَحِينَا مُجْرِبُ קאָפָּה סְלֶת לְחַמָּאָת לאַ־יָּשִׁים אָנַן_לַבְבַּנוּ אָהֶב וַהָּא הַהַּוֹבִנוּ שנימי אוֹ לשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנֶהֹ וְהֵבִׁיא שַּפְּנִינִין אַוֹ לִהְרֵין בְּנֵי יוֹנֶה וֹאִם_לַאְ עַּמְּגִי יַבְוִ לַמִּשׁׁי עַבְוּם וֹאִם לַא עַּבַבּוּע וֹבוּע לַטַבוּן

אַשָּׁי יְהוָהְ הַשָּׁאָת הָוֹאִ: אַוְפָּרְתָה וְהִקְּטָּר הַמִּוְבְּתָה עַלְ אַרְבְּרָתָה וַיַפִּיק לְעַרְבְּתָא עַלֹ ⁵¹ | מְמֶׁנָּה מְלוֹא קַמְצוֹי بْڭ خَرْجُدِي هُكِ لَاجِتَالِ لَكُمْهُا لَاجْتَالًا

> מפֿלינין או הָבין בָּנִי יוֹנָה סׁנְלָא נְנִימָי נְתְ חוֹבְמָיה דְּחָב וֹאָם לַאַ טַמָמָה יָדֵיה כָּמָסָת

בַּטַמָּאַנ באַמִּוֹנִי יִנ בַּלְתַמָּנָאַ לַבְּמִינָאַ וִיִמְלִוּלִ

בַּעַרְבָּקא חַשָּׁקא הוא: **くっつごごと** עה אַרַעַּאַ הַרַעַּאַלאַ בּּרַ

ווכפר עלוהו כהנא

וֹלָא וֹטֵּוֹן הֹּלְעַ לְבַוּנִיטָׁא אָבוּ לְטַמְּטִא לָא וֹמִוּוּ תְּּלִע מִמִּטֹא מו הסבא בטלט סאו סולטא ונים יה קון בניה דקב תר

לוּוֹבְבַּוֹּא בַּוֹן עַמָּטִא עונא: בְּבַבְּיִא מִנָּשׁ מָבָ, צַמָּהָיִשׁ נִעַ ונימונה קות פְּהַנָא וִיקְמוּץ

> burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the Lord: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but for the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood of the sin-offering upon the side of And he shall sprinkle of the blood

6

sinned, and he shall be forgiven. concerning his sin which he hath make atonement for him as ordinance; and the priest shall a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a oil upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no tenth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the LORD and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

- ללד סלומר: מול עורף. מול סרומס מם סעורף, וסומ מורך כל ממורי סלומר: נכנס דורון אחריו (ובחים ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא סימן אחד (חולין כא.): עורף. סוא גובה סראש המשופע (8) והקריב את אשר להשאת ראשונה. ממלם קודמם לעולס למס סדבר דומס לפרקליט שנכנס לרלום, רילס פרקליט
- (זבמיס קד:): חשאת הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס: (9) והזה מדם החשאת. בעולה לה העעין הלה מלוי, ובחעה הוהה ומלוי, הוחו בעורף ומחיו, והדס ניתו והולך למובח
- (10) כמשפט. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה:
- (11) כי חשאת הוא. ומין בדין שיסמ קרְבָּנוֹ מֶסְבֶּר (מנמומו.):

כַמִּנְחֲה: (ס) ÜÄŪU וְכְפֶּרְ עְּלֶיוּ הַכֹּהֵן עַל־הַמְּאָתָוֹ וִיכַפַּר עֲלוֹהִי

לפבן וישְׁהָביק ליה יהָבי לְבָּבָּנָאּ מַאָּלֶּה חוֹבְמֵיה דְּחָב מֵחֲדָא מֵאָלֵין

לַּי נְיְרְבֶּר יְהְוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ක්ඵ්රීය අධ්වීර ලද්දුම දැම්ලා _عاڤ5 אָת־אֲשִׁמֹוֹ לַיהוֹה אַיִל מְמָים ه جَهُرُك مُعْلَيْك يُكِلِّكُ لِيَحْدِي جَهُرِهِ مُعْلَيْكُمْ فَيْ لِيَنْ يُنْكِيْ يُكِ ゚ ใช้ตุ้ด ซีเ_บ่ตี่สุ่ง ตุ้สัง เปิดี่**จ**ับ จี่ตุ้ด จับเ เดอีบ ดู้ปีบ เเบเซ

בְּסִלְמֵּי קוּדְשָׁא לַאָּשְׁמָא: מו אלא בפירסניה בסף סלאיו אָּהְמִּגע לַלֵּבֶם גֹּוֹ בַּכָּר הָּלְנִם

ረኑ፡ (፭) مَّكْرُد خَمْدِم لِيَعْمُمُ لَيُوْكِلِ يُحْطِد مُرِينُ خَلَحْتُهُ لِمُمْمُعُ أثنا بهن رحتا لتحتا احقد اندا نفد رختنه اختنه יי יְשַׁבֶּם וֹאָטַ שַׁמִישָׁטוּ יוֹסָף עָּלְיוּ וְיָהָ חוּמָשִׁיה יוֹסִיף צַּלְוֹהִי נאָר אַשֶּׁר חַטָּא מִן הַפַּגָשׁ וָיָה דְּחָב מִן קּוּדְשָּׁא יָשִּׁכֵּים

كِم تَامَّشُرُك لَالْمِائِكُم لَمُشَاتَ خَشِدًا كِمْنُمُّكُم لَامْ يَلَمَ י אַחַתְ מִכֶּלְ־מִצְוֹת יְהַנְּה אֲשֶׁר חַד מִכָּל פִּפּוֹדַנְאִ דַּיִי דְּלָא נאם נָפַּׁמִ כַּג טַטַמָּא נֹמַמְטָע נאָם אָנָמ אָבָג נִעוּכ נַנֹגַבָּגַגַ

וטר ווטבוט:

the priest's, as the meal-offering. forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be sin that he hath sinned in any of atonement for him as touching his And the priest shall make

:Buives And the Lord spoke unto Moses,

the sanctuary, for a guilt-offering. silver by shekels, after the shekel of flock, according to thy valuation in ram without blemish out of the bring his forfeit unto the LORD, a things of the LORD, then he shall sin through error, in the holy If any one commit a trespass, and

forgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make fith part thereto, and give it unto the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in And he shall make restitution for

91

Þτ

13

guilty, and shall bear his iniquity. though he know it not, yet is he commanded not to be done, the things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

(12) חשאח הוא. וקמוס ווקטרס לשמס כשרס שלה לשמס פסולס:

. כאכלין, זכר לפי פשומו. ורבומינו דרשו (שם יא. מנחום עג:), וכיחה לכהן, ואם חומא זה כהן הוא, חהא כשאר מנחת נדבת - החמורין לקלין לעשירים האיפה בדלי דלום (מ"ר פרק ימ, י): - והיחה לכהן במנחה. ללמד על מנחם חועא שיהיו שיריה וסקלין שבקלין יסיו בעשיכים סמיפס, מלמוד לומר ממחם ממלס, לסשוום קלין לחמורין לכשבס ושעירס מס סשיגס ידו, ואת . או בעשירות, או בדלות, או בדלי דלות. ומה חלמוד לומר, שיכול הַמַּמוּרָיס שבהם יהיו בכשבה או שעירה, והקלין יהיו בעוף, וסעשיר, יומיף עליסן ויביא קרבן עשיר, לכך נאמר כאן על מעאמו: - מאחת מאלה. מאחת משלש כפרות האמורות בענין, הפריש מעום לשםי סורים והעני, יביה ממקלתן עשירים האיפה, (לכך ואמר מחטאמו), הפריש מעום לעשירים האיפה - דקדקו רבומינו (כרימומ כו:) מכאן שאס ממא כשסוא עשיר וספריש מעומ לכשבה או שעירה וסעני, יביא ממקלמן שמי מוריס, (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכסוב, שהרי בעשירות ובדלות נאמר מתמאתו, וכאן בדלי דלות נאמר על מעאתו

(ימוקאל יו, יג), אף כאן קשה בן שמי שנים: בערכך בסף שקלים. שיהא שוה שמי מלעים: מעל ריבה (מעילה ימ:): - מקדשי ה?. - המיוחדים לשס, ילאו קדשים קלים: - איל. - ל' קשה, כמו וֶשֶׁם פַּינִי הַשָּׁבֶן לָבֶח מס לסלן סוסיר אף כאן סוסיר, אי מס לסלן לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, מלמוד לומר ממעול בוקדשי הי. שנהנה מן ההקדש, והיכן הווהר, נאמר כאן חמא, ונאמר להלן חמא בתרומה צלא ישאי עליי שַמָּא (ויקרא כב, ע), ַנּיִּןנִי פַֿבַּרֵי בַּמָי שַמֵּי סְפָבֶן (דברי סימיס־ה ה, כה), וכן הוה הומה בסומה ומָעַבָּה בוֹ מָעַל (במדבר ה, יב): וחשאה בשגנה (15) כי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשמא יא, יצ), וכן הוא אומר וַיִּמְעֲלוּ בַּאלֹהֵי אֲבֹוֹהֵיהֶם כסן, שסום בְּלִיל מִבְיָה לֹח מַםְבַל (ויקרם ו, מו):

(16) ואח אשר חמא מן הקרש ישלם. קרן ומומש לסקדש (כרימות כו:):

ځږ: אַאָּהְרַישְׁגָּנְ וְהָוּאַ לְאִבְיֹבְתְּ וֹנִסְלְעִ שְּׁלְנִינִיה דְּאָשְׁהַלְּיִ וְהִוּאִ לְאִ וְכְפֶּר עַלְיוּ הַכַּהָוֹ עַל שָׁגָנָהָוּ וִיכִפּר וְנִיבְּגא אַנֹגְ טַמְּנִם מִוֹ עַהַּאָן נִנִימָי גַּבַר הָּלְנִם מִוֹ מֹּנֹא

ידע וישהביק ליה: هُم_لَحِتُا خُفُلُمُتِيدِ مِهْمُمُع خُنْنَ خُتَنَٰهُ

אַמְלָא וֹלַבור בַבָּרם וֹנִי: אַשָּׁם אֲשְׁמָא הוא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב

os ניְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאִמִּר:

לַיהוֶה: (פּ)

ימַכַּיל יָן עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ההל אָנוַ הַנִּנונו: אָּוֹ־בְתִשִּׁימֶת יָדְ אַּוֹ בְּנְזָּל בּיהוְגַה וְכִהֵשׁ בַּעַּמִיתוֹ בְּפִּקְּדִוֹן וּפֹת בּי הַבַבַּקֹא וּמָמַלָּע מָמַלָ

בְּנִוּגְאַ אַנְ הַּהַבּל נִע עַבְּבִוּנִיה: אָלָהָ אָבׁוּ וְחִוּב וְיִהְפֿר הָּלַר

±üţu: מכָּלְ אַמֶּבְוּנְתְּמֶבְ הַאַבֶּם לְחַמָּא מכָלְ בְּנִגְּבֵּנִר אַנְּשָּׁא לְמָחָב מַּלַ אַּטְעַ וֹאָמֻשַּׁבֹת מַלַ מִּלֵבָא מַלַ טַבָּא אַן מַאָּאַ אַבוֹיַע וֹכֹעַה פֿע אַן אַהַפֿע אַבוֹע וֹכֹבּיב פַּה

> בּבְּלַבְנֹא או בַּמוּטַבּוּט גֹבא או בום !! ויכדיב בחבריה

man doeth, sinning therein;

to a lie; in any of all these that a and deal falsely therein, and swear or have found that which was lost,

of robbery, or have oppressed his

falsely with his neighbour in a

If any one sin, and commit a

matter of deposit, or of pledge, or

trespass against the LORD, and deal

And the Lord spoke unto Moses,

certainly guilty before the LORD.

committed, though he knew it not,

him concerning the error which he the priest shall make atonement for

guilt-offering, unto the priest; and

blemish out of the flock, according

And he shall bring a ram without

It is a guilt-offering-he is and he shall be forgiven.

to thy valuation, for a

neighbour;

:gaiyses

бі

בר, יש) וְשֶׁבַּמְּשָׁ עוֹמֶר צַּשָׁדֶּס (שׁס יג), סרי סוא אומר למען יברכך וגוי, קבע סכמוב ברכס למי שבאת על ידו מלוס בלא ידע, על אמת כמה וכמה שישלם שכר מוצ לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' אלעזר בן עזריה אומר פִי מָקְלוֹר קַבְּיֶךְ (דַּברים שלישי להחמיר עליו ולעשוח דינו כיולא באלו לענין עונש והומה, אם כך ענש הכחוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, שוט טומר על פי צ' עדים או ג' עדים וגו' (דברים יו, ו), אם ממקיימם העדום צשנים למה פרט לך הכחוד צג', אלא להביא ביום סכיפורים, על אחח כמה וכמה שיוכה לו ולדורוחיו ולדורום דורוחיו עד סוף כל הדורוח. ר' שקיבא אומר (שם יא) הרי פורענום המעומה כאה כמה מימום נקנסו לו ולדורופיו, מדה עובה המרובה, היושב לו מן הפגולין והנוסרום והמסענה כחם כמה מיחום נקנסו עליו ולדורוחיו, וכי חיוו מדה מרובה, של מובה או של פורענום, הוי חומר מדה עובה, אם מדם אומר (שם:) אם נפשך לידע ממן שברן של לדיקיס, לא ולמד מאדס הראשון, שלא נלמים אלא על מלום לא מעשה, ועצר עליה, ַרִי יוסי הגלילי אומר (אָס פרשמא יב, ז), הרי הכמוד ענש אֹת מי שלא ידע, על אחם כמה וכמה שיעניש אח שידע. רבי יוסי מלוי ומגין עליו כל ומן שלא נודע לו שודאי ממא, ואס יודע לו לאחר ומן יביא מעאח: - ולא ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) לפניר, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל את האחת, אמרו לו אחת של מֵלֶב היחה, ולא ידע אס זו של מֵלֶב אכל, הרי זה מביא אשם (פו) ולא ידע ואשם וחביא. הענין הזה מדבר במי שבה ספק כרם לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון בֶלֶב ושומן

(18) בערכך לאשם. בערך פאמור למעלה: אשר שגו והוא לא ידע. פא אס ידע לאמר ומן לא נמכפר לו באשם וה, . אמור מעמה הימה סלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלאה העני ונמפרנם בה, הרי הקב"ה קובע לו ברכה:

[שוק שמי קלעיס]. יכול שאני מרבק אשם נזיר ואשם מצורע מלמוד לומר, קוא: מקרה שלה לגורך סוה, כבר נדרש סוה בח"ב (פרק כה, ג): אשם אשם. לסביה השם שפחס חרופס שיסה היל (בן שתי שניס) (פו) אשם הוא אשם אשם. סראשון כולו קמן שסוא שם דבר, וסאמרון חליו קמן וחליו פתח שסוא לשון פעל, ואס מאמר ער שיביא מעאמ, סא למס זס דומס, לעגלס ערופס שנמערפס ואח"כ נמצא ססורג, סרי זס יסרג (מ"כ פרק כא, צ):

לסמעקק, או בנול. שגול מידו כלוס: או עשק. סוא שכר שכיר: שמדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא מכחש, מכחש בשלישי שביניהם: 🗈 בחשומת דר. 🌣 שָשֶׁם בידו ממון וסנומן אינו עושה אלא בעדים ובשער, לפיכך בומן שהיא מכחש, מכחש בעדים ובשער, אבל המפקיד אלל חבירו ואינו רולה (וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שם פרק כצ, ד) מס מלמוד לומר ומעלה מעל בה', לפי שכל המלוה והנוה והנושא.

אָנַרַבְּאָבֶרָר אָמֶר מָבָּא: הפקרון אַשֶּר הְפָּקִר אָתְּוֹ אָוֹ בַּמְמֵל אָמֶב הֹמָל אָן אָנוַ וֹטֹוֹעַ כֹּגַוֹטֹמֹא וֹאֹמֻם וֹטַמֻּגֹּר וִנִינ אָנַג וֹטִמֹּג וֹנִעוּכ וֹנִעֹיִב

לו ושלנו בוום אַמְּמֹשׁי: נְיוֹם מִּבְּיִנִ נְשָׁהָ בִינִּא מפמיר לַשֶּׁבֶּר וֹמִלָּם אָטוּ בָרֹאָמָוּ לַמִּלֵרָא

څد_تجتا: שׁמְּיִם מִן־תַצָּאוֹ בְּעֶּרְבְּרְּ לְאָמֶטִם דְּכַר שְּלִים מוֹ עָנָא בְּפַּרְסָנִיה

> מושׁלא בּהְשׁל או נָת פַּלַבוָנָא וָת בְּוַגְאַ

בְּיוֹמָא דְחוֹבְחֵיה: מַלוְנִי לְדָרוּא דִּילִיה יְהָנְנִיה باقداء بالتريا או מכל אַשֶּר־יִשְׁבָע עַלִּיוֹ אוֹ מִכּוּלָא דְּיִשְׁחָבַע עַלִּיוֹ

್ಡ್ಫ್ರ್ನ್ನ್ನಿಸ್ಟ್ರೆಗ್ ಕ್ಷಾನ್ನಿ (ಡ) וֹנִסְבְוֹע בְוִ תַּבְ-אַעַוֹע מִכָּבְ אַמֶּב - וֹנְמִטְבֵּנִע בִנִע תַּבְ עַבָּא מִכָּב مرسم إحفِّه لِإِذِلا بَاحَتِهَا كَظِيرٌ بَائِلَا الْحَقِهُ لِأَنَادُ جِهِدٍهُ جِهِهُ مِنِهُ

לְאַמְּמֹא לְנִׁע כַּּבְּנָא:

בְיַנְעָבְיר לְמְחָב בַּה:

thing which he found, was deposited with him, or the lost oppression, or the deposit which the thing which he hath gotten by that which he took by robbery, or and is guilty, that he shall restore then it shall be, if he hath sinned,

it, in the day of his being guilty. whom it appertaineth shall he give part more thereto; unto him to it in full, and shall add the fifth sworn falsely, he shall even restore or any thing about which he hath

the priest. valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy the Lord, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

page 168. On Shabbat HaHodesh read the Maftir and Haftara on page 176. The Hastara is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 141. For Shabbat Zachor the mastir and Hastara are on

מי וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

שניבע בני הַלְּיְלְתְ מָּדְ־הַבְּקֶר וְאֵשׁ הַמִּוְבָּחַ במ״ם רגילה) עַל־הַמִּוְבֶּחַ בְּלִ- עַרְבָּחָא בָּלִ לֵילִיָּא עַר צַפְּרָא על מוקר (בספרי תימן מוקרה היא עלקא דְמִמוֹקְדָא עַל ַ זְאָט שִּוְרָט הַעַּלְה הַוֹא הַעַּלְה לְמִימַר דְּא אִיֹרְיָּהָא דַּעַּלְהָא עַ אָר אַהַרֹן וָאָר בְּנָנֵיוּ לֹאמֹר פַּקּיד יָח אַהַרֹן וָיָח בְּנִיהִי

נאומטא במבלטא טבו נטבא

Command Aaron and his sons, :Sarives And the Lord spoke unto Moses,

IΛ

97

S٦

77

kept burning thereby. and the fire of the altar shall be altar all night unto the morning; goeth up on its firewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the

- (22) וכחש בה. שכפר על המת מכל הלה השר יעשה ההדם למעוה ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- (ES) כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחמא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחמא ו
- לאשר הוא לו. (למפוקי בנו ושלומו מ"כ) למי שהממון שלו: במומש ונשבע וסודס מוזכ ומבים מומש על פומו מומש, וכן מומיף וסולך עד שיממעע סקכן שנשבע עליו פמום משוס פכועס: (24) בראשו. סום סקרן כפש סממון: וחמשחיו. (צ"ק קח.) רצחס מורס ממשיות סרצס לקרן פחם, שפס כפר
- העולה וגור. הכי הענין הוה בא ללמד על הקער חלבים ואיברים שיהא כשר כל הלילה (מגילה כא.), וללמד על הפסולין איוה (2) צו אח אהרן. מין לו מלס לשון זכוז מיד ולדוכום מכ"ש ביומר לכיך סכמוב לוכז במקום שיש בו ממכון כים: זאח חורת

هُمُم يَامَانِكُمَ: אָת־הַעֹּלֶה עַל־הַמִּוְבֶּחַ וְשְׂמֹוֹ אָר הֹאָבֶל הָאָשׁר הַאָּבֶל הָאָשׁ є בֿעַ יֹלֻבּֿהָ מַּלַ_בַּהֹתְנֵי וֹעִינַים

ېرتربې چېښېئت پې چېتو پېښت: אַבונים וְהוּצִיא אָת־הַבֶּשׁוֹ אָלִ- לִבּוּשִׁיוֹ אָבָּרָיוֹ וִיפִּיק יָה بظَمَم אُنك خُذَبُ بِ لَكُرُمُ خُذَبُ لِي

בַּמֶּלִמֶים: ترفح المجهد فيأب مراج المدر فحد فرني الود فرد בּבַּפֹּע בַּבַּפֹע וֹמְנִינִ מְלֶנִי כִּנִילָּא אָמִנו בּבָּפַע בּבָּפַע י טַבְבֶּּע וּבָאָּר עַּבְיָּגְע עַבְּעֵן עַבְּעֵן מָצִּגִים וְמַלָּא בִּיה לָא טַמְפָּג וָנִבְעַר لْلَهِم مَحِ لَمَاكُنَ فَيَكَدِ حِيْرِهِ لَهُنَمُنَهُ مَحَ مَلَحُنَهُ فَتِي

小されては、(0) ° אָמִ שׁמֹנִג שִּילֵּג מֹלְ עַמִּוֹבְּעוֹ אִנְמִּלֹא שִׁנִינֹא שִׁנִי נִלְּנִא מִּלְ

Tailu: בּנֵי אַהַרֹן לְפָּנֵי יְהֹנְיִה אָלְ-פָּנִי יִּיקְרַכּיוֹ יָהַיִּ בְּנִי אַהַרוֹ מֵנִה וואָט פוֹרָט הַמִּנְחָה הַקְּרֶב אָתָה וִדְא

άľĘŮ»: מַלְ מַוְבַּחָא וִישְׁוֹיֵנִיה בַּסְשָׁר בייכול אישָׁקא נח עַלַתא ומללטון דבוץ ולבש על إَرْكُكُ بِحَدَيُهُ مِهِا خِد نَمْجِبُونَ اِبْرُقِكُ جِيبِهُ رُحَافِا إِحَامً

וֹהָאַלַע וֹני לְדוּהִוִּנִי, וֹנִלְבַּהִ

עַרְבֵּי נְכְסָת קּיִדְשַׁיָּא:

מֹבְבְּהָא לָא הִשְּׁפֵּי:

it dara areas:

burnt-offering on the altar, and he fire hath consumed the shall take up the ashes whereto the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches And the priest shall put on his linen

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the and put on other garments, and And he shall put off his garments,

shall put them beside the altar.

peace-offerings. smoke thereon the fat of the order upon it, and shall make shall lay the burnt-offering in wood on it every morning; and he go out; and the priest shall kindle kept burning thereby, it shall not And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the LORD, in meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

הענין במ"כ (פרשמא א, מ) וזבמים פ"ג ופ"ד): ירדו: הוא העולה. למעט את הרובע ואת הנרבע, וכיולא בהן, שלא היה פסולן בקדש שנפסלו קודם שבאו לעורה (כל אם עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל מזרה לרצות הוא בא, לומר מזרה אחם לכל העולים, ואפילו פסולין, שאם עלו לא

((C.)): שעדיין לא נמאכלו, מחוירן על המובח לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן הפנימיוח שנאמר אח העולה על המובח (יומא אשר האבל האש את העולה. ועשלמס דשן, מלומו דשן יריס מרומס: ושמו אצל המובח. (על סמונה. מלל לבריס ג:): - והרים את הדשן. - סיס מומס מלא סמממס מן סמאוכלום ספנימיום ונומנן במוכחו של כבש (ממיד כה:): - הדשן (3) מדו בד. סים סכמונת, ומס מ"ל מדו, שמסם כמדמו (מ"כ פרק ב, ם): על בשרו. שלם יסם דבר מולץ בנמיס (ערכין

בַּמַפּוּחַ כשׁסוחֿ רֶבָּס וחֿין מקוס למערכה, מוליחֿו משס (ממיד כח:), וחֿין וס חובה בכל יוס, חֿבל המרומה חובה בכל יוס: בסן קדרס לרבו אל ימונג בסן כום לרבו, לכך ולבש בגדיס אחריס, פחומין מסן (יומא כג:): והוציא את הדשן. שַּנְבּוּר (+) ופשט אח בגדיו. אין זו מונס אלא דרך ארן, שלא ילכלך נהולאת הדשן בגדים שהוא משמש בהן המיד, בגדים שבשל

סקרבנום כולס, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערביס: עולס כאשונס) - חלבי השלמים. אס יניאו שם שלמים. ורבוחינו (שס נמ.) למדו מכאן עליס, על עולת סבוקר סשלס כל עולם ממיד סיא מקדיס (פסמיס נה:). (בר"י ומנין שלא יהא דבר קודס על המערכה לחמיד של שחר, חלמוד לומר העולה . ממיד מוקד על סמובה, כולן נדרשו במם' יומה (מס.) שנהלקו רבוהינו במנין סמערכות שסיו שם: 👚 וערך עליה העולה. (E) והאש על המובח חוקד בו .רינס כלן יקידום סרנס, על מוקדס, ולש סמונה מוקד נו, וסלש על סמונה מוקד נו, לש

סמובם סמילון מוקד (יומל מס:): לא חכבה. סמכבס אם על סמובם עובר בשני לאיון: (6) אש חמיד. אם שנאמר בה המיד היא שמדליקין בה אה הנרוח שנאמר בה לָהַעֲלֹה גֵר הָמִיד (שמוח כו, כ), אף היא מעל

07

אַזְּכְּרְתָה לַיהֹוֶה: וְהַקְּמָיר הַמִּוְבָּחַ בֵּיחַ נִיחָׁת מַּל_הַמִּנְהָר הַמִּנְחָה נִאָּמַלְנְיִב נֹאָנַ כַּלְ דְּמִנְחָהָא נִמְמִּמְּחַבּ וְיָה כַּלְ $\hat{\Gamma}_{\Gamma}$ ರ ರಥೀ ಕನ್ಗಳು ರಂಭಿಗ $\hat{\Gamma}_{\Gamma}$ ರ ರಥೀ ಕನ್ಗಳು ರಂಭಿಸ

בַּעַבָּר אָעַלַעַמוּמָד יאַכְלוּהָ: بخثر مَجْبِه سَمُحَرِ خُمُكَبِه كَالِيهِ וְהַנּוְמֵּבֶר מִמֶּנָּר יֹאָכְלוּ אַהַרָוֹ

בּשַמּאַנוּ וֹכִאַמָּם: אקה מאשָי קֹדֶשׁ קַדְשִׁים הָוֹא

אַמֶּר_וֹגָנִמ <u>" חַק־עוּלְם לְדֹרְהַיִּלֶּם מֵאִשׁ, יִיכְלִנָּה קָּיָם עָּלִם לְדָרַיִּכוּן</u> خَدِ أَيُّد فَخُدٌ، هَتَدِا لِهُحُدِّدُن خَدٍ يُحِدِثُه فَخُدٌ، هَتَدِا

ימֹוֹאַ:נוֹע בֿהֹגֶב מְנְיוֹיִנִי שַּׁמְנִיב מְנִוֹבְגִינִינִי בַּכַּבֶּר שְּׁבִירָא פַּלְיִנִינִי Ļ%ĠĽ אָעָן עָשִׁירָת יקרַיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמְּשָּׁח זֶב אַבְּבֶּן אַבְּבֶן נְבַבְּנִנְ אַמֶּבְ בֵּנִן מִנְבָּנָא בַּאַבַּוֹן וִבְּבָנְנִינִ

> אַבְלְבְנִינִי בַּבְּיִם וֹנִי: למובלים לאיטפללא לוהוא לְבְוִנִּעֹא בַּמֹלְ מִנְּטִּעֹא נִיּפִיק

לְבָשׁ לִּיִּדְשִׁין הִיא פְּחַמְּהָא o לְאֵ תַאְפֶּׁר ׁ חְמֶּלֵ חֶלְכֵּם לְתָהִי לְאֵ הִהְאָפִּי חַמִּיעַ הוּלְפָּהוֹן تركك إناتك:

לבות לבני מהלו ומלא

ולווְנוֹ פֿמּוֹנ טַנִאָּכוֹגְ פֿאָטַנ

יוְבְיִאְשַׁאַב מִנָּע וֹנְכַבְוּן אַנַבון

ĬĊŸŴĊX:

ַנְיָדְבֶּר יְּהְנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִּלֵיל יִיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימִר:

יפּלְיוּתַה בְּרַמְשָּׁא: ַ סָבֶעַ בּעַבְעַ סִאָּגוּ סִנּלִשַא מִוֹעַעָא בירבון ימיה חד מן עסרא בולבון לבם וו בוומא

> sweet savour unto the Lord. thereof smoke upon the altar for a and shall make the memorial-part which is upon the meal-offering, thereof, and all the frankincense meal-offering, and of the oil handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

> meeting they shall eat it. place; in the court of the tent of eaten without leaven in a holy Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

them shall be holy. made by fire; whatsoever toucheth from the offerings of the LORD ever throughout your generations, Aaron may eat of it, as a due for Every male among the children of

:gaiyses And the Lord spoke unto Moses,

71

π

6

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an the Lord in the day when he is his sons, which they shall offer unto This is the offering of Aaron and of

- देवाचा वटावः מערבים: - לפבי ה". סיא מערב, שסיא לכד אסל מועד: - אל פבי המזבה. סיא סדרים שסיא פניי של מובת, שסרבש נמון מנחם ישראל שסיא נקמנם, מנחם כסנים שסיא כליל מנין, חלמוד לומר חורם: - הקרב אוחה. - סיא הגשה בקרן דרומים (ע) וואח חורח המנחה. מוכס אמת לכולן לסמעינן שמן ולבונס סאמוכין בענין. שיכול אין לי מעונות שמן ולבונס אלא
- שם) ולפי שלא פירש כן אלא באחח מן המנחוח בויקרא (לעיל ב, ב), הולרך לשנוח פרשה זו לכלול כל המנחוח כמשפטן. (מ"כ פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר. שמלקע את לבונתה לאחר קמילה ומקעירו, (מ"כ מו.): מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומן ממקוס שנמרבס שמנס (פומס יד:): המנחה. שלל מסל מעורבת בלמרת (8) (והרים ממנו. מסמחובר, שיסל עשרון שלס בנת לחת בשעת קמילס. בר"י) בקמצו. שלל יעשה מדה לקומן (יומל
- (9) במקום קדש. וליוסו, נמלר אסל מועד:
- כמטאח, לפיכך קמנה שלא לשמה פסולה, מנחח נדצה הרי היא כאשה, לפיכך קמנה שלא לשמה כשרה (ח"כ פרק ג, ד): (10) לא האפה חמץ הלקם. אף סָשִׁירַיִס אֹמַרִיס נֹמתן (מנמות נס.): בחמאה וכאשם. מנתת מועל סרי סיל
- שס ו): יקדש. להיות כמוה, שמה פקולה יפקלו, ומה כשרה ימכלו כתומר המנתה (שה וצתיה לו:): אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת (ובחים קב.): בל אשר יגע וגרי. קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (מ"כ (II) כל זכר. מפילו צעל מוס. למס נממר, מס למכילה, סרי כצר ממור למס מלקיו מקדשי סקדשים וגוי (ויקרה כה, כצ),

﴿ لِأِللَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ 🔐 מֹנְבַבְּבַי שַּׁבִּיאָנְיִב שַּׁפִּינִי מִנְחָוֹם רָבִיכָא מַנְמִינִה מִנִּפִינִי מִנְחָים حققثا なく なごげい

בְרַעַּנְאָ בְּרַעָּנְאָ בְּרָעָנְאָ בְּרָעָנְאָ בְּרָאָנְקְבָּלְאָ ביים־ניקוּ בְצִינְין בְּצִינְין הְבָּרָ שההשי הל מסביתא במשה ההפביד

sweet savour unto the Lord. thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt oil; when it is soaked, thou shalt On a griddle it shall be made with

خذر يوم יַעַשָּׂר אַתְּה חָק־עוֹלֶם לַירוֹוָה מִבְּנֹהִי יַעָּבִיר יָחַה קָנֶם עָלִם וْسَحِبَا سَمْهُرْسَ صَافِرْر مُحْزُر اَحْتَزُم لَانْسَافِهِ فَسَاسَافِرُ

י וֹכֹٰלְ מִּנְחַשׁ כִּבַּוֹן כַּלָּילִ שִּׁבְיֵבִי וַכִּלְ מִּנְחַהָּא בְּכִּהַנָּא נְּמִיר מְּהַיִּ

לְא טֹטַאָּכֹּיל:

יי וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

השְּׁחָט הַחַשְּׁאַת לְפָּנֵי יְהַנְּה ĿËL

לידשין היא: שׁטִּינִים עַמְּטִא בּוֹבִם וֹנִ עַבָּמִ الأم خزر مَا هَابِا لَمُو خَرْدِ مَا هَابِا لَمَا خَرَبَارِ

خيم جنية المناهدة בַּמִלְוִם אַמֶּרְ הַשְּׁהְים הַעַּלֶּר בְּאַהָרָא דְּהָהְנְבֶים אּ לֵאמֹר זָאָת הּוֹרָת הַחַשָּׁאָת לְמֵימַר דָּא אַוֹרָיְהָא דְּחַשְּׂהָאַ

meeting. eaten, in the court of the tent of shall eat it; in a holy place shall it be The priest that offereth it for sin

אָבַל מוּצָר: בּמֹלוִם לֹבְתָּ שֹׁאַכְיגַ בּעוֹגֹּע בּאָנוּ לַצִּיתָ שֹׁנִאָּכִיגַ בּעוֹגַע הַכּהָן הַמְּהַשָּׁא אַהָה יאַכְלֶגָּה בְּהַנָּא דִּמְכַפַּר בִּדְמַה יִיכְלִנָּה

מַמְכֹּן וֹמִנָא:

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

LORD; it is most holy.

:Sarives

unto the Lord.

sin-offering be killed before the

burnt-offering is killed shall the sin-offering: in the place where the

Speak unto Aaron and to his sons,

And the LORD spoke unto Moses,

saying: This is the law of the

smoke; it shall not be eaten.

priest shall be wholly made to

And every meal-offering of the

shall be wholly made to smoke

shall offer it, it is a due for ever; it be sin his stead from among his sons

And the anointed priest that shall

: هَبِكُ אַשֶּׁרְ יָהָר עָלְיִרְ מְּכָבֶּס בְּמְקְוֹם עַלְה הְחַוֹּר בַּאָתַר קַדִּישׁ: رَجُهُ بِي مِبْدُمُ مِحْ سَجُهُ لِي بِيَّ مِبْدِمَة مِحْ خِدَيْهِ يَيَةً فِي الْعَالِمِ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَلَيْمِ الْعَلِيمُ الْعَلَيْمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمُ الْعَلِيمِ الْعَلِيمُ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمُ الْعَلِيمِ الْعَلِيمُ الْعَلِيمِ الْعِلْمِ الْعَلِيمِ الْعِلْمُ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلَيْمِ الْعِلَيْمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ בָּלְ אָמֶּבוּנָתּ בּבְתְּבְיבִי נְשְׁבַבְּתְּ

(13) זה קרבן אהרן ובניו. אף ססדיומות מקריבין עצירית סאיפס ביוס צסן מתתנכין לעצודס, אבל כסן גדול בכל יוס,

(+1) מרבכה. מלומס ברומחין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): הפיני. אפייס אפיוח סרבס, שאחר חלימחס אופס במנור, שנאמר מנחס סמיד וגוי, וסכסן סמשיח מסמיו מבניו וגוי חק חקח עולס וגוי (מנחוח נא:):

(פו) המשיח החחיו מבניו. סמשים מנייו מממיו: כליל הקשר. אין נקמלם לסיום שירים נאכלין, אלא כולס כליל, ומוזר ומעגנס בממבת (מנמות נ:): מנחח פחים. מלמד שעעונס פתיתס:

וכן כל מנחם כהן של נדצה כליל חהיה:

(15) בליל. כולה שוה לגצוה:

ממח בשעח וריקח דמים שחינו חולק בבשר (ובחים למ.), וחי הפשר לומר שחושר שחר כסנים בחבילחה חוץ מן הזורק דמה, (91) המחשא אוחה. העובר עבודומיה, שהיה נעשיה העובת על ידו: המחשא אוחה יאכלנה. הראוי לעבודה, ילה

כשרה מאכל כמומר שבה (שם לו:): ואשר יוה מדמה על הבגד. ואם הווה מדמה על הבגד אימו מקום דם (הבגד אשר (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר איכל אשר יגע ויבלע ממוס: יקדש. לסיום כמוס, אם פפולם מפפל, ואס סיא שסרי נאמר למעס כל וכר בכסנים יאכל אומס:

77

ימרָק וְשִׁשָּׁר בַּמֶּיִם: نهُدِّد نُهٰם۔خَذَذِ، نَٰنِهُنِ خَهُدَٰد نذًذ ـ ثثثم لَاهُد

קַבְשׁ בַּרְשִׁים הָוּא: בל בולנ בפוונים יאבל אווי בל דבירא בבווניא ייכול יחה

رِي تِهُدُر جُيُم نِهُدُك: (حَ) אָל־אַָהֶל מוֹעֶר לְכַפָּר בַּקֹּדָשׁ וְכָל־חַשַּׂאַת אֲשֶׁר יוּבָא מִדְּמָה

בולה ביוא: אוע הורה הורה **☆☆☆**□

יוְרָל עַל־הַמִּוְבָּהַ סְבֶּיב: וְאָבַיבּאָ בּאָבִביאָאָם וֹאָנַביבּגוּ בּמְקוֹם אָמֶוֹר וֹשְׁהַתְּ אָנַר בְּתַלְּה

%प_<u>ग</u>्रद्धे दि: בַּאַבְיָּב וֹאָטַבַנַנַבְּבְּ בַּמְבַכַפָּב יַנִי אָבְיָנִאָ וְנִי עַּוֹבָּאָ גַּטִבּוּ נִינַ

עַבְּלְיָע יָסִיבֶּנָּע: ַ אַמְּׁר הַּבְינִים אַמִּר הַּבְ-חַבַּסְבְיִם בַּהַבִּירוּוִ בַּבַּב נִסְסַיָּא וֹנִים נֹאָעְ הֵּשֹׁוּ עַכַּׁלְיֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁבִּשׁוּוֹ כּוּלְוֹו וֹנִט שַּׁבַבָּא

אַשֶּׁר לַיהֹוְה אַשֶּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשִׁיר אֹמֶם הַכֹּהֵן הַפִּוְבֶּחָה וָיַפֵּיק יָהְהוֹן בְּהָנָא לְעַּרְבְּחָא

> בְּמָיָּא: ואָם בֹמָנֹא בּנֹוֹהַא ימו בְּוֹסוֹב בִינִיבֹּהָּכִ בּיִנִי

حَيْمَ كَانِكُهُمُا بَانِي:

למוֹבְאָא לָא טִטְאָבׁיִלְ לַנוּנִגא וכל חַשַּהַא דִיהַעַּל מִדְּעַה

לְנֵהְתְּ לְנֵהְתְּא בְּאָהְמָא לְנֵהְ לְנֵהְתְּ נְנִא אִנְרִיִּהְא בַּאָּהְמָא לְנֵהְ

יורוק על מדבחא סחור וְכְּסוּן וְתְ אֲמֻׁמָא וְיָת דְּמֵיה באטבא בוכסון זע הלטא

נאָט פֿלַ בּוֹלְבּוֹיִ נִלְינַיִר מִמְּיִנּי אָט וֹנִט פֿלַ עַּנְבּינִי נְלִבִיר מִנִּינִי

כולולא וֹמֹבׁינוֹה:

לוּבְבָּלֹא בוֹבֶם גֹוֹ אַמְּלֵא בוּא:

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

be eaten; it shall be burnt with fire. atonement in the holy place, shall tent of meeting to make of the blood is brought into the And no sin-offering, whereof any

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

IΙΛ

٤2

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, thereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

Lord; it is a guilt-offering. offering made by fire unto the smoke upon the altar for an And the priest shall make them

. אשקורי"ר בלע"ו: - וגזרק ושטף. לפלוט את בליעחו, אבל כלי חרס למדך הכחוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם (פסחים (IS) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת צו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדשים: ומרק. לשון מַמֶּרוּקִי הַנָּשִׁים (אֹםתר צ, יצ) יום עלים) מכבם במוך סעורם (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוה. יסל נוס כמו וְלֹל יִשֶּׁם לְּמֶׁבֶן מִיָּלֶם (מֿינב מו, כמ), יסל נמוי:

שלינו רלוי לַמַּמוּי: (22) כל זכר בכהנים יאכל אוחה. סא למדת שֶׁסְמְמַפֵּא אומס סאמור למעלה לא להוציא שאר הכהנים, אלא להוציא את

(23) וכל חשאת וגוי. שלס סכנים מדס ממחת סמילונס לפניס פקולס (זנחיס פנ.): וכל. לרנות שחר קדשים:

(I) קדש קדשים הוא. סול קרנולין ממורמו קרנס (ממורס יו: מ"כ פרצמל ד, נ):

(ב) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שתלינו אשם בלבור נאתר ישחשו, רבים, ומלאו בעולה להביא עולת לבור ללפון:

ויקרם: אח האליה. לפי שמשם מינו בה הלה היל הו כבש, והיל וכבש נתרבו בהלים: (3) ואח בל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך סולרך לפרשם כאן, אבל מעאת כבר נמפרשו בה בפרשת

בְּמְלֵּגִים לַבְּנָתְ יֹאֹכְין לַבְּתָה בַּאָּנִיר לַבִּיעִה יִהְאָּכִילִ לַבָּתָ بهركزو خر لاحدثه فخلتنه تنخزويد

בְּחַמְאַת בָּאֲשֶׁם מוֹרֶה אַחַה בְּחַמְּהָא בּן אֵשְׁמָא אוֹרִיהָא

: ٢١٠ الله

المركبات المالية كِيْنَ يَحِيرُا هُيُّلِد نُحَقِد خُذِ يَتِدُهُ ذِيدِا فِيَتِهُ يَدِحُود قِيدِ

بيند ۾ينچتر ڀيپور جڄڙد حکوير ڄيو يوڄيء ۽ جودد ڄچيڊه ַ וְנַבְּכְנִוּ נַמַּלֵבְנִר אָנַרַלְּבַנ אָנְתָּ וְבְּנִדָּנִא צַּמְלַבִּיב יָּט הַּלָנוּ וּבָּר

المالة المالة

: با الله מַחַבָּת לַפֹּהֵן הַמַּקְרָיב אַתָּה לִוֹ שִּסְרֵיקא, לְכְהָנָא דִּמְקְרִיב لْحُرِ مَانُبُكِ كَيْهُدِ سَعْظُنِ حَسَنِيدٍ لَحُرِ مَانَاتِهِ لِمَنْهُمْ فَنَسَدُهِ

יַנַה דיליה הַנַוּי: בּמּוֹבׁמְמִים וֹמֹק וַכֹּק בִּטִיטְהָבּוֹנִ בּבוֹבִטֹא וֹהַקְ

אָישׁ כְּאָּחִיוּ: (פּ) ַנְחֲרַבְּּהְ לְּכְלִי בְּנֵגְי אַהֲרָוֹ הַּהְנֵיה וּדְלֵא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַהַרֹּוֹ איש פאחיר: (פ) لْحُد_ظِئْلُال

خدِبدُاب حَشَمُ الحَدِ مَثَلَثُهُ لُحَدَٰجُهُ حَمْمَنَا

יקריב ליהוה: יקריב ליהוה: יקריב קָּדָם יָיָ:

نظند حبيثت

تَشُمُ!:

דפילן במשח: וֹסְלְט מִּבְּבְּבְט עַלְט בֹּלְנִלְט בֹּמִהֵּט וֹסִלְט בֹבִיבֹא צָּבִיצֶּוֹ עַלְוִע מַבּוּעִ בַּלְוּלְעַ בַּמְּמֵוֹ זְּנִיגִּוֹ פַּמִּנִוֹ גַּפִּנְלוֹ בַּמִּמָּע עַמוּבְר וּיקְביב עַל נְבְּטָת מוּדְתְאַ וּבוֹנוֹבינוּ אִם מֹלְ שוִגַעֹא וֹלַנִבֹנוּנוּ

> holy place; it is most holy. eat thereof; it shall be eaten in a Every male among the priests may

atonement therewith, he shall have them; the priest that maketh guilt-offering; there is one law for As is the sin-offering, so is the

hath offered. of the burnt-offering which he priest shall have to himself the skin man's burnt-offering, even the And the priest that offereth any

offereth it. the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on baked in the oven, and all that is And every meal-offering that is

Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled

offer unto the LORD. of peace-offerings, which one may And this is the law of the sacrifice

π

OΤ

soaked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened of thanksgiving unleavened cakes then he shall offer with the sacrifice If he offer it for a thanksgiving,

ט: ומ"ם ברם"י): הכסוב בחעאת, לפי שאשם לא נאמר בו אשם הוא, אלא לאחר הקערת אמורין, והוא עלמו שלא הוקערו אמוריו כשר (ובחים המוזבה, אם שחמו סחם אינו כשר לעולה קודם שנחק לרעיה. ואינו זא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו, כמו שדרשו, הוא (a) אשם הוא. עד שינתק שמו ממנו, לימד על אשס שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו אף על פי שעומד לסיות דמיו עולה לקיץ

(6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל ס, י):

- ાવાલ: (ד) חורה אחת לחם. בדבר זס: הכהן אשר יכפר בו. סרמיי לכפרס מולק בו, פרע לעבול יוס וממומר כפוריס
- dr:): (8) עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה. פרע לעצול יוס וממופר כפוריס ולונן שלינן מולקיס צעורות (וצמיס
- סא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומם (מ"כ פרק י, ג): (9) לבהן המקריב אחה וגרי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר לכל בני אסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכקן סמקריב,
- (10) בלולה בשמן. זו מנחת נדבה: ווחרבה. זו מנחת חומל, ומנחת קנלות, שלין בקן שמן:

לַבְבְּנִוּ מַלְ זָבָח מִוּבָת מִּלְמֶּנוּ: ה על־חַלֹּה בֶלְחֶם חַבֵּּץ יַקְּרֶיב

שְּנְבְת לַנְּרְשְׁנְיֵנְיִּ מְבְרַע לַנְּרְשְׁנְיִנִיִּ מָּלְ וָלְסָׁעִ מֹל גָּרִיצְּן הַלְחֵים חַמִּיעַ

thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

אָּעַבַּם עַהָּלְמִים לָוָ וֹבִּיֶּנִי: مبددين حنبن حفثا بنيم

לין שְׁנְא דִּילֵיה יָהֵי: לְבְּעַׁלָּא בְּיִוֹבְוּל יָת דַם וָכְּסַת לונבלא אַפּוֹבְמוּנִיא בוֹבִם וֹנֹ ויקריב מניה $\sqcap \Gamma$

peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

And the flesh of the sacrifice of his

לבבלו יאכיל לאַ־ינִים ממני בּיוֹם מירבניה יהאַכִיל לָא וּבְשַּׁר זֶבַח תּוֹדָת שְּׁלְמָּיו בְּיִוֹם

יַצְנַע מָנֵיה עַר צַפְּרָא: ולהָּב וֹכֹסֹנו עוָבֿנו לוּבַהְוֹנוֹי But if the sacrifice of his offering be until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his peace-offerings for thanksgiving

بظفَلَالِهِ لَكِوَبُولِ طَفُودِ يَجُحُر: בּנוֶם עַלַּנוּלוָ אָעַוּלָטוָ וֹאָכֹץ

زن٪خرد: كڅكدين ירושהאר מניה זת נכסמיה יתאביל וביומא בולא ביקביב נאם נבבא או נדבהא נכסת

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall

91

Sī

٤t

יוּמֹלִימִוּ בַּאָמ וֹמִּבֶּוּ:

: ١٤١٤ : けにひと はないは必に בונבא ^{עי} וְעַנּוְלֵּיִר מִבְּשָּׁר תַּוְּבְּרָת בַּיּוֹם וְיִרִיִשְׁהַעָּרַ ťĊĊŮΧ **ÜĖĀL**

day shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third But that which remaineth of the

מין ומין י' מלום, כך מפורש במנמום (דף עו.), ושעורך ס' פלין ירושלמיום שקן ו'מדבריים כ'עשרון: מרבבת. לחס מלוע והקריב על זבח החודה. ד'מיני לחס, מלומ, ורקיקין, ורצוכה, ג'מיני מלה, וכמיצ על מלמ למס ממץ וגוי, וכל שם של שחח מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, ומשונוח לחם האמור בענין, ואינן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש ומולם שנמרפל, שסס לריכין לסודות שכמוב בקן יוֹדוּ לַם' מַמְדּוֹ וְנְפְּלְפֹּוֹמָיו לְבְּגֵי מְדָס. וְיִוְבְּמוּ וִבְּמֵי מוֹדֶס (מסליס קו, כל־כב), (12) אם על חודה יקריבוו. אם על דבר סודאס על נק שנעשס לו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברות, ומבושי בית סאפוריס,

(13) יקריב קרבנו על זבח. מגיר שלין הלחם קדוש קדושם הגוף (שם עמ:) ליפסל ביולא ועבול יום, ומללאם לחולין ברוממין כל גרכו:

בפדיון עד שישמע הובה:

ובשרה לבעלים מוץ מחוה ושוק שבה, כמו שמפורש למטה מנופח חוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קרויה שלמים (ובחים (14) אחד מכל קרבן. לחס אחד מכל מין ומין יעול לחרומס לכסן סעובד עבודחו וסשאר ואכל לבעליס (מנחות עו:),

כל סלילס, אם כן למס אמרו עד מנומ, כדי לסרמיק אדם מן סעבירס (ברכום ב.): (ובמיס לו. מ"כ פרק יב, א): ביום קרבנו יאבל. וכומן בערס ומן לממס: לא יניה ממנו עד בוקר. אבל אוכל סוא (15) ובשר זבח חודח שלמיו. יש כאן כצויין סרצה, לכצום חמאחואשם, ואיל וויכ, וחגיגם י"ד, שיסיו נאכלין ליוס ולילס

בְּנֵי לְבְּׁמְוְן וְמַּיְּׁם וֹמְּלִם (בְרִטְםִיִּם לְוֹ בְרִ) מַם וְלְבָּם וְלָבָם מָלְמֶם (דְנִימָלְ מִי יג): ומטחרת והגותר ממגו. בלסעון, יסלל. (ס"ס וסנופר ממנו יסלל) וי"ו זו יפירס סיס, ויש כמוס סרבס במקרס, כגון וָשַׁבֶּס (16) ואם גדר או גדבה. עלה הביהה על הודהה על הניהה על ימ, הינה מעונה לחם ונהכלה לבי ימים, כמו שמפורש בענין:

א שְׁלְמְּנו בּיוִם עַמִּלִימִּ, לַאִּ יִנְצִּי נאָם בֹאַכְלְ יֵאַכֶּלְ מִבָּמָּנִ בְּנָבַע

בָּלְשְׁרִוּר יֹאִבָּלְ בָּשֶּׁר: ZX XXÇZ EXA ABEL LYEAL וַנַבַבַּמֶּב אָמָב_נַנָּת בַּבַבַ_סַמָּאָ

בעשות: אַלְיִוּ וְנִּכְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָּרָא تهٰذِمْنط هُهُل حَبيثِت نَصْطُعُكِن التؤوك يؤلا التغرر جَهُد دريُدِه

בספרי ספרד ואשכנו) עַהָּוֹא מִעַּמֶּיהָ: (פּ) (אַן פּרשה אַמֶּב ליהוָה וִנְכְרְתָּה הַנָּפָשׁ لْهُكُمْ مَا خُمُدٍ يُآمَلِ لَاهُمُ مُنْاتِ لَنْدِيمِ مَا خُمُدِ رَحُونِ طِيلَةً لِهُ הְמִאָּנִע אַנְ בַּבְּלַגְהַמֵּבֹא הַמָּא מִסְאָבֹא אַנְ בַּבָּלְ הָבוּא מִסְאַב בּׁמְּמֹאַנ אַבְם אָנו בּבֹבומָנו בְּבֶלְ עַבְּמְמָא <u>ٿر. ناتي</u>

בַּ נַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

الكيرا: בּלַ עָבְׁר מִּוִּר וֹבְּמֹּב וֹמֹו לָא בֹּלְ טַּבר טוִר וֹאִמָּר וֹמוּ לָא يَقْد هُر_خُرْر نَشِدُهُم كِهِنْد مَكِّرَم مُن خُرْر نَشِدُهُم كِتَّرَمَد

> מביה חוביה יקביל: ליה מרחק יהי נאָנשׁ דייכול במלבור ומוע לא וטֹחַמוּר הַלִּיתְאָר לָאִ יָהֵי מֹבֹמֻּב וֹכֹסַנוּ לוּגַמֻוְנִי, בֹּוּמָא **ガロガロム**ガ

בובכו לקודשא ויכול בשר מְסְאַב לְא וְטְאַבׁוּלִ בִּוּנְא יִבְשָּׁר קוּדִשְׁא דִיקְרַב בָּכָל

הֿבוַנו ווֹמִשׁוּבּו אֹלמֹא נוַנוּא ליוְשׁנְא בּלַבְם וֹן יִסְאַנְבָתִינִי נאנש דניכול בשרא מנכסת

נאות אבו נפבר בכל מסאר

דַקְרֶם יָנְ וְיִשְׁמֵּיצֵי אֲנְשָׁא הַהוֹּא בּׁסְוֹאֵבֹע אֵנֹהָא אַן בֹּבֹהֹוֹבְאַ

shall be cut off from his people. his uncleanness upon him, that soul that pertain unto the Lore, having

shall be cut off from his people. pertain unto the LORD, that soul sacrifice of peace-offerings, which thing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any

of the sacrifice of peace-offerings,

the flesh, every one that is clean

And the flesh that toucheth any

shall be burnt with fire. And as for

unclean thing shall not be eaten; it

the soul that eateth of it shall bear

it shall be an abhorred thing, and

imputed unto him that offereth it; not be accepted, neither shall it be

all eaten on the third day, it shall

And if any of the flesh of the

sacrifice of his peace-offerings be at

may eat thereof.

his iniquity.

бі

But the soul that eateth of the flesh

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

sheep, or goat. saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

ואחח ללמד על קרבן עולה ויורד שלא נאמר אלא על עומאח מקדש וקדשיו: יד, ג. מכום יד:). ג'כריפום פֿמורום בפורלי קדשים בפומפֿם הגוף, ודרשוה רבופינו בשבועום (ז.), פֿסם לכלל, ופֿסם לפרט, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרת ממא שאכל את המסור אינה מפורשת בתורה, אלא תכמים למדוה בגוירה שוה (מ"כ (02) ושמאחו עליו. במומאה הגוף הכחוב מדבר (ובחים מג:), אבל מהור שאכל את הממא, אינו ענוש כרח, אלא אוהרה, ילא מרך לקלעים אפורס, כמו שכמוב במלר אסל מועד יאכלוס, בבשר זה אני אומר לך כל מסור יאכל בשר, אפילו בכל העיר): הבעליס, לכך נאמר כל עהור יאכל בער: - (והבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר כל מה שאפרמי לך במעאמ ואשס שאס שהור יאכל בשר. מה מלמוד לומר לפי שנחמר וְדַס וְבְּמֵיף יִשְׁפֵּף וְהַבְּשֶׁר מִחֹבָל (דבריס יב, כו), יכול לח יחכלו שלמים חלח (19) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרצוח אבר שילא מקלחו, שהפנימי מוחר: כל לא מעלס ואת בממשבס, ואס משב פיגול יסיס: והנפש האכלה ממנו. אפילו במוך סומן, עונס משא: לומר המקריב חומו לה יחשב, בשעת הקרבה הוה נפסל, והינו נפסל בשלישי (מ"כ פרשמה ה, ה). וכן פירושו בשעת הקרבמו

(18) ואם האכל יאכל וגוי. במחשב בשחימה לאכלו בשלישי הכחוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפסל למפרע, חלמוד

עאַרֶלְהוּ: הממו לְבַּׁרְ מִלְאַבְּׁע וֹאָבְרְ לָאִ הְעַּהְבָּהִר לְבָּרְ הַּבְּהָבָּא וּמִוּבָּרָ ל" נְעַלְב יְּבְלְּעִ יְנִעַּלְב מִּנִׁפְּּע יִּעִינִב זְבִּלְאִ יִּעִינִב שִׁבִּיִּנִא

eat of it. other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

בותמונו: ליהוְה נְנְכְרְתָה הַנָּפָשׁ הְאֹכֶלֶה בֵּנִישְׁהִיצִי אָנִשְׁא דְּיִיכוּלֹ מעמיה: בּׁ, בּּלְאַכֵּלְ חֲבֶּׁד מָן חַבּּׁחַמָּׁח אָבׁ, כֹּלְ צִּיִיכוּלְ טַּבְבָּא מִן

ದರ್ಥದ ಸ್ಥರ್ಗ ಫರ್ಳ್ಫಸ್ ಸ್ಫರ್ಗ್ ರಕ್ಷಗಳ್ಳಿದ್ದರೆ

beast, in any of your dwellings. blood, whether it be of fowl or of And ye shall eat no manner of

shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it offering made by fire unto the

beast, of which men present an

For whosoever eateth the fat of the

מוּשְׁבתּיבֶם לַעִּוּף וְלַבְּתַמֶּה: ºº וֹבֹּלְ_בַּׁםְ לְאָ עאָבֹלְוּ דַּבִּלְ וֹבֹלְ וֹבֹלְ וֹבֹלִא לְאִ עֹיִבֹלְוּוֹ דַּבִּלְ

בא אוות בייכול בל דַם

מוְטַבְנוֹכוְן בַּמִנְפָא נְבַבְמִּינָא:

from his people. blood, that soul shall be cut off Whosoever it be that eateth any

:Buives

בספרי תימן) ದ್ದಡ್ಡುಗ: (ಡ) (XY Grwn

ַּ װְמְּשֵׁגִּגִּ אָׁלָמָא בַּרַהּא מַעַּמֵּיה:

And the Lord spoke unto Moses,

נִיְדַבֵּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

peace-offerings. LORD out of his sacrifice of shall bring his offering unto the of peace-offerings unto the LORD saying: He that offereth his sacrifice Speak unto the children of Israel,

מּגַבַּע שָּׁלְמֶּינ: ליהנְה יָבֶּיא אָת־קְרְבְּנְי לִיהֹוָה סג הַמַּקְרֵּיר אָח־זֶבַח שֶּׁלְמִיוֹ דִּמְקַבִּיר יָח נְבְסָח קּיִדְשׁוֹה.

يَدُدُ هُمِ خُرْدُ نَشِدُهُم مِهْرُدِ مَعْرَدِ مَا خُرْدَ نَشِدُهُم خُرْدُنُور

Гокр. for a wave-offering before the bring, that the breast may be waved the fat with the breast shall he offerings of the LORD made by fire: His own hands shall bring the

30

82

خفتر نياب: גבון הַבּגאָגוֹע אַט אָהָה וֹעוֹנִע וֹבוִנִי הִעֹּוֹן וֹט פּוּבּבּוֹלִא בּגוֹ

אַת הַחַזָּה לְהַנִיף אֹתָוֹ הְנוּפָּה יָת חַדְיָא לְאָרָטָא יָתִיה צַּרָטָא לפני יהוֹה: ្ជ אַטַרַתַּקְלֶב עַלְרַ הָּלְבְיֵםְׁנִוֹיִנְ וְבִּיִּאָהּ יִנִי עַּרְבָּא עַלְ תַּדְיָא יִיִּמִינִיהַ

האבלהו. אמרס מורס יצוא איפור נצילס וערפס וימול על איפור מלצ, שאס אכלו ימחייצ אף על לאו של נצילס, ולא מאמר (44) יעשה לכל מלאכה. באולימד על החלב שאינו מעמא עומאה נבלוח (פקחים כג. ח"כ פרשחא י, ח): ואכל לא

בכל מושבות, ובמסכת קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למה הולרך לומר: (62) לעוף ולבחמה. פרע לדס דגיס ומגניס: בכל מושבוחיכם. לפי שסיה מוצת הגוף והינה מוצת קרקע נוהגת אין אישור חל על אישור (חולין לו.):

שמושי יכול שישם שף שמוש למשים, לכך נמתר מת שמוש לשניף וגוי: החזה יביצנו. ואם החזה למה מביא, להניף אומו הוא מביאו, ולא שיהא הוא האים, לפי שנאמר אם אשי ה'אם החלב על על הַמְּזוֹים וַיַּקְעֵר הַמַּלְבָּים הַמִּוְבַּמָה (שם ע, כ), למדנו שג' כהנים וקוקין לה, כך מפורש במנחות (דף סב:): אח החלב על ְיְבְּיִלְהְיְּ בְּחְיִיף (ויקראַ י, עו), ולאחר החנופה נוחנו לכהן המקעיר, ונמלא החוה למעה, ווהו שנאמר וַיָּשִׁימוּ אָם הַמַלְבִּיס ליד סכסן סמניף נמלא סחום למעלה וסמלג לממה, ווסו סאמור צמקוס אחר שוק סַּמְּרִימֶט וַמַּוֹה סַמְּנִיפָּט עַל אָשֵׁי סַמַלְבִּיס אח אשי ח. ומס סן סאשים, אם סחלב על סחוס: "ביאנו. כשמביאו מבים סמעבחים נותן סחלב על סחוס, וכשנותנו (30) ידיו חביאינה וגוי. שמסא יד סבעלים מלמעלה והחלב והחות נתונין בה, ויד כהן מלמעה ומניפן (מנתות שא:):

نڂڴڒ؞ڔ؞ مَقِرِجُمِهِ لِمِنْدُ يَمِنُهُ لِهُمِياً لِ אֶתַיהַווֹלֶב

לכבון מוּבְהוּ שַּלְמִיבֶם:

הקנה שוק הימין למנה: نڠט_טַטַלֶב מּבּٰדָּג אַנַגַוּ לַנִּ הַמַּלַבֶּיב אָנר־בַּם הַשָּׁלְמָּים

خُلُاكِ مَبِجُٰتِ مُعَنَا خُرْدَ نَشُلُعُج: şip işip işti نشِلْهِم مَنْخَلَا مَرْمَنْكَ لَهُفَا ÷ ַ הַקְּרוּטָׂה לָלַהְחָיִ מֵצֵּה בְּנֵי־ בּי אָת־חַוֹּה הַמְּנוּפְּה וָאָתו שָׁוֹק

خَصَيَا حَينِين: מַאָשָׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקְרַיב אַהָם

מֹמְשׁנִוּ אִּיְּיִם מֹאֵט בֹּדֹנּ וֹמְּבֹאֵלְ בּנִבבּוּוֹ זֹטִבּוּן מוֹ בֹּדִּ וֹמְבֹאַלְ אַשֶּׁר צְּנְּה יָהְנְה לְהֵת לְהָם בְּיוֹם בְּפַבֵּיד יִי לְמִפַּן לְהוֹן בְּיוֹמָא

חַקָּת עוֹלָם לְדוֹרְהָם:

ילוֹבַע הַאָּלְמֶים: لْكِلْمَاهُمُ لَكُمُّهُمُ لَكُمْ فَيُعْلِمُ الْخُلْمُةُ مِنْ الْخُرَافِيْةِ الْخُلْمُةُ الْخُلْمُةُ ف וַאָּת הַמּוֹרֶה לֶמֹלֶה לַמִּנְחָה דָּא אּוֹרָיָהָא לַעַּלְהָא לְמִנְחָהָא

> למובלטא ויהי חוף א לאהרו כֿבולא

בוּדַשֶּׁיכון: לְבְּהַנְאַ מִּנְכְּסָנוּ XGLMIUX ۩ٙڟ؉ ドバジバン

בַּנְמִנֹאַ בְּעַבָּלֵי: المالة المالة المالة نياتر ふべく

וללנוניו ללום מלם מו לני ווהבות וְהְהוֹן לְאַבַּוֹן כְּבַּנִא לני ישְׁרָאֵל מִנְּכְסָת קּיִרְשָׁיהַיוֹן הַּמֹא בַאַפֹּבְהוּטִא לֹסִיבִים מִן אַבׁני נְיִנ עַוְרָיִא נַאָּבְעוּנִיטָא נְיָנִי

וֹאָט מִשְּׁטִטְ אַנְיבוֹ יִנְשְׁטַנִים בְּנְּנִנ בֵּאֵ רְבוּנִם אַנִּבוֹן יּרְבוּנִם **ÄÄLÄ**S:

يدخك حدا نضيبا كهفهه كناه לווני מפונלוגא בּנוֹ לּנוֹמֹא

לים לַלְם לְבַוּיהוּוֹ:

ילְנְכְּסָת קּיִדְשָּׁיָא:

This is the law of the generations.

It is a due for ever throughout their

in the day that they were anointed. given them of the children of Israel,

which the LORD commanded to be

minister unto the Lord in the

the Lord made by fire, in the day

To sgnirafto and so the offerings of

ever from the children of Israel.

priest and unto his sons as a due for

have given them unto Aaron the

sacrifices of peace-offerings, and

the children of Israel out of their

thigh of heaving have I taken of

For the breast of waving and the

have the right thigh for a portion.

peace-offerings, and the fat, shall

He among the sons of Aaron, that

unto the priest for a heave-offering

smoke upon the altar; but the breast

And the priest shall make the fat

And the right thigh shall ye give

shall be Aaron's and his sons'.

offereth the blood of the

out of your sacrifices of

peace-offerings.

31

Aaron, and the consecrated portion This is the consecrated portion of

when they were presented to

priest's office;

sacrifice of peace-offerings; guilt-offering, and of the sin-offering, and of the meal-offering, and of the burnt-offering, of the

consecration-offering, and of the

(מ"כ פרק מז, ד): (וצ) והקטיר הכהן את החלב. ולמר כך וסיס סמוס ללסרן למדנו שלין סצער נלכל צעוד עסלימוריס למעס מן סמוצמ

(22) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרה עם הרחש עד הפרק החמלעי שהוח פובך של ירך (חולין קלד:):

שמינו מולק בבשר: (33) המקריב את דם וגרי. מי שסום כמוי לוכיקמו ולסקמיר מלביו, ילם ממם בשעם זכיקם דמיס מו בשעם סקמר מלבים

(46) החנופה החרומה. מוליך ומביל מעלס ומוריד (קוכס לו:):

(עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

בְּמִלְבַּר סִינֶי: (פּ) לְנַלְנְוֹת אָנַן לַנְלָּנְיִנִים לִינוֹנִים ونزر چ^نات ونئا هِمَاچِير بَهْدِيْجُ אַשֶּׁר צְנְּהַ יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה בְּתַּרְ

רכיני וְיְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

הְאֵילִים וְאֵת סָל תַּמַּצְּוֹת: וְאָתוּ פָּר הַחַטְּאָת וְאָת שָׁנֵּוֹ ្ចុំ នៃឬ ប៉្មុនុក្រប នៃប ង្កីជុំ! ប្តផ្សាំប្តីក קַח אָרַצַּהַרֹן וָאָרַבְּנָרָנִי אָהַנִּ

פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר:

אָבַל מוֹעֵר: كمبرز زمجمتك لإلائات لاكالهما ווַעַשׁ משָׁה כַּאֲשֶׁר צַּוָּה יְהוָה וַעַּבַר

رَيْرَهُبِين: يْلِدَ الْمُرْدِدِ كُيْسُدِ عَزْلَ الْمِرْلَ فَلَيْظِمُ لِمُوطَيِدِ إِنْ كُرْشُولِدٍ: 더笖다 **ダイ**「口は了」

בּלנו נוּבשׁל אָטָם בַּמֶּנִם: ° וּלְבֹבר מְמֵּע אִּטַ־אַּנֹבוֹן וֹאָטַ וֹלֵבוֹר מָמֵּע זִט אַנֹבון וֹנִט

کاب نےٰہ: ניְהְגָּר אָתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאָפָּר נִיֶּאְפָּׁר עַמְּמָרְ וְנְתָּן מְּלְוֹן אָתְרְאָפָּר זְתְ מְעִּילִא וִיחַב עַלְוֹחָי זְתְ ע אָעוַ בּאַבֿוָּס וֹגֹלַבָּה אָעוַ אָעַ וֹטִיִּע בּעֹמֹלָא וֹאַלַבּיָה וֹטִיִּע נימן עליי אָת־הַבְּמֹנָת נַיּהְנָּר וִיהַב עַלוֹהִי יָת בְּתִּנְא וָזְרֵיי

एएंद्रं,□: אָלַבַּעַהָּוֹ אָנַבַּיִאִנּבִים וֹאָנַב בְּחוּשְׁנָא יָת אִירַיָּא וְיָת תּוּמִיָּא: ريْهِا مِحْرُد هِمَا مَيْهِا لَيْهَا إِنْهَا إِنْهَا عِرْبَهِ بِمَ النَّهِلِيُّ إِنْهَا

> كَلُم لَدُ خَمَلَخُلُم لَهُ فَرَدُ: וֹמִּבְאֵבְ לְפַׁבְבֹא זִט פּוּבְבָּנִינִן בְּסִינְי בְּיוֹמֶא בְּפַבּיִר יָנִי בְּנִי הְפַקּיר יוַ יַת משָה בַטּוּרָא

בַּמִּירַיָּא: ווט טבון גבנון ווט סלא בבולא ווט טורא דושואא ממוע ווע לְבוּהַוֹּא וֹוֹע מֹהַשֹּׁא לבוד וֹנו אַנִוֹנו וֹנוֹנו בֹּנונוּו

ַלְטַׁבַת מַּמֶּבּן וְמִּלֵּא: יִגְ יִמֵיִּה וְאִטְּבָּוֹנִמֵּט בְּנִמְּטַא

משְכַן זְמְנָא:

וֹאַמֹּע מָמִּע לַכֹּוֹמִּשֹא בּגוֹ

לוני. וֹאַסְׁטִי יָטְׁבוּוֹ בְּעַיָּא:

אַנפּוָבֿא וֹאַטַׁכֿוּוֹ בָנִעּ בֿנע: אַפּוּדָא וֹזְרֵיז יָהָיה בְּהִקִּין

him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

the Urim and the Thummim.

ביום כאשון למלואים חור וורוו בשעת מעשה: קמנו בדברים ומשכסו: - ואח פר החשאח וגר.. אלו סאמורים בענין לוואת סמלואים בואתם מלוס (שמות כע) ועכשיו (2) קח אח אחרן. פרשס זו נממרס שצעם ימיס קודס סקמם סמשכן, שמין מוקדס וממומר צמורס: קח אח אחרן.

(3) הקהל אל פתח אהל מועד. זס למד מן המקומום שהמזיק מועע לם המרובה:

קוק בפרשת המלואים פירשתי בואתה מלוה (שם): (פ) זה הדבר. דברים שמרפו שלני עושה לפניכס לוני הקב"ה לעשות, ואל מאמרו לכבודי ולכבוד אחי אני עושה. כל הענין

67

unto the LORD, in the wilderness of Israel to present their offerings that he commanded the children of Moses in mount Sinai, in the day which the Lord commanded

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

and the basket of unleavened bread; the sin-offering, and the two rams, anointing oil, and the bullock of and the garments, and the 'Take Aaron and his sons with him,

tent of meeting. congregation at the door of the and assemble thou all the

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the commanded him; and the And Moses did as the LORD

to be done.' which the Lord hath commanded congregation: This is the thing And Moses said unto the

sons, and washed them with water. And Moses brought Aaron and his

9

Þ

IIΙΛ

bound it unto him therewith. woven band of the ephod, and girded him with the skilfully put the ephod upon him, and he and clothed him with the robe, and and girded him with the girdle, And he put upon him the tunic,

כּאֲשֶׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה: פְּנְיִוֹ אֲתְ צְיִיץְ תַּזְּהָבְ גֵּזֶר תַּלְּהֶשׁ و يؤشِط مِرَاتِيةِ غُرَاثِيةً וַנְשֶּׁם אֶת־הַמִּצְנֵפָת עַל־רֹאִשִּׁוֹ

אַמֶּבַבְּנוֹלַבַּמ אָטָם: וּמֹמָם אָטַבַנַּמִּמְבלוּ וֹאָטַבּבַב <u>्र्वा</u> प्रथम् श्रुप्टा प्रविक्रेपेट स्ट्राट

<u>וְאָטַרַכַּנָוֹ לְקַדְּשֶׂם:</u> וֹאָנוַ_כַֿלְ_כַּלָּוּ פַעַּמִים וַיִּמִשָּׁה ננו ממני על־המובת שבע ואדי מניה על מדבק שבע

هَتَدُا رَنْفُهُم هِنَا ذِكَالُهُنَا: הוצק משטו המשור על ראש נארים ממשחא דרביםא על

בּאַמֶּר צְנָה יְהנָה אָת־מֹשֶה: هَجُرُّم تَبْلُخُمُ كُلُّهُ مَنْ فَمُنْ يَضَيُّدًا لَهُنُوّا كَبِيْلًا عَبِجُمْنًا ווּלְפֹּמֶּם כֹּשָׁנִע וּוּשׁנָּר אָשַׁם וּנֹבְוֹדְ מְמֶּע אָטַ בּּדָוֹ, אַנִּבְן וֹבַוֹרַ מָמֵּע זֹטַ בּּדָּוֹ אַנִּבְן

רַאָּמֻ פַּר הַחַמָּאַני: אַנְיַלְן וּבְּנְיוֹ אָת־יְדִיהָם עַל־ ניגש אָת פַּר הַחַמָּאָת נִיסְמֹדְּ

تَفَاجُنَا رَزُطُكُمُكُ لِأَحْقَالِ مُكْرِينٍ ﴿ كُوفِلُهُ مُرْبِينِ اللَّهُ اللَّهُ لَا يُعْلَىٰ اللَّهُ اللَّ \$4_!Q!T ואָט_טַבֿם ريز בּאָגֹבֹּתוּ וֹנְטַמֹּא אָטַרַטַמּוְבַּטַ ע וְיִהְן עֵל־קַרְנֹוֹת הַמִּוְבָּחַ סְבִּיב וְיַהַב עַלְ קַרְנָת עַרְבְּהָא

> לַלְילָא בַּלוּדְשָׁא כָּטָא בַּפַּקּיד אָגֿא בַבַעראַ הג מגופטא לשבוג וְמָּוֹנִ נִי מִגְּוֹפֹּטֹאַ הַּלְ בַּנְמָּנִי

> בלק גבוני וֹפַבּוּהָ וֹטִבוּוֹי: בבוטא ובבי נט מַמָּכּוֹא וֹנט

خْطَيْشِينَالِيا: لْجُلَـ لَكُمْ شُرَيْدِ لَيْنَ خِيلَةِ لِبُنِ خِصْرَبِكِ אָט_טַמָּוֹבָטַ וֹמֹּנוֹ וֹנַבֹּוֹ יָטַ מַּבַבַּטֹאַ וֹיִטַ כֹּב

לְלַבְיָשִׁיתִיה: ilak rijel lit. jak

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה: נאַלְבּימָנוּן כֹּשׁנִין נֹזָביו וֹטַביָן

על היש הורא דַּחַשָּׂהָא: יסְמַּרְ צַּהַרֹן יּבְנִיהִי יָת יָדִיהוֹן וֹלונר וֹט טווֹא בַּוֹםמוֹא

וֹט מֹבְבֹּטֹא וֹנִט בַּמֹא אַבוּנִל סׁטור סַטור בָּאָבְבָּעִיה וָדַכִּי וַיִּשְׁחְׁט וַיִּפְּח מֹשֶׁה אָת־הַדְּם וּנְכַס וּנְסֵיַב מֹשֶׁה יָת דְּמָא

> as the Lord commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; and upon the mitre, in front, did he And he set the mitte upon his head;

that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all And Moses took the anointing oil,

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

him, to sanctify him. upon Aaron's head, and anointed And he poured of the anointing oil

71

LORD commanded Moses. bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons,

of the bullock of the sin-offering. sons laid their hands upon the head was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

.ti 101 sanctified it, to make atonement blood at the base of the altar, and and poured out the remaining his finger, and purified the altar, horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took

(8) את האורים. כמנ של שם המפורש:

- (9) וישם על המצופה. פמילי מכלמ הקבועים בלין ומן על המלופה ומלה הלין מלוי במלופה:
- (11) ויו ממנו על המובח. לא ידעתי סיכן נלמוס בסואות סללו:
- (21) ויצק. וימשה. בממלס יולק על רמשו, וממ"כ נומן בין ריסי עיניו, ומושך במלבעו מוס לוס (כרימות ס:):
- (13) ויחבש. לשון קשירס:
- טכפנוט: (פו) ויחשא אח המזבח. קמְּמֹוּ וְמְבֵּלוֹ מְנְרִיּמ לִיכנם לקדושה: בענודס זו: לכפר עליו. מעמס כל

رِيْمِوْد طَهُد بَمَاجِبَد: نڠڡۦۿۊ؞ڽڂڂڔؙٮڹڠڡۦؿڂڂؿٳ ⁶ עַל־הַפֶּּרֶב וְאֵּח יֹתֲבֶח הַכְּבֶּר וּשָׁע אֶנרַבָּלְרַעַ

dÿn: לַמַּעַנְהָ כַּאַמֶּר צַנְּה יְהַנָּה אָת־ י וָאָת־פִּרְשׁׁי שְׁרָךְ בְּאֵשׁ מִחָיץ ַ וֹאָ**ט**ַ עַּפָּׁר וֹאָטַ קַרְוַ וֹאָטַ בַּׁמָּבֹוּן וֹנִט טַנָּבֹא וֹנִט מַמָּכֹּנִיצ וֹנִט

لهم بهزع: אַבְרָן וּבְּנְיֵנִי אָנִי יְבִינִם מַּלְ וּסְמָׁכוּ אַבְּרוֹ וּבְּנְיָנִי יָנִי יָבִינִוֹ וּשְׁבֶּע אָנ אָנג עַמְלָע וֹיִסְמֶּרֶנּ

מַּגְעַנְמִוְבָּתַ סְבָּיִב: נִי נִיִּשְׁחְמֵּ נִיּוְרְאַ מִמְּשָׁר אָת הַנְּם וּנְכַס וּזְרַק מֹשֶׁר יָת דְּמָא עַּלְ

نَّلُالِ لِنَظْلُدٍ: משֶׁה אֶת־הָרֹאִשׁ וְאֶת־הַנְּהָהָים نْقِعَـ يَنْهَا خِنْكُنَا، رَبَّكُمُ

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: לְבֵיחַ נִיחֹתַ אָשֶּׁר הוּאַ לַיהוָה چِל־קַצַּיִל הַמִּוְבָּהָה עַלֶּה הָוּצִּ דַּ רְחַץ בַּמָּיִם יַיַּקְמֶר מֹשֶׁה אָת־ لغُلالة ี่เ**พิบ_**บั¢ั่นั่ดัเ□

אָט_וֹבונוֹם מֹּלַ_רֹאָמִ עֹאָנֹלִ: הַמִּלְאָים וַיִּסְמְבֵּי אַהַרָּן יּבְנָיוּ וּלַבֶּק אָטַבְילָאָנֹלְ עַהָּלָּנְ אָנַלְ

בּלֹבְוָ בַּוֹמָדֹּוִנִי: ئمَح خِثا نُدرِ تَانَٰتُرُنِهُ لَمَح خِثال ⁵² עַל־הְנְוּךְ אָטֶן־צִּהָרָן הַיָּמְנְיִת राःभृतेय। राजुन वर्ष्णनं वर्द्धतं राःद्धा

> מְמֶּע לְמַּגְבְּעַאִּ: כולון ווט שובטון ואַפוע וני שהר פבדא ונת פרפיו ונסוב זה כַל הַרָבָא דַעַל וַנָּא

> דְפַקּיד יִיָּ יָת מֹשֶה: בּׁנוּבְא מִבּּבְא לְמָמָבוּנִים בּמֹא לּהְבוּע וֹנִע אִנִלבוּע אָנִ**בוּג**

> מל ביש דּבָרָא: וֹפֿבור וֹט בּכֹבא בַהֹּלִטֹא

מַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

ווע בכרא פּביג לאָברוִני,

אָבְרַיִּא וֹנִת תַּרְבָּא: וְאַסֵּיק מִמֶּה יָת בִישָּׁא וְיָת

הוא קרם ין פְּטָא דְפַפֵּיד יִי יָת לאִטַׁלַלָּא בוּבְהָּוֹא טוּבְבָּוֹא בכוא למושטא הלטא ביא בְּמִנְא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָתְ בְּל ונט עלא ונט פֿבהנא שפֿיל

יָת יְדִיהוֹן עַל בֵישׁ דִּכְּרָא: לובלניא וסמכו אבון ולנוני. וֹשְׁבוּר וֹט צַכְּבָא טַּנְתָּא צַכַּב

אַלְיוֹן בַנְּבִיה דְּיַמִּינָא: והק אליון ידיה דימינא ועל הל רום אודנא דַאַּהַרוֹ דַיַמִּינָא ונכס ונסיב משה מדשיה ויהב

> upon the altar. their fat, and Moses made it smoke the liver, and the two kidneys, and upon the inwards, and the lobe of And he took all the fat that was

LORD commanded Moses. with fire without the camp; as the its flesh, and its dung, were burnt But the bullock, and its skin, and

of the ram. sons laid their hands upon the head was presented; and Aaron and his And the ram of the burnt-offering

round about. dashed the blood against the altar And when it was killed, Moses

the pieces, and the suet smoke. pieces, Moses made the head, and And when the ram was cut into its

were washed with water, Moses And when the inwards and the legs

LORD commanded Moses. made by fire unto the Lord; as the a sweet savour; it was an offering the altar; it was a burnt-offering for made the whole ram smoke upon

the head of the ram. and his sons laid their hands upon the ram of consecration, and Aaron And the other ram was presented,

right foot. hand, and upon the great toe of his and upon the thumb of his right upon the tip of Aaron's right ear, of the blood thereof, and put it And when it was slain, Moses took

٤٢

17

07

81

91

- (16) ואח יחרח הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:
- (בב) איל המלאים. איל סשלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים את סכסנים בכסונמם:

ַבְרַב: مِّح_تِافِائِجُنَا لَمَح خِثِا لَاٰذُهُ لَاٰنَٰهُ لَاٰنَالِهُ لَاٰنَالِهُ בוֹמֹּנִית וֹמַּלְבַלְּמֵוֹ יֹבִם בּוֹמֹנִית →
□ מְמֵּע מִן עַבְּם עַּלְ הְּנְיִּךְ אָוְנָם וּלַבֶּר אָנוַבַלוּ

יָת דַּמָא עַל מַדְבָּחָא סָחוֹר چَک וֹפֿבוּכ וֹט כֹּה אַבַּבוּ וּוּבַב

against the altar round about. foot; and Moses dashed the blood upon the great toe of their right the thumb of their right hand, and the tip of their right ear, and upon and Moses put of the blood upon And Aaron's sons were brought,

77

וֹאֶת שִׁיל הַיִּמֶּוֹן: וֹאָּטַ אָשׁׁי נַבּּלֹיָטַ וֹאָטַ טַלְבָּעוֹן עַבֶּוֹב וֹאָע ַנּיּקַּע אָט<u>ַר</u>ַתַּקֶלֶב וָאָטַרַתָּאַלְיָה

ונט שַבַּבעו ונט מַלַא בַנִּמָּנֹא: שׁהַר כַּבְּיָא וֹנִי שַּׁרְמֵּין כּוּלְנִוֹ ווט פֿל מַרְבָּא דַעַל עַנָּא ווָה וּלֹסִוֹב זֹט שַּׁבְׁלֵּא וֹנִט אַלְנִטֹא

and the right thigh. and the two kidneys, and their fat, inwards, and the lobe of the liver, and all the fat that was upon the And he took the fat, and the fat tail,

تِزَيْرٍ!: נְמֶּם מֹלְבַנַם וֹמֹל מִוֹלַ בְּטִם מֵּמֵן אַטַע וֹבַבּּע אָטַע व्यूप्त प्रदेष सङ्ग्रेष अग्रेष विदेष انظوَح بَيَقِيْنَ هُيُّلِا اجْجِيْرِ بِبَرِّتِ انظوَجُم جِوَفِرِدِيْم جَجِيَتِ إِنْ

נמלא דַיַמִּינָא: נאספוג חד ושוי על תרביא ולנוגלא צלטום מהט טבא לכוב לבוגלא פּסובלא שבא

hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the the fat, and upon the right thigh. and one wafer, and placed them on

cake, and one cake of oiled bread,

the Lord, he took one unleavened

unleavened bread, that was before

And out of the basket of

خظتر نيات: וֹמֹל כּפָּׁוּ בֹוֹנִוּ וֹנֹוֹנֵ אָשָׁם שׁוּנפֹּּע וֹמֹל וֹבוּ בּׁוַנְעוּ וֹאָבוּים וֹשַׁעוּוֹ נַיִּמַן אָת תַכֵּל עַל כַּבָּי אַנְרָן יִיתַב יָת כּוֹלָא עַל יָדִי אַנְּרֹן

אָבֹמֹא בֿבֹם :::

for a wave-offering before the hands of his sons, and waved them

הוא ליהוֶה: מקאָים הם לְבֵיח ניחֿה אַשָּׁה קּוֹרְבָּנִיָּא ַהַּלַמָּר תַּמִּוֹבּּטַת עַלְיַתְלְנִי וֹאַפַּיק לְעַּוֹבְּהָא עַל עַלְהָא رَاغِٰ لَا لَا يُعْرَفُ لِيَوْدُ وَهَا ثِلَا الْإِوْدِ لَا يُهِدُ بِهِ رَبِ اللَّهُ لِي رَبِّ اللَّه

לבהוא טובלוא בוא שבם ::: XELL ムダビごせん

fire unto the LORD. savour; it was an offering made by consecration-offering for a sweet burnt-offering; they were a on the altar upon the their hands, and made them smoke And Moses took them from off

כּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־מִשֶּׁה: הַמְּלְאִים לְמִשֶּׁה הַנְּה وم بالنواء جوير श्वित वंध्वतं श्वव-द्वृत्वेत श्वरव्वतः

ונסיב משה ית חדיא נאַרימיה

LORD commanded Moses. the ram of consecration; as the the Lord; it was Moses' portion of waved it for a wave-offering before And Moses took the breast, and

- (62) וחלח לחם שמן. סיא רצוכה, שסיס מרבס בס שמן כנגד סמלות וסרקיקין, כך מפורש במנחות (עת.):
- מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מוך מום: (82) ויקטר המזבחה. משס שמש כל שבעם ימי סמלוחים בחלוק לבן (עבודס זרס לד.): על העולה. חחר סעולס ולח

וֹאָטַ בֹּנִצַוֹ, בֹּלוֹו אָטַׁוּ: אָט_אַבֿוּגן אָט_בּׁנֹבְוּוּ וֹאָט_בּׂנֹוּוּ וֹמּלְבֹּלִבִי בֹּלוּו אִשַּׁוְ וּוֹלַבַּתִּ مَّر هَنَالِ مَر خُرُبُ لِ لَمَر خُرُنُ שניעי ימן־הַדְּם אַשֶּׁר עַל־הַמּוְבֵּהַ נַיָּו וַיַּקַּח משָה משָּמוֹ

אַבְרָן וּבְּנָיו יאָבְלֶבוּ: עמלאָים כַאַמֶּר צַּוּיָתִי לַאַמֶּר אַנוּ וְאָנִר הַלֶּטְם אָמֶוּר בְּסָלִ לִטְנְאָ דִּבְּסָלְ מִוּרְבָּנִיִּא בְּנָא אַב'כ מוִמֹּב וֹמֶּם שאַב'בוּ וֹמֵּלֹא וֹטַמֹּו שֹנִב'בוּו וֹטִישַ וֹנִים י בְּלָנוּ בַּאָּלָנּ אָטִרַיַבְּּאָרַ פָּנִיר בַּאִּלִי אָטִרַיַבְּאָרַ פָּנִיר בַּאָּלָנִי אָטִרַיַבְּאָרָ ينُّهُ فِد مَاضُمَ هُرَ هَيَالًا إِهُرًا يَهُمُ مَنْهِمَ مِهِيَالًا إِخْدِينَهِ،

🕫 וְעַפּּוְעָּר בַּבְּמֶּר וּבַלְטָם בַּאָּמ וּבִוּמְטַאָּר בָּבִמְרָא וּבַלְטַמָא

: ۩ػٛڂ؞ٛۦٵڰ מבאוכם בו שִּבְעַּוּ יִמִים וְמִבְּאַ מפמיר שׁבְעַּת יָמִים עַּדְי יָהם מָלְאָת יָמֵין שָּבְעָּאָת יָמֵין שָּבְעָים יַמִּין מָד יִוֹם מִשְּׁלִם بضَقِيَا لِ אِثِر مِنْ مِن كُمْ يَهُمُ الْمُؤَلِّ مِنْ مِنْ وَا نَفِيْهُ كُمْ مَوْطِياً

יְהְוָה לַצְּשָׁת לְכַּפָּׁר צַּלִיכֶּם: ÷ פַּאַשֶּׁר ְעָשֶׁה בַּיִּים הַזָּה צְּנָה כִּמָא דַעַבר בִּיוֹמָא הָדִין פּפּיר

בי־בו אַנייה: אָנַרַ מְּשְׁמֶרֶת יְהַוֹּה וְלָא הָמִוּתוּ ַ_؞ וְלֶּלְעְ מִּבְׁמָּׁנִי וְמִים וּמִּמֹרְמָּם וּפָּתַת אַהֶל מוֹעָד הַשָּׁבוּ יוֹמָם

ជ突다: (0) תַּיְבְרִים אֲשֶׁר־צְּנָה יְהְנָה בְּיַר־ ווֹמֹמַ אַבֹּבְוֹ וּבֹּדֹוֹו אָנו כֹּלַ_

> וֹנִע בּׁנוְעַג וֹנִע לַבוּהָג בֿנוְעַג וֹפֹצּישׁ יָת אַבַּרוֹ יָת לְבוּשׁוֹהִי לנוְנִי וֹמֹל לְבוּמֶּי בְּנִיהִי עִּמִּיה מֹלְ אַבְוֹרֶן מַלְ לְבוּמִוְנִי וֹמַלְ ימן בְּמָא בַּמַל מַבְבָּחָא נַאַבִּי וּנְסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁהָא דִּרְבוּתָא

ילַנוְעַׁי יִיכָּלְיּנִּיִּעִי:

בנובא מיקדון:

יימין יהקרב הרבינרו: ומו טובלוכון אבו מבמא

וֹן לְמִהְבַּר לְכַפַּּרָא הַּלָּיכוּוֹ:

אִטְפַּקּרִית: בּוֹ וֹלֵא טֹמוּטוּל אָבוֹ כֹּל נטמבנו נט ממבט מומבא נומם וֹבְובֵו הָבֹּהֹא וִמִּוֹן יבְהָרַע מַשְּׁכַּן וַמָּנָא שַהְבוּן

וַעַבְּר אַהַרֹן וּבְנוֹהָי וַת כַּל

sons' garments with him. garments, and his sons, and his and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and sid noqu bas, anota noqu upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing

sons shall eat it. commanded, saying: Aaron and his basket of consecration, as I eat it and the bread that is in the of the tent of meeting; and there his sons: 'Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

with fire. flesh and of the bread shall ye burn And that which remaineth of the

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He days, until the days of your door of the tent of meeting seven And ye shall not go out from the

make atonement for you. LORD hath commanded to do, to As hath been done this day, so the

for so I am commanded. charge of the Lord, that ye die not; night seven days, and keep the meeting shall ye abide day and And at the door of the tent of

commanded by the hand of Moses. things which the LORD And Aaron and his sons did all the

98

4٤

τ٤

שכסן גדול טעון פרישה קודם יום הכפורים שבעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (48) צוה הי לעשות. כל שבעת הימיס ורו"ל דרשו (יומל ב:) לעשות, וה מעשה פרה, לכפר וה מעשה יוס הכפורים, וללמד

(פצ) ולא חמותו. סל לס לל מעשו כן, רי למס מייציס מימס:

(98) ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנמן שלה סמוימין ושמחל:

defore Tesah, read the Haftara on page 181. Haftara are on page 168. On Shabbat Tarah, read Maftir and Haftara on page 172. On the Shabbat The Haftara is Feremiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23 on page 143. For Shabbat Zachor the maftir and

خُمَلَابًا نِخْطُئُدُ نِخُنَادُ نَهُدُمُ שמיני וַיְהִי בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינִי קְּרֶא מֹשֶּׁה

מְמָּע לֹאַנִירָן וֹלְבָּנִינִי, יַלְסָבִי וַבְוֹנִי בְּיוֹמָא הָמִינָאָר קרָא

שמימִם וַהַקְּרֶב לְפָּנֵי יְהַוְּה: בּלוַבּלֹלֵב לְעַמְּאָט וֹאָנֹגְ לְמָלָע שִוֹבֵׁ, לְעַמָּטֹא וּוַבַּב לַהַּלְטֹא וּגַאָמֶר אֶל־אַנַרֹן קַח־לְּדְּׁ עַנֶּלְ

הַלְמָּגוֹ וֹלֵבוֹרֵ בַּבָּרִם וֹלִי: וֹאָמָר לְאַנִירוֹ סִב לְבַ מִּנִּלְ בַּר

زڭڭم ځتريفٹل ځنينو ځمځد: كِاللَّهُ السَّمُ السَّامُ السَّمُ السَّالِي السَّالِي السَّالِي السَّالِي السَّالِي السَّالِي السَّالِي السَّ لْمُحِـ خُدْرُ نَشِلَهُمْ فَلَقْد كِمُمْدِ

הַּלְמִּגוֹ לַהַּלְטִׁא: לַטַמּטֹא וֹמֹנג וֹאִמַּר בַּנוֹ מָּנֹא למומר סבו אפור פר אוון בני ושֶׁבְאָץ שַׁמָּלָוּץ

ڲڒڔڟڡ؞ בַשְּׁמֵן בֵּי חַיּּוֹם יְחֹוֶה נְרְאָה דִּפִּילִא בִּמְשָׁח אָבִי יוֹמָא בִין

וֹשׁבֹא בּוֹוֹ מִשׁלֵּבִוּ לַכְּוּן: יְהְנְה וּמִנְחָה בְּלוּלֶה לְרַבְּחָא בֵּוֹדֶם יִיָּ וּמִנְחָהָא לאָנע אַמְּלמָנם אַנְּבֶעַ נִעוּר וּדְכַר לָנְכָסָת מוּדִשִּיָּנִא

הַמְּלְת נַיִּעַּמְרָוּ לְפְּנֵי יְתְּוֹת: فَدُرُ كِيْكُمْ مِيرَةُكُمْ أَنْظُلُ لِذِ خُمْ لِي خُلُكُ مِهُمُوا نَفْتُهُ نَظُلُهُ لِي فَلَا لِي فَا ניקחו אַתְ אַשֶּׁר צְּנָה מִשֶּׁה אָלְ־ וְקָרִיבוּ

כֿל כָּנְשְּׁמַא וֹלַמִוּ לֵבֶם גֹוֹ: יָת דְפַבֵּיד מֹשֶה

خلال للألا: אַנְה יְהְוָה הַעְּשְׁיִּה וְיִרֶא אָלֵיכֶם וְיָפְּשִׁיִּר !! ניאמר משה זָה הַדְּבֶּר אַשֶּׁר־

וכפּר בְּעַרְם כַּאָמֶר צְנָה וְהַנֶּה: בְּלֵב וֹהְשֵׁר אֶנַבְלֵּבׁל בַּלָּ בַּלָּ iâu_ádûĿ idĕL tālĿ itāL رْد هُرَ ـ تَفَاثِقُلَ لِيُشَلِّ هُلَ لَوَهُمُ لِذِي خُمْلِ فِيهُ لِيَقِيدَ بِمَ لَوَمِنَا الْ ניאמר משָה אֵל־אַהַרוּ קַרָב נַאָמַר

וכפר גַּבורון פָּמָא דַפַּקּיד וָן: itu ādal idel ādl iad משָת לַאַנַרָן לַרַב

> his sons, and the elders of Israel; day, that Moses called Aaron and And it came to pass on the eighth

ΧI

ram for a burnt-offering, without a bull-calf for a sin-offering, and a and he said unto Aaron: 'Take thee

blemish, and offer them before the

burnt-offering; year, without blemish, for a calf and a lamb, both of the first he-goat for a sin-offering; and a thou shalt speak, saying: Take ye a And unto the children of Israel

LORD appeareth unto you. mingled with oil; for to-day the the Lord; and a meal-offering peace-offerings, to sacrifice before and an ox and a ram for

before the LORD. congregation drew near and stood of meeting; and all the Moses commanded before the tent And they brought that which

LORD may appear unto you. ye should do; that the glory of the which the Lord commanded that And Moses said: 'This is the thing

burnt-offering, and make sin-offering, and thy near unto the altar, and offer thy And Moses said unto Aaron: 'Draw

commanded.' for them; as the LORD the people, and make atonement people; and present the offering of atonement for thyself, and for the

(I) ויהי ביום השמיני. שמינילמלוליס, סול ר"מ נימן, שסוקס סמשכן צו ציוס, ונמל י' עמרות סשנויות צמדר עולס (פרק

- ז): וליקני ישראל. לסשמיעס שעל פי סדבור אסרן נכנם ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו נכנם:
- (2) קה לך עגל. לסודיע שמכפר לו סקצ"ס ע"י עגל זס על מעשס סעגל שעשס:
- (4) בי היום הי גראה אליכם. לסטרות טכינתו במעטה ידיכה, לכך קרבנות הללו בתין חובה ליום זה:

נּיִשְׁנִם אָּטַ־עַּגָּלְ תַּחַפָּאָת אַשֶּׁר ַ יָּח עַּגָלְא דְּחַפְּּהָא דִּילִיה: 8ÜĻļ

אָּלְ_הַמִּוְבָּהַ יּלְּבִיר אַהַרוֹ לְמָּדְבָּהָא יִנְכַס

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

نَعْمَ هُم ـ نُولِد يَقِلْطُنَ: מֹלְ בַּנְנְיִנִ עַמְּוֹבְּתָע נְמִי נְאָנִי עַבְּנִים מִלְ כַּנְנִים מַנְבָּטָא וָנִים בַּמָא ⁸ אֶלְיוֶ וֹיִּשְׁבַּׁלְ אָגְּבָּׁמוְ בַּבְּּם וֹיִשׁוֹ יִּשְׁבַל אָגִּבְּמִיה בְּדָּשָׁא וִיַּדַ

אַבוּכּן לִיסוֹרָא דְּמָרְבָּהָא: ַהַלֹּנְרֵנִ בֹּיָּנְ אַנֹיֹנָן אָ<u>ט וַיֹּבְ</u> וֹלִנִוּכִנִּ בֹּנִג אַנִּבוְ וֹט גַּמֹא כְּנִנִּ

the altar. poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

יְתְוֶת אֶת־משֶת: הקטיר המובחה כאַשֶּׁר צְּוָה אַסִּיק לְטַרְבָּחָא בְּטָא דְפַפֵּיר " הַיְּהֶרֶת מִן־הַכְּבֵּר מִן־הַחַמְּאַת הַצִּרָא מִן כַּבְּיָא מִן הַשְּׁהָאַ וֹאָט ַטַּיְבְלֵב וֹאָט ַטַבְּלְיָט וֹאָט ַ וֹנִט שַּׁבַבָּא וֹנִט בּוּלְוֹטֹא וֹנִט

ין יָת משֶה:

Moses. the altar; as the LORD commanded sin-offering, he made smoke upon the lobe of the liver of the But the fat, and the kidneys, and

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחַנֶּה: י_{מרסל} וֹאָט הַבָּשֶׁר וְאָט הָעָיר שְׂרֵך וְיָה בִּשְּׁרָא וְיָה מַשְׁבָּא אִנִּיר

בּׁנוּבֹא מִבּּבֹא לַמַּמָּבוּנִים :

him the blood, and he dashed it and Aaron's sons delivered unto And he slew the burnt-offering;

burnt with fire without the camp.

And the flesh and the skin were

against the altar round about.

מַּגְעַם מִּוֹבִּי מַלֵּגִב: אַבַרְן אֵלְיוֹ אָת־הַדְּׁם וַיּיְּרְקָהוּ אַבִּרן לִיהִיִה דְּמָא וָזַרְקִיהִ עַּלְ עֵּלְ־הַמּוּבְּח סבִיב: וּוֹמְטַׁס אָטַ עַמְלְצַׁעַ וְוּמִּלְאָנֵע בַּדְּנִ נְנַכַס נָט הַּלְטַא נֹאַמָּמִנאוּ בַּדָּנִ

piece, and the head; and he made burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

לְנְיִּבְׁשְׁרֵיִם וֹאָטִרְהָרָאָתִּהְ וַנְּקְּמָהְרֵ לְאָּבְרָהָאִ וֹנִים בִּיִּשָּׁאִ וֹאָפַּיִל ゖヸヹ゙ゕ

מַלְ מַבְּבְּהָא: אָלְוּנ וֹנִט הֹלִטֹא אַמִּסֹנאנ כַנִיִּי them smoke upon the altar.

正郎清井中下: ĽĊĊĠĬ. ڲٮڶ۩ڮڷڐ

וֹשַבְּיכְ וֹע עַּוֹא וֹוֹע בֹּבֹתּוֹא

the burnt-offering on the altar. legs, and made them smoke upon And he washed the inwards and the

تَرَجْقُر مَح بَمَكُ لِيُوَدِكُ مَمْ مُكِانِهُ خُوْلِهِ خُوْلِهِ الْعُوْدِكِ مِنْ مُكَانِهُ خُوْلِهِ الْعُوْدِ

אָנַ הַּהָּנַר נַוֹחַפָּאנִ אָהָּבַר לַהָּם וּלַבֶּר אָט לֹובָלוּ טִהָּטַ וּפַּטַ

خطَلُمُكِا: בלַמּמָא וֹנֹכְסִיה וָכַפַּר בָּדְמֵיה וּנֹסֵׁיב יָת צְפִּירָא דְּחַשְּׁמִא נו לווְבַּן עַּמָא

for sin, as the first. people, and slew it, and offered it the sin-offering which was for the presented; and he took the goat of And the people's offering was

נּוֹמִׁבְמָבוּ נֹוֹנַםּמֹּצִינוּ כָּבֹאמֹנוֹ:

אָת־הַעַּלְּה

לַנְהַאָּטְׁ וֹלַבור וֹט הַּלְטָא וֹהַבְּבַעַ

according to the ordinance. presented; and he offered it And the burnt-offering was

91

Sī

Þτ

٤ī

π

6

೬ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯

ומכאן אמה למד: חשאחך. עגל גן בקר: ואח עולחך. איל: קרבן העם. שעיר עויס ועגל וכבש. כל מקוס שואמר עגל גן שנס הוא, (ד) קרב אל המובח. שסיס מסרן נוש וירמ לגשם, ממר לו משס למס מס נוש, לכך ננסרם (מ"כ פרשמת ה, ס): אח

(11) ואח חבשר ואח העור וגור. לא מלינו ממאם מילונה נערפם אלא זו, ועל מלואים, וכולן על פי הדצור:

(12) וימציאו. לשון הושמה והומנה:

(15) ויחשאהו. עשקו למשפע מעלת: בראשון. לעגל שלו:

מלבר מלנו הבלנו: כפּן מִמְּנִּע וּנִלַמֶּע מַּלְעַנְעִי בַּנְעַנְּבָּעַ מִנְי נִּאָפָנִע מַלְ מַדְבָּחָא בָּר וַיַּקְרֵבֶ אָטַ הַמִּנְחָה וַיָּמִבְּא וְקָרֵיב יָה מִנְחָהָא וּמִלְא יָדִיה

מְמַּבְע גַּפַּבְא:

burnt-offering of the morning. upon the altar, besides the therefrom, and made it smoke presented; and he filled his hand And the meal-offering was

ڼ≒ړ⊏: なく「下谷が長口 וַנְּמְצָאוּ בְּנָגְ אַנְדְרָן אָתַרַהַבְּם ® זָבַר הַשְּׁלְמָים צֵּשָׁר לָעָם נִּכְסָה וּיִּמְעַשׁ אָטַ תַּמִּיִר וְאָטַ הַאָּיִל וּנְכַס יָה חּוֹרָא וְיָה דְּכָרָא

the altar round about, the blood, and he dashed it against Aaron's sons delivered unto him which was for the people; and the sacrifice of peace-offerings, He slew also the ox and the ram,

וְעַבְּלְגֵע וְיִעָּבְע עַבְּבָּע: نظِلَ لَهُذِم لِمُعَادِثُكِ الْلَاطُوَفِي يَخُدُنُ مِحْذِنُهُ الْلَهَٰذِ וֹאֶּעַ_עַעַלְבָּיִם

וֹכוְלִוֹטֹא וֹשֹׁגֹּר כַּבֹבֹא: מֹן בַוֹּמִי נֹנִים שַּׁנְבַּנֹּא מוּן שַנָּבֹא ימוּ

upon the altar. breasts, and he made the fat smoke And they put the fat upon the

kidneys, and the lobe of the liver.

covereth the inwards, and the ram, the fat tail, and that which

and the fat of the ox, and of the

бι

正郎 岩山口: ü ф ц ц ፠ੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑਜ਼ੑੑਜ਼

ַהַהַלְבָּיִם וְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְמַרְבְּהָא: הַּלְ וֹתְּוּיאוּ יִת מַרְבָּיָא הַלְ חַבְּוֹתָא

commanded. Defore the LORD; as Moses Aaron waved for a wave-offering And the breasts and the right thigh

בּאֲשֶׁר צַנְה משֶה: تيزر لايترا مندوب ذجير بتزير וְאָת בֶּחְוּוֹת וְאָת שָׁוֹלְ הַנְּמִוֹ וְיָה חַבְּוָהָא וְיָה שָׁקָא דְּיִמִּינָא

כַּמָא דַפַקּיד משֶּה: אָבום אַבורן אָבוֹמֹא פֿבֹם וֹזֹ

peace-offerings. burnt-offering, and the offering the sin-offering, and the them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

نْلَمْكُك نْلَهُكُمُّاهِ وَنَا لِللَّهُ خُمُّاهِ اللَّهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ וּוֹמָא אַנְוֹלוֹ אָנַרוֹנְוֹנִ אָלְרַנִּמָּם

וְנְבְסָת קּיִדְשַּיָּא: **ä**₹ääĒL

and blessed the people; and the the tent of meeting, and came out, And Moses and Aaron went into

לוֹבַבְבַבֶּם וּוֹבֶב מִמְּמַם עַבַּמֹּאַני

לבנ*ג*_גענע אָבְבַבְּבְ וֹאִטַוֹּנְגִי וֹפֹבֹא בַּוֹג בְבָבָ הַמָּא: מוְמָּע וֹוֹלֹאַנּ וֹוֹלִבְעָרׁנוֹ אָעַרַעַהְעָּ וּמָאל מֹשֶׁה וָאַהַרוֹ לְמַשָּׁכַּן ניַבֹא מֹשֶׁר וְאַבַּרוֹ אֶל־צָּהֶל

the people. glory of the Lord appeared unto all

- (16) ויעשה כמשפט. המפורש בעולה נדנה בויקרה (בילה כ.):
- (עו) וימלא כפו. סיא קמינס: מלבד עלה הבקר. כל אלס עשס אחר עולת סחמיד:
- (19) והמכסה. מלג המכסה את הקרג:

בַּהְים:

- (מנמומ קב.): (OS) וישימו אח החלבים על החזוח. לאמר סמנופס נמנן כסן סמניף לכסן אמר לסקעירס, נמלאו סעליוניס למעס
- (33) ויבא משה ואהרן וגוי. למס נכנסו, מלחמי בפרשת מלוחיס בברייתה סנוספת על מורה כסניס שלנו, למס נכנס (שב) ויברכם. ברכת כסנים, יברכך, ימר, ישמ: וירד. מעל סמובת:
- כל סקרבנים ונעשו כל סמעשיס, ולה ירדס שכינס לישרהל, סיס מלמער והומר, יודע הני שכעם סקב"ס עלי, ובשבילי לה ירדס שבידה, אף ביאה מעין עבידה, הא למדה למה נכנם משה עם אהרן למדו על מעשה הקערה. דבר אחר כיון שראה אהרן שקרבו משם עם אסרן, ללמדו על מעשם סקערת, או לא נכנם אלא לדבר אחר, סריני דן ירידם וביאס עעונות ברכס, מס ירידם מעין

ڗڹ؋۬ۮڹۿۮۦ؋ڐؠڷڡ؞ עַעַלְבָּיִם וֹנִינְאַ פּֿלְ עַמְּלָּתְ וֹנִינְ נֵנִינ עַנְבּנָאֵ נִעָּוֹאַ פּֿלְ מַמָּא ַ מּלִים, עַּלְ-הַמִּוְבְּהַ אָת-הָעַלָּה וְאָת- נַאָּכַלָה עַּלְ עַּרְבְּהָא יָה עָּלְהָא

בּוֹנוֹע אַטַּם: לְפַּנֵי, יְהוֹיִתְ אָהְ זִּלְיִר אָהְוֹר לֵאְ פְּרָם יִיְ אִישְׁטִא נוּכְרֵיהָא דְּלָא וּנֹמָּוְמִוּ מֹבְוֹנִי לַמְּנֵנִי וּנַלַּוְיִבוּ x אָנשׁ מַחְמָּחוֹ וַנְּמָּנִוּ בְּחֵן אֵשׁ וּיִקְתָוּ בְּנֵי־אַתַּרוֹ נָדֶב וַאָּבִיתוּא

אִוֹטֶׁם וֹּימֵעוּ לִפָּׁוֹ, וְעַוֹּע: ַ וַהַצָּא אָשׁ מִלְפְּנֵי יְהֹוֶה וַתַּאִבַל

בולם אַכַּבַר נוּדָם אַהַרן: דפרבי אפוי פר ביני בלן אניפנה והל אפי בל עמא ² אַשֶּׁרְ־דְּבֶּר יְהְנְּהְ וּ לֵאִמִּרְ דְּמַלֵּיל יִי לְמִימַר בְּקְּרִיבִי ַנּיֹאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱלֹצַהַרֹּן הוּאַ נַאֲמַר מֹשֶּׁה לְאַהַרוֹן הוּא

द्यागार्थ द्वां द्वां द्वां אַבוּכֹם מִאָּנוּ פּׁנִּי-בַּעְבָּהְתְּ אָבִי- מִנִינִ יִּנִי אָבוּכִּוּוֹ מִן בוֹבִם וּנְאָמֶׁר אֶּבְטָּׁם עֲבֹוֹדֵוּ מִאֹנּ אָטַר בַּאַנִּבווּ וֹאָמַר בַבוּוֹ פַרוּבוּ אָלְגַּפָּׁן כַּנֵּי, מִּוּיִאֵּכְ גַּיַר אַנַוֹנְן יּלְאָלָגַפּׁן כַּנֵּי, מַּוּיִאַכְ אַנְוֹכֵּינִי, וּנֹלַבָּא מָמָּע אָבְבַלוּיִמְּאָבְ וֹאָבַ יַּלַבָּא

וְאַבּעוּ וּנִפַּלוּ עַל אָפּיהוֹון: נַהְצָּא אֵמִּ מִלְפְּנֵּוֹ, יְחַנְְּח נִשְּאַכַלְ, וּנְפַפַּח אִישְׁמָא מִן בֵּדָם יִיָּ

قظىد ئىلىدا: הגבע לסגת בסמון ולנוכנ ווברו לבון אושמא ושויאו 「浴亡」」とい גַּבַר מַחָהִיהֵיה ב<u>ון,</u> ۸üLl

וֹאַכֹּלַע וֹטִׁעוָן וּמִּיִעוּ בַּוֹבִם וֹנִי: ווֹפּלט אוּמְטֹא מוֹ לֹבֹם וֹנֹ

אָטִוֹפֿר יִשְׁמִיק אַבְּרוֹ:

ליוֹבְהָא לִמִבּרָא לַמָּהָרִיתָא:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the Lord, and consumed And there came forth fire from

He had not commanded them. strange fire before the LORD, which laid incense thereon, and offered censer, and put fire therein, and Aaron, took each of them his And Nadab and Abihu, the sons of

X

LORD. them, and they died before the before the Lord, and devoured And there came forth fire from

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified.' Me I will be sanctified, and before Through them that are nigh unto is it that the Lord spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

the camp. from before the sanctuary out of Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

שטמלום בער בו: . אשר גום ס' מעשו ויכא אליכס כפוד ס', אסרן אחי כדאי וחשוב ממני, שעל ידי קרבנותיו ועפודתו משרס שכינס בכס, וחדעו ואומרים למשה, משה רבינו כל העורה שערהנו שהשרה שכינה בינינו ונדע שנהכפר לנו עון העגל, לכך אמר להם זה הדבר ידיכס. לפי שכל ז' ימי המלואים שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יוס, לא שרחה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים לישראל: ויצאו ויברכו אח העם. אמרו ויסי נעס ס' הֶלֹבְינוּ עָלִינוּ (מהליס ל, יו), יהי רלון שמשרה שכינה צמעשה שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשים לי שנכנסחי ונחביישחי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה

בויקרא רבה (יב, א): יין נכנסו למקדש. מדע שאחר מיחמן הזהיר הנומרים שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו בן בימ וכו', כדאימא (ב) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אסרן אלא על ידי שסורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שמויי (אב) וירנו. כמרגומו:

שֶׁלְבִיס מִמְּקְדְּשֶׁיִּדְּ (מִבְלִים סִמּ, לו), אל מקרי ממקדשיך אלא ממקודשיך: העם אכבר. כשהקצ"ה עושה דין בלדיקים מחיירה, ומחעלה, ומחקלם, אם כן באלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא אומר גוֹרֶה קבל, שנסייחד עמו הדבור, שנאמרה לו לבדו פרשם שמויי יין (מ"כ שם לו. ויק"ר שם). 🗈 בקרובר. בבחירי: 🔻 ועל פני כל כואס אני שסס גדולים ממני וממך (מ"כ פרשמא א, כג. ויקרא רבס יב, ב): וידום אהרן. קבל שכר על שמיקמו, ומס שכר (ובמים קטו:). אמר משם לאסרן, אסרן אמי, יידע סיימי שימקדש סבים במיידעיי של מקום, וסיימי שבור או בי או בך, עכשיו (3) הוא אשר דבר וגוי. סיכן דבר, וִישַׁרְמִּי שְׁמֶּה לָבְנֵי יִשְׁרֶבֹּל וְיָקְדָּשׁ בְּכְּלִדִי (שמות כע, מג), הל מקרי בכבודי הלה במכו בדי

۷٤

בּנע וֹמְבַאָּב וֹבַכוּן זִע וֹבוּבעֹאִ

CQL:

דַּמַלֵּיל מֹשֶּׁה: מַּטְרִי כְּאַשָׁנִי בַאַשָּׁר דְּבֶּר לְמִבָּרָאִ לְמִשְּׁרִיהָא בְּמָא رابج ربههم ججهزيا هاء اجراده الوادير ججهديا

camp, as Moses had said. them in their tunics out of the So they drew near, and carried

אַשֶּׁר שְּׁרָךּ יְהַנְה: جِرْ رَبِّ رِبِّ جِرِ رَبِّ جِرِ الْجُرِدِ فِي لِلسِّ الْجَلِيدِ الْجُرِدِ فِي الْجَرِيدِ الْجَلِيدِ خُمْ ـ يَرْمُكُ لِا يَكُمُكُ لِيُكَادِكُم خَرْمُكُم يُدَرُ لِيرِيْهِ يَكُنُ رَبِيْ لَا يُعْتَدِجِها خُمْ לאַ טַפּּׁרָמוּ וֹלַאַ טַמְּטוּ וֹמָּלְ טַבּוּמוּו וֹלָאַ טַמוּטוּו וֹמָלְ בּֿלְ באָמִּגכּם אַּלְשִׁפְּבֹּתְנוּו נְבֹנִיבְגַכֹּם טְּרַבּוּן פּגרוּתַ וּלְדִימָּגכוּן לָא يَرْمُكُمْ أَلِي يَرْجُدُ لَأَوْلِ ا كُثِرِ يَرْجُدُ لَأَمُ لَا يُتَالِدُ لِيَالِدُ لِيَالِدُ لِيَالِدُ لِيَالِ אֶלְאָנְיוֹן וֹאָמַר מִמָּר לְאַנִין וּלְאָלְמָּזִר

יהוָה עַלֵּיכֶם וַיַּעַשְׁי פַּדְבָר רְבוּהָא דַיִּי עַלִּיכוֹן וַעְּבַרוּ מְשָׁה: (פ) מֹמֻּעַעַ בּלְמָא טַמוּעוּן אָבוּ מִמָּעַ بضؤتل אָבُל מוּמָּב לַאִ שַׂגֹּאוּ יִמִּשַּׁבַה מַמָּבּן וֹמִנָא לָא שִׁפַּלוּוֹ

ر פּוֹשׁמְׁעוּ כִּישֵׁמֵוֹ

ַ עַ וֹנְבַבַּר נְּעַנְּע אֶבְאַנַבְוֹ בַאָמָר: וּמִבָּוּל יִי עָם אַנַּרוֹ לְמִימַר:

و بكثرك هَنِك خَصِهَدُه هُم هُن مِ نَذِك مَقَادَ خَمْرَمَ ذِرَا خَمَهُ ذَا דَيْلَ لَمْجُدِ هَمِ_سَّمْنَا هَفَدا لَعَد بَمُدَد جُه نَمُنَد هَنَ

¿برت،۵۵۰

מוּמֹר וְלָא שׁמֹשׁים שׁפֹּט מוּלֶם וֹמִּנֹא וֹלָא שׁמוּשוּוּ בִּיִם מֹלָם

بجرا הַשְּׁמֵא بجرا הַשְּּהָור: חוקא יבין מְסָאַבָּא יבִין דָּכְיָא: י וֹלְעַדְׁנִילְ בָּוֹן עַפְּגִים וּבָּוֹן עַעַילָ וּלְאַפָּרָהָא בּוּן מִנְרָהָא וּבִּוֹן

، ذِلبابُه عُن خُرْر نَهْدُعُمْ غُن بَرْمَرْهُمْ ثَن خُرْر نَهْدُعُمْ أَن خُرْر

אָלִיהֶם בִּיַּד־מֹשֶׁה: (פּ) خُرُ لَانَاظِرَ كَيْشِد لَاقُد نَائِنَا كَنْشَنِّهُ لَمَجْرِم نَرْ خُلِيا فِينَةِ

(+) דד אחרן. עוזילל לחי עמכס סיס, שנלמר וּצְנֵי קְסְם וגו' (שמוח ו, יח): שאו אח אחיכם וגוי. כלדס סלומר

לחבירו, סעבר את המת מלפני הכלה, שלא לערבב את השמחה:

(E. 40 CK): (E) בכחגחם. של ממיס, מלמד, שלה ישרפו בגדיסס, הלה ישמחס, כמין שני חומין של הש יכנסו לחוך חוממיסס (סנסדרין

ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלת על סכל (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁמְבֵל אמור במספורם (מועד קמן יד:), אבל אמס אל מערבבו שמחמו של מקוס:

ביאם אסל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאם אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישם מובח כביאם אסל מועד, אף (9) יין ושבר. יין דרך שכרומו: בבאבם אל אחל מועד. אין לי אלא בבואם לסיכל, בגשמם למובה מנין, יאמר כאך להמחבל בה:

(10) ולהבדיל. כדי שמגדילו בין עבודה קדושה לממוללת, הא למדת שאם עבד עבודתו פעולה (שם ת. ובתים יו:): כאן עשה גישה מזבה כביאה אהל מועד (ה"כ פרשהא א, ד):

> house of Israel, bewail the burning but let your brethren, the whole wroth with all the congregation; that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, sons: 'Let not the hair of your heads unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses said unto Aaron, and

according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the

which the Lord hath kindled.

:Sarives And the Lord spoke unto Aaron,

generations. forever throughout your ye die not; it shall be a statute ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when Drink no wine nor strong drink,

and detween the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

the hand of Moses.' Lord hath spoken unto them by of Israel all the statutes which the and that ye may teach the children

38

בוא: מֹגּוְע אָגֹג עַמּוֹבּעַ בָּג לַבָּתְ הַנּוֹמָבְתַ מֵאָשָׁוּ יְהַנְּה וְאַכְּלִנּהָ ددره، هُذُمْيُد نُهُم هِنتُمُد ١ حُدُر هُذُمُنُد نُمَت هُنتُمُد خُدِينَ،

<u>ירוות כי־בו צוויהי:</u> בַּי חְקְּדְּ וְחָלְ בְּנֶיִרְ הַיִּגֹא מֵאָשֶׁי נאַכּלְמָם אֹמָה בְּמָקִוֹם קַדְוֹשׁ

הַלְנוֹו בֹּנוֹ וֹהָבֹאֹנִי لأكك لألم خثرك نفيد منختد אַטַּע יִבְגָייָר יִבְנָהָיִר אָטָּוְ בִּיַ ** הַמְרוּמָה מְאָּכְלוֹ בְּמָקוֹם שָהוֹר וְאָת חַוְּע בּשְּׁתּפְּׁע וֹאָתו שָּׁוֹל וִיָּח חַוֹּיִא בַּאָּרָטוּהָא וִיָּח שָּׁקַא

כּאַמֻר צְנָה יְהְנָה: اجتنافت المراث المراب المراب المراب المراب יי מַלְ אָמָּוֹ, עַנִוֹבְלְבִיםְ וֹבְיאוּ לְעַנִוּנִ בַּאָּבֹמִנִּטֹאַ מַּלְ מַנַּבַּנָּוֹאַ שוק התרומה נהוה התנופה שקא

Ľ.%: ווִדַבֶּר מִשְּׁר אֵל־אַהַרֹן וָאָל וּמַלִּיל מֹשֶּׁר עִם אַהַרֹן וִעָּם

XÚŒŒĹĸU: נוא מפונבלוא בוו אבו כן ומיקלון ימה בּאַמר קדיש

מִנֹכַסְנַי עוּגְהַוֹּא צַבְנָי, וֹהָבָאַבִי: עולטב ועולט בנף אָטִיָּטִיבוּ גבי אַט יִבְּנָר יִבְנָּטָר עִּמָּר אַבי האפרשותא היכלון באַתר

עלם כמא דפקיד ין: نت ځك نخځك هفك خځنه ושועון לאַבמא אַבמא פֿבם ווֹ אַבֿוֹמוּטֹא וֹעוֹבוֹא

> beside the altar; for it is most holy. fire, and eat it without leaven the offerings of the Lora made by To disnismer that the first of sons that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the Lord because it is thy due, and thy sons? And ye shall eat it in a holy place,

Israel. Peace-offerings of the children of due, out of the sacrifices of the are given as thy due, and thy sons' thy daughters with thee; for they clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

as the Lord hath commanded.' thy sons' with thee, as a due for ever; the Lord; and it shall be thine, and wave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

- בעבודמס מימס, ואין מכמיס בסוראמס במימס: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בהוראה (מ"כ), יכול יהא מייב מימה, מלמוד לומר אתה בנייך אָפֶּן: ולא ממומו, כהנים
- קא:): אח המנחה. זו מנחם שמיני ומנחם נחשון: ואכלוה מצוח. מה חלמוד לומר, לפי שהיא מנחם לצור ומנחם ַ וְמֶׁמְפַּגֵּל גַּס בְּעַד מַׁבֵּלן בְּעֵמ סַהַוֹחׁ (דבריס שס): - קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוננין, וקדשיס אמוריס לאונן (ובמיס (דברים ע, כ), ואין השמדה אלא פְּלוּי בנים, שנאמר וַשְׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּשַל (עמום ב, ע), ומפלמו של משה בעלה מחלה, שנאמר (בו) הנוחרים. מן סמיחה, מלמד שאף עליסה קופה מיחה על עון העגל, הוא שואמר וּבְּשַׁבֶּלן הִמְשַׁבֵּף ס' מָאֹד לְפַשְׁמִידוֹ
- (13) וחק בניך. אין לְבְּנִיֹם מק בקרשים: כי כן צויחי. באנינום יאכלוס (מ"כ פרק א, מ זבחים קא.): שעס, ואין כיולא בס לדורות, סולרך לפרש בס דין שאר מנמות:
- לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבנים, ופין מק לבנות (מ"כ שם י): במלק, אבל בניחיך לא בחלק, אלא אם חחני להם מחנים רשאים הן לאכול בחום ושוק, או אינו אלא אף הבניח בחלק, חלמיד שסיא מסיר מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל סעיר (שם נה.): אחה ובניך ובנוחיך. אמה ובניך שסס קדשי קדשים, סווקק אכילמס במקוס קדוש, אבל אלו אין לריכים מוך סקלעים, אבל לריכיס סט לסאכל מוך ממנס ישראל, (14) ואח חזה החנופה. על עלמי לגור: האכלו במקום טהור. וכי אם הכאשונים אכלו במקום ממא, אלא הראשונים
- מנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסכמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שסמלביס לממס בשעת (15) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון אשר סונף ואשר סורס. מנופס מוליך ומציא מרומס מעלס ומוריד. ולמס מלקן

ענוקרם לאמר: אַלַהֹּזָר וֹהַכְאַיִּטְמָר בָּנָר אַנַרוֹן ممرع، طبي البيرة عرب يُرج لاء عرب المراه المراع المراه المراع المراه الم

خظتر نيات: אָת־עַּוֹן הַעַּדְה לְכַפָּר עַבְיָהָם עוא נאָטַהו נַתַּן לַכָּם לַשָּאַת الم المنظرة ال מהוע לא אַכַלְמָם אָת הַחַשְּאַת מָדֵין לָא אַכַלְחוּן יָת חַשְּׁתָאַ

אַנְהְ בַּקְּדֶשׁ בַּאָשֶׁר צַּוּיִהי: ترظيت فيرين لاختا متخجرة مبتهد يبرغه يوبهد يدجد مدجدا בון לא הובָא אָת־דָּמָה אָל־

ביום הייטב בְּעִינִי יְהוְה: אָנִי כְּאָבֶּר וְאָּכָּלְהִי חַמָּאִנִ مَٰذَنَٰتِ ذَفَٰتُر نُكِيْكِ لَفَكُلُّكُمُ لَكُ ס בַּלַבְּנְבוּ אָנַרַעַּמֹאַנָּם נֹאָנַרַ

בני אַהַרוֹ דְאָשָׁהָאַרוּ לְמֶימָר: ינבנו מכ אַלְמֹזָר וֹמַלְ אִינִימָר שַּׁבְעָיה משֶּׁר וְהָא אָתוקר נְאָנו שְׁהָּנִר תַּחַשְּׁאִט בַּרְשׁ בַּרָשׁ נִיָּה אָפִירָא בַּחַשְּׂהָא מִהָּבָּע

לכפולא מַלִידוּוֹ בַּרָם וֹנִי לַסַבְּּטָא מַּלְ חוֹבֵי כִּנְשָּׁתַא לידשׁין היא וְיָהַה יְתַב לְכוֹן

נסה בקודשא במא דפקידית: הא לא אַהְעַל מִדְּעַה לְבֵּית

:1: ܩ±ٿ אַכֿלִית חַשָּׁתָא יוֹמָא דִין הַתַּקַבוּן הלו לאבון אני פון וני הֹלְנוֹטִבוּן בוֹם נִי וֹמֹבֹמֹא וומא בון קריבו נת השנוקהון ימַלֵּיל אַבַרן עָם מֹשֶּׁר הָא

> were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

the iniquity of the congregation, to and He hath given it you to bear sanctuary, seeing it is most holy, sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

brought into the sanctuary within; Behold, the blood of it was not the LORD? make atonement for them before

ye should certainly have eaten it in

81

things as these; and if I had eaten and there have befallen me such burnt-offering before the LORD, their sin-offering and their Behold, this day have they offered And Aaron spoke unto Moses: the sanctuary, as I commanded.'

have been well-pleasing in the sight

the sin-offering to-day, would it

of the Lord?

ועל איחמר. בשביל כבודו של אסרן ספך פניי כנגד סבניס וכעם: לאמר. אמר לסס סשיבוני על דברי: דרוש דרש. שמי דרישום סללו, מפני מס ושרף וס, ומפני מס ומכלו מלו, כך סומ צמורם כסניס (פרק ב, ב) על אלעוד ויש אומריס מפני אניגוח נשרף, לפי שהוא קדשי דורוח, אבל בקדשי שעה סמכו על משה שאמר להם במנחה ואכלוה מלוח: מודש, ומכולן לא נשרף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי ישראל, (בח"כ פרק ב, ח־י) יש אומריס מפני עומאס שנגעה בו נשרף, (15) שעיר החשאת. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה שעירי המאום קרצו צו ציום שעיר עזים, ושעיר נהשון, ושעיר ראש

לשאח אח עון העדה. מכלו למדנו ששעיר כלש מודש סיס, שסול מכפר על עון מומלת מקדש וקדשיו, שהמלת שמיני ובמקוס הקדש הימה, מדוע לא אכלמס אומה: ואוחה נחן לכם לשאח וגוי. שהכהנים אוכלים ובעליהם מתכפרים: . אלא אמר להם שמא מוץ לקלעים ילאה ונפסלה: - בי קדש קדשים הוא. ונפסלם ביולא, והם אמרו לו לאו, אמר להם הואיל (17) מדוע לא אכלחם אח החטאת במקום הקדש. וכי מון לקדש הכלוס, וכלם שרפוס, ומסו לומר צמקוס הקדש,

(18) הן לא הובא וגוי. שמילו סובא סיס לכס לשרפס, כמו שנאמר וְכָל מַשָּמֹח שַׁשֶׁר יוּבָא הָגוי (ויקרא ו, ויקרא , כג): אבול וממלת נחשון לא לכפרה באו:

מייב להיות אוון עליהם כאלו, כגון כל האמורים בפרשת כהנים שהכהן מעמא להם: - ואבלהי השאח. ואם אכלתי, הייעב שלני כסן גדול, ומקריב לונן (ובסיס קל.): וחקראנה אוחי כאלה. לפילו לל סיו סממים בְּנִי, ללל שלר קרובים שלני . אמר להם משם שמא ורקפם דמה אוננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריבו שהם הדיומות, אני הקרבחי, לא, כאי, סכי כשרלס דבר לפני משס ולפני סנשיאים, זו מלאמי בספרי של פניס שני: - הן היום הקריבו. מסו אומר, אלא יברין שיהה מלמיד משיב את רצו, יכול מפני שלה היה באלעור להשיב, חלמוד לומר וַיּהֿמֶר הֶלְּטֶּוֶ הַ הַפֹּקן הֶל הַנְצֵי הַצְּבָח וגוי (שם . איממר, ואהרן מדבר, הא ידעת שלא היתה אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיהא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו (19) וידבר אחרן. אין לשון דבור אלה לשון שו, שנאמר וַיְדַבֶּר סָעָס וגו' (במדבר כה, ס). הפשר משה קלף על הלעזר ועל חאבלו אחד. הים לכם למכלה אף על פי שמתם אוננים: באשר צויחי. לכם במנתה:

בְּעֵינֶיו: (פּ) ್ ಟ್ರಿಫಿಡ್ は没に

נַנְיַטְּׁבַ וּשְׁמַע מִשְּׁבוּ וּשְׁפַּר בְּעִינוֹהָוּ:

well-pleasing in his sight. And when Moses heard that, it was

אַבְרָן לֵאמָר אָלָבֶם: ממי ווְיַבְבָּר יְהְנְהָה אֶלְ־מִמֶּה וְאֶלְ יִמִּלְיִלְ יִיְ מִם מִמָּה יִלְאַנְהוֹ

למימר להון:

and to Aaron, saying unto them: And the Lord spoke unto Moses

تَجْتَمُكُ كُمُّلًا مُحْرِيكُمُ لَا يُعْرَانُكُ וַאָּת הַחַיָּה אֲשֶׁר האַכְלוּ מִכֶּלְ־ דָּא חַיְּהָא דְּהֵיכְלוּן מִכָּל يَخُلُهُ هُرِ خُرْدُ نَشِلُهُم كِهُرُكِ مَعْزِيهِ مَا خُرْدُ نَشِلُهُمْ كُمَّامُكُ

בְּמִירָא דְּעַל אַרְעָא:

beasts that are on the earth. which ye may eat among all the saying: These are the living things Speak unto the children of Israel,

Whatsoever parteth the hoof, and is

בַּבְּהַלְּהָר אַנְה תּאָכֶלוּ: שֶׁסַע פְּרְסֹת מַעַּלָת גַּרֶה טִלְפִין פַּרְסָתַה מַסְּקָא פִשְׁרָא

בּבְעִירָא יָתַה הַיִּכְלִין: خِرًا עַפְּגֶטָת פַּרְסְׁה וְשׁׁסָעַת בֹּל דִּסְדִיקְא פַּרְסְתַה וּעַמְלְפָּן of them that only chew the cud, or Nevertheless these shall ye not eat may ye eat. the cud, among the beasts, that wholly cloven-footed, and cheweth

of them that only part the hoof:

ځڅ□∶ יפַרְסָה אֵינָנִנּי מִפְּרִיס טָמָא הָוּא הַנְּמָל בִּי־מַעֲּלֶה גַּרָה הוּאַ הַגַּרְה יִמִּמַפְּרָסֵי הַפַּרְסָה אֶת־ אַּר אָת־זֶּת לַאָּ תְאָבֹלְנִי מְשִּׁהָּבְיִ בָּרַם יָת בֵּין לָא תַיכִלִּוּן

סְדִיקְא מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן: פַּמְבֹא עוּא ופַּרְסְתִיה לָא פֹּבְסְׁנֵא זְּנִי נִּמְלָא אָבוּ מִפֹּגַל

unclean unto you. cud but parteth not the hoof, he is the camel, because he cheweth the

the hoof, he is unclean unto you.

cheweth the cud duteth not

And the rock-badger, because he

څڅ□∶ ופַּרְסָה לַא יַפְּהָיס שְמֵא הָוּא הוּא ופַּרְסְתֵיה לָא סְדִיקְא ְ וְאֶתְרַתַשְּׁפְּׁןְ בְּרִעַעַבֵּלֶת גַּרְתֹ הֹוּא וְיָת שַבְּיָא אֲרֵי שַּפִּיק פִּשְׁרָא

מְסָאַב הוּאַ לְכוּוֹן:

לך לסקל בקדשי דורום: וגוי: היום. אבל אנינים לילה מומר, שאין אונן אלא יום קבורה (שם ק:): היישב בעיני הי. אם שמעת בקדשי שעה, אין

(02) ויישב בעיניו. סודס ולא צוש לומר לא שמעמי (מ"כ פרק ב, יב):

ולמיממר: לאמר לישראל, כשסיא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, לאלעזר (1) אל משה ואל אהרן. למשס למכ, שילמר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילמר לללעזר וללימתר, לו לינו ללל

זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שסנסמס נכלל מיס (מולין על.): מאכלו וגוי. אף בשרלי המים אחו מכל מין ומין והראה להס, וכן בעוף ואח אלה חשקנו מן העוף, וכן בשרלים ווה לכם העמא: ויקרם רבה יג, ב): - זאח החיה. מלמד שהיה משה אוחו בחיה ומראה אוחה לישראל ואת מאכלו וואת לא מאכלו. את זה עליסס מצוח, ולאומוח העולס לא אפר כלוס. משל לרופא שנכנס לבקר אם החולה וכוי, כדאימא במדרש רבי חוחומא (פ"ו, מאסבס: זאח החיה. לשון חיים, לפי שישראל דבוקים במקום וראויין לסיום חיים, לפיכך סבדילם מן סטומאס וגור (ב) דברו אל בני ישראל. את כולם סעום לסיות עלותים גדצור זה, לפי עהועוו גַּדְּתִּימֶט וקצלו עליהם גוירת התקום

עלים בעשה ולא מעשה (זבחים לד.): ימירה היא לדרשה, להמיר את השליל הנמצא במעי אמוד. אחדו האכדו. ולא בהמה עמאה, והלא באוהרה היא, אלא לעבור הַנְּבְּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שהוח נגרר חחר הפה, וחרגומו פְּשְׁרָחֹ, שע"י הגרה החורל נפשר ונמוח: → בבהנוה. מיבה זו גרה. מעלס ומקיפס ספוכל ממעיס ומסוכם פומו למוך פיס לכמצו ולעסנו סדק: - גרה. כך שמו, וימכן לסיומו מגוכם אַיָס כמרגומו וּמַמַלְפָּחׁ מַלְפִין, שיש שפרסומיו סדוקות מלמעלה וחֿינן שסועות ומוצדלות לגמרי שמלמעה מחוצרות: – מעלח (3) מפרסת. כמרגומו קדיקה: פרסה. פלאנמ"ס בלט"ו: רשסעת שסע. שמובדלת מלמעלה ומלמעה בשמילפרנין,

מְמָאָר הָוֹא לְכֶּם: הוא ופַרְטָה לַא הפַרִיסָה היא ופַרְסָהַה לָא סָרִיקָא ְוֹאֶטַ הָאַרְנָבֶּט בֶּי־מַעַּלָת גַּרָה וֹיָה צַּרָנָבָא צָּבֵי מַסְּקָא פִּשְׁרָא

ַּנַרָּה לְאַ־יָנְּוָר שָׁמָא הָוּא לַכֶּם: , וְאָת־זְּהָחְוֹּיִר בִּי־מִפְּרִיס פַּרְסְׁה הוא וְשׁסָע שֶׁסָע פַּרְסָׁה וְהָוּא

לָאַ טִּלְּמִּנְ מִּמְאָנִם עִם לְכֶּם: ° מֹבֹּמֻּבֹׁם לָאִ עִאִּכְיוִ וּבֹׁנֹבֹלְטִׁם מִבֹּמָּבֹבִיוָן

UXCC: בּמָנִם בּנִמָּנִם וְבַנִּבְעָבִים אָנָים ַ כָּלְ אַמֶּבַרְלְוֻ סָנַפָּׁיר וְקַשְׁקֶשֶׁת כֹּלְ דְּלֵיה צִיצִין וְקַלְפִין בְּמִיָּא אָת־זֶת הַאָּבְלְוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמָּוָם יָה דֵּין הַיַּכְלוּן מִכֹּל דְּבָמִיָּא

החנה אַשֶּר בּמָיִם שָּקּץ הַם بحثثاث نجح تجهد تخداجه فتقدد

מכַן מָּבֹא עַמָּיִם יִמִכָּל זָפָּשִ

إنهم إحار إحار مجور الأراء ځ۵۵∶ ್ ಟಿಡಿಫಿಡಿಗ ಹೇಡುದ

עאָכְגוּ וֹאָטַ וֹלַלְטָׁם שַׁהַּשַּׁגוּי " וְמִּפֹּא וֹבְוֹנִ לְכִּים מִּבְּאָּבִׁם לָאִ

וְשַׁמְשְׁמִתְ בַּמְנִם מְּבֵּא הִוּא בְּמִנִּא מִפְצָּא הוּא לְכוּוּ: כק בקונו קוצ גוגול ופלפול

څڅ□∶

וֹנִע עַוֹנִגְא אָב, סִבְּנִע פּּבְסִנֹא

מְסְאֲבָא הִיא לְכוֹן:

הוא לכון: נווא פֹמִבא לָא פֿמָּב מַסְאַב הוא ומַטְלְפָּן טִלְפִין פַּרְסְתֵיה

מְסְאֶבוּן אָנוּן לְכוּן: ילללילטיון לא שלובין څ۶ لأدكك لأ

تارككانا: בְיַמְמָיָא יִבְנַחְלַיָּא יָתְהוֹן

וֹכִגְ גַבְיני בִינִי בִּיבִּו וֹפַלְפָּוּוֹ

בבמוֹא מִלַּגֹא אַנוּנו לַכִּוּו:

בְּעָנְא וּמִכָּל נַפְּשָׁא חַוְּחָא בֹנִמְמַנֹּא יִבְנָהְלַנִּא מִכָּלְ רַהְשָׁא

לא היקלון ונת גדילההון

'nok ojun waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all in the seas, and in the rivers, of all And all that have not fins and scales

and in the rivers, them may ye eat.

and scales in the waters, in the seas,

the waters: whatsoever hath fins

they are unclean unto you.

These may ye eat of all that are in

their carcasses ye shall not touch;

Of their flesh ye shall not eat, and

cheweth not the cud, he is unclean

the hoof, and is cloven-footed, but

And the swine, because he parteth

the cud but parteth not the hoof,

And the hare, because she cheweth

she is unclean unto you

have in detestation. flesh, and their carcasses ye shall unto you; ye shall not eat of their and they shall be a detestable thing

thing unto you. in the waters, that is a detestable Whatsoever hath no fins nor scales

(9) סנביר. אלו ששמ נהס: קשקשת. אלו קליפין הקבועים בו (חולין נמ.), כמו שנאמר ושֶרְיוֹן קשְׁקַשִּׁים הוּא לְבוּים נבלה קלה לא כל שכן, ומה מלמוד לומר לא מגעו, ברגל (ראש השנה מו:). (זהו שאמרו חייב אדם למהר עלמו ברגל): כל, ל), כהנים מוזהרין, ולין ישראל מוזהרין, קל וחומר מעחה, ומה עומאת המת חמורה לא הזהיר גה אלא כהנים, עומאת וקרנים ועלפים: 🗆 ובובקחם לא חגעו. יכול יהו יעראל מוזהרים על מגע נצלה, מלמוד לומר שָמור שֶׁל הַפַּהַנִים וגוי (ויקרא שיש בסן קלת סימני מסרס אסורות וכוי (כל סענין בת"כ פרק ג, ב): מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא על עלמות וגידין (8) מבשרם לא האבלו. אין לי אלא אלו, שאר בסמס עמאס שאין לס שום סימן עסרס מנין, אמרת קל ותומר, ומס אלו

(10) שרץ. בכל מקום משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על החרן: (\$\pi\q\2\q\1,\\\\2\):

סעלמומ: ואח גבלחם חשקצו. לרצומ יצמושין שמינין (מולין מז.), יצמושין מושיילונ"ש צלע"ז: (II) ושקץ יהיו. לאמור את עירוציםן אם יש בו בנותן מעס (תולץ למ.): מבשרם. אינו מוזהר על הקנפירים ועל

oz	ָבּל שֲׁבֶץ הִמֹּוּף תַהֹלֵּף עַּל־ צַּרְבַּע שֶׁקֵץ הִיּא לְבֶם:	מַלְ אַרְבַּע שָׁקְּצְּא הִיאִ לְכוּן: בּלְ רְחְשָׁא הְעוֹפָא הִּמְהַלִּיף:	All winged swarming things that go upon all fours are a detestable thing unto you.	07
61	ןאָת תַחַסִידְׁה הָאַנָפָה לְמִינָה וְאָת־הַדּיּכִיפָת וְאָת־הָעַטַּלֶּף:	וְחָנְרִיחָא וְאָבּוֹ לֹזְנָהּ וְנַגָּר מּירֶא נְעַטְלִיפָּא:	and the stork, and the heron after its kinds, and the bat.	бі
18		וּבוֹטֹא וֹפֿטֹא וִוּבַפֿבּוּפֿא:	and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture;	81
Źτ	וּאָת־תַכָּוֹס וְאָת־תַשְּׁלֶךְ וִאָּת־ תַיַּנְשְׁוּף:	لظلنه لشرِّيدتُه لظهنغه:	and the little owl, and the cormorant, and the great owl;	Źτ
91	ואָת בָּת חַיַּעַּנְה וָאָת־חַמַּחָטֶס וְאָת־חַשְּׁחַף וְאָת־חַנֵּץ לְמִינֵהוּ:	מַּטִׁפֹּא וֹנֹגֵּא לְוֹנִיטִׁי: וֹנִט כַּט נַמְּטִׁנִטָּא וֹגִיגָּא וֹגִפָּר	and the ostrich, and the sea-mew, and night-hawk, and	91
ſι	אָט בֿלְ-מִנֹר לְמִּגֹּוִ:	יָת בְּל עוֹרְבָא לְיָנֵיה:	every raven after its kinds;	ςī
† 1	וְאֶתַרַתַּבְאָת וְאֶתַרְתַאַנָּת לְמִינְתּ:	لدائم لمُدَخَنَم خِلْنَد:	and the kite, and the falcon after its kinds;	† ī
٤٦	ﺯﭘﻨﺪ־ﻳﯜﭼﺎﺵ ﻣִײַּקצַּױ מִן־הַעִּוֹף לִא ﻳְִּּּבְלִּױ שֲׁקֵּץְ הֵהַ צִָּּתִּדְּנָשֶׁר נְצֶתְ־הַפְּׁהֶס נְצֵּתְ הַעְּוְנְיֵּה:	וֹמֶׁר וֹמִּוֹנְא: לְאִנִישִׁכְּלְנִוְ מִּלֵּגִּא אִנּנּוֹ נְמֶּרָא נֹנִי אִבְּנוֹ שַׁמַּלֵּגנּוֹ מִוֹ מִנִּפָּא	And these ye shall have in detestation among the fowls, they shall not be eaten, they are a detestable thing: the great vulture, and the beatded vulture, and the ospray;	ετ

पु',पु): מניץ, מלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במיס, הא אם היו לו במים אף על פי שהשירן בעלייתו מותר (מ"כ פרשתא (21) אשר אין לו הגר. (מ"כ) מס מלמוד לומר, שיכול אין לי שיסא מומר אלא סמעלם סימנין שלו ליבשם, סשירן במים

בסנאס, מלמוד לומר לא מאכלו (דבריס יד, יב), באכילה אסורין, בהנאה מומרין. כל עוף שנאמר בו למינה, למינו, למינהו, (13) א יאבלו. למייב אם המאכילן לקענים (יבמוח קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאמרן

יש באומו סמין שאין דומין זה לזה לא במראיהם ולא בשמומם, וכולן מין אחד:

(16) הנץ. לישפרוי"ר:

(TI) השלך. פירשו רבומינו (חולין סג.) זה השולה (פי' מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשֶׁלֶינוּנְם: בוס

(18) החגשמת. סיא קלצ"א שורי"ן, ודומה לעכבר ופורחת בלילה, והושמת האמורה בשרלים היא דומה לה, ואין לה עינים, ויגשוף. סס לומימי"ש הלועקיס בלילה, ויש להס לממות כמדס, ועוד מתר דומה לו שקורין ייב"ן:

נקרא שמו דוכיפת, שהודו כפות, וזו היא כרצלמו, וְגַבֵּר מוּרֶא, נקרא על שם מעשיו, כמו שפירשו רצומינו צמם' גימין צפרק סיא דים רגונית, ונראם לי שסיא שקורין לם סיירו"ן: הדוכיפה. מרנגול סבר, וַבַרְצַּלְמּוֹ כפולס, ובלעו סרופ"א, ולמס (19) החסידה. זו דיס לבנס, ליגוני"ס, ולמס נקרא שמס מפידס שמושס מפידומ עס מברומים במזונות (20): האופה. ולורין לה מלפ"א:

(02) שרץ העוף. סס סדקיס סגמוכיס סכוחשין על סמרן, כגון וצוציס ולרעין ויחושין וחגציס: מי שלמוו (דף פת:):

خُلَادُجُ، خُرْقَاد خُتَال مَحِلَمُكُمُا: ﴿ يُلُمُّٰ اللَّهُ اللَّ (כ, לא)[ט, לְוּ] בֹּבְתְּיִם מִמַּתְּלְ אָבְבָּתְּ בִּלְיִי בַּנְסִיּלְּיִן מִתְּלְּיִר

נֹ*אָ*ט_בּבוֹלֵיכ לַמִּנִדְנִי: לְמִּנְדֵינִ נֹאָעַ בַּעַוֹרָנְלָ לְמִּנְדֵינִ וֹנִי עַנִּבְּאַ לְזִּנְעַנִ וֹנִי עַנִּבָּאַ ב בְּאַרְבָּה לְמִינֹוֹ וְאֶתְ־הַסְּלְעָם גּוֹבָא לְזְנֵיה וְיָה רָשׁוֹנָא לְזְנִיהִי אָת־אֵבֶּלְה מַהֶם הֹאִבֶּלוּ אָת־ יָת אִבִּין מִנְּהוֹן הַיכְלוּן יָת

בּגֹלִים מֻבּא בוּא לַכָּם: ⁶² וְכִלְ מֶּבֶׁל הַמְּוָב אֵּמִב לְוָ אַבְׁבָּה וְכִלְ בִוֹהָא בַּמִּוּפָא בַּלִיה

בְּנִבְלְנִים וֹמְמָא הַּגַ_עַהְלְנִים:

בְּלְבְיוּ וְמְמֵא מַרַ־הַעְּמֶבָי SZ ĹĊĹŢŢŖ

چَپُت رَمْقِٰٰ٪: מְמָאָנִם בִים לַכִּים כַּלְ_עַנְיגַתַּ שַּׁסְעַּתְ וְגֵּרֶדְוֹ אֵינֶנְנְה מִעְּלְהָה מִעְּלְפָּא אַ מַפְּרֶסֶת פַּרְסָׁה וְשֶׁסַעוּ אֵינֶנָה פַּרְסָה ÄÄL

בּגְלוֹהִי לְקַפְּצְא בָּהוֹן עַל אַר אָר־זֶדְ הְאַבְלְינִ מִפַּלְ מֶבֶּלְ מֵבֶּלְ מֵבֶּלְ

هَلُوَم لَاذِرْنَا شِكَمُمُ لِذِي ذُرِياً:

בְּמָמֵא: בּלבובעטבון וָבו מִסְאַר מַב שׁמּפֿאַנ פֿקַבּוּנְעָּמַ נּלְאַבְּוֹן שִּׁלְּשִׁבְּנוֹ פּֿלְ גַּוֹפֿנַב

בְּמֶׁמֵא: לְבוּמִוְנִי וֹינֵי מְסְאַב מֹּע וכל דישול מנבילהדון יצבע

בוטבר בהון יהי מסצב: תַּסְׁלֵא תַּסְאָבוּן אִנּוּן לַכוּן כַּב ענא לכל להובא בענא סבולא

> the earth; their feet, wherewith to leap upon fours, which have jointed legs above swarming things that go upon all Yet these may ye eat of all winged

grasshopper after its kinds. cricket after its kinds, and the locust after its kinds, and the locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. which have four feet, are a But all winged swarming things,

until even. carcass of them shall be unclean unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

ŧΖ

٤٢

clothes, and be unclean until the the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

יודעים להצדיל ביניהם: םימנים סללו מלויין במומן שבינומינו, מבל יש שרמשן מרוך ויש שמין לסס ונב (שם סה:), ולריך שיסה שמו מגב, ובוה מין מנו מהרה נאמרו בהם, ארבע רגלים, וד' כנפים, וקרסולין אלו כרעים הכחובים כאן, וכנפיו חופין את רובו (חולין ומ.). וכל מן סמרן מסחוק באומן שמי כרעים ופורמ, ויש מהן הרבה, כאומן שקורין לנגושמ"ם, אבל אין אנו בקיאין בהן, ארבעה סימני (IS) על ארבע. על דירגלים: ממעל לרגליו. ממוך לנוחרו יש לו כמין שמי הגלים לבד דירגליו, וכשרולה לעוף ולקפוך

(32) וכל שרץ העוף וגוי. נאללמד שאס ישלו המש מסור (מ"כ פרק ס, י):

(44) ולאלה. (מ"כ) סעמידין לסאמר למעס בענין: חשמאר. כלומר בנגיעמס יש מומאס:

۲٬۱): (25) וכל הנשא מובלחם. כל מקום שולמרה טומלם משל, ממורה מטומלם מגע, שהיל טעונה כצוס בגדים (שם פרשמל

בסמס ממחם מממחם, ובענין שבסוף ספרשה פירש על בסמה מהורם: (62) מפרסח פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסח סדוקה למעלה, אבל למעה היא מחוברם. כאן למדך שנבלח

בְּנִבְלְטַם וֹמְמָא הַּגַ_עַהְלְּנִבִי מְמָאָנִם עַם לַכִּים כַּלְ_עַנְיגֹּה لْحُرا للارْكَك مَمْ قَطْد، خُحُمْ لُحِمْ يَصْلَامْ بِكَا مَرْ يُلِين خُحُمْ

しば(点)が: ממאבון אַנון לַכוּן בָּל דִיקְרָב הַהְלֶבֶּת עַלְ־אַרְבָּע הַיְּהָא דִּמְהַלְּבָּא עַל אַרְבַּע

בּּוֹבִילַטַבוּן יָבֵי מִסְאַב מַּב

במהא מסאבון אוון לכון: ְּוֹמְׁמֵא אַּעַרַנְבְּלְטְּׁם וְכַבֶּּס בְּנָדֵיוּ וּדְיִשׁוֹהִי וִיהֵי מְסָאָב עַּד יְהַנְּשָׁא אָתַרְנְבְלְטְׁם וְכַבָּס בְּנָדֵיוּ וּדְיִשׁוֹהִי וִיהֵי מְסָאָב עַּד

וְהַאָּב לְמִינָהוּ: مَمْ ـ بَهْدُ لَمْ لَا يَامُ لِهُ لَا يُعْدُونُ لِهِ لَا يُعْدُ مِنْ لِهَا يُعْدُ لِهِ الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّةِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِّقِ فِي الْمُؤْلِقِ وَلِي الْمِي الْمُؤْلِقِ فِي الْمُؤْلِقِ فِي الْمُؤْلِقِ فِي الْمُؤْلِقِ ولِي الْمُؤْلِقِ وَلِي الْمُؤْلِقِ وَلِي الْمُؤْلِقِ وَلِي الْمُؤْلِقِي وَالْمُؤْلِقِ وَلِي الْمُؤْلِقِ وَالْمُؤْلِقِ وَلِي الْمُو נְּהֵ וְחֵהְ לְכָם הַשְּׁמֵא בְּשֶּׁרֶץ הַשְּׁרֵץ וְדֵין לְכוֹן הַמְסָאַב בְּרִחְשְׁא

﴿ \$ (0) الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا الْمَا

ומכברא וצבא לונוהי:

וְהַטְמֶט וְהַמִּנְשֶׁמֶה:

ָוֹאָמֻוּטִאָּ:

נְהְבָּא מַרַ הַבְּּבֶּי تَقِيرًا جِدُ تَشِيَّةٌ جِيرًا جِمْرِيَاتًا אْكْيَا لَاهْمَاهُمُ لَا كُرُكُم خُرِّمًا لِمُعْمَاهُمُ لَا خُرِيا خُرِّمِا لِمُعْمَامِ لِمُعْمَامِ لَا خُرِيا

בְּמִוֹהָהוֹן יְהֵי מְסְצַּב

نَصْتاد: בּמַּנֹם וּיבָא וְטְמָא עַּר־הָעָטֶּ בְּלֵי אֲשֶׁר־יִנְשְׁתְּ מְלָאָבֶּה בְּהָחַ בְּגֶר אִיִּעִירִ צֵּיִ מְּבִל בְּלִי דְּאָע אִי לְבִוּשׁ אִי מְשָּׁרְ אִיֹּ בּ בְּמִלְם יִמְמָא מִכְּלְ־כְּלִי־עֵץ אַנֹ בְּמִוֹחָהוֹן יָהֵי מְסְאַב מִכָּל מָאן نْجُمْ يَجْمُد_نَهَمْ مُرْدِرِ مُنْهُم الْحِمْ لِمُنْعَبِمُ مُرْدِنِدُ مُؤْدِياً

מֹר רַמִּשְׁא וֹנִרְכֵּי: ביון בְּמִיֹא וִשְׁמֹּלְ וִינִי מְסָאַר הַל כֹּל מֹאוֹ בְּוֹנִהְבָּרִג הַבֹּנִגא

נאָטוּ השָּבוּי: אָלְ-שִּוְכִוּ כָּלְ אַמֶּבְׁר בַּשִׁיבִי יִמְמָא לְנֵּינִע כַּלְ צַבְנִינִע יִמְשַׁאַר

ווינוע שטלבוון: عدره، اَجْحُ خَرْدَ بِثِثُم هَمُدَ نَجْحَ مَثِثَ الْخُمْ مُعَا يَتَوَلَّ يُنْهِدِ مَثْنِياً

> be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall all fours, they are unclean unto you; paws, among all beasts that go on And whatsoever goeth upon its

unclean unto you. unclean until the even; they are them shall wash his clothes, and be And he that beareth the carcass of

kinds, mouse, and the great lizard after its the earth: the weasel, and the swarming things that swarm upon unclean unto you among the And these are they which are

the sand-lizard, and the chameleon. land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

they are dead, shall be unclean until whosoever doth touch them, when you among all that swarm; These are they which are unclean to

31

30

L٦

shall it be clean. be unclean until the even; then must be put into water, and it shall wherewith any work is done, it or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them,

break. in it shall be unclean, and it ye shall any of them falleth, whatsoever is And every earthen vessel whereinto

(קב) על כפיו. כגון כלב ודוב וחמול: שמאים הם לכם. למגע:

- וקדשים, וליכנם למקדש: החלד. מוש"מילס: והצב. פויי"מ, שדומה ללפרדע: (92) וזה לכם השמא. כל מומאות הללו אינן לאימור אכילה, אלא למומאה ממש, להיות ממא במגען, ונאסר לאכול מרומה
- (30) אַנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרר"ס: החמש. לימל"ל: חנשמה. מלפ"ל:
- (28) במים יובא. ואף לאחר עצילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. בהערב העמע (יצמות עה.):
- (מ"ל ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שלין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמל ז. יג): (33) אל חוכו. אין כלי מרם מיעמא אלא מאוילו (מולין כד:): כל אשר בחוכו ישמא. הכלי מוזר ומעמא מה שבאוילו

iààx: תּהְפַּע אָהָּב וּהְּטְע בַּבְּלְ-בָּלִי מִסְאַב וַבָּלְ תַהָּפִּיֹא בּוֹהְטִּינּי ַ_{+ε} וֹבֹוּא מֹלְוּו מֹוֹם וֹשׁמֹא וֹבֹלְ<u>- בּוֹנהֹלְוּוֹ הֹלְוִיוֹ</u> מפֿל_עַאָכֿל אַאָּבוּ וֹאַבָּל אַאָּבוּ מפֿל מוכֿל

בַים וְמְמֵצִים וְהָוֹי לְכֶּם: نَّ مُمْعَ فَقُدَ لَحُدَثَاتِ نَقَالًا مُمَّعَدِ اللهِ مُرْفَعَ فَقِيدِ لَيْنَا لَمُوْعَظُ فَقِيدًا يُلْحِمْ كُمُّكِ نَوْمُ مُؤْمِنُ لَا مُمْرِيلِ لَحِيْ

מַבְוָר וְנִינֹתּ בִּנִבְלְטָם וֹמִמָּא: אַף מַשְּׁיֵן וּבָוֹר מִקְּוֹד־מָיִם יְהְיֵה בַּרָם מַשְּׁיֵן וְגוּב בֵּית בְּנִישִׁה

זְבְוּתְ אֵׁמֶהֹב נִזְּבִיתַ סִּבְּיָנַב בַּוּאִ:

﴿ رُفِ اللَّهِ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهِ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهِ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهِ عَلَى الْمُعَالَمُ المُعَالَمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالَمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَى الْمُعَالِمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَلِّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الْمُعَلِّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلِّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَلِّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَالِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعَلِمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلِمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلِمُ عَلَى الْمُعْلِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى الْمُعِلَّمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَى الْمُعْلِمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عِلَى عَلَيْكُمُ عَلَّمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْكُمُ عَلَّا מַנּבְלְטִּם מַּלְיִנ מְמֵּא צִינא זַבְיִּא וִנפּוּל מִנָּבִילִיִם עִּ וֹבֹׁו נִשׁוֹ מַנִםְ הַּלְיַנְתַה וֹלָפֹּלְ נֹאָבוּו נִעֹנִעִיפוּו מִנֹא הֹלְ בַּנ

בַּבְל מָאוֹ יָהִי מִסְאַב:

ומְסְאָבִין יְהוֹן לְכוּוֹ: וֹכׁובוֹם וֹטַּבְתוּן מִסְאָּבוֹן אִנּוּן ظفندتنكبا باهاد

בּוֹבׁילַהְיוֹ יְהֵי מְסְאַב:

לב זבה זירוע היודרע הבי

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן:

shall be unclean. every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

their carcass shall be unclean. shall be clean; but he who toucheth wherein is a gathering of water Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you. and aught of their carcass fall But if water be put upon the seed,

משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אוכל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אוכל נפלו עליקן משנמלשו, שאם אמה אומר מקבלין הכשר בממובר, אין לך שלא באו עליו מים, ומהו אומר אשר יבוא עליו מים, מליטמא מאזיר כלי חרש, שהרי טומאה עלמה נגעה בהן מגבן. ולמדנו עוד, על ביאה מים שאינה מכשרה זרעים אלא אם כן וספת שנייה, ולא נאמר כואין את המנור כאלו מלא טומאה ותהא הפת תחילה, שאם אתה אומר כן, לא נתמעמו כל הכלים לפיכך אינו חוזר ומעמא כלים שבחורו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר חנור והפח בחורו ולא נגע השרך בפח, החנור ראשון מיטמא מאויר כלי חרם ואין כל הכלים מיטמאין מאויר כלי חרם, לפי שהשרך אב הטומאה והכלי שנטמא ממנו ולד הטומאה, שניגו (פסחים כ.:) יכול יסיו כל סכלים מטמאין מאויר כלי חרם, חלמוד לומר כל אשר בחוכו יטמא, מכל האוכל, אוכל ומשקה עליו מים או כל משקס אשר ישמה בכל כלי ישמא האוכל. ועוד למדו רבומינו מכאן שאין ולד העומאה מעמא כלים, שרך מומאס לעולס, ואפילו נגוב, וסיין וסשמן וכל סנקרא משקס מכשיר ורעים למומאס כמיס, שכך יש לדכוש סמקרא אשר יבוא הרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר ומסוקן לקבל טומאה עד שיבאו עליו מים פעם אחח, ומשבאו עליו מים פעס אחח, מקבל וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא, וכן כל משקס אשר ישמה בכל כלי וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא. למדנו מכאן דברים (44) מכל האכל אשר יאכל. מוסג על מקרא סעליון כל אשר בחיכו יעמא, מכל האכל אשר יאכל. מוסג עליו מיס,

יחץ. שאין לכלי מרם עסרס בעבילה: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מצווס אני לנומצס, מלמוד לומר ועמאים יהיו לכס, (35) חבור וכירים. כליס המעלעלין הס,והס של מרס, ויש להן מוך, ושופת את הקדרה על נקב המלל, ושניהס פיהס למעלה: סנאכל בבם אחח, ושיערו חכמים אין בים הבליעה מחזיק יוחר מבילת חרנגולם:

וחומר, אם מעהר אם העמאים מטומאהם, קל וחומר שיליל אם העהור מליטמא, לכך נאמר ונוגע בנבלהם יטמא: מטומאסו: ונוגע בנבלחם ישמא. אפיי הוא במוך מעין וצור ונוגע בנצלסס יטמא, (מ"כ פרשמא ט, ה) שלא מאמר קל (35) אך מעין ובור מקוה מים. המחוברים לקרקע, אין מקבלין מומאה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה שהור. העובל בהם מם רלה לקיימן בטומאמן רשאי:

(פ) זרע זרוע. זכיעס של מיני זכיעו שס דבר סול, כמון יְמְּנוּ לְנוּ מָן סַצֵּלְעִיס (דנילול לּ, יב): שהור הוא. למדך

(88) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאם חאתר יש הכשר בתחובר אין לך זרע שלא היכשר (חולין קים:): מים סכסוב שלא סוכשר ונסקן לקרום אוכל לקבל טומאס עד שיבואו עליו מיס:

בּׁנֹבַלְטַבׁי וֹמְמָא מַּגַ_בַּמַבּי ביא לכם וֹכֹּי נְמוּתֹ מִן הַבְּהַבְּהַתְּ צִּמָּרַ

نَالِمُ لِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ נבלטע וכבס בילנו וממא גר * וְמְמֵא עַר־הְעְרֵב וְהַנִּשֵאׁ אָר־ نتجحر منخخب نحقه خنئار

<u>שֶּׁבֶּץ הַוּאַ לָאִ וֹאָבֶל:</u> יי וֹכִילְ עַמְּבֹוֹא עַמְּבֹוֹא מֹלְ עַלְּאַבֹוֹא וֹכִלְ עַעַוֹּמָא בִּנְעִימָ מֹלְ אַבַּמָא

מַּלְ־הָאָהֶץ לְאַ הֹאָכְלִיִם כִּיִּ רִהְשָּׁאַ דְּרָהֵישׁ עַּלְאַ ترفين خرخم بيشتا بيستا هد خر مدرس تدخرا خخر ב+ הֹלְאַבְׁהַה הֹֹנִ כֹּלְבַתְּוֹבֵּנִי וֹכְלְ צַּמְנִבְּהַ הֹלְ אַנְבַּהַ خَرُّ تَارَكُ فِي فِي مِعْدَا لِرَكِ النَّرِ الْهِ فِي فِي مِينَادِ فِي فِي فِينَادِ

تَامَفُهُ لِ خُلِتِ لَامُمُنَاتِ خُت: īwī,Y 84_04

> בְּמֶׁמֶא: בּוֹבׁוּלְעַבּי וְבֵוּ מִסְאַב

> עד רַמִּשְא: וֹאַבּֿמּ עַבוּמָוָטִוּ וּוִטִּוּ מִסְאַב במשא ודיטול יָת נביקתה לְבוּשׁוֹהִי וִיהֵי מְסָאַב עַּר ははさんさばビ

מְּלֵּגֵא בוּא לָא וֹנִאָּכִּיל:

שולקוווון אוו מִלּאֹא אוון:

בון וְיִסְטְאָבוּן פּוּן בְּרוּן: וֹלַאַ בְשַׁמֵּא בַבְשִׁיהָ וֹלָאַ שַׁסְשַׁאַבוּוֹ אַט_נַפֿהַטַּכָּם לַאִּ טַהְפּֿגוּן זִט נַפֿהָטַכוּן בַּכַב

> until the even. carcass thereof shall be unclean eat, die, he that toucheth the And if any beast, of which ye may

the even. his clothes, and be unclean until beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

caten. detestable thing; it shall not be swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

detestable thing. shall not eat; for they are a swarm upon the earth, them ye feet, even all swarming things that fours, or whatsoever hath many and whatsoever goeth upon all Whatsoever goeth upon the belly,

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye detestable with any swarming thing Xe shall not make yourselves

٤4

01

של שוב שינו נמלר *הי*מנו: מנבלחם עליו. אף משנגג מן המים, שלא הקפידה מורה אלא להיוח עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קצלם עומאה פעם על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין הס על הזרע, בין הזרע נפל למוכן, הכל נדרש במורח כהניס (פרק יא, ו): ונפל

- (93) בגבלחה. ולה בעלמות וגידים, ולה בקרנים ועלפים, ולה בעור (מ"ר פרשתה י, ה חולין קית.):
- ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש: מחבה לו חבירו בביח הבליעה, אם כן מה חלמוד לומר האכל, ליחן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כויח (נדה מב:): לְשְּׁמְפֶׁה בֶּה (ויקרה כב, מ), הומה משמהה בגדים בהכילמה, והין נבלת בהמה משמה בגדים בהכילמה, בלה משה, כגון, אם נאמר בו יכבם בגדיו: והאבל מגבלחה. יכול הממאנו אכילחו, כשסוא אומר בנבלה עוף מהור נְבֵּלֶה וּמְרֵפָּה לֹה יֹאַכַל (0+) והגשא אח גבלחה. ממוכס מומלת משל, ממומלת מגע, שסנושל מעמל בגדיס, וסמגע לין בגדיו עמלין, שלל
- דבר נמוך קלר רגלים שמינו נרמה מלמ כרומש ונד: הארך אלא במרך האורל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאסרו: לא יארל. למייב על המאכיל כאורל, ואין קרוי שרך, אלא (וף) השורץ על הארץ. לסוליה הם סימושין שֶׁבַּכְּלִימֵין וְשֶבַּפּוֹלָין, והמ סויוין שבערשים (חולין מו:) שהרי לה שרלו על
- לדומס: הולך על ארבע. זס עקרב: כל. לסבים אם סמפושים, אשקרבי"ע בלע"ו, ואם סדומס לדומס: מרבה (24) הולך על גחון. וס נמש, ולשון גמון, שָׁמִּיָס, שסולך שָׁמ ונופל על מעיו: כל הולך. לסבים השלשולין ומת סדומס
- מחם מממאין בהן בארן, אף אני מממא אחכם בעולם הבא, ובישיבת מעלה: (34) אל חשקצו. במכילמן, שהרי כמיב נפשומיכס, ומין שקון נפש במגע, וכן ולמ ממממו במכילמם: ונטמחם בם. מס רגלים. זס גַדְּל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרחשו ועד זנצו לכחן ולכחן, וקורין לינמפיד"ש:

بَالِثِمْ مَحِـلَٰكُٰدُاءُ: خْر كَالِيم كُنْدُ لَكِم كَمَوْهِ لَكِم كَافَةُ حِيالًا لِتَغَمُّ كَالِيمَ كُنْدُ لَا تَعْمُكُ حِيالًا خُدُدٍ ڲ۠ڔؙ۩ڔڎۅ

خَرَح ـ بَشَرُهُ لَا لَا بَشِم لَا لِيَانِهِ مَحْ هَلَمْم: ببتابا عباشا يجيا عباس يجبة אבו אוא וו אלעכון וטטפוהון

moveth upon the earth. manner of swarming thing that ye defile yourselves with any ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the Lord your God;

مَمْلُالًا مَمْلِنَا كَتِابً كَرْتُا مَمْلُمُمْ يَمْمُلُنَا كَمْنَادَ كُمْنَادَ كُرِياً

בֵּנו אֲלֵנ נְעַנְּע עַמַּהְּצְע אָטַבֶּם אָבַנ אָלָא גָּן בַּאַפַּנַע נְּחָבִוּן

holy, for I am holy. . be your God; ye shall therefore be you up out of the land of Egypt, to

For I am the Lord that brought

בוות אָנו: לאלהים והייתם קדשים בי לאלה יתהון שדישיו אַרי קדיש אָנְא:

בּּמְנִם נִלְכַּלְ ַנְפֹּמָ עשרצת جניא ילקל נפשא דרחשא על עַרְטָּשֶׁת וּלְכָל נַפְּשָׁא חַוְּהָא דְּרָחַשָּׁא זאָט טוָנַט הַבְּהֵטֶה וְהָטָּוּך דָא אוֹרְיָהָא דִּבְשִׁירָא וּדְעוֹפָא

and the living thing that may not the living thing that may be eaten unclean and the clean, and between to make a difference between the

and of every creature that swarmeth creature that moveth in the waters,

This is the law of the beast, and of

the fowl, and of every living

nbou the earth;

לאַ יִבֿוֹ עוֹנִשׁא בַּלָאִ מִעָּאַבֹּלָאִ: בבלא וכון שומא בממאכלא נבנן לְאַפֹּבֹמָא בוּו מִסְאַבֹא ובֹּוּן 口包はと

be eaten.

.071 98nd no Tarah, read Mastir and Hastara on page 172. For Shabbat HaHodesh the Mastir and Hastara are The Hastara is II Samuel 6:1 -7:17 on page 146. Sepharadim read II Samuel 6:1 - 6:19. On Shabbat

ַנְיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Buives And the Lord spoke unto Moses,

IIX

St

דוקה הִשְּׁמֶא: וְמְּמְאָה שְּבְעַנְת יָמִים כִּימֵי נַדָּת ַ אַמִּּעְ כַּּג עַזְּלְגַּתְּ נִגְלְבַיִּע זְּבֶרָ אַטִּטָּא אָבָגְ נִינְבָּגְרָ נִּבֶּרָ لَـقِـل \$جـِفَدُر نَهُلُـعَجٍر جُعظِل مَجْرِج مُه فَدُر نَهُلُعَج خُشَمَد

טְסְאֲבְא: ליומי ביחוק סאובתה תהי וּהְהֵי מְסְאַבָא שָׁבָעַא יוֹמִין

sickness shall she be unclean. the days of the impurity of her shall be unclean seven days; as in and bear a man-child, then she saying: If a woman be delivered, Speak unto the children of Israel,

בגמי (מכוח טו:) אכל פוּמִימָא לוקה ארבע, נמלה לוקה חמש, לרעה לוקה שש: לפי שאני אקדש אחכם למעלה, ולעולם הבא: - ולא השמאו וגרי. לעבור עליהם בלאיץ הרבה וכל לאו מלקוח, וזהו שאמרו (44) בי אני ה׳ אלהיכם. כשס שלוניקדוש, שלוניס' ללסיכס, כך וסמקדשמס, קדשו למעלמכס למעס: והייחם קדושים.

כשחר חומות דיים, ומעליותה היה גבייהו, והוה לשון מעלה (ב"מ קה:)): הרנאמי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלריס אלא בשביל שאין מעמאין בשרליס (אר) כי אני ה׳ המעלה אחכם. על מנת שמקצלו מלומי סעליתי אחכס. (דצר אחר כי אני ס׳ המעלה אחכם. על מנת שמקצלו מלומי סעליתי אחכס. (דצר אחר כי אני ס׳ המעלה אחכם.

לומר בין לבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה סימני ערפה כשרה, לנולדו בה סימני ערפה פסולה: וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין ממאס לך, למסורס לך, בין נשמט חליו של קנס, לנשחט רובו: ו ובין החיה הגאבלה. לריך (פא) להבדיל. לא פלפד סשונים אלא שמסא יודעומכירו בקי פסן: בין השמא ובין השהוד. לריך לומר פין ממור לפרס,

المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك المالك בשר יביומא המינאה והגור בשרא

his foreskin shall be circumcised. And in the eighth day the flesh of

ַ עַּרְ מָלְאָת יָמֵי שָּׁהְרֶה: לאַ עַלָּה וֹאָק עַנְּהָ לָאַ עַרָּאַ עַפָּרַ נִלְתָּפָּוֹהָאַ לָאַ עִימִנִּךְ ַ מַמְּב בֹּבְנֵי, מְנֵינְיִנְ בַּבְלִ לַנְגִישׁ בְּדִם דְּכִי בְּכָל לוּדִשְׁאַ לָא וּשְׁלְשֵּׁים וּוֹם וּשְׁלַשֵּׁת וֹמִים וּחָלָהוּ וּחָלָהָא יוֹמִין חָחֵיב

עד משלם יומי דכותה:

שמיב על דַם דְּכוּ: לבוטילט למטול למטא וומול ÄĀL נְשְּׁמְאָר וְאָם נוּלְבָּהָא הָלִיד بالثالاء

ئېتيت: וֹמָמָט וֹמָנִם שַמָּב גַּלַ_בַּעָּנִי לוי שבעום בנדרתה וששים יום מקאבא

זְמָנָא לְנָת כַּעַנָא: וּבְמָלַאָּטוּ וְמֶוֹ מַנִּיבְינִי לְבֵּן וּבְמִמִּלִם וִמִוּ גַּבוּתַעּ לְבָּרָא

אָל_תַכְּעַן: לְחַמְּאֵת אֶלְ־פֶּתַּה אָהֶלְ־מוּמֶּר שִׁפְּנִינָאְ לְחַטְּהָא לִהָרַע מַשְּׁכַּוֹ שְׁנְתִּי לְעַלְּתִי וּבֶּן־יוֹנָת אַוֹּ־תָּר שִׁמִיה לַעְּלְתָא וּבָּר יוֹנָה אִי אַן לְבַעַ שַּׁבְּיִא פַבְּשָׁ פַּן־אַן לִבְרַמַא מַנְמֵּר אַמַּר פַּר

انكادري، رخزر انبابر اخظا الكافية بكائه الدهد

או לנוללא:

₹### וֹאָׁע שוִבֿע בּוּלְבְּע לְזֹכֵּב אִּוּ בֹא אִיִבוֹטֹא בּוֹלְיִבְטֹא לְנַכֹּר ַ עַלֶּיהָ וְשְׁהַבֶּה מִמְּקַר דְּמֶיהָ צַלַה וְתִּרְכֵּי מִסֹיִאֲבָת דְּשָׁהָא

א וְלְקְחָוֹר שָׁהֵי־תֹרִים אָנֹ

וְמְהַרְה: (פּ)

לְחַמְּאָנִי וְכִּפָּׁרִ עִּבְיָוֹ הַכְּבִוֹן נטע לטמטא ניכפר צלה בְּנֵי יוֹנְה אָחֶר לִעֹּלָה וְאָחֶר אָנוֹן אַמֶּבֹא וֹניסַר טַּבוּן אַפַּנוּנוֹן אָנָ נאָם לֹא חַמְּצָא יָדְהֹ בֵּי שֶׁהֹ וָאָם לָא תַשְּׁכַּח יָדַהּ בְּמִסָּח

> fulfilled. until the days of her purification be thing, nor come into the sanctuary, days; she shall touch no hallowed of purification three and thirty And shall continue in the blood

purification are fulfilled, for a son, And when the days of her purification threescore and six days. to boold shr ni sunitnos in her impurity; and she shall

spe shall be unclean two weeks, as

But if she bear a maid-child, then

or for a daughter, she shall bring a

And he shall offer it before the tent of meeting, unto the priest. sin-offering, unto the door of the pigeon, or a turtle-dove, for a burnt-offering, and a young lamb of the first year for a

whether a male or a female. the law for her that beareth, the fountain of her blood. This is her; and she shall be cleansed from LORD, and make atonement for

her, and she shall be clean. priest shall make atonement for the other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

מביה הת כפרת מהרתה: שם), לפי שזו טבולת יום ארוך שטבלה לסוף שבעה ואין שמשה מעריב לטהרה עד שקיעת החמה של יום ארבעים, שלמחר שלס: לא חגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנויס ביבמום (דף עס.): בכל קדש וגוי. לרצום אם סמרומס (מכום יד: יבמום אף על פי שכואס מסורס: בדמי שהדה. לא מפיק ס"א, וסוא שס דצר, כמו מוסר: ימי שהדה. מפיק ס"א, ימי מוסר (+) חשב. מין משב מלמ לשון עכנה, כמון מַשְׁנּי בְּקְבַשׁ (דבריס ה, מו), וַיַּשֶׁב בְּמַלֹנִי עַמְבַה (ברמי שהרה. דס: דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אמר לשון מדוס ומולי, שאין אשה רואס דס שלא מחלס ראשה ואברים כבדין עליס: (נדס כו:): – כימי גדת דותה תשמא. כקדר כל עומחס סחמורס בנדס, מעמחס בעומחם לידס, וחפילו נפחח סקבר בלח . נמפרשה אחר חורם בהמה חיה ועוף: - כי חזריע. לרבום שאפי' ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו עמאה לידה (2) אשה כי חזריע. מ"ר שמלמי (ויק"ר יר, מ) כשם שילירמו של מרם ממר כל בסמס מיס ועוף במעשם ברמשימ, כך מורמו

מי שסיא בא לכפר, צו סמסרס מלויס: ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (ובמיס ימ: מנסדרין פג:): (ד) והקריבו. ללמדך, שמין מעכנה למכול נקדשים מלח מחד מהם, וחיוה הוח, וה ממחם, שנממר וכפר עליה הכקן ומהרה,

אַנְיוֹן לאַמָּר: بعدور ربيتور بمثل هِكَ مَسِم بهِكَ مَوَدَّهُ بِ بِعِنَ مَسْمَ بَرِهِيَارًا

೭೩೬೩ ಕ

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

IIIX

וְהוּבָאׁ אֶל־אַהֲרָוְ הַכֹּהֵוֹ אָוֹ וְטִינִע בְּעוֹרַ־בְּשִּׁרָוֹ לְנָגַע צְּנָעַע z WAR ALTOGIR ַ בְּיִיוֹהָוֶה בְעּוֹר בְּשָּׁרוֹ אֵנָשׁ אֲרֵי וָהֵי בִמִּשְּךְּ בִשְּׁרֵיה

אָבְאַטַר מִבָּנִיו עַכְּעַנִים:

דות בּבוֹתני ביוא וֹבֹאָבוּ בּכבוֹן ימָרְאָה הַנָּנִע עָמִל מִעִיר בִּשָּׂרִוֹ ء يَاخَمُّد لَمَّمُد خَثِرَم يَاظَكَ كَجُلًا וֹבְאָבׁע עַכּבוֹן אָטַעַנּוֹנָת בָּהֹנַעַ

נְשְׁמָא אָרָר:

ζά′□: וְנִיסְגַּוֹר תַכּבֵוֹן אָטַ תַּנִּגַע שָבְעַּע הַמְּוֹר וּשִׁמְּרֵבו לֹאִ הָפָּוֹר לָבָוֹן לַהְבְוּ וֹהְמִלְ אֵנוֹ_מַנֹאֵנוֹ מִנֹן_ וְאָם בַּהָהֶת לְבַנְּת הָוּא בְּעִּוּר וְאָם בַּהַרָא חָוָרָא הִיא בִּמְשַׁר

ַוְהַנָּה הַלָּגַע עָּלָגַע בָּעָּיַר רָאָר וְרְאָָרוּ הַפֹּהֵן בְּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי

עכבון שְבְעָּת יָמִים שָּנִית:

וושוטו לנת אַבורן כָּבוֹא אוֹ במהב בסביה למקמש סגירו אַן בַּטְבֶרָת עִּמְקְאֵא אוֹ עָּרָנְא אוֹ בַּתָּרָא וֹיִםיּ

בְּהַנְא וִיסַאָּיב יָהַיה: מֹכְשָׁמ סְגִירוּתָא הוא וְיִחְזִינֵיה מכשמא ממוכ מממב בסבוע XUUGLL ĖÀĽĽ ומהלבא ווֹטִוֹג כַּעַנֹא וֹט מַכִּטַּמֹא בֹמִמַּשַׁ

מַבְיִּמְאַ מִבְּעָאַ וּמִוּן: וֹנֹסׁוֹּב כַּבְּבַוֹּא נִע תַּמִּכֹּא וֹמִּגַּוֹבָא לָא אִטַוֹנַפּּוּ בּסְבִיה וְעַמְיה לִית מִחְזַהָא מִן

מְבְּעָא יומִין הָנְיָנוּה: בְּרְ הַנְהַ לָא אַנְסֶיף מָכְתַּשָׁא מובעמאי וויא מכיממא שם

> unto Aaron the priest, or unto one leprosy, then he shall be brought skin of his flesh the plague of bright spot, and it become in the of his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin

of his sons the priests.

And if the bright spot be white in and pronounce him unclean. and the priest shall look on him, his flesh, it is the plague of leprosy; plague be deeper than the skin of white, and the appearance of the if the hair in the plague be turned plague in the skin of the flesh; and And the priest shall look upon the

plague seven days. shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the

seven days more. then the priest shall shut him up the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and the seventh day; and, behold, if the And the priest shall look on him

- (נ.) בפי כל המדיר: (8) אחד לעולה ואחד לחמאת. לא הקדימה הכחוב אלא למקראה, אבל להקרבה המאת קודם לעולה, כך שנינו בובחים
- סיף בַּשְׁמְקִיס (פֿיִיב לו, כם): אל אהרך וגרי. גוירם סכמוב סים, שפין מימחם נגעיס ומסרמן פֿלפֿ על פי כסן (מ"כ נגעיס (ב) שאת או ספחת וגו׳. שמות גנעיס סס, ולצנות זומוו (גגעיס פ"ח מ"ח"): בהרת. מברבורות מייח"ר בלע"ו, וכן בַּהִיר
- (3) ישער בנגע הפך לבן. מתחלה שחיר והפך ללגן נחוך הנגע. ומעום שער שנים (מ"כ שם פרק ב, ג): עמוק מעור erada à, a):
- קימן מומלה, הוא גזירת הכמוב: בשרו. כל מראס לבן עמוק סוא, כמראס חמס, עמוקס מן סלל (שבועות ו:): ושמא אוחו. יאמר לו עמא אמס, ששער לבן
- ας.ι: (+) ועמוק אין מראה. לא ידעתי פיכושו: והסגיר. יקגילנו בבית אחד, ולא יראס עד שוף סשבוע, ויוכיחו שימוים
- (5) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סרלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מוחלמ:

نَصْتاد: מספּשות הוא וְכָבֶּם בְּגָּרֶיוּ פַּמָּע עַנָּגַע בָּעָור וְטִבָּרוֹ תַכּבוֹן איי שָׁנִיתֹ וְהְנֵּהֹ בֵּהֲה הַנְּּגַעּ וְלֹאֹ־

בבבן: ر בֿקור אַנוֹנ׳, נוֹנִאָנוֹן אָלְ-נִכְנוֹן בֹּמָהֶבֹּא בַּנוּר גַּאִנּנוֹוּ, לַבְּנוֹלָא

בַּרְעַה הָוֹא: (פּ) إرهٖۃ הכהו והנָה

וְהוּבֵא אָל_הַכַּהָן: י ווֹנת אֹנְתֹע בֹּנ עֹנִינִע בֹאֹנִעָם מִכִּטַּמְ סִנִּירוּ אָנִי עַנִי בֹאָנָמָא

וּמְטְׁנִינִי בַּמְּבְ עַוֹּ בַּמְּצִּׁנִי: בּׁמִּוְר וֹנֵיִא טִפַּבְּר שָּׁמָּר לְבָּוֹן م بر پوت ترفيا بمهم לچېد

שָׁבָּוֹאַ בִּינּאַ: נְטְמְּאָנְ תַכְּעֵלְ לְאִ זְסְגִּרְנְנִּוּ כָּי בִּשְּׁבֵינִי וִיסְאַבַנִּיה בְּתַּנִּיִּ לְאִ צְּבַעַת נוֹשֶׁנֶת הָוֹא בְּעַוֹר בִּשְּׁרֹוֹ סְנִירוּת עַמִיקָא הִיא בִּמְשַׁרִּ

לְבָלְתַנְאֵנִי מִּגָּוֹ, עַכִּעֵּנִי: הור הַנְּגַע מראּשִׁוּ וְעַּרַבּיַלְיִוּ בי בְּעִּוֹר וְכִסְתָוֹת תַּצְּרַעַת אָת בְּלְ־ ŖĢŢĦ ŗ%¤-Ģ广i<u>⊤</u>

מְּבוּשׁׁיִבּיא וִיצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי תַכְּטַמָּא וַלָא אוָסָוּך תַּכְּחַשָּׁא מְבִימְאַר הַנְיְנִוּתְ וְהָא צְּלָא וְרְאָה הַכּהַן אֹהוֹ בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי יְיִחָיִּר בְּיוֹמָא

خ⊄لتأثه: עַמָּטָבַעַ וְאָם אוָסָבָא טוָסָיף עָדִיקָא

בְּעַבְיַא סְגִירוּתְא הִיא: ווֹטוֹג כֹבוֹלא וֹבא אוסופֿע

וושושו לוט פבולא:

בְּעַּמִיקִיקָא: וֹבְמֶּם בֹמָּב למהפא וניגא נופכט הַגֹּנגא לובוו כבלא ובא המפא בובא

יַסְגָּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

בְּבַוֹבַלָּא: נעד דגלוהי לכל היזו עיני בְּמָמְּכֹּא וְטִבְּבָּ סִגְיִבוּנִיא וָטַ עַצַּרַעַּתְ וְאָם מְסָּנָא טִסְנֵּג סְנִירוּתָא

> clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the

leprosy. pronounce him unclean: it is skin, then the priest shall behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,

the priest. man, then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a

Aesh in the rising, hair white, and there be quick raw the skin, and it have turned the behold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,

not shut him up; for he is unclean. pronounce him unclean; he shall flesh, and the priest shall it is an old leprosy in the skin of his

π

ΟĪ

6

feet, as far as appeareth to the priest; plague from his head even to his all the skin of him that hath the in the skin, and the leprosy cover And if the leprosy break out abroad

בואיל ונוקק להשגר נקרא ממא, ולריך מבילה: (6) בחח. סוכסה מרלימו, הל לם עמד למרלימו לו פשה עמל: מספחת. שם נגע עהור: וכבס בגדיו ושחר.

(8) ושמאי הכהן. ומשממלו סרי סול מוחלט, ווקוק ללפרים ולחגלחם ולקרצן סלמור בפרשם ולח חסיס: צרעה הוא.

וממים בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס ממיס אלא בשאמ, אף בכל סמראום ומולדומיסן סוא קימן טומאס: (10) ומחית. שנימינ"ע בלע"ו, שנספך מקלם הלובן שבתוך השלת למרלה בשר אף הוא שימן מומלה, שער לבן בלל מתיה, סמספסס סוסמ: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר:

סוליל ועלמה מחיה העהרנה: (11) צרעה נושנה היא. מכס ישנה סיא מתם המתיה, וחצורה זו נראים בריאה מלמעלה ותחתיה מלאה לחה, שלא תאמר

(21) מראשו. על אדס ועד רגליו: לכל מראה עיני הכהן. פרע לכקן שמשך מאורו:

אַבְּמְבְּמָבְ וֹלְבָאֵב אָבְ<u>הַכְּבֵוֹן</u>: ځڅ۵ځې: אַן בֿבּבֿא בוֹנֹבא סמלא נוֹפַבַּוֹי إَيُّرُت جَمْعُنَا يَضَمَارًا فِي ذِي دَيْنَ جَهُمَا مِنْذِهِ فَمُعْدَالًا فِي أَلَّهُ מְשַׁנֹא נְנִשַּׁםֵּי: מלימי ילמֶר בִּייִהְנֶת בִּיֹבְעָרִי שְׁתִין נֹאָנֹה אָבו וֹנו בוע בֹּמִהָּכּוּע And when the flesh hath in the skin שָׁהְוֹר הִוּא: (פּ) pronounce him clean that hath the נְת מַכְּמָשְׁא דְּבֵּי הוּא: לְלְבְּׁלֵן וְשְׁתַּרְ תְּכְּיֵוֹן אֶתְ-הַנְּגָע מִכְּהָשָׁא לְמִהָנִר וִירַבֵּי כְּהַנִּא into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned and the priest shall look on him; בְּוֹינִא: ذِذِלًا بِكُم هُرٍ_نَجِتَا: " هَبْ خَدْ نَهُبِدَ نَخُهُدِ نَنَدُ زَثُنَاظَكَ ווטבפוד למחור ונימי לנת into white, then he shall come unto אַן אַבוּ נעוב בֹמָבַא עַנֹאַ But if the raw flesh again be turned בּּבֹבֹמֹנו שׁנְאַ: בוא סגירוקא הוא: the raw flesh is unclean: it is leprosy. ַנְטְמְאַנְ חַבְּשֶׁר חַתַי טְמָא הָוּא וַיֹּסְאַבְנִיה בִּשְּׂרָא חַנְּאַ מְסְאַב flesh, and pronounce him unclean; וְנְאָבְ הַכְּיֵוֹן אֶטְרַהַּבְּמֶּר הַחַוֹ, וְיִחְיִגִּ כְּהָנָא הָהָ בִּמְרָא הַנָּא And the priest shall look on the raw חַנְאַ יְהֵי מְסְאַב: in him, he shall be unclean. לי ובְיוֹם הַבְּאִנִי בֵּוֹ בַּמְּבְ חַוֹּ וּבְיוֹמָא דְּיִמַּחְנֵי. בִּיה בִּשְּׁרְאַ But whensoever raw flesh appeareth אַטַבַפּּיך לַמָּחַנַר דָּבֵי הוּא: all turned white: he is clean. אָת־הַנְגַע כֻּלָוּ הָפָּךְ לָבֶן שָהָוֹר him clean that hath the plague; it is all his flesh, he shall pronounce ي تَجْتَمَرَ مُناحَرً خُمُنِ ثَمَيَا مُنَادَ مُنْ لِينَهُ behold, if the leprosy have covered إرِيْ مَحَيَّا إِمَيْدَ حَفِيْدَ إِنَّارً ĊĽĊΧ then the priest shall look; and,

thereof a boil, and it is healed,

shown to the priest. reddish-white, then it shall be a white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is

plague: he is clean.

the priest;

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

לו ולאלעלימו ולכקומו ולבימו, וכן ברגל נומנין לו כל ימי הרגל: מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שאמס רואס בו, ויש יוס שאין אמס רואס בו, מכאן אמרו ממן נומנין לו כל שבעם ימי סמשמס, סלבר ונמגלס שפועו ע"י שומן, כגון שסבריל ונעשס רמב ונרלימ בו סממיס, למדנו סכמוב שמעמל (שס פרק ס, ל): וביום. . מעשריס וארבעס ראשי איבריס שאין מממאין משוס מחיס, לפי שאין נראס סנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור ראש (14) וביום הראות בו בשר חי. אס למחס זו מִקְיָס סרי כזר פירש שסמחיס קימן עומאס, אלא סרי שסיס סגנע זאי

מֹכְטַׁת סְנִירוּהָא הִיא בְּשִׁרָּא

מו מהפא וההבע אטובנע

أنفت خنَّتْه لفه مُفتَفَع مَخلَك

I'QXLE'F

(15) צרעה הוא. סנטר ססול, נטר לטון זכר:

וֹמֹפֹאַׁו וַכּבוֹן דֹּנִתַ בִּּבֹבֹתוּ נַוֹא

מו בימור ישיעה הפוד לבו

إليور مَحْمَا إِمَيْمَ فِلِهُمْ فِهِرَا فِي

جَهٰنَا فِرْنَاتِ:

- שבוכם ובמלומו סתלם נגע ששב: (81) שחין. לשון ממוס, שנמממס סבשר בלקיי סבא לו ממממ מכס שלא ממממ סאיר (מולין מ.): ונרפא. סשמין סעלס
- (פו) או בהרח לבנה אדמדמה. שמין סנגע לגן מלק, מלמ פְּמוּן ומעורג נשמי מרמות לוגן ומודס:

סְגְיאַת:

(Oz) מראה שפל. ומין ממשו שפל, אלה ממוך לבנינומו סוה נכהה שפל ועמוק, כמכהה המה עמוקה מן הלל:

עכבון שְבְעָת יְמִים: מן המור והיא בהה והסגירו בה שְׁעֶר לְבְן יִשְׁפְּלֶח אֵינֶנָּח שִׁעַר חִנְּר יִשִּׁכִּיכָא לְיָחַהָא מִן וְאָםוּ וְרְאָנָה תַכּהֵן וְהַנָּה אֵין־

בְּבַבְּא שָׁבְעָא יוֹמִין: מַמְּכֹּא וֹנִיא מֹמִיֹא וֹנֹסִוֹּנִנִינִי ַ וֹאָם וֹטִוֹנִע כַּעוֹלָא וַעַאַ כִנִע כַּע

shall shut him up seven days. the skin, but be dim, then the priest therein, and it be not lower than behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

עַכְעַן אָטוּ וָנָעִ הָוֹאִ: ²² וְאָם_פַּמִּע טִפְּמֵע בַּעָּוֹר וְטִּמֵא

心: וּיסאַיב כְּהָנָא יָהִיה מַכְּהָשְׁאַ נאם אוַספא עוָסגל במחבא

unclean: it is a plague. then the priest shall pronounce him And if it spread abroad in the skin,

וְמְהֲרֵוֹ הַכְּהֵן: (a) לא פְשְּׁהָה צֶּהֶבֶּה הַשְּׁהָוֹן הָוֹא « װְאָם־תַּחְמִּיִיהְ תַּעֲמָד הַבַּהֶּרֶה

וידביניה בְּהַנָּא: ζα αισιστιμάο αὐτα τια נאם לאטנע זמט פֿענעל

pronounce him clean. scar of the boil; and the priest shall place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

ڂڂڐٮ؞ בּבוֹבִי לְבְּנָה אָבַמְבַבּמָה (אני) אָשׁ וְבִוֹּלִים בְּעִבוֹלִים בַּעִּכֹּוֹם אָן בְשֶׁר בְּי־יִהְנָת בְּעֹרָוֹ מִכְנַתַ

בֿעַבא טוּבא סמא או טוּבא: בְּנִאַר דְּנוּר וִיהֵי רֹשֶׁם בְּנַאָר או אָנָה אָנִר וֹנִי בֹמַהָּכּיה

bright spot be turned white, and and, behold, if the hair in the then the priest shall look upon it; white; a bright spot, reddish-white, or

quick flesh of the burning become

thereof a burning by fire, and the

Or when the flesh hath in the skin

77

٤٢

77

בְּבַעִי הָוּא: פְּרָחָה וְשִׁמֵּא אַתוֹ הַכֹּהַוֹ נָגַע מן בְּמִנְר צָּבַעַמַת הָוּא בַּמִּבְנָת ع مُجْد كَجُا حَحَثِثُ لا نَمَلُهُنُ جُنُوك įŗžn Xgn odėl įngn tņer

סְנִירוּקָא הִיא: ווסאור ושוע פֿעולא עוכשמ סְגִירוּהָא הִיא בְּכְוַאָּה סְגִיצִּה יטטולא השול טן שהשלא āāĽX خظناتد **ゼロエレビ** أنفت ثمد خفته لفع غفقهيك

it is the plague of leprosy. priest shall pronounce him unclean: broken out in the burning; and the than the skin, it is leprosy, it hath the appearance thereof be deeper

مُ حَجَيْرُينِ شِمْرَ حُجُلِ بَضُوَجُنِ וְאָםוּ יְרְאָנְּה תַכֹּהֵן וְהַנָּה אֵין־

ניסְגָּרְנֵיה בְּהָנָא שָׁבְעָא יוֹמִין: לְנֹעַבַא מִן מַמִּכֹּא נִבִיא מֹמִנֹא לבעלשא סמר חיור ומכיקא וֹאָם וֹטִוֹנִע כַּבְּוֹלָא וֹטַאַ כִּנִע

priest shall shut him up seven days. than the skin, but be dim; then the the bright spot, and it be no lower behold, there be no white hair in But if the priest look on it, and,

נהקגירו הפהן שקעת נמים: אַנְנָּנִר מִּן־הַעִּוּר וְהַוֹא בַהָּה

מֹכִישָׁה סְגִירוּהָא הִיא: בְּמָהְבָּא וְנְסָאֵנְד בְּעַבָּא נְיָנְיִצְ שְׁבִימְאָר אָם אוּסְפָּא עוּסָיף ĊĽťX はこれ ジャ

plague of leprosy. pronounce him unclean: it is the in the skin, then the priest shall the seventh day; if it spread abroad And the priest shall look upon him

עַכְעַן אָעָן דָּנָע צָרָעַ עָרָע בָּרָעַ עַרָאַ: אָם־פְּשָּׁה הִפְּשָׁה בְּעִּוֹר וְטִמֵּא וֹבְאָבוּ הַכְּטֵוֹ בּוֹנֶם הַאָּבֹגֹּגִי

(22) נגע הוא. סשלת סולת לו סבסרת:

εςα..ι: בגיעה עוד הנרגע מחמם הימוס, כמו וְנְצְׁרֶבוּ בָּהּ בְּל פְּנִיס (יחוקחל כח, ג), רייערי"ד צלע"ו: צרבח. רייערי"¤מענע (23) חחחיה. צמקומס: צרבת השחין. כמרגומו רשֶׁם שָׁמַנָּם, פֿינו פֿלֹם רושס סממוס סניכר צצשר. כל לרצמ לשון

gg): שרים הם, ולמה חלקן הכחוב, לומר שאין מצערפין זה עם זה, נולד חלי גרים בשחין וחלי גרים במכוה, לא ידונו כגרים (חולין (24) מחיה המכוה. שנימני"ע גלע"ו, כשמימה המכוה נהפכה לבהרת פתוכה או לבנה חלקה. וסימני מכוה וסימני שחיץ

בְּי־צְּבֶבֶת הַמִּבְנֶה הָוֹא: (פּ) שְּׁצִּת תַמְּבְוֹת תֻוֹא וְשְׁתַרוֹ תַבְּבַוֹן ⁸⁵ לֹא־פְּשְׁהָה בְעוֹר וְהָוֹא בַהְה إبجם مَبَوْدِنِ مَعِنَاء بَجَيْرُدِه

כַּבַוֹלֵא אָבוּ, בומֶם כַּנֹאַב בַּיא: מומש בוֹאַב בוא ווֹבבּונוּבּי אוטופֿט בֹמֹמַכֹּא וֹטִוּא מֹמֹוֹא נאם לאטבע למט לעבשא לא

scar of the burning. pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin,

ע בואמ או בוטו: ממיםי וָאִישׁ אַנֹ אִשְּׁה בְּירִיהְנֶה בְּוֹ נְגַעַע הַּבָּר אַנ אַמָּא צָבִי יָהַי בַּיה

מַכְּמָשְׁא בָּרֵישׁ אָוַ בִּדְקַוּ:

peard, plague upon the head or upon the And when a man or woman hath a

And if the bright spot stay in its

LLX: ענא גַּנַעַת הָנָאָשׁ אָוֹ הַנָּקוֹ בְּהָב הָק וְשִׁמֵּא אָהָוֹ הַכְּהֵן נָהֶק o בּ בַּבְאַבוּ עְּמָל מִן־הַעַּוֹר וּבָּוֹ שֵׁעָּרִ וָרְאָה הַכֹּהַן אָת־הַנָּנִע וְהַנָּה

בישא או דַקנא הוא: יָהִיה בְּהַנְא נִהְקְא הוּא סָּנִירוּת מהב סומל בהבל ווסאוב מטווטי עמיק מן משקא יביה וֹנִנוֹג כַּנוֹלא וַנוּ מִכַּנוֹמֹא וַנִּא

beard. it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

מְבְׁמָּנו וֹטִוּם: נהקגיר הכהן אח גגע הנוסק הְמִּוֹר וְשִׁמְּרִ שְּׁחִוֹר אֵנִין בְּוֹ מִוְ מִשְׁכָּא וּשְׁמָר אִנְּכָּם כֵּיִת וְבְיִיוֹרְאֶה הַבֹּהֵוֹ אָת־בָּגִע הַנָּהָק

נְיוֹבְא מִבְּעָא יוֹמִין: בוע נוסור כהוא ות מכמש ַ וֹשׁׁלֵא וֹבֹא בִית מִשְׁזִיִבִי הַּמִּיִל וֹאָבׁוּ וֹטִוּוּ כִּעוֹלֹא וֹט מַכַּטַּמָּ

And in the seventh day the priest the scall seven days. To sugalq sat hat hath mid qu suds black hair in it, then the priest shall than the skin, and there be no appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the And if the priest look on the plague

تَثِمُ عِنا مُمُع مِنا لِمُنِد: וְלֹאִ הָוָה בִוּ שִּׁעָּר צְּהָב וּמַרְאֵה וָרְאָה הַכֹּהַן אָת־הַנָּגִע' בַּיַּוֹם

ひらび: וּמִטְוֹג וֹטַלֵא בַנִע הַּמָּנִל מָן וְלָא הַנְה בֵיה שְׁעַר סוּמָק שְׁבִיעְאָר וְהָא לָא אִוֹסִיף נִהְקָא וֹנְטִׁוֹגְ כַּעַׁנֹא נִט מַכַּטַמֹּא בּׁנִמָּא

not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and,

וְיִיהְנַּלְּח וְאֶתַרַבַנָּהֶל לַאִ יְנַבְּתַ וִינַלָּח סַהְרָנֵי נִהְקָא יִדְשָׁם

נטפא מבהא ומון טונונים:

the scall seven days more. priest shall shut up him that hath scall shall he not shave; and the then he shall be shaven, but the

33

78

31

30

67

ומום מונום: וְהְסְּנִיר הַכְּהַוֹּן אֶמִי הַנִּנְמֶל מִבְעָּנִי נִהְקָא לָא יִנִּלָּה וִיסְנָּר כְּהָנָא יָת

(מ"כ פרשמה ה, ה): (es) בראש או בזקן. בא הכתוב לחלק בין נגע שבמקום שער לנגע שבמקום בער, שוה סימנו בשער לבן, ווה סימנו בשער

(30) ובו שער צהוב. שנהפך שער שחור שנו ללהונ: נחק הוא. כך שמו של נגע שנמקוס שער:

שנקמר ושמר שמור לממ בו וגוי: (12) ושער שחור אין בו. סא אס סיס בו שער שחור מסור, ואין לריך לסקגר, ששער שחור מימן מסרס סוא בנמקיס, כמו

(28) והנה לא פשה וגרי. סמ מס פשס, מו סיס בו שער לסוב, מממ:

יפשם יעבור השערום וילה למקום הגילום: (33) והתגלח. פנינות סנתק: ואח הנחק לא יגלח. מנית שתי שערות פמוך לו פנינ, כדי שיסל ניכר לס פשס, שלס

בְּלְבַוֹנ וְשְּׁבַוֹנוּ בְעְּיִר וְשְׁתַר אָתוֹ הַכּהָן וְכְבָּס בַּעוֹר ימַרְאָהו אַנְנָנוּ עַמָל מִן־ تۈچنۆر إبؤה לא־פְשָׂה הַנֶּהֶל וְרָאָה הַפֹּהָן אָת־הַנָּמָק בַּיָּוֹם

כַּבוֹלָא וֹנְגַּבַת לַבוּמָוָנִי וֹנִבַכּי: ממוש מן משְּבָא ווּדַבּי וָתִיה בְּמָמֻבָּא וּמִחַזוֹהִי לַיִּחוֹהִי מְבֹימֹאַר וְהָא לָא אִנְסִיף נִהְקָא ווֹטִוּג כַבְּנֹא וֹט וֹטַלֵא בּוּוֶמָא

be clean. and he shall wash his clothes, and priest shall pronounce him clean; deeper than the skin, then the and the appearance thereof be not if the scall be not spread in the skin, shall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest

אַבוב' מְבוֹבני: יּ וְאִם־פְּשָּׁה יִפְּשֶׂה הַנָּהָק בְּעֻוֹר וְאִם אוֹסְפָא יוֹסֵיף וָהְקָא

בְּטַׁמְשָׁלָא בָּתַר דְּכוּתִיה:

then the priest shall look on him; skin after his cleansing,

But if the scall spread abroad in the

and, behold, if the scall be spread in

עַצָּקר מָמָא הָוּא: בּאָר לְאִינְבַקָּר הַכּהָן לַשִּׁמָר إرلائمة مخثا إمير وهِن ميروم

לְשְׁמָּר סִוּמֶל מְסְאַב בוּא: נְיַבְּאַ בְּתַּמְּכָּא לָא וְבַּפַּר כְּנִינָא וְנִיחְזֵינֵיה בְּהַנָא וְהָא אוֹסֵיף

clean. the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,

for the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek

שְׁהַוֹר הָוּא וְשִׁהַרִוּ הַכּהֵן: (ס) מַּעַׁר צַמָּעַרְבָּי נִרְפָּא עַנָּמָלַ ע **אַם־בְּעֵינִיוֹ עְמָד** הַנָּהָק וְשִׁעָּר

בְּבֵי הוּא וִידַבֵּינִיה בְּהַנָּא: אוכם הֹמוֹן בוּנוּ אִנוֹסׁוּ וֹעַבֹּא נאם כֹּב בַּוֹנִי לִם נִעַּלֹא נַסְׁתַּב

even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in

בּשְּׁנִם בּּנִינִע כּנִינִע לַבֹּנָע וְרְאָה הַכֹּהֵן للأتألا Ė&LL_ בְּשְׁנִם בְּנִינִי בְּנִנִי לְבַּנִינִי:

TF8: בְּהְקְאַ הוא סְגִי בְמַשְׁכָּא דְּבֵי כבולא נבא בממצ

خمُلِيرا حَتَدًا حَتَدًا فَأَدًا فَأَدًا:

וולבר או אמא אבי יהי במשף

the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

בּבַע בַּנִא פַּבַו בַּגוּנ מָבַונ

tàlul tùl đài bil

head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his

(שלישי) שַׁהָוֹר הְוּא: 'אַבּה' וְאֵישׁ בָּי וִמְּרֵם רַאָּאָוֹ אַבָּרוּ וִהָּר אָבִי וִמַּר מָעָּר בּישִּׁיה

לַבְיח הוא דָבֵי הוא:

And if his hair be fallen off from

גּבָּחַ הַיּאַ שָּהָור הָיּא:

בישיה גליש הוא דָּבֵי הוּא: יי וֹאִם מִפּאָנו פֹּלָנו וֹמִנֹם באָאָוּ וֹאִם מִפַּבנּיל אַפּוָנוּ וִמַּב אָהָּוֹ

forehead-bald; yet is he clean. the front part of his head, he is

τt

01

38

Ζ٤

ςę

(פ) ושער שחר. מנין אף סירוק וסאדום שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנית סוסב. לסוב כמו (פצ) אחרי שהרחו. אין לי אלא פושה לאחר הפטור, מנין אף בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני, חלמוד לומר פשה יפשה:

(88) בהרת. מנרנורומ: וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. סא ממא שמסרו סכק לא מסור (מועד קמן ז:):

- מברבורות אדמימותו קרויס בסק, כאים עדשן שבין עדשס לעדשס מבסיק סבשר בלובן למ: (98) כהוח לבנות. שמין לוצן שלמן עו מלמ כסס: בהק. כמין לוצן, סגרמס צצשר מדס, מדוס שקורין רוש"ו צין
- בשר, בשער לבן ומחיה ופשיון: (0+) קרח הוא שהור הוא. מסור ממומלם נמקין, שלינו נדון בסימני כלש ווקן שסס מקוס שער, לגל בסימני נגעי עור
- לכני לכמם: (I+) ואם מפאח פניו. משפיע קדקד כלפי פניו, קרוי גבחח, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפיע קדקד כלפי אחוריי,

עוא בֹּלַנְעִיטׁן אָן בֹּנַבּעַטֹּן: נוגע לְבָּן אָבַטְּגָים צָּרַמָּת פַּרַחַתְּ וְבְי־יִהְיֶה בַּמְּרַתַת אָוֹ בַנַּבְּתַת

ئىل: אַ בְּנַבַּשְׁעַוֹ בְּמַבְאָב בְּבַעַתְּ ىتقزم كْچَدِّت هُلَـمَيُّهُم جَجَّدَيْنِ فِي لَافِيَةِ إرلائم لائن محنا إمير لإلامة

** אַגַּמַ_גַּבונה בווא הַמָּא בווא הַמָּא

نظڙي: لَمْحِـمُقُط نَمُقُبُ لَمُقَلِّم ا مُقَلِّم יוּיִנִי פְּרָמִים וְרֹאִשׁוֹ יִהְיָה פְּרִוּעַ יִּי והצלוע אַשֶּר בַּוֹ הַנָּגַע בְּגָדֶיוּ

לַמַּחַנֶּה מוֹשֶּׁבְוֹ: (ס) שְׁמֵא הָוּא בְּדֶר וִשֶּׁב מִהָוּץ جَحْ - بَيْد אַשֶּׁר עַנָּנַע בָּוֹ יִמְטָא בָּל יוֹמִוֹ דְּעַבְּמִשָּׁא בִּיה יָתֵי

خُكُرُك جُمُك لَا خُكُرُك فَمُنْدَت:

מְלֵאכִנו מִוְנו: ַ וְלַגְּאֹמֶׁר אַנִּ בַּתְּנָר אַנִּ בַּבְּלֶ וּלְמַּמִּבֹא אִנִּ בַּמָּמִׁבֹּא אִנְ בַבְּלִ אַן בְּמִּטִׁ, אַן בְּמְנֵב לְפַמִּטִּים אַן בַמִּטִּיִא אַן בִּמִנִבא לְכִטִּוֹא

> או בגלישותיה: סגירות סגיא היא בקרחותיה בגלישותא מכתש חיור סמוק בְבַלַרְחוּתָא

> בְּמִטְזֵי סְגִירוּת מְשָּׁךְ בַּשְּׁרָא: בקרחותיה או בולבישונייה תכשמא שונר סמוש ĊĽĊX

> בְּרֵישִׁיה מַכְּמִשִּׁיה: ענא סֹאַבֹא וֹסַאָּבֹנוּע כַּעַוֹלָא ひんダロ

> עַסְמָאָבוּ יַקְבוּי: יהעשר ולא הסקאבו ולא נְבֵוּ פְּבוּתְּ וֹתְּלָ מִּפְּם כַּאָּבוּלָא לבומוני. וניון מבוּגין ונישיה

> מוקביה: はずにな **小はなにいばさ** מְסְאַב מְסְאַב הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי

סְגִּירוּ בַּלְבוּשׁ עַּמַר אַוֹ בַלְבוּשׁ

אַבוּדה מִשְּׁך:

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

skin of the flesh, as the appearance of leprosy in the bald head, or in his bald forehead, the plague be reddish-white in his him; and, behold, if the rising of Then the priest shall look upon

head. . him unclean: his plague is in his the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

shall cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague is in

garment, or a linen garment; a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is in

۷ŧ

made of skin. wool; or in a skin, or in any thing whether they be of linen, or of or in the warp, or in the woof,

בשמין ומכוס שסיא נדון בשבוע א', ולא כמכאס נמקין של מקוס שער שאין מעמאין בארבע מכאום, שאת ומולדמס, בסרמ עור בשר, אדם כי יסים בעור בשרו, ומסו אמור בו, שמטמא בארבע מראות, ונדון בב' שבועות, ולא כמראס לרעת האמור (ב+) נגע לבן אדמדם. קַמּוּן. מניין שלר המרלות מלמוד לומר כמרלה לרעת טור בשר, כמרלה הלרעת הלמור בפרשת

פומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (++) בראשו גגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרצוח שאר המנוגעים, מלמוד לומר טמא יטמאנו, לרצוח אם כולן. על כולן הוא

בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקול ממל ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (פּ+) פרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פרוע. מָגָדָל שַׁעַר: ועל שפם יעטה. כחונ: שפם. שער השפחים, גרינו"ן

סיאיל וסיא סבדיל בלשון סרע בין איש לאשמו ובין איש לרעסו, אף סיא יבדל: מחוץ למחנה. מוץ לשלש ממנים (פסמיס (6+) בדד ישב. שלא יהיו שאר ממאים יושבים עמו. ואמרו רבותינו (ערכין מו:), מה ושמיה משאר ממאים לישב בדד,

בְּבַעַ הָּיִא וְהַרְאָה אָת־הַכּהָן: בְּמָבְרָ אָּוְ בַּבְרַבַּבְיבַרָ נְנִת ^{פּּ} בַּבְּנִג אָו בַעוֹר אָוַ־בַשְּׁתִּי אָוַ -וְהְיָה הַנְּגַע יְרַקְרָקו צָּוֹ צָּרַמְדָּם

אָט_עַנוֹּגַת הַבְּעָּע וֹמִים: o, וְרְאָה הַכֹּהֵן אָת־הַנְּגַע וְהִסְּנִיר

מֹמֹאָבְע עַנּוֹנִת מִמֹא עַנּא: וּמְשָּׁר הַעִּוֹר לִמְּלַאְבָּה צְּהַעַּת אָוַבְּמְנֶבְ אָנְ בַּמְנִב לְכָּבְ אַּמָּבַב יי בֶּי־פְּשָּׁה הַנָּגַעַ בַּבֶּגָר אָרַבַשְּׁתָּי וֹבְאָב אָנַר הַנָּגַע בַּיָּנִם הַשָּּבִיעָּיִ

نځتك: בְּיִצְקְׁתְ מַמְאָבֶת הָוֹא בְּאָשׁ בְּלֵנְר אָשֶׁר יִהְנֶר בָּוֹ הַנְּגַע אָן בֿפֹּמִשִּׁים אַן אָטַבַּלַבְבַּלָּגָ יי עַמְּטָׁוּ אָּוָ אָטַעַבְּקָּבֶּר בַּאָּמֶבִ إَنْ كُلَّ عَلَالِ الْجُرْدِ

בְּמְנֵב אָוְ בְּבְלָ בְּלָי מִוּר: וָאָם יִרְאָָר הַכֹּהַן וְהָנָּר לֹאֹ־

چڌري: בן בַּנְיָה וְבַסְנִירָן הָבְהַנַבַוֹמִים ןַצְּנְּהְ תַּכְּהֵן וְלְבָּסִׁי צֵּת צֵּשֶׁרְ

> בוא וֹנְתַּבְוֹג לְכָבְנָא: מו במשף מקמש סגירוקא בשה או בערבא או בכל בַּלְבוּשָׁאַ אָּוָ בְּמַמָּכַא אַנְ וּיהִי מַכְּמָשְׁא יָרוֹק אוֹ סְמוֹק

נְעַ מַכְשַׁמָּא מִּבְּגָּא נְנִמָּוֹ: לובוו כבוא ונו מכשמא נוסנר

בְּעַׁמַאַב בַינּאַ: מׁלירוּת. άΠΘΓΧ בוטהביר משקא לעבירקא בלבושא או בשקוא או מְּבְיִנְמְּאֵ אֲבֵי אִנְסֵיף מַבְּחְּשָׁא וְיְחְיֵּבְיִי מַבְּחָשָׁא בְּיִּנְמָא

ناناركان: סׁגובוּט מֹטַסַבא בוּא בֿוּנבא במשך דיהי ביה מכקשא צבי או בכְהָנָא או נָת כָּל מָאַן מִטְנִא אַן נִט מֹבְבָּא בַּמַּטְנִא וויקיד וָת לבוּשָא או יָת

או בעורה או בכל מו המשו: لغط نفتد خفته نفع خع عبقبك

מְבְּעָא יומִין הְנְיָנוֹה. ויפַקיד כָהַנָא ויהורון יָת

> the priest. leprosy, and shall be shown unto thing of skin, it is the plague of the warp, or in the woof, or in any in the garment, or in the skin, or in If the plague be greenish or reddish

hath the plague seven days. plague, and shut up that which And the priest shall look upon the

05

67

unclean. plague is a malignant leprosy: it is whatever service skin is used for, the warp, or in the woof, or in the skin, spread in the garment, or in the the seventh day: if the plague be And he shall look on the plague on

burnt in the fire. a malignant leprosy; it shall be skin, wherein the plague is; for it is of wool or of linen, or any thing of the warp, or the woof, whether it be And he shall burn the garment, or

the woof, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

seven days more. plague is, and he shall shut it up they wash the thing wherein the then the priest shall command that

מור שנמשם בו מלאכם: (84) לפשחים ולצמר. על פעמים או על נמר: או בעור. זה עור על העשה צו תלהכה: או בכל מלאכת עור. זה

(94) ירקרק. ירוק שנירוקין: ארמרם. הדום שנהדומים:

(IE) צרעה ממארת. לשון פְּלוֹן מַמְפִיר (יחוקלל כח, כד), פויי"נעש בלע"ו. ומדרשו מן בו מלרס שלל מסנס סימנו:

מלמוד לומר סיא באש משרף, אינס לריכה דבר אחר עמה, א"כ מה מלמוד לומר בלמר או בפשמים, להוליא את הָאִימָּיוֹת שבו (SZ) בצמר או בפשחים. של למר או של פשמים, והו פשומו. ומדרשו יכול יביא גיזי למר ואנילי פשמן וישרפס עמו,

שקן ממין אחר אימריים לשון שפה, כמו אימרא:

קומב סנדה 'סט כילד, יכבם מן סבדד שמו: (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סגגע בלבד, מלמוד לומר אם אשר בו סגגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום, מלמוד

 $(\zeta \xi \zeta \xi \zeta \zeta \zeta)$ שביתי

ללבטטן אָן לַיַּבַטטן: הוא בָאֵטׁ מִשְׂרְפֻּנִּנִי פְּחָחָת הָוֹא בְּנִירָא מִיקְרַנֵּיה הְּבְרָא הִיא אָת־עִינוֹ וְהַנָּנַע לִא־פִּשָּׁה טְמָא ترؤرت أبرؤب جاكا برؤب ترورت וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵיו הָכַּבָּס אָת־

מֹן עַהְּטֹי אָן מִן עַהְלֹבִי אַרוֹ מִן־הַבֶּגֶר אַוֹּ מִן־הַעּוֹר אָוֹ י הַנְּגָּת אַנִוֹנוֹ, נִיכִּדֵּס אָנִיוָ וֹלִנֹת וָאָם בְאַָר הַכֹּהַן וְהִנָּר בַּהָָר וּ

אָר אָשֶׁר בּוֹ הַנְּגִּע: עור פֿרַחַת הָוֹא בָּאָשׁ הִשְּׁרְפָׁנוּ בַּאָּעָׁ, אִּיִבְלַתְּנֶבְ אַּיִּ בַּבַלְיַב וָאָם_מַרְאָּר עֹוֹד בַּבָּגָר אָוֹ־

מְנֵים בַּנֹּנָת נְכַבַּס הַנְּיִנ נְסִבַּיב: حُج_خُجْ، שُمْنِدٍ كَيْمُلِد فَحَجُو لَقِد וְתַבְּגֶּע אָוְרַתַּשְּׁלָּי אִוְרַתְּבֶּרָ אָוֹר

לְמַבְּרִוֹ אָוֹ לְמַמְּאָוֹ: (פּ) אַּ בַּקְבַב אַּיִ בַּלְ-בַּלְי-מִיִר אַיָּ מִּנְבָּא אַיִּ בַּלְ מָאֵן יַמְהָּוֹי ם. עַצְּמֶרוּ אָנְ עַפְּשְׁמְיִם אָנְ עַשְּׁמִי, לְבִּנִּשׁ עַּמָר אַנְ כִּחָּנָא אַנְ שִׁתְּיָא אַט שוּרָט נֵגַע־צָּרַעַּה בָּגֶד דָא אוֹרָיָהָא דַּעַכְהָשׁ סָגִירוּ

> בשָּהְיקה או בְּתַבְּתוּמִיה: XrarF なゆダロ מַכְּטַמָּא מון כַּד הַוָּה וּמַכְּחָשָּׁא נו מכשמא נשא לא מנא כְּעַוֹלְאַ בַּעַוֹר דְּעַוֹנְרוּ

מָבְבַא: תַּמִבּא אוַ כוֹן מִּעֹנֹא אוַ כוֹן ויבוּע יַהיה מו לבושָא או מו מַכְּטַמֹּא בַּעַר דְּעַוּרוּ יָמִיהּ נאם בוֹנא כבוֹנא נבא הֹמֹא

שׁלְבְּוּה יָת דְּבֶּיה עַּבְּקְשָׁא: מו בממד סגיא היא בנורא בְּמִעוֹא אוּ בִעָּרְבָּא אוּ בָכָּל וְאָם הַתַּהְוֵי עוֹד בָלְבוּשָׁא אוֹ

מנעון מכשמא וואמבה שנונוע כֿל מָאוּ דִּמִשְׁרְ דִּתְּחַר וּיִעְּבַי ילְבוּמָא אוּ שָּׁהְיָנִא אוּ עַרְבָּא אוֹ

לְדַכְּאִיתִיה אַוְ לְסַאָּבוּתִיה:

without. whether the bareness be within or burn it in the fire; it is a fret, spread, it is unclean; thou shalt colour, and the plague be not eri beganaho ton evah eugalq edt its the plague is washed; and, behold, And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of the plague be dim after the washing And if the priest look, and, behold,

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to woof, or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the leprosy in a garment of wool or To sugalq shi to wal shi si sihT

לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרמת לשון אמוריים, והגבמת לשון פנים, כמו שכמוב ואם מפאת פניו אף כאן פרם בכולו מסור. לכך אחו סכחוב לשון קרחם וגבחם. ולענין פירושו וחרגומו זסו משמעו, קרחם לשון ישנים, וגבחם בבגדים שסיא עסורה, נאמרס קרמת וגבמת באדם, ונאמרס קרמת וגבמת בבגדים מס לסלן פרת בכולו עסור (סנסדרין פת.), בגבחחו. כמכגומו בְּשְׁמִיקוּמֵפּ מוּ בְּמַרְמוּמֵפּ: קרחחו. שמקיס, ישניס. ומפני סמדכש שסולרך לגורס שום, מנין לפרימס פחתת היא. לעון גומל, כמו בְּסַׁמַם הַבְּּסַבְּיס (שמולל־יז, מ), כלומר שפלה היל, נגע שמרליו עוקעין: 🗆 בקרחתו או מקוס, דברי רבי יסודה, ומכמיס אומרים וכו' כדאימא במורח כהנים (פרק טו, ו), ורמוחיה כאן לישב המקרא על אופניו: - ספך ולא פשה עמא, ואין זריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, מלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל (פב) אחרי הכבס. לעון מַטְשׁוֹמ: לא הפך הגיע את עינו. לה כסה ממרהימו: והגיע לא פשה. שמעמ שה לה

וגו', וסקרמת כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש בתורת כסנים (פרק מו, מ):

(99) וקרע אוחו. יקרע מקוס הנגע מן הצגד, וישרפנו:

(72) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:

למבילה מתורגמין וילמבע: של כבוסין שבפרשה זו לשון לבון, וְיִמְּמַוֹר, חוץ מזה שחינו ללבון חלה לעבול, לכך חרגומו וְיִגְעַבַּע, וכן כל כבוסי בגדים שהן (82) וסר מחם הגוע. אם כשכבמוהו בתחלה על פי כהן שר ממנו הנגע לגמרי: וכבה שניח. לצון עבילה. מרגום

.071 98pd no The Haftara is II Kings 4:42 –5:19 on page 149. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftara are

וּיִרְבָּר יְהֹוְה אֶלְ־מִמֶּה לֵאִּמְר: וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

ΛIX

מְּבְּרְתִּי וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵוּ: ג זָאָת מְּהְיָהׁ הּוֹרָת הַמְּצֹּרְׁע בְּיָוֹם

בְּוֹיַנְא: בּיוֹמָא דַּדְׁכוּתִיה וָיִמִּיתִי לְנָת בא טבי אוריקא דסגירא

brought unto the priest. the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

עַבְּרָעִת מִן־הַצְּרִיעַ: וְרָאָה הַכּהָן וְהַנָּה נְרְפָּא נָנִע־ انتلا بتحتا هج منادا خقتيب

סְנִירֶא: וֹבֹא אִעַּסׁ. תֹכֹשׁת סֹנִירוּתָא מִן جُلَلَكُ ムなされる

be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy the camp; and the priest shall look, And the priest shall go forth out of

אָבו וּשְׁנִי חוֹלַעַּח וְאָוֹב: ישְמֵּי־צְפֶּרָים חַיּוֹת מְתֹרֻוֹת וְעֵץ מְמֵי־צְפֶּרָים חַיּוֹת מְתֹרֻוֹת וְעֵץ

ַנְאָיזוּרֶא: וֹאֹמֹא בֹאֹבוֹא יִגְבֹת וֹבְיָנִוֹ ערמין צפרין היין דְּכְיָיוֹן וופּפוּג פֿעוֹלא וופר לַבְמִנַבּי

And the priest shall command to cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and

take for him that is to be cleansed

then shall the priest command to

ਜੁ;'□: הְאָחָת אָל־בְּלִי־חֶבֶשׁ עַּל־תַּוֹם חֲדֵא לִמְאוֹ דַחַפִּף עַל מֵי ן צְנְהֹ הַכֹּהֵן וְשְׁחַט אֶת־הַצְּפָּוֹר וִיפַקּיר כְּהָנָא וִיכּוֹס יָה צְפָּרָא

بتاتانية:

vessel over running water. kill one of the birds in an earthen

त्र्यंत त्र्यंत युर् त्य्रंव אוֹטְם נְאָנוּו הַצִּפָּר הַחַיִּה בְּרַם צִפָּרָא חַיִּהָא בְּרָטָא רְצִפְּרָא לוי ואָר־עַץ श्रुत एंड्रेंट एंग्रंच खून श्रंदेह

בּוֹכֹיסְהָא מַל מֵי מַבּוּמַ: ווש אווולא וומבול ומבון וום אֹמֹא בַאַבוֹא וֹנִי גַּבָּת וְבִינָב נְתְ צְפָּבְא חַנְתָא נַסָּב נָתַה נָנָת

over the running water. blood of the bird that was killed dip them and the living bird in the scarlet, and the hyssop, and shall it, and the cedar-wood, and the As for the living bird, he shall take

다다.''ㅁ:

تعوْد تِابَيْك عِدْ وَيْدِ بَاهُٰذِك: הּפּּבא עוֹנִיא הַּלְ אָפּּוּ עַלַלְאִי שֶׁבְע פְּעְּהָים וְשָּׁבְּה וְשִׁבְּרָה וְשִׁבְּרָה וְשִׁבְּלִם אָתִר שְׁבִע וְמִנְין וִיִּשְּׁבָּים יָת וְבִינְּׁנִ מַּלְ נַמִּּמְנֵינַ מִּוֹ נַמֹּבְנַמִּנ וֹנִבִּי מַלְ בַּמִּבְכֵּי מָוֹ סִיִּנְנִימָא

go the living bird into the open pronounce him clean, and shall let leprosy seven times, and shall that is to be cleansed from the And he shall sprinkle upon him

field.

- (2) זאח חדיה חירה וגיי. מלמד שלין ממסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות שנשמלת שם בימי מלומו:
- מקל של ארו: ושני הולעה. לשון של למר לבוע וסורים (ב"מ כא.): באין על גסום הרוח (שם): - ושני חולעה ואזוב. מה חקנחו ויחרפא, ישפיל עלמו מגאוחו כחולעם וכאווב: - עין ארז. פְּמְפּוּמֵי דַבּרִיס, לפיכך הווקקו למהרמו לפריה, שמפמפמין המיד בלפלוף קול (ערכין מו:): ועין ארו. לפי שהנגעיה (+) חיות. פרט לערפות (חולין קת.): שהרות. פרט לעוף טמא (שס). לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא מעשה
- (a) על מים חיים. נומן אומס ממלס בכלי, כדי שיסא דס לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעית (קועס מז:):
- מסא בכלל עבילס, מלמוד לומר ועבל אומס ואת סלפור סחיס, סחויר את סלפור לכלל עבילס: סוסורים, כענין שנאמר ואם עך סארו ואם שני סמולעם ואם סאווב, קיסס אחם לשלשמן, יכול כשס שאינס בכלל אגודס כך לא (6) אח הצפור החיה יקה אוחה. מלמד שליני לוגדה עמהם ללל מפרישה לעלמה, לכל הען והלווב כרוכים ימד כלעון

′;ά′□: וֹנְמֶּב מְטִוּלְ לְאָּבָלְוִ מִּבְעָּנִי נְמְבֶיב נְאַנִיב נְבָּנִא אֶבְ-בַמְּנִדְנִי בַּמָּנְא נִגְרָפָּג נְבָּנִב פֿן זִימִּנְבְ אָטַ־בֶּלְ שִׁמְּנִי וֹבְנַוֹּא בַּמִּנִם וִנִּכְּט זְטַ בָּלְ שַּׁמְּבֵּיה וְיִסְׁטֵּיֹ וְכְבֶּסׁ תַמְּשַּׁהֶׁר אֶת בְּגִּדְׁיו וְגִצָּח וִיצַבַּע דְּמִדַּבֵּי יָת לְבוּשׁוֹהִי

לְמַמְבֹנוֹע מְבֹלֹא וְנִמָּוֹ:

אָנַרְבְּשְׁרֶוֹ בַּמִּיִם וֹמִבֶּר: ינּבְיַת וֹכִבָּיַס אָעַבַּלִּלְנִוּ וֹבָתַּא וֹאָעְ זּבָּע מֹגוָוּו וֹאָעַבַלַגְ_חָׁמָבוִי פַלַמְתְּלְנִי אֵנוַ בַאָּמִנְ נֹאֵנוַ וֹלֵנוְ וְהָנְהֹ בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעָּׁי וָנַלָּח אָת־

בְּמַנְאַ וְיִרְבֵּי: לבושותי ונסחי ית בשביה כֿל שַׁמַבויה וַנַלַח וִיצַבַּע יָת בלניה ויָת גָּבִינִי עַינוה ויָת בַּל שַׁעַּרִיה יַת רַישִּׁיה וַיָּת וְיהֵי בְיוֹמָא שָׁבִיעָּאָה יָגַלַּח יָת

:ايْثُمُّ מּנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמָן וְלִג אָחָד הַמִּימָה יִשְׁלְשָׁה עָשְׁרְנִים סָלֶת ישראל קימימים וְכַבְשָׂה צַּחָת בַּת־שְׁנָהָה יבַנִים הַאָּמִינִי נַקָּה אָנִי־כְּבָשָׁים

FUUTA: ロバハロジ הַשַּׁע הַלְמִעָא יִעַלְעָא אַמּבוֹן הַּבְמִוֹן וֹאִמּוֹבִיטֹּא בַוֹבֹא יבְיוֹמָא הְמִינְאָה יַפַּב הְּבֵין

בַּאָנַם בַּמִּסַבַר נָאָנַיַם וְהָצֶּמִיר הַכֹּהֵן הַמְטַבר אָת

משבן זמנא: בֹמֹבַכֹּג וֹוֹטִבוּן בוֹבם וֹוֹ בֹטַבַּת ונלום פְּעַוֹא דִּמְּדַפֵּי נָת װּבָרָא

رَكِمَ الرَّفِيّ الْهُمَّ الرَّهِيِّةِ الْهُرَابِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُعْمِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَالِينَ יְהְנְה פֻּתַּה אָהֶל מוֹעֵר:

אַבלא בוב וו: לוגא דַמִשָּׁהָא וִירִים יָהָהוֹן וֹלַבוּר וֹטוּה לַאַּמִּמֹא וֹנִינ וֹוֹסַּב כַּבַוֹלָא וֹט אֹמֶבָא בַבַּא

בּיִי וֹאֲׁעַבְּׁם אֶת־הַחַׁמָּאָת וֹאֶת־הַעַּלָה لْمُلْم عُلالِوَدُم خِثْرِبِهِ غُمُد : ١٤٠١ المان تهَمْ التزيه هِنُو فِينَظِي خِفْرُ، וְהַקְּרֵיב אַתָּוֹ לְאָמֶּם וְאָתַ־לָּגִּ

بغيرت مربخ حَجَدُا جَهُم جَهُونِهِ بَالْمُونِ لَا يُعْرُفُ لَا يُعْرُفُونُ لَا يُعْرُفُونُ لَا يُعْرُفُونُ لَ

בְּמְקוֹם תַּאָבֶשׁ בָּּג בַּתַּמָּאִת

نانى:

בוכנס וֹט שַמַּטֹא ווֹט מֹלַטֹא אַמוֹבא באַנוֹבא

> shall dwell outside his tent seven he may come into the camp, but and he shall be clean; and after that his hair, and bathe himself in water, wash his clothes, and shave off all And he that is to be cleansed shall

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall his head and his beard and his that he shall shave all his hair off And it shall be on the seventh day,

and one log of oil. meal-offering, mingled with oil, parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

meeting. the LORD, at the door of the tent of cleansed, and those things, before shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

before the LORD. and wave them for a wave-offering guilt-offering, and the log of oil, he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

the guilt-offering; it is most holy. the sin-offering is the priest's, so is in the place of the sanctuary; for as and the caring and the burnt-offering, the place where they kill the And he shall kill the he-lamb in

- (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שאפור נמשמיש הממה (מ"כ פרק א, יא. מולין קמא.):
- (9) אח כל שערו וגרי. כללופרט וכלל, לסביא כל מקוס כנום שער ונראס (סומס מז.):
- (מנמום לם.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן ממנו ל מנוך לזונו וממן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממלת: ושלשה עשרונים. לנקני שלשה כנשים הללו, שחמלתו ולשמו של מלורע מעונין נקנים
- (II) לפני ה׳. נשער נקנור, ולמ בעורה עלמה, לפי שהומ מחוקר כפורים (קומה ז.):
- ושט שלוג: (21) והקריב אוחו לאשם. יקריננו למוך סעורה לשם אשם להניף, שהוא מעון מנופה מי: והניך אוחם. אם האשם

ומל בָּהָן רַגָּלוּ הַוְמָנִיה: تافنت لمحكثا ثدر تافنت ۴٠ הַכֹּהֵן עַלְ־חְנָּוְךְ אָנֵן הַמִּשַּהֵר וֹלְלֵטׁם עַכְּעֵן מִבָּם עַאָּמִם וֹנִעֹן

בֿלַכוּה דִּינִמִינָא: יביה דימינא ועל אליון במבכי בימולא ומל אליוו ווטון פֿעוֹא מַל רוּם אוּדָנָא ווַסַב כַּעַנָא מִדְּמָא דַאַּשְׁמָא

toe of his right foot. his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

על־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׁמָאלִית: ײּ וֹלְעָה הַכְּנֵוֹ מִלָּיִ הַשָּׁמֵׁו וֹנֹבָּע

ַבְּשְׁמָאַלְאָ: וובוט מֹן וֹבֹא בַבְבַבֹּלֹא וְיַסְב בְּהְנָא מִלְוּנָא דְּמִשְׁהָא

his own left hand. of oil, and pour it into the palm of And the priest shall take of the log

خَمُمُحُمْدِ شِحَم خَمُنُاتِ كِخَنْرُ حَطَر بَاهُمُهُ كُرُبُ لِبَائِد مَالَ بَهُمُا o בוְיְמְנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אַשֶּׁר עַל־ וְמְבָל הַכְּבוֹן **ジロ_ジオロカ**

: בולבי

בא בי מבת ומנון שבום ונ: ៤៣ ៤ ៤ ២ ២ ២ ២ ២ ២ ២ בומולא מו ממשא במכן ובוש וֹנֹמִבּוּלְ כַּבְוֹלֹא נִט אָהְבֹּהִנִּ

the Lord. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil finger in the oil that is in his left And the priest shall dip his right

91

لَمْحِ خَيْدًا لَـٰذَكُرِدِ لِتَنْظُرُنُكُ مَرْجٍ لَاٰتُ لِيَعْدِدُهُ لَمْحٍ هَجْرِبِنَا لَـٰذِكِرِك تانظبت لمَم خَثا ثبر تانظبت لاتهداء لمَمْ هَذِيا نتي ע הבהן על־חְנוּך אָנוֹ הַמִּטְהַר בְּהַנְא על רוֹם אוּדְנְא דְּמִיַבֵּי بظثريا بالأثرا لاثراء لاح حقا بروا

בומולא מכן בעא באַמָּטָא: ומשָאַר משָׁהָא דְּעַל יְדֵיה יַהַין

And the rest of the oil that is in the the blood of the guilt-offering. the great toe of his right foot, upon thumb of his right hand, and upon is to be cleansed, and upon the the tip of the right ear of him that

his hand shall the priest put upon

And of the rest of the oil that is

أخقد لأكرب يتجتاا كغير بمثله: הַכְּיָן יִשְּׁן עַּלְ רַאָּהְ הַמִּמְבֵּיר דְּכְּהָנִא יִפִין עַלְּיִי עַלְּיִי בְּיִבְּיִּ «، וְתַנּוֹתְּר בַּשְּׁמֶן ְ אֲשֶׁר עַל־בַּף יִדְיִשְׁהַאַר בְּמִשְׁחָא דְּעַל יָדָא

ווכפּר הַּלְוָנִי כִּנִוֹלָא צַבָּם וֹנִי:

Гокр. atonement for him before the and the priest shall make head of him that is to be cleansed; priest's hand he shall put upon the

ישׁחַט אָת־הַעֹּלְה: ر יִשְׁלִי הַפֹּהֵן אָת־הַחַשְׁאַת וְכִפֶּׁר וִיִעֲבִיר פְּהָנָא יָת חַשְּׁתָא וִיכִפּר על־הַמִּשַהַר מְשְּׁמְאָתְוֹ וְאַחַר עַלְ דְּמָרַבֵּי מִפְּאִיבְתִיה וּבְתַר

בן יכוס יח עלקא:

burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

כסנים (פרק ג, א): ו הימורים לגבי מובה, לכך נאמר כי כהעאה האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כהעאה, הלמוד לומר וכו', במורת בכסן סשום אשם זה למעאמ, שלא מאמר היאיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום להנמן על מנוך וצהונות, לא יהא מעון ממן דמים במקוס אשר ישמע וגו' (ובמיס מע.): בי כחשאח. כי ככל המעאות: האשם. הוה לבהן. בכל עבודות המלוית שהאשם מעוץ שחימה בלפוץ, לפי שילא זה מכלל אשמוח לידוץ בהעמדה, יכול חהא שחימחו במקום העמדחו, לכך נאמר ושחע (13) במקום אשר ישחם וגוי. על ירך המונה בלפון, ומה הלמוד לומר, והלה כבר נהמר בהורה השם בפרשה לו הה ההרך

(14) הגורן. גדר אמלעי שבאוון, ולשון מנוך לא נודע לי, והפומרים קורים לו מנדרו"ם: בהן. גודל:

(1) לפני ה׳. כיגר נימ קרשי סקרשים (מ"כ שם ע):

بَادِيرًا إِشِيْات: (مَ) עמְנְחָה הַמִּוְבְּחָה וְכְפָּר עַלְיִוּ מִנְחָהָא לִמָּרְבְּחָא וִיכִפּר ְּוֹמְמְּׁלְּטִ תַּכְּעֵוֹ אֶמַ עַׁמְלָע וֹאֶם וַיִּפִּיק בְּחָּנָא זָת עַּלְטַא וָיָת

הֹלְנוֹנִי כַּנְיֹלָא נִינִבּי:

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

خزير خَهْمًا خَمَثَلَتِ لَذِرِ هُمَّا: خُحَظِّد مُخُزِّد لَمُهُدِياً وكُن هُلِٰد (ﻣﻬﻨﻌﻨ) וְלַלַת בֶּבֶשׁ אֶחֶר אִּשֶׁם לִתְנִיפָּה וָאִם־דַּל הוֹא וָאֵין יָדוֹ עַשֶּׁנֶת

产口贷价%: בביל במשח למנחקא ולוגא הקוני למשרונא סיליא עד אַמְטָא ムガルはメ מֹוְבַּלֵא וֹנֹפַר אַמָּר עַר נאָם מֹסְבֵּן הוֹא וְלֵית יְדֵיה

חַשְּׁאַת וְהָאָהָר עֹלֶה: אַשֶּׁר פַשִּׂיג יְדֵוֹ וְהְיָהְ אָהְר יִנְּהְ דְּתִּיִּבְיִם יְנִבְיִי הְיִבְיִי הַּרְ וּשְׁתַּי תֹרִים אַוּ שְׁנֵי בְּנֵר יוֹנְר וּחָרון שַּבְּנִינון אַוּ חָרֵין בְּנֵי

עַמְּטָא וְתַר עַּבְלָהָא:

אָבַל־מוֹעָד לפָּנָי יְהֹוָה: خْمُلتَالِينَا جُحِـتَجَتَالِ جُحِـقَتَا خِيْدِينِيهِ خِيْنِ حُيَانِهِ خِيْدَهِ וֹבִיגא אָטָם בּזָּוָם בַּאָּמוֹנִיג

מַהְבּן וֹמִלָּא לַלַבָּם !!: וֹנוֹטִי וֹטַבוּוֹ בּוּנִמָּא שַׁמִּנֹאַבּ

הכהן הנופה לפני יהוה: וְאָת־לַגְּ תַּשְּׁמֵּן וְהַנְּיִרְ אָתָם וִיָּה לִיגָּא צִּרִטְּאָ הֵיִים יִיִּהִים יִּהְהוֹי הפהו מנופה לפני יהוֹה: פְּהֵנָּא אָרָטָא הֵּיִהְשֶׁהְ

בֿגלגן בּוֹמֶלוּני: بَعْرَ جَهُا يَعِرِ بَانَطْدُيمَ بَعْرَ خِهَا لِعَمْ جُرْدَا يَعَيِي لِعَدْمُ بَعْرَ ಸ್ಟ್ರಾಗ್ಗಳ್ಳು י עַכְעַן מִעָּם עֵאָמֶּם וֹלִטָּן מִלְ בַּעָּמָלֵא נִעָּוֹם מִלְ וֹמְּטַתְ אָטַ_כַּבְּבָתְ עַאְמֶתְ וֹלְלַטַ וֹנכּוָס וֹט אִמָּבֹא בַּאָמֶמֹא וֹנִסַבַ

אַלְיוֹן בַנְּלֵיה דְּיַמִּינָא: עּוֹמְנְיִע רוֹםְ אוֹדְנְא דְמִבַּכֵּי דְיִמִּינְא into the palm of his own left hand. And the priest shall pour of the oil

his right hand, and upon the great

de cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to

guilt-offering, and put it upon the

guilt-offering, and the priest shall

of the guilt-offering, and the log of And the priest shall take the lamb

And he shall kill the lamb of the

for a wave-offering before the oil, and the priest shall wave them

of meeting, before the LORD. the priest, unto the door of the tent

bring them for his cleansing unto

And on the eighth day he shall

sin-offering, and the other a

pigeons, such as his means suffice

meal-offering, and a log of oil;

fine flour mingled with oil for a

and one tenth part of an ephah of

he-lamb for a guilt-offering to be

suffice not, then he shall take one

And if he be poor, and his means

waved, to make atonement for him,

and two tuttle-doves, or two young

for; and the one shall be a

burnt-offering.

toe of his right foot.

take of the blood of the

LORD.

77

٤٦

77

17

07

יי ומן השטן יציק הבהן על־בָף ימן משְׁקא יָרִיק בְּהַגָּא על יְדָא

דְּבְּהָנְא דִּשְׂמָאלָא:

And the priest shall sprinkle with

بَحْدَا بَهُمْ لِمُجْدِينَ:

: בילני עַמְּטָאַלְיִע מָּבָת פֹּלְּטִים לְפָּׁנָר צַמְּטָאַלְאַ מָבַת וֹטִּנִוֹ צַבָּם נִיִּי با_تڜثا ÄÄL הגַבַכּפּוּ בַנְּמִנִּא מו מִמְּטִא בַּהַכְ וֹבִינִי וְהַיַּה הַכְּבוֹן בְּאָגְבָּהָוְ הַוְמָּנְיִם וְיַבֵּי جُلُتُكُ

before the LORD. is in his left hand seven times his right finger some of the oil that

(20) ואת המנחה. מנחח נקכים של צסמס:

נסכי סמנמס לא סווקק סכמוב לפרש: (IS) ועשרון סלה אחד. לכנש, זם שהוא אחד יביא עשרון אחד לנסריו: ולוג שנון. לחת ממנו על הבהונות, ושמן של

(ES) ביום השמיני לשהרחו. שמיני לנפריס ולהולם ען לרו ולווד ושני מולעם:

בְּלִנִם בַּם בִּאָּמֶּם: لمَّا خَثَا لَـٰذَكُرِدِ تَانَّمُلَانِكُ مِّكِ لِـ لَمُنْدُهُ لَمَّاحٍ هَجُرِينًا لَـٰذُكِّرِيكِ הַנְמְּנְיִת וְעַּלְ־בְּּטָן יְדִוֹ הַנְמְנִת דְּיִמִּנְא על־כַפּוּ עַל־הְנְיּוּךְ אָזֵן הַמְּטַהַרֹּ יִדִיה עַל רוּם אוּדְנָא דְּמִיבַכֵּי ازيرًا يَحَيَّا مَا يَشَمَا يُجَمَّد !!هَذَا حَيَّزَهُ مَا مَضَمَهُ وَحَرِ

בְּאֲשֶׁכֶּא: ÄŪL لمتح خذبل نتي

לְכַּפָּׁר מְּלְיִוּ לְפָּדָּוּ יְּדְוֹּדִי: עַכּעָן ישׁן עַלְרַאָּמְ עַמִּמְעַר דְּכְּעַנִּאְ יִשִּׁין בּיַבְּאָ

לְכַפָּבְא מְּלְוָנִי פָבְם :::

מן בְּנֵי הַיּוּנְהַ מִאָּמֶר הַשָּׁיג יָדְוּ: יי וְעְשֶׂה אֶת־הֶאֶהְדֹלְמִן־הַתּּוֹרִם אָוֹ וְיַעֲבֵיד יָה חַד מִן שַׁפְּיִינִּא אֹוֹ

מן בְּנֵי יוֹנֶת מִדְּתַּדְבֵּיק יָדַיה:

המשהר לפני יהוה: על־הַמְּנְחָה וְכְפֵּר הַכֹּהֵן עָל ್ ಗಳ್ಳಳಗ אַת אַשֶּׁר תַּשִּׁיג יָדוֹ אָת־הָאָחֶר יָה דְּתַּדְּבָּיִק יָדִיה יָה תַרַ

מֹנֹשׁמֹא וּכֹפּּר ַ מַלְּעְ עַמְּטָא וֹנִי עַר עַלְּטָא עַּלִ

יָדוֹ סְגִירוּ דְּלְא תַּוְבָּיִקּ יְדֵיה לאַ_עַּשָּׂיג דְּנֵת בַּא אוָבוֹטִא בַּבִּיִּה מַכְּטַּהָ ŸÄL_ÈL

אַבְרָן לֵאַמְר: ځېرټد: (224) ^{כניעי} וַיְדַבַּר יְהַנְּה אָל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ יִּמְלֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה יִלְאַהַרֹן

בּבְתַּע בַּבְיוֹע אָבְאָ אָטְזָּטִבֶּם: אַנֹּי נְעָוֹ לְכָּם לְאַטְנְּיִׁ וֹנְעַשִּׁ, זְנִתְּ בְּאֵנָא יִבִּיִבְ לְכִוּן לְאַטְּטָּנִאִּ בּׁג שַׁדָאנְ אָבְ־אָבוֹא בֹּנְהַן אַהָּב אָבו שִּהֹבְנוּן בְאָבהֹא בּבֹּהַהוֹ

ĒĖ.U:

לְכִּעוֹן לֵאמָר כֹּנְיָנֹת נֹרְאָׁנִי לָ, לַכִּעוֹנֹא בְּנִתְּנִת וּבָאַ אַמֶּבְבְיְנִ עַבְּנִע וְעִינֵּיִג וְיִינִי בְּיִנִא נִיחָא וִיחַנִּי אָבג אַטַסְנָעַכון:

נאטון מכשמ סיורו בבית

אַטַּטִוּג לַי בָּבֶיקָא:

of the blood of the guilt-offering. toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great deansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be To qir ədr noqu basad sid ai si rsdr And the priest shall put of the oil

the Lorp. to make atonement for him before head of him that is to be cleansed, priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

pigeons, such as his means suffice turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall other for a burnt-offering, with the the one for a sin-offering, and the even such as his means suffice for,

pertaineth to his cleansing. suffice not for that which the plague of leprosy, whose means This is the law of him in whom is

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

your possession; leprosy in a house of the land of possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a When ye are come into the land of

₽ξ

33

78

30

were a plague in the house.' There seemeth to me to be as it come and tell the priest, saying: then he that owneth the house shall

(82) על מקום דם האשם. אפי'ימקומ הדס, למד, שאין הדס גורס (מומומ י.), אלא המקוס גורס:

(48) ונחחי גגע צרעח. בשורס סיל לסס שסנגעיס בליס עליסס, לפי שסממינו למורייס מממוניום של וסב בקירות בתיסס

נרחס לי (מ"כ פרשמח ס, י נגעים פי"ב מ"ס): (פצ) כגגע גראה לי בביח. אפי' מלמיד מכס שיודע שקוא נגע ודאי, לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י הנגע נותן הבית ומולאן:

63

וֹאַטַר בָּן יָבָאָ הַכְּהָן לְרָאָיִה דִּבְבָּיִהָא יִבְתַר בַּן יִיעּיִל בּנְּנָתּ וֹלְאִ וֹמְמֵא בֹּלְ-אָמֶוֹר בּבֹבוֹנִי זִי תּבְּשֹׁמָא וֹלְאִ וֹבְשֹׁאַר בּלְ פְּמְמִנִם יְבְאִ תַכּתַלְ לְרְאַנִע אָתַרַ עַּר לָא יִיעוֹל ְ פְּחַנְּאִ לְמִחָזוֹ וְצִנְּה הַכֹּהֵן וּפְנַּוּ אֶח־הַבַּוֹח וִיפַקּיד כְּהָנָא וִיפַּנּוֹן יָח בַּיקָא

שְּבֶּל מִן־הַמִּיר: ַּ וֹבְקַבַּעַ אַּוָ אַבּמִבַּמָּע וּמַבָּאַנִינוּ וֹבְאַב אָט_בַנּגַּה וֹבַנַּב בַנַּגָּה וֹבַבוֹ עַ מַבְבַּהָּא וֹבַא מַבְבַהָּא

ζά′□: עַבְּיִנְע וְעַסְׁנִּיִר אָטַרַעַבְּיִנִי מִבְעָּע בַּיִּהָא וְיִכְּנִּי וְיִם בִּיִּהָא מִבְעָּא וְיְצְאַ תַּכְּתֵן מְן תַבָּיִת אֶלְ בָּתָח וִיפּוֹק כְּתָנְאַ מִן בִּיתָא לְתָרַע

וְהַנָּה פְּשָּׁה הַנָּגִע בְּקִירָת הַבְּיִת: ود إن تحتا جيات تهجير إلى ت

לַמָּגר אָבַבְּלַלִּוִם הַּמָא: אָטַהן אָל־מָהַוּץ הכהן וחקצו

ಫ಼ಟ್ಜ: אָבְ מִנְוּגֹּל בְמָּגִר אָבְ מַלוִם בַּלַנְפָּנ בְמָבָּנָא בְלַבַנַּיַא יי ושָפְּבֹוּ אָת־הֵעְפָּרֹ אֲשֶׁר הִקְצִּוּ סְחוֹר נאט שלוט ולאה מלוט סלור ונט בושא וללפון מינו סשור

נקה נְמָה אָת־הַבְּיָה: אُر שَنَانَ لَا يُعْدُرُنُ لَا لَمُقْلَ الْمُقَالِ فَيُعْنَا لِمُحْرَبُهِ لِمُقِلِ هُيَّالًا لِمُح لْخُطْسِ هُكُرُنَا هُتَابِينَ لْتَكُنَّهِ لَنَوْدِنَا هَٰكُنُنَا لَنَمَّرِينًا

בְּעַבְיּא לְמִעִוֹי יָת בִּיתָא:

אַן סמבון ומטווען מכוב מן הַלֹּהַנוּנִיםְ בַּכוּנִיבִוּ בּוֹנִא פּּנִינִיוּן וֹנִינִיּ

ַנבָינוֹ:

בְּבוּהָלְבִי בִּיקָא: ניהזי והא איסיף עקהשש וותוב בְּהַנָא בִּוּמָא שָׁבִיעַאַר

אָנן ויפַקוד כָּהַנָא וישׁלִפוּן וָת

זְטְׁבִיוֹ לְמִבּּבֹא לְפַבְשָׁא לְאָנִב הַנְגַע צַּבְנָיָא דִּבְהוֹן מַכְּחָשָׁא וִיֹרִמֹּוֹן

לאַער מִסְאַב:

ונמוּה וֹט בֿוטֹא:

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest all that is in the house be not made priest go in to see the plague, that they empty the house, before the And the priest shall command that

than the wall; the appearance thereof be lower streaks, greenish or reddish, and walls of the house with hollow and, behold, if the plague be in the And he shall look on the plague,

shut up the house seven days. house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

the walls of the house; behold, if the plague be spread in seventh day, and shall look; and, And the priest shall come again the

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an they take out the stones in which then the priest shall command that

an unclean place. they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

ιt

01

mortar, and shall plaster the house. stones; and he shall take other and put them in the place of those And they shall take other stones,

(עב) שקערורה. שוקעום במרליקן (מ"כ פרשחלו, ס): ראס על ארכלין ומשקין יאכלס בימי מומאמה, הא לא מסה המורה אלא על כלי חרס שאין להם מהרה במקוה (מ"כ שם יב): לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יעמא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שעף יעבילם ויעהרו, (18) בטרם יבא הכהן וגרי. שכל ומן שלין כסן נוקק לו, לין שם מורם עומלס: ולא יטמא כל אשר בביח. שלם

שמא. מקוס שלין מסרום משחמשום שס, למדך סכחיב שסלבניס סללו מטמלום מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד): (0+) וחלצו אח האבנים. כמרגומו וִישַׁלְפוּן, ימלוס משס, כמו ומללס נעלו (דבריס כס, מ), לשון ספרס: אל מקום

כן, שיקלוף השיח שפריב הבני הנגע: הקצו. לשון קלה, השר קלעו בקלוע הנגע שביב: (14) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלפון משנה יש הרבה: מברח. מבפנים (שם ה): סביב. פביבות הנגע, במ"כ נדרש

79

एक्रां : **%**は_正式に 止されに ַ ... אַבּוֹר הַבְּּץ אָבּרַבְּאָבְנָיִם וְאַבְּרִיִּ בְּבִּיהָא בְּתַּר דְּשִׁכְּיִפּוּ יָתְ וֹאִם וֹמִּנִתְ וּפַּׁבַוֹע בַּבְּוֹע וֹאִם וֹעוּב מַבְּעֹמָא וֹנֹכִינִּוּ

וֹאַנְוֹנֵג אַבְנֵיֹא וּבְנִער דְּקּלְּיפוּ יִנִי

and after it is plastered; after the house hath been scraped, the stones have been taken out, and break out in the house, after that And if the plague come again, and

בַּבּוֹע מִמָא עוּא: הַנֵּנִע בַּבְּיִח צְּרַעַּח מַמְאֵרֶח הָוֹא מַכְּחַשְׁאַ בְּבִיחָא סְנִירוּה ** יּבָא הַכּהַן וְרָאָה וְהַנָּה פְּשָׂה וְיִיעוֹל כְּהַנָּא וִיְחִזִּי וְהָא אוֹסִיף

口(2: מַבַעַּטְאַ בּיגא בַּבְינִיאַ מַסְאַב malignant leprosy in the house: it is spread in the house, it is a look; and, behold, if the plague be then the priest shall come in and

מַלום הַמָא: ְּנְהַנְּצִיאַ אֶּלְ־מְּחָנִיץְ לְעָּיִר אֶלִי וְיִפִּיק לְמִבָּרָא לְקַרְתָּא לַאֲתַר מְקְאַבּ: ין וֹאָנַרַ מַּלְּיִנִ וֹאָנַר כַּלְ־עַבְּנִים וַלְּיָנִי וְיָנִי אָמִיָנִי וֹיָנִי כָּלְ תַּפַּר בִּינִיא نژتیا

אַט_טַכּוֹט אָט_אַכֹּוֹוּן וּיִטֹבַה זֹט כּיִטֹא זֹט אַבֹּווָטִי

unclean place. forth out of the city into an house; and he shall carry them thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house,

אָטַוּ וֹמִּמֹא מַּבַבוֹתְּבֶּי: of וְנַבּׁאָ אָלְ-נַבְּינִע בֹּלְ יִמֹּי נִיסְוֹּיִר וּנְרִיִמּוּלְ לְבִּיתָא בָּלְ יִנְמִּין

口は(位)が:

shall be unclean until the even. house all the while that it is shut up Moreover he that goeth into the

קבַר ואם ישוב הגגע וגוי. יכול חור בו ביוס יסא ממא, מלמוד לומר ושב סכסן, ואס ישוב, מס שיבס סאמורס לסלן, במוף (19) הקצות. לשון הַשְּשׁוֹת, וכן העות. הבל חלך הת החבנים, מותב הלשון הל החדם שחללן, והוה משקל לשון כבד, כמו פִפַּר,

ומס יעשס לו, מולך וקולס ומס ונוסן לו שבוע, מור נוסך, לא מור מעוך לפריס, שאין בנגעיס יומר מג' שבועום: סכסן וכאס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בכאשון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף שבוע שני לסמגרו בא וכאסו שפשס, מלילה וקלוי ומיחה, ואין החוזר לריך פשיון. וסדר המקראות כך הוא, ואם ישוב, ונחך, והבא אל הביח, והאוכל בביח, ובא שיבה זהו ביאה, אף במחמונה כך וכוי, כדאימא במורם כהנים (פרשמא ז, י). גמרו של דבר, אין נמילה אלא בנגע החוזר אחר . אם סרפוי, מס יעשס לו, ביאס אמורס למעלס וביאס אמורס למעס, מס בעליונס חולך וקולס ועח ונוחן לו שבוע, דגמר לס זסו פשה, זה העומד מה יעשה לו, יכול יפער וילך, כמו שכמוב כאן ועהר את הבית, מלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרמי אלא בשני, הכי כבר אמור, הא אינו אמור (ובא) ואם בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא וקולס וממונימן לו שבוע, מלמוד לומר (ובל), ולס בל יבל, במס סכמוב מדבר, לס בפושס ברלשון, סרי כבר למור, לס בפושס ונימן לו שבוע, אף ביאה חולץ וקולה ומח ונימן לו שבוע, (שם ז) ואם חור נימן, לא חור מהור. ומנין שאם עמד בוה ובוה חולץ יכול ימלנו כמו שסמך לו ונמץ את סבית, מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולץ וקולס ועמ למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון וה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, וסנס פשס, סא לא בא ללמד אלא על נגע סעומד בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשס, שלא פירש בו סכמוב בן מס פלמוד לומר וסנס פשס, פין כפן מקומו של מקרפ וס, פלפ ונפך פם סבים, סיס לו לכפוב פפר ופס ישוב סנגע, ורפס ממארם בבגדים, מה להלן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה, אם (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יסא סמוזר ממא אלא אס כן פשס, נאמר לרעם ממארם בבמיס, ונאמר לרעם שבוע, אף שיבה האמורה כאן בתוף שבוע (שם פרשתא ז, ו):

מירובין פב:): לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרם (מ"כ שם ה, ו, ז, ח ברכוח מא. יכבס אם בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, מלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מנין, מלמוד פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שאין מעמא בגדיס, יכול אפי' שסס בכדי אכילת פרם, מלמוד לומר וסאוכל בבית (אי) כל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף את נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף את נגעו, חלמוד לומר כל ימי (מ"כ

لْلَٰعِכْمِ فَقِنَكَ نُحَوَّمُ عُنَا فَرُكُنِهِ: ²⁺ וֹנַמְּכֹּר פֿבּּוֹנִי וֹכֹפֿס אָנַי_לּלְבְּׁוֹנִי

יצבע יה לבושוהי: לְבוּמְוְנִי וּבְׁוֹכִיִלְ לֹבׁוֹטֹא יוֹנְהַפּוַר פֿבוטא וֹאַפֿה וֹט

in the house shall wash his clothes. wash his clothes; and he that eateth And he that lieth in the house shall

אָטַ עַּלִּנְעַ כָּׁג נָבְפָּאַ עַלָּנָה: הפון אָת־הַבְּוָת וְשִׁתַר הַכֹּהַוֹּ ** לֹא־פְּשָׂה הַנָּגַע์ בַּבַּׁיִּה אַחַרֶּי וָאָם בָּאָ יָבָאָ עַכְּעָן וָרָאָׁעַ וְעַנָּע

אָבׁ, אִשַּׁסֹ, תַּכִּשַׁהָא: בוטא וובכו כשלא זט בוטא בבולא בער דאָקשָעע נובא לא אופוף מַלְּיםְאָא לאַם מוגלב וומוב פֿבולא ווטוו

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

בּבְּרֵים וְמֵלֵא אָבִוּ וּמְלֵּי עוּלְמַּע בּבְּרֵו וֹאָמֹא וַצְּבֹוֹא יִבְּבַעַ וֹלַלַע לְעַמֹּא אָטַעַבּוֹע הָשׁנַּי

זְהַוֹרִי וְאֵיזוּבְא: וופּב לַבַּפֹאִני וֹט בּוּטֹא שַּבַשׁוּוֹ

and scarlet, and hyssop. house two birds, and cedar-wood, And he shall take to cleanse the

64

בְּלִי חֶבֶשׁ עַלִּים חַיִּים: יי וְמִּטֹת אָּעַרַבַּגַּפָּּר הַאָּחָת אָלַ וִיכּוֹס יָת צִפָּרָא הַדָּא לְמָאַן

בְּעַבְּיִבְיּהַ:

an earthen vessel over running And he shall kill one of the birds in

אָבְעַבֿנִע הָהֹבֹת פֹּהֹטִנִם: השְּׁחוּטְּה וּבַפּוֹם הַחַוּיִם וְהַנְּה הַחַיָּה וְמְבָל אָהָם בְּדַם הַצִּפָּׂר ห ผู้หับ ผู้นั้น บับเล้น หูหับ บัยยุ้น

מבוה וֹנגו לְבוֹשׁא הֻבֹה וֹמִנוֹן: בֹּבְׁמֹא בַּגֹפֹּבְא בַּנְכִיסְׁנַא נִּבְמִי אַפּבא עוֹעא ווֹמִבוָל זִטִעוָן אַוולא ווֹט גֹּלַה וַעוֹנִי וֹנִט וְלְקַח אָח־עֵץ הְאָבֶוּוְ וָאָח־הָאֵאֹב וִיפַב יָח אָטָא הַצַּרְוָא וָיָח

house seven times. running water, and sprinkle the blood of the slain bird, and in the the living bird, and dip them in the and the hyssop, and the scarlet, and And he shall take the cedar-wood,

דומולקעת: ולמֹל בַאָּבו וּבָאוֹב יי ובַמָּיִם הַחַיָּים ובַצִּפָּר הַחַיָּה נְחַמָּא אָטַ חַבְּנִט בַּרָם תַצִּפָּנָב נִירַכּי יָה בַּיהָא בַּדְטָא דְצִפָּרָא

יִבְצָבַע זְהַוּרִי: ולמו מכות ולגפלא שושא

with the hyssop, and with the bird, and with the cedar-wood, and running water, and with the living the blood of the bird, and with the And he shall cleanse the house with

أخقد مَم لِكَانِهُ لَمُ لَأِلِهِ: מְטִוּלְ לְמִּנִר אֶּלְבְּבְּנֵוֹ עַמְּבְּרָ לְמִבּּרָא לְזָבְרָמָא לְאָבּּי תַקְּלָא ַוְשָׁכֵּוַע אָטַ עַצִּפָּׂר עַתַיְּהֶ אָל וִישָׁלַע יָת צִפָּרָא תַיְּתָא

ווכפּב מֹל בוּיהָא וֹוֹבְכּוּ:

house; and it shall be clean. so shall he make atonement for the out of the city into the open field; But he shall let go the living bird

لحظثك ממים, זאָת הַשּוּרְהַ לְבָּלְ דֶּנָע הַצָּרָעַה דָא אוּרְיִהָא לְבָלְ מַבְּהָשִׁ

סיירוים ילוהקא:

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

» ילְבְּלֹמִי וַבְּצִּיֹר וְלַבָּוֹיני:

וֹלְסִׁנִירוּת לְבוּמָא וּלְבִוֹטֹא:

and for a house; and for the leprosy of a garment,

סשבוע, כי נרפה סגגע, והס חור כבר פירש על סחוור שמעון נתילה: בעני, וכאס וסנס לא פעס ימימנו, ואין מימס בלא מלוץ וקלוי, ואמרי סעות את סבימ, ומסר סכסן את סבית, אם לא מזר למוף רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה מעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא יעשה לו, יכול יעהרנו כמשמעו של מקרה, ועהר הכהן אם הציח, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרחי אלא את הרפוי, ואין (8+) ואם בא יבא. לפוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרא וס בא ללמד בעומד בעיניו בראשון ובשני מס

until the even. מְסְאַב עַּר רַמְשְּׁאַ: himself in water, and be unclean בְּלְבְרֵינוּ וְבְתַוֹּלְ בַּפְּנִים וְמְבֵּעְ מִּבְ בְּבְרַבְּנִינִינִי וְנִסְׁנֵיוּ בְּמִנִּיִּ וְנִינִי וֹאָיִהְ אַמֶּבְרַ נִּלְּתְ בְּמִהְבְּבִי וְכַבְּּלֵם וּלְבִר בְּנִיְהַבְּבִי בְּמָהְבְּבִינִי וֹצִּבְּתִּ shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth his bed נְאָב הֹלָנו נֹסִמָּא: דְיִמֵיב עֲלְיָהִי יְהֵי מְסְאַב: be unclean. . עַזְּב יְטְמְאֵא וְבֶּלְ-חַבְּלֵי אַמֶּר בּוְבְנָא יָחַי מְסָאַב וְכָלְ מָאֵנָא every thing whereon he sitteth shall issue lieth shall be unclean; and בְּלְ־חַמִּשְׁבְּׁב אֲשֶּׁר וִשְׁבָּב עַּלְיוּ כְּל מִשְׁבְּבָא דִּיִשְׁכּוֹב עַלוֹהִי Every bed whereon he that hath the סָאַנְרֶתְיה הִיאַ: סְאַנְרֶתְיה הִיאַ: בְּשֶּׁרוֹ מִזּוֹבוֹ שָּמְאָתוֹ הָוֹא: from his issue, it is his uncleanness. ריר בְּסְרֵיה יָת דּוֹבֶיה אוֹ חֲתִים בְּסְרֵיה מִדּוֹבֵיה his issue, or his flesh be stopped בֶר בְּשְׁרֵיוֹ אָת־זּוֹבוֹ אָוֹ־הֶחְתֵּים his issue: whether his flesh run with וְנְאָט טַבְיֶה מְּמְאָטַוֹ בְּזוֹבְוֹ וְדָא מְהַוֹ סְאִנְבְתַוֹה בְּדוֹבֵיה And this shall be his uncleanness in מְסְאַב הוּא: מְבְשְׁרוֹ זוֹבְוֹ מְמֵא הְוּא: issue is unclean. וָהַי דְאָיב מִבְּשָּׁרֵיה דּוֹבֵיה אַלְנִים אָישׁ בְּי יְהְיָהׁ זְבְ וְמִיִּשְׁרֵוּן לְהְוֹן הְּבֶּר בְּבּר אָרִי hath an issue out of his flesh, his and say unto them: When any man لَـ خُدر هُم ـ خُدَّر نَهُدُهُم لَهُمَالُكُ مَ مَذِيدِ مُع Speak unto the children of Israel, אַנוֹנְן לַאַמָּנִי: جَيْرَيْد: and to Aaron, saying: יא ווְדַבֶּר יְחְוֶֹר אָל־מֹשֶׁר וָאֶלְ־ יִמִּלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁר יִלְאַהַרֹּן And the Lord spoke unto Moses ַבְּבֶּבְנֵענ: (פּ) leprosy. שנבש בַּכֹּיִא בַּא אִנְבִינִא בַּסִּיִּנְבוּנִיִא: 「おけ when it is clean; this is the law of الْقِيْظُ الْمُحْرَفِةُ فِينَا لِمُؤْمِنِهُ يَتِينَا to teach when it is unclean, and for a bright spot; ๑๑ ไร่คุ่พืบ ไร้อิธิบับ ไร้ธิบิ๊บบ:
เร่ส่ต่อพ เร่สโต่พ เร่ธิบิ้บพ: and for a rising, and for a scab, and

(Sa) להורות ביום וגיי. ליום יום ממסכר, וליום יום מממלו:

- (2) כר יהיה זב. יכול זב מכל מקוס יסח ממח, חלמיד לומר מבשרו, ולח כל בשרו. (נדס מג.) חחר שחלק הכחוב בין בשר לבשר זכימי לדין טימח בזב וטימה בזבה, מה זבה ממקוס שהיה מְשַמְּחָּה טומחה קלה, נדה, מטמחה טומחה המורה, ויבה, אף הזב ממקום שמטח טומחה קלה, קרי, מטמח טומחה המורה זיבה (ח"כ זבים פרשחה ה, ה): זובו שמא. למד על הטפה שהיה מטמחה. זוב דומה לְמֵי בֹנֹק של שעורין ודחוי, ודומה ללובן בינה המזורם, שכבת זרע קשור כלובן בינה שהיה
- מוזכם (נדס לס:): (3) רד. לשון כיר שוב אם בשכו: את זובו. כמו כיר שיולא ללול: או החתים. שיולא עב וקומס את פי האמה, ונממס בשכו מעפת וובו, זהו פשומו. ומדרשו (מגילה ה. נדה מג:) מנה הכתוב הכאשון כאיית שמים וקכאו ממא, שנאמר זב מבשכו וובו ממא הוא, זמי הכתוב השני כאיית שלא וקכאו ממא, שנאמר מומאת בוובו כר בשכו את זובו או החתים.
- במיוחד ממיד לכך (שבת נע.): (a) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכב שחמור מן המגע, שוה נעשה אב העומאה לעמא אדם לעמא בגדים,

וסמגע שלינו משכב, לינו ללל ולד סטומלה, ולינו מטמל, ללל לוכלין ומשקין:

בּפֿוֹם וֹמִבֹא גּּגַ_בַגֹּבֶבי אלוו עזיב וכּפַס בּינָבוו וֹבעוֹא لْلَابِهُر مَّلِ لَاخْزِر كَمُّلِ يَهُر

בְּבֶּהַהָּא: וַנְסָהֵוּ בְמַנְאָ וְיָהֵוּ מִסְאַב עַּר מַלוהי הובנא יצבע לבושוהי ינבושור מל מאלא דומור

וֹבְחַא בּפּוֹם וֹמִמָא גּּבַבְיֹמֶבֹי ל וְהַנְּצְׁהַ בִּבְשָּׁר הַזְּבָ וְכִבָּסְ בְּנְדְרֵיוּ

מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לבומוהי ווסהי במוא ויהי יובולוב בבהו בובוא וצבע

بَيْرُ ٦: בְּלְבְיֵנְיִן וְבְתַּאְ בַּמִּיִם וְמְמֵא מַר - וִיצַבַּע לְבוּשִׁיִּהִי וְיַמְבֵּי בְּמִיָּא וֹכֹּגְ יַנְעַׁ עַזְּעַ בַּמְּעַוְעַ וֹכִפָּסׁ וֹאָבִג יִנְעַ בַּוְבִּנֹאַ בַּבַבְיָּא

וּיהִי מְסְאַב עַּד רַמְשָּׁא:

בַּנְב נַמְמָא: י וֹבֹּלְ עַמַּבְׁבַ אַׁמֶּב וֹבַכֹּב מֹלָוּו וֹכֹלְ מָבַבֹּלֵא בּוֹבַכוִב מַּלְוִטוּ

דוֹבְנָא יָהֵי מְסְאַב:

لْلُمِنْ لِمُ فَقِيْتِ لَمُقِيْعِ مِبِينَمُّلُتِ: נובנומא אולם וכבס בגדוו لتلألأدا いひひと וְכְלְ־תַּנִגַּעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶרוֹ

מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לְבוּמְוְנִי נִנֹסְׁנֵי דְׁמָּנֹאַ נִינֵי בממא ידישול יקהון יצבע מְסְאַב מַר וֹכֹא בׁוֹלַבַר לכָג בּינִיוּ

וֹבְעַא בַּמִּיִם וְמִּמָא מַּבַעַהְגְּבִי: رאַ_אָּמֹנ פֿמִנֹם וֹכֹפֿיִס פֿלִנָינוּ וֹכֶּלְ אָמֶּׁר יִנַּמִּבַן עַנְּּדְ וֹיִבְּר וֹנָבִי וֹכָלְ בַּיִּפֹרָב בּיִה בּוְבָּנָא

לבוּמִוְעוֹ ווֹסִעוֹ בֹמִוֹא ווִעוֹ וובוְנִיוּ לָא מֻּמֶּוֹב בַּעוֹא ווּגַּבַּת

Ē₿.□: نخِر خزر چ١٨ نۿڟ٤ יכַלִי חָוֶּב אַמָּר יִנַּע בַּוֹ תַוָּב

מְסְאַב עַּר רַמְשְׁאַ:

בוְבָּנָא וֹשַׁבַּר וְכָל מָאוֹ בַּאָת יקאן דַחַסַר Ŀidľt ë.Ľ

> until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe whereon he that hath the issue sat And he that sitteth on any thing

water, and be unclean until the his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe upon him that is clean, then he And if he that hath the issue spit

unclean. hath the issue rideth upon shall be And what saddle soever he that

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, beareth those things shall wash his unclean until the even; and he that that was under him shall be And whosoever toucheth any thing

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

(6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מממאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג, א):

(8) וכי ירק הזב בטהור. ונגע זו (שס מ) או נשאו שהרוק מעמא זמשא (נדה נה:):

אליו"ש, ממא מומאת מושב (עירובין כו.): (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישנ עליי, כגון סַמְּפּוּס של סַרְגָא שקורין ארלו"ן, ממא משום מרכנ, וסאורף שקורין

כבום בגדים, וסוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא אוחם. כל סאמור בענין סוב, וובו ורוקו ושכבה ורעו ומימי רגליו (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה חחחיו. של וז (מ"כ פרק ד, מ), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע זו ממא ואין מעון

מומאומיו. וזס שהוציא הכמוב מבילת גופו של זב בלשון שמיפת ידים, ללמדך שאין בית הסמרים מעון ביאת מים, אלא אבר (II) וידיו לא שטף במים. בעוד שלה עבל מעומהחו, והפילו פסק מוובו וספר שבעה ומחוסר עבילה, מעמה בכל וסמשכב והמרכב, משאן מעמא אדם לעמא בגדים:

ככולו, סוי אומר זה היקמו: (12) וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע צו מאמורינוני, כראימא במ"כ (פרשמא ג, א), עד איז הוש אבו סגלוי, כמו סידים (מ"כ שם ה נדה פו:):

בְּלְבְוֹו וְבְתַּוֹא בְּשֶׁבְוּ בְּמָנִם תַנֵּים ב או שְבְעָּת יָמֶים לְשְׁבֶּרָהָוֹ וְכִבָּם וְבְי־יִשְׁתַר תַזְּבֹ מִזּוֹבֹוֹ וְסְפַר

ıţqta %ל־הַבֹּהַן: ﴿جِوِرْ إِمَازُمَ هُرًا هِٰرَمَا كِنِهِا لَا يَرْمُ لَا نَفِهِا לי הלרים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהָ וּבְּאוּ بدِرْنَا بَاشِمْرَنْ يَظِمَا كُنَّا شِيرَا

לפְּנֵי יְהְוָה מִּוּיִבְוֹ: (ס) لْلَهُلَاءِ مَكِبُدِ لَحَقِد مُكِّرًا لَاقِتَالًا لَاهُمُهُ لَلَهِ لَمَكُمُ لَارْدَقَد ַנְשְּׁמְה אַמְם הַכּבוֹן אֶחֲד חַפְּאָת וַיַּעָּבִיד יָהְהוֹן ַבְּהָנָא חַד

(שניעי) זְּרֵע וְרָחָץ בַּמָּיִם אָח־בְּלִ- זַרְעָּא וִיסְחֵי בְעַיָּא יָח בְּלִ ממי נְאָנְהָ בֶּירַהַצָּאַ מִמָּנִוּ הָבְּבַרַרַ

י וְכְּלְ־בָּגָּה וְכְלִ-עִּוֹר אֲשֶׁר־יִהְגָה וְכְלְ לְבוּשׁ וְכָלְ מִשְּׁרְ דִּיהֵי בּהֹבו וֹמִמֹא הַּבַבְיֹהֹבֹי

הֹלְנוּ הַכְּבַעַ זְנְהַ וְכְבַּם בַּפּוֹם הֹלְנִנִי הַכְּבַע זָנְהָא נִיִּגְּטִבַה

וְמְּמְאֵי עַּר־הְעָעֶרָ: (פּ) מִכְבַעַ זְגַרָ וֹבְעַבַּגַּ 口口に口 וֹאָמֻּע אָמָב וֹחָכָּב אָנָח אָלַנּע

¿מְבָּׁלֵא מַּגַ_בַבְּּלֶּבְיּ שׁבְּינִבְ בְּנִבְּעַב וְכְלַ עַנִּינָהַ בָּבּע ⁶¹ זְבֶה בִּבְשְׂרֻה מְבֹׁמֹּנ וֹמִים וְאָשֶּׁה בְּי־תִּהְיָה זְבְּה דֶם יִהְיֶה

> النكر: ניצבע לבושוהו シロロン וֹאָבׁי יִדְבָּי הּוֹבָנָא מִהּוֹבִיה

זְמְנָא וְיִמֵינְנּוּן לְכְּעַׁנָא: וווטו לפוב וו להוע משפו فترا مَقْدُرُنا هِ فَدِّرا خُدْرِ رِبْدُكِ וּבְיוֹמָא הְמִינָאָה יַפַּב לֵיה

אַלְוְנִי כְּנִילָא טְבִם גִּיָ מִצְוְכִּיה:

上口点が: בְּסְבֵיה וְיהֵי מְסָאַב וולבר אָבי הפוק מניה שקבת

בְּמִנְאֵ וְיְבֵי מְסְאַב מַּר רַמְּמָא:

וועון מְסָאָבון עַר רַמָּשָׁא: מכבת זרעא ווסחון במיא ואטלא בומכוב גבר ותה

בַּה יָהֵי מְסְאַב עַּד רַמְשָׁא: שׁבוּ בּוֹנְעוּלַנִי וֹכֹּלְ גִּיֹלַנַר עובה בבשרה שבעא יומין וֹאִטַּׁטֹא אָבוּ, טַבוּ, בַּוֹּבֹא בַם וָבוּ,

> running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in his cleansing, and wash his clothes; number to himself seven days for cleansed of his issue, then he shall And when he that hath an issue is

of meeting, and give them unto the the Lord unto the door of the tent young pigeons, and come before to him two turtle-doves, or two And on the eighth day he shall take

him before the LORD for his issue. priest shall make atonement for other for a burnt-offering; and the one for a sin-offering, and the And the priest shall offer them, the

the even. flesh in water, and be unclean until a man, then he shall bathe all his And if the flow of seed go out from

until the even. washed with water, and be unclean whereon is the flow of seed, shall be And every garment, and every skin,

unclean until the even. bathe themselves in water, and be shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

81

Zτ

Sī

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; her issue in her flesh be blood, she And if a woman have an issue, and

(13) וכי ישהר. כשיפסוק (מגילה ה.): שבעה ימים לשהרחו. שבעה ימים ססורים מטומאה ויבה שלא יראה זוב,

וכולן רלופין (נדה סמ:):

- (19) ורחצו במים. גויכם מלך סיק שֶׁקּשֶׁמֵל החשה בביחה, וחיץ המעם משום מגע בשכבת ובע, שהרי מגע בית השחרים
- כלים כלשונם: יע.): בנדחה. כמו ומפבל יְנְדְּסֹיּ (מיוב ימ, ימ), שסיא מנודס ממגע כל אדס: חהיה בנדחה. אפילו לא כאמה אלא אלא סבא מן סמקיר (מ"כ פרשמא ד, ב): דם יהיה זבה בבשרה. אין וובס קריי ווב לממא אלא אס כן סוא אדוס (נדס (פו) בי חדיה ובה. (מ"כ) יכול מאמד מכל איצריס, מלמיד לומר וסיא גלמס אם מקור דמיס (ויקרא כ, יה), אין דם מעמא

69

: 🕁 🖒 🗙 : יְמְׁלֵא וְכָּבְ אַמְּבְרַתַּמְּבַ מְּלְוּוְ בְּרִיחִיפַה יָהֵוּ מְסְאַב וְכַבְ וֹכִלְ אַּהָּב שֹׁהַכַּב הֹלְנוּ בֹּנֹבַעַשׁ וֹכִלְ

מַּגַבוֹמֶבוֹת: حَقَانِ ۵ ĘĊĠĠĊĽĽ

בּפּוֹם וֹמִמֹא מַּגַ_בַּמֹבׁי שַּׁמֶּב מֹלְינִ וֹכְבָּסׁ בֹּלִבְינִ וֹבְעַוֹא בְּטִמֵּיב מֵלְנִינִ וֹאַבַּמּ לְבִּימִיִיִּנִ וֹלְּלְ-עַנְּיָּתֹּ בֹּבֹלְ-בַּלְיְ אֹמֶג- וֹבֹלְ גַוֹעַנִבּ בַּבֹלְ מָאֵלָא

בְּנְיָּמְוַבְיוֹ וֹמְמָאַ מַּעַ_עַמְּמֶבִי: עַבְּלָי אֲמֶבְדַנֵּא יִמֶּבָת־עָּלָיוּ וָאָם מַּלְ_הַמִּשְׁכֶּּב הָוּא אָוּ מַלְ_

וֹכֹּל_עַמַּמִּמֹּכֹּר אָמָגַר וֹמָכֹּר הֹלַינו ינדְקָה עַלְּיו וְשְׁמֵא שִׁבְעָּת יָמִים וּאָם שַׁכֹב יִשִׁכַּב אָיש אֹלָה וּתָתִי

מְמֵאֶׁר הָוֹא: שְׁמְאַטְׁה כִּימֵי נְדְּתְּה הִּהְיָה טוור מַל־נדָקָה בָּל־יָבֵי וַוֹר רב רַבָּים בַּלאָ מָּט_נִגַּטָּט אָוָ כֿיר וַאָּשָּׁר בֶּי־יָוּוּבְ זְוֹב דְּמָה יָמָים וֹאִהְּיָא

בְּטִמֵּיב עַלְיָהִי יְהֵי מְסָאַב:

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: נֹמָבֶא לַבוּמֻוְנִי, וֹנֹסִנוֹי, בֹמֹנֹא וּינוֹי, וֹכֹבָּסׁ וֹכֹלְ גִּוֹלֵנִד בֹּמָהֶבָּבִּע וֹגַבַּמ

「口口母女: ונסטו בעיא ויהי מסאב עד

ַבְּמֶתֵּא: בְּמִלֵּבְרֵנְהַ בֵּנְהַ יְבֵוּ מְסָאַב מַּב מַל מַאָנָא דָהָיא יָהָבָא עַלוֹהָא עַלוֹהָי וֹאִם הַּלְ טִהְּכַּׁלֹא צוּאַ אִוָּ

ĊΩ̈́ŽŒ: מְאַבּׁבֹא בַּיִאָבוּב הַּבְוָנִי יָבִי מְסְאַב אָבֹהָא וְמָוֹן ויהי ריחוקה עלוהי ויהי נאם מהפב נהפוב גבר נתה

מְסְאֲבֶא הִיא: סאולטע לוומו ביחוקה מהי מל דיחוקה כל יומי דוב

> upon shall be unclean. every thing also that she sitteth in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

٤٦

17

unclean. bed whereon he lieth shall be be unclean seven days; and every her impurity be upon him, he shall And if any man lie with her, and

days of her impurity: she is unclean. uncleanness she shall be as in the all the days of the issue of her beyond the time of her impurity; her impurity, or if she have an issue dood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

שבעם ימיס, ומה חלמוד לומר וחהי נדחה עליו, מה היא מעמאה אדם וכלי חרם, אף הוא מעמא אדם וכלי חרם (שם פרק ז, (+2) וחהי גדחה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאם בא עליה בממישי לנדמה לא יעמא אלא ג' ימים כמומה, מלמוד לומרועמא שנמרבה מעל הכלי: 🗈 בוגעו בו ישמא. ואינו מעוץ כפוס פגדים, שהמרכב אין מגעו מעמא אדם לעמא פגדים: במקרא סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב (23) ואם על המשכב הוא. סשוכב, או סיושב על משכבה, או על מושבה, לפיי לא נגע בה, אף סוא בדת עומאס האמורה

בפרשה זו, י"א יום שבין מוף נדה לחחלת נדה, שכל שלשה רלופין שחראה באחד עשר יום הללו חהא זבה: וסנדס אינם טעונס ספירט ז' נקייס, אלא שבעת ימיס מסיס בנדמס, בין רואס בין שאינס רואס, ודרשו רבומינו (נדס עג.) של גדוחה. מופלג מנדמס יום המד זו סיה ובה, ומשפמה מרוך בפרשה זו, ולה כדם הנדה, שוו מעונה מפירה ז'נקיים וקרצן, (אַב) ימים רבים. צלשס ימיס: בלא עה נדחה. אחר צילאו צנעת ימי נדחס: או כי חזוב. את ג' סימיס סללו: r (10 (r):

שַׁמֶּב הֹלְ, ו מִמֵּא וֹבִיְנִי בֹּמִמֹאִנ تناثب في الكران فرا المناهب œ בְּלְיְנְמֵי זוֹבְה בְּמִשְׁבָּב נִדְּהָה בְּל יוֹמֵי خِرَامَافِهُ خِدِيُّهُ لِـ المَفْرِحِ فِرَارًا خِرَ مِفْدِحِهِ بِمَفِرَادِ يُرَابَرِهِ

רְּחָמֵּיב עַלְיֹהִי מְסָאַב יָהֵי בְּחִיאֲבְת רִיחוּקַה: וועולע וֹנו לַע וֹכָל מָאָנָא דובה כמשכב

impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

╚┸╬╚┲╌ בּלְנֵינו וֹבְעַוֹּא בּמִנִם וֹמְמָא מַבַ ווּגַּבּה לְבוּמִיִנו וֹנִסְבוּוּ בַּמִּוֹא לב ובל_הנוגע בה ישנא וכבס וכל דיקרב בהיו והי מסאב

וּיהו מְסְאַב עַר רַמְשָׁא:

מְבֹּהֹא וְמִוֹ וּבְתַר בוֹ מַלְבֵּוּ: ผู้สืบ ผู้นั้น ผู้หนึ่น ได้สั้น ผู้น ผู้สุด หู้สุด ผู้นั้น ผู้น้ำ ผู้นั้น ผู้นั้น ผู้น้ำ ผู้นั้น ผู้น้ำ ผู้น

אוקם אֶל־הַכֹּהֶן אֶל־פֶּתַה אָהֶל מביעי הרום אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהְ וְהַבִּיאָה יבַנִים הַאָּמִינִי הַפָּח לָהַ אָהַנִּי

מְבֹּמֹנו נֹמִנִם נֹאַנַוֹר טַּמְבַּוֹר:

וֹטִיִםִּ, יִמְרוֹן לְוֹט בִּשְׁוֹאָ לְטִרָּת فتدا هَفنندا بجب فتدا فتدبيئت וביומא המינאַר הַסַּב לַה

בְּהַנְא בֻּרְם יִיְ מִדּוֹב סְאוּבְתַּה: - הַּסָּאָט נָאָט_הַאָּטַב הַלַנַי נַכַפָּב נָיָט הַב הַּלְטַא נַיכַפּב הַלָּב ונקביר פְהָנָא יָת חַד הַפְּהָא

בְּתוּבֶם: אָנו_מִהֶּכֹּוֹ, けらればなり ÄÄL מממאטם לא נמטן בממאטם מפמיר

עָּבֶיהְ הַפֹּהֵן לְפְּנֵי יְחִנֶּה מִּוָּּר

CICEL:

מַמְּבָׁנִי גַּבֵּינִיהוֹ: בּסואַבֿטבון בּסאובּידון יָח מסואַבְתִהוֹן אַעַ בּּנָיַנְיִהְבָּאָבְ וִעַפְּבָהָתוּן זִעִי בּנִי

ממנו מִלְבַעַ זָּנַת לְמִּמִאָּעַ בַּיִּע: יּ נְאָט שִּוְרֵע נַזְּיִׁךְ נַאָּמֶּר שִׁהָא בַּא אָנְרִיִּטָא בַּרַנְבָּנָא נַנִיפּוָט

מְנֵּיה שֶׁכְבָת זַרְעָא לְאָסְתַּאָבָא

וְשְׁכַּב מִם מִמְאָב: (פּ) קַּוֹבֶר וֹקַנְּפֹבְינִ וּלְאֵּיִה אָהָר וְהַבְּנְה ְבְּנְבְּלְּה וְהַנְּב אָת־וּוֹבֹוֹ

מְסְאַבְיםְא: ילוולפא ולובר בואפור מם וֹלְבְיֹצִית זְנִי בּוְבָּיִנִי לְבַבַּר ŢĊŢĢĸĬĘŪŖ

> in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

be clean. seven days, and after that she shall then she shall number to herself But if she be cleansed of her issue,

tent of meeting. unto the priest, to the door of the two young pigeons, and bring them take unto her two turtle-doves, or And on the eighth day she shall

uncleanness. before the Lord for the issue of her shall make atonement for her a burnt-offering; and the priest for a sin-offering, and the other for And the priest shall offer the one

tabernacle that is in the midst of uncleanness, when they defile My that they die not in their of Israel from their uncleanness; Thus shall ye separate the children

unclean thereby; flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

78

31

82

Lτ

97

her that is unclean. woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a impurity, and of them that have an and of her that is sick with her

סרי סכרם של מעמא מקדש קרוי מימס: (וד) והזרחם. מין נוירס מלמ פרישה, וכן נְוֹרוּ מְמוֹר (ישמי'מֹ, ד), וכן נויר ממיו (ברמשים ממ, כו): ולא ימחו בשמאחם

ace: (25) זאח חורת הזב. בעלרליס למת, ומסו מורמו: ואשר חצא ממנו שכבה זרע. סרי סול כבעל קרי, ממל עומלת

τΖ

the Haftara on page 166. page 181. On Rosh Hodesh, read the Mastir and Hastara on page 163. On Erev Rosh Hodesh, read The Haftara is II Kings 7:3 -7:20 on page 152. On the Shabbat defore Tesah, read the Haftara on

לפְּנִי־יְרִוֹנִי וַיְּנְתִּיִּ קוּט אָנִי בְּנֵי אַנִייִן בְּקְרְבְנָים בַּמִּנְינִי הְנִין בָּנִי **טמרי מו**ם

אָבְאָר עַל־הַכַּפְּהָת: הג_טאבן וֹלַאָ יֹמִנִּט בֿי בּהֹלָן ݣْݣْݣْرْكْتْ ݣْݣ্خْخْدْ لْكَوْجْلْتْ لْمْكْرْدْ لْمْكْرْدْ لْكْخْدْلْ لْكَيْكُولْ لْكَيْكُولْ لْكَيْكُولْ בַבְּלַקְמָּנִן אָלְרַעַבְּבָהְאָ מִבּינִן בָּבָלָ מִבָּוֹ לְלַנִּוֹבְאָא מִנִּינִ وَ الْمُحْرِينِ الْمُحْرِينِ الْمُحْرِينِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِ الْمُعَادِلِينِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلِينِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلِي عَلِي عَلِي عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَ וַיּאַמֶּר יְהְוֶֹּה אֶל־מֹשֶּׁה דַּבֶּר וֹאֲמַר יִיָּ לְמִשֶּה מַבֵּיל פִם

<u>ڄڻڙ</u>ٿ: בּׁפֹּׁר בּּוֹבְבֹּעֵר לְעַמֹּאִט וֹאָגֹלְ בּּטוּר בּר שוִר. לְעַמִּטֹא וּוֹבר בּוֹאָט וֹבֹאָ אַנֹינִן אָבְיַנַאַנְהָ בּבֹאוֹנִי הַלָּיִלְאַנִין לְטוּבְהָאִ

בְּשְּׁרֵוּ וּלְבִּשְׁם: קַבְשׁ בִּם וֹבְתַּא בּמָּנִם אָּעַרַ تَلْيُدِ نِخُمُمُّزُقُنِ كَدِ نَمُزُكِ خَذُكِرٍ. דר וֹנְינִי מֹכְ בֹּמִּנְנֵי בֹּאַבְנֹמ בֹּנְ בְּעִוֹנִי בְּּגַע עֲבַהְ וּלִבְּהָה וּמִבְנִסִּי -

ללבוליבון אומטא זוכבוטא נְיְרְבֶּבֶר יְהְוְּהְ אֶלְ־מִמֶּה אַחֲרֵי וּמַלֵּיל יָיָ עָם מֹשֶׁה בְּתַר

בֹהְנֹוֹא אָנֹא מִטַּנְּכִ, הַּכְ בַּוּטַ בהל אַרוֹנא וֹלָא וֹמוּנו אַנוּי ¿ĠĹŀĊĠĸ ¿¿Ĺロ ċĠŀĹĠĸ

<u> ڒؿڒڽ؆</u>؞

الكخشورا: לבומו לבומו לודשא אַנוּן נוסב ומֹאַנֹפַּשֹא בַּרוּאָא וֹשׁוּטַ מֿכ פֿמָבוּע וֹטַמִּנֹא בַבוּגֹא ドロログス ドイドアシス

> the Lord, and died; Aaron, when they drew near before after the death of the two sons of And the Lord spoke unto Moses,

 $I\Lambda X$

the cloud upon the ark-cover. ark; that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the holy place within the veil, before he come not at all times into the Speak unto Aaron thy brother, that and the LORD said unto Moses:

ram for a burnt-offering. bullock for a sin-offering, and a the holy place: with a young Herewith shall Aaron come into

and put them on. and he shall bathe his flesh in water, attired; they are the holy garments; with the linen mitre shall he be girded with the linen girdle, and breeches upon his flesh, and shall be tunic, and he shall have the linen He shall put on the holy linen

- (33) והוב אח זובו. בעל שמי כאיות ובעל שלש כאיות, שתורתן תפורשת לתעלה:
- שמם פלוני, זה זרוו יומר מן הראשון, לכך נאמר אמרי מום שני בני אהרן: שנכנס אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחב, בא אחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחד שלא חמוח כדרך (ו) וידבר הי אל משה אחרי מוח שני בני אהרן וגוי. מס מלמוד לומר, סיס רצי מלעור גן עוריס מושלו, משל למולס
- בי בענן אראה. כי ממיד אני נכאס שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לבא, וסו פשומו. ומדרשו לא (2) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימום כדכך שממו בניו: ולא ימוח. עלם בל סול מם:
- סכיפוריס, כמו שמפורש נקוף ספרשה נחדש השניעי נעשור לחודש: (צ) בואח. גימטרים שלו ד' מפוח ועשר, רמו לבים רםשון: בואח יבא אהרן וגר. ופף זו לה בכל עת כי הם ביום יבא כי אם בענן הקערת ביום הכיפורים (יומא נג.):
- לבן לבגדי וסב, ובכל מליפה מעון מבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור (יומא לב.): בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פניס לעבודת מרך, וממרך לפניס, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי כמרגומו יָמַמ בְּרֵישֵׁס, ינימ בראשו, כמו ומנח בגדו (בראשים לט, מו), וְשַׁמְּמָּמִיס: ורחיץ במים. אומו סיוס עעון עבילס נעשה סניגור, (ר"ה כו.) אלה בדי ככהן הדיוע, וכולן של בוץ: קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (מ"כ פרק ה, י): יצוף. (+) כחנח בד וגוי. מגיד שמינו משמש לפנים בשמונה בגדים שהוא משמש בהם בחוץ שיש בהם והב, לפי שמין קמיגור

% בור: מְּנֵרְ שְּׁמִּנְרֵּיִ מִּנְּיִם לְעַמְּאִים נְאָנִלְ יִפַּרְ שְּׁבֵּוּן צִּפִּנְרֵי מִנִּי לְעַמְּטִאִי ** מִיִּים בּיִּרִ יִּיִּהְ בִּיִּרִי בְּעַמְּמִאִים נְאָנִלְ וּמֹאָט הֹבע בֹּלוֹ וֹמִבֹאָץ וֹפֿט וּמוֹ בֹּוֹמִטֹא צַבֹּלוּ וֹמִּבֹאָן

יוְבַר עוֹד לַעָּלְעָא:

burnt-offering. sin-offering, and one ram for a Israel two he-goats for a To neregation of the children of And he shall take of the

אַמָּבַלְוִ וְכִפָּב בַּמֹּבוִ וּבְמָּב בְּטַמְּטִא בּילִיה וִיכַפַּר עַלְיהִי וֹטִלְבַוֹר אַנִיבוֹן אָטַ פַּּר עַעַמּאָט וּלְבוּר אַנִירוּ יִי שִּוֹרָא

נמל אָנְשׁ בַּיהַיה:

for himself, and for his house. is for himself, and make atonement bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

אָבֶל מוּעָר: ابتييرا لائون לפְּנֵי יָהֹנֶה פֶּתַה במהובם

יְמְהֵוֹ בֵּרָם וֹן בִּתְרַעִּ מִשְּׁכַּוֹ לופב זה קבין צפירין ויקים

two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

the door of the tent of meeting.

and set them before the Lord at

And he shall take the two goats,

and the other lot for Azazel.

אָטַר לַעַּוֹאַזֶל: ינְבַלְנִע יּנִיבַלְ אָּטִׁבְ לַּיִעוְֹנִי וֹינִיבָלְ הַּבְּבֵּיוֹ הַּבְּבֹּא טַב לַהֶּמָא בַּיִּנִ « الْأَنَّةُ لَا يَعْتَدُا مَمْ فِيْنَا فِيْفِي الْمَعْدَاتِ الْمُعْدَادِةِ فَدِيا جُوْدِيا الْمُعْدَادِةِ فِي

וֹמֹוֹבֹא טַר לַמַּוֹאוֹל:

sin-offering. LORD, and offer him for a upon which the lot fell for the And Aaron shall present the goat

ַנְעְשֶׁרוּ חַמְּאָת: אַשֶּׁר עְּלְה עְלְיִר הַגּוֹרֶל לַיהוְהָה הַסְלִיק עַלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא

וְהְקְּרֵיב אַהַרֹן אָת־הַשְּׁלִיר וּיקְבִיב אַהַרֹן יָה צְפִירָא

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the Lord, to make atonement over for Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell

ΟĪ

לְתְּוֹאִוֹלְ עַמִּוֹבְלֵּבְנִי: بْلَابُك خُرِّطْت مُجْرِّد خُمِّظِك אِنْه خُرْطُتْهُ مُجْرِينَ، خُمَوْنَهِ نَتَنِكِ י ה הגורל לעיול לעיור היי לפני לעיואול יהקם פר הי בר היי ברם יי אָמֶּרְ הַּלָּנִר הַּלְּנִר וּצִּפִּירָא בּסְלִיל הַּלְנִיר הַּבְּאַ

לְהֹּוֹאִנֹלְ לְתַּוֹבְלָאִ:

And Aaron shall present the

תוֹרָא דִּחַשָּׁתָא דִּילֵיה: בּיתְוֹ וְשְׁתְּטֵׁם אָתְ־פָּר תְּחַשְּׁאָת וְעַל אָנְשׁ בִּיתִיה וְיִכּוֹס יָת " אַשֶּׁר־לֹוֹ וְכְפֶּר בְּעֲּרוֹ וּבְעָּר דְּחַשְׁקָא דִּילִיה וִיכִפּר עַלוֹהִי וְהְקְּלִיב אַהַרֹן אֶת־פָּר הַחַמְאַת וּקּרִיב אַהָרוֹ יָת מּוֹרָא

himself. the sin-offering which is for house, and shall kill the bullock of atonement for himself, and for his is for himself, and shall make bullock of the sin-offering, which

- ביחו. ממודה עליו עווומיו ועווומ בימו (שם לו: מ"כ פרשמה ב, ג): (6) את פר החמאת אשר לו. סלמור למעלס, ולמדך כלן שמשלו סול בל ולל משל לבור (שס ג:): וכפר בעדו ובעד
- וקשס, לוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומה סו:), שנהמר בבן גְוַרֶס, המוכס: בשמאל, ונומן עליסס, את שכמוב בו לשס, סוא לשס ואת שכמוב בו לעואול, משמלם לעואול (יומא למ.): עזאול. סוא סר עו (8) ונהן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד למדלימין ולמדל במלל, ונומן ב' ידיו בקלפי, ונומל גוכל בימין ומבכר
- (9) ועשהו המאח. כשמנים הגורל עליו קורם לו שם ומומר לס' מעמת (מ"ר שם ס):
- יודע שילוחו אס למימס אס לחייס, לכך נאמר יעמד חי, עמידחו חי עד שישחלח, מכאן ששליחוחו למיחה (שס ו): -- לכפר (10) יעמד חי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומו יִמְּקַס בַּד מַי. מה מלמוד לומר, לפי שואמר לשלמ אומו לעואול, ואיני
- (11) וכפר בעדו וגוי. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהניה, שהם כלם קרוים ביחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר בֵּיח אַמַלן בֶּרָכוּ מליו. שימודה עליו כדכמיב והמודה עליו וגוי:

מבנת לפרכת: קְפְּנְיוּ קְטְׁבֶרת סַמִּים דַּקְּה וְהַבֶּיא ישראל מעל המובה מלפני יהוה ומלא דאישא מעלני עד בחא מו

וְלָאָ זְמִוּנִי: אָטַבַוּבַפַּבָּנִי אָאָב הַגַבוֹמֹצִיני ق رَجِير بِمَثِبَ رَجِهِمَا يِبِيلِ مَمِفْتِهِ אָּט_הַפְּטְּבֶה עַּלְ־הָאָשׁ

עַבְּט בָּאָגִבּעוֹי הַכַּפַּרָת וּזְּדַ שֶּׁבַע־פְּעְמָיִם מִן־ مرح فزر موفيه كالمب لرفزر لْكِٰكَابِ مُنْكَا يَافِدُ لَائِنُكَ كُمُخُخُمُهِ

بروفإته إكفير بروفيه: עשה לְדָם הַפָּר וְהִוָּה אֹתָוֹ עַל־ לפְּרָכֶת וְעְשָׂת אֶת־דָּמֹוֹ כַּאֲשֶׁר ַּה ﻛְבְּּׁם וֹבִיבוּאָ אָנ<u>ו ב</u>ְּמָוָ אָּגַ_מִּבנוּ וְשְׁחַׁם אָת־שְׁעָיר הַחַמָּאַת אַשָּׁר

עשבו אַמָּם בָּתִיך שָׁמָאַמָם: ה האקם ובו יצשה לצהל מוער , ÉT. MÉŞ, KEĞÂĞLÊD ÇÇÇ. וְכְפֶּר עַלְ־הַלְּהָשׁ מְטְּמְאָרְ וִיכָפָּר עַלְ קוּדְשָׁא מָסוֹאֶבָּת

ڔۧڟؚڎڔۻڰ۬ דוסמון בשושון לוהוק מלוו בְּרֶם יְיִ יִּמְלֵי חוּפְּנוֹהִי קַמֹּרֶת וְלְקַחְ מְלְאִ־תְּמִּחְמְּׁה גַּחֲלֵי־אֵּשׁ וִיפַּב מְלֵי מָחָהִיהָא גּּיִמְרִין

סְהַרוּהָא וְלָא יָמוּת: למולשא זנו לפולשא בגל אָנְאָנֹא בוֹבם גֹוֹ וְנִטְפָּג הֹדּוֹ וושון יח קשהה בוסמיא על

בָאָבְבָּגִיה: ובו הַבֹּה וֹמִנוֹ מוֹ בַמֹּא نظأه כפובשא לאָגַלְמִוּשׁ מַלְ אָפּוּ כָּפּוּרְחָא וופֹד מוֹבמֹא בַעוָרָא וֹזְבַּי

לובי ושוע מכ לפובשא וצבם בְּמָא בַּהְבָּר לְלְמָא בְּעוֹנְא خۇدىخى ئىقتىد خلىقىد בְלַמַּמָּא וֹנֹמֵיכ נָת דַּמֵיה לְמִנָּיוֹ ווכוס וָת צִפּירָא דַחַטְּתָא

בְּגוּ סוֹאֲבְּהְהַוֹּוֹ: למַאָּכּן וֹמִנֹא בַאָּבׁ, הֹמִבוּוָן לַכַּל חַמַּאָיהוֹן וְכֵּן יַעַּבַּיִּ نشلةح וממודיהון

> bring it within the veil. of sweet incense beaten small, and before the LORD, and his hands full coals of fire from off the altar And he shall take a censer full of

testimony, that he die not. ark-cover that is upon the cloud of the incense may cover the the fire before the LORD, that the And he shall put the incense upon

finger seven times. he sprinkle of the blood with his east; and before the ark-cover shall finger upon the ark-cover on the the bullock, and sprinkle it with his And he shall take of the blood of

before the ark-cover. sprinkle it upon the ark-cover, and with the blood of the bullock, and and do with his blood as he did and bring his blood within the veil, sin-offering, that is for the people, Then shall he kill the goat of the

in the midst of their uncleannesses. meeting, that dwelleth with them and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their uncleannesses of the children of the holy place, because of the And he shall make atonement for

91

וֹכֹפֶּׁר עַלְ כַּלְבַבְ מִשְּׁמִׁטְטַ וּדוּ, (מ"כ פּרק ד, צ): שֶׁם ס' וגוי (מסלים קלה, יע), מכאן שסכסנים ממכפרים בו, וכל כפרמן אינה אלא על טומאם מקדש וקדשיו, כמו שנאמר,

סכפורים סיס מחזירם למכחשת: וסלא כל סקעורת דקס סיא, שנאמר וְשְׁמַקְמָּ מִמֶּנְס בְּדֵק (שמום ל, לו), אלא שתסא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערצ יוס (21) מעל המובח. סמילון (יומל מס:): מלפני ה'. מלד שלפני ספמת, וסול לד מערני (שס): דקה. מס מ"ל דקס,

- (13) על האש. שנמוך המחמה: ולא ימוח. הא אם לא עשאה כמקנה מייב מימה (יומא נג.):
- (14) והזה באצבעו. סומס ממת במשמע: ולפני הכפרה יזה שבע. סרי ממת למעלס ושבע (ממס (יוממ נס.):
- כאשר עשה לדם הפר. אמת למעלה ושנע למעה (שם נה.): (EI) אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישרחל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם קת.):
- משניסס בפניס, אחח למעלה ושבע לממה, כך מוה על הפרוכח מבחוך משניסס, אחח למעלה ושבע לממה (יומא נו:): השבן (שבועות יו: מ"כ פרק ד, ב): ומפשעיהם. אף הנכנמין מויד בעומאה (שם ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשם שהוס (16) משמאח בני ישראל. על הנכנפין למקדש במימאה ולא נידע להם בפוף, שנאמר לכל ממאמם, וחמאת היא שוגג

בילו ירְעַי ירָעָר בָּלְ־קְּרָלְיַנָלְ יִשְּׁרָאָלִי מַר צַאָּתוֹ וְכָפֶּר בַעַּרוֹ וּבַעוֹ לי מוֹעָר בְּבֹאָוֹ לְכַפָּר וָכְלְאַדֶּם לֹאִיוָהָוּ בְּאָהֶל

בּוֹלִנִי עַמִּוֹבּעַ סְבָּיִב: ַבַפַּבְ וּמִבַּם בַּמִּּמָּגַב וֹלָנַנָּן מַּלַ_ איי יְהְנָה וְכְפָּר עְּלְיִוּ וְלְלַחׁה מִדְּם لنجٰع عُر_نفاقن عَمْد خفتر_

מממאָע בֹּלָג נֹמֶבְאָב: شِحْم فَمُثِرَت لَمَكَلَا لَكَالِمِي لنبن مُكِّر ما يَتِثُ خُمُهُ خُمُر

الْنَكْلُيٰۃ \$ע_نَھُمْرِ ثَلَّٰنَٰ: וֹאָט_אָבֶר מוָמֹע וֹאָט_עַמּוֹלֵּטַ

īġĹŧċu: עַשְּׁמָנְר וְשִׁכַּעְ בְּיִר־אָנִשׁ מִמָּי הַמּאָטֹם וֹלִטֹּן אָטִם מֹלְ_רַאָּמִ لڠٮڂے فہمنات ַ מְּלֵיוּ אָת־בְּלִ-שְּׁוֹנִתְ בְּנֵוֹ יִשְׁרָאָלְ צִּלְוָתִי, יָתְ בְּלִ שְׁנִיָּת בְּנִיִּ בַּאָח עַשְּׂמִּיר הַעַדִּ וְהָתְּנְבָּה עַלְ בִישׁ צְּפִּירָא תַּיָּא וִינַבִּי וֹסְמָּשׁ אַנִּבְן אָנַ הָמָנֹּ, וֹבָׁו הַּגַ

ڠٮ؈ڝٙڎ؞ڔڿ؋ڮڐڎ ونذرون هِذَ هِرَا مِيرِم السَوْم الندرات المُورِد وَمَ بِهِدِهِ الرَّامُ الْهِدِهِ

> ١٠١٥١ ١٤٩٢ אולה ביהיה ועל כל קדלא מַב מִפַּבוי וּיכַפַּר מַלוָהִי וַעַּלַ למוגליה לכפרא בקודשא וכל אָלָה לָא וֹבו בֹתֹהָכּו וֹמִלֹא

מֹל קרנת מדבחא סחור בעובא ימבמא בגפובא ווטו! ווכפר עלוהו ווסב מדמא נופול למדבחא הקדם

: AKT なのご没口に נובי קלוהי מן דְּמָא בָּאָבְבָּיוּי

וֹלַבוֹד וֹטַ אָפַוֹבָא טַוֹּא: להק מהפל ומלא להק מבבשא אָטַרַהַלְּהָשׁ וִישִּׁיצֵי מִלְּכַפָּרָא עַל קוּדְשָׁא

خمُلك خمَلك خدُه: אַפֿירָא וִישַׁלַח בְּיַד גְּבָר דּוְמִין הְשְׁאֵיהוֹן וְיִמֵּין יְהְהוֹן עַל בִישׁ حُحُم - نهُدُهُم أَنْ فَمِ مَلَة بِيالَ خُحُم וּיִסְמוּך צַּהַרוֹ יָת תַּרְתֵּין יִדּירִ

וּישׁלַח וָת אָפּירָא בְּמַרְבְּרָא:

assembly of Israel. for his household, and for all the made atonement for himself, and place, until he come out, and have to make atonement in the holy rent of meeting when he goeth in And there shall be no man in the

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

the uncleannesses of the children of and cleanse it, and hallow it from eson it with his finger seven times, And he shall sprinkle of the blood

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he atoning for the holy place, and the And when he hath made an end of

07

appointed man into the wilderness. him away by the hand of an the head of the goat, and shall send sins; and he shall put them upon their transgressions, even all their of the children of Israel, and all confess over him all the iniquities upon the head of the live goat, and And Aaron shall lay both his hands

the goat in the wilderness. which is cut off; and he shall let go all their iniquities unto a land And the goat shall bear upon him

נמ:): וכפר עליו. ומס סיא כפרמו, ולקח מדס ספר ומדס השעיר, מעורצין זה למוך זה (יומא נו:): - הפכרכה, ועמד מן המובה ולפנים והוה, ובמהנים המובה הוקיקו ללאה מן המובה ולהרך, ויםהיל מקרן מורהיה לפוניה (יומא (18) אל המובח אשר לפני הי. זם מונת סוסנ, שסום לפני ס' נסיכל. ומס קלמוד לומר וילם, לפי שסום ססוחות על אחם בחוך טומאוחם. אף על פי שהם מתהים, שכינה ניניהם:

לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג): (19) והוה עליו מן הדם. אחר שנתן מתנים באלצעו על קרנותיו, מַאָּד ז' סוארם על גגו: ושהרו. ממס שעצר: וקדשו.

(12) איש עהי. המוכן לכך מיום הממול (יומה בו:):

خُكُم خُجِهُۥ هُجِـنَظِّكُم لَنَائِنَاتَ خَصْرَةُجْرِينَ خَصَائِمُهُ لَيَعْتُمُونَا וּפְּשׁׁמִ אָּעַ־בַּגְרֵי הַבָּּר אַשֶּׁר וְיַשְׁלַחוּתְ לְבוּשִׁי בוּצָא דִּלְבַשׁ بچא אַהַרוֹן אָל־אָהֶל מוֹעָּד וִיִיעוֹל אַהַרוֹ לִמִּשָׁכַּן וִמְנָא

בְּלֵם וְכִפֶּׁר בַּלֵּגְר וּבְלֵּגָר הַלָּמָר הַ אָנוַבְאָבווּאָ וְאָנוַבְאָבווּאָ كبيم لككم لخلائد لنهٰلا וֹבְחַא אָעַבַּמְּבוּ בַּמָּוֹם בַּמָלַוִם

עַּמָא: מקט מַּמַא וִיכַפַּר מַלוָנִי וַמַּלַ לופול לוגביר זה עלהיה ונה drw jiętw in ętrwin ווֹסְבוּו וֹט בֹּאֶבוּנִי בַּמִּוֹא בַּאָנוּנ

(J(4) שַּׁנְשִּׁ נְאֵּעַ עַבְּרַ עַעַשָּׁאָעַ נַלְּמָּנִר

לְמֶּלְבָּׁלֵאֵ: שַׁמּוֹנעֹא נַפֿגַל

एंद्रांग्रेहेंप: בּמֹנִם וֹאַנְוֹבִיבֵבוֹ זֹבִיאִ אָבְן בֹּמִבוּנִי בַּמֹנִא וּבְנִינ בּוֹ וֹמִנְ أخقو خنبًا النالم هناخهُا، لْلَامُمَكِّلَ كُلالِمَهُمْرِ كَلَمْنُعْتِمِ

יבעוביל וָת צָפִּירָא לַמַּוֹאוֹל

וֹאָע_בֹּמֹבִם וֹאָע_פֹּבַמֹם: לַמַּעַנָּע וְשְׂרָפַּוּ בְאָה אָת־עַרֹהָם לְכַפַּר בַּמְדָשׁ יוֹצָיא אֶל־מָחַוּץ ע עַרְעָּאָר אָשֶׁר הוּבָא אָת־דָּמָם נאַע פָּב בַּבוֹמַאָּט נֹאָנוּ מָּהָּ.ב

לגבע לבושוהי ונסחי ות

בשורהון ויה אוכלהון: האַתַעַל מִדַּמָהוֹן ווט טובא בַבַמּטא ווט גפובא

> and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the And Aaron shall come into the tent

and for the people. and make atonement for himself the burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and other vestments, and come forth, water in a holy place and put on his And he shall bathe his flesh in

he make smoke upon the altar. And the fat of the sin-offering shall

afterward he may come into the bathe his flesh in water, and Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

their dung. fire their skins, and their flesh, and camp; and they shall burn in the shall be carried forth without the make atonement in the holy place, whose blood was brought in to and the goat of the sin-offering, And the bullock of the sin-offering,

שמעונין גניוס, ולא ישממש באומן ארבעה בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:): עַלְמוּ וגוי, וְמָׁח מֵלֶּג סַמַּמְחֹת וגוי, וכל הפרשה עד וְמַבַּבֵי בֵן יְבּוֹח מֶל הַמַּבַנֶה, וחֹמר כך וּבָח מַבַּבלוּ: וֹהניחם שם. מלמד בברבו וסבי וסבר סמקראות לפי סדר סעבודות כך סוא, וְשִׁלַּם אָת סַשְׁעִיר בַּמִּרְבָּי וְכָתַן אָם בְּשָׁרוֹ בַּמַיִּס וגוי, וְיָנְלָח וְעָשָׁה אָת , המוספין בבגדי והב, והולאה כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המוספין וחמיד של בין הערבים וקעורה ההיכל שעל מובה הפנימי שדר העבודות, ממיד של שחר בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחמה בבגדי לבן, ואילו ואיל העם ומקלת שהקעיר בה הקערת לפני ולפנים: - ופשם אח בגדי הבד. אחר שהוציאם ולובש בגדי והב לחמיד של בין הערבים. ווהו שנעשים בחוץ בבגדי וסב, ומובל ומקדש ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליה הת סכף ואת המחחה לב.), ואמרו כל ספרשם כולס אמור על סקדר מוץ מביאס זו, שסיא אחר עשיים עולמו ועולמ סעס וסקערם אימורי פר ושעיר (23) ובא אהרן אל אהל מועד. אמרו רבומינו, שאין וס מקומו של מקרא וס, ונמנו מעס לדבריסס במסכם יומא (דף

יַּבְסְ סַׁבַּלְן וגוי: ואַה עולה העם. וסיל לעולס ססמור למעלס וּמֵסָׁם עַבַּם בְּנֵי יִשְׁבָםׁל וגוי: בסן כל ימום סשנס: - ויצא. מן ססיכל אל סחלר שמובה סעולס שס: - ועשה את עולחו. איל לעולס סאמור למעלס בְּוֹאָה עבילום הבאות חובה ליום, אבל הראשונה הימה בחיל (שם ל. מ"כ פרק י, ח): רלבש אח בגדיו. שמנה בגדים שהוא עובד מבגדי לכן לבגדי וחב מעון מכילה (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיה היתה בגג בית הַפַּרְנָה, וכן ד' שבאוחס עבילס פשע בגדי וסב שעבד בקן עבודח חמיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודח סיוס וכאן למדנו שכשסוא מָשַׁנֶּס (24) ורחץ את בשרו הוי. למעלה למדנו מורחן את בשרו ולבשם שכשהוא מַשַּנֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה,

למבט זבט ומלט ומלטט (שמוט כי): (פב) ואת חלב החטאת. מימורי פר ושעיר: יקטיר המזבחה. על מוזמ המינון, דמלו זפנימי כמיז למ מַעַלוּ עַלְיוּ

נְבָוֹא אֶב<u>ַ הַמְּהַוֹלֵה:</u> אָּטַ־בְּשְׂרֵוֹ אַלְיִם יְכְבָּּס בְּגִּדְיוֹ וְדְחַוֹּלְ וְהַשְּׁרֵּוֹ אַלְים יְכְבָּס בְּגִּדְיוֹ וְדְחַוֹּלְ

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

ַנְתַצֶּר תַּגָּר בְּתוּכְכֶם: הְאָּוְרָ**ה** מָלְאַכְּעִ לְאָ עַמְּמְּמִּי لْحُد_ كَٰمَةِولِا אָת־נַפִּשְׁתֵיכֶּם وم جِرَارُكُ لَنَّهُ جَرَبُ جِوْنُ لِي خُرَبُ مِنْ فِهِ جَرَبُ مِنْ فِي جَرَبُ مِنْ فِي خَرَبُ مِنْ וְהִימָר לְבֶם לְחָקַּת

מוּלָם װּהְהֵי לְכוּן לִפְּנִם עָּלִם בְּיַרְהָא

sojourneth among you. home-born, or the stranger that no manner of work, the shall afflict your souls, and shall do the tenth day of the month, ye unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

خظتر بائلا مولياده ﴿مُتِلَا هُمُكُمُ مُحَدِّ لَاهِٰهِمَّرَجُهُ لَا يُتُحَمِّلًا لِمُحَالًا مُحَالًا بَاحِدَدِالًا چ ﴿ حَرْبُط سَيْنَ بِحَقِّد لِمُكَرِيْط هِدَاجِائِمِهِ سَيَاا بِحَقِد لِمَرْدِيا

كَلُو لَرُ فَلُولِا:

you, and ye shall afflict your souls; it It is a sabbath of solemn rest unto the Logn.

all your sins shall ye be clean before made for you, to cleanse you; from

For on this day shall atonement be

אָּטַ נַפְּׁמָטִיכֶּים טַפֿע מִנִלֶם: הַּבְּע הַּבְּעֹוּן עִיאַ לַכְּם וֹמִנִים הַבֹּא הַבַּעֹא עִיא לְכִוּן יַּטְׁמַנּוּן

נת נפּאָטַכִּוּן פֿנִם אַכַם:

father's stead, shall make the consecrated to be priest in his anointed and who shall be And the priest, who shall be is a statute for ever.

עלר בּגָּבוּ, הַפַּבָּה: שַּׁעַ אַבוּע וֹלְבָּהָ אָעַבּלִינֵג عد يَجْشُد نَمَذِج جُنائية خُرَيّا إناجَادِ بَن طِينُ فِيْنَا خُشِفْهُم

בולא לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא: שׁבוּנִי אֶבוּנִי וְיִלְבַּהָ וֹּט לְבוּהָּי إجهْد הَحَمَّا هِٰهُد َיִמְשָּׁה אֹתֹוֹ וִיכִפּר בְּחָנָא דִּירַבֵּי, יָמִיה And he shall make atonement for garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the

تظثم نحقد: ي غُثِر مِيمَّد لَعُن لِفَاكُلَ نَحَقِّد مَهُمَا نَفْتُع لَمْ مَلَحُلَع نَحَقَد أخظر אָטַ מִלְינַהְ וַלְּבָהְ וֹאָטַ וּיִכֹפָּר הָלְ מִלְּנַהָּהְ לִיּגַּהְאָ וֹהֹלְ

يَكُلُكُمُ يُرْهَدِ: וֹמֹלַ_פֿלַ_מֹּם וֹמֹלַ כֹּנִוֹנֹּא וֹמֹלַ כֹּלָ מֹפֹּא

assembly. priests and for all the people of the shall make atonement for the meeting and for the altar; and he make atonement for the tent of the most holy place, and he shall

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וניעש כאַשָּׁר צְנָה יְהְנָה אָת־ מְכָּל_חַמּאָלָם ÷ מולָם לַכּפֶּב מַּלַבבׁינֹי וֹמִּבִאָב څڅ□ خلاقات

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה: עוביהון הָדְא בְּשְׁהָא נְעָבֹר לְכַפּּבֹא מַלְ בָּנֵי וֹמִּבְאַלְ מִכָּב ייההי דַא לְכוּן לְקָנָם עָלַם

LORD commanded Moses. in the year.' And he did as the Israel because of all their sins once atonement for the children of statute unto you, to make And this shall be an everlasting

₽ξ

33

т۶

67

(עב) אשר הובא אה דמם. לסיכל לְפַנִי ולפניס:

(<(drd (a"c dd a): ו הילך, שבימיו נגנוס ללוחית של שמן סמשחס (יומל נב:): - לכהן החה אביו. ללמד שלס בנו ממלה לת מקומו, סול קודס בשמן סמשחה, מכופה פגדים מנין, מלמוד לומכ ואשר ימלא את ידו וגו' (מ"כ שם), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו שנאמרס כל ספרשס באסרן סולרך לומר בכסן גדול סבא אחריו שיסא כמוסו: ואשר ימלא אח ידו. אין לי אלא סמשות (22) וכפר הכהן אשר ימשה וגרי. כפרה וושל יום הכיפורים ליים כשרה ללל בכהן גדול (יומל עג. מ"כ פרק מ, ד), לפי

ַנְיְדַבֶּר יְהְנֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

٢٨٩٦: בַּרְ הַבְּלֶר אֲשֶׁר־צְנָּה יְהְנָה לְּהֹוֹ בֵּיוֹ פִּהְנָשְא דְפַפֵּיד יִיָּ ر خُر_خُدْر نَشِلْكِم لَكُمُلَاكُ كَاجَرَيْكُم لَمُم خَر خَدْر نَشِلَكِم لَقَامَا يَـقِد \$ذِـهَــــرًا لَهُدِــقَأِد لَهُدِ مَدِّدٍ مَن هَنَــا لَمَن قَربن،

೭೩.೮८:

देवंग्रींपः בְּמַּחַנְהָ אַן אֲמֶּהַ וֹאֲחָם מִחָוּץ אוֹ דְּוִכּוֹס מִבָּרָא לְמַשְׁרִיתָא: יִאָּהַם אָנִר אִנְ<u>בֶּטֶּר אִנְבֵּ</u> אָנְהָ אִנְהָ מִבּּוֹנִי וֹהְבֹּאָב אָהָב

שור או אַמַּר או עו בָּעַשָּׁרִיתָא ינבר נבר מבית ישראל דיכוס

לאָישׁ הַהוּאַ בֶּם שְּבֶּּךְ וָנְכְּהָת לפְּנֵי מִשְּׁכֵּן יְהְוָה דֶם יִחְשֶּׁב הְבִיאַנֵ לְנִילִנְיר לַּוְבָּלְ לִיהֹנְיר لْאُح_ڤِنَا كَبُثُح מוִמֹּדٍ לָאִ וֹלַטַּנַת מַמָּכּו וֹמִיֹא לָא אַנֹטַנִי

בווא משבר עליו:

انشكىة، ליולנא נוניא במא אַמּב מֹמּבֹלֹא בַּנֹּ בַּמֹא נִטִבּוֹמָנִ לַלַבְבָא לַנְבַבְּנָא עַבַּבַר וֹן עַבַבַּ

אנטֶם: וְיָּבְּחִוּ יִבְחֲיַ שְׁלְמָים לַיהוָה אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעָר אָל־הַכֹּהָן ولا جَوْلِ السَّالِينَ إِن الْحَدِيُونَ حَرْبَالِنَا السَّالِ السَّالِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَلِينَ السَّلِينَ السَلِينَ אָת־וֹבְחִיהֶם אֲשֶׁר הַם וֹבְחִים ' לְמַתֹּן אַמְּר וֹלְיאוּ בֹּנוֹ וֹמִּבְאַר

נובסון ובסת מודשיו בדם ין לְעַׁרַת מַאָּכּן וּמִּוֹא לְנִע כִּעַׁנֹא אפּג עַלַלְא וֹנוֹטַנָּנוּן לַלַבָּם וֹנִ בלטיהון דאמו דקחיו על לבוק בווטון לנו ואָבאָק וט

تَتِدُ لِ ذِنْنَ لِمَنْنَ ذِينِنَ لِيَانِ اللَّهِ لَا يُتَارِّكِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّ יְהְנְה פֶּתַח צְּהֶל מוֹעֵּד וְהִקְּטָיר נְיִּנְעַ עַכְּעַוֹ אָטַ עַבְּעָהַמְּגְ_מִוְבָּע נְיִוֹנְעַ בַּעָּהָא נִי בַּמָא מִּגְ

בולוא שבם ול: نظئه لتقدط بقلخه لإغناظخله מֹוֹ בֹּטֹרַתְ מַמִּכֹּוֹ

יאָע לַבֶּם לָדִרְקָם: אַהַריהֶם הָאָת עוֹלֶם מִהְיָה־ ĽП ַ ∠ַמִּמִּיהַם וֹכְאַ_וּוֹבְּטוּוּ מִגַרַ אָט_וּבְטוּנְטָם וֹלָא גַּבּבּטוּוּ מִגַר גָט בּבָטוּנִינִוּ

خلت، بابا: לום מֹכֹם שַׁבִי, בַּאַ לַבְּוָל ולים לשידיו דאמו טעו בָּהָביהוֹן

> :gaiyses And the Lord spoke unto Moses,

ΙΙΛΧ

commanded, saying: the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is sons, and unto all the children of Speak unto Aaron, and unto his

that killeth it without the camp, or lamb, or goat, in the camp, or house of Israel, that killeth an ox, What man soever there de of the

among his people. that man shall be cut off from that man; he hath shed blood; and Lora, blood shall be imputed unto Lord before the tabernacle of the present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to and hath not brought it unto the

the Lord. sacrifices of peace-offerings unto the priest, and sacrifice them for door of the tent of meeting, unto them unto the Lord, unto the field, even that they may bring which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices, To the end that the children of

savour unto the LORD. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and against the altar of the Lord at the And the priest shall dash the blood

throughout their generations. . statute for ever unto them whom they go astray. This shall be a their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

- אלא כמקיים גזירם המלך: (48) ויעש כאשר צוה ה' וגרי. כשהגיע יום הכפורים עשה כפדר הוה, ולהגיד שבהו של ההרן שלה היה לוצשן לגדולתו
- (3) אשר ישחם שור או בשב. במוקדשין סכמוב מדבר, שואמר לסקריב קרבן: במחנה. מון לעורס (זבמים קו:):
- (+) דם יחשב. כשופך דס סמדס שמממיינ בנפשו: דם שפך. לרבות מת סזורק דמיס במוץ (שס):
- (2) אשר הם זבחים. משר סס רגיליס לוצומ:

בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר־יִשְּׁלֶה עֹלֶה אוֹ־ בּינֵיהוֹן דִיפִיק עַלְהָא אוֹ נְכְּטָה (عرم، نَشِلُمْ بَرَالِ لَكُوْلِ الْمُلْمِينِ الْمُلْمُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللّ וֹאֶׁבְעַּה שַּאָמָר אָיִשׁ אִישׁ מִבּוּת יּלְרוּן הַיִּמָר וָּּבָר וָבָר מִבָּית

ווֹכַבַים בַאָּגמ בַבוּגא מִמַּמָּוו: וְבִיאָפִּ כְהַמְּנִט אָטִוּ כְיִבוֹיָנִ וֹטְיִתִּיבַ לְמִּמֶּבַב וֹטִיהַ בַּנִים יִי וֹאָלַ פְּטַּעוֹ אַּמַלְ מוִמֹּעְ לַאָּ וֹלְטַּנַתּ

אַנַוּה מָהָרַ עַּמָּה: הַאָכֿבָע אָטַ-הַבְּּם ڶڵڂؙؖڐٙڬٚ؞ بهكم خُم_ثنت أثنية، خَبْر حَبُقُم يُررور خُم يَتْ نَهُورا لِيرَان יי ימן־הַגַּר הַגַּר בְּתּוֹכָם אֲשֶׂר はばいい

עוא פֿנפֿה וֹכפֿר: كُرَقُك مَكِ رَفَمِت ذُك حُد لِللَّه عَالِي لِللَّهِ عَلَي لِي لَكُ لِمَا " נאַנִּי נְתַמֵּיו לְכֶם עַּל־תַמּוְבָּתַ בָּרְ נָפָּמְ תַּבְּשְׁרֵ בַּנֵּם תִוּאֶ אֶּרֵר

<u>"</u>□: لَلَالاَل لَالْال خُلالِحُكُم لِهِـنَهِمَ إِنْهِإِلَيْهِ لِمَائِقَةً لِهِ خَرَدِيا لِمُ ב בֿלְבוֹפֹת מֹכֵּם לְאִבנֹאִכֹלְ בִּטׁ בֹּלְ אֵּנָתְ מִּנְּכִוּן לָאִ הִכוּלְ בַּטַ הגבל אֹתְנִשׁי, בַבְּדֹוֹ וֹמְנַאָב הַבְ כַּוֹ אַתִּנוּע בַבְּדוֹ וֹמְנַאַב

וְשְׁפַּׁבְּ אָנַרַבְּמָוְ וְכִּפָּרוּ בָּעְּבָּר: בניד חַיָּהָ אוֹ־עוֹף אַשָּׁעַר יַאָבֶלַ ^{פּ} הַגֵּר הַגַּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצִיּר נֹאָישׁ אָישׁ מִבְּנֵוֹ וֹמְבַאָּלְ וּמִוֹן וּנִּבּר נִּבּר מִבּנִּוּ וֹמֶבַאָּלְ וּמִוֹ

> :וּמִּטַגַּג אָלַמֹּא בַּעוּאַ מָמַפָּוּנ awel

נאָשׁיצִי יָתוה מִגּו עַמָּוה: בּאַנְשָא בּיוכוַל וָת דִּמָא הְהַבְאָבְ וּנִבַּר נִּבַר מִבָּיִם יִמְּבָאַבְ וּמִּן

ά€ĒL: אָבוּ דְּמָא הוא על נַפַּשָּׁא מֹבְבְּטִא לְכַפָּבָא מַלְ נַפְּשָׁנִיכִוּן ענא נאָנְא יְתַבְּמֵיה לְכוֹן עַל

הלבון בם:

ויכַפוניה בעפַרָא: במטאכיל ונישור ית דמיה ביצוע צון א אַרָוָן אַ אָר צוּקאַ

> sacrifice, offereth a burnt-offering or that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

shall be cut off from his people. it unto the Lord, even that man of the tent of meeting, to sacrifice and bringeth it not unto the door

off from among his people. that eateth blood, and will cut him will set My face against that soul that eateth any manner of blood, I strangers that sojourn among them, the house of Israel, or of the And whatsoever man there be of

OI

6

of the life. that maketh atonement by reason for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

.boold that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger of Israel: No soul of you shall eat Therefore I said unto the children

cover it with dust. pour out the blood thereof, and fowl that may be eaten, he shall that taketh in hunting any beast or strangers that sojourn among them, the children of Israel, or of the And whatsoever man there be of

- (ד) לשעירם. למדיס, כמו ישְׁעִירִיס יֶרַקְּדוּ שְׁס (ימעיס יג, כה):
- מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:): (8) אשר יעלה עלה. למייב על המקמיר איברים במון, (עי' ברא"ס) כשוחט במון, שאם שחט אחד והעלה חבירו, שניהם
- (9) ונכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין.
- (10) בל דם. לפי שנהמר בנפש יכפר, יכול לה יהה חייב הלה על דם המוקדשים, חלמוד לומר כל דם (כרימוח ד:):
- כנפם: (II) כי נפש הבשר. על כל בריס ביס סיא מלויס, ולפיכך נחחיו על המוצח לכפר על נפש האדם, חבוא נפש וחכפר על פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עמקי ועומק בו:
- (12) כל נפש מכם. לסוסיר גדולים על הקענים (יצמות קיד.):
- בשר אלא בסומנה ואת (חולין פד. מ"ר פרק יא, ב): אשר יאכל. פרע לעמאים: (13) אשר יצוד. אין לי אלא ליד, אוויין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ליד מכל מקוס, אס כן למה נאמר אשר יצוד, שלא יאכל

בְּלִי בְּשִׁי בְּעִי בְּלִי בְּיִנִא בָּלִ־אָכִּלְיִוּ בֿלַ בֿמּוֹע לַאָּ עאָכֿלַנִ כּֿג זֹפֿמַ דו הוא נאטר לבני ישְרַאַל דַם בּנפְשִׁיה הוא נאַטריה לבני خْدِيْتُهُم خُرْ حَمِْد خُرْد خَنَاهُما يَجْدَد نَهُم خَرْ حَمْدُ * خُرْد

:۵۵۲۲: במוה היא כל דייכלניה

نَمُدُد لَمُتَاد: בּגַּבְוּנ וֹבְתַּא בַּמָּנִם וֹמִמָּא הַּגַ_ יְהֶבְּבָּע בַּאָנְרָת יִבַנֵּרָ וְכִבָּם וֹבֹלֻ יָּבֹּהְ אַהְּב עַאָבֹלַ וֹבֹלַעַ וֹכֹלָ אֵנָהָ צַּיִּיכוּלְ וֹבִילָא

וובו מֹסֹאַב מֹג בֹמֹמֹא וֹוֹגַכּו: נוגבת לְבוּמִוְנוֹ נוֹסִנוֹ בֹמֹוֹא וטַבׁיבָא בַּוֹאַיבַיָּא וּבְּנִיוֹבַיָּא

שׁנכֹלוּן אַבוּ וֹפַהָּ כֹּלְ דֹהָבֹא

וֹמִּבֹאָג בַם כֹּג בֹמִבֹא לָא

וְנְשָׁא עֲנְרָי: (פּ) י וֹאִם לַאִ וֹכַבָּס וּדְמָּבוֹוְ לַאִ וֹבְעַוֹּל וֹאִם לַא וֹגַּבֹּה וּבַמְבוּע לַא

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר: זְסְבֵיג וִיקְבָּיג עוּבֶיה:

יד וַיְדַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ت لَـقـر هُحــ فَتَر نَشِلْهِح نَهُمَلُ فَا مَحْرِح مَه فَتَر نَشِلُهُح نَاتِمَد

בַּמִּהְשֵּׁר אָבוֹאַ מִּגְבוֹים אָמָּר בַּתּיּבְּדֵי אַלהָם אַזּג יְהוָה אָלהיכֶם:

אָבוֹלַבְנָתוֹ אָמָהַר אָנִי מִבְיא

ַּ וְשַׁבְּמָם_בָּה לָאִ תַעֲשֶׁוּ וּכְּמַעֲשָׂה

יִבְחַלְמִינֶם לְאִ מַלֶּכִוּ:

थुंदांत

Ūάαι

יבְנִמּוְסֵיהוֹן לָא תְּהָכוּן: זטכון לַטַּמוּן לָא טַמָּבַרוּן באבלא בכנען באַנא מעיר לא עַהְבַּרוּן וּכְהוּבָרוּ, הַמָּא は行び ドダブダス

> whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of beasts, whether he be which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

iniquity. his flesh, then he shall bear his But if he wash them not, nor bathe

and say unto them: I am the Lord Speak unto the children of Israel, :Sarives

And the Lord spoke unto Moses,

your God.

ΠΙΛΧ

walk in their statutes. you, shall ye not do; neither shall ye land of Canaan, whither I bring not do; and after the doings of the Egypt, wherein ye dwelt, shall ye After the doings of the land of

ובשר לשון וכר, ופש לשון נקבה: (+1) דמו בנפשו הוא. דמו סול לו נמקוס סופט טסופט מלויס נו: כי נפש כל בשר דמו הוא. סופט סיל סדס. דס

- עוף ממא מעמאה בביה הבליעה, הלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, ילא עוף טמא שאין במינו טרפה: ולמדך כאן שמטמאס באכילסה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול מהא נבלח (EI) אשר האבל גבלה ושרפה. בנבלם עוף מסור דבר סכחוב, שלין לס מומפס פלל בשעם שנבלעת בבית סבליעם,
- על רחילם גופו ענוש כרח, ועל כצוק בגדים במלקום: (16) ונשא עונו. אס יאכל קדש, או יכום למקדש, חייב על עומאס זו ככל שאר עומאה: ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.
- דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: רבי אומר גלוי וידוע לפניו שקופן לְנְּמֵּק בעריות בימי עורת, לפירך בת עליסס בגוירס תני ס' הלסיכס, דעו מי גוור עליכס, (2) אני ה' אלהיכם. אני סוא שאמתמי בסיני, אנכי ס' אלסיך (שמום כ, ב), וקבלסם עליכס מלכומי, מעמס קבלו גורומי.
- מַּבְשְׁיִשׁ וְמָּבְשָׁתְּבִּי בְּשְׁיִבִי בְּימִבְ שְׁנִמִב שָׁלָו דַרְבִי שַׁמְמוֹבִי שִׁמֵנו מַבְמִים: יומר מכולם: ובחקתיחם לא חלכו. מס סנים סכמוב שלא אמר, אלא אלו נמוסום שלהן, דברים המקוקין להס, כגון ישראני מקולקל מן סכל (מ"כ פרק יג, ס): אשר אני מביא אחכם שמה. מגיד שאותן עממין שכבשו ישראל מקולקליס (3) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סאומות, ואוחו מקוס שישבו בו

پریاریت: في الله المراجعة المر אַנן בַּנְהָשָׁבַּתוּ נַאָּנו נַאָנו בַנַלַנוּ נִינוּ בַנִּגִּי בַּנִּגִּי בַנְיַבָּ

נְתַי בְּהֶם אֲנֵי יְהְנֶה: (סׁ) ַלְּמָשׁׁבְּׁתְּ אֲמָשׁׁב נַתְּמָשׁׁב אַנָיִם בַּאָבַם וּשְׁמַבְתְּי אָנוַ_נוֹלָנוֹ,

לְאֵ עֹפְּׁבְׁרָנִ לְנְּלְּנְעַ מְּבְׁנִיׁ אֲלֵגְ לְאֵ עִפְּרָבֵּוּן לְנִּלְאָׁעַ מְבְּנִאָּ אֲלֹא אָנְהָ אִּנְהָ אֶּבְ_כַּבְ_הָאֶב בֹּהְנְיִ נִּבַר נִּבָר לַבָּלְ לַבִּיִד בֹּהָבִיִּנִ

מְבוֹנִים: (ס) תְּנְבֶּוֹר אִמְּוְךְּ הְוּא לְאׁ תְּנְבֶּוֹר תְּנָבֵּוֹר אָמָּוּךְ הִיא לְא תְּנַבֵּיר ל מֹבוֹנִי אַבּּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַפּּוּבּ לָאֵ מֹבוֹנִי אַבּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַפּּוּב לָאַ

מֹבׁנֹע אַבֿנַבּ בַּוֹאַ: (ס) ° מֹבוֹנו אַמִּע אַבוּגב לַא טוֹנּצְע מֹבוּנו אַטַּע אַבוּגב לָא טוֹנִּגְי

다(a)

מבוטב אנון: מֹבׁנֹע בַּעַבַּלִּבְ אַנְ בַעַבַּטַבְּ מַבְנַע בַּעַבַּטַבָּ

المناء المناء

בְּחַוּ מַלְמָא אָנָא וֹנִיּ נעביר נְהָהוֹן אָנְשָׁאַ נִיהֵו בְּהוֹן ואַם וֹטֹמֹבוּוֹ זֹט כֿוֹמֹו וֹזֹט בּוּה בַּאִם

מָרְיָהָא בַּאָבוּדָ הָיא:

ילבׁר אַבוֹבוֹ לַא טִלּבִּ, הָּבוּטִבוּוֹ: אַנֹאַ אַנְבוֹר אַן מוֹן אֹמֶּוֹב מוֹן מוְכוֹבׁע בְּוֹע אָמֹּוּ בּוּלִיבָא מוֹ אַבוּוּ מוֹ לע אָלגב מֹבוֹע אָנוֹעוֹב בּע אָדגב אָן לע

thou shalt not uncover; for theirs is The nakedness of thy son's

that is near of kin to him, to None of you shall approach to any the Logn.

LORD. uncover their nakedness. I am the

man do, he shall live by them: I am

Ye shall therefore keep My statutes,

therein: I am the LORD your God.

My statutes shall ye keep, to walk

Mine ordinances shall ye do, and

and Mine ordinances, which if a

nakedness. mother; thou shalt not uncover her thou not uncover: she is thy the nakedness of thy mother, shalt The nakedness of thy father, and

father's nakedness. shalt thou not uncover: it is thy The nakedness of thy father's wife

uncover.. their nakedness thou shalt not born at home, or born abroad, even daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the The nakedness of thy sister, the

thine own nakedness. daughter, even their nakedness daughter, or of thy daughter's

- ממוכס, שלא מאמר למדמי מכממ ישראל אלך ואלמד מכממ המנריים והכשדיים: ולבישת שעמנו, ומהרת מי המאת, לכך נאמר אני ה', גורתי עליכס, אי אתם רשאים להפמר: " לרבת בהם. אל תפמר דברים שהם גזירה המלך, שיצר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן, כגון אכילה חזיר, (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס סאמוריס נמורס במשפט, שָׁאַנוּ לא נאמרו סיו כדאי לאומרן: ואח חקחי חשמרו.
- לעילם סבא, שאם מאמר בעילם הוה, והלא קופו הוא מת: אני ה". נאמן לשלם שכר: למוקיס, ושמירה ועשייה למשפטיס (שם פרשמא מ, י), לפי שלא נמן אלא עשייה למשפטים ושמירה למוקיס: והי בהם. (a) ושמרחם אח חקוחי. לרצום שלר דקדוקי ספרשם שלל פרט סכתוב בסס (מ"כ שס יל). דצר למר לימן שמירס ועשיים
- (6) לא חקרבו. לסוסיר סנקנס כוכר, לכך נמתר לשון רביס: אני ה׳. נמתן לשלם שכר:
- (ויקרם כ, ים), מס לסלן ששם שביו, אף כמן ששם שביו: וערוח אמך. לסבים שמו שמינס ששם שביו: (ד) ערות אביך. זו משם מביך (סנסדרין נד.), מו מינו מלמ כמשמעו, נממר כמן ערום מביך, ונממר לסלן עֶרְוַם מְבִּיו גְּבֶּׁם
- (8) ערות אשת אביך. לרנום לממר מימק:
- (9) בח אביך. אף בת לנוסה במשמע: מולדה ביה או מולדה חוץ. בין שלומרים לו למביך קיים את מתה, ובין
- (10) ערוח בוז בוך וגוי. נצמומלווממו הכמוצמדלר (מנהדרין עו.), וצמו וצמ צמומלומו לגו למדין מערום לשה וצמה שאומרים לו סולא את אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה:

ַ עֶּרְיָה בַּת־אֵּשֶׁה אָבִיּרְ מוֹלֵבֵה עָּרִיִה בַּה אִהַה אֲבוּד דִּילִידָא אָבִּיִּד אֲחוֹתָךְ הֻוֹא לֹא הְנַכֵּה עָן אֲבוּד אַחָתָּד הִיא לָא תְנַכִּי עֶרְיָהַה: (ס)

ַ מַרִיבַת אֲבוּוּ קֹא הָנַלֵּא הָנַלֵּא הָנַלָּה עָרִיבַת אֲבוּוּ הִיא:
שְׁאָר אָבֶיוּ הְוֹא: (ס) קריבת אֲבוּוּ הִיא:

ַ מְּרִינִת אֲמְוֹרִת־אִמְּוּךְ לֵא חְנַלֵּה עָרִים אֲמָר אִמֶּוּ לֵא חְנַלֵּי אֲרֵי בָּרִישָׁאָר אָמְוּךְ הַוֹא: (ס) קַרִיבַת אָמֶּוּ הִיא:

ין ער אַקר אַבּיף לַא הָנַלֵּה עָרָיַה אַקבּיף לָא הָנַלֵּי אַרָּיִה עָא הִקָּרַר אָתַּתּ אַל־אָשְׁתּוֹ לָא הִקְּרֶׁר הֹרֶהָף לְאָהָּהָיִה לָא הִקְּרַר אָתַּת הַיְרְאָיָּהְיִּיּיִ אָּהָרִיִּהְ עָּאַ הְנַלֵּיִה עָרָהִיּף הָיִאָּיִ

ְ עֶרְנָתְ בַּלְּחָף לֵאׁ תְנַלֵּה עֶרְיִת בַּלְּחָף לָא תְנַלֵּי אָתַת אָשֶׁת בָּנְףׁ הָוֹא לֹא תְנַלֵּה בְּרָף הִיא לָא תְנַלֵּי עֶרְיְחָה: עֶרְנְתְּה: (ס)

יי ערוָת אָחָיף הָיא: (ס) ערְיָהָא צַּאַחוּף הָא: מְרְיָת אָחָיף הָא: אָהַנְלָּא חָנַלֵּה עָרְיָה אָחַה אַחוּף לָא חָנַלֵּי עָרְיָהָא בַּאַחוּף הִיא:

ַ עָרַוָּת אִּשָּׁה וּבִּקָּה לָא חָנַגֵּה עָרִיַה אִהְּבָה לָא חָנַגִּי אָת־בַּת־בָּנְה וְאָת־בַת־בִּמְה לָא יָח בַּת בְּרַה וְיָח בַת בְּרַתַּה לָא הַפַּת לְנַפְּוֹת עַרְוָלָה שַׁאֲרֶה חַפַּב לְנַכְּאָה עֶרְיָחָה קָרִיבָּן הַנְּה וְמָּה הַוֹא:

אָשָּׁה אָל־אַַוֹתָה לָא תִּקָּח וָאִהְּמָא עִם אַַּחָתַה לָא תִּפַּר לִּצְרִׁר לְּגַּלְּוֹת עֶּרְוָתָה עָּלֶיהְ לְאַּעָּקא לַה לְגַּלְאָר עֶּרְוָתַה בְּחַנֵּיהָ:

The nakedness of thy father's wife's daughter, begotten of thy father, she is thy sister, thou shalt not uncover her nakedness.

Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's sister: she is thy father's near kinswoman.

Thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister; for she is thy mother's near

for she is thy mother's near kinswoman.

Thou shalt not uncover the

thou shait not uncover the nakedness of thy fathers brother, thou shalt not approach to his wife: she is thine aunt.

Thou shalt not uncover the nakedness of thy daughter-in-law: she is thy son wife; thou shalt not uncover her nakedness.

Thou shalt not uncover the nakedness. thy brother's wife: it is

Thou shalt not uncover the nakedness of a woman and her daughter; thou shalt not take her son's daughter, to uncover her nakedness: they are near kinswomen; it is lewdness.

And thou shalt not take a woman to her sister, to be a rival to her, to uncover her nakedness, beside the

שנאמר בק לא מגלה, בין שהיא ממנו בין שהיא מאיש אחר: - ערות בת בגד. קל ומומר לבתך, אלא לפי שאין מוסירין מן הדין למדוה מגורה שוה, (במסכת יבמות ג.):

י אין בינה אימה אביך. לימד שלינו מייב על למומו מִשְּׁפְּטָּ וְנְבְּרִימּ, לכך נאמר בת אשה אביך. לימד שלינו מייב על אמומו מִשִׁפְּטָּ וְנְבְּרִימּ, לכך נאמר בת אשה אביך. לימד שלינו מייב על אמומו מִשָּׁפְּטָּ וְנְבְּרִימּ, לכך נאמר בת אשה אביך. לימד שלינו מייב על אמומו מִשְּׁפְּטָּ וְנְבְּרָיוֹ:

(14) ערוח אחי אביך לא חגלה. ומס סים ערומו, פל פשמו לם מקרב:

(פו) אשה בגך היא. לא למרמי אלא בשיש לבנך אישות בה, פרע לאנוסה ושפחה ונכרים:

(עד) ערות אשה ובחה. לא אפר סכמוז אלא ע"י נעואי סכלעונס (יצמות לו), לכך נאמר לא תקת, לעון קימה, וכן לענין סעונע אַשָּׁר יַּקַּמ אָת אַשְּׁר וְשָׁה הַנְה. קלוצות סְלְיִי יִר), לעון קימה, אצל אנם אעס מותר ליעא צתס: שארה הנה. קלוצות סך זו העונע אַשָּׁר יַּקַּמ אָת אַשְּׁרְ וְשָׁת אָשֶׁי (ויקר אַ כּ, יר), לעון קימה, אצל אנם אעס מותר ליעא צתס: שארה הנה. קלוצות סך זו

לוו: זמה. עלס, כמכגומו עַלַמ מַמְמִּלוּ, שִילָרך יועלך למעות: (18) אל אחותה. שמיסן כתמת (קידושין נ:): לצרר. לשון לרס, לעשות תמ זו לרס לוו: בחייה. למדך, שתס גרשס

לא ישא אם אחומה, כל זמן שהיא בחיים (יבמות ה:):

ישלוְד לִנּלְוִי מָבוֹנִשׁי: וֹאֶלְאַמְּטֵׁרְ בְּּנִבְּרֵר טְּמְאָלְהָרֵבְ לֵאְ וּלְאִנִּטְּאְ בְּרִיחִוּל סְאִיְבְתַבּ לְא

ישלוד לְנֹלְאָׁנִ מֶּבְוֹנִינִי:

nucleanness. as long as she is impure by her woman to uncover her nakedness, And thou shalt not approach unto a

שְׁכְבְּהָף לְזְגַרַע לְשְׁמָאָרַ־בְּהָי: יי וֹאָל־אֵשֶׁתֹ עַּמִיתוֹדִּ לֹא־תָתֵוּ וּבָאָתַת

مُحنِّفُكُ كِيَلَمُهُ كُمُونَهُٰكُمُ הַבְּרֶהְ לָא הִמִּיוּ

thyself with her. thy neighbour's wife, to defile

And thou shalt not lie carnally with

And thou shalt not give any of thy

هُمِينَا لِهُ لِمُنْ يُعِدُرُ نُعِينًا لِمَا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِمُ اللَّا اللَّالِي الللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّالِي اللَّاللَّا اللَّالِي اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّالِي اللَّالِي اللَّلَّا الللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا לַמְּלְבׁ וֹלָא טִׁעַלָּךְ אָּעַ-מִּם לְמִיּלְבּ וֹלָא עַנוּיִלְ זֹּע הַמֹּא لقات_بج

לְנַהְבֹּנֵר וּמִוּנֹהֹנֵ לָא טִטָּגוֹ לְאָהֹבֹּנִא

name of thy God: I am the LORD. neither shalt thou profane the seed to set them apart to Molech,

אַשָּׁר תּוֹעֶבֶּר הָוֹא: $(L\Sigma_{\zeta}G_{\zeta})$ שׁנְיִהְיֹ וֹאָטְ וַלְּבְע לְאַ טִהְּכִּב מִהְּכִּבָּי, וֹנִטִּי

山水心山水戸 بخُدُر خُتِمُّت رِي بَيْنَا مُحُدُنُكَ بَحُدُر خُمْنَه جُه بِينَا

מְהַבְּבָׁ אִטַא טוְהַגַּבָא טִיא:

בובא לא השפוב

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

Thou shalt not lie with mankind, as

abomination.

with womankind; it is

Ľ(X: לְפַּׁנְגְּ בְּעַמֶּעִ לְנְבְבְּמֵּעִ עֵּבְלָגְ עֵּבְּעָ עֵבְאָ טַּבְּנָהְ בְּגִּגְרָאִ

לכֿלַ אַכַּוּ בּֿג לָא טַסְטַאָּדוּוּ בַּבֹל אַנָּוּו אָּבוּ לְמִמְּלָתּ בַּעּ שַּׁבְלָא עוּא:

from before you. nations are defiled, which I cast out these things; for in all these the Defile not ye yourselves in any of

אָלָנ מָהָבְטַ מִפּּׁנִכֶּם: בְבְּלַקְ־אָבֶּעְ נַמְּטְׁאַנִּ עַזְּנְיִם אַמְּבַר בְּבָלְ אָבָּוֹן אַסְטַאָּבוּ הַּמָתָּנָּא ダイ_はむはない

נאַסְמַאַבוּט אַבְעָא נאַסְעַּבוּט בּאָלא מֹנִב, מוֹ בוֹבמׁנכִוּן:

inhabitants. it, and the land vomited out her I did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore

مَٰذُرُنُ رَفَٰظُم فَكُثُم مُعْلَىٰ عُنا بِمُحُنِّنَ : יי וִיִּסְטְּנֵא הַאָּבֶּן נָאֶפְּלָּר עַּנְנָה

גַּעַבַּעָא: עוְבַה עֲלַה וְרוֹקֵינָת אַרְעָא יָת

—noá stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the do any of these abominations; and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes

97

S٦

77

٤2

17

бі

עַלֶּר בְּתוּכְבֶם: עמומבט הַאַכָּר הָאָוָרָח וְתַּגָּר וֹאָעַבַמֹחָבּׁמָּ. וֹלַאָ עַהֹּחָוּ מִכָּלַ וּשָׁבוֹבוּם %U_U<!

שומיבָהָא ロダベル וֹלָא עַהְבָּעוּן וֹטֹמֶבוּן אַטוּן וֹט צַׁוֹמָּוּ וֹנִטַ Defore you, and the land is defiled men of the land done, that were for all these abominations have the

رَبَهِٰ فِي اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال אַנְאֵוֹר הָאָבֶץ אָאָבוּ

נאַטְקאַבַּת אַרְעָא: הַבוּ אֶלְהֵי אַרְעָּא דִּקְּדָהוֹכוּן בּ בְּרְ אָתְ בְּלְ הַתְּתִּבְּתְ הְאָלְ עְשְׁרִּ אֲבֵי יָת בְּלְ תִּעִּיבְהָא הָאִלֵּין

כמם: ממסבן ברגליו בין שמי מדורום סמש (מנסדרין מד:): לא חחן. זו סימ ממירמו לבומריס: להעביר למלך. זו סעברם (IS) למלך. עבודה אלילים היא ששמה מולך, וזו היא עבודהה, שמוקר בנו לכומרים ועושין שהי מדורוה גדולוה ומעבירין

מדם וורע בהמה: (23) חבל הוא. לשון קבשוערוס ונילוף, וכן וְפַׁפִּי עַל מַּבְּלִימָס (ישעי'י, כס). דבר אחר מבל סול, לשון בלילס וערבוב, זרע

<u>הַנְּפְשׁוּת הַעשְּׁת מִקְּרֶב עַּמְּם:</u> עַאָבְע וֹנְכֹעני בְּלְאֲמֶוֹר יַעֲמֶחׁ מִכָּלְ אֲבִיּ אָת־תַּגְּוֹי אֲשֶׁר לִפְּנִיכֶם: בְּטְמַאֲכֶם אָלָה כַּאֲשֶׂר ظڴٳ

يح لل المراد מֹטִעוֹא **EOXLEICI** אָטַבְּם וֹלֵא טַרוִפֿוּן אַּרֹהֹא

out the nation that was before you. also, when ye defile it, as it vomited that the land vomit not you out

do them shall be cut off from For whosoever shall do any of these

done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

Shabbat defore Tesah, read the Haftara on page 181.

שַׁבְוּן אָבֵר קַבִּישׁ אָנָא יִי

بَهْدُهُمْ بِمَامِد كِبَارِ طَيْبَهُمْ ا

sabbaths: I am the Lord your God. and his father, and ye shall keep My Ye shall fear every man his mother,

ڲٚڔ۩ڔڟ: שמבון אָלָא וֹן אֶלְשַׁכְּוִן: אַנִי אָמָּוֹ וְאָבִיוֹ תִּילְאוּ וְאָתִר גְּבַר מִן אָמֵּיה וּמִן אֲבִּוּהִי תְּהֹוֹ שְׁבְּּחְתֵּי הְשְׁבְּיִלִ תְּילְאוּ וְאָתַר גְּבַר מִן אָמֵּיה וּמִן אֲבִּוּהִי תְּהֹוֹ

מקיימם עוברי עבירה. ומרגומו וְלָם מְרוֹמֵן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם:

جَلَانُ هِٰإِدْ إِمَالِمَ هُٰذَاتِرُهِ عِلَا يَرْمُ

78

למורה אב, לומר אף על פי שהוהרמיך על מורה אב, אם יאמר לך חלל את השבח, אל חשמע לו, וכן בשאר כל המלוח (ב"מ לב): לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים (קידושין לא.): ואח שבחחי חשמרו. ממך שמירת שבת אמו ואביו היראו. כאן סקדים אַם לאב, לפי שגלוי לפניו שסבן ירא אם אביו יותר מאמו, ובְּבָבוֹד סקדים אב לאם, לפי שגלוי . אשה מנין, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שניה, א"כ למה נאמר איש, שהאיש מיפק בידו לעשומ, אבל אשה רשות אחרים עליה: (3) איש אמו ואביו חיראו. כל אחד מכס מיכאו אביו ואמו, והו פשומו. ומדכשו (מ"כ שם ג קידושין ל:) אין לי אלא איש,

. מְשְׁב זֹנְס וַמַלְּלֶם וגוי (ויקרה כה, ז), מַבִי ס' מְקַדְּשְׁבֶּס. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַלֵּל זַרְשוֹ מֵנִי ס' מְקַדְּשׁוֹ (שס פּמוּק עו). קַדִּשִׂיס קדושים חהיו. סוו פרושים מן סעריים ומן סענירס, שכל מקוס שלחס מולל גדר ערוס לחס מולל קדושה (ויק"ר שס ו), (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שואמרס פרשס זו בסקסל, מפני שרוב גופי מורס מלויין בס (ויק"ר כד, ס):

(38) ושמרחם את משמרתי. לסוסיר בית דין על כך: ולא תשמאו בהם אני ה' אלהיכם. סל לס תעמלו ליני

(82) ולא חקיא הארץ אחכם. משל לבן מלך שססכילוסו דבר מסום שסין עומד במעיו סלם מקימו, כך מרן ישרמל מינס

אלסיכם, ואמס נפסלים מאחרי, ומס סנאס יש לי בכס, ואמס מחחייבים כליים, לכך נאמר אני ס' אלסיכם:

LORD your God am holy. them: Ye shall be holy; for I the the children of Israel, and say unto

لَّهُمَّلُ فَي هُرِيُّاتَ طَلِيْهُمَ فَيْنَا فَيْنَا فَيْ

יִסְיוּ (שם פּמוּק ו), מְשָׁה זֹנֶה וַמַלְּנֶה וגוי (שם פּמוּק ז):

(92) הנפשות העושות. סוכר וסנקנס נמממע (נ"ק לנ.):

Speak unto all the congregation of

:Sarives

XIX

And the Lord spoke unto Moses,

אָנִי יְהֹנְה אֶלְהִיכֶם: (פּ)

تَمُمُهُ ذِخُتُرَكُمَ لُذِي كَمَوْهُ خُلُامً ۚ

עשית מחקות הקיעבת צַשָּר

بۿڟڶڟٛڡ ڠٮٮۻۿڟڶڣ؞ڂڂڂڣ؞

The Haftara is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 154. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the

וַיְדַבֶּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יּמַלֵּיל יָיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

אָלא גֹֹן אֶלְעַבוּנוּ:

Ē۷

שבון וֹלֵא שַסְּמָאָבוּן בְּעוּן

בְּרִיל דְּלָא לְמִמֶּבַר מִנְּמִּיָםִי

וֹטַמְבוּנוּ וֹטַ מַמָּבַע מָנִמָּבוּ

נְבְּשְׁבִיא בְּנְעְבְּבָּבְן מִינִ הַמְּבִינוֹ:

הועיבָתָא הָאָלֵין וִישָׁמִיצוֹן

LORD your God. not yourselves therein: I am the

among their people. abominations, even the souls that

- ڲڔؾڔڟۦ مَوَدِّت كِي تَامِّرَهُ، كِرْكُت يُحَدُرُ بُدِيْتٍ لِدَمْنَدِي كِي تَمْدُدِيا كِدِيا يَجْدُي ל אַק שׁפֿוּנִי אָק בַּיֹאָלְּיִלְם וֹאַקְבִי, לְאִ טִּטְפּֿוּנִוֹ בַּטַר מָהֵּוֹן וֹבַטַּלְוּ
- לְבַגְנָכֶם טַּוְבָּחָרוּ: ליי וְבָי תִּוְבְּחִוּ זֶבַח שְּלְמִים לִיהֹוָה
- וְהַנּוּהָר עַר־נִים הַשְּּלִישִׁי בָּאָשׁ [°] בְּיִים וְבְחֲבֶם יֵאָבֵלְ וִמְּמְּחֲבָרֵת בְּיִיםְא
- פּנוּל הוא לא יַרְצֶּה: ל נאָם עַאָּלָגְ יֹאָכֹגְ בּנוּנִם עַהָּּלְנְהָּג נִאָם אַנִאַכָּלָא נִנִאָּכָנִ בּנְנָהָא
- בַבְינא מִמְמֵּיב: יְחְנֵים חַבְּגְׁלְ וְנְכְּבְׁנִים חַנָּפָּׁשִׁ יִחַ מִּיִּדְשָׁאַ בַּיִי אַנִילְ וְיִשְׁנֵיצִי » וְאְּכְּלְיוֹ עֲּוֹנָוֹ יִשְּׁא בְּי־אָת־קֹדֶשׁ וּדְיִיכְלְנֵּיה חוֹבֵיה יָקבֵּיל אֲבִי
- וֹבְשָׁמ שַׁבְּגוֹבְבַּ בָאָ טַבְשַׁמּיּ לַאִ עְּכַבֶּּעָׁר פְּאָּׁר שְּׁדְּךְּ לְקְאָּר דַאַּרִעְּכִוּן לָא תְשִׁיצֵּי פְּתָא וֹבְעֹּגֹוֹכִם אָעַ־עַׁגָּוֹר אַנְגַּכָּם וּבְּטָהַצָּרַכֵּוֹן

- از څځتربا:
- הקקסוניה: ムレばば וֹאָבִי שַבְּסִוּן נְבְסָת קּוּדְשָׁין
- ער יוֹמָא הָלִיהָאָה בְּנוּרָא بالثلاثام
- לְנַהְּנֹא: שׁלִיקְאָר מְרַחַל הוּא לָא יָהִי
- אָלְאָא עַרוא מִעַּמִיה:
- הלקקים: בְּחַלְלְבְּ לְמִטְצָּר וּלְלָּמָא לָא

- am the Lord your God. make to yourselves molten gods: I Turn ye not unto the idols, nor
- accepted. shall offer it that ye may be peace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of
- shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye
- accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third
- from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall
- thy harvest. shalt thou gather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

(4:): ישב במקומו, ולא ידבר במקומו, ולא יסמור את דבריו. ואיזהו בְּבוֹד, מאביל ומשקה, מלביש ומועיל, מכנים ומוליא (קידושין אני ה׳ אלהיכם. אמס ואביך מייביס בכבידי (יבמות ס:), לפיכך לא משמע לו לבעל את דברי (ב"מ לב.). איוסו מורא, לא

- לעלמכס אבל אחרים עושין לכם, הרי כבר נאמר לא יהיה לך (שמוח כ, ג), לא שלך ולא של אחרים: ו הלס אמה פונה אחריהם קופך לעצומן אלהום: - לא העשו לכם. לא מעצו לאחרים, ולא אחרים לכם. ואם האמר לא מעצו (+) אל חפנו אל האלילים. לענדס. (מ"כשסי) מליליס לשון מַל, כלמ סומ משוב: ואלהו מסכה. ממילמן מליליס סס,
- לפי פשומו. ורבומינו למדו (מולין יג:) מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלריך שימכוין לשחומ: על מנח נחח רוח שיסא לכס לרצון, שאס חחשבו עליו מחשבה פסול לא ירצה עליכס לפני: - לרצובם. אנפיי"גימנטו, זסו לסס זמן אכילס, סרי כבר נאמר וְאָס גֶבֶר אֹז נְדְבָּס זֶבַת מְרְבְּנִי וּגוי (ויקרא ז, מו): לרצוכם הזבחהו. מחלם וביחחו מסא (a) ובי חובחו וגרי. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זביחמן אלא על מנם להאכל במוך הזמן הזה, שאם לקבוע
- (6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משמעוסו על מנת ומן זס שקנעתי לכס כבר:
- (8) ואכליו עונו ישא. בנוחר גמור הכחוב מדברואינו ענוש כרח על הנשחע חוץ למקומו, שכבר מיעעו הכחוב, וזהו בנוחר מחבירו, ילה הנשחש במחשבת חוץ למקומו (זכחים כש.): בגול. מחושב, כמו ומבק פגולים פֶלֵישָם (ישעי' סה, ד): ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו מייבין כרם על מכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ סְמֹכֶּלֶם מִמֶּנוּ עֲוֹנֶה מַשְׁמֹ (שֹס), ממנו ולמ (ד) ואם האכל יאכל וגרי. אם אינו ענין למרן, לומנו, שהרי כבר נאמר וְאָם בַּאָכל בַּאָבל מָבָּשַׁר זֶבַּת שְּלַמֶי וגרי (ויקרא שם,
- גמור מדבר (זבמים כמ:), ובמקכם כרימום (ס.) למדוסו מגורם שוס:

שַּׁעְּבֶׁי אָנְים אָנִי יִבְיָּה אֶּלֶבְי יִבְּיִה שִּׁמְבֵּיִל יִמְבִּיִל אָנְים אָנִי יִבְּיִּ אָנְים אָנִי יִבְּיִי שִּׁמְבִּיִל יִמְבִין אָנָא יִיִּ פּבְמִבּ בְּאַ שַׁכְשַׁה בְּמֹּנִי נְבְּנָבְ בַּבְּבָּבֹם בְאַ שַׁכְשַּׁה בְּמִּנִי أَدَّلُ مُكْ لِمُ لِمُرَدِّرٍ لِقَدْمَ لِحَلَمُكِ لِمُعْ لِمُمْرِّدِ لِرَبْتُهُ

LORD your God. and for the stranger: I am the thou shalt leave them for the poor the fallen fruit of thy vineyard; vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

עמקקר אָישׁ בַּעַּמִיתְרָ: י^{מבטן} לא שׁלְנְּדִי וֹלְאַשׁבֹּשׁבְּשׁבְּשׁבְּשׁבְּשׁבְּעִּ לְאִ שׁלְּנְדִּיוּ וֹלְאִ

שׁמַּבׁרוּן אֶבָשׁ בְּחַבְרֵיה:

name of thy God: I am the LORD. falsely, so that thou profane the And ye shall not swear by My name

deal falsely, nor lie one to another.

Ye shall not steal; neither shall ye

π

لْنَاذِذُكُ عُنَا مِنْ اللَّهُ عَلَيْكُ لَكُنَّا لَانَتَامِ ثَنَا مُمَّاهُ يُعْجُنُكُ لَانًا عُنَّاه لْجُهِ نَهْدُهُ، حَهْدًا لَجُهُ نَهْدَهُ فَهُدَا نُمْ عَنْهُ فَخُمُوا فَهُدًا خُهُدًا خُهُدًا خُهُدًا

with thee all night until the of a hired servant shall not abide neighbour, nor rob him; the wages Thou shalt not oppress thy

לאַ עַעַּשְׁעָּ אָט דְרָעָּבְ וֹלְאַ עַלְּוֹלָ לֵאִ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ

شد خود:

לוטב ער עפרא: לאַ עַלְאֵן פְּעָּלְעַ מְּכֵּינִ אִשְׁבִּ עַיִּנִים לְאַ עַבִּינִי אַנִּרָא צַּאַנִינִא

put a stumbling-block before the Thou shalt not curse the deaf, nor .gainrom

ישטן מַבְּשָׁק וֹנְרַאִים מַאָּקְבֵּוֹנִי וּבְּלָא שׁזִּג לְאִ שֹׁמָּם שַפֿלָא קאַ עַלַּבְּקְ עַבְּתְּ וֹלְפַּנוֹ, מִנְּב לָאַ לָא עַלְנִּת בַּלָאַ חָּתַת נּלֵבַם

I am the Lord. blind, but thou shalt fear thy God:

שׁלֹזֹלְ בּֿלְ וִדְוּ, ' בֹּי מַ, זֹבִיבּ בִיבֹּס וִדְוּ, (מִבְלִי כִבּ' כַּבַּבֶּר): ברמך. גרגרי עובים הנושרים בשעת בלירה: אני ה־ אלהיכם. דיין להפרע, ואיני גובה מכם אלא ופשות, שואמר אַל (10) לא חעולל. לא מעול עוללות שבה והן ניכרות. איוהו עוללות, כל שאין לה לא בְּמָף ולא נָעֵף (פּאֹה פּ"ו, מ"ד): ופרש מממ מו שמים, מבל שלש מינן לקט (פמה פ"ו, מ"ה):

מנין, מלמוד לומר ולה משקרו: לא חגובו ולא חבחשו ולא חשקרו ולא חשבעו. הס גונה מופך לנחש מופך לשקר מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: - ולא חשקרו. לפי שנאמר וָנְשָׁבַּע עַל שֶׁקֶר (שס), ישלס קרן וחומש, למדנו עונש, אוסרס עליו מימם ב"ד (פנסדרין פו.): ולא חבחשו. לפי שנאמר וְכָמָשׁ בָּשׁ (ויקרא ס, כב), משלס קרן ומומש, למדנו עונש, אוסרס (11) לא חגובו. אוסרס לגוונ ממון, אבל לא חגווב שבעשרת סדברום אוסרס לגווב ופשום, דבר סלמד מענינו, דבר שחייבין

מופך להשבע לשקר:

שם המיוחד, מנין לרבות כל הכנויין, מ"ל ולה משבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי: (בו) ולא חשבעו בשמי. למס נאמר, לפי שנאמר לא משָׁא אָם שֵׁם סִי אֱלֹקִיךְ לַשְּׁוְא (שמום כ, ז), יכול לא יסא חייצ אלא על

לפי שנתנה תורה ומן לבעל הבית עונה, לבקש מעות: (דברים כד, מו), מדבר בשכיר לילה (בבה מליעה קי:), שהשלמת פעולתו משיעלה עמוד השתר, לפיכך ומן גַּבוּי שכרו כל היוס, יום סכמוב מדבר, שיליאמו מששקעה ממה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבוֹא עָלֶיו בַשֶּׁמֶשׁ (13) לא חעשק. וס סכובש שכר שכיר (מ"כ פרשמת ב): לא חלין. לשון נקבס, מוסב על ספעולס: עד בקד. בשכיר

נמכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראם מאלסיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל דבר המשור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריוח ויראח מאלחיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריום לידע אס דעמו של וס לעובס או לרעס, ויכול לסשמע ולומר לעובס לפני ספומא בדבר לא ממן עלס שאינה סוגנת לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואמה עוקף עליו ונועלה הימנו (שם יד): מרש, מס מכש מיומד שסול במייס לף כל שסול במייס, ילל סממ שלינו במייס (מ"כ שס יג): ולפני עוד לא ההן מכשול. (14 בן א חקלל חרש. אין לי אלא מרש, מנין לרצומ כל אדס, מלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹח מָאַר (שמום כב, כו), אס כן למס נאמר

מכירום בו, נפמר בו וירפם מפלסיך:

98

خيرح جهدم منهجم لإمرية: (ממישי) תְשָׁא פְּנִי־דְּלְ וְלָאִ מָּהְדֵּר פְּנֵי מי קאַ עֹהֹתֹּה הַנֶּלְ בַּפֹּהָפָּּס קאַ

אַפּֿג וַבֿאַ פֿלוּמָּמֹאַ טַּוֹנִינִי שַּׁסַב אַפּּג מִסְבּׁגוֹא וְלָא שַੰבַבַּר לא עלבעון אַלע בּגון לא

תְּעְלֵּר עַּלְ־הַם בִעֶּהְ אֲנִי יְהֹוֶה: ⁹¹ לא היכול דְרָכִילִ בְּעַּמְּוֹב לְאַ לְאַ הִיכוּלִ מִּוֹבְאֵוֹ בְּעַּמְּוֹב לְאַ

הקרם על דְּמָא דְחַבְּרֶךְ אָנָא ייי

ַ הַשְּׁאַ עַּלְיִר הַשְּׁאַ: ַ הוֹכֶה מּוֹכִיהַ אֶּם־עַּמִיהֶשׁ וֹלאַ־ אוֹכָהָא מּוֹכַה יָה הַבְּרָךְ וֹלָא לי לא השְּׁנָא אָה אָהִיף בְּלְבָּבֶּף לֵא הְשָׁנֵּה יָה אָהוּך בְּלְבָּדָּ

مَقِكَ لَكُتَادُكُ ذِيهَكَ خَمْنِكَ كُذُر ذَكُرُا مُقُلَّا لَنَاكُمْرِكَ ذَيْتُكُ ⁸¹ לְאֵׁ עַמָּׁם וְלְאַ עַמּּר אָת בְּנֵנִי לְאִ תִּמּּוֹם וְלָאִ תַּמֵּר דְּבְּבִרוּ

I am the Lord. shalt love thy neighbour as thyself: children of thy people, but thou bear any grudge against the Thou shalt not take vengeance, nor

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect Ye shall do no unrighteousness in

blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

91

because of him. thy neighbour, and not bear sin thy heart; thou shalt surely reduke Thou shalt not hate thy brother in

מוי דן מת מבירך לכף זכום: אביישנו ואראס בבושמו, עונש יש בדבר, לכך נאמר, ולא מסדר פני גדול: ∟בצדק השפוט עמיהך. כמשמעו. דבר אמר ונמלא ממפרום בנקיום (מ"כ פרק ד, ב): ולא חדרר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא וס, בן גדולים סוא וס, סיאך ַן קַיִיקַ מַבֶּס בְּמִסִּי שַׁקַן מְשַׁקְּנָנִי וגו' (שס ז, כו): - לא חשא פני דל. שלח מחמר עני סוח זס וסעשיר מייב לפרנםו חוכנו בדין מועבה, שנהמר פִי מוֹעַבַּמ סִ'וגו' פֹּל עֹשֵׁם עָנֶל (דבריס כה, מו), והמועבה קרויה שקן ומרס, שנהמר וְלֹהׁ מָבִיהׁ מֹועַבָּה הֵל בִּימָךּ (פו) לא העשר עול במשפט. מלמד שהדיין המקלקל אם הדין קרוי עול, שנאוי, ומשוקן, מרס, ומוענה. שהעול קרוי

השומעיס: – לא חעמוד על דם רעך. לראות במיתתו, ואתה יכול להלילו, כגון מובע בנהר, וחיה או לסמים באים עליו שלכילם קורלין, לשון קבן בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל סולכי רכיל לקרון בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן שלא יבינו שאר לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעמה, והוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת, ואותה הלעמה נקראת מֵיכוּל קוּרְלְין, כמו וַמַּבְלוּ קַרְצִיסוֹן דְּי יְסוּדְמֵי (דניאל ג, מ), שָׁבַל בְּסוּ קוּרְלָא בֵּי עַלְבָּא (ברכוח נח.), נראס בעיני שסיס משפעס . אחר כל שחורה, וכל המוכר בשמים להחקשע בהם הנשים, על שם שֶׁמְחַוֵר חמיד בעיירוח נקרא רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לָא ַ זַיְרְבַגֵּל בְּעַבְּרְךְּ (שמוחל־ ב ימ, כה), רגל במרמה לחמר עלי רעה, וכן לה רְגַל שַל לְשׁנוֹ (ההלים מו, ג), וכן רוכל הסוחר ומרגל בגימ"ל, שכל ספומיום שמולפיסם ממקוס פסד מסמלפום זו בזו, בי"ם בפ"פ, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן (מסלים קא, ס), לְשׁוֹן רְמִנְּם (שם קר, צ), לְשׁוֹן מְדַבֶּבֶה גְּדֹלוֹת (שם יב, ד), לכך אני אומר, שסלשון סולך ומרגל, שסכ"ף נחלפת בלשון הליכה. לה חלך רכיל, הֹלְבֵי רֶבִיל וְחִשֶׁם וּצַרְזֶל (ירמיה ו, כה), ושחר לשון הרש הין כחוב צו הליכה, מְלְשֵׁנִי צַמַּמָר רֵשֵהוּ מס ישמעו רע לספר בשוק, נקרהיס הולכי רכיל, הולכי רגילה, אשפיי"מנט בלע"ו. ורהיס לדברי שלא מזינו רכילות שהין כמוב (15) א הלך רביל. אני אומר על שם שכל משלחי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים צבחי רעיהם לְרַבֵּל מה יראו רע או

(ערכין מו:): (מ"כ פרק ד, מ קנה דרין עג.): אני ה". ואמן לשלם שכר, וואמן להפרע:

במוך. ממר ר' עקיבא זה כלל גדול במורה (מ"כ שם יב): סס לך וסיני כמוסך שלה סשסלסני, זו סיה נמירה, שנוטר ההיבה בלבו הף על פי שהינו נוקס (יומה כג.): − ואהבה לרעך ששלפני, זו סים נקימס. ופיזו סים נעירס, ממר לו ששלילני קרדומך, ממר לו לפר, לממר ממר לו השפילני מגלך, ממר לו (18) לא חקום. אמר לו השאילני עגלך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא

نَجُدُكُ لِهُ خُرْلَكِ: בּלְאָנֹם וּבְּצֹיב בּלְאָנִם מִּמֹמֹהְיָנ לְאַ טּוֹבִּת מִּגְבוּבִּרוֹ וּלְבוּמִ מִּגְבוּבִּוֹ עֹבְבָּנִת בְּלְאָנִם מְּבַבַּ כְאֵבְעֹזְנַת עַבַּבִּר הֵּנְבִּנָוֹ עַלְלַבַּ כָא هِمـ بَاظِمَرُ مَنِهُ قَالَةٌ جِهِمُ فَا فِي فِي فِي اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عِلَيْهِ فِي فِي فِي ف

गृङ्ग्युप: בּפַּוֹבִים שַּבְיֹנִים לַאַ וּנִּמְעוֹנִ כִּוּ לַאַ בּפּוּבְמָא שַבוּ בַּבּ לָא וֹמִוּטוּוּ נְפְּבְּׁתְּה אָוֹ חְפְּשֶׁה לֵאׁ נִתּוֹ לְהְה לֵא אִתְיְהִיבָת לַהְ בִּשְּׁמֶר כי־ישכב

פַּתַח צַּהֶל מוֹמֶד צֵיל צִּשְׁם: וְהַבְּיִא אָת־אֲשִׁמִוֹ לֵיהוָֹה אֶל־

□☆☆: (@) קטָא נְנִסְלַח לֹוֹ מֵחַטְאַתִּוֹ אֲשֶׁר דְּחָב וִיִּשְׁהָבֵּיק לֵיה מֵחוֹבְתִּיה דְּחָב: ** לְפְּנֵי יְהְנְה עַל־חַטְּאָהִי אֲשֶׁר إجهد بإذرا باقترا جيجرا بهوا الحود يزدادا جبيه جدجه

הְבַלִים לָאִ יֹאָכֶל: خُر_ۃۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤۤ ڴڴڿؙڔڗۿٙڗڂڟٚڟۿؙڂڟۮؠ أحد טלאנ אָלְ הַאָּבֶׁלְ נִנְּמָהְמָּם נָאָבָרִ מִינְבֶּלְנִוּ לְאַבְּתָּא נִנִיִּבְּבוּן

> שעקיניןא לא יסק עלף: וט לומו שטבון באובע לא

אָבׁוּ לָא אִטְׁעַבוּני: אֹטַפּׁבוּכַט פֿכַספֿא או בוורוּטַא אַטוּגא לַנִּבַר נאָטַפּבלא לַא מֹכַבַע זַבְעָא וְהָיא אָמָא אַבֿר אַבי וֹשָׁכּוֹב וָת אָמָתָא

לְנְוֹנָת מַמְּכּוֹ וַמִּלָּא צַכְּנָא וווטו וט אַּמִּמוּט לַלַבָּם וּוֹ

בּאַשְׁמָא בַּרָם יִיָּ עַל חוֹבָתַיה

יְהֵי לְכוֹן מְרַחַל לְאַבָּהָא לָא בְּוֹלֵא נִים אִבּנִים שַׁלָּע הָּנָנוּ באילן במיכל יהנהושאו

> mingled together. a garment of two kinds of stuff neither shall there come upon thee thy field with two kinds of seed; a diverse kind; thou shalt not sow shalt not let thy cattle gender with Ye shall keep My statutes. Thou

she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

guilt-offering. tent of meeting, even a ram for a the Lord, unto the door of the And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the Lord to men enemin with the ram And the priest shall make

caten. forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

ממברת למר ופשמים: מישמי"ר בלש"ו, כמו פַוְיַיִין לְבַּחִייִ דְּמִית בְּיִרוֹן (מועד קמן יב:), שלנו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ה, ולשון שעמנו פירש מנחס, בגד, מנין לרבות הלבדים, למוד לומר שטמנו, דבר שהוא שו<u>י</u>ע עווין נוו, ואומר אני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור זה עם זה לחברו, למה נאמר, לפי שנאמר לא מְלָבַשׁ שַׁעַמְנוּ לֶּמֶר וּפִשְׁמִּים יַמְדָּוּ (דבריס כב, יאֿ), יכול לא ילבש גיזי למר ואנילי פשמן, מלמוד לומר (19) אח חקחי חשמרו. ואלו קו בסממך לא מרביע כלאים וגו', מקים אלו גורות מלך שאין עעם לדבר: ובגד בלאים.

(r,a,l ar:): נע): כי לא חפשה. לפיכך אין מייב עלים מימס, שאין קידושים קידושין, סא אם מופשה, קידושים קידושין ומייב מימס יסא בקריאס, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא מִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹח וגו' (דברים כח, נח), וְהְפְּלָח ה' אָם עַפְּקָּךּ וגו' (שם סדבר שלא למייבו מיחס, כי לא חפשס, ואין קידושים קידושין גמורין. ורבומינו (כרימוח יא.) למדו מכאן שמי שסוא במלקוח פדיין בכסף (מ"כ פרק ס, גגימין לע.): או חפשה. בשמר: בקרת חהיה. סיל לוקס ולה סול. יש על בית דיין לבקר לת המאורסת לעבד עברי שמותר בשפחה הכמוב מדבר (כרימות יא.): - והפדה לא נפדחה. פדוים ואינה פדוים, וקחם (02) בחרפה לאיש. מיועדה ומיוחדה למים, ומיני יודע לו דמיון במקרם. וצשפהה כנעניה שהליה שפהה והליה בה הורין

(שב) ונסלח לו מחשאחו אשר חשא. (רבות הת המויד כשוגג (כרימות ע.):

(23) וערלחם ערלחו. ולמממס למיממו, יסל למוס ונקמס מליסנום ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים.

ڴڒ۪ڟۺ תַשְּׁהָית אָת פְּאָת וְקָנֶף: ע לא תַּלְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא לְא תַּקְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא וֹלְאָ שׁמִוּדְנוּ: °° לְאִ עִאָּכֹׁלְוּ מַּלְ עַדְּבְׁם לְאִ טַׁנְּעַׁהְמִּוּ לְאִ עִיִּכֹּלְוּן מַּלְ גַּמָא לָאִ יְהוָה אֱלֹהִיבֶם: פְּרְיוֹ לְחוֹסֶיף לְבֶם הְּבוּאָתֻוֹ אֲנֵי אִבֵּיה לְאוֹסְפָא לְכוֹן עַּלַלְתֵּיה بَرَهُرُبُ بَيْنَامُرَهُم مِنْهُجُرِدٍ هُمَا بَجُهُمُهُ يَامُنَهُرُمُهُ مَنْجُرِبًا يُمَ ظِرِيْ طِيْسَ بَرَدِيْءِ حَرِيلِنِ: عَلَيْهِ طِيْسَةِ

ود هَرِّ مِارَدْرُ هِم جَمِهِ جَارَانْتِيمَ جَهُ לא תקנו בְבֶם אֲנֵי יְהֹוֶה:

ĬĢ∏: لَّامِ بِمِنْ لَا يَعْدُمُ الشَّامُ اللَّهُ اللَّلِي اللللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّالِي الللِّهُ اللَّالِي الللِّهُ الللِّهُ الللِّهُ الللِّلِي الللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِّلِي اللللِّلِي الللللِّلِي اللللِي الللللِّلْمُ الللللِّلِي الللللِّلْمُ الللللِّلِي الللللِّلْمُ اللللللللِّلِي الللللِّلِي الللللِّلْمُ الللللِّلِي الللللِّلْمُ الللللِّلْمُ الللللِّلِي الللللِّلِي اللللللِّلِي الللللِّلْمُ اللللْلِلْمُ الللللِّلْمُ الللِّلِي اللللْلِلْمُ اللللِّلْمُ اللِّلْمُ اللللِّلِي اللللْلِلْمُ اللللْلِلْمُ الللِّلْمُ الللللِلْمُ اللللْمُلِمُ اللللْمُ الللْمُلِمُ الللْمُلِمُ اللللْمُ الللْمُ اللللْمُلِمُ اللللْمُلِلْمُلِمُ الللْمُلِمُ اللْمُلِمُ اللللْ

שׁנבֹא אַנֹּג נְעוֹע: oe אָר שַׁבְּתְתַי הִשְּׁמֵרוּ וּמִקְדְּשָׁי יָתְ יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּ

אַבּיה קוֹדֶשׁ תּוּשְׁבְּחָן בֶּוֹדִם יָיִ: יַּג וּבַשְּׁנָּהוֹ הַרְּבִיעָּה יִהְנֶה כָּל^{ְ וּ}ִבְשַׁהָא רָבִיעֵיהָא יָהַי כַּלְ

אָלְא גֹֹן אֶלְבַוֹכְּגְן:

שׁנֹשׁמִנּוֹ וֹלֵא שׁמֹנִוּוֹ:

טְחַבֵּגְ וֹטְ פַּטְא בְּבְלֵּנְב:

לא טשנון בכון אָנָא גָּ: להלה בבשרכון ורושמון חביתין ַ עַּטְנִינְ וַטִבּוּכִן מַּכִ מָּנִע לָאַ עַטִּנוּוֹ

口はおて: אַבהא וטטטכן אַבהא הוגע

بخدي مَكَنَّهُ، فينا يُتَخْبا

praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit

thereof: I am the LORD your God. unto you more richly the increase the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of

nor soothsaying. neither shall ye practise divination Ye shall not eat with the blood;

the corners of thy beard. your heads, neither shalt thou mar Ye shall not round the corners of

Гокр. any marks upon you: I am the your flesh for the dead, nor imprint Ye shall not make any cuttings in

of lewdness. harlotry, and the land become full her a harlot, lest the land fall into Profane not thy daughter, to make

говъ. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

30

97

†z

'74 (40 T): מאימתי מונה לו, משעת נעיעתו (ת"כ פרשתא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, בהוייתו

שני פֿינו נפֿכל מוץ למוממ יכושלים, פֿלפֿ בפדיון, פֿף וס כן. ודבר וס סלוליס לס' סופֿ, שנשפֿו שס לשבמ ולסלל לשמיס: (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוב בו וכל מעשר סמרן וגו' קדש לס' (ויקרם כו, ל), מס מעשר

לכס מבואמו: אני ה". אני ס' סמבטים על כן, ונאמן לשמור סבטממי: היה ר' עקיבא אומר דברה מורה כנגד ילר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלטער בו הנה, לפירך נאמר להוסיף (25) להוסיף לכם חבואחו. המלוה הואם שמשמרו מהיה להוסיף לכה מנואמו, שנשכרה אני מנרך לכה פירות הנמיעות,

פלונית קשה ללאת (סנהדרין סו.): מפיו, לבי ספסיקו בדרך (סנסדרין סס:): - לא חעוננו. לשון עונוס ושעוס, שאומר יוס פלוני יפס לסמחיל מלאכה, שעה ו הוהכה להוכל מבהמת חולין ערם שתלה נפשה, ועוד הרבה: - לא חגדושו. כגון הלו המנחשין בחולדה ובעופות, פתו נפלה (62) לא האכלו על הדם. לסרנס פנים נדרש נמנסדרין, (מג.) אוסרס שלא יאכל מצשר קדשים לפני וריקת דמים,

הכחש שהוח רחב ויש בו שחי פחוח, וחחח למטה בקנטרו מקום חבור שני הלחיים יחד (שם כ.): אחרי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: באח זקנך. מוף הוקן וגבוליו, והן המש, שמים בכל למי, ולמי למעלה אלל (27) לא חקיפו פאח ראשכם. זה המשוה לדעיו לאחורי אונו ולפדחחו (מכוח כ:), ונמלא הקף ראשו עגול קניב, שעל

(שמואל־ב כא, ו), מוחבין עך בארך וחולין אוחם עליהם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע בלע"ו: שלינו נמחק לעולם, שמקעקעו במחע והוא משחיר לעולם (שם כא.): קעקע. לעון היקע אוקם (במדבר כה, ד), וְ הִיקְעָנוּם (28) ושרם לנפש. כן דרכן של אמוריים, להיות משרמין בשרם כשמת להם מת: וכחבת קעקע. כתב המתקק ושקוע

שם שושה כן השרך מונה שם פירומיה לעשומן במקום שהר ולא בארלכם, וכן הוא אומר וַיִּמֶּנְשִׁי רְבִּיִבִּים וגוי (ירמיה ג, ג): (92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במומר במו פנויס לביאס שלא לשס קידושין (מנסדריץ עו.): ולא חזנה הארץ.

וֹכֹּג זֹלִנְג אִטֹבַ צֹּב בֹּאַבֹּגֹכֹם לְאָ יְהוָה: (ס) <u>פֿרוֹ וֹעוֹ וֹנְרֵאִטִּ מִאֶּלְיֵנִינִּ אָדָּוְ טֵּעִים</u> בְהֶם צֵּנֵי יְהְנָה צֶּלְהַיכֶם: עוּבְּעַלִים אַלְיַהְבְּקְשׁׁנִי לְמְּמְאָבוּ לָאִ חִחְּבְּעִוּן לַאִּסְתַּאָבָא בְּחוֹן ※4-5%ほぼ

בְּצִּיְרָח מִכֶּם יִהְיָה לָכֶּם הַגַּרוּ (コロィ)

אַנוּ יְהוָה אָלְהוּכֶם: לי־גרים הייהם קאָרֶץ מִצְּרָיִם הַנְּרַ אִּטְּכָם וְאַהַבְּתָּ כִוּ כְּמִוּדִּ

בַּמִּאָבֻל יבַמָּשִּירֶה: « לאַ תַּעַשְׁיִּ עָלֵל בַּמִּשְׁבָּּת בַּמִּלְּדָּר »

אָטַכֶּם מָאָבֶא מָגַּבוֹם: יְהְנָה אֶלְהַיכֶּם אָּמֶּרְהוֹצָאָתִי

مُثَلَّا لَيْنَا مُثَلًا نَثِيْكَ خُرُفٌ لَأَنْ لِيَعْمِيمَ مُحْنَذًا يَغْمِيمَ لَيَنَا מַאַנוֹנ אָבוֹע אַבוֹנוֹגאַנ אָנֹפֿע מַנְוֹּנוֹאַן

בלמום יהון לכון אָנָא יִי

מאַבוֹא בּטֹגֹבום:

וְבְּמֶבְוּלְמָאֵ: はははははな せばははれる لتظخلانا

گرلت⊂با: ביה פוסף צבי בייריו הניתו א בוטיזור אמכון וטבסם בַיַּצִיבַא מָנָכוּן

בּאַבַעְּכוּן לָא חוֹנוֹן יָהֵיה:

וֹאָבׁוּ וֹשׁנּוּנוּ הֹפֹּכוּן נּיּנָבֹא

וְיִבְרַבַלְ מַאֶּלְבַלַ אָּנָא וֹֹ: lůříl Xä, ôtx מְּוֹבְוּעְ שַּׁלְנִּם וֹעַבַּוֹעַם מוֹ בַבָּע בַּסְבַּע בַּאַנְוֹנִיאַ

> אַלא גֹג אֶלְעַכּוָן: נאָבַ לָא טֹטַפֿוּנִוּ בָּטַב בַּבֵּנוּ וּוֹכִינִוּ

DEL L'GLX – ELWR GLWIG – OFF OF – SIX SUSTIVAL

The stranger that sojourneth with in your land, ye shall not do him

brought you out of the land of

I am the Lord your God, who ephah, and a just hin, shall ye have:

Just balances, just weights, a just

judgment, in meteyard, in weight,

Ye shall do no unrighteousness in

strangers in the land of Egypt: I am

shalt love him as thyself; for ye were

home-born among you, and thou

you shall be unto you as the

Egypt.

or in measure.

the Lord your God.

And if a stranger sojourn with thee

God: I am the Lord. old man, and thou shalt fear thy head, and honour the face of the Thou shalt rise up before the hoary

LORD your God. out, to be defiled by them: I am the unto familiar spirits; seek them not Turn ye not unto the ghosts, nor

במרב, ומגלה אומס מארלס: במדה. זו מדם הארן (ב"מ קא: בבא במרה פע:): במשקל. כמשמעו: ובמשורה. היא מרס ומועבה, וגורס לממשה דבריס האמוריס בדיין, מעמא את הארץ, וממלל את השם, ומעלק את השבינה, ומפיל את ישראל

המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרם דייון, שלם שיקר במדה הרי הוא כמקלקל את הדיון, וקרוי עול שנמוי ומשוקן

מאלסיך, שסרי דבר זס מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראה מאלסיך (שם): וחדרת פני זקן. ליוסו סדור, לא ישג צמקומו, ולא יסמור את דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלא כאסו, לכך נאמר ויראת (28) מפני שיבה חקום. יכול וקן אשמאי, מלמוד לומר וקן, אין וקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:):

עלס מיס ששמס ידוע למוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. לסיומ עסוקיס בס, שאס מעסקו בס אמס מַשַּּמָאין לפני ואני (וצ) אל חפנו אל האובוח. אוסרס לנעל אונ וידעוני (מנסדרין מס.). נעל אונ זס פימוס סמדנר משמיו, וידעוני מכנים

(30) ומקדשי חיראו. למיכנם למ במקלו ולמ במנעלו ובמפונדמו ובמבק שעל רגליו (יבמומ ו:). ומף על פי שמני מוסירכס

(35) לא חעשו עול במשפט. אם לדין הרי כגר נאתר לא מעשו ענל בַמִּשְׁבְּשְ (פּמִוּקְ עו), ותהו תשפע השנוי כאן, היא

ממעב אמכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו את מי אמס ממליפין במי:

על סמקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים סמקדש דומס שבם (יבמומ ו.):

(34) כי גרים הייחם. מוס שבך אל מאמר למברך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: טנבונם:

(33) א הונו. אונאם דבריס, לא מאמר לו אמש סיים עובד עבודה כוכביס, ועכשיו אחס בא ללמוד מורס שנהנה מפי

(38) אבני צדק. סס סמשקולות ששוקלין כנגדן: איפח. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר הוצאחי

יְהוֶה: (פ) בֿבַ מֹמֻפֹּסָּוּ וֹמֹמְנִינִם אָנִים אָנִי בּינִי וֹנַמֹּבּבוּוּ יָנִיבוּוּ אָנֹא יִי: וּמְׁמִּבְׁעֵם אָּעַבַּלָבְעַׁלָּעִּוּ וֹאָעַב

נטמבוו זט פֿב פֿוֹמִי וֹנִט פֿב

them: I am the Lord. and all Mine ordinances, and do And ye shall observe all My statutes,

Ζ٤

XX

ממישי וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר: יּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:בְּצְבֶּוֹנִי בַּאֶבוֹ: לַפְּלֶבְ מָנִע נּימָע מַם בַּאָבֶּגֹּ בַעָּר בְּיִשְׁרָאֶב אָאָר יִהַן מִיּרְעָּי אַנְתְּ מִבְּדָׁנְ וֹמִּבְאָבְ וּמִוֹ עַדֵּנֹרו نْعُرِ خُدْرُ نَشِلْعُرِ لِعُمْلِ غُنِهِ نَمْتَ خُدْرُ نَشِلْعُرْ نَنْشِكِ فُدُلِ

تۈڭك ظۆلە لاۋات:

בְּבֶוֹנִית אָבְוֹנִי

خَلَيْمُ:

בּלַקַ עַּיָּלָנִם אַטְבְּנִנ לְנִׁלָּנָע אַטְבָרֵנ

ְ יִבְמִאָּפַּטִׁמִי וְעִבְרַעָּי אָעָוִ וְאָנוּ

* אָת־עֵינֵיהֶם מִּן־הָאַישׁ הַהֹּוּא

וֹאָם עַהַּבְּם וֹהֹלָנִמוּ הָם עַאָּבֹּא

מוּבּׁמוּ לַמַּוֹ לַמָּבֶב לַמָּמוֹ הַמָּאָ

יּ וְנִיכְבַנֵּי אָנִוּ מִפַּנִבר מַּמִּוּ כַּיּ

יַרְנְּמונִיה בְּאַבְנָא: וְטַׁלַמִּגְ מַּמָּא בּוֹע וֹמִּבָאַב אַנוֹלַמַּלָא المنافؤلان الخنشلةح المنتال לבר מבני ישְרָאֵל ימן ניינריָא

ילאַוֹלא וֹם מִּלֵא בַּלוּדִמָּי: בּבונק לַסַאָּבֹא זֹנו מַלַבַּהָּנ אָבוּ מוּבְשְׁים יְתַבְּ לְמִוְכִּבַּ הַרוּאַ נַאֲשִׁיצֵי יָהֵיה מִגּוּ עַמֵּיה וֹאֹנָן אַשׂוֹ אַעַבַּלּוֹן בַּאָנְהָ עַבְּוּאַ נֹאָנֹאַ אָשׁוּן נִעַ בּוּנִוּן בַּאָנֹהָאַ

בּבול הְלָא לְמִקְשָׁתַ יְמִיה: בְּתְּלֵבְ לְבַלְעֵי בִרוּאָ בְּרִינִב מִנּוֹבְיִה לְמִלְנִי וֹמְבֹאֵלְ זֹנו מֹנִינִוּן מוֹ עּוֹבֹנֹא נֹאָם מִכְּבַּה וֹכְבַּהַנוּ הַּמַּא בוּנוּ

וֹמְּמִטְיַג אָׁנֹג אָטַבַּפֹּנוֹ בֿאָנַמַ עַעַנאַ נֹאָמָנִנ אָנֹא נֹטַ בַנּוֹנִג בֿינִבַבַבאַ

ונה בְּל דְשְׁעַן בְּחָעוֹ בְּחָשִׁי בְּחָשְׁעֵי

עווא יִבְסְעָּרוּה וַאָּמִיצִּי יָבִיהַ

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto all hide their eyes from that man, And if the people of the land do at

defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to

among his people, because he hath

I also will set My face against that

people of the land shall stone him

giveth of his seed unto Molech; he

of the children of Israel, or of the

Moreover, thou shalt say to the

And the Lord spoke unto Moses,

strangers that sojourn in Israel, that

children of Israel: Whosoever he be

shall surely be put to death; the

man, and will cut him off from

My holy name.

with stones.

will cut him off, and all that go man, and against his family, and then I will set My face against that

Molech, from among their people.

astray after him, to go astray after

אחבם. על מנת כן. דבר אחר אני הבחנתי במלרים בין מפה של בכור למפה שאינה של בכור, ואני הנאמן להפרע ממי שמומן

בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמָּהוֹן:

לומן (מ"כ פרשמא ד, ד): – עם הארץ. עם שבגינו נבראת הארן, דבר אחר עם שעמידין לירש את הארץ על ידי מלות הללו (ב) ואל בני ישראל האמר. עונטין על סלוסרום: מוח יומח. בבים דין, ולס לין כח לבים דין, עס סלרך מסייעין משקלומיו במלח לסונות את סבריות שאין מכירים בסס (ב"מ פא:):

(מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פסול מנין, מ"ל בממו מורעו למולך (שס ז. סנסדרין סד:): למען שמא אח מקדשי. את כנסת מזרעו בחן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובחו באש (דבריס יח, י), בן בנו ובן בחו מנין, חלמוד לומר כי מורעו נחן למולך (E) אחן אח פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עמקי ועומק בו (שם יב): באיש. ולא בלבור, שאין כל הלבור וכרחין: כי

(+) ואם העלם יעלימו. אם העלימו בדבר אחד סוף שיעלימו בדברים הרבה, אם העלימו סנהדרי קענה סוף שיעלימו ישראל שהיא מקודשם לי, כלשון ולא יַפַּלְלוּ אָם מִקְדְּשֵׁי (ויקרא כֹּח, כג):

(5) ובמשפחחו. אמר ר' שמעון וכי משפחה מה חמאה, אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה מוכם שאין כולם מוכסין, קנטגריגדולה:

וְנִיכְבַנֵּי אָנִוּ מִפָּנִב הַּמָּוּ: וְנְתַתֵּי אָת־פְּנִי בַנָּפָשׁ הַהָּוֹא וֹאָלְ בַיּיִבְּעָּהָם לְוֹלָע אַנִוֹבִינִים וּוֹּכִיבוּ إبرؤوك يؤكد بمجيب يجار يكذب يهزك بابمجير

אָלָּגְי נְּחַנְּחַ אֶּלְתַנֶּם: لْنِكَكَايَمُوْهِ نَكَدَدُوهُ عَلَيْهُم قَد النَّكَايُمِينَ النَّدِيا عَدَيْمِيا لِمَتَالِ عَلَيْمِيا لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِيا لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً النَّالِ عَلَيْمِياً لِمَا النَّذِيلِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِنَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّذِيلِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّالِ عَلَيْمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّذِيلِ عَلَيْكُمِي النَّذِيلِ عَلَيْكُمِي اللَّهِ عَلَيْكُمِياً لِمُتَالِقِينَ النَّذِيلِ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُوالِكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْ مِنْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمْ عَلِيكُمْ عَلَيْكُمْ عَلِيكُمْ عَلَيْكُمْ عَلِيكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ عَلِي عَلَيْك

אָנוֹם אָנֹי וְעוֹנִע מִלּגַהַמֶּכֵם: (12,0,) מבי ישְׁמַרְמָם אָטַרַחָּלְּיָר וַעֲּשָׁים מַ

נאמו לבק במנו בו: אַבָּוו וֹאָט_אַפֿוְ מַוָּט וּמִּטׁ אַבֿוּ בּׁוֹבְאָּנְהָ אָנְהָ אֶׁהָּבְ נִׁלַבְּלָ אָּנִרַ

מות־יומת הנאף והנאפת: اللهُمُ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّاللَّ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّا מיאָ השָאָר האָ אַלאָן השָאָ שוּאָאָ

וומטו אנוטם במוטם בם: אַבְיו עָרְוָת אַבֶּיו גִּלְּה מְוֹתְ עָרִי עָרִים עָרִיִם צַבְיּהִי גַּלִי אָהְקְּטֶּלְא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּבֹ אָח־אֵשָׁח וּוְבַר דִּיִשְׁכּוֹב יָח אָתַּח אַבּוּהָי

يَاتِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ الله לוּנְע וּנְּעְהָנְיִם מָבֶלְ מְּשִׁי אָנְקְּטְּלְאִ יִנְקַטְּלְנִוּ מַבְּוֹנִעוּוֹ וֹאָישׁ אַשֶּׁר וִשְׁכַּבֹ אָח־כַּלְחוֹ וּוָבָר דְּוִשְׁכּוֹב וָח כַּלְחֵיוּ

> וּאַמוּצִי יָתוּה מִאוּ עַמָּוה: וֹאִשׁוֹ זֹט בוּנִוֹג בַּאַנֹּהֵא בַבוּנִא

هُلَم لَا هُكِلَادِيا:

זְטְבֵון אֵלֵא זְן מִבַּבַּאַכֵּון: נטטבון גם פומו נסמביון

לַמְלָא עַוּנֶר: וטלמול אַבוּהו וֹאָמֶוּה לַמ אַבוּבוּ וֹנִים אִמּנִיב אִנִילַמָּלָא אָב, וּלַב וּלַב בּילוּם יַנַ

וֹנוֹ.פֹעֹא: نظظمرح ※丘心の八名 ילבר ביגוף נת אַמַע וּבַר

הַרְוּיהוֹן קַטְּלָא

שׁבְּלָא הַבַּרוּ קַמָּלָא חַנִּיבִין:

among his people. soul, and will cut him off from will even set My face against that spirits, to go astray after them, I ghosts, and unto the familiar And the soul that turneth unto the

De ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and

them: I am the Lord who sanctify And keep ye My statutes, and do

blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his shall surely be put to death; he hath curseth his father or his mother For whatsoever man there be that

surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth

their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered And the man that lieth with his

blood shall be upon them. have wrought corruption; their shall surely be put to death; they daughter-in-law, both of them And if a man lie with his

71

שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עבודמה (מנהדרין מד:): מלמוד לומר אחרי המיד בסכרמולא כל המשפחה בסכרמ אלא בימורין: - לזנות אחרי המידך. לכבות שאר עבודת אלילים שכולם מחפין עליו (שבועות לע.): - והכרחי אוחו. למס נאמר, לפי שנאמר ובמשפחתו, יכול יסיו כל המשפחה בהכרת,

(ד) והחקדשתם. וופרישומענודמ לליליס:

בְּרֹחְשׁוֹ (יסושע בּ, יע), חֿין נענש על מימחו, חֿלח הוח, שהוח גרס לעלמו שָּיֶסְרֵג: דמיו בו, דמיסס בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בסס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שס סו.), ופשומו של מקרא, כמו דְּמוֹ (9) אביו ואמו קלל. לרנים לאחר מימה (שם פרק ע, ג. סנהדרין פה:): דמיו בו. זו מקילה, וכן כל מקום שנאמר

לעובדי גילוליס: מוח יומח הנואף והנואפח. כל מימס סאמורס במורס קמס, אינס אלא מנק: קידושין, ועל איוו אשת איש מייבמי לך: אשר ינאף את אשת רעהו. פרע לאשת עובדי גילוליס, למדנו שלין קידושין (10) ואיש. פרט לקטן: אשר יואף את אשת איש. רט לאשה קטן (קידושין יט. סנהדרין יב:), למדנו שאין לקטן

(12) חבל עשו. גומי. לישוא אחריוא מבלבלין זרע האב בזרע הבן:

מניהם מות וומתו דמיהם בם:

בונכב: את וְאֶהָנוֹ וְלֹאֹהְנָה וְמָה * אַמָּה וִמָּה הֻוֹא בְּאֵיֹשׁ יִשְׂרְפָּוּ ַנְאָישׁ אַשָּׁרִ יַקָּה אָת אָמָר וֹאָת '

וֹאָט_וַלַבוֹלָוִי ĊLL الغُرْم غُمُّد رَقًّا شِحْدُنَا خِدُتَافًا بِـ

יוקתו דְמִיהָם בָּם: אָת־הָאִשֶּׁה וְאָת־הַבְּהַמָּה מִוּת جيون לרבעה אֹהָה וָהָרוּמָ لْغُمُّكِ خُمُّكِ فَكُلْدَ جُمْرِ فَحْرِ

`₩X: מּמִּׁם מֹבׁוֹנוֹ אַבְעַנוֹן צִּבְּבַע הַּוָּנִוּ מַסֶּר הוּא וְנְכְּרְתוּ לְעֵּינִ, בָּנֵי מבולש ושיא שלאט אָם מבונעו י אַבָּיו אַן בַּעַאָפָן וָרָאָב אָעַ וְאָישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אָת־אֲחֹתוֹ בַּתַ־

خۇڭ⊏ ھۋ□:

בַּמְלָא עַוּיִבְין: שבוגעון אַטַלַמָּלָא יַטַלַמַּלָן מהכבי אטא טומילא עלדוו בישכוב יה דכורא

מִנעה הַמִּאין בִּינִיכון: וְלַבוּוֹ וֹמִינִי וֹוֹטַׁנִוּוֹ וֹלַאִ טַּבִי, אַמַּע מִיצַר חַטָּאַין הִיאַ בָּנוּרֶא וּלְבָר דְּיִפָּב יָת אָהָתָא וְיָת

וֹנִע בֹּמִּנִבְא טַלַמָּבְעוֹ: בּבּהוֹבא אַטַּלַמָּלָא וִטַּלַמִּי,

אִנִילַמֹּלְא וִנִילַמֹּלְוּן בּׁמֹנִבְא לְמִמְּלָס בַּעּ וֹטִלַסִּוְלָ

שוְבוּנוֹ וֹלַבֿוּג: לַלָּנֹא עוּא וֹוֹמִשׁוּגוּוּ לָגִּינִיּ אַבוּהו או בַת אָמֶיה וִיְחָזֵי יָת אַלַר דִיּסָב יָת אַָחָתֵיה בַּת

בְּנֵי עַמְּהוֹן עָרְיַה צָּקְהַה נַּלִּי מבויטע וניגא טטוג זע מבויטיע

מׁבּוֹנִר בַּמִּיִנִ וֹנִכְרָתִּי הָּנִינִם ווהשיצון פורורון מגו עמרון: מִלְרֶה הָעֶּבֶׁה וְהָוֹא גִּלְתָּה אָתַ וְהִיא הָנַלֵּי יָה סוֹאֲבָה דְּעַהָא אַאָּבּוּב אָמַר אָשׁי וּוְּבָר דְּיִשְׁפַּוֹב יָה אָמָא טוּמְאָר

> blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

wickedness among you. and they; that there be no shall be burnt with fire, both he her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

Sī

Þτ

their blood shall be upon them. they shall surely be put to death; shalt kill the woman, and the beast: beast, and lie down thereto, thou And if a woman approach unto any

iniquity. nakedness; he shall bear his hath uncovered his sister's of the children of their people: he and they shall be cut off in the sight nakedness: it is a shameful thing; nakedness, and she see his mother's daughter, and see her his father's daughter, or his And if a man shall take his sister,

cut off from among their people. her blood—both of them shall be she hath uncovered the fountain of hath made naked her fountain, and shall uncover her nakedness—he woman having her sickness, and And if a man shall lie with a

(13) משכבי אשה. מכנים כמכחול נשפופרה (עיי קנהדרין נה.):

- מספן, שם שמם מסן, ולצון יוני סוא סן אמם: - סכמובין כאן שמיסן לאימור, שנשא את חמותו ואמס (מנסדרין עו:). ויש מרבותינו שאומריס (שס) אין כאן אלא חמותו, ומסו (14) ישרפו אחו ואחדן. אי אמה יכול לומר אשמו הראשונה ישרפו, שהרי נשאה צהימר ולא נאפרה עליו, אלא אשה ואמה
- מורס סַשְּׁמָת, שְׁרֹף וְבַנֶּס, סמעס אֹת מצירו מדרך מייס לדרכי מיתס, על אתת כמס וכמס: ַ שְׁׁם בְּלְ סַמְּּקְמּוֹם (דבריס יב, ב), סרי דבריס קל ומומר ומס אילנום שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם מקלס על ידס אמרס מסקל. קל וחומר לאדם שיודע להבחין בין עוב לרע וגורס רעה לחבירו לעבור עבירה. כיולא בדבר אחה אומר אַבֶּד מְשַבְּדוּן (15) ואח הבהמה חהרונו. אם אדם מעא נסמה מה מעאה, אלא מפני שבאה לאדם מקלה על ידה, לפיכך אמר הכמוב
- המקום לבנות עולמו ממנו, שוחמר עולם קטֶד יִבְּנֶה (מהלים פע, ג): (ענסדרין נמ: לשון ארמי מֶרְפָּס (צראשית לד, יד), מִפּוּדָא. ומדרשו (מנסדרין נמ:) אס מאמר קין נשא אמומו, מפד עשס

מוֹלֹם וֹמֵאנּ: לַאַ תְּנַלְת כַּי אָת־שָׁאָרָוֹ הָצֶּרֶה المُكَرِّبِ عُلِيْنِ عُمَّاكًا تَعْنَيْنِ عُكُنِكَ الْمُكْرِينِ عُكُنِكَ الْمُكَانِينِ عُكُنِكَ الْمُكَانِينَ

אַנונים וֹמִטוּי: עָרְוַת דֹּדְוֹ וּלְהַה הַטְּאָם יִשָּׂאוּ וְאָישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּבֹ אֵת־דִּדַרְוֹי

ַּנְבְּר הָוֹאַ עֶּרְוָתְ אָהָיו גִּּלָה וֹאָגָאַ טַמָּצִר עַמָּ עַבּאָ בוֹמָאַ מָאַגּוֹ אַנוֹגוּ

מְבָּרְאַ אֶּנְבֶבֶם שָּׁמְּרָ לְאָבֶר בָּרִי: שׁבּׁיִג אַנְבֹּם נִיאְבֹּא אַנְבּׁם בֹּאָבָא אַנְבּׁבּ رد خرے מְאָפֹּסְ, וֹהֹאָ, עִים אָנִים וֹלְאָ בֹּלְ בִּינִ, וֹנִהְבָּבׁוּוֹ יִנִינִוֹ וֹלְאִ וּאָמֹבׁשֶׁם אָטַבַּלַבְעַפַּעָּ, וֹאָטַב

אַבְּעַ הַמֵּנ נֹאַבֿע בָּם: אַנִי מִשְׁבְּחַ מִפְּנִיכֶה כֵּי אָּטַ־כְּלְ־

بلخم אָנִי יְרוֹנָת אֶלְתַיִּכֶּם אַמָּרַ לְבַּהְמִּט אָטָבּי אָבֹוּ זְבָּט טַלְב לְמֶנִנִי זְטַבּי אָבַהּ הַּבְּבָא אַ אַבְעָּטִים נַאָּנָג אַטַּוֹנָדָּי לַכָּם נִע אַבּעָּרוּן נַאָּנָא אַטַּנִנָּה לַכִּוּן לאָמָּׁר לַכְּם אַמַּם מַּיִּרְהָּוּ אָנִרַ

בּבַבַלְטִּג אָנַבֶּם מִן_בַּהַמָּנִם:

חובחון יקבלון: לא שׁנּבֹּ, אֶבׁ, וֹש בֿוֹ, בַּשׁי, בּ נַּבֹּ, المُلْدَن كَانُهُ عَالَىٰ خُمُلًا لَهُمُ لَا لَكُمُ لَا لَهُمُ لَا لَهُمُ لَا لَهُمُ لَا لَهُمُ لَا لَا لَهُمُ

: לונדונן: ינל, עולעון ולללון גלא ולע אַטַבוּני, מָנוֹטַאָ בַאַטַבוּני, דישכוב

يَخ، يَحُم لِحَد نِسِيل: מְבַבְּוֹלֵא בִיגא מָבְוֹלֵא בַּאָבוּנִיוּ וּלְבָר דְּיִפָּב יָת אָמַת אָדוּהִי

ממגל יהכין לתמן למתב בה: טַרובון יָהְכוּן אַרְעָא דַּאָּנָא וני לב לומו ונים

מומבי זהרון: זט פֿל אַלָּוֹן הַבַּרוּ וַנְחַוּטִ באָלא מוֹלִג מו פֿבמוכון אַנו لْكُمُ لِتَكْرِدِ خُلُوْلِ لَائِدٍ كَيْمُدٍ لَكُمْ نَتْحَدًا خَنْفِيقٍ. مَثْمَنْهُ

באַפֿבומות וָהָכון מִן עַּמְמַנִּא: שׁלִר וּוֹבֹחָ אָנֹא וֹן אֶלַעַכוּוְ נאַמבום לכון אַשון שובשון

> shall bear their iniquity. hath made naked his near kin; they nor of thy father's sister; for he nakedness of thy mother's sister, And thou shalt not uncover the

bear their sin; they shall die his uncle's nakedness—they shall uncle's wife—he hath uncovered And if a man shall lie with his

nakedness; they shall be childless. hath uncovered his brother's brother's wife, it is impurity: he And if a man shall take his

therein, vomit you not out. whither I bring you to dwell and do them, that the land, statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

- ממנט: ה, ט), וכן אחום מגורם אם. והעראה זו נסלקו בה רבומינו, (יבמום נה:) יש אומרים זו נשיקם שמש, ויש אומרים זו הכנסם (18) הערה. גלס, וכן כל לשון ערוס גלוי סוח, וסוי"ו יורדה בהיבה לשם דבר, כמו זעוס, מגזרה נלה קם נלה זע (הסהר
- (91) וערות אחות אמך. שנה הכתוב באוהרמן, לומר, שהיוהר עליהן בין על אחות אביו ואמו מן האב, בין על אחיותיהן
- עריריס יסיו, שאס אין לו בשעת עבירס יסיס כל ימיו כמו שסוא עכשיו (יבמות נס.): מקכחים חלו, ערירים ימומו, ערירים יסיו, ערירים ימומו חם יסיו לו בשעם עבירם, לח יסיו לו כשימום, לפי שקוברן בחייו, במרגומו בְּלָח וְלֶד, ודומה לו וְסָבֹינִי הֹוֹלֶךְ עֲבִירָי (ברחֹשים מו, ב), יש לו בנים קוברן, חין לו נים מח בלח בנים, לכך שִׁנֶּה בשני (02) אשר ישכב אח דדחו. המקרה הזה גה ללמד על כרה ההמור למעלה, שהוה בעונש הליכה ערירי: מן האם (שם נד:), אבל ערות אשת אחי אביו לא הווהר אלא על אשת אחי אביו מן האב:
- בם טט מלוכם סמכם: (12) גדה הוא. סשכינה הואת מעודה היא ומאוקה. ורצומינו דרשו (שם נד:) לאקור העראה גד כנדה שהעראה מפורשת
- (23) ואקץ. לשון מימום, כמו קַנְּמִי בְּמַיֵּי (ברמשיח כו, מו), כמדם שהוא קן במוועו:

אָמֶּבְ יַיִבְיַבְעַיִּ לְכֵּם לָמִּמֶּא: بجذك بينور مبرؤن بهبيئرن אָנוַנְפְּטְנִיכָּם בּבְּבַעָּנִי יִבְעוֹרְ تهٰظ٪ حَهٰئِد لَحٰۃ بُمُوٰۃِد מפמיר השָהרֶה לשְמֵאָה ובֵין־הְעָוֹף לִמְסָאֵבָא וּבֵין עוֹפָא מְסָאַבָּא لبختخيت

خالاً بالا خر: יְהְוָה וִאַּבְּדֵּל אֶהְכֶם מִן־הַעַּמָּים יי והייקם לי קדשים בי קדוש **אַנ**י

וֹבׁלְמִׁנְ אָטַׁם בַּמִּנִנִים בַּם: (פּ) מ"ר אָני אָרֹאשָׁה בִּי־יִהְנָה בָּמָבּן אָנֹב אָנִ יְדִּעֹנִי מָנֹה יוּמָחִי בָּצֶבֶן

> באַפְבוּישִׁית לְכוֹן לְסַאָּבָא: נפשה בבעירא ובעופא לְבַבְּיִא וֹלָא טַהַּפֿגוּן וֹע וֹטַפּׁוֹאָ בַּגוֹ בּגוֹ בַּגֹוֹאִ

> עלבר או אַשָּׁא אָבוּ, וֹבוּ, בַבוּוָן كَلْمُدُ: מו מממיא למהני פַּלְחִין לביש אָנְא גְיָ וֹאַפְּבִישִׁים זְטְׁכִוּן וטבען פֿבֿמּו פֿבּימָתו אָבוּ

> זְהְהוֹן קַמְּלָא חַיִּיבִין: באַבְנָא יַרְנְיִמוּן לבון או וַכורו אָהַקְשָׁלָא

> > set apart for you to hold unclean. the ground teemeth, which I have fowl, or by any thing wherewith your souls detestable by beast, or by the clean; and ye shall not make and between the unclean fowl and the clean beast and the unclean, Ye shall therefore separate between

they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death; divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that should be Mine.

you apart from the peoples, that ye

And ye shall be holy unto Me; for I

the Lord am holy, and have set

their blood shall be upon them.

97

IXX

The Haftara is Amos 9:7 - 9:15 on page 156. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

אַלְטְׁם לְנָפֹּח לְאַבְיּסְּפֹּא בֹּהַפֶּוּנִי: מִנִים לָאַ נְסְׁטַּאַר בַּהַפָּנִים: י אָלְ_עַכְּעַׁלִים בּּוֹלָ אַעַרְן וֹאָמִרְטַּ בּּוֹ, אַעַרוּן וִמִּמָר לְעִוּן מִּלְ א^{מניר} ניַאַטָּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה אֱמָּר נַאֲמַר יִיְ לְמִשֶּׁה אֵימַר לְכְהַנַיָּא

ڹڂڰ۬ڶڹڹ ﴿ خُهٰمًا لِأَهْجُنِا لَٰخِكُثُلِ لِخُكُلُا خُهُمُنِا لَحُهُّدِينَا لَٰخِكُدُنِا בְּיִ אִם לְהָאִירְוִ נִיפְּרִב אֵלְיִוּ אֵלְנִיוּ לְפִׁרִיבִיה בְּפִרִיב לִיה

> dead among his people; shall none defile himself for the Aaron, and say unto them: There Speak unto the priests the sons of And the LORD said unto Moses:

daughter, and for his brother; father, and for his son, and for his him, for his mother, and for his except for his kin, that is near unto

מסורס לך לממאס בין שנשמט רובו של סימן, לנשמט חליו, וכמס בין רובו לחליו מלא שערס: אשר הבדלחי לכם לשמא. (פב) והבדלחם בין הבהמה המהורה לממאה. אין לריך לומר בין פרס לממור, שסרי מוצדלין ונכרין סס, אלא בין

מליו עול מלכות שמים: ו הפי שבשמים גור עלי, הלמוד לומר והבדיל ההכם מן העמים להיוה לי, שההה הבדלהכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל רבי אלעור גן עוריס אומר מנין שלא יאמר אדס, נפשי קנס בבשר חויר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומס אעשס (62) ואבדל אחכם מן העמים להיות לי. אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו, אתם של ובורדונלר ותביריו, לאקור:

ושגגמס מטאמ, וכן בכל חייבי מימות שנאמר בסס כרת: (TS) כי יהיה בהם אוב וגוי. כאן נאמר בסס מימס, ולמעלס כרמ, עדיס וסמראס במקילס, מזיד בלא סמראס בסכרמ,

ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה (ת"כ שה ג): מלליס, מלמוד לומר סכסניס: בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע: בני אהרן. ולא בנות אסרן (קידושין לס:): א (ז) אמור אל הבהנים. למור, ולמרמ, לסוסיר גדוליס על סקעניס (יצמות קיד. מ"כ פרשתה ל, ה): בני אהרן. יכול

(ב) כי אם לשארו. מין שמרו מלמ משמו (שס ד):

- iadx: אַלְיוּ אַשֶּׁר לְאִרְהְיְהָה לְאִישׁ לָה לִיה דְּלָא הַנָּה לֹּבְּרַר לַה וַלַאֲחֹתִוֹ הַבְּתוּלֶהֹ הַקְּרוֹבֶה וָלַאֲחָמִיה בָּתוּלְהָא דְּקָרִיבָא
- ھُلُـٰھُك: לِي يَرَقِيُكِ بَجْدُهُدُكَ كِي يَهُدُهُدُ مَا يَعْدُنِهُ لَعَالَ الْحَدِيَةِ عَدِي يَعَدُرُهُ لَا يَعَدِي الْ ֿ קַרְחָהׁ בְּרֹאִשְּׁם וּפְּאָת וְקָנָם וּפָּחָא דְּרִקְנְהוֹן לָא יְגַלְּחוּן לְאַ_(כּ, יקרחה)[קּי יִקְרְחָיּן לָאִ יִמְרְטִין מְרַטַ בְּרִישְׁהְוֹן
- מַלוונבם וְנִיוּ לְבָהֵ: אַמָּג יִרוָֹר לָחָם אֶלֹהַיהָם הַם יְחַלְּלֵוּ שָׁם אֶלְהַיהָם כִּיּ אָתַ קושָים יהיו לאלהיהָם וָלָא
- ביקלוש הוא לאלקוו: زېښر ډריײַר מאַישָה לָא יַקְּחוּ אַשָּׁר זְנָה וַחֲלְלָה לָא יִּקְּחוּ
- לענה אָלָנ יְתוֹע מִלצַהַהְכֶּם: הָוּאַ מַקְרָיב קַדִּשׁ יְהְיָה לֶּךְּ בֵּי iąrwi cryn-zao gdir

- جَمَلَحِ لِنتَيْكِ: לֹא ִשְּׁמָּא בַּעַלְ בְּעַמְּנְיִ לְחֵחַלְּוֹ: לֵא ִיִּסְתְּאַב בְּרַבְּא בְּעַמֵּיה
- אָלבוֹעוָן אַפּוּן מִלּוֹבֹלוֹ וּיִעוֹן אָבו זֹט לוּוֹבְנִיֹּא בּוֹ לוּוֹבּוֹ ולא וטבען מָּמָא בַּאָלַטַבען كدبضرا نبيا كثب يختبيا
- רוא קַרְם צֶּלְהֵיה: מבהלה לא וסבון אבו שביש אַטַּעָא מַמְּהָגָא וּמָעַלָא לַא
- بركد شحرا: ici čl št. dra šta it אָבְבוֹיב בוא מִבִּבוּר בּיוּשׁ וטֹלבּאַהוּנע אָבו וֹט לוּוֹבּן

- himself. husband, for her may he defile near unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is
- profane himself. chief man among his people, to He shall not defile himself, being a
- make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon
- shall be holy. God, they do offer; therefore they made by fire, the bread of their God; for the offerings of the LORD and not profane the name of their They shall be holy unto their God,
- her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is
- holy. I the Lord, who sanctify you, am God; he shall be holy unto thee; for for he offereth the bread of thy Thou shalt sanctify him therefore;
- **gq**): (٤) הקרובה. לרצות מת המרומה (שם יב. יצמות ק.): אשר לא היוחה לאיש. למשכצ: לה ישמא. מלוה (מ"כ
- לסמלו, לסממלל סוא מכסונמו: של מקרא לא יטמא בעל בשארו, בעוד שהיא בתוך עמיו שיש לה קוברין, שאינה מת מלוה, ובאיוה שאר אמרמי, באותו שהיא (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא יממא לאשמו פקולה שהוא מחולל זה זעודה עמו (שה מו. יזמות כז:), וכן פשומו
- ולני יודע שהיה שרמת: . אחת, מלמוד לומר לא ישרטו שרטמ, לחייב על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו ימירה היא לדרוש, שהיה לו לכחוב לא ישרטו ישרמו שרמת. לפי שנאמר בישראל (מכות כא.) וְשֶׁבֶט לְנֶפֶשׁ נֹה הִפְּנוּ (שם כת.), יכול שרט תמש שריעות לה יהה תייב אלה וּרְסִיּעָנִי יסחׁ מייב, לכך נחמר לחׁ יגלמו, שחינו מייב חלה על דבר סקרוי גלוח ויש בו סשחחס ווסו חער: ובבשרם לא ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאה זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחיח (ויקרא ימ, כו), יכול לקטו בְּעַלְקַט קרמס, מס כאן כל סראש אף לסלן כל סראש במשמע, כל מקוס שיקרם בראש, ומס לסלן על מם, אף כאן על מם (מ"כ פרק א, לא יסא חייב על כל סראש, חלמוד לומר בראשס, וילמדו ישראל מסכסנים בגזרס שוס, נאמר כאן קרחס ונאמר לסלן בישראל (a) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם אף ישראל הווסרו על כך, אלא לפי שנאמר בישראל בין עיניכס, (דבריס יד, א) יכול
- (a) קדושים יהיו. על כרמס יקדישוס בימ דין בכך (מ"כ פרק מ, ו):
- מחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עו.): ספסולים שבכסונס, כגון בת אלמנס מכסן גדול, או בת גרושה וחלולה מכסן הדיוע, וכן שנתחללה מן הכסונה על ידי ביאת (ע) אונה. שנבעלה בעילה ישראל האפור לה, כגון הייבי כרימות או נתין או ממזר (יבמות פא:): הללה. שנולדה מן

نهٰتاء: (۵) אָטַ־אָבְּיִנְ ְ נַיִּא מִטַבְּבֶבְע בַּאָש לָמִסְמִּי מִפְּרִישָּׁת אָבִיּהָא הִיא יבון אָּגְהַ כְּנִין כֹּג נוֹנוֹץ לְזְוֹנִים יבום וּבור כַּנִין אָנַג נוֹמַנַץ

וללבוו לא ופורם: עַבְּנְדְיִם אָתַראָמִוֹ לָאִ יִפְּרָע וּמִבְא אָנוַיִּדְוּ לִלְּתָּה אָנוַ ייצַק עַל־רֹאִשְׁוֹ שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָהֹ إبركيرأ برذئاك يريهؤاد يؤنوك

לְאָבָׁו וּלְאִמוֹ לָאִ וֹמַמֵּא: " וֹמֹלְ בֹּלְ ַנֹּפְׁמִּׁנִי מִוֹנִ לְאִ וֹבֹאִ וֹמֹלְ בֹּלְ נֹפֹּמִּנִי מִוּנִאְ לֹא הֹתִּלְ

: בווֶבו مُمْثَلًا فيمُنَانِ جُكِيْدٍ، مُكِيْدٍ جُرِّدٍ خَرِيرٍ فيمَا لَحِينِهِ ַ ¡הַבְּּלְ אָת מִקְּדַּשׁ אָלְהָוֹיִוּ בְּּי נֵּנֶוֹר · וּטָוֹ בַיַּטַלַבַּׁהָתְ בַּאָ בֹגָּא וֹבָא יַטָּוֹ מַלַּבַּהָּא בָא וֹפַּוָל וֹלָא

ישראל ן הוא אַשָּׁה בִבְּתוּלֶיהָ יָקְח:

द्वाद्वा द्वाद्वार द्वा अक्षाः אָת־אַלֶּה לָא יָקְּח בֶּי אָם־ אַלְטָּנֶהְ וּגְרוּיִשְׁהֹ וַחֲלְלָהׁ זֹּנְהֹ

רְהַנְה מְקַדְּשִׁי: (ס) י וֹלְאָבוֹעַכְּׁלְ זַבְׁתֹּוְ בַּׁתֹּשִׁיוּ בָּי אָנִי וֹלָאִ זָעִילְ זָבְׁתִּיִּ בַּתְּשִּׁיִּ אָנִי

משטלא בנולא ששולר:

ולְבוּמִוְנוֹ לָא וֹבֿוּמ: לנו בומונו לא לבכו פובות לובלוש למלקה יש לדוהיא ドアニニ لكركاترح בוְיִהַיה מִשְׁהַ הַיִּשְׁיה הַיִּשְׁהַ בּי ドバロアログ מאָעוניי

לְאַבוּהִי וּלְאִמֶּיה לָא וֹסְהָאַב:

בַּאֶּלְבִינִי הַּלְנִיוּ אָּלָא נִוֹ: וְנוֹלְ יָתְ מַלְּדְּשָׁאִ בַּאֶּלְנִיהִ

וְבוּא אַטְּקא בִּבְּקוּלַהָא יַפַב:

: لالْتَالَيٰ لا אָלִבוּוֹ בְּתוּלְתָא מִמַּמִּוּה וַסַּב מֹמֹמֹנֹא נֹע אַבֶּוּן בָא נֹפַּד אֹבֹמֹלְא יִמְטַבֹרָא וֹנִזְלְגַא

אָלָא וֹן מִלַבְּאָנִי:

שיי וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר: יִּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

she shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if

cjotpes: of his head go loose, nor rend his the garments, shall not let the hair and that is consecrated to put on head the anointing oil is poured, among his brethren, upon whose And the priest that is highest

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

говъ. his God is upon him: I am the To lio gnimions of the anointing oil of sanctuary of his God; for the sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his profaned woman, or a harlot, these A widow, or one divorced, or a

LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

Sī

Þτ

٤ī

71

π

6

:gaiyses And the LORD spoke unto Moses,

- לפתוח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין נמ: מ"כ): (8) וקדשתו. על כרחו, שלם למ רלם לגרש, סלקסו וימרסו עד שיגרש (יבמות פח:): קדוש יהיה לך. נסוג בו קדושם
- עליו ארור שוו ילד, ארור שוו גדל (שס נב.): בדבר (פנסדרין נא.), וסכל מודיס שלא דבר סכמוב בפנויס: אח אביה היא מחללה. מללס ובומס את כבודו, שאומריס (9) בי חחל לזגוח. כשממלל על ידי זנים, שסימה בה זיקה בעל, וזנהה או מן האירופין או מן הגשואין, ורבומינו נמלקו
- (10) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשים יוס (פנסדרין כב:):
- ולאמו לא ישמא. לא נא אלה לסמיר לו מת מנוס (שם מו: מ"ר שם ד): (II) ועל כל נפשח מח. נלסל סממ: נפשח מח. לסביל רביעים דס מן סמם שמעמל נלסל (נויר למ.): לאביו
- שאינו מחלל בכך אם סעבודה, שהחיר לו הכחוב, הא כהן הדיוע שעבד אונן חלל: גדול מקריב און, וכן משמעו, אף אס ממו אביו ואמו אינו לריך ללאמ מן המקדש אלא עובד עבודה: ולא יחלל אח מקדש. (21) ומן המקדש לא יצא. אינו סולך אחר הממה (מ"כ שם ה. מנהדרין יח). ועוד מכאן למדו רצוחינו (שם פד.) שנהן
- (11) וחללה. שנולדם מפקולי כסונס:
- (15) ולא יחלל זרעו. סא אם נשא אחת מן הפסולות, זרעו הימנה חלל מדין קדושם נהונה:

ڲٛۮؚڷؚ؞ڔ؞ בּבּר אֶלְאַנִילִן לֵאמָר אַנִּת מִלְּילִ מִּם אַנַּיוֹן לְמִימַר וָּּבַר

לוּבְבָּנֹא בַּבְם אֶּלְבִינִי: קום לַאִּ יֹפְׁרָב לְנַבְּלֵנִית לְנִים מוּמָא לָאִ יִפְּרָב לְפַּרָבָּאִ " מִצַּרְשֵּׁדְּ לְדֹרֹהָם אֲשֶׁר יַהְנֶה בוֹ מִבְּנָדְ לְזְבֵיהוֹן דִּיהַיְ בֵּיה

approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed Speak unto Aaron, saying:

אָן מֻּבוּיִמֹּ: יְקְרֶבְאָישׁ עִּוּרְ אַוֹ פַּסְּחַ אָוֹ חַבֶּם בְּקָרַבְ גָּבָּרַ עֵּוֹיִר אַוֹ חַגִּיר אֹוֹ בָּי בְלְ־אֵישׁ אֲשֶׁרְ־בָּוֹ מִיּם לָא אֲרֵי כְלְ וְּבָר דְּבֵיה מוּמָא לָא

קרים או סריע:

or anything too long, or he that hath any thing maimed, approach: a blind man, or a lame, hath a blemish, he shall not

For whatsoever man he be that

פּי אָנְ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְנֶה בְּוֹ שֶׁבֶר אִי גְּבָר דִּיהִי בֵיה חְבָר רְגְלְא

אַן שַׁבֶּר יָדָא:

proken-handed, or a man that is broken-footed, or

لَـُلاِّح لِهُا لِمُكَالًا لَلَّهُ:

that hath his eye overspread, or is ot ctook-dacked, ot a dwarf, of

: <u>ئا</u>ھُلا אַן גָרֶב אַוּ יַלֶּפֶּת אַוּ מְרָוֹתַ אִוַיִּבְל אִוַ דְּל אִׁן שַׁבַּלָּלְ בַּהְּנִיִּוּ

מָנִיס פַּהָדִין: להנוני או זובן או הזון או או גבון או דוקא או חקיו no man of the seed of Aaron the stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his

לַלְבָּׁלָא וֹנו לַנּוֹבְּלָנִיֹא בַּוֹנִ באטען פטלא לא יקרב בְּלְ־אֶׁישׁ אֲשֶׁרְ־בָּוֹ מִוּם מִנֶּרַעַ בְּלְ וְּבֶּר דְּבֵיה מוּמָא מִנַרְעָא

offer the bread of his God. blemish; he shall not come nigh to the Lord made by fire; he hath a To sgnirafio and raffo of dgin amos priest, that hath a blemish, shall

אָלְבְיוּ לְאִ וֹנִּהָ לְעַלֵּוֹיִר: אָת־אִשֵּׁי יְהוָהַ מִּיִם בֹּוּ אֲת לֶחָם هَٰتُلَا بَحَثَا رَهُ نَفِهَ خُبَطُرُنِهِ לא ולוב ללולא: מומא ביה וָת קוּרְבַּן אֶבְהַוּה both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

ימן־הַקּדְשָׁים יאַכֶּל:

ت ݣْݣْيْتْ ݣْݣْرِبْد ْمْݣَلْهْدْ بْنْكَلْهْدْتْ خْدْلْمْدْ بْنْ خْدْلْمْدْتْ خْدْلْمْدْتْ خْدْلْمْدْ

לירשוא ימן לירשוא ויכול: **%**CLL

(עו) לחם אלהיו. ממכל מלסיו, כל סעודה קרויה למס, כמו עַצַּד לְמָס רַצ (דנימל ה, מ):

(OS) או גבן. שוריליול"ש בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושוכב (שס מג:): או דק. שיש לו בעיניו דוק שקורין עיל"א (שס ועינו אחם קענה, או שוקו אחם ארוכה מחברתה (שם מ:): שקוע בין שמי סעיניס, שכומל שמי עיניו כאחת (בכורות מג:) 🗈 : שרוע. שאחד מאיבריו גדול מחבירו, עינו אחם גדולה

(13) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרנ, כמו קקריבָסר נָא לְפָּמָמֶן (מלאכי א, מ): חרם. שמועמו

(בכורות מת.): מרוח אשך. לפי התרגוס מרים פַּמַדִין, שפתדיו מרוםמים, שבילים שלו כתומין. פתדין כמו גידי פַמַדַּו (דברים כח, כו), כשסמוך גרב אלל חרם קורא לילפח גרב, וכשהוא סמוך אלל ילפח קורא לחרם גרב, כך מפורש בבכורוח יום המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחיץ הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר ובגָרֶב ובֶּמָרֶם שמין סס: גרב. זו סמרם, שמין סינש מנפניס ומנמרן: ילפה. סיא מזוים סמלרים, ולמס נקראם ילפת, שמלפפמ וסולכת עד מלוון, שסוא דומה למולעת אותו החוע, וכן כינוהו מכמי ישראל במומי הצכור חלוון נחש עִינֶב (שס): גרב וילפוז. מיני שסיא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, והחוע הזה פוסק את העוגל ונכנס בשחור. ומרגום מבלול הִילִיז, לשון לח.), כמו שַּנּיִמֶשׁ בַּדְּקְ (ישעים מ, כב): או חברל. דבר המבלבל אם העין, כגון חוע לבן הנמשך מן הלבן ופוסק במירא,

(12) כל איש אשר בו מום. לרצומ שלר מומין (מ"כ פרקג, ל): מום בו. צעוד מומו צו פסול, הל לס עצר מומו כשר: יִּבְלֵנוּ (טְּנוּבַ מִי נִוּ):

למס נאמרו קדשים קלים, אם לא נאמר סיימי אומר בקדשי סקדשים יאכל בעל מוס, שמלינו שסומרו לור, שאכל משה בשר (22) מקדשי הקדשים. אלו קדשי סקדשים: ומן הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי סקדשים, לחם אלהיו. כל ממכל קרוי למס:

₩<u>₩</u>□: יְחַלֵּלְ אֶחַ מִּלְּהַהְּי בֵּּר אֲלֵּג יְהַוְּהַ מִנְּמָא בֵּיה וְלָא יַחֵילְ יָּה ្ជ ប្រជុំដែល កុង ម៉ែល ដុំបាញ់ ដុំប្រជុំ ក្រុង ក្រុងក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង אַף אֶל־הַפַּרְבֶת לְא יָבֹא וָאֶל־ בָרַם לִפָּרוּכִהָא לָא יִיעוֹל

「位に数人: (E) CIĞL

אֶל־אַהַרְוֹ וּמַלֵּיל מֹשֶה עִם אַהַרוֹ וְעָם

אין ווּגא וַיְרַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמִלֵּיל יִיָּ עִּם מֹשֶׁה לְמִימָר:

ء انتادر معلية، ختدنهد عجم لخم رزؤلها

מַלְּהַמֶּים לֵי אֲנָי יְהַוְּה: יְחַלְּלִי אָּעַ־שָּׁם לַּדְשָׁי אָשֶׁר הַם

מלפני אַני יהוה: מַלְיִוּ וְנִכְּרְמְּה הַנָּבָּשׁ הַהָּוֹא בְּנֵירִישְׁרָאֵלִי וְשְׁלָּאֵלִי יִשְּׂרָאֵלְ בָּוֹרִם יִנְ וּסְאִיבְּתִייִם ڰْح_لَظُلُمْنَا كَيْمُل نَظْلَابِمِن خُطِيلُمَيْةِ י אָּגְחָו אַמְּבְוַלְבֹוֹדַ מִכֹּלְ זַבְהֹכֹם עָבַר בִּוֹלְבַב מִכֹּלְ זַבְהֹכִוּן אָמָר אַלהָם לְדוֹרָתֵיכֶּם כָּלְ־

מּלֵבְׁהָּגְ אָבְרָגְאָלָא גְּן מִלְבַּהְעַנוּ:

نْݣْرِ خَرْ خَرْدُ فَتَيْتِ، نُمْتَ خُرْ خُدْ، نَمْنُهُنْ:

אָלָא גַוֹ: בעיבה. באוו מטבהו טבת. וֹמְבֹאֹב וֹלַא וֹנוֹלָוּן וֹנו מִמּא אָל_אַבוּרְן וֹאָל_בֿוָּנוּ מִבּּנִיל מִם אַבּוֹרָן וֹמִם בַּנִוּנִינוּ

מו שבתו אלא גל:

am the Lord who sanctify them. profane not My holy places; for I because he hath a blemish; that he veil, nor come nigh unto the altar, Only he shall not go in unto the

his sons, and unto all the children So Moses spoke unto Aaron, and to

of Israel.

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

IIXX

ŧΖ

٤٦

name: I am the LORD. and that they profane not My holy Israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

before Me: I am the LORD. that soul shall be cut off from having his uncleanness upon him, of Israel hallow unto the LORD, the holy things, which the children generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

מפורש בזבחים (קא:): המלואים, אבל בחום ושוק של קדשים קלים לא יאכל, שלא מלינו זר חולק בהן, לכך נאמרו קדשים קלים (מ"כ פרק ג, ח), כך

- (שסי.): ולא יחלל את מקדשי. שאס ענד, ענודמו ממוללם לספקל: (ES) אך אל הפרכת. לסוום שבע סומום שעל ספרכם: וואל המזבה. סמינון, ושניסס סונרכו לסכמב, ומפורש במ"כ
- (24) וידבר משה. המנוה הואם: אל אהרן וגר ואל כל בני ישראל. להוהיר בית דין על הכהנים (שם יב.).
- אשר הם מקדישים לי. לרצות קדשי כהניס עלמן: בימי טומאאן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, סרם המקרא ודרשהו: (2) ויבורו. אין נויכה אלא פרישה, וכן הוא אומר וַיַּנְוֹר מַשַּׁמַבִי (יחוקאל יד, ו), נַוֹרִי אָחוֹר (ישעיה א, ד), יפרשו מן הקדשיה
- (ובמים מג:): וגברוחה וגוי. יכול מלד ום ללד ום, יכלם ממקומו וימיישב במקום אמר, שלמוד לומר אני ה', בכל מקום אני: הכמוב מדבר, על כרחך ממשמעו אמה למד, במי שעומאמו פורחת ממנו הכמוב מדבר, וזהו האדה שיש לו עהרה בעבילה וכוי: ושמאחו עליו. ומומאה האדם עליו. יכול בבשר הכחוב מדבר ומומאהו של בשר עליו, ובעהור שאכל את הממא . אם כן קרבו מסיריו, ואם מאמר שלש כרימות בעומאת כסנים למה, כבר נדרשו במס' שבועות (1.) אחת לכלל, ואחת לפרע במ"כ (פרשמא ד, 1), וכי יש נוגע חייב, אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין חייבין עליו משום טומאה, אלא שהרי נאמר כרם על האכילה צלו את אהרן שתי כרימות זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייב לא הולרך לחייבו על האכילה, וכן נדרש קדש לא מגע, (ויקרא יב, ד) אוהרה לאוכל, ולמדוה רבוחינו (ובחים לג:) מגזירה שוה. ואי אפשר לומר שחייב על הנגיעה, (ε) בל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמרה הוסרת הכילת קדשים במומחה בלשון נגיעה, בכל

מְמֵנוּ מִבְבַעַ־זְבַנִּ ממאַ יְפֹמָת אַנְ אָנְתָּ אַמְּבֶע בַּבְּלְ מְמֵנִ נִפְּמָא אַנְ נִּבָּע מֹב אַמֶּוֹב יִמְבְוֹב וְהַנְּנְתְּ בְּבְלִיךְ יִיכִּוּלִ מִּב בְּיִבְבָּנִ יּבְיִלְבִּ אַרוּעַ אַוּ זְּב בַּמַּדְשִׁים לַאַ יאַלַל סְנִיר אַוּ דָאִיב בְּקוּדְשַׁיָּא לָא

¡מְמָאַבְוָ לְכְּלְ מִּמְאָנִי: אַהָּב יִּסְׁמַאַבְלְוּ אַנְּ בֹּאֹבַם אַהָּב בּיִבְּטַׁאַב בּיִבי אַנְ בַּאַנָּהָאַ אָרַאָּיִתְ אָׁמֶּר וֹנְּתּ בַּבֹּלְ בַמְּבוֹ אִנְ נִּבַר בַּנִלְבַר בַּבַלְ בַנַוֹמָא

جْر אִם_בُטַא בַּהַבוּ בַּפָּוֹם: הְעָּרֵבְ וְלְאִ יֹאָכַלְ מִן הַפֵּרְשִׁים עַּד רַמְשָׁאִ וְלָאִ יִיכוּל מִן ° 'נְפָּׁהְ אֵּהָּׁר ִ שִׁנַּתְ בְּנִ וְ וֹמְלֵאֵר מַר - אֵנָהְ דִּיִקְרַ בַּיָּהְ וִיהֵי טְּסָאַר

מִן־הַפֵּדְשִׁים בָּי לַחְמִוֹ הְוּא: نظٰא עَهُمُ لَمُ لَلَٰ لَهُلَالِ يَجْذَرُ الْخَلَالِ يَجْذَرُ الْخَلَالِ يَجْذَرُ الْخَلَالِ يَجْذَرُ

לְּמְמְאֵבְרַבְּרָהְ אָּנִי יְבִּיְרִי: ג וְבֵלְיֵה וּשְׁרֵפְּה לְאׁ

אָלָּגְיִ נְּעַנְעַ מִּלַבְּשָּׁם: עַּלְיוֹ הַשְׁא וּמֶתוּ בִּוֹ בְּיִי יְחַלְּלְּוֻׁהִּ יְקַבְּלִוּן עַלְּוֹהִי חוֹבָא וִימוּתוּן

حتا نهٔ دُند جي نهج خ ځيه: י וֹכֹּלְ_זֹנְ לְאִ_נֹאָכֹּלְ לַבְּהָ שִּוָּהָֹּב

> בושוט מגיש מכבע זרעא: אַישׁ אָישׁ מְגָּרַע אַהַרֹן וְהָוּא וְּבָר וְּבָר מִזּרִעָּא רַאַהַרוֹוְהוּא

דיקקאב ליה לכל קאוקמיה:

בְּנִינָא: طيلهزه څڅتيا هخن، خهتيد

לַחָמֶיה הוּא: כן ייכול מן קודשוא אַרי וכמוגל אָמֹאָא ווֹשׁבּי וּבַעַר

לְאָסְׁעַאָּבְאַ בַּעַ אָּנָא גָּיִ: יאַכֿע וֹבֹילָא יַנְיבֹינִא לָא יִיכוָע

بْرَكِيْ شِيرًا: ביה אַרי יהַלהנה אָנָא יִי لْمُظُلِّهُ عُلَا مُمُطِّلُفِ لَا لِمُ الشَّهُ لِيَصْدِيا يَن مُصْدَن مُنظِدٍ لَا لِمُ

ביכול קודשא: שוְעַבָּא בַּבְּעַנְא נַאָּנִינָא לָא וֹכֹא טוּאָוֹנּוּ לָא הכוּא לוּבֹהָא

> flow of seed goeth out; the dead; or from whomsoever the toucheth any one that is unclean by until he be clean. And whoso shall not eat of the holy things, Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of

whatsoever uncleanness he hath; whom he may take uncleanness, be made unclean, or a man of swarming thing, whereby he may or whosoever toucheth any

unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such

of the holy things, because it is his be clean; and afterward he may eat And when the sun is down, he shall

himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn

the Lord who sanctify them. die therein, if they profane it: I am charge, lest they bear sin for it, and They shall therefore keep My

eat of the holy thing. priest, or a hired servant, shall not of the holy thing; a tenant of a There shall no acommon man eat

- (+) בכל שמא נפש. למי שנעמל למל:
- אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, ווסו כוימ: לכל שומאחו. לרבות נוגע בוב, וובס, נדס, ויולדת: (פ) בכל שרץ אשר ישמא לו. בשיעור סרלוי לממל (מ"כ פרק ד, ד), בכעדשה (מגיגה יל. מ"כ): או באדם. במת:
- (א) נפש אשר חגע בו. באחד מן העמאים הללו:
- (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש בינמות (עד:) נתרומה, שתותר להכלה בהערב השתש: מן הקדשים ולה כל
- ומשל, אלא עומאה אכילה צביה הבליעה, אסור לאכול בקדשים, וצריך לומר וערפה, מי שיש במינו ערפה, יצא נבלה עוף עמא (8) גבלה ושרפה לא יאכל לשמאה בה. לענין המומאה הזהיר כאן, שאם אכל נצלה עוף מהור שאין לה מומאה מגע הקדםים:
- (9) ושמרו אח משמרחי. מלאכול מרומס במומאם סגוף: ומחו בו. למדנו שסיא מימס בידי שמיס (מנסדרין פג.): שלין במינו מרפה:
- לפיכך מושב זה נקוד פחח, לפי שהוא דבוק, ואיזהו מושב, זה נכלע שהוא קנוי לו עד היובל, ואיזהו שכיכ, זה קנוי קנין שנים (10) לא יאכל קדש. במרומה הכמוב מדבר, שכל הענין דבר בה (שם פג:): חושב בהן ושכיד. מושבו של כהן ושכירו,

إكثا جدرجير نوش جبرا وجفا اجترا يجدد بجوت عبرا

בְּיֵנֵא בּטַּׁרוּמָת תַפּּבְּיִה לָא חִילְוּנִי וּבְּת־כּבְוֹן בָּי תִּהְיָה לְאָנִשׁ זְרַ וּבִת כְּהִין אֲבִי תְּהֵי לְנְּבַר

נאֶכֶל:

אַבוּיה האבֻל וְכְלְ־יָּוֹר לֹא־יִאַכַל מִלְהְיִמָּא יַּצִּבוּהָא מִיכוּל וְכְל אָלַבְבּׁנְע אָבְנְעַׁ כּּנְענּיְבְיִע מִלְטִם לַבּּנִע ה וּגְרוּשְׁׁה וְזֶּבַעַ צֵּיוֹ לְהַ וְשִׁבֶּה וּמִתְּרָבְא וּבָר לֵית לַה וּהְתִּרִּ וּבַת כֹּהֵן בָּי הַהְנֶיה אַלְמָּנָה וּבַת כָּהִין אֲרֵי הָהֵי אַרְמָלְא

%u_ūḍ৯@: إزواء بيونونمن فإذر ززيرا كأكيرا إرأعاء مادونون يدأند إنهاا לי וֹאֲנִה פּֿנֵרִאִּכֹּלְ בְּׁבְּהָה בֹּהֵּלִינְעִ װְלְּבָר אָבֵּנְ זִכְנְלְ פִּוּבְהָא בֹּהָּלְנְּ

אַמִּלְּע וִיקַבָּלוּן

וֹבֹא וֹנוֹלְבֵוּ אֵנוַ לֹּבֹוֹהְוֹ בֹּוֹנוֹ וֹלְא וֹנוֹלְאוֹ זֹנו לוּבֹהְוֹא צַבְּנוֹנוֹ

نَشُلُكُمْ كُلَّا كُمُّلَا تُلْدُرُكُ لِذَالِكُ نَشِلُكُمْ ثِنَا لِمُتَظَلِّهِ لَا كُلُو ذَنْ:

ו), סום קבר מת עלמו, כך נדרש במפרי (נשה לב):

(15) ולא יחללו וגרי. לסמכילם לורים: מולין, וסן נעשין מרומס (פסמיס לב.):

לנינות (שם קת:):

(בו) לאיש זר. ללוי וישראל:

יְהְוָה מְקַדְּשֶׁם: (פּ)

בּאַכֹּלִם אָטַ בַּוֹנְתְּיִם בּּי אָנִי וְטִיבִּין בַּמִיצִּבָא

^{אלימי} ניְדַבֶּר יְהְנָה אָל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

שייגא בשם, בא הכמוב ולמדך כאן, שאין גופו קנוי לאדוניו לאכול במרוממו (יבמום ע.):

IOI

שמדברים באדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹאֹם יְמֵי כְּוֹכוֹ יְבִיּחֹ אֹמוֹ (במדבר ו, יג), סוח יביח את וכן ויקבר אמו בבַּיחׁ (דברים לד, שמרגס בְּמֵיכְּלְסוֹן בְּמוֹמַבְּא, שלא לצורך מרגמו כן: והשיאו אוחם. זס אחד מג' אחם שסיס רבי ישמעאל דורש במורס (16) והשיאו אוחם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיהס, שהובדלו לשם תרומה וקדשו, ונאתרו עליהס. ואונקלות

(14) בי יאבל קדש. מרומס: ונחן לבהן אח הקדש. דבר סראיי לסיום קדש, שאינו פורע לו מעום, אלא פירום של

ומן שסורע קייס (יבמום פו.): וכל זר לא יאכל בו. לא בא אלא לסוליא אם סאונן שמוםר בסרומס, ורום אמרםי לך, ולא (13) אלמנה וגרושה. מן סמים סור: וורע אין לה. ממנו: ושבה. סמ מס ים לס ורע ממנו, מקורס במרומס כל

(11) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. אלו בני סשפחות, ואשת כהן אוכלת בתרומה מן

סמקרא הזה, שאף היא קנין כספו (כמובות נו:), ועוד למד ממקרא אחר כל עהור בביתך וגו' בספרי (קרח יו):

לְבְּנִוֹלְא נְת קּוּדְשָׁא:

עולוני לְאֵ יִיכוּלְ בִּיה:

לוּדְשַׁנְא לָא שׁנכוּל:

apart from the holy things. shall not eat of that which is set married unto a common man, she And if a priest's daughter be

house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his purchase of his money, he may ear But if a priest buy any soul, the

יאַכְלוּ בְלַחָהָוֹי: הוא נאכל בו ויליד ביהו הם פקפיה הוא ניכול ביה וילידי

בומוה אַנוּן וַיְכְּלוּן בְּלַחְמֵיה:

DEL L'ALX - ELWR XCIT - WA'W' - WAITICUS XXII

fith part thereof unto it, and shall through error, then he shall put the Þτ And if a man eat of the holy thing

there shall no common man may eat of her father's bread; but

father's house, as in her youth, she child, and is returned unto her

widow, or divorced, and have no

But if a priest's daughter be a

things of the children of Israel, And they shall not profane the holy give unto the priest the holy thing.

LORD; which they set apart unto the

the Lord who sanctify them. they eat their holy things; for I am iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

sayıng: And the Lord spoke unto Moses,

91

٤ī

71

444: ַלְבְרִיּלָם אָּמֶב<u>ַּ</u>נְלֵבִינִ לִּיהַנָּה كُلْ فَاللَّهِ مُرْجُحُ لِللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ עול בוֹמְנִאָּכְ אַמְּנִי וֹלֵנִים וּמִוּ וּיִנִנּיִּא בּוֹמָנִאָּךְ וּיִלֹנִים אַישׁ אִישׁ מְבֶּית יִשְּׁרָאֵל וּמִן־ לְחִוֹן נְּבָר נְּבָר מִבּיָה יִשְּׂרָאֵל خْدِ خُتْرٌ نَشِلَهُمْ لَهُمَلَكُ لَاكْتُكُ الْمُمَا خُدِ خُتْرٌ نَشِلُهُمْ أَنْ مُلَا تجد څر هتيا نڅر ځئد نڅر

יון היקרבון קָדָם מַבְּיל עָם אַבַרן וִעָּם בָּנוֹהָי

בּבּהבות וּבְּגוֹים: יי לְבַׁגַּנְכִים טַמָּנִם זַּכְבַ בַּבַּבֶּב לְבַגַּוֹא לַכִּנְן הָּלִנִם בַּבַּ

° בָּלְ אֵׁמֶּבְ בַּוֹ מִוּם לָאִ עַלֵּוֹנִינוּ כַּלְ גַבִּינִ מִוּמֹא לָא עַלַּבִּיוּ

בַּעוֹבוֹא בֹאמוֹבוֹא וּבֹהֹוּהֹא:

וֹאָנְהָ כֹּנְ וֹלַבְנוֹת זְבַעַ הָּלְמִנִם בי־לֹא לְרָצִיוֹן יִהְיָה לְבֶם:

מום לָא יָהֵי בֵיה: בְּלְּגָּוֹא הַּלְנִם נְבִוּ לְבַהַּנֹא כַּב לבוא או ללבלטא לטוב. או نظتر ÄĽι

אָב, לָא לְבַהֹּלָא וֹבִי, לְכִוּן:

ע אָן וֹבֹבֹע אָן יִנֹבְ אָן וֹבְבֹפֹע לְבְצְּוִן בְּלְ־מִנִם לָאִ יִהְיָה בִּוּ: בּבַּקר צַּוֹ בַצָּאַן מָמָים יָהָיָה יג עַיהוְה קְפַּלֵּא ַנֶּדֶר ׁצָּוֹ לְנְדְּבְׁה

מַבְבָּטְאַ בַּבְם יֵנִי: וֹשׁנּוֹבְלֹגֹא לָא שׁשׁנּוּן מֹנִינוֹ מֹכִ לא טֿפֿורון אַכָּון פֿבֿם וֹזֹ או זללן או עולן או שווון הוג או שביר או פסיק

יייור נשה שריע וקליט גדבה ^{וחור} ۲۰۳۲: **المُناتِّدُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ ا** מבים מל המוָבָּח

حَمُ يَكِرُ لِـ لَا يُخِيلَ حَرِيلُنَا لِمُشِلَا

תַּעֲשָׂר אַתְוֹ וּלְנֵגֶר לְאַ יִרְצֶּר:

לא ועבה: לבלטא טּהֿכור וָטוּה וּלָנִדְרָא ixal

> burnt-offering; brought unto the Lord for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

the beeves, of the sheep, or of the offer a male without blemish, of that ye may be accepted, ye shall

бі

not be acceptable for you. that shall ye not bring; for it shall But whatsoever hath a blemish,

be no blemish therein. be perfect to be accepted; there shall of the herd or of the flock, it shall uttered, or for a freewill-offering, in fulfilment of a vow clearly of peace-offerings unto the LORD And whosoever bringeth a sacrifice

of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it short, that mayest thou offer for a hath any thing too long or too Either a bullock or a lamb that

(13) נדריהם. סריעלי: נדבותם. סריוו (מגילס מ.):

- זכר בבקר בכשבים ובעזים. אלל לעולם סעוף אין לריך מתוח וזכרוח, ואינו נפקל למוס, אלא בחקרון אלר: (e1) לרצונכם. הגיאו דבר הראוי לרצוח אחכם לפני, שיהא לכם לרצון, אפיישמנ"ע בלע"ו. ואיזהו הראוי לרצון: המים
- (12) לפלא נדר. להפרים נדינורו:
- שלמבטן: לא חקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, ועל שמיעמן, ועל וריקם דמן (ממורס ו:): ואשה לא חחנו. אוסרם מזוימ, וכן ילפס ולעון ילפס כמו וַיִּלְפֹס שָמְעוֹן (שופטים טו, כט), שאמוים בו טד יום מימה, שאין לה רפואה (בכורוס מא.): של עין שנסדק או שנפגס (בכורות לת.), וכן שפתו שנסדקס או נפגמס (שס למ.): יבלת. ורוא"ס בלע"ו: גרב. מין (22) עורת. שם דבר של מוס, עוְכוֹן בלשון נקבס, שלה יסה בו מוס של עורם: או שבור. לה יסיה: חרוץ. רים
- (23) שרוע. אברגדול מחניכו (בנוכוח מ.): וקלוש. פרקוחיו קלומוח: נדבה חעשה אחו. לנדק סנים: ולנדר.

- (92) לרצוכם חובחו. ממלמ וביממכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:
- מ, אחו ואח בנו. אף בנו ואומו במשמע (מולין פב.):
- (82) אחו ואח בנו. נוסג בנקבס, שלפור לשחוע סלס וסבן או סבם, ולינו נוסג בוכריס, ומומר לשחוע סלב וסבן (מ"כ פרק
- (עם למ:):
- יג:): משחתם. קפולְסוֹן: לא ירצו לכם. לכפר עליכס:

. אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה (פטוק יח) איש איש, לרבוח את הנכרים שנודרים נדרים ונדבות כישראל (חולין מומים לקרבן בני נח אלא אם כן מחוסרי אבר, ואח נוהגם בבמה שבשדוח, (חמורה ז.) אבל על המובח שבמשכן לא מקריבוה, (32) ומיד בן נכר. נכרי שהציא קרבן ביד כהן להקריבו לשמים. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלא נאסרו בעלי

מובם סגוף סול, וכל מובם סגוף נוסגם בין בארן בין במולס לארן (קידושין לו:):

ואפילו ממאה, לכך נאמר בארלכה, לרבות כל אשר בארלכה, שאי אפשר לומר לא נלטוו על הסרום אלא בארץ, שהרי סרום בְמִימִיס (עמום ו, יא), בְּקִיעוֹם דַּקּוֹמ, וכן קנה המרומם (שבת פ:): - ובארצכם לא חעשו. דבר זה למרם שום בהמה ומיה בכליועודן בכים: ומעוך. מהגומון דְמְּכִים, וֹסלשומו בּחֹרמים, לשון כמישה: וכתות. מהגומון דָרָשָׁים, כמו שַבַּיִמ שַבְּיִזל למ:): נחוק. מלושין ביד עד שנפסקו חומים שמלויים בקן, אבל נמונים הם במוך הכים, והכים לא נמלש: וכרוח. כרומין (24) ומעוך וכחות ונחוק וכרות. בדיליס אובגיד: מעוך. ביליו מעוכין ביד: כחות. כמושיס יומר ממעוך (בכורות

למובה: לא ירצה. היום סקדש בה לרלום, סוי הומר ום סקדש סמובה (מ"כ פרק ו, ו):

ממני מַּגַבַבַּבוּ אָנָג גַּבוֹנַב: o∈ בַּיִּנְם תַּרוּאָ יֵאָבֶלְ לְאַ_תוֹתָירוּ

עּמְאָבוּן מִנְּיה עַע צַפְּרָא אָנָא בּוּוֹמָא הַהוּא וְהָאָבִיל לָא

לא הקסון בְּיוֹמָא חַר:

morning: I am the LORD. ye shall leave none of it until the On the same day it shall be eaten;

שבם גל לַבַּהָּנֹא לַכִּוּן שֹבּסוּן:

shall sacrifice it that ye may be thanksgiving unto the LORD, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

in one day.

accepted.

shall not kill it and its young both And whether it be cow or ewe, ye

30

67

/.7

97

Sz

77

an offering made by fire unto the thenceforth it may be accepted for from the eighth day and

be seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall When a bullock, or a sheep, or a

:gaiyse

And the Lord spoke unto Moses,

be accepted for you. a blemish in them; they shall not their corruption is in them, there is your God of any of these, because foreigner shall ye offer the bread of

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

Neither from the hand of a

לבגולם טוּבּטוּ:

⁶² וְבֶּרְי תִּוְבְּחִוּ מֵבְּחִרתּוֹדֶה לַיהְוֹוָה נַצְּבֵּיר תִּבְּסִיּן נִבְּסִי תּוֹדְתָא

השְׁחֲשׁי בְּיִוֹם אֶחֲד:

⁸² וְשִּׁוֹר אִוּ־שְָּׂר אִתַּוֹ וְאָתִ-בְּנֹוֹ לְאִ וְתִּוֹרְתָּא אִוּ שִׁיִּתָא לַה וְלְבָּרָה

حُطُلِظًا هُيُّكِ حَينَتِكِ: ימיוֹם הַשְּׁמִינִי נְהָלְאָה יֵרְצֶּה קין שְּבְעָּת יָמִים תַּחַת אָמָּוֹ מִיבְעָת יָמִים שָּׁוֹר אַוֹ־בֶשֶׁב אַוֹּ־עֵוֹ בָּי יִנְלֵּד

נִיְדַבֶּר יְהֹזֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

﴿20: (۵) מְשְׁמִים בְּטִם מִנּם בְּם לְאִ יָרְצִּיּ אָרֵי חָבִּיּלְחוֹן בְּחִוֹן מִיּמָא مُ كِلْمِتُ يُولُمُ مُولِ مُولِا يُؤِلُ مِن بِهِ طِيدِ اللهِ كِيْرُمُونا مَوْلًا هِذِلًا هِذِلًا هِذِلًا هِذِل

יות ליוני: עַלְנְיִנְיִנְיִ וְלְאַנְאַכֵּם לְאִ וְנִינִינִ לְאִ עַלָּנְבֵיוּן בָּנִים וֹלִ ⁺² ומהוצ ובתות ונתום ובליות לא ודמרים ודרסים ודשליף

לונבלא לבם ול: ₽₽₽₽ ילְעַלְאָּע יִעָרָהָּי בַּתַר אַמֵּיה וּמִיוֹטָא הָמִינָאָר וטובור ווהו שבעא יומין שור או אַמַר או עו אַרי

خديا څ۶ څرڅنې نديا څحيا: וּמִהַ בּּוֹ בַּבְּר לַאָ עַלֵּבַוֹנִתוּ אָטַ וּמִהַ בּּר הַּמִּמָהוֹ לָא טַלַבוּוּן

וּבֹאֹבֹהֹכוִן לָא עַהֹּבַּעוּן:

غَدُر نبائب: יי וְאָׁמִוֹשִׁ מִגֹּיְטָּ, וֹגֹֹאָם שִׁלֵם וֹטִמֶּבוּן בּפּוָב, וֹטַגִּבָּבוּן יָטִבוּן בּ

יְרוָה מְקַדִּשְׁכֶּם: וֹנְלֵבַהְשִׁי בֹּטִיִּבְ בַּנֹוֹ וֹמְבַאֵּלְ אֵנִי וֹאָטַלַבַּהְ בֹּנִי בַּנִּי וֹמְבַאֵּלְ אֵנָא וֹלָאִ טַּׁטַלְּלָנְ אָּטַ הָּסֹׁם לֹּבְהָּג וֹלָאִ טַּטַׁלְוּוֹ זִטְ הָּמָא בַּלוּבַהָּג

יְהְוֶה: (פּ) خِكْلُول خُرُّت جُهُجِيكُنَ هُلَا لِيُوَجُرُنِهِ خُولِير خُرِيا كِهُجُونِ עמועיא אָרְכָם מַאָּרָץ מִצְּרָים דְּאַפּיק

ردس וַיְדַבֶּר יְהַוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: װִמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בַוֹם מוצַּבְי: שַׁלְבְאָנִ אִנְיִם מִלְבְאָנִ לְבָתְ אָבֶנִי לְּהַחְ מוּמְּדֵרִּ יְהַנְּה אֲמֶּר לְהוֹן מוּצִּדִּיָּא דַּייָ דְּהָשְׁרְ يَتِد جُرِ خُرْرُ نَشِلَجُرِ لَجُمَلُكُ مَرْبِ مَع خَرْرَ نَشِلَجُرِ لَقَامَهُ

מוְאָבְעוֹנִהֶם: (פּ) עֹהְמִּי מִּבָּׁע עִיאָ לַיִּעוָֹע בַּכִּע מִלְבָאַבְעָבְהָה בֹּלְבְעָלָאָבָר לְאָ נּ וּבֹיוָם וַמְּבֹבוֹלָג מִּבַּע מִּבַּעוֹן

אַמָּב שַׁלַבְאָנ אָטָם בַּמנָהַבָּם:

אַכֶּר מוֹצְבֵּי יְהוֹה מִקְרָאֵי קֹֹדֶשׁ

ئ مُكَالِمُ حِباء

וֹטַביוֹ מִעְּרָ מִינִישְׁ אָבָיוֹ אָנּוּוֹ

מַּמְשָׁע וֹמִים שַמְּמָּע מִלְאַכִּע מִשָּׁא וִמִּוֹ שִׁעַהַּבִּיד עַבִּידְהָאַ

לכַל מוְעַבַנוֹכוּוֹ:

עמלבען מַבְּטָא עִיא בוֹבִם וֹנִ מְמְּנֵת כַּנִישָׁ כָּלְ מְּבִינָא לָא ובונמא מבומאנו מבא מבנא

جَنَٰذِربرا: אבול מועדוא דין

> commandments, and do them: I And ye shall keep My

And ye shall not profane My holy am the Lord.

the Lord who hallow you, among the children of Israel: I am name; but I will be hallowed

Egypt, to be your God: I am the that brought you out of the land of

IIIXX And the LORD spoke unto Moses,

even these are My appointed seasons. proclaim to be holy convocations, seasons of the Lord, which ye shall and say unto them: The appointed Speak unto the children of Israel,

dwellings. sabbath unto the LORD in all your shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye the seventh day is a sabbath of Six days shall work be done; but on

appointed season. which ye shall proclaim in their the Lord, even holy convocations, These are the appointed seasons of

די. דע מי גור על סדבר ואל יקל בעיניך: להוסיר אלה שמהה שמיעה על מנת כן, שהם לקבוע לה זמן הכילה, כבר כמיב וּבְשַׁר זֶבַּם פּוֹדַם שֶׁלְמֶיו וגו' (ויקרה ז, מו): אנד פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין ליום אחד, שחסא וביחתן על מנת לאכלן בומנן: ביום ההוא יאבל. לא בא מחשבת פסול לא יהא לכס לרלון. דבר אחר לרלוינס, לדעחכס, מכאן למחעסק שפסול בשחיעת קדשים (חולין יג.), ואף על (30) ביום ההוא יאכל. לא בא לסוסיר אלא שמסא שמיעס על מנמ כן, אל משמועוסו על מנמ לאכלו לממר, שאס ממשבו בו

(IE) ושמרחם. זו סמשנס (מ"כ פרק מ,ג): ועשיחם. זס סמעשס:

- "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "
 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 "

 " . אין עושין לו נס, שכן מנינו בחנניס מישאל ועוריס שלא מסרו ענמן על מנס סנס שנאמר וָבֵן לָא יָדִישַ לֶבֶוַא לֶךְ מַלְבָּא וּגוי (דניאל יכול בימיד, מלמוד לומר במוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנח למוח, שכל המוסר עלמו על מנח הנם, (22) ולא החללו. לענור על דְּבָּבִי מְזִידִין. ממשמע שנחמר ולה מחללו, מה חלמוד לומר ונקדשמי, מקור עלמך וקדש שמי,
- (33) המוציא אחכם. על מות כן: אני ה׳. וחמן לשלם שכר:
- שנעקרו ממקומס לעלום לרגל ועדיין לא סגיעו לירושליס: (2) דבר אל בני ישראל וגרי מועדי הי. עשה מועדות שיהיו ישרהל מלומדין בהם, שמעברים את השנה על גליות
- המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (ε) ששה ימים. מה ענין שבת הלל מועדות, ללמדך שכל המהלל הם המועדות, מעלין עליו כהילו הלל הת השבתות, וכל

<u> ۲۰۲۲</u>۲: كِينَايُم قِيا بَيْمَلِقِينَ فَوَا يَعْمُلِهُ كِيْنَاهُ قِيا شَمْضَيْهُ בּנַוֹבָה בַּנגהוְן בַּאַנבֹלה מֹמָּנ בַּנִנוֹא

dusk, is the LORD's passover. fourteenth day of the month at In the first month, on the

מַבָּוִע שַאָבֶלְנִי עַג הַפּּצִיּה לִיהְוָה שִׁבְעָּה יָמִים הָבֵיוֹ חַנָּא דְּפָּפִירָיָּא בָּבָה יִיָּ بجَلَاظِهُد مُهِٰد بَاطِ حَلَاثِهِ يَؤِد بَحَلَقَاهُمْ مَهُدُم بَرَمُم خُرَبُطُم

מְבַּׁמֹא יוֹמִין פַּמִּירָא מַיַּכְלוּן:

seven days ye shall eat unleavened unleavened bread unto the LORD; same month is the feast of And on the fifteenth day of the

۲٪ ریون: יְהְיֶה לְבֶּטְ בְּלְ־מְּלֶאבֶת עֲבֹדֶה יְהֵי לְכוֹן כְּלְ עֲבִידַת פּוּלְחַן

לא עמברון:

of servile work. convocation; ye shall do no manner In the first day ye shall have a holy

חַעַּטְיּה (פּ) קָבְתְּ בְּלְ־מְלָאָבֶתְ עֲבֹּדֶת לָאָ , וֹמֹום פֿוּנִם עַמִּּלוּמֹן מִלֵּבָאַ וְהַקְּרַבְּמָם אִמֶּה לִיהֹוָה שִׁבְעָּת

פולְעוֹן לָאִ עַהְּבָּעוּן: מְבֹּהֹא וְמִוֹ בַּוְמָא מֻבֹּהֹאִנִי וטלברון טובלוא לבם וו

of servile work. convocation; ye shall do no manner days; in the seventh day is a holy made by fire unto the Lord seven And ye shall bring an offering

[٣] ١٢٠١ـــ بِדَيْد بِتَيْدَ هِرَ مَنْهِدَ جُعَمْد:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses

Speak unto the children of Israel,

באָהָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּבְ_עַכְּעַוֹּנִי אָנוַ לַּגִּינִבְי וַנִּבְּאַנָים אָנוַ הַּמָּר אַמָּר אַני וְעַנוֹ לַכְּם וּלַגַּבעם ס אַבְעָם בּּיִבְּעַבָּאוּ אָבְבַעַאַבָּאַ בְּעוּן אָבִי עַיִּמֹבְוּן בְאַבַּמֹאַ يَـچُـد \$ٰح_خُدُر نَشُدُعْحِ لَعُمَدُكُ مَحْدِح مَٰם خَدْر نَشَدُعْحِ نَكَامَد

הַצְּרְכוֹן לְנָת בְּהַנָּא: שׁבּּבֹע וֹעֹוֹעוָן וֹע הוָמָר בַישׁ בּאָנְא יָהֵיב לְכוֹן וְתִּחְצְּדוּוֹ יָת

harvest unto the priest. sheaf of the first-fruits of your thereof, then ye shall bring the unto you, and shall reap the harvest come into the land which I give and say unto them: When ye are

בכבון: كإلمزكت مقائدي يوفي بربود أتتزك غما بنؤهد خفزر نبأب

לַבֹּהֹוֹא לַכוּוֹ מֹפַּעַב יוָמֹא חַבָּא וובום זע מומבא צבם וז

the priest shall wave it. on the morrow after the sabbath the Lord, to be accepted for you; And he shall wave the sheaf before

- (+) אלה מועדי ה׳. למעלס מדבר בְּעִבּוּר שֶׁנֶס וכחֹן מדבר בקדוש סחדש:
- (2) בין הערבים. משש שעית ולמעלס: פסח לה׳ סקרצת קרצן ששמו פסח:
- כסנים (פרשמא יב, מ), דקמני יכול אף חולו של מועד יהא אמור במלאכת עבודה וכוי: מלאכת עבדה. אפילו מלאכום המשובום לכם עבודה ולורך שיש חםרון כים בבעלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנמי ממורם שבעה ימים. כל מקוס שנאמר שבעת, שם דבר סוא שבוע של ימיס, שמיינ"א בלע"ו, וכן כל לשון שמונת, ששת, המשת, שלשת: אם זס (מנמום מע.): והקרבחם אשה לה׳. מכל מקוס, אם אין פריס, קבֵּה איליס, ואס אין פריס ואיליס, קבֵה כצעיס: (8) והקרבתם אשה וגר. סס המוספין האמורים בפרשה פנהם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין וה
- (שמות מז, יה): (10) ראשית קצירכם. שמהא ראשינה לקליר (מנחות עא.): עומר. עשירית האיפה, כך היחה שמה, כמו וַיְמֹדוּ בַּעֹמֶר
- שלם למה לומר שבת ברלשית לי למה יודע ליוהו (שם קו.): (מנחום סב.): לרצוכם. אם חקריבו כמשפע זה יהיה לרלון לכם: ממחרח השבח. ממחרם יום עוב הראשון של פסח, (11) והביף. כל מנופה מוליך ומביה מעלה ומוריד, מוליך ומביה לעלור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעלור עללים רעים

جريز حرابات: עַקְמֶּע כַּבְּמָ טַמְּיִם בַּּלְ מֻּנְטָיָ מִּנִּטְרָא אִמָּר מָלִים בַּר מַהַיִּנִי נגשיהם בוום הגיפקם אָת־

tuu itoéu iil Ltuku uull: جَرَّدِيْ حَهِّمُا هُهُّ حَرِّبَانِ تَرْبَ עשרנים סכת

ជ៉ុង្គុំជួរç្α: (a) שׁפׁע מִגִּלְם לְגַנִינִיכְּם בֹּכֹלְ הַאֶּלְנִיכִוּן פֹּנִם מִּלְם לְגַנִיכִוּן עַבָּיאַכָּם אַנַעַלַנַבּלוּ אָבְעַנִיכִּם Ľ.Ļ. نَيْمُونُ نُطُرْدُ نُحَلَّمُ لِم كَهُخُرِهِ فَرُقَابُ فَكُرْدٍ فَقَدَادُا لَهُ

: ١٤٠٠ أَنْ لَكُ בשנופה שבע שביעות המילות בארמותא שבע שביעו שלמו ※に_なむし **ビガンがハロ** ('ロ') יּסְפַּרְמָם לְבֶם מִמְּחֲרָת תַּשְּבָּת וְתִּמְנוֹן לְכוֹן מִבְּתַר יוֹמָא מֶבְאַ

שׁסְפֹּבׁנִ שְׁמִהֶּהְ נִיִם וְעַלַבְבַּשִּׁם שַּׁמְנֵן עַמָּהָן נְמָנֵן וּעַבַּבוּן מַּר מְּמְּחָרָת הַשְּּבֶּת הַשְּׁבִינִים מַר מִבְּתַר שְׁבִינִים אַ מִּבִינִים אַ מִּבִינִים אַ

פַבְת שִּהְיָּינְת חָמֵּץ שָׁבָּיאָנוּ מְנְחָה חֲדְשֶׁה לַיהֹוֶה:

בכונים ליהוֶה:

לְהַלְטָא בוֹבם וֹנִי: וֹעֹהְבָּבוּוֹ בִּיוֹם אֲבַמוּטַכוּוֹ יִע

דורנָא: לבהוא ווספור חמרא בלמות לונבלא שנם נו לאטעבלא ドロイグ بظثلياتين ناترا משרונין

בכל מותבניכון: מיכלון עד פרן יומא הדין

מיום אַנְתוֹאֵיכוֹן נָת עוּמְרָא

מֹנְטַלֵא עַבַעַלא צַבָּם נֵנִיּ

וְנִאַפְּוֹן בַּכּוּרִון בַּרָם וְיָ: שَאُפُّنَتُ مُشِدِيدًا مِنْخِفَع نَتَانًا تَصَيَمً אַבמוּטֹא שַבשׁוּן צָּבוּגֹּן שַבוּוּ קיתון לחים

> a burnt-offering unto the LORD. without blemish of the first year for sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

71

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the ane floo driw belgaim moh ean de two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

meal-offering unto the LORD. days; and ye shall present a new seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

Гокр. leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

(בו) ועשיחם. כבש. מונה לעומר הוא בא:

- (13) ומנחחו. מנחח נקכיו: שני עשרנים. כפולס סיחס: ונסכו יין רביעיה החין. אף על פי שמנחחו כפולס, אין
- ימלקו בו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג בחולה לארן, ויש אומרים, לא בא אלא ללמד שלא נלמוד (+1) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמיינשין אוחו נחנור: וכרמל. קן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל משבחיכם. נקכיו כפולים (מנמות פע:):
- (15) ממחרת השבת. ממקרק יוס עוב (מנקוק קבי): חמימות חהיינה. מלמד שמקקיל ומונס מבערב, שלס לק כן על סחדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו:
- שהובאה מן החדש, ואם חאמר הרי קרבה מנחח העומר, אינה כשאר כל המנחוח שהיא באה מן השעורים: פשומו עד ממחרם סשבה סשביעיה שסול יוס המשים הספרו, ומקרל מקורם סול: מנחה חדשה. סיל המנחה הרלשונה מרבעיס ומשעס יוס: - חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה׳. ביוס סממשיס מקריבוס. ומומר מניזסו מדרשו, מבל (16) השבת השביעת. כמכגומו לְּנִיּעַמָּמׁ לְנִיעַמָּמ: עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולא עד גכלל, וק הינן המימות (שם בו.):

- (עו) ממושבותיכם. ולא ממולה לארך (מנמות פג:): לחם תנופה. למס מרומה המורה לש הגוה, וזו היא המנחה המדשה האמורה למעלה: בכורים. ראשונה לכל המנחות, אף למנחת קנאות הצאה מן השעורים לא מקרצ מן החדש קודם לשתי הלחם (שם פד:):
- לפני הלחם. בגלל הלחם, מוצה ללחם: ומנחחם ונסכיהם. כמשפט מנחה ונסכים המפורשים בכל צהמה בפרשת (18) על הלחם. בגלל הלחם, מוצה ללחם: ומנחחם ונסכיהם. כמשפט מנחה ונסכים המפורשים בכל צהמה בפרשת נסכים, ג' עשרונים לפר, וצ' עשרונים להיל, ועשרון לכצש, זו היה המנחה. והנסכים, חלי ההין לפר, ושלישה ההין להיל,
- ורביעית ההין לכבש (במדבר מו, ד־ז מ־י):

 (19) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כבשים והשעיר האמורים כאן הם ז' הכבשים והשעיר האמורים בחומש הפקודים, כשאחם מגיע אלל פרים ואילים אינן הם, אמור מעתה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרבו בגלל הלחם ואלו למושפין (מ"כ פרק יג, ו מנחות מה:):
- (0s) והגיף הכהן אותם הגופה. מלמד שמעונין מנופס מחייס (מנחוח סג.), יכול כולס, חלמוד לומר על שני כנשיס:
- קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשיס קליס, סווקק לומר בשלמי לבור שסס קדשי קדשיס:

 (SS) ובקצרכם. מזרושנס, לעבור עליסס בשני למיין. ממר רבי מבדימי ברבי יוסף, מסרמס סכמוב לימנס בממלע סרגליס,
 פמח ועלרם מכאן, וראש סשנס ויוס סכפוריס וחג מכאן, ללמדך שכל סנומן לקע שכחס ופאס לעני כראוי, מעלין עליו כאילו
 בנס בים סמקדשוסקריב קרבנומיו במוכו: חעזב. סנח לפניסס, וסס ילקעוואין לך למייע לאחד מסס: אני ה' אל היכם.
 נאמן לשלט שכר:

X₩ ביק־ניקֿק לַיהוֶה: עלה ליהנה ימנחחם ונסביהם حُلِ خَكْدِ هُلَادِ لَهُ ذِٰتِ مِنْ أَنْ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ 81 כְּבְשָׂים הְמִימִם בְּנֵי שְׁנְּה וּפַּר

לְנֶבַׁע שְּׁלְמֶׁים: خْلَاهُمُ لا نِمُثَرُ خُدُمُنِهِ خُثْرَ مُثُلًا خُلَاهُمُ لا نُنِدِرا مُؤْدِرا خُثْرَ مُثْلًا

حَرْسَيْت حَجْبَا: מַּלְ מְּנֵי ְ בְּבְשִׁים לָנִישׁ יהִין מִּנִין מִנִּין מִנִּין מִנִּין מִנִּין تتججرات مبدوت ججير بتثت بجحديه يبتمه جبت بإيع וְׁמַלֵּוֹשׁ תַּכְּתֵוֹן וּ אִטְְּם מַּלְ כֵּטָם וִיִרִים כְּחָנָא יָחָהוֹן עַּלְ לַחָמָא

خبابت،٥٥: שַׁלַע מְגַלֶם בַּבֹּג_מְוָאָבָעוֹנִיבֶם מְלֵאְכִּע הַבְּינִע לָאָ עַהְּהָהָ הָּבִּינִע פּּוּלְטוּ לָאִ עַהְּבָּעוּוּ יי מֹמֹבֹרָאַ מְבֹּהָתְ וֹבְיֹנִנִי לְכְּם כֹּלְ מִתְּבֹת מַצִּינָתְ וֹבִי לְכִוּן כִּלְ יקראָה בְּעָּבֶׁים בַּעָּבֶׁים בַנְּיָם בַנְּיָם וּהְעָּבְיבִין יוֹמָא הָבִין

וְלַגֵּרְ תַּצְּוֹב אָּמָם צָּנֵי יְהְוָה ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ ද්ෳ ප්දුමීබ දීබ්ෑ. וְבְּקְׁאָנְבֶם אָנַעַלֵּגָּנְרָ אַּנְגְּכֶם

מαναν <u>ניְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר:</u> וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

שׁבוּהֹע מֹלוֹגאַלֵבׁה: בְּחָבֵשׁ הַשְּׁבִיעִּי בְּאָחֲד לַחֹבֶשׁ בְּיִרְחָאִ שְּׁבִיעְאָה בְּחַד לְיַרְחָא يَدُّد هُرِ خُرْرُ نَشِلُهُم كِهُرُد مَرْدِم مُن خُرْرُ نَشِلُهُم كِمُرْد

إِبَرَادِيُو ﴿ كُنْ إِنْ إِنَّا لَا مُنْ إِنَّا لَا يُوا لِمُ إِنَّا لِي أَنَّا لَا يُؤْمُ لِي أَنَّا لِي أَنَّا الْأَنْ الْأَنَّا لِي أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ أَنَّا اللَّهُ اللَّهُ أَلَّهُ أَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهُ اللَّهُ أَنَّ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّلَّا لَا الللَّا اللَّالِمُ اللللللَّالِمُ الللللللَّ اللللللللَّا اللللللَّا اللللللَّا اللّ 🌣 בָּלְ מְלֵאכִּט אַבְּוֹנִע לַאָּ עַהַּמְּוּ בָּלְ אַבִּינִע פּּילְעוֹ לָאִעַהֹּבִּיוּוֹ

בולג שלבם ::: أنفقييا طيئةا ليفنكفد נעון הֹלִטֹא פֿבֹם נֹוֹ וּמֹנֹטַטַעוּן בר מובי עד וְדְּבָרִין מָבִין אַמּבון הַּלְמִון בּדוּ הָּדָא וֹעוָר لْنَاكُلُكُنُّا مَمْ لِنَاجُلُنُا مَاكُمُنَا يَنْكُلُكِنِا مَمْ مَنْظُمُ مَكْمُهُ

לוֹכֹסַנוּ לוּגַהַהָּגֹּא: מְּמִּגְרַ מִּגָּהַ אָבוֹר וֹנִהְבָּרוּן בִּפִּגָר בַּר מִגִּין נוֹנַ

וֹ לַבְּנִוֹלָא:

خئت،ديا: לום גלם ללג מוטלונכון

בְּטַבְּבָר בָא טַכַפֿוּס כָהַנּוּי

ילייורי השְׁבוּל יָהְדוֹן אָנָא יִי בּאַבֹּהֹכוָן לַא טַהָּגהָּג פֿטֹא

מהבה פוניש: לְבֶּם מְּבְּשְׁנִן וֹבְרֵנִן וֹבֵי לְכִוּן נִּנִשׁא צִּנְבָּבוֹן וַבָּבָא

וטלבכון טובליא לבם :::

the Lord. made by fire, of a sweet savour unto drink-offerings, even an offering with their meal-offering, and their burnt-offering unto the LORD, and two rams; they shall be a first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the And ye shall present with the bread

peace-offerings. the first year for a sacrifice of sin-offering, and two he-lambs of And ye shall offer one he-goat for a

holy to the Lord for the priest. with the two lambs; they shall be wave-offering before the LORD, the bread of the first-fruits for a And the priest shall wave them with

throughout your generations. statute for ever in all your dwellings do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall the selfsame day; there shall be a And ye shall make proclamation on

am the Lord your God. for the poor, and for the stranger: I thy harvest; thou shalt leave them shalt thou gather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

a holy convocation. proclaimed with the blast of horns, a solemn rest unto you, a memorial the first day of the month, shall be saying: In the seventh month, in Speak unto the children of Israel,

Ye shall do no manner of servile

ST

†7

٤٢

07

made by fire unto the LORD. work; and ye shall bring an offering

(25) והקרבתם אשה. המוספים הלמורים נמומש הפקודים: (24) זכרון חרועה. זכרון פסוקי זכרונים ופסוקי שופרוח (ר"ה לב.), לזכור לכס עקידה ילמק שקרב ההחיו איל:

generations in all your dwellings. עַקָּת עוֹלָם לְדֹרָתֵיכָּם בָּלָל קָיָם עָלָם לְדָבִיכוֹן בְּכֹל a statute for ever throughout your 31 עהאו פֿל מבידא לא תעקברון Ye shall do no manner of work; it is نظي لا لا الله from among his people. كُلْ لِللَّهُ اللَّهُ ŪĽ(X אָלָהָא בַּבוּאַ מִּינִ עַּמִּיד: same day, that soul will I destroy לכנו ומא בבו ואוביר וה doeth any manner of work in that וכל אָנְה בַּנְהַבֶּיִר כָּלְ הַבִּירָא וֹלַגַעַנַנֹּפָּמִ אָּמָגַע עַּגַּמָּעַ לַּגַ And whatsoever soul it be that : בַּוֹלֵמָת shall be cut off from his people. יוֹמָא הַבוּן וְיִמְּמִיצִּי מִמְמִּיה: not be afflicted in that same day, he אַבוּג בֿלַ אָלָא וֹעַמּוּג בֹבֹבוֹ ﴿ جُر لِتَرْقِمَ كِيْشِكِ كِهِـ لِهُ رَاهِ لِهِ اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي اللَّهُ فِي ال For whatsoever soul it be that shall ڲٛڔ۩ڔڟ؆ ١٤٤ الحبا: بربع לحقر لإكرث خفير بمزنا you before the Lord your God. ענא לכפּבא הביכון שבם יי atonement, to make atonement for SS הַיַּוֹם הַזָּגָּה כֵּי יַוֹם כַפַּרִים 'וֹמָא הָבֵּיוֹ אֲבִי יוֹמָא דְּכִפּוּרַיָּא in that same day; for it is a day of 82 וֹכַלְ מְלַאִּכַׁעְ לָאִ עַזְּמָהְ בַּמֹּגִם וכֿל מַבוּגא לָא עַמִּבָּרוּו בִּכָּרוֹ And ye shall do no manner of work <u> ۲۰۲۲</u>۲: гокр. an offering made by fire unto the יהעצון יח נפשהכין יהקרבין afflict your souls; and ye shall bring לְבַשׁ יִהְיָה לְבָּם וְעִּנִיהָם אָתַר ענא מהבת לגיש יהי לכון convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy מְּבֹוּמֹאֵטְ מִבְיוֹ וומָא בַּכִּפּוּנִוֹיִא על הַנְּה זָים הַכְּפַּרֵים הוֹא מְקְרָא־ Lτ seventh month is the day of さしロ ĊάἀĹΧ אַּך בָּעְשָׂוֹר לַחֲגִשׁ הַשָּׁבִיעִׂי Howbeit on the tenth day of this :gaiyse ۵
וִיְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר: And the Lord spoke unto Moses, DEL L'YCL - GEWR XXII - WW' - WITTENTICUS XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' - GEWR XXIII - WW' -

מְמִבְיבוֹנֶבֶם:

שַּׁבְּׁט שְּׁבְּׁטׁלֵינִן הוּאַ לְכְּם וֹמִנִינֵם שְּׁבָּא שִׁבְּּטֹא הוּא לְכִוּן יִהְעַּנִּוּן

מְבַעַבְרָבוּ (פּ) בְּמָנֵר מִמְנֵבׁ מִּגְ בְּנְנִם שַׁמְּבְּנִי בְּנַנְמָהָא מָנַנִמְהָא מָּגַ נַנְמָהָא אַנרנפְשׁמִיכֶה בְּתִשְׁעֶּה לְתֹּדֶשׁ יְתְ נִפְּשְׁמִיכִוֹ בְּתִשְׁעָּא לְיֵרְחָאָ

. aav ווְדַבֶּר וְהַוְּה אֶל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: וּמַלֵּיל וְיָ שָּׁם מֹשֶׁה לְמֵימַר: שניחין גַיָּהַכון:

שְׁבְעָּת יָמִים לַיהוָה: מְבֹּלֵא וִמָּגוֹ בַּבְרָם נִנִי: הַסְבֶּוֹת שְּבִיעְּאָה הָדֵין הַנְּא דִּמְטַלִּיָּא הַגָּע עַג كِلَاثِم حَتَامٌنهُكَ مَهٰلِه بِنَمْهِ كِرَلَاتُهِ ڏڙ□ تَدُّد هُرَ خُرْرُ نَشِلُهُم كَهُرُد مَرْدِم مُن خُرْرُ نَشِلُهُم ذِرْمَامَد

> even, shall ye keep your sabbath. month at even, from even unto souls; in the ninth day of the solemn rest, and ye shall afflict your It shall be unto you a sabbath of

:Buives And the Lord spoke unto Moses,

LORD. tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of saying: On the fifteenth day of this Speak unto the children of Israel,

4٤

33

(22) אך. כל הכין וכקין שבמוכה מיעומין, מכפר הוה לשבים והינו מכפר לשהינם שבים (שבועות יג.):

GETT: (30) והאבדתי. לפי שסוא אומר כרת בכל מקוס ואיני יודע מס סוא, כשסוא אומר וסאבדתי, למד על סכרת שאינו אלא

(וצ) כל מלאכה וגוי. לעזור עליו זלחיין סרזס, או לסוסיר על מלאכת לילס כמלאכת יוס (יומא פא.):

בַּלְ מַלְאַכִּע הַבְּבַע לַאָ עַהַּהָּנִיּ

לוומא לוומאט מהוה לצוה

of servile work. convocation; ye shall do no manner On the first day shall be a holy

מְלֵאכִים הַבְּבִים לָאִ עַהַּהָּוּ: אַשָּׁר לַיהוָה עַצֶּרֶה הָוּא כָּל־ וֹמָום שַּׁלַבוּרוּ אָמֶּע

מבלא יומין הקרבון קורבנא

וּנֹסׁכֿום בַבַּרַוֹם בּוּמִנּ: אַשֶּׁר לַיהוָה עֹלְה וּמִנְהָה זֶבַּח אָטָם מֹלֵבָאָג עַבָּה לָנַלּוָיִר אָבֶּר מוֹעַבֵּי יִהוֹה אַשֶּׁר הַקְּרָאִּי

علك וֹטְׁבִין מְתְּבֹׁהִ מַבִּיִהְ לְעָבֹרָא אבול מועביא בין החקרעון

لِمُشِد بَاشِرُهُ كِيدَالِنَا: נבׁנבׁם וּמִלְבַּג בַּלְנַבְנָבִנּיבָם ^{8€} מַקְנְיתֵיכֶם מקבר שבחת יהוה ימקבר בר

מכב וגדטכון גטטוון ממשׁלשכין יבר מכָּל גדריכון

אָת_חַג_יְהוָה ዾ፠ บฺล่ะเล่เ ธฺ่ง่ôġôҵ ጰน_ข่ธเล็บ אַּהְ בַּחַמִשְּׁהֹ עַשֶּׁר יוֹם לַחְדֶשׁ כָּרַם בַּחַמִּישִׂהָ עַשְּׂרָא יוֹמָא

שבְּתוֹ וּבַוֹּם הַשִּׁמִנוֹ. שַּבְּתוֹו:

בוומא פורמאָר נוָהָא ובּווְמָא נט טַנֹא צובׁם נוֹ מֻבֹּהֹא נוְטָׁנוֹ נו מַלַלְמָא בַּאָרַמָּא מַיִּחָגוּן לנוביא שביעאה במקנשכון

> to be holy convocations, to bring the Lord, which ye shall proclaim These are the appointed seasons of manner of servile work. solemn assembly; ye shall do no unto the LorD; it is a day of shall bring an offering made by fire holy convocation unto you; and ye LORD; on the eighth day shall be a offering made by fire unto the Seven days ye shall bring an

98

ςę

unto the Lord. freewill-offerings, which ye give your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all beside the sabbaths of the LORD,

drink-offerings, each on its own

meal-offering, a sacrifice, and

LORD, a burnt-offering, and a

an offering made by fire unto the

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a ye shall keep the feast of the Lord gathered in the fruits of the land, seventh month, when ye have Howbeit on the fifteenth day of the

(פצ) מקרא קדש. [פיוס"כ] קדשסו פכסום נקיס ופחפלס, ופשאר ימיס טופיס, במאכל ופמשמס ופכסום נקיס ופחפלס:

(פ) עלה ומנחה. מנחת נסנים הקריבה עם העולה (מנחות מד:): דבר יום ביומו. חוק הקלוב בחומש הפקודים: לא מעשוה יש מסרון כים בדבר: - לא העשו. יכול אף חולו של מועד יהא אסור במלאכת עבודה, מלמוד לומר, היא: בבקשם מכס עכבו עמי עוד יוס אחד, קשם עלי פרידחכס: - כל מלאכח עבדה. אפילו מלאכם שסיא עבודה לכס, שאס (35) עצרח הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומון להפער אמר, בני,

יסא מביאן כל שבעה, מלמוד לומר ומגופס אופו, יום אחד במשמע, ולא יוחר, ולמס נאמר שבעה, למשלומין (חגיגה ע.): סעבור, פעמים שסוא בא באמצע סקיץ או החורף: חחור. שלמי מגיגה: שבעח ימים. אם לא הביא בזה יביא בזה, יכול כל שבעס: באספכם אח חבואח הארץ. שיסה מדש שביעי זה בה בומן המיפה, מכהן שנלמוו לְעַבֵּר המ השנים שהם הין (95) אך בחמשה עשר יום תחגו. קרצן שלמיס למגיגס, יכול מדמס את סשבת, תלמוד לומר, אך, סואיל ויש לס משלומין דבר יום ביומו. סא אס עבר יומו בעל קרבנו:

OII

מבעת ימים: ושְׁמַחַהַּם לְפַּנֵי יִהוָה אֵלהַיכֵם בַּרָם יִי אֶלְהַכוֹן שִׁבְּשָא יוֹמִין: o+ פַּוֹי עֵיץ הַדְּרֹ כַפָּּת הָעָוֹיִים الإحماش خها جينا بالهقار

יים אים: <u>ځباټرڅ</u>۵ וְחַגְּעָם אָעוַ חַגַּ לַיִרוָֹר שָׁבְעָּת

בְּאָנְרָתְ בְּנִמְּרָאֶץ נְמִבְּנִ בַּפַבְּעִי ** בּסַבְּׁע שַׁמֻּבוּ מִבְּגַע וֹמִים בַּעַ

מגּבונם אַנוּ וֹבוָנִר אָבונכֶם: וֹמִּבְאָב בַּעוִבּוּאָו אִוּטִם מִאָּבוֹא בּי בַסָבִוּע %U_E.. הושבהי خريتما تكمد بابت،قی

אָקַבַּנוֹן וֹמְרַאָּק: (פּ) ** וּיִדְבֶּר מֹשֶׁה אָתְ־מִעָּדֵי יְהֹוְה וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָת סְּדַר מוֹעַדַיִּא

נידבר יהוָה אַל־מֹשֶה קאמָר: שביתי

לַבַּגְּלַנִי נָר הַבָּיִר: שָׁמֵן זָנְת זָןךְ פָּמָיִת לַמָּאָיִר چّر אָת־בָּנֵר יִשְׁרָאָל וִיקְוֹיִה אָלֶיִרְ

> تثتفيا نقكضا يذتح نضنيبا قنت لانگزالا الأفاديدرا حيرخرا נטפבון לכון בוומא פדמאה

בורחא שבועארו מולם שבישא יומון בשקא קום עלם

בְּמְמַלַיָּא: כֿל זַבּוּבֹא בֿוֹהַבֹאָן וֹטַבוּוּ בּמְטַלַּיָא הַהְּבוּן שָׁבְעָא וֹמִין

پېڅاترېا: מֹאֹבֹהֹא בַמֹּגֹבוֹם אֹנֹא בו ומוֹבאַן באַפֿלוּטוּ וֹטַעוָן בֹּמֹמֹלַע מְּנֹנִי אָנִעִיבִיע נִע בדיל היהעון דביכון אבי

בּוֹ וֹאַבִּוּפִנּוּן לִבֹנִי וֹאָבֹאָלִ:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמָּע לְמֵימַר:

לאַנֹבוֹנא לאַבללא בּוָהֹנוֹא לְבַ עְּמָּטִ זְּנִישָׁאַ בַּבְּיָאָ בְּטִינְמָאַ פּפֿיד יָת בְּנֵי יִשְּׁרָצֵּל וְיִסְבוּוֹ

> the Lord your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

month. ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

shall dwell in booths; all that are home-born in Israel Ye shall dwell in booths seven days;

the Lord your God. them out of the land of Egypt: I am dwell in booths, when I brought that I made the children of Israel to that your generations may know

seasons of the Lord. children of Israel the appointed And Moses declared unto the

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

ΛΙΧΧ

++

٤4

77

ιt

οt

lamp to burn continually. oil beaten for the light, to cause a that they bring unto thee pure olive 'Command the children of Israel,

העשוי כמין קליעה (שם לב:): חמררים. מסר וי"ו, למד שלינה אלה אחת (שם לב.): ועוך עיץ עבח. שענפיו קלועים כענותות וכתבלים, וזהו הדם, (0+) פרי שין הדר. ען, שמעס עלוופריו שוס (מוכס לס.): הדר. סַדְּר בּמִּילנו משנס לשנס, ווסו ממרוג (שס): כפת

(ב+) האזרח. וס אורמ: בישראל. לרצומ את סגריס (שם כמ: מ"כ פרק יו, מ):

(E+) כי בסכות הושבתי. ענני כצוד (קולה יה:):

מיום ליום: יך, וסן מפורשים במנסוס (פו.) ובס"כ (פרשסא יג, א): - חטיד. מלילה ללילה, כמו עולם סמיד (במדבר כס ו), שאייה אלא הממורה, וכן משמע ואמה פופך ללוות את בני ישראל על כך: - שמן זיות זך. שלשה שמנים יולאים מן הזית, הראשון קרוי (ב) צו אח בני ישראל. זו פרשה מלום הנרוח, ופרשה ואחה חלום לא נאמרה אלא על קדר מלאכה המשכן, לפרש לורך 711

ללחם לאזכרה. שאין מן הלחם לגבוה כלום, אלה הלבונה נקטרה כשמפלקין אותו בכל שבת ושבת, והיה לוכרון ללחם, שעל (ד) ונחח על חמערכח. על כל מממ משמי סמערכות, סיו שני צויכי לבונס, מל מן מן לכל ממם: וחיחה. סלבונס סומם:

(6) שש המערכה. שש מלות המערכה הלמת: השלחן המהר. של והצ עהור. דבר למר על עהרו של שלמן, של יהיו

אהרך מערב עד בוקר. יערוך אומו, עריכה הראויה למדת כל הלילה (מ"כ שם יא), ושיערו מכמים, חלי לוג לכל נר ונר, לכל באי עולס, שסשכינס שורס בישראל, שנומן בס שמן כמדם הברומיס, וממנס סיס ממחיל, ובס סיס מקייס: ייערוך אחר (3) לפרכת העדת. שלפני סארון, שסוא קרוי עדות. ורצומינו דרשו (שצת כב. מ"כ שם מ), על נר מערבי, שסוא עדות

מפולבניא בון פום מלם:

خقتدا

שבובא מו בני ושבאל קום

الاحتاباء

(+) המגורה המהרה. שסיא וסג עסור. דבר אחר על מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס מחלס מן סאפר:

חַקָּת עוֹלֶם לְדִרְהַיכֶם: עַר־בַּקר לְפְּנֵי יְהֹוֶה מְמִיר ַ מוֹעַּר יַעַרֹּךְ אֹלוּ אַהַרֹּן מִעָּהֶר מחוץ קפְרֹכֶת הַעַּגַת בְּצִּהַל

עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעֲּרֶדְ אֶת־

חַנּרְוֹת לְפְנֵי יְתֹוְת מְמִיד: (פ)

پېږر ترځند نېډر پېدندن دېږيد لْجُكَانُكُ وَكُنَّ لَهُ فَانُكُ هُنِّكَ هُنَّاتًا

הַהַלָּה הָאָהָת:

וְהִיְהָה לַלֶּמָם לְאִּוְכְּרָה אִמֶּה

ځ،۷۲۲:

בּנוֹ..וֹמְּבֹאֹל בַנוֹית מוּלָם: זער קפני יהוָה קמִיד מאָת

עוֹקְם: (ס)

ידם סוא נוכר למעלם כקומן, שסוא אוכרם למנחם:

הסניפין מגביהין את הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד):

וסן כדאי אף ללילי מקופת מבת, ומדה זו הוקבעה להם (מנתות פע.):

הוא לו מאשר יהנה הקר אבי לגש קודשיו הוא ליה و چېקنם קדש چֿר לקדש קרַשָּׁים וְיִיכְלוּנִיה ئٹئٹب خَمَتَالِا بَحَجُرُد تَمُحُکُنِد بِثُتِهِ

ĊŔĹĊĹĸ וֹטִטֵּגוֹ מַּלְ סִבְּנִישָׁא לְבַנִּנִישָּא

^² וְנְתַּמְּ עֵּלְ- ַתְּשְׁתְּבֶּרָ בְּבָּנָר זַבְּּנָר זַבְּרָ

ַ הַּהָּ עַפּּגַּוֹבַיבּע מַּלְ עַהָּבְעוֹן הָּגע סִדְּרָא מַּלְ פַּעוּרָא גַּבִּיָּא

וֹאַמְטָׁ אַנִטָּם אָנַנָם בּוֹצָבָל בַנָּב

<u>Π</u>Γ'8:

ממבענו שבי בווא יבוגשא וְתְסָב סוּלְתָּא וְתֵיפֵּי יַתַה

וּשְׁהַנּוּ יִשְׁבִיוּן שַּבְּשִׁין סִבְּיוּוּ

כוָגוּנוֹא צֹבֹם וֹוֹ שַׁבוּנֹא:

מַל מְנָרְתָא דָּכִיתָא יַסְדַּר יָת

וֹ שׁבׁוּבֹא בוֹם מֹלָם לְבַבוּכוּוּ: אַבֿבּן מִבַּמֹמֹא מַב גַּפַּבֹא צַבַבַם בְּמַמְּכַּן וְמִנְא וַסְבַּר מבריכהא דסהדותא

by fire, a perperual due. of the offerings of the LORD made place; for it is most holy unto him sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his

everlasting covenant. it is from the children of Israel, an order before the Lord continually; Every sabbath day he shall set it in

made by fire unto the LORD.

memorial-part, even an offering may be to the bread for a frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

table before the Lord. rows, six in a row, upon the pure

And thou shalt set them in two

one cake. tenth parts of an ephah shall be in bake twelve cakes thereof: two And thou shalt take fine flour, and

continually. pure candlestick before the LORD He shall order the lamps upon the

throughout your generations. shall be a statute for ever before the Lord continually; it order it from evening to morning in the tent of meeting, shall Aaron Without the veil of the testimony,

تنشُلهٰذِين لَهُيم تَنشُلُهُذِي: בול וֹהְבֹאֹל ווּלֹגוּ בַּשְּׁעַבוֹי בּוֹל יי וְהוּאַ בֶּן־אָיִשׁ מִצְּיִרִּי בְּתִּיִּרִּ نظٖڶ؉ڮ۪؞ٮ

بجراد جميد با: אָל־מֹטֶה וְשָׁם אִמֶּוֹ שָׁלְמָנִת בַּתַּ " אַת־הַשֶּׁםׂ וַיָּקַלֵּל וַיְּבָיאוּ אָתָוֹ וַנִּקְּב בָּן־הָאִשָּׁה הַנִּשְּׂרָצֵלָית

עַל־פָּי יְהֹוֶה: (פ) ײַ װּנּיחַבוּ בַּמִּמְּמִבר לִפָּרָשׁ לַחָם

נְיְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

הוצא אָת־הַטְקַלַבֶּל אָל־טָחוּץ אַפַּיק יָת דַּאַרְנֵּיז לָטְבָּרָא

אָנוֹוְ בַּלְ_הַמְּבֶוֹיוּי $_{+\tau}$ ζ dũ $\dot{\zeta}$ t $\dot{\zeta}$ t $\dot{\zeta}$

אָּנַבְיּבְיּבְיִבְּיִבְּאָהְוּ וֹבִילִנִי בַּהָּמָּמִי נִנִי וֹבִיבִּוֹן מֹלְ בִיהִּיִּבִ

אָיִשׁ אָיִשׁ בְּיִייִּםְלֵּלְ אֶלְנִוֹנוֹ וֹלְמָּא לְמִיִּמִוּ יִּנְּבִּר נִּבְּר אָבוּ זְרָנִיִּנִ " וֹאֵבְ_פֹּדֹּג וֹמִּבְאֹבְ שַׁבְּפֹּב בְאִנְגְר וֹמִּם פֹּדָּג וֹמִּבְאָבְ שַׁתַּבְּיִר

> בר ישֶׁרְאָל: בֿר אַטַּקאַ בַּת יִשְּׁרָאֵל וָוּוּבְרָא וֹמְבֹאָב וֹאִטַּוֹגִיאִוּ בַּמַמָּבונִיאַ וְעוּא פֿר וֹבַר מִצְּרַאִ, פֿוּו פֿנּי ונפֿל בֿר אָטִּהָא בַּה יִשְּׂרָאָל

קְנְת מֹשֶׁה וְשׁוֹם אָמֵיה שָׁלוֹמִית נְיִם מְּמֵׁא וֹאַבְנִינו וֹאָנִינִאִּי נְיֵנִיבִּי ופֿבות פֿר אַטַּקאָ בַת ושָּׁבָאָל

נאַסבוני, פֿבֿית מַשָּבָא עַּד בת דברי לשקשא דדן:

מומבא בונ: היתפרש להון על גוירת

ימַבֶּיל יְיָ עִם מִמָּר לְמִימַר:

וֹנְרְנְּמִנּן יָמֵיה כָּלְ כְּנָאֲמָא:

פְּבְת אֶבְתוּה וִיקבּיל חוֹבִיה:

And thou shalt speak unto the

head, and let all the congregation

heard him lay their hands upon his without the camp; and let all that

Bring forth him that hath cursed

And the Lord spoke unto Moses,

anight be declared unto them at the

And they put him in ward, that it

Shelomith, the daughter of Dibri,

Moses. And his mother's name was

cursed; and they brought him unto

woman blasphemed the Name, and

Israel strove together in the camp.

children of Israel; and the son of

Egyptian, went out among the

woman, whose father was an

And the son of an Israelitish

the Israelitish woman and a man of

And the son of the Israelitish

mouth of the Lord.

of the tribe of Dan.

stone him.

:Saring:

٤ī

bear his sin. Whosoever curseth his God shall children of Israel, saying:

סוק סמלכי שסכגו משס: - בחוך בני ישראל. מלמד שנמגייכ: - וינצו בנוחנה. על עסקי סממנס: - ואיש הישראלי. לו קיש על דְּגְלוֹ בְּחֹׁמֹם לְבֵיִת חֲבֹּמֶם (במדבר בּ, ב) כתיב, נכנס לבית דינו של משה וילה מחוייב עמד וגדף: 🗀ן איש מצרי. יד, א), מבים דינו של משס יצא מחוייב, בא ליטע אסלו בחוך מחנס דן, אמרו לו מס טיבך לכאן, אמר לסס מבני דן אני, אמרו ביוס סשבת יערכנו, דרך סמלך לאכול פת חמס בכל יוס שמא פת לוננת של חשעס ימיס, בתמיס. ומתניתא אמרס (ת"כ פרשתא (10) ויצא בן אשה ישראליה. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס ילא, לגלג ואמר,

למטה דן. מגיד שסרשע גורס גנפי לו, גנפי לפביו, גנפי לשבטו, כיולפ בו פסליפב בן פסיסמך למטס דן (שמוס לפ, ו), שבח עלך, עלס עליכון, מפעפעה בדברים, עוחלת בעלוס סכל: בה דברי. דברניה סיחה, מדברה עם כל אדם לפיכך קלקלה: בה דברי. שנתן של ישראל שפרקמה הכתוב לוו לומר, שהיא לבדה הימה וונה: שלמיה. דַּבָּוַת פעפעה שלם עלך, שלם (11) ויקב. כמרגומו,ופֶבִישׁ שוקצ שס המיומד וגדף (מוסדרין ווו.),והות שס המפורש ששמע מתייי. ושם אמו שלומית וה שכנגדו שמיחה בו תפעע ההלו:

שנחמר מְחַלְּלֶייָם מוֹח יוּמְח (שמוח שם יד), חֿבל לחֿ פורש להס בחֿיוו מיחה, לכך נחמר כִּי לֹחׁ פֹרַשׁ מַח יַשְשָׁה לוֹ (במדבר טו, לד), (21) וינחחו. לבדו, ולא הנימו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק אחד, ויודעים היו שהמקושש במימה, (מנהדרין עה:) לו שבת למביו שבת לשבמו:

אח ידיהם. אומריס לו דמך בראשך, ואין אנו נענשים (14) השמעים. אלו העדים: כל. להביא את הדיינים: אבל במקלל סוא אומר, לפרוש לסס, שלא סיו יודעים אם חייב מיחס אם לאו:

(15) ונשא חשאו. זכרת, כשלין התרמה: במיממך, שממס גרממ לך: בל העדה. במעמד כל סעדה (מ"כ פרק ימ, ג), מכאן, ששלומו של אדם כמומו:

בְּאָוֹרֶע בְּנְקְבוֹרִישָׁם יוּמֶת:

ದ್ಯು ಚಿರ್ದೇ ַר וֹאֲנְתָה כָּנִ וֹכֵּע בֹּלְ וַנְּבָּתְה אָבִוֹם וּלְּבָר אָבִי, וֹטַׁמִּנְלְ כַּלְ וַבָּּמָא

رَجُم مِرَالِ رَجُم: 81 GÉU ÎĞA ĒŪĀU

حَيُّمُ لَا يَقِمُ لَا يَقِمُكُ خَلِيدًا ⁶¹ וֹאֵיִה בּירִיהַן מִוּם בַּמַּמִיהָוֹ וּנְּבֶּר אָרֵי יִהַין מוּמָא בִּחַבָּרִיהַ

באבם בו ינהן בי: מון תַּחַר שֵׁן כַּאַשֶּׁר יַתַן מוּם חַלָּך עַיָּגָא שָנָא חַלָּך שִׁנָּא שְׁבֶר תַּחַת שְׁבֶר עַיִּן תַּחַת עַּיִן הְבְּרָא חַלְרְ הְבְּרָא עִינְא

אָבַם װמָה: מפעיר וּמַבֶּּה בְהַמָּה יְשֵׁלְמָנָּה וּמַבֶּה וּדְיִקִּטוֹלְ בָּעִירָא יִשְׁלְמִנַּה

ڲڔؾڔڟۦ בְּאָוֹרֶח יִהְיָה בֶּר אֲנָר יְהַוֹּח בִיצִּיבְא יִהַר צֵּבֶר צֵּנָץ יִיִ משְׁפַּׁם אָטִר יִהְיֶה לְכָּם כַּגָּר דִּינְא חַד יָהֵי לְכוּן גִּיוֹרָא

ಸ್ಟ್ರ್ಡ್ಟ್ (ಡ) كَرْهَلَاثُونَ لَوْلُولُو كُونُو كُمُولُولِ خُمُولُولِ خُمُولُولِ فَيُعْلَمُ لِمُعْلَمُ لِمُعْلَمُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّا اللَّا اللَّالِي الللَّا اللَّالِي اللَّالِي اللَّهُ اللَّا لَاللَّالِمُ اللَّالِي עכ"ר ניוֹצָיאוּ אָת־הַמְיִבְלֵל אֶל־מָחוּץ וְאַפִּיקוּ יָה דְאַרְגֵּיוּ לְמִבָּרָא تَنْكَظُّرُ مِيْمُكِي هُمِ فَتَرْ نَشِلُهُمْ يَمَافِرُ مِيْمُكَ مَا فَتَدَ نَشِلُهُمْ

בְּפְּרָשׁוּתִיה שְׁמָא יִהְקְשׁיִי בֿל בַּנֹמִשֹא נּיּוָבָא בַּנֹגִּיבָא בְּלְ-הַמְּגְהַ בַּנְּרִ יוֹקְשִׁמִילִ מִרְנְּם ירְנְּמִוּן בֵּיה ְנְקָבְ שֵּׁםְ-יְהְנְּתְ מֵּנְתְ יִילְּתְ רְגְוֹם וְרִיפְּרִישִׁ שְׁמָא דַיִּיָ אִהְקְשָּׁלָא

בּאֹנְאָא אִטַׁלַמָּלָא נִטַּלַמִּגַ:

الْمَخْرُثُوْكَ الْدُنْكُمَانِح رُقِمَ جُمْدِلُهُ لِمَخْرِثُوكَ

נפְּמָא עַלְלַ נפַּמָא:

כמא בּהֹבֹר כּו יהְצָהַבִּיר לַיה:

יוְיָרְיַבְיַרָיִי בּׁמֹא בַּוּעַב מוּמֹא בּאַנֹמֹא כֹּוֹ

יבולמול אַנְשָׁא יהָקשׁיני.

المناع المناء

וֹמֻבְאָב הַבוּ בַּמָא

put to death. he blasphemeth the Name, shall be stranger, as the home-born, when certainly stone him; as well the to death; all the congregation shall of the Lord, he shall surely be put And he that blasphemeth the name

mortally shall surely be put to And he that smiteth any man

mortally shall make it good: life for And he that smiteth a beast

as he hath done, so shall it be done And if a man maim his neighbour;

a man, so shall it be rendered unto tooth for tooth; as he hath maimed breach for breach, eye for eye,

man shall be put to death. make it good; and he that killeth a And he that killeth a beast shall

your God. home-born; for I am the Lord well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law, as

Lord Commanded Moses. the children of Israel did as the and stoned him with stones. And that had cursed out of the camp, Israel, and they brought forth him And Moses spoke to the children of

מנהדרין נו): (16) ונקב שם. אינו חייב עד שיפרש את השס, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מֶה מֶּקֹב (במדבר כג, ח.

(דו) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמוח כא, יב), אין לי אלא שהרג אח האיש, אשה וקטן מנין, חלמוד לומר כל

נסינס, דבר סנמון מיד ליד: (0s) כן ינחן בו. פירשו רצומינו (פ"ק פר.) שלינו נמינם מוס ממש, אלה משלומי ממון שמין אומו כעבד, לכך כמוב בו לשון נפש קעם:

(22) אני ה׳ אַרהיכם. מלסי כולכס, כשם שמני מימד שמי עליכס, כך מני מימד שמי על הגרים: שפטור, ומה בנהמה בחבלה, שאם אין חבלה אין משלומין, אף מכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה נהם חבורה: מחיים, אף מכה אביו ואמו מחיים, פרט למכה לאחר מיחה, לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הוצרך לומר במכה - סרגו, אלא עשס בו חבורס, שלא נאמר כאן נפש, ובמכס אביו ואמו דבר סכסוב, ובא לסקישו למכס בסמס, מס מכס בסמס (וב) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס דְּבֵּר צסורג צסמס, וכאן דבר צעושס צס מצורס: ומכה אדם יומה. אפילו לא

The Hastara is Ezekiel 44:15 - 44:31 on page 157.

סׁננג באמָר: גַּסׁינֵי לְמֵימַר: ב_{סר} ניְדַבֶּר יְחֹנְתֹ אֶל־מֹשֶׁה בְּתַר וּמִלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶׁה בְּטוּרָא

ַ אַּכְטְם כֹּּג שַׁבָּאנְ אָבְעַבְאַבְּאֹ לְעִוּן אָבִּג שַׁנִהֹּלְגוּן לְאַבֹּהֹא يَةٍ ل جُرِ خُرْرُ نَشِلَهُمْ لَجُمَلُكُ مَرْدِم مَا خُرْدُ نَشِلُهُمْ لَتَامَلًا

הְאָבֶּע עַיהוָה: אַמֶּר אַנִּי נֹתַן לְכָּיִם וְמִּבְתָּה יַאַנָּא יָהִיב לְכִוּן וְתַּשְׁמֵּיִם

بتديغية: ֝ שְׁנִים הִּוְמָּר בַּרְשֶׁוְדְּ וְאַבְּפִּהָ אֶתִר שְׁנִין הִּבְּטַׁה בַּרְשָׂרְ וְתִּבְנִישׁ יָתּ שנין הִבְּטַׁה בַּרְשֶׂרְ וֹתְבְנִישׁ יָת ַ מַּבְּׁהַ מִּלִּנִם שַּׁלְבַבּ בְּבָּבְבַ בְּבָּבְבַ בְּבָּבַבַ בַּבְּבַבַ בַּבְּבַבַ בַּבְּבַבַ בַּבְּבַבַ

לוי יהְנָה לְאָבֶּץ שַׁבָּה לִיהֹנְה שֶּׁרְךְּ יִהֵי לְאַרְשָׁא דְּתַשְׁמֵים בֵּרֶם יִי

לא שוֹלָת וֹכֹּבְמִבְ לאַ שוֹמָב:

י אַת סְפָּיתַ קְּצְיִרְיִרְ לְאָ תִקְצִּוֹר יִתְ כָּתִי חֲצְּדֶרְ לָא תַחְצִיּר וְיִתְ

שְׁנָת שַׁבְּתִוֹן יִהְנֶת לְאֶבֶּץ: וֹאָטַ מֹּלֹבָׁוֹ, לְוֹוֹנֵעַ לַאָּ טִבְּאָׁעַ מֹּלִבוּ מִבְּלֵעַ לָאִ טַלַמִּוּך מָּנִעַ

: الله نَا مُحْدَدُكِ الْأِلْالِمُ كَالِي الْأَدْدَاتِ الْأَدْدَاتِ الْأَدْدَاتِ الْأَدْدَاتِ الْأَدْدَاتِ خُمُحُجُد خُكَ نِخْمَتُكِكَ نَحْمُمُنُكَ וְטִיִּטְׁר שַּׁבָּּט טַאָּבֶוּן לָכֶּם יִּהְבֵי שְׁמִשָּׁט אַרְעָּא לְכִוּן

אֹבֹּהֹא הָמֹמֹמִׁנִיא בֿבִּם וֹנִי:

בְּלַלְעַוּ:

بحَشِرِت بَهْجِنظِه سِوِم سُومَا لِ بَجَسَمِهُ שָּבִיעֵיקָא נְיָה שְׁמִּמְּחָא

עקלה לא הורע וברטף לא

ÜĊŌU:

הְּמִמְמִׁמִׁא וְבִוּ לְאַּבְתֹּא:

نَحَجُّلانتُك يَكْمِينُ خُكَ لَحَيْنَانِيا

خقرقح ځك بخمخكك بخهفكك

solemn rest for the land.

shalt not gather; it shall be a year of

harvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy

grapes of thy undressed vine thou

shalt neither sow thy field, nor

a sabbath unto the Lord; thou sabbath of solemn rest for the land,

But in the seventh year shall be a

vineyard, and gather in the produce and six years thou shalt prune thy

Six years thou shalt sow thy field,

shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then

and say unto them: When ye come

And the Lord spoke unto Moses in

Speak unto the children of Israel,

mount Sinai, saying:

prune thy vineyard.

thereof.

the Lorp.

 ΛXX

solontn with thee; and for the settler by thy side that thy maid, and for thy hired servant thee, and for thy servant and for land shall be for food for you: for And the sabbath-produce of the

(ES) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה נמקילה צמקום אחר דחייה, רגימה, וחלייה:

- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנתתר נשנת נרתשית: ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשס שמסיני סיו כולס כללומיסן ודקדוקיסן, וחזרו ונשנו בערבום מואב: שלא מלינו שמיעת קרקעות שנשנית בערבות מואב במשנה מורה, למדנו שכללותיה ופרעותיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ודקדוקים מסיני, אף כולן נאמכו כללומיסן ודקדוקיסן מסיני, כך שנויס בח"כ (פרשחא א, א). ונכאס לי שכך פיכושה, לפי (I) בהר סיני. מס ענין שמיעס אלל סר סיני, וסלא כל סמלות נאמרו מסיני, אלא מס שמיעס נאמרו כללותיס (ופרעותיס)
- (4) יהיה לארץ. לשדום ולכרמים: לא חומור. שקוללין ומורומיה, ומרגומו לָה מִּבְּמָה, ודומה לו קוֹלִים בְּמִּוּמִים
- שושם שינך בולר, שלם מן המופקר: לסיום מחזיק בו כשלה קליר אלא הפקר יהיה לכל: - בזירך. שהנורם והפרשם בני אדם מהם ולא הפקרחם: - לא חבצר. (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא זרעמס, וסיא למחס מן סורע שנפל בס בעת סקליר, סוא קרוי ספים: לא חקצור. (ישעיה לג, יצ), שְׁרֻפְּה בְּמִׁשׁ כְּמִוּמָה (מהלים פּ, יו):
- סכל יסיו שויס בס אמס ושכירך ומושבך: שבח הארץ לכם לאכלה. מן סַּשָּׁבוּמ אמס אוכל, ואי אמס אוכל מן סשמור (מ"כ (6) והיחה שבת הארץ וגוי. מע"פ שמפרמיס עליך למ במכילס ולמ בסימס מפרמיס מלה שלה מנסוג בסס כבעל סבית מלה

SII

בּאַבׁאַבַ שַּבְיָּמִי בַּלְ שַבְיּאָטַב שִׁבִּי בָּלְ מַּלְלְשַּבּ לְמִּנַלְיִּ

الإخمينك بإيانه يخقلمك

increase thereof be for food. that are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts

معدود بَهْدَم هَدُرُبِ هُرَدَم خَمْرَيْت لِنَالَا هُدَم هَدَا هُدَم نَفَدَا لَيَالِا لَيَالِا نْمُوَلُنْ ذَٰكِ هُرُم هَدُنُكُ هُرُبُ فَيْنِ لَا يُعْدَرُ ذِلَكُ هُرُم هُمُمَا يَهُدُرَا

نخذُذ عُن ِثُنَا لِنَا اللَّهُ اللَّهُ لَا لِمُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ

※凡「Ģ母・宀・宀

ئۆرھ 🕏 ئۆرۈقكىن ئۇڭكە:

じさえしょ

%LπĊ□:

אַבְבָּעִין יִנְישִׁע שָּׁנִין:

שַּׁמַת וֹאַבְבָּתִים מִּלְּבִי: לְבְּ יְמֵי מֶשְׁבַע מַבְּעָיִע עַמְּלְיִם לְנַ יִנְמֵי שָׁבַע מָמִמּן דִּשְׁיוּן

עכפירים פּצְבָרוּי שׁוֹפָּר בָּכָלְ ַ עַּמְּבֹמָּ, בּמְמְוָר לַעִוֹבְיִתְ בַּיוֹם מְבִּינִמְאַנִי בִּמְמְנִא לַוֹנִים וְעַלְּבַרְהְיָּ מִוְפַּר מַרוּעָה בַּחָבָשׁ וָתַעְּבַר שִׁוֹפַר יַבְּבָא בְּיַרְחָא

· יַ מְּלְּנֵי וּלֵּבְאַנִים בַּבְּנִוּ בַּאָּבְא וֹנִילֵבוּן נוֹנִוּנִיא בַּאַּבֹּא לַכִּב نْكَيَمُنُونَ كُنَّ مُثَلًا يَتَلَيْمُونِ بِنُكَالُمُوا ثُن مُثَلًا يَتُمُمُا مُثِنًا שופרא בכל אַרַעכוּן:

וּלְבָּר לְזַּרְשִׁיהַיה הְתַּיבוּן: לְבְּׁם נְשְּׁבְּשָׁם אֻישׁ אֶלְ־אָחְיִּנְיּה לְכִּוֹן יִהְחִיבִּין נְּבַר לְאַחְסְנְמִיה לְבְלְ-יִשְּׁבֶּיִהְ יוֹבֶלְ הִוּאָ הַהְיֵהְ יָהְבָּלָא יוֹבִילָא הָיִא מְּהַיִּ

עלמפון גע מִבַּלעבא: וֹלְאִ וֹלְאִ טִטְבֵּרוּן נִטְ כִּטְטָא וֹלְאִ ַ שֹׁבְינוֹ לְבָּבֶׁם לַאָּ עֹזֹבְּתִּוּ וֹלַאָּ הָּנִוּו שַׁבוּו לַבִּוּן לַאִּ עֹזַבְתוּוּ יוֹבֶל הָוֹא שְׁנָתְ הַחֲמִשְּׁיִם שְׁנָה יוֹבֵילָא הִיא שְׁנָת חַמִּשִׁין

> of years, even forty and nine years. unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be sabbaths of years unto thee, seven And thou shalt number seven

throughout all your land. proclamation with the horn atonement shall ye make seventh month; in the day of horn on the tenth day of the proclamation with the blast of the Then shalt thou make

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughout And ye shall hallow the fiftieth year,

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

(1Q1): . מלמוד לומר לך ולעבדך ולאממך, סרי בעלים ועבדים ושפחות אמורים כאן (מ"כ שם ו): - ולשבירך ולחושבך. אף סגוים פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וָשְׁכְלוּ שָׁבְּינֵי עַמֶּךְ (שמוח כג, יא), יכול יסיו אמוריס באכילה לעשירים,

(ק) ולבהמחך ולחיה. אם מים אוכלם, בסמס לא כל שכן, שמוונומים עליך, מס מלמוד לומר ולבסממך, מקיש בסמס למים,

פעמיס, סוי אומר כל שמעה ושמעה בומנה (מ"כ פרשמא ב, א): והיו לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שאף על פי שלא עשית (8) שבחח שנים. שממות שנים, יכול יעשה שנע שניס רלופות שממה ויעשה יובל התריהם, תלמוד לומר שנע שנים שנים כל ומן שחיס מוכלה מן השדה המכל לבהמהך מן הביה, פֶּלֶה להיה מן השדה פַּגֶּה לבהמהך מן הביה (ה"כ. שם ה. העניה ו:):

הכפורים, איני יודע שסוא בעשור לחדש, אם כן למה נאמר בעשור לחדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור לחדש דוחה שבת בכל (פ) והעברת. לעון וַיַּעַבִּיכוּ קוֹל בַּמַּמַבֶּס (שמות לו, ו), לעון הכרוה (ל"ס לד.): ביום הכפורים. ממשמע שנהמר ביוס שמעות עשה יובל לסוף מ"ע שנה. ופשומו של מקרה יעלה לך חשבון שנות השמעות למספר מ"מ:

שמה, יוצל שמה, על שם מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחוחו. שהשדות תווכות לבעליהן: ואיש אל משפחחו שדר בכל מקום שהוא רולה ואינו ברשות אחרים: - יובר הוא. שנה ואת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ומה לעבדיס, בין נרלע, בין שלה פֶּלוּ לו שש שניס משנמכר, המר ר' יסודה, מהו לשון דרור, כמדייר בי דיירה וכו' (רהש השנה מ:), (סו) וקדשחם. (מ"ב פרק ב, א) בכניםמם מקדשין אומס בבים דין, ואומרים מקודשם סשנס (ר"ס מ:): וקדאחם דרור. מרלכס, ומין מקיעת ראש השנה דוחה שבת בכל ארלכס, אלא בבית דין בלבד (מ"כ שם ה):

חשבו. לרצום אם הנרלע (קידושין מו.):

(13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כבר נאמר וְשַׁבְּמָס אִישׁ אֶל וֹפוֹת, סמוכר שדסו ועמד בנו וגאלס, שחוורת כשם שנאמר בשביעית, כך נאמר ביובל: ג,ג): מן השדה האכלו. על ידי סשדס אמס אוכל מן סבימ, שאס פֶּלֶס למיס מן סשדס, אמס לריך לבער מן סבימ (שס ד). (SI) קדש חהיה לכם מופסח דמיס כסקדם, יכול חלה סיה לחולין, חלמוד לומר חסיס, צסוייחס הסה (סוכס מ: מ"כ פרק שמי שנים קדושות פמוכות זו לזו, שנת מ"ט שמטה, ושנת החמשים יובל: ג, א): אח גוריה. אם סענביס סמשומריס, אבל בולר אחס מן סמופקריס. כשס שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל, נמלאו (11) יובל הוא שנה החמשים שנה. מס מלמוד לומר, לפי שנאמר וקדשמס וגוי, כדאימא בראש סשנס (מ:), ובמ"כ (פרק ڲٛڔ۩ڔڟ؞ څڅتربا: God; for I am the Lore your God. וֹנֹבֹאִטַ מֹאֶבְבַיוֹע בָּנְ אָנָּנְ וֹעוֹנִע וִטִּבַּטַבְ מָאֶבְטָב אָבַנְ אָנָא נִנְ another; but thou shalt fear thy י וְלְאֵ עוֹנוֹלְ אֵישׁ אָת־עַּמִילוֹ וְלְא חּוֹנוֹן גְּבָר יָת חַבְּרֵיה And ye shall not wrong one קבר לוב: number of crops doth he sell unto הַלְלְטָא הוא מִוּבָּין לָב: diminish the price of it; for the מאַלעוּ פּֿג מספֿר שַׁבוּאָט עוּאַ שַּוֹהֶר וּבְּנִנְעִי אָנִי. fewness of the years thou shalt " וּלְפֹּּ , מִּמְּס תַּמְּלִּים שַּׁמְּמִים וְבִּינוֹהִי וּלְפּוֹם וְעֵּירוֹה שְׁנֵּיְאֵ thereof, and according to the years thou shalt increase the price לפיו רַב הַשְּׁנִים מַרְבֶּה מִקְנְהוֹ לְפִוֹם סַּנְיִית שְׁנָיָא מַסְנֵּי According to the multitude of the shall sell unto thee. הְאָנִי יִמְבַּוּאָנִי יִמְבָּרִ לְּבִּי: הקלטא licll לב: the number of years of the crops he שׁבוֹנִי מִאָּט הֹמִנִינִי בֹּמִסְפָּׁר שַּוֹבִּוּ מוּ עַבְּבוֹנִ בַּמָּהוֹ הָהָנִ thy neighbour, and according unto after the jubilee thou shalt buy of בְּטִסְפַּּר שְׁנִים אַתַּר תַּיּוֹבֶץ בְּטִנְיוֹ שִׁנַיָּא בָתַר יוֹבִילָא According to the number of years \$17 كېلار: wrong one another. נְבַר יָת אֲחוּהִי: בְּלָה מִיֵּר עֵמִיהֶן צֵּלְ־חֹוֹנִוּ צֵּישׁ תִּוְבוֹן מִיֵּר חַבְּרֶף לְאַ חֹוֹנוֹן neighbour's hand, ye shall not neighbour, or buy of thy Þτ אי וֹב'. ַ טַמְּבָּׁרוּ מִמְבָּר ְ לַהַמִּנִים אַנְ וֹאַב, טַזַּבּוּ וֹבִנוּו לְטַבָּרוֹ אָנִ And if thou sell aught unto thy \$4_\$U!U!: נְבַר לְאַטִּסְנְתֵיה: every man unto his possession. יי בֹּאָלִט עַיּוֹבֶלְ עַוֹּאָט שַׂאֶּבוּ אָנִאַ בַּשִּׁפֹּא בַּוֹבַלְאַ עַבָּאַ שַּׁעִיבוּן In this year of jubilee ye shall return نبترنېټر: द्वददेखाः thereof out of the field. לֶבֶם מָן־הַשֶּׁבֶּה תֹאַכְלוּ אָתֹ־ לְכוֹן מָן תַקְּלָא מֵיכְלוּן יָת unto you; ye shall eat the increase ין בְּיִי יוֹבָּלְ הְוֹא קֹּדֶשׁ חִּהְיָה צָּבִי יוֹבִילְא הִיא קּיִדִּשְׁא חְּהֵי For it is a jubilee; it shall be holy

ממנס מבואום סרבס, סרי נמאנס מוכר, לפיכך לריך לקנומס לפי סומן, רוסו שנאמר, במספר שני מבואום ימכר לך, לפי מנין מופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נתאנה לוקת, ואם יש שנים מרובות ואכל . מקנס קרקע דע כמס שניס יש עד סיוצל, ולפי סשניס ומצומות סשדס שסיא ראויס לעשות ימכור סמוכר ויקנס סקונס, שסרי (15) במספר שנים אחר היובל חקנה. זמו פשומו, ליישג סמקרא על אופניו, על סאונאס גא לסזסיר, כשממכור או מונמם ממון (שם פרשמם ג, ד צ"מ נמ:): ממכרו ממכר לעמיסך, מכור, ומנין שאם באם לקנום, קנה מישראל חברך, סלמוד לומר או קנה מיד עמיסך: אל חונו. זו

(14) וכי חמברו וגוי. לפי פשומו, כמשמעו. ועוד יש דרשה, מנין כשאתה מוכר מכור לישראל הזכך, מלמוד לומר זכי

משמי שניס, שמעמוד שמי שניס ביד הלוקמו מיוס ליוס, ואפילו יש שלש מבואות באומן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, שני סמבואות שמסא עומדת ביד סלוקח ממכור לו. ורבומינו דרשו מכאן (ערכין כמ:), שסמוכר שדסו אינו רשאי לגאול פחות

Zπ

(16) חרבה מקנחו. ממכרנס ניוקר: חמעים מקנחו. ממעים נדמים:

(954 5456:

ושני, אינו יולא מפשומו, כלומר, מקפר שניס של מבואות, ולא של שדפון, ומיעוע שָנִיס שְנַיַס:

مَحِـثَكُمُ لَمُ خُصُّمَتِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِةِ الْمُحَالِقِينَةً الْمُحَالِقِينَاءِ الْمُحَالِقِينَ الْمُحَالِقِينَاءِ الْمُحَالِقُلْمُ الْمُحَالِقِينَاءِ الْمُحْلِقِينَاءِ الْمُحْلِقِينَاءِ الْمُحْلِقِينَاءِ الْمُحْلِقِينَاءِ الْمُحْلِع םשַּׁבֹּהוֹ סִבָּאָ סִעוֹיהָאַוֹ וּבְאַבּׁסַ ַנְעֲשִׁיתֶם אֶת־חָקֹתַי וָאֶת־מִשְׁפַּטַי

וֹטשׁבוּו מֹכְ אַבְמֹא לְבַשׁבֹּוּ:

in safety. them; and ye shall dwell in the land and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

אַנְאַ פְּבְּוֹיִם וַאָּבָוֹאַ פּּבְוֹיִם וַאַכֹּלְטֵּם וִחִמֵּוּ אַבְּעָּאַ אָבַּעַ וְמַגַּלְגַוּ

לְמֻּבֹּה וֹנְחַבְׁעֵּׁם לְבָּׁמִּע הֹלֶנִנִי:

נאטן אָר־הְבוּאָהָנוּ: עַהְּבִּינִתְּעִ עַוֹן לֵאְ נִוֹבְתְּתְ וֹלְאָ הָבִינִּתְּטִאָ בִּאְ נִוֹבַתְּ וֹלָאִ أذ، עאָמִׁרְוּ מִעַ־נּאָכֹלְ בַּמִּלֹנִ נֹאָבוּ טִּימִבוּן מֹאַ זִּיכוָלְ בַּמִּטֹּאִ

خِمُكِم بَمُثَرُتُ הַשְּׁשְּׁיִת וְעְשְׁתֹ אָת־הַהְבוּאָה בְּשִׁקְּא שְׁהָיֹתִיִלְאֹ וְתַעְּבֵּיד יָתֹ וֹאַנְּיִטִּי אָטַ בּוֹבְטִי, לַכָּם בַּאָּנִי וֹאָפַבּיִּב יִּטִּ בּוֹבְטִי, לְכִוּן

עַרו השְּנָה הַהְשְׁשִׁים עַר בּוֹא עִר שִׁקְא הְשִׁיעִים עַר מִיעַל בַּגַ נְאַבַלְמָם מִּן־הַהְבוּאָה אַל בּמַּמַ עוֹ בּמַּמֹלִיני בּמָּמֹלִיני בּמַמֹלִיני בּמַנוֹיני בּמַמֹלִיני בּמַנוֹיני בימוֹיני בימוֹיני בימוֹיני בימוֹיני בימוּיני בימוי בימויני בימ

י וְהְאָבְא לְא הִפְּבֵר לְצְּמִלְּה כִּי וְאַרְעָא לְא הִוְּדַבּוּ לַהְלֹּיִםיוּ הְבָּוּאָבְה הֹאַכְלוּ יָשֶׁוֹ:

אַטַּם הֹתַּוֹוֹגִי: ל, באבל ביננים ומוּשְׁבָּים אָבִי בּילִי אַבְּיִּאָבִיּאָ אָבִי בּיִּיִּבִין

نىند ئېدا: (٥) הקנון לַצַּרְעָּא: יי יּבְכָל אָבֶּן אֲהַיַּיִּהְכָּה וּאָלָה יּבְכֹל אֲבִע אַהְטְּנָהָכוֹן פּוּרְקְנָא

خِيْمُوَم نِيْنُ حِيا خِيْنُ فِي الْمُعْلِينِ خِينَا اللَّهُ فِي اللَّ

לכנוְהָ זֹנו הֹכֹלְטֹּלֹא:

הְּלַלְטֹא לִטְלָם הָּוֹנוֹ:

בְּאֵל וְתִיכְלְוּן מִן הַּלְלְטָא הִטִּיקָא

הַלְלַטַּע שַׁיכְּלִוּן עַּמִיקָא:

וֹעוִטֹבׁוֹ אַטוּוֹ בֿבֹתוֹ:

And in all the land of your

ye are strangers and settlers with perperuity; for the land is Mine; for

And the land shall not be sold in

produce come in, ye shall eat the store; until the ninth year, until her

and eat of the produce, the old

And ye shall sow the eighth year,

shall bring forth produce for the upon you in the sixth year, and it

then I will command My blessing

may not sow, not gather in our

eat the seventh year? behold, we

And if ye shall say: 'What shall we

enough, and dwell therein in safety. and ye shall eat until ye have

And the land shall yield her fruit,

redemption for the land. possession ye shall grant a

٤z

old store.

three years.

increase;

(18) וישבחם על הארץ לבטה. שָׁבְּעַיֹן שמעס ישראל גוליס, שואתר פָז מִרְנֶס סָפָרֶן פָׁמ שַבְּמֹמָיסָ, וְסִרְנָמ פָׁמ שַׁבְּמֹמֶיסָ ממשבות סוא יודע. כל דבר סמטור ללב, שאין מכיר אלא מי שהממשבה בלבו, נאמר בו ויראם מאלהיך (ב"מ נה:): שלה שלינה הוגנם לו, לפי דרכו והנאמו של יושן, ואס מאמר מי יודע אס נמכוונמי לרשה, לכך נאמר ויראם מאלהיך, היודע (עב) ולא חונו איש אח עמיחו. כאן הזהיר על אונאת דברים (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו. כאן הזהיר על אונאת דברים (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע אים אח עמיחו.

(19) ונחנה הארץ וגר וישבתם לבטה עליה. עלא מדאנו מעות צלורת: ואכלתם לשבע. אף במוך המעים מסא (ויקרא כו, לד שבת לג.), ושבעיס שנה של גלות בכל כנגד שבעים שמעות שבעלו היו:

בו בנכם:

(02) ולא נאסף. אל סבית: אח חבואחנו. כגון יין ופירוח סאילן, ומפיחין סבאיס מאליסס (פמחיס גא:):

(22) עד השנה החשיעה. עד מג ספרום של משיעים שסים עם בום מבוחתם של שמינים למוך סבים, שכל ימוח סקין סיו (IS) לשלש השנים. למקלמ סטטימ מנימן ועד ראט סטנס, ולטביעימ, ולטמינים, טיורעו נטמינים במרנימ במרחטון ויקלרו בנימן:

בשדם בגרנומ, ובמשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמים שסימס לריכה לעשות לארבע שנים, בששית שלפני השמעה השביעית,

(23) והארץ לא חמבר. לימן למי על מורמ שדומל בעליס ביובל, שלמיס מלוק מ כובשם (מ"כ שם מ): לצמחה. לפפיקם, שק בעלין מעבודה קרקע שהי שנים רלופוה השביעיה והיובל, ומקרה זה נאמר בשהר השממות כולן:

פשומו, סמוך לפרשה שלאחריו, שהמוכר אחוחו רשאי לגאלה לאחר שחי שנים, או קרובו, ואיץ הלוקח יכול לעכב: (1.2) ובכל ארץ אחזחכם. (מ"כ) לרצות במיס, ועבד עברי (שם עו), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק מ' (דף כת.). ולפי למכירס פסוקס עולמים: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עינך גס (שס), שאינס שלך:

211

ממבר אַבוני יּבָא גְאַבוְ עַפַּרָב אָבֶּיו וֹלָאַב אָנו בְּיִינְמִיף אָהִיף יִמְכָר מֵאֲחָזְּתִּי

إبرسُّرن بَّادُ الْإِلَىٰ جِيرَد بِهُجُرَبَّا: ا ₆₂ וְאֵישׁ בֶּי לְאׁ יֵהְיָה־לִּוֹ גּאֵל

וֹמֶּב לְאָבוֹיִנִי: אָת־הָעַבּוּ לַאָּישׁ אַשָּׁר מֶכַר־לָוּ יָה מוֹתָרָא לִגָּבָר דְּיַבֵּיוּ לֵיה וְחַׁמִּכְ אֵשַ אָבוֹ מִמְבֹּבְוּ וְבַיֹּמִיכְ וּוַבַּמִּיב יָּה אָבִּי וְּבִינִיבִי וְיָבִי

ζġμţμί: (σ) מֹע אַנָּט עַיּוּבָל וְיָבָא בַּיּבָל וָאָב ְוֹאָם לְאַ־מְּצְאָׁר יָדִוּ דֵּי הָמֶּיִב וְאָם לָאַ אַשְׁכָּחַת יְדִיה כְּמִסָּת

۲۸۵۱: άἀἀĽι با المانيان (שלישי) חוֹטָה וְהַיְּהָה גָּאָּלְהוֹ עַּדְ־הִּם וֹאָישׁ בְּיִין מִוּשָׁבְ מִּיִר

לַין חֹמָה לַצְּמִיתָה לַמְּנָה אַתִּוֹ שִׁיִּרָא לַחְלִּיִּשִׁין לְּדִּוְבַּן יָמִיה אַמָּר־בָּעִיר אַשָּר־(כי לא)[קי בּיהָא לוֹ שְׁנְהַר הְמִימְה וְלְּהֶם הַבְּּיִת בֵיה שַׁהְא שַׁלְמָהָא וִיקוּם

> אָבוּנבוֹג: בּלבור בוש וופבוט זע ובונו äkiðtülu illu állælu אָב, וֹשֹׁמַסִכֹּן אָשוּב וֹזַבּוֹן

ھنلگڙني: וְתַּבְּיַלְ יְבֵיה וְיַשְׁכַּח בְּמָסַת וּלַבֿר אָבוּ לָא וֹבוּ לָנִי פֿוּיִל

ויתוב לְצַּהְסָנְתֵיה:

ויתוב לַאַּהְסָנְתֵיה: בְּיַר הַיְּבָן יָתֵיה עַר שַׁהָא בונים ביה ויהי ובינוהי

: ١٤٠٤ كَادُرك פורקניה עד משלם ひんゆく ווכר אַני וְזַבּין בִּית מותַב

לְבַבוְנִי, לָא וֹפּוָל בַּוּנִהָּלָא: מַרְ מָלָאָנוּ וֹאָם לָא יִהְפָּרִיק עַּרְ מִמְּלָם

> which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

find sufficient means to redeem it; redeem it, and he be waxen rich and And if a man have no one to

possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the then let him count the years of the

shall return unto his possession. the jubilee it shall go out, and he it until the year of jubilee; and in the hand of him that hath bought which he hath sold shall remain in to get it back for himself, then that But if he have not sufficient means

the right of redemption. it is sold; for a full year shall he have redeem it within a whole year after in a walled city, then he may And if a man sell a dwelling-house

67

S٦

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

כולס, למדס מורס דרך ארץ, שישייר שדס לעלמו: - וגאל אח ממכר אחיו. ואין סלוקמ יכול לעכב: (25) בי ימוך אחיך ומבר. מלמד שלין לדס רשלי למכור שדהו אלם מחמח דוחק עוני (ח"כ פרק ה, ל): מאחזיחו. ולם

ودر در در د): (62) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס, אלא גואל שייכל לגאול ממכרו (קידושין שס מ"כ

שבא לגאלה (ערכין ל.): סשאר, וזסו: והשיב את העודף. בדמי סמקת על האכילה שאכל, וימנס ללוקת: - לאיש אשר מבר לו. המוכר הזה, נמלאת קונה מספר התבואות כפי השבון של כל שנה, אכלת אותה שלש שנים או ארבע, הולא את דמיהן מן החשבון, ועול את (קב) וחשב אח שני ממברו. כמס שנים סיו עד סיובל, כך וכך, ובכמס מכרמים לך, בכך וכך, עמיד סיים לסמזירם ביובל,

(4"5 40 1): (82) די השיב לו. מכאן שאינו גואל למלאץ: עד שנה היובל. שלא יכום למוך אותה שנה כלום, שהיוצל משמע צממלמו

שנה שלימה קרוים ימים, וכן מִשֵׁב בַּנַעֲרֶה מִמָּה יָמִים (ברמשים כד, נה): בוס שסוא פליף, שאם כלם לגאול בשנם כאשונה גואלה, ולאחר מכאן אינו גואלה: והיחה גאלחו. של בים: ימים. ימי לפי שנאמר בשדה שיכול לגאלה משמי שנים ואילך כל זמן שירלה, ובמוך שמי שנים הראשונים אינו יכול לגאלה, הולרך לפרש (פב) בית מושב עיר חומה. בים במוך עיר המוקפם מומה מימום יהושע בן עון (שם פרשמל ד, ל): והיחה גאלחו.

אַבֹּהֹא וֹטִׁנַהָּבוּוֹ פּוּבַלֹּוֹא וֹנִינ

:4%: يَلَشِ دِهُجُلِ فِكُنْ لِهِ لِيَالِي فِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ اجْمَا بَالِعِدُاتِ هِٰشِ هَٰذَا ۖ جُمَالًا فَجَمَا فِعِيَامُ هِٰجُادًا كِانَا فَالَّ

²⁶ וֹמֹבׁי, בַּלִוּנְם בַּשׁׁ. מַבִּׁי, אַּבּוֹנִּם

בּטִיִּב בִּנִי וֹמִּבְאֵב: בַּי בְהֵי עְבֵי הַלְוֹיִם הָוֹא אֲחַוֹּלִם ממפר בנית ומיר אַחוּיָהו בּיבֶּל וֹאַמֶּׁר וֹלַאַּלְ מִּוֹרַבַּלְנִּיָּם וֹנֹאָּא

בוּלַבַּ

ھٰڐ؞۩ڝ

: خاڭ:

﴿ثِاٰتِ: (۵)

: AKT בנוא אַנון אַטַסֿנטַבעון בֿיני בַניי לונכולא אָבו לטו לבוו זְבְינֵי בֵיהָא וְקָרֵי אַהְסְנְתֵיה

נְמֶבֶר בֶּי אֲטַזָּת עוֹלֶם הוֹא אֲרֵי אַהְסָנַת עָלַם הוּא לְהוֹן: לא נחמל רנח מרניהון לא יוניבו

יגופריק מן לינאי וופקון

אַהְסָנַתְּהוֹן פּוּרְקוֹ עָלִם יָהֵי

ĒÜL

5,18,

לעון יביובילא יפּקון:

וֹבְיבוֹנִלְעַ בַּנְ עָּרָ וֹעַנָאָב וֹבוֹ, יביה עמף ותהקוף ביה ידור ئڌ، ـ ثَمْنك غَبْنك نِقْصُد ثكر مَقَلَا يَغُدُر يَنْمُوٰهَا خُلِيكَ بِنَمِيم

> and they shall go out in the jubilee. the country; they may be redeemed, shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

children of Israel. are their possession among the houses of the cities of the Levites shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the

is their perpetual possession. their cities may not be sold; for that But the fields of the open land about

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

בפנים, מקנו לו בממורת זה נופל על זה): לא יצא ביבל. אמר רב ספרא (אף) אם פגע בו יובל במוך שנתו לא ילא (שם (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיל והימה לו קודם לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכמוב לה, אלא ממוך שצריך לכמוב לא (30) וקם הביח וגוי לצמיחה. ילא מכמו של מוכר ועומד נכמו של קונה: (אשר לא חמה. לו קרינן, אמכו רו"ל

לבעליס, אס לא נגאלו: גאלה תהיה לו. מיד אס ירלס, ובוס יפס כמו מכת שדות, שסשדות אין נגאלות עד שמי שניס (מ"כ כח), בְּמַלְבֵיקס וּבְּמִילֹסָס (ברחבית כה, מו): על שדה הארץ יחשב. הרי הן כשדות הנגחלים עד היובל, ויולחין ביובל (13) ובחי החצרים. כמכגומו פַּלְּמַיָּמֹ, עייכום פמומות ממין מומס, ויש הכבה במפר יהושע הֶעֶרָיס וְמַלְּכֵיקֶס (יהושע יג,

(gg:): משדומיהם הנחונות להם באלפים אמה שביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע לתוף שנה (25) וערי הלוים. ארבעים ושמנס עיר שנחנו לסס: גאלה עולם. גואל מיד אפילו לפני שחי שנים אם מכרו שדם פרקו, בערכין לג.): וביובל ילה. במנס:

של ישראל: כי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס נמלם שדום וכרמיס, אלא עריס לשנם ומגרשיסס, לפיכך סס מיד לוי גואל גאולם עולם: - ויצא ממכר ביח. הרי זו מלוה אחרם, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלע למוף שנה כבים לא דבר סכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלוע, מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל ולא יהיה חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם חהיה ללוים, יכול (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנס בים או עיר מסס. וילא ביבל. אותו ממכר של בים, או של עיר, וישוב ללוי שמכרו,

ביובל, כמו שנאמר בישראל וַאָּס מָבַר אָת סַשְּׁדֶס לְאִישׁ אַפַר לֹח יִנְּאֵל עוֹד (ויקרא כו, כ), אבל בן לוי גואל לעולס: (48) ושדה נגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶר גוצר, שלס הקדיש גן לוי אם שדהוולא גאלה ומכרה גוצר אינה יולאה לכהנים לסס במקוס שדומ, ויש לסס גאולה כשדומ, כדי שלא יופקע נמלמס מסס:

הסמור, עודהו על הסמור, אחד מופס בו ומעמידו, נפל לארן, ממשה אין מעמידין אומו: – גור וחושב. אף אם הוא גר או (35) והחוקה בו. אל מנימסו שירד ויפול, ויסיס קשס לסקימו, אלא חוקסו משעם מועם סיד. למס זס דומס, למשאוי שעל

170

וֹנֹבֹאִטַ מַאֶּבְבַנֹנִבּ וֹנֵוֹ, אִנוֹנִבּ וֹנַבֹּנֹאַ וֹנִיבוֹבַ

بخُمَلُحُن كِهِ_نقَا هُخُكُكِ:

كِتَابِ كُرْفُو الْمُناكِّلُولُا خُرِّمًا كُرِيا بُن هَلَـمُ * يَخْتَمَا كَمْنُانَا עוגאט אַטַכֶּם מִאָּבֹּן מִגְּנַנִם זְטַכִּוּן מִאַּנַגֹּא צַמִּגְנֵנִם לְמִעַּן אָלוּג נְיבוְּבִי אֶּלְנִינְפָׁם אָמֶבַ אָּלָא וֹנֹ אֶלְנַבׁכִוּן צַאָּפּוּלִינִי

לְנְיִנִי לְכֵּם לֵאַלְנִים: (ס)

(נגימי) לַבְּ לְאִי עַמְּבָר בִּוֹ מְּבָרַע מְבָּר: בבי ובי למיף אַנורף עמור ונמכר

שְׁנָת תַיִּבֶל וַעֲּבָר עִּמֶּר: °† בְּשֶׂבָיר בְּתִּישֶׁב יִהְיָר עִמְּוְדְ עַבְּי בְּאַגִּירָא בְּתִּוֹתְבָא יָהִי עִמֶּף עַר

لْهُلِر هُمْ مُهُفَلُظِهِ لَهُمْ هُلَائِكَ لَاللَّهَ خُلْلَمْنَدِينَ لَخُهُلُونَانَ וְנְצְאַ מֶּמְמֶּוֹב הַנָּא נְבְּנָרֵוּ מְמֵּוֹ

אָבטָון יִשְׁוּב:

אַנִים מִאָּבְּא מִאַבְי: וּנְּבְּבְּּנִנּוּ זְפִּנּוּ מַבְּרִינּ: מִאָּבְינִם לָאִ יִּמְּבְרָוּ יִנִּנּוּ זְפִּנּוּ מַבְּּרִינּי: בּׁיִבְּהַבְּבַרִּי בְיִם אַהְּבַבְינִהָּאָטִי אָבַיִ הַּבָּבִּי אָנּוּן בַאַפּּיִלִית

نظڤير لا لا الله الله

אַל⁻ הַפַּה מֵאָתּוֹ נֵשֶׁרְ וְתַרְבִּיה לְא הַפַּב מִנֵּיה הִיבוּלְיָא

رو غُلا وَوَقِاءً رِاءً مِنْ إِذَا فِيْ إِنَّا ثِنَا يَا مِوْقِاءً رَاءً مِنْ الْأَنْ الْأَنْ الْأَنْ

¤.ċ\$Ŀ: לטוכולוא ולנלוטא לא טטון

44 4844:

פולעו מלציו: וווֹבּבּן לְנֵי לָא טִפָּלָע בּוּנִי וֹאֶבׁוּ וֹטִמֹסְכּוֹ אֲשוּבּ הֹמָּבּ

שַּׁהַא דְּיוֹבֶילָא יִפְּלַח עַמֶּדְ:

לנפוק מעמף הוא ובנוהי עמיה

brother may live with thee. increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

Thou shalt not give him thy money

victuals for increase. upon interest, nor give him thy

Canaan, to be your God. of Egypt, to give you the land of brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

88

Ζ٤

serve as a bondservant. thee, thou shalt not make him to with thee, and sell himself unto And if thy brother be waxen poor

with thee unto the year of jubilee. he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

fathers shall he return. and unto the possession of his shall return unto his own family, and his children with him, and Then shall he go out from thee, he

pouqueu. Egypt; they shall not be sold as drought forth out of the land of For they are My servants, whom I

(35) נשך וחרביח. מד שווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני לאוין (ב"מ מ:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של אדס מושב, ואיוהו מושב כל שקבל עליו שלא לעבוד עבודת אלילים ואוכל נבלות:

מאלהיך (ב"מ נמ:): או המולה מעומיו בנכרי כדי להלוומס לישראל ברבימ, הרי זה דבר המעזר ללבו על אדם וממשבמו, לכך מולרך לומר, ויראת . נמשכם אחר הרבים, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו היחר בשביל מעוחיו שהיו בעלום אללו, הולרך לומר ויראת מאלהיך,

אח ארץ כנען. בשכר שמקבלו מנומי: להיוח לכם לאלהים. שכל שַדֶּר במרך ישרמל, מנילו למלסיס, וכל סיולמ ממוס, נכרי הם. דבר אחר אשר הונאחי אחבם מארץ מנרים על מנח שחקבלו עליכם מנוחי, אפילו הן כבדוח עליכם: - לחוד לכם (88) אשר הוצאחי וגוי. וסבמנמי בין בכור לשלינו בכור, אף אני יודע ונפרע מן סמלוס מעום לישראל ברבים, ואומר של

(93) עבודת עבד. ענודה של גומי שיסא ניכר בה כעבד, שלא יוליך כליו אחריו לבים המרחן, ולא ינעול לו מנעליו: כעובד עבודת אליליס (מ"כ פרשתא ס, ד כתובות קי:):

(0+) כשכיר כחושב. עבודת קרקע, ומלאכת אומנות, כשאר שכירים התנהג בו: עד שנה היבל. אם פגע בו יובל

(I+) הוא ובניו עמו. אמר רצי שמעון אם סוא נמכר בניו מי מכרן, אלא מכאן, שרצו חייב במזונות בניו (מ"כ פרק ז, ג לפני שש שנים היובל מולימו:

(ב+) כי עבדי הם. שמרי קודס (מ"כ פרשמא ו, א): א ימכרו ממכרה עבד. בסכרוס, כאן יש ענד למכור, ולא קידושין כב.): ואל אחות אבותיו. מל כבוד מבומיו, ומין לולולו בכך (מכומ יג.): אחות. מוקמ:

יי אַ עַבּער בוּ בּפַּבר וֹנֹבאַט לַאִּ עַפֿלָע בּנִע בּלאָהוּ וֹעַבעַק

CHACLE

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

ממם שלת מבר ואמני: מֹאָע עַנִּיִם אָאָג סָבִיבָּעַיִּכָם لمَخلُكُ لَيُحْمَنُكُ يُجَمِّدُ بَكِيدٍ خُلِّكُ

نختيا مَخْديا نَعَمْنا: מממוא בבסטבונכנו מובנו והלבנ ואמטנ ביהוו לה מו

בְּאַרְצְּכֶם וְהָוֹיִ לְכֶם לְאֵהְוֹיִה: מַּמֶּכֶם אֵהָגר עוָלִירוּ ÄÄL ئ עמְכֶם מַתָּם הַקְּנִי יִמִּמִּשְׁפַּחְהָם וְגַּם מִבָּנֵי הַתּוֹשֶׁבָּים הַנְּרִים

حُربا جُمَّناهُمُ: באַטוּכַרוּ בַּאַרַעָּכוּן וִיהוֹן نظريا يضيئله يكييا خافسالا ואָל מִבְנוֹ שוְעַבַּוֹא מַבְלַוֹּא

לִי בְּפְּרֶרְ: (ס) نهٔلهٔح هنه ځغېد جه بندید בַּבַים שַהְּבָרוּ וּבְאָבוּכֵם בַּנֵי. or אַחַריכָם לָהָשָׁת אַחַיִּדָּה לְעַלָם لنكتكخ אָלִם לִבֹנִיכָם וָתַּוֹסְנִין

בַּלַמָּגנ: לבר בַּאָבונָיו לָא טַפַּלָם בַּיה 4440 ÇLİ **GECTIFF** كالتاناكا ÄÜÖÜN المالالالا خختدحيا

بهد אָטִיף עִּמֵּוֹ וְנִמְבַּר לְגָר עִּמָּוֹ וְיִהְעַּכִּר צָּחוּף עִּמֵּיה וֹכֹּי. עַּמָּיִג זֹגַ זַּגַ וֹעַנְמֵּבְ מַפָּּוֹבַ זַּאָבוּ, עַבַּבָּע זַגַ הָּבַלְ וֹעִיטִב

לְאַבְׁמָאֵי מִנַּרְעָּיִי

after that he is sold he may be offshoot of a stranger's family, who is a settler with thee, or to the

and sell himself unto the stranger

brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy

And if a stranger who is a settler

one over another, with rigour.

children of Israel ye shall not rule, for ever; but over your brethren the

them may ye take your bondmen

inheritance for your children after

which they have degotten in your

their families that are with you,

you, of them may ye buy, and of

gnome aruojos ob teat eregarite

Moreover of the children of the bondmen and bondmaids.

about you, of them shall ye buy

bondmaids, whom thou mayest

And as for thy bondmen, and thy

have: of the nations that are round

you, to hold for a possession: of

And ye may make them an

land; and they may be your

possession.

٤4

redeem him; redeemed; one of his brethren may

הושְׁבֵ עַמְּּךְ אָוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפְּחָת יַיְיִנְיִבְן לַעֲרֵל חוֹחָב דְּעִמֶּךְ אִוֹ

¾ אַחַבֵּי נִמְבְּר נִאָבְּׁר שִׁהְיָה לַּנִי בְּתִּר דִּאִנְיַבּן פּוּרְקְנָא יָהַי

אָבוֹר מִאָבוֹוּ וֹלָאַבְנוּי ליה תד מאַחוֹהי יפָּרְקנִיה:

יעמידנו על אבן הַבֶּּקַמ:

מחם הגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אם לצירך אם לאו ואומר אני לו שהוא לצירך, הרי הדבר הוה מסור ללב, (E+) לא חדדה בו בפדך. מלמכס שלמ לצורך, כדי לענומו, מל מממר לו קַמַס לי ממ סכום סוס, וסומ מינו צריך, עַדֹר

הוסרמני לא קַפַּיָּה כְּלְ נְשְׁמֶה (דַּבְרִיס כֹ, מו), אלא מי ישמשני: - מאח הגוים. - סס יסיו לך לעבדיס: - אשר סביבחיכם. (++) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במס אשממש, בעבדי איני מושל, בז' אומות איני נומל, שסרי לכך נאמר ויראם:

(EP) וגם מבני החושבים. שבאו מסביבומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אמר סאב, ואינו בכלל לא ממיס, ולא שבמוך גבול ארלכס, שסרי בסס אמרמי, לא מחיס כל נשמס:

לו לכמוב וסנמלמס אומס לבניכס: והחגהלחם. כמו וסממוקמס: איש באחיו. לסביא נשיא בעמו ומלך במשרמיו שלא (אי) והחנהלחם אחם לבניכם. החויקו בהם לנחלה לצורך בניכם אחריכם ולא יחכן לפרש הנחילום לבניכם, שאם כן היה אלם אמה מומר לקנומו בעבד (קידושין מו:): מהם הקנו. אומס מקנו:

מלים, ולשלוב מים: וסו עכו"ס, כשקוא אומר לעקר, זה הנמכר לעצודה אלילים עלמה (שם כ. צ"מ עא.), להיוח לה שמש, ולא לאלהוח, אלא לחמוצ מי גרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מי גרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: משפחה גר. (⟨⟨⟨⟨⟨⟨⟩⟩⟩⟩ וד גד וחושב. גרוסום מושנ, כמרגומו שַנַל מוֹמָנּ, ומופו מוכי מונמכר לגר מושנ: וכי חשיג יד גד וחושב עמן. לרדות בפרך:

771

אٰڔ_ڬۿٚڔڋڬۦ۫ڷڋڔٳڎڋۼ۠ڂۦ ದ್ದು ಜ್ಞಾಗ್ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ ಕ್ಷಾಗ್ರೆ אַיַרדְרָי אַי בֶּוֹ־הִדוֹ יִנְאַבֶנוּ אָיִּ

يتبحر نتب انتوارك ながしないはいに iĠĹĊĔ,Ľ יפוקניה או מקויב בשניה או אַטִבּוּטִי, או כֿר אַטַבּוּטִי,

שְּבֶיר יִהְנֶה עִּמְּוּ: من فرا في المنافق المن o، לו עד שְׁנָת הַיּבֵל וְהָיֶה בֶּסֶף וְחִשָּׁבֹ עִם־קֹנְהוּ מִשְׁנַתֹּ הִמֶּכְרוֹ

ಭರ್ಷ: בֹמֹנוֹן מִנוֹא כּוומו אַנוֹרָא וֹבִיו וושהוב מם זבווש משהא

יַשְׁיב וְּאַבְּתִוְ מִכֶּסֶב מִלַּנְתִוּ: י אם לור רבות בשונם לפיהן

بنخمه اخرديد: ŌĽĿĽ **EWLY**

מְּלֵע עַיִּבֶּץ וְשִׁמִּב_לֻוְ כִּפָּׁוּ מִּלְּוּו ואָם_טִהֶּס וֹהָאַר בּהָּוֹנִם הַעַ_

وبلأكتين: ליה כפום שנוהי וחיב ות תו שְּׁהַשׁא בִּיוָבִילָא וִיחַשִּּיב וֹמֹוַ אֹמִטֹאַר בֹמִוֹּא

בְּשְׁבֶּיר שְׁנֶה בְשְׁנֶה יַהְנָה עַמְּוֹ כַּאַגִּיר שְׁנָא בִשְׁנָא יְהִי עַמֵּיה

לא ופלח ביה בקשיי לעיור:

בּאָנָת הַיּבֶּל הָוּא וּבָנָיו עִּמְוּ: * וֹאִם_לָאִ וֹלָּאֵלָ בַּאַלָּע וֹנֹגַאָּ יַ

בְּאָשֹׁא בַּיוֹבִילָא בוּא וּבְנוֹנִינִ נאם לא נטפבוט פאלון נופוט

אַנְטֶׁם מִאָּבֹּא מִגְּבִוֹם אָּנָגִּי נְעַנִים

אָמֶג בונְאָנִי

څځاربا: מּבְדֵּי אַנּוּן דְאַפּּיקית יָהָהוֹ خُدّر نَشِدُ هُمْ مُحَدِّرِهِ هَدّ يُدرُد خَدْد نَشِدُهُمْ مَحْدُدا

> he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may redeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

hired servant shall he be with him. of years; according to the time of a shall be according unto the number of jubilee; and the price of his sale sold himself to him unto the year bought him from the year that he And he shall reckon with him that

bought for. out of the money that he was back the price of his redemption according unto them he shall give If there be yet many years,

price of his redemption. unto his years shall he give back the shall reckon with him; according unto the year of jubilee, then he And if there remain but few years

with rigour over him in thy sight. he be with him; he shall not rule As a servant hired year by year shall

children with him. in the year of jubilee, he, and his of these means, then he shall go out And if he be not redeemed by any

45

٤s

75

64

God. land of Egypt: I am the Lord your whom I brought forth out of the are servants; they are My servants For unto Me the children of Israel

מפמיר עַבְּרַר

ڲٛڔ۩ڔڟ؈

(84) גאולה תהרי לו. מיד, אל מנימסו שֶׁיִּשְׁמַע:

- במנס, וינכס לו: וסיס כסף ממכרו במספר שניס: - בימי שביר יהיה עמו. - משבון המגיע לכל שנה ושנה יחשוב כאלו נשכר עמו כל שנה שקנה הנכרי עבודה שנה במנה, ואם שהה זה אללו המש שנים ובא ליגאל ינכה לו המשה מנים, וימן לו העבד מ"ו מנים, וזהו בחשבון לפי המגיע בכל שנה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אם היו עשרים שנה משנמכר עד היובל וקנאו בעשרים מנה, נמלא ו בנכרי שמחם ידך סכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא עליו בעקיפין, מפני מלול סשס (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל ידקדק (Oe) עד שנה היובל. שהריכל עלמולא קנאו אלא לעוצדו עד היוצל, שהרי ביוצל גַבָּא, כמו שנאמר למטה, וְיַבָּא בָשְׁנַת הַיֹּבֵל,
- (וב) אם עוד רבות בשנים. עד סיונל: לפיהן. סכל כמו שפירשמי:
- (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרוחמס רוחס:
- בניו (קידושין כב.)) (44) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל בשם (קידושין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי חייב במזונות
- (פפ) כי לי בני ישראל עבדים. שמרי קודס: אני הי אלהיכם. כל המשעבדן מלממה, כהלו משעבדן מלמעלה:

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁמַהַוֹּוֹת עְּלֶיִהְ בֵּי אֲנֵי יְהֹוָה לִמְסְנֵּר עַלִה אָרֵי אֵנָא יִי מֹמִּבְּיִנִי לְאַ עֹשְׁוֹנִיְ בֹּאַבֹּלְכֶם מִיֹּבָּאַ לָאַ עַשְׁוּנוּן בַּאַבַּלְכֵּנִן בא וּמֹבּּבֹע לַאֲ-שַׁלֹּוֹמוּ לַכְּם וֹאֹבוֹ וֹלֹמֹא לַא שַׁלִּומוּן לַכִּוּן וֹאָבוֹ לא עַמְּשָׁר לְכָּם אֶּלְילָם וּפָּסֶל לָא עַמְּבָּרוּוּ לְכִוּן מְמֵּנוֹ וֹהֵילִם

your God. down unto it; for I am the LORD Mgured stone in your land, to bow or a pillar, neither shall ye place any shall ye rear you up a graven image, Ye shall make you no idols, neither

IAXX

שׁנְנֵגְאָנְאָנֹגְ גְּעַנְּנִי (פַ)

ילבית מקדשי ההון דְּחַלִין מרשַבְּתַתַּי הִשְּׁמִרוּ וּמִקְדָּשִׁי יִהְ יֹשִׁרוּן

Гокр. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftara is Jeremiah 32:6 – 32:27 on page 159.

כב שַׁהְּמִינִי וֹהְהִינִם אָטָם: במלמי אִם בּנוֹמִלִי שֹלְכִי וֹאָט מִגֹּוָנוֹי אִם בֹּלוֹמִי שַּׁנְבִין וֹנִנִי פֹּפִינִי

ففديا نتخخكيا نفديا:

My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

produce, and the trees of the field

season, and the land shall yield her

then I will give your rains in their

خلان: הַאַבֶּעְ וְבוּלְעִי וְמֵּעְ תַּמְּבֵע וְמֵּנוֹ וְחָמֵוֹ צַּבְעָמַע וְאֵילָוֹ וֹנִעַעָּׁה נִאָּמָנֵכֵם בֹּאַעָּׁם וֹנִעַנָּר וֹאָעָּגוּ

בְּטַׁמְבֹת לְמֵבֹת וֹנְתִּבְשָׁם לְבָּתֹּע , ובֹּגִּיר יַשְּׁיִּגְ אָּרְ־זְּרָע וַאָּכֹלְטָּם יִקְטְּפָּא יִנְּרָע לְאָפּוּקִי בַּר لْنَهُمْ رُدُّتُ لَيْمَ كُلَّكُمْ لِيُعْدِدُ يَنْهُدُمْ زُدِياً لِيُهُمْ رُفَعُظُمْ

בַּאַרְצְקָם:

עַלַלְאִ וְמֵּוֹן אָבָּוּעִיּ מהבוכוו במדנהוו

בּאַבֹּמִכוּן:

زننترا

And your threshing shall reach

shall yield their fruit.

land safely. have enough, and dwell in your and ye shall eat your bread until ye shall reach unto the sowing time; unto the vintage, and the vintage

ברלפת אבנים: - להשתחות עליה. אפילו לשמיס, לפי שהשתתואה בפשומ ידים ורגלים היא, ואתרה תורה לעשות כן, מוץ דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיה. לשון כשוי, כמו וְשַׁפְּמִי כַפִּי (שמוח לג, כב), שמכשין הקרקע שם ביסו, לא חור בו, סוף לוס ברבים, כל אלו סאסרונים קשום מן סראשונים, לא חור בו, סוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא וכי ממכור ממכר, (מס כמיב ביס מו קנס מיד וגו' דבר סנקנס מיד ליד)לא חור בו, עוף מוכר אחוחו, לא חור בו, עוף מוכר שללו נאמרו על ספדר, בממלס סוסיר על סשביעימ, ואס ממד ממון ונמשד על סשביעימ, סופו למכור מטלטליו, לכך סמך לס, שבודם אליליס אף אני כמומו, סואיל ורבי מחלל שבח אף אני כמומו, לכך נאמרו מקראום הללו (מ"כ פרק ט, ו). ואף הפרשיות (1) לא חעשר לכם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, שלא יאמר סואיל ורפי מגלס עריום אף אני כמומו, סואיל ורפי עופד

מן המקדש (מגילה כב.):

(ג) אני ה׳. וחתן לשלם שכר:

- (דבריס ה, ה) ולְמַדְמָּס הֿמָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס: אס במקומי, מלכו שמסיו עמליס במורס: – ואח מצוחי חשמרו. – סוו עמליס במורס על מנמ לשמור ולקייס, כמו שנאמר (3) אם בחקחי חלכו. יכול זה קיוס המנות, כשהוא אומר ואת מנותי משמרו הרי קיוס המנות אמור, הא מה אני מקייס
- ועץ השדה. סן מילני מרק, ועמידין לעצות פירות (מ"כ צס ו): (+) בעחם. בשעם שאין דרך בני אדס ללאח, כגון (בלילי רביעיח. רש"י ישן) בלילי שבחוח (חענים כג. ח"כ פרק א, א):
- (3) והשיג לכם דיש את בציר. שיסל סדיש מרובס, ולמס עמוקיס בו עד סבליר, ובבליר מעמקו עד שעם סורע:

ĖĀĻĀČD: מו בּהַפֿא מוֹ אַבֹּהֹא וּבְפֿהֹלָיוּ בּהִפֿא מוֹ אַבֹּהֹא וּבַפֿהֹלְיוּ איי ואַין טַחַרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה וְלֵיה דְּטִּיִּד נַאָּבַפֵּיל חַיָּהְאַ

ל וּבְבַבְּשׁם אָּטַ אָנְבִיכִים וֹלִפֹּלֵוּ וֹטִבְּבַּפּוּן זֹט בֹהֹלָ, בַּבַבִּיכִוּן

אָנְבַּנְכֵּם לַפַּנִּנְכֵם לַטַּבִּי מכּם בְבְּבָה יְרְאָפוּ וְנְפְּלֵּוּ יִמְאָה מִנְּכִוֹן לְנְבּוֹמָא יְשְּׁרְאוֹ

בוני אַטַבּם: ئىنلىقىن، مُنْدُّه رَتَّكَ، مِنْ، مُن كُربا لَمُقَيم ئَنْدِبا لَمُفَّةً، بطَرْن ٪ كُرْدُه لَكُ خَدَلُ لَا كُنْدُه لَا يُعْلُطُ اللَّهُ لَا يُعْلُطُ اللَّهُ لَا يُعْلُمُ اللَّهُ اللَّه

(ממישי) הָרֶשׁ הוּצְיאוּ:

عَرْعَ، نَهُدَكُنْكِ نَهُا بِنِهُا لَنَهُا بَافِرًا

" וֹלְעַעָּׁי, מִאֶּבֹּוֹ, בַּעוּבַבָּעָׁם וֹלַאָּ

نائمَ لِ رَفِيهُ، كُنْكُت:

בְּעַבְבָּא לָא וֹהְבוִן בַּאָבַהַכְּוִן: أثنف هُربِو فَغِدًا بهُدَدُقُو نَعُقِرا هُرُمُع فَعَلَمُع أَنهُديا

النفريا كلترديا كتلخع:

בובמוכון לעובא: أنظريا فلأزر ۲۵۰۵۴ لللجد ضقاع لأضفد ضغد بضغد النائدهدا ضؤحيا باضفع خضغد

זטכנו וֹאַפֿנם זֹט פֿוֹמִנ הֹפֶּׁכנוֹ:

نفودرا: וֹמִטִּילֵא מן בובם لتدخدنا **点はこさ**れ كالتالتات

<u>וֹבְשׁוּע מִוּמִּבוּ, וֹשַׁכוּוֹ:</u> וֹאִטֵּגוֹ מַּהְבֹּנִג בּגנּגכַנָוּ וֹלַא

> through your land. land, neither shall the sword go cause evil beasts to cease out of the shall make you afraid; and I will and ye shall lie down, and none And I will give peace in the land,

and they shall fall before you by the And ye shall chase your enemies,

.brows enemies shall fall before you by the shall chase ten thousand; and your hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

covenant with you. multiply you; and will establish My and make you fruitful, and And I will have respect unto you,

from before the new. and ye shall bring forth the old And ye shall eat old store long kept,

you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among

שלא יבאו למלחמס, אלא אפילו לעבור דרך ארוכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): מכאן שסשלום שקול כנגד סכל, וכן סוא אומר עושה שלוס וצורא את סכל: - וחרב לא חעבר בארצכם. אין לכיך לומר (6) ונחחי שלום. שמא מאמרו סרי מאכל וסרי משמס, אס אין שלוס אין כלוס, מלמוד לומר אחר כל ואת ונתתי שלוס בארך,

(ד) לפניכם לחרב. מיש נמרנ רעסו (שם):

אם המורה, למרובים העושין את המורה (שם): - ונפלו איביכם וגוי. שיהיו נופלין לפניכה, שלא כדרך הארץ: מרובה, על שם ריבוי, ווה הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר ורו'. ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין נר"ו, שמלה רבבה סובל ביפירושים, פירוש ה' עשרה הלפים, ועל זה מקשה רש"י וכי כך הוה ההשבון, ופירוש בי, רבבה מספר סיס לריך לסממיל, ומס מעס פממ, שגס כן כפל ועיין שם בישובס, וכאן גראס לפרש למורי סגאון סמופלג מוסר"ר משס מריף כך סוא המשבון והלא לא היה לריך לומר, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים ומשוביהם בלשון רש"י בפרשת בראשית, לא המשבון, וסלא לא סיה לכיך לומר אלא ומאה מכס שני אלפים ירדופו, (יש מדקדקים בלשון רש"י שסוא כמו כפל ואריכות וכי (8) ורדפו מכם. מן סמלשים שנכס, ולא מן סגנורים שנכס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי כך סוא

בּימ יָסוּדֶס בְּרִימ מַדַשְׁס, (ירמיס לא, ל־לא), לא כַבְּרִימ וגוי (מ"כ שס): אחכם. ברימ מדשה, לא כברים הראשונה שהפרמם אומה, אלא ברימ מדשה שלא מופר, שנאמר וְבְרַמִּי אָם בֵּימ יִשְׁרָאֵל וְאָמ ב, ס): והפריחי אחכם. נפריס ורניס (שס ס): והרביחי אחכם. נקומס וקופס (שס): והקימחי אח בריחי (9) ופניחי אליכם. אפנה מכל עמקי לשלם שכרכם. משל למה הדבר דומה, למלך ששכר פועלים וכוי, כדאימה בח"כ (פרק

שלולכום למקום אחר, למת החדש למוכן: (שס פרק ג, א ב"ב לא:): - וישן מפני חדש חוציאו. שיסיו סגרנוס מלאום מדש וסאולרום מלאום ישן, ולריכיס אםס לפנום (10) ואכלחם ישן גושן. הפיכות יהיו משחמרין ומובים להחיישן, שיהא ישן הנושן של שלם שנים יפה לאכול משל אשחקד

כמו פִּי שֶׁם נִגְשַׁל מְגֵן גִּבּוֹרִים (שמוחל־ב הֹ, כה), לה קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּמֵלֶג מצושל כדי להחליק מעליו מכח (11) ונחחי משכני. וס בים סמקדש: ולא חגעל נפשי. אין רוחי קלס בכס. כל געילס לשון פלימם דבר סבלוע בדבר,

८८: לְבֶּם לֶאִלְנִינִם וֹאַשֶּׁם שֹנִינִּבְלָּי לָכִוּן מָאֵלִי וֹאַשׁנוּ שִׁנִוּן בַּוֹבָתִי لْكَالْمُورِّنَ لَا لَا يَرْجُهُ لِللَّهُ لِللَّهُ فِي الْمُحْدِدُ فِي الْمُعْدِدِ فِي الْمُعْدِدِ ف

will be your God, and ye shall be My And I will walk among you, and

לוְמְמָהְיוּת: (פּ) מטָנו הַלְכָם וֹאִנְלַבַ אָנַבָם מְבְיִנִי לְנֵים מְּבְּבִינִם נְאָמִּבְּרִ מִלְּמְבִוֹנִ לְבִינִו מַבְּבִּינוֹ וְמַבּרִית מייכ במול הוצאתי אָתְבֶם מִאָּנֶץ מִצְּרַיִם

זְטַכֵּנוֹ בַּשִוּרוּהָא: הממוא מוכון ובדבוע بنديا אנא נו אַלְעַכוּן בַאָּפּוּלִית

you go upright. the bars of your yoke, and made their bondmen; and I have broken of Egypt, that ye should not be brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

But if ye will not hearken unto Me,

אָת בְּלְ־תַמִּצְוֹת הַאֵּלֶה:

لِهُذِرا: וֹלָא עַמְּבָּרוּן יָת כָּל פִּקּוֹדִיָּא לאִם בֹאִ שֹמִּמֹמֹנ צְיֹ, וֹבְאַ שֹמֹּמְנְּנִי בִּאָם בֹאַ שַׁפֹּבְּנְנוֹ בְמִנֹמִנְ.

and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

commandments;

and will not do all these

\$u_خٰل،ن،: בּּמִנִע אָטַבבֿלַבְמָבִּוּלְיִּגְ לְעַפַּבַבַּם ميه في من المرابع المنه المرابع المنه المن

לְאַּמְּלְּנִינִיכִוּן זִים לַזְמָנִי: נְאָם_בּּטַׁפְעָנִ, טַמְאָָסִנְ נָאָם אָטַ_ נָאָם בּפֿוֹמָ, טַפּוּגוּן נָאָם זָּטַ

My covenant; all My commandments, but break ordinances, so that ye will not do

לְנִוּלְ זָנְהַלְּפֶׁם וֹאֶׁכָּלְעִוּ אָנְבִּיכֶּם: מולום ומבולט לפה וובמטם השַהָפָת וְאָת־הַקּדַהת מְכַלִוֹת יי וְהִפְּקְרְיִּגִי עֲלֵגִים בְּהָלָרְ אָנִרַ<u></u> 袋袋袋1-7%1

idīlida ālācl מַלַיכוֹן בַּיהוּלְתַּא אַר אַנָא אַעַבור דָא לְכוּן

eat it. seed in vain, for your enemies shall to languish; and ye shall sow your make the eyes to fail, and the soul consumption and fever, that shall appoint terror over you, even I also will do this unto you: I will

(בו) והחהלכחי בחוככם. אמייל עמכס בגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודעועיס ממני, יכול לא מיראו ממני, מלמוד מן או מנים שלא יקוב העור:

נסיס גדוליס: - מטח. - כמין ימד בשני ראשי סעול המעכביס המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו עַשַּׁה לָךְּ (13) אני הי אלהיכם. כדלי לני שמלמינו בי שלני יכול לעשות כל ללה, שהרי הוצלתי למכם מלרך מלרים, ועשימי לכם לומר וסיימי לכס לאלסים:

מבירות (מ"כ פרשמת ב, ג): וַמַשְּׁמִיס לַס' מִמֹדׁר (שס יג, יג), מכיריס חֹת רצונס וממכווניס למרוד צו: ורא חששו. משלח מלמדו, לה מעשו, הרי שמי . אם רבונו ומסכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גבר ציד לפני ס' (בראשים י, ע), שמכירו ומסכוין למרוד בו, וכן באנשי סדוס בעיס הכרי קיום מלום אמור, הא מה אני מקיים ואם לא משמעו לי, להיום עמלים בחורה. ומה חלמוד לומר לי, אין לי אלא זה המכיר (14) ואם לא חשמעו לי. לסיום עמלים במורה, ולדעם מדרש חכמים. יכול לקיום המלום, כשהוא אומר ולא העשו וגוי מוֹמֵכוֹם וּמִשׁוֹם (ירמים כו, ב), קביליי"ם בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופס:

באחרים העושים, שונא את החכמים, מונע את האחרים, כופר במלות, כופר בעיקר: אח בריחי. כופר בעיקר. סרי שבע עבירום, סראשונס גוררם סשניס, וכן עד סשביעים, ואלו סן, לא למד, ולא עשס, מואם . אם אחרים מעשום: - אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך ואמר את כל מלומי, ולא ואמר את כל המלומ: - להפרכם (13) ואם בחקחי המאסו. מואם נאמריס העושים: משפטי הגעל ופשכם. שנוא המכמיס: לבלחי עשוח. מונע

שסיקלס נפיממו ומכאים פניו ועופס: - קדחת. מולי שמקדים אם סגוף וממממו ומצעיכו, כמו פִי מֵשׁ מֶדְמֶס בְּעַפִּי (דבריס (16) והפקדהי עליכם. ולוימי עליכס: שהפה. מולי שמשחף את הצשר, אנפולי"ש בלע"ו, (געשוואלען) דומה לנפות

ئرَفَقُط لَمْنَا_لِيْكَ مُنْكُط: אובוכם ובבו לכם מואוכם لا النائد خدر خدِه اللاغلام لإخدر

על־חַמּאָהַיכֶּם: المُفَظِيرِ كِرَفِدُكِ هُلَادُِك شِكَمَ خُمْرُهُد، لَعِبْمُنْكَ خُمْلُكَ، نُكْمِياً וּאָם הַּגַ אָבֶע לַאַ עַהָּמִתֹּנ לַ, וֹאָם הַּג אַלָּוֹ לָאַ עַלַּבֹּלְנִּוֹ

אַרְצָהֶהָ בַּנְּחָשְׁהַיּ ŒĿĴĊ בואגו_ %**ロ**_Ÿ₫′Ç₫ וֹמִבֹנִיםׁ וֹלִטַשַּׁי, אָטַ יַּנְאָנוֹ מֹזְכַים וֹלִטַשָּׁי,

> בבונ ללכון: לכון שְּׂנְאֵיכוּן וְהִיִּלְּבִין וְבִית שבם בהב, בבביכון וונבון נאטון בענו לכנן נטטלבע

> שבע על חוביכון:

أغَلَمُع يَنْيِانِ هِمُأَمِّةً הקקיפין כברולא מלאחתא וּאָטוּן וָת שִׁמִּיָּא דִּעְּלַוּיכוֹן וֹאָטֹבֿר וֹת יקר

> none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

your sins. chastise you seven times more for things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

as iron, and your earth as brass. power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

משפחחו במוחו. כל חאום שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: וזרעהם לריק. חורעו ולא חלמח, ואם לל, כל): - מכלות עינים ומדיבת נפש. סעיניס לופוח וכלוח לראוח שֶׁיּמַל וְיֵרֶפָּא, ומוף שלא ירפּא, וידאנו הנפשוח של

אתכם. מנלי כמ: וכן הוא אומר וַ אַבָּל יַ אָבָל שָמִי נְשוֹרֶס מַעַלְיָהָס הַפְּשִׁימרוּגוי (מיכה ג, ג. מ"כ שם): ונסחם. מפני אימה: ואין רודף ג), וַיַּמַנּי שְַלֵיקֶס וַיִּשְׁמִימּי מֻׁמ יְבִיל קַמְּכֶן (שס ד), מֿבל בשעה שמעמיד עליכס מכס ובכס הס ממפשיס ממר המעמוניות שלכס, מומדים על ישראל אינם מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וְבְּיֶב אָם וְבַע יִשְׁרָבֵל וְעָלֶה מִדְיָן וַעֲמֶלֵק וּבְּגֵי מֶדֶם וגוי (שופמים ו, (מ"כ פרק ד, ס): - ורדו בכם שנאיכם. שליני מעמיד שונאים אלא מכס ובכס, שבשעה שאומות העולם עובדי אלילים ועוסק אני עמכס לכעה: ונגפחם לפני איביכם. שיסא המוח הורג אחכס מבפנים, ובעלי דְּבָבֵיכוֹן מקיפין אחכס מבחוץ בכם. כמו שנאמר במובה ופניםי אליכה, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי מדבר, שאמה עמל בהם ומגדלן, והחמא בא ומכלה אוחם, שנאמר שַׁשֶׁר מַפַּּקִמִּי וְרָבִּימִי אֿיָבִּי כָּלָּס (אֿיכה בּ, כב): – ונהחר פּנַי . מבואס לימי סמלור, ושבפנים ממים ברעב שלא לקטו מבואס אשמקד. ד"א וורעמס לריק ורעכס, כנגד סבנים וסבנות סכמוב ו לוכלים, ומה מ"ל ולכלוהו לויביכה, הל כילד, זורעה שנה רלשונה, ולינה מלמחם, שנה שניה מלמחם ולויבים בלים ומוללים . מַבְּוּרְיָס שׁימִיס, מֻלְמִוּדְ לְוֹמֵרְ וֹמֹדִיבּוֹמ נָפּשְׁ: - ווֹדִיעְחִם לֹדִיק זִדְעָבִם. ווְרַעִּס וֹמִינִס מִנְמִמָּם, ומעמַס מס מֿוִיבִּיכֹס בּמִיס או עסיס שהוא מקדים וסבור הוא בעלמו שימיה, חלמוד לומר מכלום עינים, או הוא אינו סבור בעלמו שימיה אבל אחרים מלמוד לומר שחפח, שהוא נשחף, או עתים שהוא נשחף אבל נוח ואינו מקדיח, מלמוד לומר ואח הקדוחת, מלמד שהוא מקדיח, סמבסלם אם סבריום, ואיוו, וו מכם מומן: אח השחפה. יש לך אדס שסוא מולס ומועל במעס אבל בשרו שמור עליו, עליכם. שיסיו סמכום פוקדום אסכס מזו לזו, עד שהראשונה פקודה אללכה, אביא אחרם ואסמכנה לה: 🗈 בהלה. מכה מפרשם זו (פרק ד): אף אני אעשה זאת. מיני מדבר מלח באף, וכן שַׁף שַׁנִי מַבַּן נְּמָס בְּמֶרִי (פּפוק מח): והפקדתי (קו) ונחחי פני. פולי שלי, פונס לוי מכל עסקי להרע לכה: ורדו בכם שנאיכם. כמשמעו, ישלמו בכם. לגדת ח"כ מלממ, ואכלוהו אויביכם:

(19) ואם עד אלה. ואס בעוד אלה לא השמעו: ויספתי. עוד יקורין אחרים: שבע על הטאחיכם. שבע פורעניות

מלבדם פירומים: . אבל כאן השמים לא יהיו מויעין כדרך שאין הברול מויע, ויהא חורב בעולם, והארך חהא מויעה כדרך שהנחשת מויעה, והיא כח, כג), שיסיו סשמים מויעין כדרך שסנחשת מויעה, וסחרך חינה מויעה כדרך שחין הצרול מויע, וסיח משמרת פירוחיה, את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה. זו קשס משל משס ששס סוח הומר וְבָיוּ שֶׁמֶיוּ שֵׁשֶׁל עַל לחַשֶׁךּ נָחשָׁת וּגוי (דּגריס (91) ושברחי אח גאון עוכם. וה ביים המקדש, וכן הוא אותר הנגי מחלל את מקדשי גאון עווכס (ימוקאל כד, כא): ונחחי מל ז' סעבירות סאמורות למעלה (מ"ר פרק ה, א):

رلا بيرا جران: אַרְצְּבֶם אָת־יְבוּלֶבּי וְעֵּלְ הָאָבֶל הִמֵּין אָבַעָּבוּן יָה צַּלְלַמַה וֹטֹם לִנְגִע פִּוֹבֹצֹם וֹלַאֲטִעוֹּל וּיִסִּוּבּ לְבִילִתִּי בִילְכִוּן וֹלָאִ

מֻבַּע כְּחַמַאַתִיכֶם: לשְׁלְתֹּ לִי נִיֹסִפִּעִּי מַּבְיבִם מַבְּּעִי

ĿĹĊſĊ□: ₽۩ڮڷڰ והקעישה للأخليط ڵۿڂڴڷ TE LALL בוֹינוֹ בוּאָ

שְׁבַע כְּחוֹבֵיכוֹן: נאוסיף לאיקאָה עַליכוֹן עַּהָא וֹלֵא שובוּו לַפֿבֹלא לַמִּימִנוּ نَعُمَـ تَكَذُّهُ مَعَدٍ كِدَدُ لَذِي لِعِكَدُ لِيُمْ يُعْلَمُوا ۚ كَلُمْدَ ۚ خُطَمُرِهِ

וֹאִגַלוֹ טַלַלְאַ לָאִ וֹטֵּגוֹ אָבָּגִּיִי:

אובטטכון: להגבכון ועוהב זטכון וואבון וּעֹעֹכֿוּלְ וֹעֹכוּוֹ וּעֹמֻוּגִּוּ וֹעַ וֹאָהֻבֹּע בַּכוּן יָת חַיַּת בָּרָא

בַּבַמְיוּ: خترتاك

וֹנִיכֹּנְנִי, אַנִיכְּםְ נִּם אָנִי, הֻּבֹּת נֹאַלְפִּי נִּטִּכְוּ אַבְּ אִּנֹא הָבַת תַּבְ

!!נסקם בְּיַר־אווֶב: מְבוּכֶם וֹמִבְּטִטֹּו בַבֶּר בַּטַוְכַבֶּם

על־חַמּאָהֵיכֶם:

נְנַבְלַטַּם מִּמָּו שָבוּי:

לְאִ עֹוֹּסְׁבִוּ לְיִ נֹאִם בֹּאִכָּוּן לָאִ עִינִּבֹּרָוָן

الْكِرَدُنُ، هَلَا هُذَرَ مَقَادُهُ خَكُلًا، لَهُنُكُ هَلَا هُذَهِ مَقَادِياً خَكَمُهُ،

ELTICLE لننتمفديا النلاقتها 54 خاذحدا 42°CM ドムログマイ

> of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

upon you according to your sins. will bring seven times more plagues and will not hearken unto Me; I And if ye walk contrary unto Me,

become desolate. number; and your ways shall cattle, and make you few in your children, and destroy your among you, which shall rob you of And I will send the beast of the field

will walk contrary unto Me; will not be corrected unto Me, but And if in spite of these things ye

٤7

seven times for your sins. you; and I will smite you, even I, then will I also walk contrary unto

enemy. delivered into the hand of the among you; and ye shall be cities; and I will send the pestilence gathered together within your the covenant; and ye shall be that shall execute the vengeance of And I will bring a sword upon you,

פירומיו, סרי שמי קללומ, ויש אן שבע פורעניומ: ימניע פירומיו בשעת התנעה (שם): - לא יהן. משמש למעלה ולמעה, לעץ ואפרי: - לא יהן פריו. כשהוא מפרה מָשִׁיר ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאמס מוניל לס בשעם סורע (שס): - ועץ הארץ. אפילו מן סארן יסא לקוי, שלא מומו אין בכך כלום, אבל אדם שעמל ומרש וורע ונכש וכסמ ועדר ובא שדפון ומלקה אומו, הרי שניו של וה קהומ (מ"כ שם ד): (0.5) וחם לריק כחכם. פרי אדם שלא עמל שלא מרש שלא זרע שלא נכש שלא כמח שלא עדר וצשעת הקליר בא שדפון ומלקד

לבס להמוע מהמקרב אלי: שבע כחשאחיכם. שבע פורעניות אחרים במקפר שבע כחשאחיכם: מניעס, וכן שֹמֵר רַגְּלֶךְ (משלי כס, יו), וכן יְמַר רוּמ (משלי יו, כו), וקרוצ לשון וס למרגומו של אונקלום, לשון קושי, שמקשים (12) ואם חלבו עמי קרי. רצומינו אמרו עראי, צמקרה, שאינו אלא לפרקים, כן חלבו עראי צמלום. ומנחס פירש לשון

(23) לא תוסרו לי. לשוצ הלי: גדולים ושבילים קמנים, סרי שבע פורעניות, שן בסמס, ושן מיס, חמת ווחלי עפר, ושכלם, וסכריתם, וסמעימס, וגשמו: אחכם. אלו קקעניס: והכריחה את בהמחכם. מנתון: והמעימה אחכם. מנפניס: ונשמו דרכיכם. שניליס מס אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר סיו שניס בארך ישראל, חמור נושך וממימ, ערוד נושך וממים: - ושכלה לומר וְשֶׁן בְּבֵמִת מַשְׁצַלְתְּשׁ (דברים לב, כד), הרי שמים, ומנין שמהא ממימה בנשיכהה, מלמוד לומר עָס מַמַת וֹמֵלִי עָפְר (שם), (22) וחשלחחי. לשון גירוי: ושכלה אחכם. מין לי מלמ מים משכלם שדרכם בכך, בסמס שמין דרכם בכך מנין, מלמוד

رَهُٰۤحَٰذِٰفُتُ أَذِٰهِ نَامُٰڐُمۡذِ: (٥) אָטְׁר וְנִימָּהָרוּ לְטִׁמְבֶּם בַּמְּמִּבְּלְ בָּּנַתְּרָאָ עַר וֹיִטִּיבוּוּ לְטִּמְבִוּוּ om מַשֶּׁר בְשָׁים לַחְמְּכֶם בְּתַּנְּיִר וְיִיפְּיָן שִׁשְׁר נְשִׁיך לְחְמְכִּוֹן

נְעַבְבְבַשְׁם מִמֶּו בַּצְעַבוּי: ל ב וֹאָם בּוָאִנ לַאִ נַהְּמִׁמֹרִ לַיִּ וֹאִם בּוֹא לָא נַלַבּּלְנִוּ לְמִוּמִנִי.

עַל־חַמּאָהַיבֶּם: נופנים. אַנְבֶם אַנּבְאָנו הָבֹת וֹאָנִינִוֹינִינוֹ אַנִּ אַנֹא הָבֹת הַכְ

בְּנִעונֶם עאָכֶלְנִיּ לי וֹאָכֹלְטִּׁם בֹּהָּנֵר בֹּדִיכֵּם וּבְּהָּנֵר וִעִיבְלְנוֹ בַּסַּר בַּדִּיכוֹן וּבְסַּר

ندردرد للألأذب تظهر هنادت : אָנו_פֹּנִבׁיכָם ه لْكَارُلُونِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ لِمُؤْدُورِ الْمُعْدِ الْمُعْلِينِ فَدُرِيلِ الْمُعْلِينِ بُن فَدُرِيلِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ الللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الللَّهِ

אָרִיתַ בְּרֵיתַ נִיחְהַבֶּם: וֹבְאָמוִנִיג אָנַבַעֹלַבְּאָנִכִּים וֹלַאָּ עְרְבְּׁרְ וֹאָמֵין יָת מִרְוִיכּוֹן חָרְבָּא ÄL_ŸĽ'Çď

יומבתון: نتدخينا نځ× בְּשָׁבְרֵי לְכֶם מַמֵּח־לֶּחֶם וְאָפֿוּ בּרְאָחָבּר לְכוֹן סְעֵּיד מֵיכְלָא

יהקקרון בורמי בששיו:

המכפ בשמע שבי ואטב הפכון בטטור רני

خثفربا قدخربا:

אַנו_פֿמָנונכֿם וֹאַהָּגגּי נִנו פֿמַנִיכוּן וֹאַפֹּגּיץ נִנוּ

מּלְ-פֹּלְבִי מַלְ פַּנִיב מְמִּנִטְׁכִוּן וִינִבִינִל

בובהוא נאָבוּג יִנו מִלּוּהָנוּ וֹלָא

> shall eat, and not be satisfied. your bread again by weight; and ye one oven, and they shall deliver ten women shall bake your bread in When I break your staff of bread,

contrary unto Me; hearken unto Me, but walk And if ye will not for all this

seven times for your sins. in fury; and I also will chastise you then I will walk contrary unto you

daughters shall ye eat. sons, and the flesh of your And ye shall eat the flesh of your

shall abhor you. carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the and cut down your sun-pillars, and And I will destroy your high places,

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

31

30

82

97

מולימים אם המת לקברו נתנים ביד אויב: ושלחתי דבר בתוככם. וע"י קַּבֶּבֶר, ונממס ניד האויניס הלריס עליכס, לפי שאין מליניס את המת נירושליס, וכשהס אשר עברמס. כל הבאת חרב שבמקרא, היא מלחמת חיילות אויביס: ונאספחם. מן החוץ אל חוך הערים מפני המלור: (32) נקם בריח. ויש נקס שלינו בברים, כדרך שלר נקמום, וזסו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר למר נקס ברים, נקמם ברימי

מארה בחוך המעים בלחם. הריז'פורעניום, חרב, מלור, דבר, שבר מטה לחם, חוקר עלים, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם נרקבת ונעשית פת נפולס ומשתברת בתנור, וסן יושבות ושוקלות את השבנים לתלקס ביניסס: - ואבלחם ולא חשבעו. זס וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממוסר עליס: וחשיבו לחמכם במשקל. שמסל סמצולס (62) מטה לחם. לשון משען, כמו מַמַּס עוֹ (ירמיס מת, יו): בשברי לכם מטה לחם. השצור לכס כל מקעד הוכל,

ממנים: ונחחי אח פגריכם. קפופי רעד היו, ומוליאים יראחם מחיקם ומושקים אוחם, וכרסו נבקעם ונופל עליה: (30) במחיכם. מגדלים ובנרכם. מין עבידם אלילים שמעמידין על סגגום, ועל שם שמעמידין בחמס קרויין לינס מן סמנין **שסי**ם סמרב:

יפלו החמנים שבראשי הגגום ויכרחו, ונחחי אח פגריכם וגו' הרי שלש, שלוק שכינה ארבע, חרבן ערים, שממון מקדש מן פורעניות, אכילת בשר בניס ובנות, והשמדת במות הרי שמים, כריתת המנים אין כאן פורענות אלא על ידי השמדת הבירניות סא מס אני מקיים וסשימותי את מקדשיכם מן שַגְּדוּדִיוֹת, שיירות של ישראל שסיו מתקדשות ונועדות לבא שם. סרי שבע מקיים מרבה, מעובר ועב: – והשימותי את מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כעהול לומר ולל לרים הרי קרבנות למורים, (וצ) ונחחי אח עריכם חרבה. יכול מלדס, כשקול לומר והשימותי לני לת קלרן, קרי לדם למור, קל מק לני וגעלה ופשי אחכם. זה קילוק שכינה (מ"כ פרק ו, ד):

מַּבְּיִם אַנְבִיבָּם בַּנְּאָבִים בַּעִּי יי וֹבְאָמְטָׁנִ אָּנִג אָט_בַאַצֶּבֶּל וְאֶמִׁמָנִנִי

מְּמִמְע וֹמֹבוכם וֹעוֹוּ עַבְבַּע: אַנוריטָם זְוֶרֶב וְהָיְמָה אַרְצְּכָם נֹאַטַכֹּם אָּזָבֶר בַּנּנִיָם נִבַּרִילִנֵי,

וְבִיבְאָנִי אָנ*ו*ַהַּבְּׁנִינִינִי: אַנְבַנְכָה אָז הִשְּׁבָּת הָאָבֶן [→] ָבּל יְמֵיִי הְשִּׁמְּה וְאַהָּם בְּאֲרֶץ אַז הִרְצָּה הָאָבֶץ אָת־שַּבְּתֹהֶיהָ

בְּמִבְעַבְבַי אַשֶּׁר לְאַ־שְּׁבְתָּה בְּשַּׁבְּתֹהַכֵּם דְּלָא שְׁמַטַּה בִּשְׁמָטֵּיכוֹן כַּד

ثثد نظه نهرا بيك: אָטָם עוּל עָלֶה נִדְּף וָנָטָּי מָנָסַת־ و خَرْحُرُه خَمَادُمُ لا مُرْدَدُنُهُ لَا يُعْلَمُ اللَّهُ اللَّالَّا اللَّا اللَّا اللَّالِ اللَّاللَّ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللّل וֹנַנֹאָאַנַים בַּכָּם וְנַבַּאָנִי מָנֵבְ

> מכע למכן בללוכון בוטלון וֹאָבֹּבׁוּ אָלֹא וֹנו אַבֹּלֹא וֹנֹבֹּבוּוְ

> לעובלא יעני אובלכון אונא וֹנֹטַכְנַן אַבוּב בּנוּנ הַמִּמוֹא

> מְּטִׁמַּבַא: עוֹ אֹבֹתֹא ועֹבֹתוֹ אַבֹתֹא באבת בעלי הקביכון בכין בל יומין דַּצְּדִיצָּת וַצַּתוּן לכון שֹבְמֵי אַבְעָּא נָת שְׁמָשָּׁבָּא

> בוותון וְהָבִין עַבְּיוּי ַ כָּל יוֹמִין דִּצְּדִיצִּת תַּשְׁמֵים וָת

> انظريا لربه لائتياء: בר מן בום דקטליו בחרבא מופא המכוד ויפרלו ממנים בּמֹלְאִיבוּוֹ וֹינִבוּנִב יִנִיבוּוֹ בַלַ שׁבֹּבֹא בַּלְבַּבוּוִן בַּאַנְהֹטֹא בכון

> > dwell therein shall be astonished at desolation; and your enemies that And I will bring the land into

be a waste. be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her

.ti noqu not in your sabbaths, when ye dwelt have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall

shall fall when none pursueth. one fleeth from the sword; and they chase them; and they shall flee, as and the sound of a driven leaf shall heart in the lands of their enemies; I will send a faintness into their And as for them that are left of you,

סגדודיום, ולה הריה קרבנום, סרי שבע:

(33) ואחבם אורה בגוים. זו מדס קשס, שנשעס שנני מדינס גוליס למקוס אחד רואיס זס אם זס וממנממין, וישראל נורו (28) וחשמחי אני אח הארץ. זו מדס מונס לישראל שלא ימלאו סאויניס נחת רות בארלס, שתסא שוממס מיושניס:

מין כרמו ובימו מרביס, כך שנויס במ"כ (פרק ז, מ): לשוב למוכס, וממוך כך עכיכס יסיו מכבס, נכלומ לכס מכבומ, שבשעה שלדס גולה מבימו ומככמו ומעיכו מופו למוור כלילו מרב סנשמעם אמריכס אינס מוזרת מסר, כאדס שמריק את סמיס ואין מופן למזור: והיחה ארצכם שממה. שלא ממסרו כבמוכה, כאדם שוורם שעורים בנפס ואין אחם מסן דבוקס בחבירתם: - והריקתי. כשעולף שחרב מתרוקן הנדן. ומדרשו

(34) אז חרצה. מפיים את כעם המקום, שכעם על שמעותים: והרצה. למלך את שנתותים:

בימיס עַּד כְּלְמָה בְּּמְבֶּרֶן מֶׁת עַבְּבְּמוֹמָיהָ וּגוי, לְמַנְּמוֹח בְּבְּעִיה שָׁנְהִי (דברים הימים־ב לו, כה): המשלמת לשבעים. (נ"א ואותו יובל שגלו שלא נגמר בעונס נחשב להס) ועליהם נגור שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר בדברי לחרבע מחות שנס ששים וחרבע, לשלשים ושש שנס חמש שמימות, סרי שבעים חסר חחת, ועוד שנס ימירס שנכנסה בשממס ללדקיסו. לא ומשוב לארבע מאות ושלשים ושש שנה שמימין ויובלות שבהם, והם שש עשרה למאה י"ד שמימין וב' יובלות הרי שנס, וכל שנום רשעו עשרים ושמים, כמו שאמרו באגדם חלק (סנסדרין קג.), ושל אמון שמים, ואחם עשרה ליסויקים, וכנגדן עשו שש שנים עד גלות לדקיסו, סרי ארבעים ושש. ואס תאמר שנות מנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה תשובה שלשים ושלש שָׁנִים חַׁרְבָּשִׁים יוֹס וְנָשְׁחַׁ מֶּׁח שֲוֹן בֵּים יְסִידָס (שֹׁס ו), ונצוחֹס זו נחֹתרס ליחוקחל בשנה החתישים לגלוח התלך יהויכין, ועוד מרצומ ירושלים, סוא שנאמר בימוקאל וַפַּּמְּס שְׁבַב עַל גִּדְּךְ סַשְּׁמֶאלִי וגו' (ימוקאל ד, ד), וְכִּלִּיםָ אָמ הֻבֶּּס וַשְׁבַבְּמָ עַל גִּדְּךְ סַיְּמֶנִי ומשעים היו שני עונם משנכנקו לארץ עד שגלו עשרת השבמים, ובני יהודה הכעיקו לפניו מ' שנה משגלו עשרת השבמים עד ק סיו כנגד עי שנות השמעה ויובל שהיו בשנים שהכעימו ישראל בארלם לפני המקום ארבע מאות ושלשים שנה. שלש מאות (פצ) כל ימי השמה. למון מַעַשׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס כפל שממס: אח אשר לא שבחה. שנעיס שנס של גלות ננל

לַכֶּם שַּׁלוּמָּע לַפָּׁוֹ, אָנְבוּכֶם:

אָבֶּא אַנְבַּנְכֶּם:

אַבטֿם אַטַּם וֹמֶּלוּי באבלה אובוכם ואף בעונת لْلَائِمُאُكُ، لَا خُرُف نَقِطْرِ خَمْرِبُو

لْهَلْ كَبَّمُدٍ لِتُكْرِدُ مَقَاءَ خُكُلُدٍ: : אַבְּטָׁם בַּׁמַהְּלָם אָהָוֹר מָהָּלִיַבְיֹי אָרר־עַּוֹנָם

וֹבֹּגוֹ אָנוַבְּהַנִּם: אָוַבְאָּוּ וֹכַּנָּת לַבְּבַם עַמְבָּיָל וֹאָנִ יי והבאתי אלם בארץ איביהם ממַם בַּבָּנ.

: اعْالَىٰ الْكُ לבולו אַלבוֹם אוֹכֹּב וֹבִאָּנֹ וֹבַבְעָה אָטַבַבַּבְעָה וֹהַלַוּד וֹאַב וּבַבִּוֹבוֹא וֹט לַוֹמָוּ בַּהָם וֹהַלוּד

> בבם בגבי גבביכון: לִיִם וֹלְאַ שַׁבִּי לְכִּוּן שַׁלִּיּמָׁעַ שבם בּלמֹלִין בִּחַרְבָּא וֹבְדִיף לושלקון לכר באטוניו כר מן

זטכון אַנג פֿגֿלָ, בַּבָּנכון: וֹנוֹגדׁעוּן בּנוֹג מֹמְמֹגֹּא וּנִינִּמַּנ

בּאַנוּגוּן בְּיִגְרוּוּן יִנְיִמְסֵוּן: נאַב בֿענבו אַבֿעַעַען בּישִּיאַ בּׁטוַכֿיטַוּ בֹּאַבֹמֹטֹא בַּסֹנֹאָיכוּוֹ ידושהארון בכון

בַּלַמֶּנוּ: למומנו נאַב בנילוכו מדמי Řtitul tažiul kazu ייידיון ית חוביהון וית חובי

דו⊊יהון: לבוון מפּמָא יבכון ובמון נע ַבְּרָהוּן אוּ וֹאַמֹּגַלְ וֹשַׁבוֹן בַּאָּבַת בַּמַּכָּנִ אַב אָנֹא אַבוֹיב המִבוּנוּ בַּבֿמֹנוּ

בכיר וַאַרְעָא אָנָא דְּכִיר: נו לוֹמִו צַּאֹם אַבֹּבַבַּם אָנֹאַ וֹאַב זֹני כֿוֹמִו בַּמִּם וֹאַנִוֹל וֹאַב

> enemies. have no power to stand before your when none pursueth; and ye shall another, as it were before the sword, And they shall stumble one upon

enemies shall eat you up. nations, and the land of your And ye shall perish among the

pine away with them. iniquities of their fathers shall they enemies' lands; and also in the pine away in their iniquity in your And they that are left of you shall

unto Me. also that they have walked contrary they committed against Me, and fathers, in their treachery which iniquity, and the iniquity of their And they shall confess their

punishment of their iniquity; humbled, and they then be paid the their uncircumcised heart be their enemies; if then perchance To bring them into the land of I also will walk contrary unto them,

and I will remember the land. with Abraham will I remember; with Isaac, and also My covenant with Jacob, and also My covenant then will I remember My covenant

77

οt

6٤

38

כס), מַשְׁקופֵי: לשון מבעק, שְׁדּוּפֹת מֶדְיִס (ברחשים מחֹ, ו), שְׁקִיפֶן קְדִּיס, לשון משקוף, מקוס מבעם הדלם וכן מכגומו של מבורה (שמום כח, כודפים הוכגים אומם: עלה גדף. שהכוח דוחפו ומכהו על עלה אחר ומקשקש ומוליה קול, וכן מכגומו קל עַרְפָּחׁ דְשַׁקיף, (18) והבאתי מרך. פהדורך לבב מ"ס של מרך יפוד נופל סום, כמו מ"ס של מועד ושל מוקש: ונסו מנסת חרב. כמילו

ערבין זה לוה (שבועות למ.): בלבבס פחד וכל שעה קבורים שאדם רודפם. ומדרשו (ח"כ פרק ז, ה), וכשלו איש באחיו, זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל (פ) וכשלו איש באחיו. כשירלו לנום יכשלוום בום, כי יבסלו לרון: במפני חרב. כמילו בורחים מלפני סורגים, שיסה

(85) ואבדתם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אבודים וס מוס: - ואכלה אחכם. אלו סממיס צגולס:

לשון המסה, כמו ימסו, וכמוהו מִמַּקְנָה בְּחֹבֵיהֶן (וכרי' יד, נְמַקּוֹ חַבּוּלִהָי (מהלים לח, ו): (98) בעונה אבוחם אחם. כשעונים מבומס ממס כשמומויס מעשה מבומיסס בידיסס (שס פרק מ, ב מנסדרין כו:): ימקו.

כל, לו), אם או יכיע. לשון אחר אולי, שמא או יכיע לצבס וגוי: – ואז ירצו אה עודם. יכפרו על עונס ביטוריסם: (יחוקאל כ, לב), חַי אָנִי וגוי אָס לֹה בְּנִיד שַוְקָס וגוי (שס לג. ח"כ שס ס): או אז יכנע. כמו או נוֹדַע כִּי שוֹר נַבָּח הוּא (שמוח נעשק כמעשיקס, אני איני מנימס, אלא מעמיד אני אם נציאי ומחוירן למחח כנפי, שנאמר וְקִעֹּנֶה עַל רוּחַבֶּס קיוֹ לֹא חָקיֶט וגו' (I+) והבאחי אחם. אני בעלמי אביאס. זו מדה עובה לישראל, שלא יהיו אומרים הואיל וגלינו בין האומות עובדי אלילים

(ב4) וזכרהי את בריהי ישקוב. בממשה מקומות נכתג מלא, ואליהו משר בממשה מקומות, ישקצ נעל אות משמו של

וְ הָאָהֵץ הַעִּנֹב מֵהָם וְתָּהֵץ אָת־שַׁבְּתֹהָיהִ בְּהִשְׁמָה מֵהָם וָהֵם יִרְצִיּ אָת־שֵׁנִּגָם יַעַּן יּבְיַעַן בְּמִשְׁבְּּׁמִי מְאָסִי וְאָת־חֻּקֹּתַי גְעַלֶּה נַפְשָׁם:

ִּוֹאֵף־נִּם־זֹאִת בִּהִיוֹהָם בְּאֵנֵיץ אִיְבֵיהָם לִא־מִּצִּסְמִּים וְלָא־ גִּעַלְמִים לְכַלּלִהָם לְחָפָּר בְּרִיתָּי אִתְּם בֶּי אַנִי יְחֹנֶה אֱלֹהֵיהֶם:

וְזְכַרְתָּי לְחֵם בְּרֵית רִאשׁנִים אַשֶּׁר הוֹצֵאִתִּ־אֹתָם מֵאָּרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹּיָם לִהְיָוֹת לְחֵם לֵאלֹהִים אֲנֵי יְהוְּה:

אֵלֶה הַחָּקֵּים וָהַמִּשִׁפְּמִים וְהַחּוֹרִתֹ אֲשֶׁרֹ נְתַּן יְחִנְׁה בִּינֵּי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַר סִינֵי בְיַד־מֹשֶׁה: (פ)

> זְּפְּׁמְּטְנְוֹ: בְּלֵבְינֵּהְ לֵּגֵּהְ וְנִטְ לֵנְמָּהְ בְּטִבְּלֵּהְ שְׁלְּבְּ בְּבְׁלָּאֵן אִּנְטִּהְ הָּלְהְיַנְן נְאָנֵּהְ וְבְׁמְנִוֹ זְיִם טִוְכָּהְטִּוְ לְנְמָּהִ זְטְ מְּמְמָּמְיִׁאְ בְּבִּאָבִיאָּטִ מִּנְּטְוּ נְאָבְמָאְ טִינְרְמָּהְ מִנְּנִינְוֹ וְטִבְּמָּהְ

> לְטִוּ לְאֵלְטַ אָּנֹא :: בְּמִגְנִים לְמִנִּי מִּמִׁמִּיֹא לְמִטִּינִ בְּאָפּׁנִלִּיִטְ יִטְטִינִן מָאָבְמָא יְבְׁכִּינִלִּיִא לְטִיוֹן לֵּוֹם לַבְמָאָנִ

בְּחָר סִינֵי יִשְׁרָאֵל בְּטִּינָא דְּסִינֵי בִּידָא יְחִלְּח בִּינֵּוֹ דִּיחַב יְיָ בֵּין מֵימָרִיה ּבֵּין בְּנֵי דְּמִשְׁה:

(ממי) וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאִלְר: וּמַלֵּיל יִיְ שִׁם מֹשֶׁה לְמֵימַר: כג

خَمْلُخُكُ رَخْمُنُ كُرْبِالِّكَ: خُودِلُمُا رَخْدُمُ كُلُو الْذَا كُرْبُو يُخِيمُ خُرْ نَظْرُهِ ثُنَّكِ كُبِيا يُحْدِ هُنَا نُطْلِهِ تُلَدِ يَجُدِ هُرِ خُرْدُ نَشِلُهُمْ لَهُمَالِكَ مُرْدِمُ مَو خَرْدَ نَشِلُهُمْ لَنَامِل

For the land shall lie forsaken without them, and shall be paid her sabbaths, while she lieth desolate without them; and they shall be paid the punishment of their iniquity; because, even because they rejected Mine ordinances, and their soul abhorred My statutes.

And yet for all that, when they are

And yet for all that, when they are in the land of their enemies, I will I not reject them, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break My covenant with them; for I am the LORD their God.

But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the nations, that I might be their God: I am the Lord.

These are the statutes and ordinances and laws, which the LORD made between Him and the children of Israel in mount Sinai by the hand of Moses.

And the Lord spoke unto Moses, saying:

ΙΙΛΧΧ

Speak unto the children of Israel, and say unto them: When a man shall clearly utter a vow of persons unto the Lord, according to thy valuation,

אליסו ערבון שיבוא ויבשר גאולת בניו: ודררתי את בריחי ישקוב. למס נמנו אמרונית, כלומר, כדאי סוא ישקב סקטן לכך, ואס אינו כדאי, סרי ילאק עמו, ואס אינו כדאי סרי אברסס עמו, שסוא כדאי. ולמס לא נאמרס זכירס בילאק, אלא אפרו של ילאק נראס לפני לבור ומונת על סמובת:

(3) ישן ובישן. גמול, ובגמול חשר במשפשי מחשו:

- (++) ואף גם זאח. ואף אפילו אני עושה עמהם ואם, הפורענות אשר אמרתי, צהיותם בארך אויציהם, לא מאפתים לכלותם ולהפר צריתי אשר אתם:
- (פא) בריה ראשונים. של שנמיס:
- (64) והחורח. ממת בכתב ומתת בעל פס, מגיד שכולם נתנו למשק בסיני:
- (2) כי יפלא. יפרים בפיו: בערכך נפשח. לימן ערך ופשו, לומר ערך דבר שופשו מלויס בו, עלי:

خَشَّكُم لَاظِيُم: مُلَّكُ لِيَّةُ مِنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ ال ַ שְּׁלְּה וְעָ*ר בֶּן*־שִׁשִּׁיִם שְׁנָה וְהָרָה וְהְיָה עָרְכְּלְי הַוְּכְּר מִבֶּן עֵשְׁרֵים וִיהֵי פּוּרְסָּנִיה דְּרַכָּרָא מִבָּר

וֹאִם ַנֹכֹבַי עוֹא וֹבֹוֹע מֹבֹכֹב וֹאִם תּכֹּבַּטֹא טִיא וִיבוּ פַּבַּסַנִּע

₩<u>₹</u> مُهِٰدُره مُكٰذِره لَحَنْكَاتُكَ مُهٰدُلًا ְ מֹמְבֹנִם מִּלְּע וֹנִינִע מַבְּבָּנִ עַנְּכָּב וֹאָם מִבּּוֹ עַמָּה הָּנִים וֹהֹעַ בּוֹן

הְּלְמֵּע הִּלֹלְנִם כַּמָּנִי: שְּׁבַלְיִם כְּסֶבּ וְלַנְּבַלָּבִי מֶּבְּבָּוּ שְׁנִים וֹבְיָנִי מֶּבְּבְּּדְ תַּזְּבְר חֲמִשֶּׁת نقا نثلاليثم لمَا قُلَالُوْم

شِكِرُ ١٥٠ בּהְּבֶר הְאַבֶּר בְּהַבָּר הַהְּבָר ע אָם זַּלְר וְהָיָה עֶּרְכְּּוֹּ הַמִּשָּׁר أِبُّم مِوْا שَفِيم שِٰذِہ بِمَرْدِحُہٰ

יְעְרִיכֶּנִי תַכְּעֵלֵ: (ס) מַלְ פָּׁג אַמָּב עַמִּגִ זֹד עַנְּדָר ، خفتا بحتا نشقتاك بهن بحتاا וֹאִם_מָּבַ הוּאָ מֵמֶבַבְּבַ וֹמֵמֵּמִיבוּן

ממנו ליהוֶה יְהְיֶה־קֹּבֶשׁ: שני בל הימון מול ביר בני בל הימון لْغُمَا خُتَمِّكِ كُيُّهُد رَكَٰذُ رَدَ مُقَافَتِ لَغُمَ خُمْرِثُم يَرَكُلُكِذًا مُؤْكِ

> בּבְסַב בָּסַלְמֵּי קוּדְשָׁא: ויהי פורסניה חקשין סלעין مُمُدِيا مُنا لَمَا حَد مُنا مُنا

> ير مراب م

ולוולביא המר סלמון: ממבון שנין ויהי פורסניה ואָם מִבַּר הַמִּישׁ שָּׁנִין וֹמַּר בַּר

פּוּרְסָנַה הְּלָת סִלְּעִין הִרְסַף: שמיש סלגין דּבְּסַף ילְנִיקְבָּהָא هُزرا زرت، هنا فرند بالدناء נאָם מִבַּר יַרְחַא נִעָּר בַּר חַמֵּישׁ

يون وجودا: שמיש בשור סלגון ילוולבים XD FCIÇX I'T! GIFQL'R נאם מבּר שִּמון שִׁנון וּלָמֵולָא

יִר נְדְרֶא יִפְּרְסְנֵיה כְּהָּנָא: יְהִיהְ בְּהָנְא עַל פּוֹם דְתַּדְבֶּיק ויקימניה קדם פְהָנָא וִיפְרוֹס נאָם מֹסְבֵּן הוא מִפּוּרַסָּנֵיה

מִנְיה בְּיִרְם וְיִן יְהֵי בִּירִשְׁאֵי:

sanctuary. silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the

valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy

ten shekels. twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even

thy valuation shall be three shekels shekels of silver, and for the female valuation shall be for the male five unto five years old, then thy And if it be from a month old even

and for the female ten shekels. valuation shall be fifteen shekels, upward: if it be a male, then thy And if it be from sixty years old and

priest value him. means of him that vowed shall the shall value him; according to the before the priest, and the priest valuation, then he shall be set But if he be too poor for thy

unto the Lord shall be holy. all that any man giveth of such bring an offering unto the LORD, And if it be a beast, whereof men

זו: ערכך. כמו ערך, וכפל סכפי"ן, לא ידעמי מאיזה לצון הוא: (3) והיה ערכך וגוי. מין ערך זס לשון דמיס, מלה בין שסוה יוקר בין שסוה וול, כפי שניי, סוה הערך הקלוב עליו בפרשה

(a) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא הנודר קמן שאין בדברי קמן כלוס, אלא גדול שאמר ערך קמן הוה שהוא בן ממש שנים

בְּבִימָם וֹמִימִנִם מִבְּם בְּבִימַם: בערכו, וסמשה מינה פוחחת מלה שליש בערכה, דמתרי מינשי (ערכין יע.) קבָה בְּבֵימָה פַּמָה בְּבַּימָה, קַבְּמָה בְּבֵימָה (ע) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיע לימי סוקנס סמשס קרוצס לסמשצ כמיש, לפיכך סמיש פוחח צסודקנו יוחר משליש αςι:

(accit cr:): על פי אשר חשיג. לפי מס שיש לו יסדרנו, וישליר לו כדי מייו, ממס כר וכסם וכלי לומנום, אס סיס חמר משליר לו חמורו (8) ואם מך הוא. שאין ידו משגם לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכקן ויעריכנו לפי סשגם ידו של מעריך:

133

י מוֶר בֹּבֶת אוְרַנֵּת בַּמִוֹר וֹאִם מַר בַּבִישׁ אוִ לַאְ וֹשְׁלִיפֶּׁפּוּ וֹלַאֲ וֹמִיר אָשַׁוְ לַאִּ וֹשַׁלָּפּׁנִּיִי וֹלָא וֹמֹבֹר וֹשִׁיִּי

לבנת בבעירא ויהי הוא וחלופיה נאָם עַלָּפֹא נִעַכָּנָל בַּמִּנָרָא

that for which it is changed shall be beast for beast, then both it and good; and if he shall at all change a good for a bad, or a bad for a He shall not alter it, nor change it,

زغم چَر چَتِيْن مُمْهُد هُمُد

ונטנם זנו למובא שבם לבולא: ולברו מנה מובללא לבם וו נאם כֿל בַּמִּירָא מִסְאַבָּא בַּלָא

shall set the beast before the priest. offering unto the Lora, then he which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

whether it be good or bad; as thou

And the priest shall value it,

: ٢١٠ ثانا: بريا ربع جو المحترة ا וְמַמְבְּיוֹבְ הַכְּבִין אָטָבִי בָּין טַוֹב וִיפְרוֹס כְּחָבָא יָחַבּ בֵּין טָב

then he shall add the fifth part But if he will indeed redeem it, the priest valuest it, so shall it be.

مَر مُلگك: יי וֹאִם יַנֹּאָׁלְ יִנְאַלְנְדֶּׁנִי וֹנְסָׁנְ עַׁמִּנְאָטִוּ וֹאָם מִפָּבֹל יִפְּרַקְנָּיִי וֹיִסָּוּך

חומשיה על פורסניה:

whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the Lord, And when a man shall sanctify his

thereof unto thy valuation.

תַכבון בון יְקוּם: יבו באַמָּר יַעַּרוּ אָטַוּ * לַיהוְה וְהָעֶּרִיכוֹ הַפֹּהֵוְ בֵּיוֹ שִׂוֹב וֹאָנְהָ בַּּנְ-נַלַבְּהָ אָּעַ־בַּנַעַנְ לַבְּהָ וּלְבַר אָבַר נִלַבְּהָ זְעַ בַּנִינִנִּ

בופרוס ומיה כהנא כן וקום: בּבוֹלא בוּגו מֹב וּבוֹגו בֹנת בֹמֹא לוב גן וופרסניה

And if he that sanctified it will priest shall value it, so shall it stand.

מְּבְּוּוּ וְבִוֹנִי בְוִי וֹאָם_עַמּלֹיגְיָהְ וֹלִאָּלְ אָטַבַּיּעֹיָּ

מלוהי ויהי ליה: أراقراء بالشم خواء هبافتيه וֹאָם בַּאַלַבַּיִּה וֹפַּבוָל וֹט בֿיַנוּיִה valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add

شَكْم حُمُكِ: זָבע חָמֶר שִּׁעּרִים בַּחַמִּשִּׁים (מנישי) לַיהנְה וְהְנֶה שֶּׁרְכְּף לְפֵּי זַרְעֵּוֹ בְּּבֶּר בֻּרָם יִיָּ וִיהֵי פּוּרְסָנִיה ממישי إبيا الإمارة بي البير تجيرت بجرت

شمرا جيشيا مريا بجوا: נאָם מִטַבֿל אַטְסָנְמִיה יַקְבִּישׁ

silver. shall be valued at fifty shekels of the sowing of a homer of barley be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall Lore part of the field of his And if a man shall sanctify unto the

(9) כל אשר יהן ממנו. אמר רגלה של זו עולה, דבריו קיימין, וחמכר לצרכי עולה, ודמיה חולין, חוץ מדמי אוחו האבר:

(10) שוב ברע. מס בנעל מוס (מ"ל פרק מ, ו): או רע בשוב. וכל שכן עוב נעוב, ורע ברע (ממורס ע.):

למולין בפריון, אלא א"ר הוממו (שם לב: מ"ר פרשמא ד, א): (11) ואם כל בהמה שמאה. זיבעלה מוס סכתוב מדבר שסיה עמהס לסקרבה, ולמדך סכתוב שהין קדשים המימים יולהין

(שבו) בערכך הבהן בן יהיה. לשמר כל מדם סבא לקנומה מיד הקדש:

מעשר שני, הצעלים מוסיפין חומש, ולא שאר כל אדם (מ"כ שם ז): (13) ואם גאל יגאלוח. בבעלים החמיר הכחוב, להומיף חומש, וכן במקריש ביח, וכן במקריש אם השדה, וכן בפדיון

בממשים שקלים, כך גוירת סכמוב, וסוא שבא לגאלה במחלת היובל, ואם בא לגאלה באמציו נותן לפי החשבון, שלע ופונדיון (16) והיה ערכך לפי זרעו. ולא כפי שוויס, אחת שדם עובה ואחת שדה רעה פדיון הקדשן שוים, צית כור שעורים

خمُلُخُكُ نُطُاتِ: י אִם מִהְּלֵע עַיִּבֹץ וֹלֵצְׁוּהְה הְּצִּעוּ אִם מִהְּשֹׁא בַּוּבִוּלְא וֹלֵצִיהִ

הְּלָנִ נַיִּבַּץ וֹנִינֹת מְמָנַבּב: מַלַ פּֿי הַשְּׁנִים הַנָּוֹתְרָת מַר 81 ṛṇْשַב־לּוֹ הַבֹּהֵוֹ אָת־הַבֶּּסֶף

چوہ ہر جہ جہ اور اور کا کا اور کا کا اور کا کا اور הַמַּלְּהָישׁ אָתָּוֹ וְיָבֶּלִר הַמִּשָּׁית بږلاد چرت ترښاپ ت

לא ינאל עוד: מְבָר אָת־תַשְּׁבֶּר לְאֵישׁ אַתֵּר זַבְּין יָתְחַקְּלָא לֹנְבָר אָחֲרָן לָא

לֶבְהָה לְּיחְנְח בִּשְּׁבֵּח חַבְוֹבֶם לִּיּדְשָׁא בָּוִם יִי בַּחַפַּלְ חַרְמָּא וְהַלְּה הַשְּׁבֶּה בְּצֵאתַוֹּ בַּיּבֶל וִיהֵי חַקְּלְא בְּמִפְּקֵיה בְּיוֹבֵילָא

_{ממי} וָאִם אָת־שְׂבֵר מִקְנְלוֹ אֲשֶׁר לְאִ حَجَيَا مَنِيْتِ ݣِيَائِمُ:

משְּבַר אַטִּיּהְי יַקּדִּישׁ לַירוֹוֶה:

עקליה בפורטניה יקום:

ווטמנע מפורסניה: באָמִטְאַבא עַר שַׁהַא דִּיוֹבֶילָא נְתְ כַּסְפְּאַ עַלְ פּוֹם שְׁנֵיָא עקליה ויחשיב ליה פָּהָנָא נֹאִם אַעֿר עַיּבֿלְ יַלֹּצַּיִּהְ הָּצֶּענִ נֹאָם בּעַר יוָבּילָאִ יַלִּצִּיָּה

בְּסָרְ פּוּרְסָנִיה עַלְיהִי וִיקוּם لَهُكُلِّيهِ نُتِيكِ لُيرَمْكِ بِيشِهِ נאם מפֹבל ופֿבוַל וֹט טַלַלָּא

יהפריק עוד: נאם לא נפרוק נת הקלא ואם

לְכְּבְׁלֵא טִבי אַבְּסְלִנִינִי:

מְעַבְלַ אַטְסְנְמֵיה יַקְבִישׁ בֶּרְם וֹאָם זֹט שַׁפֿל וֹבִינוִנִי, בַּלֹא

> valuation it shall stand. of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the year

be made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall the years that remain unto the year unto him the money according to jubilee, then the priest shall reckon But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

redeemed any more. another man, it shall not be or if he have sold the field to And if he will not redeem the field,

priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

is not of the field of his possession; field which he hath bought, which And if he sanctify unto the Lord a

(דו) אם משנח היובל יקריש וגר. אם משענהם שנח סיונל מיד סקרישה ובא זה לגאלה מיד: בערכך יקום. כערך בו ומחחלקח ביניסס (שם כח:), זהו המשפע האמור במקדיש שדה, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראוח: ועומדם ביד סלוקם עד סיובל כשאר כל השדום המכורום, וכשהיא יולאה מידו חוזכם לכהנים של אוחו משמר שהיובל פוגע לשנה (ערכין כה.), לפי שאינה הקדש אלא למנין שני היובל, שאם נגאלה הרי מוב, ואם לאו הגובר מוכרה בדמים הללו לאחר

ואמרו רצומינו (צכורות ג.) שאותו פונדיון קַלְּצּוֹן לְמְּרוֹמֶרוֹע, והצא לגאול ימן שלע ופונדיון לכל שנה לשנים הנותרות עד שנת שקל לכל שנה ושקל ימר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, הרי סלע ופונדיון לשנה אלא שחסר פונדיון אחד לכולן, הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנין. כילד סרי קלב דמיס של ארבעים ומשע שנים ממשים שקל, סרי (18) ואם אחר היבל יקריש. וכן אם סקרישה משנת היובל ונשתהה ביד גובר ובא וה לגאלה אתר היובל: וחשב לו סום סלמור יסים, ממשים כפף ימן:

(19) ואם גאל יגאל. המקדים אומו יוםיף מומש על הקלבה הואמ: סיובל: ונגרע מערכך. מְנְיַן סְשׁנִיס שמשנת סיובל, עד שנת ספריון:

לשוב ביד המקדיש: (02) ואם לא יגאל את השדה. סמקדים: ומסמכר. סגובר (ערכין כס:): את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד.

אף זו מממלק לכהנים של אומו משמר שיום הכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כה:): לא שישוב להקדש בדק הבים ליד הגובר, אלא כשדה החרם הנחון לכהנים, שנאמר פֶל מֵבֶם בְּיִשְׁבָבֵׁל לֶךְ יִהְיֶה (במדבר יח, יד), (IS) והיה השדה בצאחו ביבל. מיד סלוקמו מן סגובר, כדרך שלר שדות סיוללות מיד לוקמיסס ביובל: קדש לה'.

(שב) ואם אח שדה מקנחו וגוי. מלוק יש בין שדם מקנס לשדס מקוס, ששדס מקנס לא מממלק לכסנים ביובל, לפי

אָת־הַעֶּרְפְּדִּ פַּנִּוֹם הַהְוּא קֹדֶשׁ וְיִמִּין יָת פּוּרְסָנִיה בְּיוֹמָא הַהוּא קּוּדְשָׁא בֵּרֶם יָן: ַ בַּיְמַרְ בָּוֹרְ שַׁנְיַנִי הַנְּבֵילִ וְנְתַּן פּוּרְסָנִיה עַד שַׁהָא דְּיוֹבָיַלָא וְחִשְּׁבְ־לֵוֹ חַכּהֵן אֲת מִכְסָת וִיחַשִּׁיב לֵיה כְּחָנָא יָת נִסִיֶּב

אָבוֹאָב בּאָבוֹאַ: לַאַמֶּר מַלְּהָי מֵאִהָוֹ לַאַמֶּר לְוִ לְדִוּבְנִיה מִנְּיִה לְדִּיִּרִיתִי בִּשְׁנָת תַּיּוֹבֵל יִשְׁיּב תַשְּׂבֶה בִּשִּׁקא דְּיוֹבֵילָא יְתִּיב תַקְלָא

אַוֹסְנַת אַרְעָּא:

» لَجْمِ مُلَّالًا خُشِمُم بَغِيْهِ الْأَيْلِ خَشِمُم بَغِيْهِ الْأَيْلِيةِ الْأَيْلِيةِ الْأَيْلِيةِ الْأَيْل

ליִבְהָא הַסֹבוּוֹ מָהִוּן וִבִּי וֹכֹא פּוּבֹסָנוּט וֹבֵי, דַּסַּלְמִּי

אָם־שָּׁוֹר אָם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בְּבְהַלְּהַר קֹאַיַקְדָּישׁ אָישׁ אָתָוֹ אַב בּּבֶוִר אָאָב וֹבְבַבֹּר לַיִּרוֹיָנְ בָּנִם בּוּכִּנִא גַּיִטְבַּבַּר צֹנִם וֹיִ

אָם שַּוֶּר אָם אָמָּר דַּיִיןָ הוּאַ: בּבְעִירָא לָא יַקְבִייִם נְּבַר יָהֵיה

لْعُمَـكِم يَزْعُكِ لَنَمُوْلِ خُمُلُوكِكِ: خمُلُجُك أَنْفَكَ لَتَظِمُكِهِ مُكْرِّرِهِ إنخط جِجِהמָה הַשְּמִאָה יִפְּדֶה

בְפוּרְסְנֵיה: مُحرِين، لَهُم كِم يَنْفُدُ رَكِ أَنَالِهُ فَإِ בְפּוּרְסְנֵיה וְיוֹסֵיף חוּמְשֶׁיה נאם בֹבֹמֹנבׁא מֹסֹאֹבֹא נוֹפֹבוע

﴿ كِيُّ اللَّهِ عَنْ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ اللَّهُ عَنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال וֹמֶבֶר וֹלַאָּ וֹלָאֹלָ כַּלְ עַבֶּם بجيتون بوسُير אַהְיָּהִי לָא יִבְעִירָא יִשְׁהַפַּל אַהְסְנְהֵיה לָא 85 לֵיהְנְה מִבְּלְּאֲשֶׁרְּלִוּ מֵאָּדָם هَك خُذِ بِاللَّهُ هَيْدُ لَلَّالِم هُنِهُ

طيئم طيلما بيع كُلُم أَنْ: ווֹבּלו וֹלָא וֹשׁפֹּבוּוֹל כֹּלְ מַבַּתֹּא שבר ון מכּל דְלִיה מאַנִשׁא בבס פֿל הַרְמָא דִיּהְרֵים וּבַר

> as a holy thing unto the Lord. shall give thy valuation in that day, unto the year of jubilee; and he him the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

٤٢

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

the shekel. sanctuary; twenty getahs shall be according to the shekel of the And all thy valuations shall be

LORD'S. whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; which is born as a firstling to the Howbeit the firstling among beasts,

according to thy valuation. not redeemed, then it shall be sold it the fifth part thereof; or if it be to thy valuation, and shall add unto then he shall ransom it according And if it be of an unclean beast,

most holy unto the LORD. or redeemed; every devoted thing is field of his possession, shall be sold whether of man or beast, or of the the Lord of all that he hath, thing, that a man may devote unto Notwithstanding, no devoted

מירושת אבות, וזסו בעלים הראשונים שמכרוה למקדיש (שם כו:): - מספר, פופו שסקדישס, ופן פסמר לסשר קנסו סלוקם סוס סספרון מספר, ווסו סגובר, לכך סולרך לומר לסשר לו ספוום ספרך, הללו הקלובים לשדה אחזיה, ואם לא יגאל, וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא. בשנח היובל ישוב השדה לאשר קנהו שחינו יכול לסקרישס חלח עד סיובל, שסרי ביובל סימס עמידס ללחת מידו ולשוב לבעלים, לפיכך, חס בח לגחלם, יגחל בדמיס

סיו מממלס, ולאמר מכאן סופיפו שמות, ואמרו רצומינו (צכורות ג.) שש מעס כפף דינר, עשריס וארצע מעות לפלע: (32) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכמוב בו שקלים יסים בשקל סקדש: עשרים גרה. עשרים מעום, כך

(26) לא יקדיש איש אחו. לשס קרנן אחר, לפי שאינו שלו:

שיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י בעליס (מ"כ פרק ב, ב): ונמכר בערכך. לאחריס: דבר בפדיון בסמס מסורס שסוממס, וכפן דבר במקדיש בסמס ממפס לבדק סבים (מנפום קם.): ופדה בערכך. כפי מס . אין זה, שהרי אין פדייון פער חמור אלא עלה, והוא מחנה לבהן ואינו להקדש, אלא הכחוב מוסב על ההקדש, שהכחוב שלמעלה (קב) ואם בבהמה השמאה וגוי. מין המקרה הום מופג על הצכור, שמין לומר צצכור בהמה עמתה ופדה בערכך, והמור

(82) אך כל חדם הרי. נמלקו רצומינו בדבר (ערכין כמ:), יש אומריס ממס מרמיס להקדש (שס ה), ומה אני מקייס כל מרס

הְאָדֶם לָא יִפְּדֶה מִוֹת יימֶת: אַניעי כְּלְ־חַהֶם אַשֶּׁר יְחֲבָם מִן־ כְּלְ חַדְּמָא דִיתַחָרם מִן

אָלָהָא לא וֹשֹפֹּבוּע אָטַעַהַלָּא

whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land, surely be put to death.

of men, shall be ransomed; he shall

None devoted, that may be devoted

ظيه ځيدټن: הַאְבֶּע מִפְּּבֵי הַמְּא לַיהֹנְה הָוּא הַצְּרָעָא מִפּיבֵי אִילְנָא בּייִ הוּא

לוּדִשְׁאַ בַּרָם :::

fifth part thereof. his tithe, he shall add unto it the To 11gus məəbər İliw asm s li baA

LORD'S; it is holy unto the LORD.

of the fruit of the tree, is the

31

שׁמְאָנוֹנִי יִפָּרִ עַּבְּינִי: יּ וֹאִם_נֹאָל וֹלִאָּל אָנִה טִפּוֹמֹהַבְוֹיִ

بتحابك ממעשריה חומשיה נאם מפֹבל ופּבוִל

rod, the tenth shall be holy unto flock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the

بِيهِ שִׁירֹי יְהְיָה קֹבֶשׁ לֵיהֹנְה: XAL_IACL מפמיר וְכְלְ־מַמְּמֵּר בְּקָר נְאָאַן כָּלְ וְכָלְ מַמְּמָּר שִּוְרֵין וְעָּאַן

המולאני וני פולמא פורם וו: אַבַוּטַר הַשָּׁבֶּט פֹל דְיִנְעָּבַר הָחוֹת חוּטְרָא

be redeemed. changed shall be holy; it shall not then both it and that for which it is change it; and if he change it at all, good or bad, neither shall he He shall not inquire whether it be

١٤٪ הַנּא ְנְּקְמִנְרָתָנִ יְהְנֶה־קֹּדֶשׁ לְאִ וִיָהִי הנּאִ נְחִלּוּפִיהִ יָהִי קּנְדְשְׁאִ י וְמִירֶבּוּ וְאָם הַמֶּר יְמִירֶבּוּ וְהֵיְהַ יִּחַלְפְּנֵּיה וְאָם חַלְפָּא יְחַלְפְּנִיה

לא ועפריק: לַא וֹבַפּֿע בֿון מִּוִר לַנֹת וֹלָא לְא וֹבַפֿע בּוֹן מֹר לְבִוֹח וֹלָא

mount Sinai. Moses for the children of Israel in which the Lord commanded These are the commandments,

المُنا مِيْمُك مُح فِيْلًا بَشِلْمُخ فِيَاكَ مِيمُك ذِبْنَ فِيْدَ بَشِلْمُح فِصِيلًا لِمُنْكِم فِصِيلًا ע"מ אַכֶּה הַמִּצְיֹה אַשֶּׁר צְנְהְ יְהְנָה אַלֵּין פְּקּוֹרִיָּא דְּפַקּיד יִיָּ יָה

לכסן כמו ששנינו במסכם ערכין (כמ:) אס נדר, נומן דמיסס, ואס נדבס, נומן אם מובמס: – מאדם. כגון שהחרים עבדיו מרמים לכסנים, מפרש כל מרם קדש קדשים סוא לסי, ללמד שמרמי כסנים מלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, ונומן ומרמי גצוס נפדיס: - בל חדם קדש קדשים הוא. האומר סמס מרמיס לצדק הצימ, מציא ראיס מכאן, והאומר סמס לבדק סבימ, מפרש מקרא זס, במרמי כסניס, שסכל מודיס שמרמי כסניס אין לסס פדיון (ערכין כמ:), עד שיבואו ליד כסן, ימבר ולא יגאל. אלא ינתן לכקן, לדברי האומר שמס חרמים לכהנים, מפרש מקרא זה בשמם חרמים, והאומר שמס חרמים בישראל לך יסיס (במדבר יח, יד), בחרמי כסניס, שפירש ואמר סרי זס חרס לכסן, ויש שאמרו פחס חרמיס לכסניס: לא

(95) בל חרם אשר יחרם וגף. סיולא ליסרג ואמר אמד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם ז. מ"כ שם ז): מות יומת. סרי ושפתותיו הכנענים (שם כת.):

כג קידושין (ג.): קימו השם ומשולמנו נוה לך לעלות ולמכול בירושלים, כמו שנממר וְשָׁבַלְמָּ לְפָנֵי ה' שֵׁלֹהֶיךְ תַּנְשַׁלַ הְנָּין (30) וכל מעשר הארץ. נמעטר שני סכמוב מדבר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוט וילסר: לה׳ הוא. בולך למום, לפיכך לה יפדה, הין לו לה דמים, ולה ערך:

באכילה בכל מקום, והמעות יעלה ויאכל בירושלים, כמו שכתוב וָנָתַּמָּה בַּפָּמָף וגו': (13) בומעשרו. ולא ממעשר חבירו, הפודה מעשר של חבירו אין מוסיף חומש (שם כד). ומה היא גאולמו, כדי להחירו

שסרי לא נמנס עס שאר מתנות כסונס, ולא מלינו שיסא בשרו ניתן לכסניס: כן עושה לעלאים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות נת:): יהיה קדש. ליקרב לתובת דמו ואמוריו, והבשר נאכל לבעלים, (28) - חחות השבש. כשבה לעשרן מוליהן בפתח וה התר וה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרה להיות ניכר שהוה מעשר,

،(۲:): מוב לרע, בין מס בין בעל מוס, חלה עליו קדושה, ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל בחורם מעשר, ואסור ליג זו וליעבד (בכורוח (33) לא יבקר וגרי. לפי שנאמר וְכֹל מִבְּמַר נִדְרֵינֶס (שס יבּ, יא), יכול יהא בורר ומוליא את היפה, תלמוד לומר לא יבקר בין

The Haftara is Feremiah 16:19 - 17:14 on page 161.

their hosts, even thou and Aaron. בּוֹמֶבְאָנִם אַפֿבוּ אָנִים לָגִּבְאָנִים אַנִּיִּע go forth to war in Israel: ye shall number them by מפָּן מֹמִבְנִם מִּלִּעְ נֹמָמֹלִע פֿלְ-וִגֹּא גַּבֹא from twenty years old and upward, all that are able to male, by their polls; למהשפוטם לבנת אבטם במספר שמות houses, according to the number of names, every children of Israel, by their families, by their fathers' מְּאִנּ אָטַרראָמִּ כָּלְ־עָּבְרָ בְּנֵרִי הָּרָאָלִ Take ye the sum of all the congregation of the עַהָּגָנִע לַבּאַטָּם מִאָּבֹּא מִבּבוֹם כַאַמְב: out of the land of Egypt, saying: second month, in the second year after the were come בָּאָבֶל מוֹעֶר בָאָקַר לַחָבִשׁ תַשָּׁנִי בַשָּׁנָר of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the EULEL ווְדַבֶּר וְהַנְהַ אֶל־מֹשֶׁה בְּמִּדְבַּר סִינֵי AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur. And these are the names of the men that shall stand

And with you there shall be a man of every tribe,

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Wahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

every one head of his fathers' house.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Pedahzur. son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'

the thousands of Israel. of the tribes of their fathers; they were the heads of These were the elect of the congregation, the princes

pointed out by name. And Moses and Aaron took these men that are

וֹאִשֹׁכֹּם וֹבְוִי אָנְחָ אָנְתָּ לַמִּמֹּע אָנָתְ בֹאָתָ נאַבֿבו:

خِلْمِنتِا مُخْرِيمُنِد قُلْمُتَابِمُنِد: ۲۱۶ الْجُكْدِ مُثَابِدِ كَالْخَدْمِ، لَا خَمْدُدُ خَنَكُ لَا خَنْكُ لَا خَنْكُ لَا خَنْكُ لَا خَنْكُ لَ

خُمُمُورِا مُكُونِيُّحِ قُلِ مِنْدُبِمَيِّدِ:

ליהודה נקשון בו־עמינדב:

לְבֶּית־אֲבַתָּיוֹ הְוּאִ:

﴿ إِشِمَادِكُ لَا ثُلِكُمْ كُلِّ عَلَا عَامُكُ لَا يَا خُرُهُمُ

خېرتشِد يرمزيهر چا- فهديښد: خِطْرُر بِبَوْكَ خِهُفُرِيْتِ يُخْذِيمُمُمْ قُلْمَوْدِيْنِي

خَجْدُنُمُا يُحَدِينًا قُلِينِكُمْ خَرْدُ:

خيًا كَتَارَهُ ثَالَ قُلِ مَقْرَمَتُ لَا:

كِمُشِد فَلْمُنْكُم قُلْ مُحَلِّلًا:

לְגֵּׁר אֶלְוֹסׁנ בּּוֹ בַּתְיאָל:

كْرْخُفْخِ، ݣْلَادْكُمْ قُلْ مْرَادُادْ

מּמּוִנו אַבוּנוֹם בֹאָמָּוֹ אַלָפֿוּ וֹמִּבֹאָל בַים: אַבְּע (כּ, ַעריאַר)[ק' קרוּצַיִּן הְעַבְּה נְשִׁיאַר יָ

אַמֶּר נָקְּבָוּ בְּשֵׁמְת: (בספרי ספרד ואשכנו

ישראל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

- And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.
- As the LORD commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.
- וְאָת בְּלְ־חָעֵבְׁה הִקְהִילִּי בְּאֶחָדִ לַחָדָשׁ השׁנִּי נִיהְוְלְדִּי עַל־מִשְׁפְּחֹקָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שְׁנָה וָמַעְלְה לְגָלְּגְלֹתֶם:
- פּאַשֶּׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)

הפטרות

הפטרת ויקרא

The Haftarah is Isaiah 43:21 – 44:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 168. On Shabbat Adfarah on page 176.

IZ:III.ZX

The people which I formed for Myself, That they might tell of My praise.

Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Neither hast thou wearied thyself about Me, O Israel.

Thou hast not brought Me the small cattle of thy burnt-offerings, Neither hast thou honoured Me with thy sacrifices. I have not burdened thee with a meal-offering, Nor wearied thee with frankincense.

Thou hast bought Me no sweet cane with money, Neither hast thou satisfied Me with the fat of thy sacrifices, But thou hast burdened Me with thy sins, Thou hast wearied Me with thine iniquities.

I, even I, am He that blotteth out thy transgressions for Mine own sake; And thy sins I will not remember.

Put Me in remembrance, let us plead together; Declare thou, that thou mayest be justified.

Thy first father sinned, And thine intercessors have transgressed against Me.

Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, And Israel to reviling.

Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom I have chosen;

Thus saith the LORD that made thee, And formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have chosen.

For I will pour water upon the thirsty land, And streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, And My blessing upon thine offspring;

And they shall spring up among the grass, As willows by the watercourses.

מַם זוּ יַצְרָהָי לְיִ הְּהָלָהָי יָסְפָּרוּ: (ס)

رُא جَوَلَمِيْدَ كُمْ تِهِجَلَمَاتِ بَرَمُهِ رُمُ جَوَلَمِيْدَ كُمُ تِهِجِلَمَاتِ بَرَمُ تَانَدِهِمِاتِ جَزَّحَاثِت:

ײַ לאַ־קְנִיםָ לֶּי בַבֶּּמָר קַנֶּר וְתֵלֶּב וְבָּתֵירִ בְאַ הַרְיִיתְּנִי אַּרְ הַמֶּבְרְתַּנִי בְּחַמּאִיתִּירִ בְאַ־קְנִיםָ לֵּי בַבָּמָר קַנָּה וְתֵלֶב וְבָּתִירִּ

װַסאָטָרךּ לְאַ אָזְכְּר: נְחַטַאַטָּרָךּ לְאַ אָזְכְּר:

™ הַּלְּכִיבֶּוֹנְ נִשְּׂפְׁמָבִי זְחַדְ סַפָּּר אַמָּה לְמָעַן אַ הַלְּכִיבֶּוֹנִ נִשְּׂפְּמָבִי זְחַדְ סַפָּר אַמָּה לְמָעַן

» אָבָיוְדְּ הֶוֹרְאָמִּוֹן חָמָא יִמְלְיִצֶּיוֹדְ פָּשְׁמִי בְּי:

בְּנִי האיזא נְמִשִּׁי מִּמִת וֹמֵּלַר מִּבִּיגִּי נִוֹמָּבִאָּכְ בַּעַוֹנִים

אַקַ_טּירָאָ מַּבְּדֵּי יַמֵּלֶּב וִישָּׁרָוּ בְּחַרְחִּי בְיִ: בַּרַאַּמָּר יִּתְּדָׁר מַמֵּלֶּב וִישָּׁרָוּ בְּחַרְחִּי בְּיִ:

בּׁר אָבְּּל רוּחִי עַל־צַרְשָׁא וְנִוְלֵים עַל־ יַבְּשָׁה אָצָּל רוּחִי עַל־זַרְשָׁף וּבָרְכָּחָי עַל־ בְּיִשְׁהְיִה אָצְיִל רוּחִי עַל־צַרְשָׁא וְנִוְלֵים עַל־

מנם: - נֹגַמְטִוּ בַּבָּנוֹ טַגַּיִר בַּגַּבְנִבִים גַּגְנַבִּנִ

One shall say: 'I am the Lord'S', And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall subscribe with his hand unto the Lord, And surname

Thus saith the LORD, the King of Israel, And his Redeemer the LORD of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.

And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.

Fear ye not, neither be afraid, Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock, I know not any.

They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit; And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.

Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?

Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men; Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.

The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength faileth; He drinketh no water, and is faint.

The carpenter stretcheth out a line, He marketh it out with a pencil; He fitteth it with planes, And maketh it marketh it tout with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.

He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.

Then a man useth it for fuel, And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh bread; Yea, he maketh a god, and worshippeth it; He maketh it a graven image, and falleth down thereto.

זָה יאִמַר לַיהוָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשֵּׁם־ יַעַּקְב וְזָה יִכְּתָּב יָדוֹ לַיִּהוְה וּבְשָּׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה: (פ)

, פה־אַמַר יְהוָזָה מָלֶף־יִשִּׁרָאֵל וְגֹאַלֹוֹ יְהוָנָה צְּבְאָוֹת אַנִי רִאשׁוֹן וַאַנִּי אַחֲרֹוֹן וּמִבַּלְעָּדָי אֵין אֱלֹהָים:

נגירו לַמוּ: משּוּמִי פַּם־עּוֹלָם וֹאִטִּיּוָט וֹאַשָּׁר שַּבְאָנָט ימִי־בְּטָּוֹנִי וֹלֵבָא וְנִגִּיבָטִ וְנִאָּשָׁר

מפּלְמִּגְּי נְאָּין צִּיר פַּלְ_יָבְׁמְּטִּי: הַמְּמִּמְּמִירָּ וְהַנְּדְּיִה נִאָּמָם מִגִּי הַנְאָ אֶלְוָהַ אַלְ-הִפְּחַׁדִּיִּ וְאָלִ-הִּרָּיִי הַלְאָ מִאָּיִ

יצְרֵי־פֶּסֶל בֻּלָּם מֹחוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלֹּ יוִעִּילוּ וְעֵדִיהָם הֲמָּה בַּל־יִרְאָּוּ וּבַל־יֵדְעָּוּ לְמַעַן יֵבְשׁוּ:

يار چِל-חַבֵּרִיוֹ יֵבְשׁוּ וְחָרָשִׁים חַמָּּה מֵאָּדָם הון چְלְ-חַבֵּרִיוֹ יֵבְשׁוּ וְחָרְשָׁים חַמָּה מֵאָדָם

بَوت چڌيڑ يَوْلِا خَن جُهَـٰثِم يَوْلِي خَبِرِانِ خَالَا اَدِيَوَجِانَم اِنْجِيرَادَ رِاجِوْلِيَادَ خِبَرِانِهِ خَالَا اَوَتَامُ خِبِيرًا خُن جُهُـٰثِمِن يَوْلِيَا فِي

לְּמֶּבְתּ בְּּנִתְּ: 'נְיְּמֶשְׁרֵנְ בְּתַּלְּגִּתְּ וְּבְּמְּחִינֶּת יְבְּמָּחִינֶּת יְבְּמָּחִינֶּת יְבְּמָּחִינֶּת יְבְּמָּבְתִּ בְּמֶבְתְּ בְּמִלְצְּלְנִת צְּיִם בְּתִּבְּצָּבְתוּ בְּמֶבְרֵת בְמָבְתִּים בְּנִתִּים בְּתְּבְּתִּים בְּתְּבְּתִּים בְּמָבְרֵתְ

خَشِر نِهُدُ دَرْضُول هَاهِ ـ نَظِم هَامُ دَيْضُهِ الْأَضْةِ لَا يَضُمُ لَا يَظْمُ لِللَّهُ مِنْ الْأَضْفِهِ ا الشَّرَاد خُهُدُ مِ كُلِّ مِنْ النَّامِ هَاءً ـ نَظْمُ اللَّهُ مِنْ النَّهُ فِي اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّ المُنْ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَل

He burneth the half thereof in the fire, With the half thereof he eateth flesh, He roasteth roast, and is satisfied, Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';

And the residue thereof he maketh a god, even his graven image; He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'

They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.

And none considereth in his heart, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire, Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it; And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?'

He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'

Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.

I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.

Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it, Shout, ye lowest parts of the earth, Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

הִצְּיוֹ שְׁרֵךְ בְּמוֹ־אֵׁשׁ עַלְ־הָצִיוֹ בְּשָׂר יאִבָל יִצְלֶּה צְלֵי וְיִשְׁבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאִתַּר הָאָׁח הַמּוֹתִי הְאִיתִי אָיר:

מֶתַשְּׁפֶּיל לְבַּמֶּם: לְאִ יִּדְעִי וְלָאִ יָבֻינִי בַּי שָּׁח מֶרְאִיִּתְ מִּינֵיהָם

וְלִאִּיִּשְׁיִב אָלִּלִּבִּוּ וְלֵאִ דַעָּת וְלִאִּ חָבוּנִּתֹ לֵאמֹר הָצְיֹּוֹ שְׁרַפְּהִי בְמִּר אָשׁ וְאַׁךְ אָפָּיִתִּי לְתִּעְבָּתְ אָמֶשֶׁר לְבָּוּלְ צֵּץְ אָסְגְּוֹּד:

רעַת אַפָּר לֵב הוּתַל הְטָּהוּ וְלֹאִ יַצְיל אָת־נַפְּשׁוֹ וְלָאִ יֹאַלָּר הַלְוֹא שֶׁקָר בִּימִינְי: (ס)

ئقلشنك قىدىر، ئۆئە نۇلتى خى ئۇلتىن * ئۇدىتۆن ئۆچە ئىۋلتىخ قى ھۇلار ئۆن

מָתִיתִּי בְּעָבִ פְּשָׁמָּיִף וָבָעָּגָן חַמּאִתָּיִף שׁיבֶּה אֵלֵי בִּי גְּאַלְהֵיף:

ְרָנּוּ שְׁמֵּיִם בִּי־עְשָׁת יְחִנְׁת הָרִיעּוּ מַחָחָתִּיוֹת אְהֶץ פִּצְחָוּ הָרִיםׁ רִנְּח יַעַּר וְכְלִּ עֵץ בִּוֹ בִּי־נְצֵּל יְחֹנְת์ יַעֲלֶב וּבְיִשְׁרָצֵל יִחְפְּאֶר: (ס)

הפטרת צו

The Haftarah is Jeremiah 7:21 – 8:3 & 9:22 – 9:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 181. Shabbat Parah, read the Haftarah on page 181.

Thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

עלותיچם ספו על־זִבְתִיבֶם וָאִּבְלִּי בְּשֶׂר: מלותיבֶם ספו על־זִבְתִיבֶם וָאִּבְלִי נִשְׂרָצֵּל

For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices,

but this thing I commanded them, saying: 'Heatken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people, and walk ye in all the way that I command My people, and walk ye in all the way that I command

But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they heatkened not unto Me, not inclined their their but made their neck stiff, they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not hearken to thee; thou shalt also call

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the LORD their God, Nor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills; For the LORD hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the Lor D; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire, which I commanded not, neither came it into My mind.

בָּר לְאֵרַבְּבָּרְתִּי אָתַרְאָבְרָתִי עּיִלְּתִּ אִיְתָּם מַאָּבֶּץ מִצְּרָנִם עַלְ־דִּבְּרָרִי עּיִלְת אִיְתָם בְּיָנִם (כִי הוציא)[קי הוֹצִיאִי]

בֵּר אָם־אָתִּר אַצְּנָה אָנְהָם לְּמָעֵן יִימָּר לאַמֹר שְּמְעֵּי אַצְנָה לְּעָם וַחֲלַלְהָשׁם בְּכְלְ הַנְּהְרְ אֲשֶׁר אֲצֵנָה אָהְכָם לְמָעֵן יִימָּר לְבֶם:

לְאָטִוּר וְלְאָ לְפָּׁלִים: בְּמָּמְאָנִי בִּמְּרָרִיִּת לְבָּם חַבְּעָׁ נַיֵּלְכִּיּ וְלְאָ מְּמְמִיּנִ וְלְאָרִיִּמִּוּ אָתִרִאָּוֹלְּם נַיֵּלְכִּיּ

לִמִּן־תַּיּוֹם אֲשֶׁר יִִּצְאִּי אֲבְוֹתֵיכֶם מֵאֵהֵץ מִצְרַׁיִם עַּר תַיֵּוֹם תַאָּר נְאָשְׁלָח אֲלֵיכֶם אָת־כְּל־עַבְתַי תַנְּבִיאִּים יוֹם תַשְׁכֵּם יְשְׁלְתַ:

אָם־עְּרְשְׁם הֵהֵעוּ מֵאֲבוּחָם: וְלְוֹא שֶׁמְעִּילִא הַשִּׁי אָם־אָּוְנָם וַיַּקְשׁיּ

יעויכה: וְלְאִ יִשְּׁמְעִי אֵלְיִף וְקְּבָּאָהָ אֲלִיהָם וְלְאִ הוְבְּרְהָ אֲלִיהֶם אֶתְ־בְּלְ־תַּדְּבָרֵים הָאֶלֶה

וְאָמִרְתֵּ אֲלֵיהָם זָה תַגּוּי אֲשָׁר לִּוֹא־ שְׁמִעִּׁנּ בְּקוֹל יְהְנֶה אֱלֹהְיוּ וְלָא לְקָחָוּ מּנּסָר אֲבְדָה הְאֵמוּנְּה וְנִכְרְהָה מִפִּיהֶם: (ס)

בֵּי מָאַס יְּחְנְיְה וּיִּשְׂשׁ אָת־דָּוֹר עֶּבְרָחְוֹ: בְּי מְאַס יְחְנְׁה וּיִּשְׂשׁ אָת־דָּוֹר עֶבְרָחְוֹ:

בִּי־עִשׁוּ בְּנֵי־יְרוּדְָת חָרֵע בְּעֵינֵי נָאָם־ יְחְנָׁת שָׁמוּ שִׁקּוּצֵיהָם בַּבָּוִת אֲשֶׁר־נִקְרֵא־ שְׁמֵי עְּלֶיוּ לְשַמְּאָוּ:

אַמֶּרְ לָא גּוְּיִטִּי וֹלָא מִּלְטִׁר מִּלְ-לִפָּי: (פּ) לְמִּבְוּ פְּׁנִינִי בַּנִינִי בְּּנִינִי בְּּנִינִי בְּּנִי יבְּנִי בְּנִינִי בַּנִינִי בְּּנִינִי בְּּנִינִי

Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of room.

And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.

Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.

At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the inhabitants of the prophets, and the graves,

and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have sought, and they have walked, and whom they have sought, and whom they have sought, and whom they have sought, and whom they have sought, and whom they have sought, and they have worshipped, they shall not be when they have worshipped, they shall not be when they have worshipped, they shall not be

And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

Thus saith the LORD: Let not the wise man glory in his his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, Let not the rich man glory in his riches;

But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

לֵכֵּן הַנְּהִינְמִים בָּאִים נִאָּם־יְהִנְּה וָלִאִּ יִאְמָר עִּיֹד הַמִּפֶּׁת וְגֵּיִא בֶּן־הַנָּם כָּי אָם־ בּיִאְמָר יַּיִדְיִי וְקְבְּיִר בְּאִים נְאָם־יְהִנְּה

ײַۿָּמִּנִם יַלְבְּׁבִּׁמִּטִ בַּאָּבֶּא נְאֵּגוּ מִּשִׁבֵּיג. " וְנְיִּנִילְיִע זִבְּלֵט בַמְּם בַּנִּע לָמִאָּבְרָ לָמִוּבּ

ְהִשְׁבַּתִּיו מִשְׁרֵי יְהִידִּה יִמֵּהָצִיתֹ יְרֵישִׁלֵּם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקֵוֹל שִׁמְחָׁה קוֹל חָהֵן וְקֵוֹל בַּלְּה בֵּי לְחָרְבָּה מִּהְיֵה הָאֶבֶּץ:

בְּעָת תַתָּיא נְאָם־יָחֹנָה (כִּי יִיצִיאִי)[קִּי יוצָיאִּי] אָת־עַצְּעָוֹת עַלְבֶּי־יָחּיְדָה וָאָת־ עַצְּעוֹת־שְׂרִיוֹ וְאָת־עַצְעׁוֹת תַפֹּחָנִים וְאָתּ יַריּשְׁלָם מִקְבְּרִיהֶם:

וְנְבְחָר מָנֶתׁ מֵחַיִּׁים לְכֹל חַשִּׁאֵרִיתֹ הַנְשְׁאָרִים מִן הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הַדִּחְתֵּים בְּכְל הַמְּלְמֵוֹת הַנְשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתֵּים שְׁם נְאֶם יְהְנֶׁה צְבְאִוֹת: (ס)

خِدا אָמָּר יְהְנָׁה אַלִּיִּהְנִּהָּבָּיִר בִּגְּבְיִנְתְּ בְּחְבְּמִּלְוּ וְאֵּלִ-יִהְתַּלֶּלְ תַּגָּבִּיִר בִּגְּבְיִנְתְ אַלְ-יִהְתַּבְּלְ

בֵּי אִם־בְּיֹאִת יִהְתַלֵּל תַמִּתְתַלֵּל תַשְׁבֵּל יְנְדֵיעַ אִיִּתִּ בֻּי אַנִי יְהִוֹּה עִּשָּׁה תַסֶּד מִשְׁבָּט יִּצְדְקָה בְּאָבֵץ בִּי־בְאֵלֶּה חָפַצְּהִי וְאָם־ יְהְוְה: (ס)

77:XI

r:IIIV

הפטרת שמיני

The Haftarah is II Samuel 6:1 –7:17. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 172. For Shabbat Haftarah is II Samuel 6:1 –7:17. Maftir and Haftarah are on page 176.

And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the Lord of hosts that sitteth upon the cherubim.

And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.

And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.

And David and all the house of Israel played before the Lord with all manner of instruments made of cypress-wood, and with larps, and with psalteries, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.

And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it, for the oxen stumbled.

And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.

And David was displeased, because the Lord had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day

And David was afraid of the LORD that day, and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'

So David would not remove the ark of the Lord unto him into the city of David, but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.

ۿؚڔۿۥ٦ ڴۯ۪ڮ: ڗؠۉڮۿڔ؉ڎؿ؉ۿڽڂڿۦڂڽڹۮڂڹۿؙڎڰؚٛڔ

וּגָקָם ווּגָלָף דִּוֹּד וְכָל־חִעָּם אֲשֶׁר אִהֹּוֹ הְאָלְהִים אֲשֶׁר־נִקְּהָא שָׁם שֵּׁם יָּהְנִּד אָבְאָוֹת ישֶׁב הַפְּרֶבִים עָלְיוּ:

אָתַ הַעָּלְהַ אָתַ-אַרָוּ הָאָלְהִים אָלִ-עַּנְלָּה הַנְּשָׁאָהוּ מִבָּית אַבִּינָדֶב צַּשָּׂר הַנְּשְׁאָהוּ מִבָּית אַבִּינָדֶב צַּשָּׂר ניַרְפְׁתּי נִיּשְׁאָהוּ מִבָּית אַבִּינָדֶב נְהַנִּים

אָבוּוְ בִאָּבְנִינִם וֹאַבְוּוְ בִבְּנִּ בְלְּפֹֹּנִ, בַאָּבוּוְ: וּ מִּאָבוּ מִבּּוֹנִ אִּבְוֹנִבְ אָהָבּ בִּיִּבְמָּב מִפּ

וְבְּנֵרֵוּ וְכְלִרְבֵּיִתּ יִשִּׁרְאֵלֵ לְפְּנֵי יְחִוְּח בְּלִלִּ עֲצֵּיִ בְּרִיִּשִׁים וְבְּנְלְנֵתְ וְבְנְבְלִים וּבְתְּנְעִים וְבְצֶלְצֶּלֵים:

ניִחַר אַף יְחֹנְתֹ בְּעִּיֹּדְת נִיּבָּתוּ שָּׁם קַאָלְהָים: עַלְתַשָּׁלְ נִיְמֶת שְׁם עָם אֲרָוֹן הָאֶלְהָים:

ויַחַר לְדָוֹֹר עַל אֲשֶׁר פְּרֵץ יְחִנָּה פֶּרֵץ בְּעְּגָּה וַיִּקְרָׁא לַמְּקִוֹם הַהוּא פָּרֶץ עֻּנְּה עַר הַיִּנֹם הַזְּה:

ַנּיְרָא בְּנֶר אֶרַיְ וְהַנְוֹר בַּנִּיִם הַהָּוֹא נַיּאִמֶּר אָיף יָבְוֹא אֵלֵי אֲרִין יְהַנְוֹר:

וְלֹאׁ־שְׁבֶּה דָוֹד לְחָסִיר אֵלֵיו אָת־אֲרִוֹן יהוְה עַל־עַיר דָּוִד נַיִּמֵּהוּ דָוְד בֵּית עַבֶּד־ אֲדֶם הַנְּמֵי:

And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

And it was told king David, saying: "The Lord Dath blessed the house of Obed-edom, and all that pertraineth unto him, because of the ark of God. And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a failing

And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the Lord of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

ונַשָּׁבֹ אַרְוֹן יְחוֹח בַּיח עבָר אָדִם הַנִּמִּי שִּׁלשְּׁה חֲדִשִּׁים וּיְבָּרֶךְ יְחוֹה אָת־עֹבֶר אֵדִם וְאָת־כְּלְ־בֵּיתִוּ:

וּיִּגַּר לַמֵּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרָךְ יְחִנָּה אָתַר בּית עֹבֶר אֱדֹם וָאָת־כְּל־אֲשֶׁר־לֹוֹ בַּעֲּרָוּר אֲרַוֹן הָאֵלֹהִים נַיֵּלֶךְ דָּוִׁד וַיַּעַל אָת־אֲרֹוֹ הְשְׁמְחֲה:

וַיְהִי בָּי צְעֲרָוּ נִשְׁאֵי אֲרוֹן־יְחְוָה שִׁשָּׁה צְעָּרֵים וַיִּוְבָּח שִׁוֹר וּמְרֵיא:

װְגָּוּר אֵפָּוֹר בְּרָּ הְּבְלִר עָׁזִ לְפָּנֵנִי יְהְוָּהִ וְדְוֹּרִ יְיְנְיִה אֵפָּוֹר בְּרֵי:

ְּיִנְיִגְי בּטִּרוּמְּה וּבְקוֹגִ שִּׁנְבֵּי י וֹבִוֹגְ וֹבְּלִ_בָּנִה וֹמִּבִאָּלְ מִּמְּלִים אָם_אָּבִוּן

ְּיִחְיָהׁ אֲרַוֹּן יְהִנְׁה בָּא עֵּיר דָּיִּדִ וּמִיכָּל בַּתִּד שְׁאִּלִּ דְּיִּדִּ מְפַּצֵּי וּמְכַרְכֵּרִ לְפָּנֵי יְהֹנְׁה הַמֶּלֶף דְּיִדִּ מְפַּצֵּי וּמְכַרְכֵּרִ לְפְּנֵי יְהֹנְׁה הַמֶּלֶף דְּיִּדְ מְפַּצִּי

ַנִּבְאִּנִּ אָת־אֲבָרֹוֹן יְחִנְׁח נַיַּצִּגִּנּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמִוֹ בְּתַּוֹךְ תְאָהֶל אֲשֶׁר נְשָׁח־לִוֹ דְּוָד וַלַּעַל דְּוֶד עֹלְוֹת לְפְנֵי יְחְנְׁח וּשְׁלְמָים:

וִיְבָל דְּוֹּד מִהַעֵּלִוֹת הָעוֹלֶה וְהַשִּׁלְמִים וַיְבָרֶךְ אָת־הְעָּׁם בְּשֵׁם יְהְוָה צְּבְאִוֹת:

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבְּבֵךְ אָת־בֵּיתִוֹ (ס) וַהַּצֵּא מִיכַל בַּת־שָׁאִּיל לִקְרָאַת דָּוֹּד וַתֹּאִמֶּר מַה־נִּבְבָּד חַיּוֹם מָלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִּגְלְוֹת תַּיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהַוֹת עֲבְדְיִי פְּהִנְּלְוֹת נְּגְלִוֹת צַחָד הְרַקִּים:

- And David said unto Michal: 'Before the Lord, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lord, over Israel, before the Lord will I make merry.
- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lore pad given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.'
- And Wathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the Lord is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the Lord came unto Nathan, saying:
- 'Go and tell My servant David: Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?
- Mow therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the Lord of hosts: I took thee from the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.

- נֵצְמָר בִּוִדׁ אֵלִ־מִיכַל לִפְנֵי יְחִוָּח אֲשֶׁר בְּחַר־בִּי מֵאָבִיךִּ וּמִכְּל־בִּיתִּוֹ לְצַוּת אֹתֵי נְנִיד עַל־עַם יְחְוָח עַל־יִשְׁרָאֵל וְשִׁחַקְהָּי לְפְנֵי יְחֹוֶח:
- װְנַקּלְהִי עּוֹדִ מִּיֹּאָת וְהְיֵיִהִי שָׁפֶּל בְּעִּינְיִ יְנְסִרְהְאַמְהוֹת אֲשֶׁר אָמֶּרְהְ עִּמֶּם אִכְּבֶּדְה:
- ַ וּלְמִיכַלְ בַּת־שָׁאִּוּל לֹא־חֲיָה לָה יָלֶר עַּר יְוֹם מוֹתֲה: (פ)
- יייי ניְהָי בִּי־יִמְב הַפֶּלְי בְּבִּיתִּי נִיהְוָָה הַנִּיהַ-בְּי מִפְבִיב מִבְּלְ-אִּיְבֵּיי:
- ַ זּיִאִמֶר הַמֶּלֶבְ אָלְ־נְתָּן הַנָּבִיא רְאֵר נְאִ אָנְבִי יוֹשֶׁב בְּבֵּית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הַאֶּלְהִים ישֶׁב בְּתְוֹך הַיְּרִישְׁ
- גִיָהִי בַּצַּיְכְּה הַהַּיּא (ס) וַיְהִי דְּבַר־יְהֹוְה
- אָמַר יְהֹוָת תַאַּמָּר מִּבְּנֵּר אָל־דָּוֹת לִשִׁבְּתִּי: אָמַר יְהֹוֹת תַאַמָּר מִבְּנֵּר אָל־דָּוֹת לִשְׁבְתֵּי:
- جْد كِم يَهْدُهُرُ جَجُرَه كِٰمَيْنَ سَيْنَ سَيْرَيْهُ. مُنَاجِيْنَ بَهْدُمُرُ مَقِعُدُنِهَ لِمِنْ سَيْنَ سَيْنَ يُعْدَيْنَ بَهْدُمُرُ مَقِعُدُنِهِ لِمُنْفِيةً
- בְּכָל אֲשֶׁר הִיְּהְנִיתֵם לֵי בָּרִי אֲרָוִים: אֲשֶׁר צִּוִּיתִּי לְרְעָּוֹת אָת־עַּמָי אָת־יִשְׂרָאֵל הְדְבְּרָה דְּבָּרְתִּי אֶת־אַתַר שִׁבְשָּׁי יִשְׂרָאֵל הְאַלְר בְּמָּה לְאִ־בְּנִיתֶם לֵי בָּיִר אֲרָוֹים:

And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.

And I will appoint a place for My people Israel, and plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,

even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord relleth thee that the Lord will make thee a house.

When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.

He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.

I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men.

but My metcy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.

And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.

According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

ئۆר خۆر بۆشد ئۆرئ ئۆك ئۆرد خان بۆت ئاد خرے بائداك ئائد ئائد ئائد بۆت ئابدر خۆت تائدى ئۆشد ئۆدئا:

ְרְבֵּיִי עַּלְּהָ לְתְּנִּיְהָוֹ בְּאָמֶּר בְּרָאִמְּיְנֶה: הְשָׁבָן הַחְהָיִי וְלְאִ יִרְנֵּי עִּיִּר וְלְאִ-יָּסִיפּוּ הְשָׁבְּן הַחְהְיִּיִּ לְעַנִּיִּהְ בְּאָמֶּר בְּרָאִמְיְנֶה:

، بَارَمْا ـ بَانُد هَنْ هَنْ مَنْ بَانُد، دَهُرَهُمْ نِيَدِبَابَ، جُكَ مَجْمَ عَبْجِبَة بِيَرْد جُكِ بِيزُن جِد كِنِي يَقِهُب خِكِ بِينِّن:

מַמְּמִּינְ נִנְיַכְינָטִי אָט_מַמְלְכְּטִּי: נְנִיִּלִימְטִי אָט_זַרְצְּאָ בְּיִן נִמְלְאָוּ נְמָּיִבְ נִאֶּכְבְּטִּ אָמַבְאָבִימְיִבּ

הוא יִבְנָה־בַּיִה לִשְׁמִי וְכֹנַנָמֵי אָת־כִּפָּא מַמְלַבְּקּוֹ עַּד־עּוֹלֶם:

יבׁנִינְמֹּ, בְּנֵּ, אֶבֶׁם: אָמֶּרְ בְּנַנְּוֹנְיְנִי וְּהְכַּהְּמִּי, בְּשָּׁבֶּם אָנְמִּים אָנְיְ אֶבִי, אֶבִּין לְאָב וְהִיא יְהִיִּה אָנְמִים!

מְמָם מִּאָיִל אֲשֶׁר הַסְרָתִי מִלְּפְּנֶיף: הַחַסְדָי לֹא־נְסָוּר מִמְּנִּוּ כַּאֲשֶׁר הַסִרֹתִי

ڔڽۿؚڎٚ١ ڿٮݦף ימִמָלִבְהְף עַר־עוֹלָם לְפָּנֵיף בְּסְאֲלְּ יִהְנֶת נְכִוֹן עַר־עוֹלֶם:

בּל דְבֶּרְ נְתָּן אֶלְ־דָּוֶר: (פ)

הפטרת תזריע

The Haftarah is II Kings 4: 42 - 5:19. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on page 176.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

נאָגִה בְּא מבּהַל הָּלְהָּה וּיִּבֵא לְאָנִה הַאָּלְהָים לְחַם בִּבּיּרִים מָּהָרִם־לָחָם נְאָלְהָים לְחָם בִּבּיּרִים מָּהָרִם־לָחָם נְאָנִה בְּא מבַּעַל הָּלְהָּה וּיָבֵא לְאָנִה

- And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'
- So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the Lord.
- Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the LORD had given victory unto Aram; he was also a mighty man of valour, but he was a leper.
- And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid, and she waited on Naaman's wife.
- And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'
- And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'
- And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
- And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Maaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'
- And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'
- And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

- ניאמר מְשָׁרְּחִוּ מָח אָתֵּן זֶּח לִפְּנֵי מֵאָח אָישׁ נִיּאמֶר תַּן לִשְׁם וִיאֹבֶלוּ בֵּי כָּח אָמֶר יְחִזֶּח אָכָל וְחוֹתֵר:
- ** נימן לפניהם ניאקלי ניותרו פדבר
- ֶׁנְעֲמֶׁן שַׁר־צְּבָׂא מֶלֶּדִּ־צֵּבִׁם הָיָה אִישׁ יי , גַּרִּוֹל לִפְּנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשָׁא פְּנִים כִּי־בָּוֹ נְתַּן־ יְהְנָׁה הְּשׁׁנְּמָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּפָּוֹר הַוִל מְצֹרֶע:
- ַנְאָבֶׁם ְלֵּאֵאֵנְ נְשִׁנְיֵ, כְּפָׁנֵגְ אֵּאָט נַּהַּמֶּוֹ: אָבָם לִאָּבָם לִאָּאַנִּ נְבִּנְּגִים נַנְאָפָּנִ מָאָבָא נִאָּבָאָרָ
- ַ נַתּאָמֶר אָל־גְּבָרְמְּה אַחֲלֵי אֲדֹּנִי לִפְּנֵי הַנְּבֶיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְּרִוּן אָז יָאֶלָר אֹהָי מִצְּרַעְהִי:
- יַ וַיַּבְא וַיַּגַּר לַאדֹנָיו לֵאמָר בְּזָאָת וְכִּזֹאָת דְּבְּרֶת תַנַּעֲלְה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָצֵל:
- رَאָמֶר מֶלֶּוּ־אָּרָם לֶּוּ־בָּאִ וָאָמֶּלְחָה סָפֶּר ﴿ אָלִבְּנִלְּוּ יִשְּׁרָאֵלְ וַיֵּלֶּוּ וַיִּפְּׁט בְּיָרִוּ מֵשֶׁר הַלְּיִבְּיִר בְּטָר וְשִׁנְּאֵלְ וַיֵּלֶוּ וְיִּפְּׁט בְּיָרִוּ מֵשֶׁר הַלְּיִבְּיִר בְּנִיְרִים:
- رېچ» תַפְּפָר אָל־מֵּלֶה יִשְׂרָאֵל לֵאמָר יְשְלַחְתִּי אֵלֶיוִּה תַפָּפָר תַזָּה אֵלֶיוְּ חַנָּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיוּי אָת־נַעְמָוֹ עַבְדִּי יַאֲסַפְּתִּי מְצְּרַעְתִּי:
- וִיְהִי בִּקְרֹאׁ מֶלֶרִישִׁרָאֵל אָתִיתַפָּפָר וַיּקְרָע בְּגָּדִיוּ וַיּאִמֶר תַאֵּלֹתִים אָנִי לְחָמֵית וְּלְתַחֲיׁוֹת בִּי־זֶת שׁלֵחַ אֵלִי לֶאֶסָר אָישׁ מִצְּרַעְתִּוֹ בִּי אַרְ־דְּעִּי־נְאׁ וּרְאִׁי בְּי־מִתְאַנֶּר הְוּא לֵי:
- אָלְ, וְנִבְּת כֵּּ, וְמִׁ וְבִּׁיִא בִּוּשִּׁרְאָלְיִ בּ בִּי בַּמֵּלְנִּ בְאִמֶּר לְמָּר פַׁנִּתְ בִּּנְדְּיִ, וּיִשְׁלְּרָ אָלְ הַמְּלְנִּ בְאִמֶּר לְמָּר פְׁנִבְּיִ בִּּיִבְּיִּ

- So Naaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.
- And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'
- But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.
- Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned, and went away in a
- And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?
- Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.
- And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him, and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'
- But he said: 'As the Lord liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it, but he refused.
- And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.

- עַבּנִע לְאֶלְגְּהֶת: נּגַבְאִ זְהֵׁמֵּן בַּסִנְסָׁנִ נִּבְנִבְבַבְּנִ נִּגְּהַמָּע פָּעַעַ
- `` נישְׁלָט אֶלָנו אֶלִישָׁת תַּלְאָּב לְאַמָּר הַלְוָנִ וְנְטַאַמְּר אֶלְנו אֶלִנוּ אֶלִנִּת תַּנִּנְבְּוּן וְנְשָּׁר בִּשְּׁרָבַּ נישְׁלָט אָלִנוּ אֵלִנוּ אָלִנִּתִּת תַּלְאָבָּוֹ לְאָמָר הַלְוָנִּ
- ויקעָר נְעָמֵן וַיֵּלֵדְ וַיֹּאמֶר הַנָּה אָטָרִהִּי אֵלָיו נַעֵּא יָצִוֹא וְעָמָר וְקָרָאֹ בְּשָׁם־ יְהְנָה אָלֹהְיוּ וְהַגָּיף יָדְוֹ אָל־הַמְּקִוֹם וְאָסָף הַמְצֹרֶע:
- הַלֹאׁ טוֹב (כ׳ אבנה)[ק׳ אַמְנָה] יפַרְפָֿר נְהַרַוֹּת דַּמָּשֶׂק מִפֹּל מֵימֵי יִשְׁרָאֵל הַלְאִּד אֶרְתַץ בָּהֶם וְשְּׁתְּרְתִּי נִיפֶּן נַיֵּלֶרְ בְּחַמֶּה:
- ַנִיגְּשָׁה עֲבְּדִירֹ נֵיְדִבְּרָה אֵלִירֹ נִיּאִמְרִה אָבִי בְבֶּר גָּרִוֹל תַנְּבָּיִא דְבֶּר אֵלֶיהְ תַלְּיֹא תַעְּשְׁה נְאָף כִּי־אָמָר אֵלֶיף רְתַּץ הְּמְרֵה
- رَيْتِ رَيْمَةِمْ فِيْتِياً شِهِدَ فِعِثَاتَ فِهِدِرَ يَرْسُ بَهُمْ بَيْنَ لِيُهُدَ فِهُذِا فِجِهُدًا فِهِدَ جِهَا رَيْمِيَاتٍ:
- ַנִּיִּשְׁבֵּ אָלְ־אָנִשׁ חַאָּלִיהִים חַנּאּ וְבֶּלִּ מִחֲנְהוּ נִיְּבֹאׁ נֵיְשְׁנָּה לְפְּנִייּ נִיּאׁמֶר הַנָּה נָא יָדִשְׁהִי בָּי אֵין אֵלֹהִים בְּבְלִרְהַאָּבֶץ בֶּי אָם־בְּיִשְׁרָאֵל וְעַמְּה קַח־נָא בְּרְבָה מֵאָת עַבְּהֶרְּ:
- אָאָה הַי־יְּהֹנְה אֲשֶׁר־עָּעָרְהִי לִפְּנָיו אָם־ ניּאִמֶר חַי־יְּהְנְה אָשֶׁר־עָּעָרְהִי לִפְּנָיו אָם־
- ַנֵּאמֶר ַנִּעְמֶן נִלֹא יָתּן־נָא לִעַּבְדִּדִּׁ מִשָּׂא צָמֶר־פְּרָדִים אֲדָמֶה בִּּי לִוֹא־יַעַשָּׁה עֹּדִּ עַבְּדְּדִּׁ עַלֶּה נָנֶבַת לֵאלֹהָים אֲחַרִּים כָּי אִם־לִיהְנְה:

In this thing the Lord pardon thy servant: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.

לַבְּבֶר תַזָּה יִסְלֵח יִהֹוָה לְעַבְּבָּוִף פְּבָּוֹא אַדֹנָי בֵיתּ־רִּמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲלֹת שְׁמָּח וְהָיאוּ נְשִׁעֵּן עַלְ־יָדִי וְהֵשְׁתַּחֲלֵיהִי בֵּיתּ רִמֹּן בְּהִשְׁתַחֲנִיְהִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־(כתיביווא: ילא קרי נא)־יְהְנָה לְעַבְּדְּךְ בַּדְּבֶר תַזָּה: נִיאִמֶּר לֹוֹ לֵךְ לְשְׁלֵוֹם נֵיֵלֶךְ מֵאִּתִּי בְּבְרַת־אֵבֶין: (ס)

הפטרה מצרע

The Hastarah is II Kings 7:3 - 7:20. On the Shabbat desore Tesah, read the Hastarah on page 181. On Rosh Hodesh, read the Mastarah on page 166.

£:IIV

Now there were four leprous men at the entrance of the gate; and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.'

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host; and they said one to another: Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

וּאַרְבָּעָה אַנְשָׁים הָוִי מִצְרָעָה מָּר אַנָהָוּ הַשְּׁעַר וּיִאִּמְרוּ אַישׁ אָל־רַעַּהוּ מָה אַנָהָוּ יִשְׁבָים פְּה עַּד־מֶהְנִי:

אִם-אָמֶּרְנוּ נְבֹוּא חִעִּיר וְחָרָעָּב בִּעִירׁ נְמָחָנוּ שְׁם וְאִם־נְשָׁבָנוּ פָּה נָמָחָנוּ וְעַּהָּ לְכוּ וְנְפְּלְהֹ אֶלְ־עַחֲנֵה אֲרֶׁם אִם־יְחַיְּנֵוּ הְיִה וְאִם־יְמִיחָנוּ נְמֶחָנוּ אֲרֶׁם אִם־יְחַיְּנֵוּ

ניָקֵמוּ בַּנְּשֶׁךְ לְבִוֹא אֶלְ־מִחֲנָה אֲרָם נִיִּבֹאוּ מַדְ־קְצֵה עַהְנָה אֲלְם וְהַנָּה אֵין־שֶׁם אִישׁ:

נאדני השְמָיעִּ אָת־עַחֲנָת אֵרָם קִוֹל הָשָׁ קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גְּדִוֹל נִיאִמְרֵי אַיִשׁ אָל־ אָחִיו חִבֵּת שְׁכַר־עָלִינוּ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אָת־ עַלְינוּ:

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it, and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us, now therefore come, let us go and tell the king's household.'

So they came and called unto the porters of the city, and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the asses tied, and the

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city,'

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it, behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'

They took therefore two chariots with horses, and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

וּנְבֵאוֹ חָמָצֹרְעִּים הָאֵׁמֶׁה עַרַקִּצָּר הַמְּחַנָּה וּנְבֹאוּ אָל־אָהָל אָחָד ׁוּיֹאִבְלִּוּ וּיִשְׁתִּוּ וּיִשְׁצֵּוּ מִשְּׁם בָּסֶף וְזָהָבׁ וּבְּגִּדִּים וּיִקְׂקְּוּ נִיִּשְׁמֵנוּ וַנְשְׁשֵׁם נֵילְקְוּ וַיִּמְתְוּי:

ַנּאִּמְרֹוֹ אָנִיטׁ אָלְרַבִּמְרוּ לֹאַ־בֵּןוּ אָנַחָנוּ מִשִּׁים חַיָּיֹם חַזָּהֹ יוֹם־בְּשָּׁרֵה הֹוּא וַאָּנַחָנוּ מִחְשִׁים וְחִבֶּינוּ עַד־אָוֹר חַבָּקָר וּמִצְאָנוּ עַנְּוֹן וְעַמְּהֹ לְכָנּ וְנְבֹאָה וְנַנִּיְדְה בֵּית הַמֶּלֶךְ:

ַנְּבֵׁאִּנְ וֵיִּקְרָאֵנֵּ אֶלִ־שׁעֵּרִ הָעִּיִר נַיִּנֵּיִרִּי לְחָם לֵאמֹר בָּאנִי אֶלִּ־שַׁתָּנָה אֲלִם הַנִּי אֵלִּ־שָׁם אָישׁ וְקַוֹל אָדָם בָּי אִם־חַסָּוּס אַסוּר וְחַחֲמָוֹר אָסוּר וְאֹהָלִים בַּאֲשֶׁר־ הַמְּה:

ַ װְּקְרָא תַשַּׁעָרִים וּיִּגְּּידוּ בָּית תַמֶּלֶרְ פְּנִימָה:

אַטְבֵי, מְטַנִּע אָנִים מְאַמְּר לְכִּוּ וּרְאָּוּ: נּיִּקְׁעְוּ מִּגֵּי, נֵבֶכִּם פּוּסִים נִיּמִּלְע עַפָּלְנִּ

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the sheel, and two measures of barley for a shekel, and two measures of barley for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the Lord.

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

and that captain answered the man of God, and said: 'Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof;

it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

ַנּיִלְבָּנִ אַּחָבֵיהִם עַּדִּדִּיִם ְּנִלְבָּנִ אַחָבֵיהָם עַּדִּדִּים וְבֵלִים אַשָּׁרִ הַשְּׁלִיכִּנּ אֲבָם (כִּי בהחפּום)[קי בְּחְפְּזָה] הְשְּׁלִיכִּנְ אֲבָה (כִּי בהחפּום)[קי בְּחְפְּזָה]

" ניצָא הַעָּׁם נִיָּבְוּוּ אָת מִחָּנָה אָרָס נִיְהִי סְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַיָם שִׁעֹרֶים בְּשֶׁקֵל בְּרְבָר יְהֹוְה:

ڔڽٙڨ۫ڕ۠؋ٞ הִפְּקִיד אָת־תִשָּׁלִישׁ אַשָּר־נִשִׁעָן עַל־יַדוֹ עַל־תַשַּׁעַר וַיִּרְמָהַוּ הָעָָם בַשָּׁעַר יַבְּר בְּגֶדֶת תַּמֶּלֶף אֵלְיוּ:

נִיְהִי בְּרַבֵּר אֵיִטִּ הַאָּלִהִים אָלִרהָּקָר לֵאמָר סָאתַיִם שִׁמִּרִים בְּשָׁקֵל וְסִאָּה־סָלֶת בְשְׁקֵל יְהְיָה בְּשֵּׁת מְחָר בְּשָׁמַר שִׁמְרְוֹן:

ַ וַנִּעַן הַשָּׁלִּישׁ אָח־אַישׁ הָאֵלֹהִים וַיּאִמָר יּ וְהַנֵּה יְהְנָה עַשֵּׁה אַרְבּוֹת בַּשְּׁמַיִם הֵיְהָנֶה פּדְּבֶּר הַזָּה וַיּאִמֶּר הִנְּךְּ רֹאָה בְּעֵינֶּיךְ יִּמְשֶּׁם לְא תֹאֹבֶל:

رَبْطِد: (م) رَبْطِد: (م)

REURLI XAR' CIR

The Haftarah is Ezekiel 22:1 - 22:19. On the Shabbat before Tesah, read the Haftarah on page 181.

r:IIXX

Moreover the word of the LORD came unto me, saying:

'Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? then cause her to know all her abominations.

And thou shalt say: Thus saith the Lord God: O city that sheddest blood in the midst of thee, that thy time may come, and that makest idols unto thyself to defile thee;

> × נְיָהֵי דְּבָר יְהִוָּה אֵלֵי לֵאמִר: יְאָמָה בֶּן־אַּדְׁם הַתִּשְׁפַּׁט הַתָּאָפּ

וְאַמָּה בֶּן־אָבְׁם הַתִּשִׁפְּׁט הַתִּשִׁפִּׁט אָת־עַּיר הַדְּמִים וְהַוֹּדַעִּמְּה אָת בְּל־תּוֹעֲבוֹהֵיהָ:

ְּוְאָמַרְהָּ כָּׁה אָמַר אֲדֹנֵי יֵהוֹה עַּיר שׁפֵּכֶת הָם בְּתוֹכֶה לְבַוֹא עִּחֲה וִעְשִׁתָּה וּלּיּלִים עָלֵיה לְשְׁמְאֵה:

- thou art become guilty in thy blood that thou hast shed, and art defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years; therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!
- Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.
- Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.
- In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.
- Thou hast despised My holy things, and hast profaned My sabbaths.
- In thee have been talebeaters to shed blood, and in thee they have eaten upon the mountains, in the midst of thee they have committed lewdness.
- In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.
- And each hath committed abomination with his neighbout's wife; and each hath lewdly defiled his aughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his fathet's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast taken interest and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord God.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the LORD have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations, and thou shalt know that I am the Lord.

- בְּדָמֵּר אֲשֶׁר־שְפַׁבָּהָ אֲשָׁמָהָ וּבָגִלּוּלֵיִר אֲשֶׁר־שְּׁנִיתָּיִך שַּׁלֹאת וַתַּקְרֵירִי יָמֵּיִך וַתְּבָוֹא נַקּלְסֶׁת לְבָל־הָאֲרָצִית:
- ، הקרבות והרחקות ממף יתקלסרבר ממצת השם רבת המהומה:
- ، הגה נְשִׁיצֵּי יִשְׂרָצֵּׁל צִּישׁ לִזְּרִעִּי הָרָ בְּרָּ הגהל נְשִׁיצֵּי יִשְׂרָצֵּל צִישׁ לִזְּרִעִּי הָרָי
- , אָב נִאָם הַקַּלּי בְּדְ לַגֵּר עִּשָּׁי בַּעִּשָׁק בְּתִּיבֵרְ יְתִּים וְאַלְמָּנָה הָוֹנִי בֶּדְּ:

- , עְרְוַת־אָב גִּלְּה־בֶּוְדְ טְמֵאָת הַנִּדֶּה עִנִּי־ בֵף:
- וָאָישׁו אָת־אַשָּׁת רַעָּהוּ עָשָּׂהֹ חּוֹעֵבָּה וָאָישׁ אָת־כַּלְּהָוֹ שִׁמֵּא בְּוִּמָּה וְאָישׁ אָת־אַַהֹתָוֹ בַת־אָבֶיוּ עִנְּה־בֶּף:
- װְאָהַר לְקִהִי נְאֶם אָרְנָי וֶהְוֹה: נְתַּרְבָּית לְלַחַהְּ נִהְּבָּצִּעָּי בַעַּיִּהְ בַּעַּשֶׁק נְאָהַי שְׁלְחַהְּ נְאֶם אָרְנָי וֶהְוֹה:
- הַנְעָּמָר אַבָּר אָם־מָחָוָאָנָר יָדִיוְּר דִּבָּרְמִּי אַשֶּׁר אַנִּי עֹשֶּׁר אִיתָּךְ אַנִּי יְתֹּוֶת דִּבָּרְמִי יְמְשֶׁיתִי:
- נטַטמָטׁ, מְׁמֶאַטֹּב מִמֶּב: נטַפֿיצית, אִימָדְ בַּאִּיִם וִזִרימִידִּ בָּאָבִצִית
- ְּיִבְיָּה: (פּ)

And the word of the Lord came unto me, saying:

'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.

Therefore thus saith the Lord God: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

ַנְיָהֵי דְּבַּרְ־יְּהְוָה אֵלַי לֵאִמְּר:

יבוֹ אַבְׁם הִיוּ־לֵי בֵּיה סָגִים בֶּסֶר יבַרְגֵלְ וְעִּיפֶּׁהָתִ בְּתַּוֹּהְ בָּוֹר סָגִים בֶּסֶר הַלְינִי (ס)

לבׁן כָּה אָמֵר אֲדֹנֵי יֵהוֹה יַעַּן הֵיוֹת כָּלְכָם לְסִגִים לַבּן הְנְנֵי קֹבֵּץ אֶהְבֶּׁם אֶל־תִּוֹך יְרוּשֶׁלֶם:

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15.

∠:XI

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the Lord. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kit?

Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord that doeth this.

הַלִּוֹא כִּבְנֵי כִשׁיִּים צַּמָם לֵי בְּנֵי יִשְׁרָצֵל נְאָם־יְחֹנְֻה הַלַּוֹא אָת־יִשְׁרָצֵל הַצֶּלִיהִי מְצֶּהֶץ מִצְּרַיִם יִפְּלִשְׁתִּיִּם מִפָּפְּתִּיר נַצְּרָם מְקְּיר:

הנ็ה עיניו אַדֹּנִי יֵחוֹה בּמִּמִלְכָּהֹ הַחַםִּאָּה יְהִשְׁעַדְתֵּי אֹהָה מִעָּל פְּנֵי הְאַדָּמָה אָפָס כִּי לְא הִשְׁמֵיד אַשְׁמֵיד אָת־בֵּית יַעַּקֹב נְאָם־ יְהְנְה:

لْرْبِع_نَقْبَرِ جُكُبِدِ كُلُّدُا: كُنْ تَقْدَر نَمُكُمْر خَكَّمُكُ نَوْمَ خَخْطُنِد خْد_نَقْد كُبُرْدِر فَجَةِد نَكَتْمُبِنْد خُخُر_نَةِبْنُه

בַּחֲרֵב יִמֹּוּתוּ כִּל חַשָּׁצֵּי עַמֵּי הָאִמְרִים לְאִרַתְּנִישׁ וְתַקְּדֵּים בַּעֲּדֵינוּ הָרָעֲה:

אַלְּים יבְּנִיתִּיהָ בִּימֵי עּיֹלֶם: הַנְּפָּלְת וְּגָרְרְתַּי אָת־פּּרְצִיהָוֹ וַהַרְסֹתִיוֹ בְּיִּה הַבְּוֹה אָקִים אָקִים:

לְמָּמַן "יִרְשׁׁי אָת־שִׁאָרִית אָדִים וְכָּלִ הַגּּיִּיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמָי עֲלִיהָם נְאָם־יִרֹּנָה עָשֶׁה יְאָת: (פּ)

Behold, the days come, saith the LORD, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit them; And they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the LORD thy God.

הנה ימים چאים נאם־יָהוֹה וָנגַשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּצְׁר וְדֹרֵךְ עַנְבָים בְּמִשֵּׁךְ הַזְּרֵע וְהַשָּׁיפּוּ הֵהְרִים עְּסִיס וְכְלְ־הַגְּבְעִוֹת הַּהְמִוֹגְגְנְה:

וֹמְּמִּוּ יַנְּוִּט וֹאַבֹּלְוּ אָט_פּּׂרִינֵוֹם: זְמִּפּוִטְ וֹנְמְּבִי וֹזְמִׁמָּוּ בִּרְמָּיִם וֹמִּטִּי אָטַ_:.וֹזָם הַבְּטֹיֵ אָטַ_מִּבָּוּ מַבִּּי מִּבָּי מַבָּיִים וְמִּטִיּ אָטַ_יִינִיִם יִּיִּ

ַ װְּמְּמִלְ אַבְׁמִּטִׁם אָמָּב וֹנִטִּא : נָּטָאָה מָנִב מִּמְלְ אַבְמִטִׁם אָמָּב וִּנִטִּה לְטִָם אָמָב וִבוְיָנִ אָּבְיֵנְיִּבּ:

הפטרת אמור

The Hastarah is Ezekiel 44:15 - 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall come near to Me to minister unto Me, and they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord GoD;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments, and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

וְתַכּׁתָנִים תַלְוֹיִם בָּנֵי צִּרִוֹס אֲשֶׁר שִׁמְרִי מִּמְלֵי תַּמָּה יִקְרְבִּי אֵלִי לְשֶׁרְתֵּנִי וִּשְּׁרָאֵל לְפָּנִי לְתַּקְרִיב לִי תַלֶּב נִדְּם נָאָם אֲדֹנֵי יֵתְּוֹה:

װְ מְּטְנוֹ, לְמָּבְעֹנֹי, וְמִּמְבִי אָבְבְמִלְּבַּׁהָּ, וְנִימָּׁנִי יִלְּבְרָי אָבְ יי יְמְּׁנִי יִּלְּאָרִ אָבְ-מִלְּבְּׁהָּ, וְנִימָּׁנִי יִלְּבְרָי אָבְ-

ְנְבֵּוֹטְׁנֵי: בְּלְנֵרִ פְּמִּטְּיִם לְּמָּמְנֵרִ נִיטְׁבָּרִ תַּפְּׁנִּמְּנִ נְלְצִרֵּ פְּמִּטִּים וְלְבָּמִּנִּ וְלְצִרֵנִּבְּלְּנִי תַּבְּיִמִּם נְטִיִּבִּי בִּמִּטִּים בְּמָּמִּנִי נִיטְצָּרִ תַּפְּּנִימָּים

פּאָבֶׁי. פֹּאֵטִים יִהְיָּוֹ עַּלְאַיַּהְשָׁם יִמְכָּוֹמַי פּאָבֵי. פֹּאָטִים יִהְיָּוֹ עַּלְרַאָאָם יִמְכָּוֹמַי

ֶּרְצֵאלֵם אֶלְ־הָחָצֵּר הַחִיצִּוֹנְה אֶלִ-הַחְצֵּר הַחִיצִּוֹנְהׁ אֶלִּ־הָטָם יִּפְשְׁטָּי אָתִּ-בּגִּדִיהָם אֲשֶׁרְ-הַמֶּהׁ מְשֶׁרְחָם בְּם וְהַנָּיחוּ אִהָם בְּלְשֶׁלָת הַאָּהְי הַנְּהָשׁ וְלֵבְשׁׁי בְּנְדִּיהֵם:

81

07

- Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.
- Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.
- Meither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.
- And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and the clean. to discern between the unclean and the clean.
- And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.
- And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for sister that hath no for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.
- And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.
- And in the day that he goeth into the sanctuary, into the innet court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord GoD.
- And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.
- The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat; and every devoted thing in Israel shall be theirs.
- And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests, ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.
- The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

- ְּיִבְסְׁמִּנְ אֵנִי_בְאָהֵּגִים: בְּבְאָהֶםְ לָאְ יִנְקְּטִנְּיִפְּבִרגּ לָאִ יִּהַּבְּטִנִּ בַּסָנִם
- בּ בְּיִלְּהְ הַפּּוֹילֵהְינִי: בּ בְּיִלְן בְּבִיאָם אָּלִן בִּילִן בְּיִלְּם אָלִן.
- ְיִאַלְמָנָתׁ וּגְרוּשָׁה לֹאֹ־יִקְחָוּ לָהָם לְנָשִׁים פֵּי אִם־בְּתוּלֹת מִנָּרַעֹ בֵּית יִשִׁרְאֵל יְהֵאלְמָנָתֹ אֲשֶׁר הְּהָנֵת אַלְמָנְה מִכֹּהַן יֵקְחוּ:
- ے بھرר بور بنڈہ جرا ظہت جٰبڑک ہدرا۔ صِمِیٰ جُصِبَات بِنہ مِے۔
- לִמְשְׁפְּׁמּ] בְּמִשְׁפַּׁמִּ. (כִּ, לִשִּפַּמִּוּ)[קִּ, 'ְמִשְׁפְּׁמּ] בְּמִשְׁפַּמִּ. (כִּ, ושִפּמִדוּ)[קִּ 'מִשְׁפְּׁמַ] בְּמִשְׁפָּמִּ. (כִּ, ושִפּמִדוּ)[קִּ מוֹעֲבָיִּ, יִשְׁמְרֵוּ וְאֶת־תִּבְּתִוֹתָי יָקְהַיּ
- ָּ אָמֶר יֶלְאֶם יִלְבֶּן יִלְבָּת לְאִָר יִלְאָּח יִלְאָּחִיִּת לְאָׁב יִּלְאֶּם יִלְבָּן יִלְבָּת לְאִָח יִלְאָחִיִּת אַשֶּׁר־לֹאִ־חִיְמָה לְאָישׁ יִפְּמָאִיּ:
- 92 **. וֹאַ**טְבֹי, מְּבְׁנִי מִבְעָּׁם יִמְפָּרוּ לְוִי
- וּבְיוֹם בֹאֹו אָל־הַפְּגָשׁ אָל־הָחָצֵּר הַפְּנִימִיתֹ לְשְׁבֵת בַּפְּהָשׁ יַקְרָיב חַשָּאתִוֹ נְאָם אֲדֹנְיְ יֶהוְה:
- לְאַ_טִּשְׁלֵּוּ לְטִׁםְ לֵּנִטְּלֶטְ אָּנִגְ אָּנִגְ אָטַנְּטֵׁם: * נְטִּנְטָׁם לְטָם לְנָטַלֶטְ אָנִגְ נִטַלְטָּם נָאָטַנְּיִם
- הַמִּנְחָה וְהַחַמָּאִת וְהָאִשְׁם הֵמָּה יֹאִכְלִּים וְכְלְחֵבֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְחֵם יִהְנֶה:
- נבאשׁיתֹ בְּל־בִּבֹּוּבִי כֵל וְבָלִ־חָּנִיתַ בִּּרְ מִפֹל חְּוּתִיכֶם תְּפֹהֵנִים יִהְיָת בְּרָבֶּת אֶל־בֵּיתֶף:
- چِל־נְבֵלֶתׁ יִשְׁבַפְּׁה מִן־הַעָּוֹף יִמִּן־הַבְּהֵמָה לְאִ יאִבְלִי הַפֹּהֲנְים: (פ)

הפטרת בהר

.72:26 – 8:25 Animərə F si daratlaH ədT

And Jeremiah said: 'The word of the LORD came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the LORD.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the

So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open,

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch before them, saying:

'Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

אָלָוּר: יִרְאָלָר: הְנָר דְּבָר יְהַנָּה אֵלֵי. אָלְר:

ַ הַנַּה הַנַּמְאָל בָּן־שַׁלָּם דִּיִּדְוּ בָּא אֵלֵיף לאַמָר קְנַה לְוֹּ אֶת־שָּׁדִי אֲשֵׁר בַּעַּנְמוֹת בָּי לְךְּ מִשְׁפַּט הַנְּאָלָה לִקְנִית:

ַ יָּבָאׁ אַלֵּי חֲנִמְאֵׁל בָּן־דִּדִּי כִּדְבָּר יְחִנְתֹ אֶל־חֲצָר תַמַּטְּרָה יֵנִּאִמֶר אֵלֵּי קְּנֵח נְּאִ אֶת־שְׁרִׁי אֲשֶׁר־בַּעַּנְתִּית אֲשֶׁרִו בְּאָרֶץ בִּנְיִמִין בִּי־לְדְּ מִשְׁפַּט תַיְרָשֶׁת יּלְךָּ הַנְּאִּלֶּח קְנֵח־לְּוְךְ נְאֵרֵׁע בָּי דְבַר־יְחִנֶּה הְנְאֵּ

נאָקנִר אָת־הַשְּׁדֶר מִאָת הַנִּמְאֵל בָּן־דִּדֶּר אַשֶּׁר בַּעַּנְתַוֹת נֵאָשְׁקַלְּה־לּוֹ אָת־הַבָּּסֶף שְׁבְּעָה שְּקְלִים נַעַּשְׁרָה הַבְּּסֶף:

نېچېت چوڅول يېېشت بېي*د ע*يرت بېښېخ توچې چمخېړيت:

ַנְאָלֵּטְ אֶת־סֵפֶּר תַּמִּקְנְּרָּי הַמְּאָרָה אֶת־סֵפֶּר תַמִּקְנְּרָּי

نِهُمَّا هِمَـ חَوْجِدً مَعْرَدُم هُرَ جَرَدَة هِرَ دَرَعْدَدْ جِرَعَبُونِ الْخَرَجُونِ فِوْجِد الْفَجِدِي بَرَعِدِدْ جِرَ الْبَادِةُ لَا الْبَهِدِيَ فِيَعِد الْفِهِدِيَّةِ

ַ וֹאֵׁגַּוֹעְ אֵטַ בּּבְנִיבַ לְהֵנִנִינִם לָאִלִּוּי:

פֹּה־אָמַר יְהִוָֹה צְבָאִוֹת אֱלֹהֵי יִשִּׁרְאֵׁל לְקַוֹּחַ אָת־חַסְפְּרֵים הָאֵׁלֶּה אַת סֵפֶר תַמִּקְנְׁה תַּנְּה וְאֲת הֶחָהִנִם וְאָת סֵפֶר תַנְּלִּיּי תַנְּה וְנְתַחֲם בִּכְּלִי־חֲהֶשׁ לְמָעַן יַעַמְרִי יְמָים רַבְּים: (ס)

For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.'

Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the LORD, saying:

'Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy outstretched arm; there is nothing too hard for Thee;

who showest mercy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the LORD of hosts is His name;

great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings;

who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;

and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;

and gavest them this land, which Thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey,

and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy law; they have done nothing of all that Thou commandedst them to do; therefore Thou hast caused all this evil to befall them;

behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the femine, and of the pestilence; and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou

בֵּי כָה אַמָּר יְהְוָה צְּבָאִת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַּוֹד יִקְנִּי בְתֵּים וְשְׁרִוֹת יִּכְרָמָים בְּצָהֶץ הַזְּאִת: (פ)

ە ئېنھۆر غرـنىنى بىتىد، ئىغرىد: تىقىزۇپ غرـنىنى بىتىد، ئىغرىد:

אַהַה אַבּנָר יֵהוֹת הַנָּהו אַהַּה עִשִּׁיהָ אָת־הַשְּׁמִיִׁם וְאָת־הָאָֹהֶץ בְּבְּחַף הַנְּדִילִ יבִּזְרֹעַף הַנְּטִינְּה לְאַ־יִפְּלֵא מִמְּף בְּלֹ־ דְּבֶר:

עַּשָׁה חָסָר לְאַלְפִּים וּמִשַּׁכֵּם עַוֹּן אָבוֹה אָל־חֵיק בְּנֵיהָם אַחֲרֵיהָם הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר יְהְוָה צְבְאָוֹה שְׁמְוֹ:

לְאִּישִׁ כְּדְׁרֵלְיִוּ וְׁכִבְּׁרֵי מַתְּּלְלֶּיִוּ: פַּׁשְׁיִוִּעַ מִּלְ-כָּלְ-זַּרְבִּי, בִּּדְּרָ אִּבְּׁם לְנִוֹע יַּבְּלְיִיִּעִ מִּלְ-בָּלְ-זַּרְבִי, בִּּדָּרָ אִּמְרַ-מִינִּרִּ

אַשֶּׁר־שַׁמְהָ אֹתֹוֹת וּמִפְּהָים בְּאָבֵץ־מִצְּרַיִם עַר־הַיִּוֹם הַזֶּה וּבְיִשְּׂרָאֵל וּבְאָבָם וַתַּעֲשֶׂר לְּךְ שֶׁם כַּיִּוֹם הַזֶּה:

נְבְאָנְרָנְתְּ נְּמֵנְיְהְ נְּבְמִנְהָאְ נְּדְנְלְ: מִאְרֵנִם בְּאִנַּוְת יִּבְמוּפְּהָיִם יִּבְיֶּר חֲזָּמֶׁר נְמִאָּבְיִים בְּאִנַּוְת יִּבְמוּפְהָיִם יִּבְיֶּר חֲזָמֶׁרִ

יִּמְבֵּׁר יְּרְבֵּׁמֵּ: יִמְבַּׁלְּבִׁ יְאָבִוּטֵּם לְנֵיִּנִי לְנִיִם אָּנֵּא זָבָּנִי יִמְבַּׁוֹ לְטֵׁםְ אָנִי יִאָּנִי אָמָרִי

ַנִיִּבְאִי נֵיְךְשָׁי אִלְיִה וְלְאִ־שִׁמְּמִי בְּקִילֶּךִ (כּי בְּלִ־אֲשֶׁר צִּיְנִימָה לָהָם לַעֲשׁית לָאִ עָּשָׂי בְּלִ־אֲשָׁר צִיְנִימָה לָהָם לַעֲשׁית לָאִ עָשָׂי

Yet Thou hast said unto me, O Lord God: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.'

Then came the word of the Lord unto Jeremiah, saying:

Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?

ַ אַמְּׁה אָמָרִים אֵלִי אַדֹּיָר יֵהוֹה קְנֵה־לְךְּ הַשְּׁבֶה בָּבֶּסֶף וְהָעֵּר עִּדִּיִם וְהָעִּיר נְהְּנָה בְּיֵּר הַבַּשְׂדִּים: (ס)

92 - זְיְהְיִּ בְּבִּרִיְהְוֹיְ אֶלְ יִרְמְּיָהִי לֵאִמְּרִ:

ڹۊڽڒۼڒۣڔۦٻڗڹٞڎۼڮڒؿڔۦڿؚؚؚڂۦۼ۪ڛؙؚڎۦؿٟڟۿ۫ۏڔ ؞ۊڿ؉ڿڂۦڽ۪ڿڎ؞

הפטרת בחקתי

The Haftarah is Feremiah 16:19 – 17:14.

I:IIVX

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the LORD.

The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

נְחַלֶּר אֲבוּהַינוּ חֻבֶּל וְאֵין־בָּם מוֹעֵיל: גּוֹיָם יָבֹאוּ מֵאַפְּסִי־אְׁבֵץ וִיאִמְרִּיּ אַך־שֶׁקֶרֹ יְהְיַבְי אֲבוּהַינוּ חֻבֶּל וְאֵרִן־בָּם מוֹעֵיל:

« הְיַעְשָׂה לִּי אָבֶם אֱלֹהֵים וְהֵמָּה לָאׁ אֱלֹהִים:

ְּהְלֶּבוּ (ס) אָטַ גָבֵּר וֹאָטַ נְּבִּוּבִׁעָּר וֹנֶדְעָּר בָּרִשְׁמָּר בְבַּן הָנְנֵי מִיִּבְיִּבְתָּר בָּבָּעָם הַנָּאָט אָנְדִיעָם

הַמָּאַת יְהוּדָה בְּתוּבֶה בְּעֵט בַּרָזֵל בְּצִפָּׂהָן שְׁמִיר חֲרוּשְׁהֹ עַל־לַוּחַ לִבְּם וּלְקַרְנִית מְזְּבְחוֹתֵיכֶם:

מֿא בֹמֹּדׁוֹ מֹלְ יַּבְׁמִנִי עַיִּּבְעַנִינִי: בּוֹכָּע בַּנִיטִׁם מִוֹּבְעוִיטִָם נַאָּמָבִיטִים מַּלְ_

אַנוֹן בְּמִמֶּוֹב בְּחַמָּאִם בְּכְלְאֵיִּצְרוּמֶוֹב: הַבְרִי בַּמִּבְיִם הֵילְלִּ בְּלִ-אִיִּצְרוִמָּוֹב:

וִשְׁמִשִּׁמִׁי וּבְּוּ מִנְחֲלֵחָוּ אֲשֶׁר נִתָּתִּי לֵּוּ וְתַעְּבָרְתִּיוּ אֶת־אָּיִבְּיוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־ יְהַעְּמְ בִּי־אֵשׁ קְרַחְתֵּם בְּאַפִּי עַר־עוֹלֵם הּנְקְר: (ס)

- Thus saith the Lord: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the Lord.
- For he shall be like a tamatisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.
- Blessed is the man that trusteth in the LORD, And whose trust the LORD is.
- For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant; And shall not be anxious in the year of drought, Meither shall cease from yielding fruit.
- The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?
- I the Lord search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.
- As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.
- Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,
- Thou hope of Israel, the Lora! All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the Lora, The fountain of living waters.
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

- چَהו אָמָר יְהֹוָה אָרָיר הַנֶּּבֶר אֲשֶׁר יִבְמָּח בְּאִּדְֹם וְשֶׂם בְּשֶׁר זְרִעִּוֹ יִמִּן־יְהְוָה יָסִיר לְבִּוֹ:
- בְּרַיּף תַּנְּבֶר צֵּעֵּר יִבְטָּח בַּיהֹוָת וְהָנֶת יְהְוָה מִבְטַחְוֹ:
- ְּיִהְיָּה ְּבְּמֵּלֵוּ שְׁהָוּלִ עַּלִּה רַשְּׁגָּה הָּבְלִי הְשִׁלְּח שְׁרָשְׁׁנִי עָלְאוּ רַשְּׁגָן וּבְשִׁנָּת בַּצָּרֶת הְשְׁיִּ הְשְׁרְ וְלְאִ יָמִישׁ מִעְּשְׁוּת פֶּרִי הְאִ יִדְאָׁג וְלְאִ יָמִישׁ מִעְּיִם הְעַּרִייִּבְלִ
- מַלְרַ עַבֶּרְ מִכְּלְ וֹאִנֹהְ עַנִא מֵּו יַבְמְנֵי:
- אָנִי יִהְנָה חֹמֵר לֵ,ִר בּתֵּן בְּלְיִוּת וְלְתַּתּ לְאִישׁ בְּדְרָבְׁוּ בִּפְּרִי מַעֵּלְלֶיוּ: (ס)
- ְיִנְיֵא בְּדֶּבְ וְלָאְ יִּלְגִּר הְּמָּטִר הְּאָּטִרִינִי בְּמִאָּפְּׁמִ בַּשְׁגִּּי יְמֶּנְ יִמְּוֹלְפָּנִּ וּבְאָטַרִינִינִּי בְּמִאָּטִי בְּשִׁרִּ וְלָאִ יִּלְגִּר הָּמָּטִר הָּאָטִר וְלָאִי
- קקא קבור מָרָים מֵרָאשִׁין מָקִים מְקְיְיִי
- מְּלֵוֹע וֹמִּבְאֵבְ יְעוֹנְע בִּלְ מִּוֹבֵּוּ בִּי מִּוֹבִּוּ יסורי)[ק' וְסוּרִי] בְּאָבֶץ וִכְּמָבוּ בָּי עִּוְבָּוּ מְלֵוֹת וִשְּׁרְאֵלְ יְהִוֹּת אָת יְחִוְּת: (פּ)
- רְּפְאָנִי יְהֹנְתֹ וְאָנִבְּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִנְשֵׁעְה בָּי קהלְתִי אֶמְה:

מפטיר לשבת ראש חודש

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish;

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the LORD.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

و:HIVXX ، יִרִיםׁ הַשַּׁבְּח שָׁנֵי־כְּבָשָׂים בְּנֵי־שָׁנָה קְמִימָם יִשְׁנֵי שָּשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלִּילָה בַשֶּמֶן וְנִסְבְּוֹּ:

י עלַר שַבָּר בִּשְׁבַּהָוֹ עַל־עֹלָר הַהְּמָרִי וְנְסְבֶּה: (פ)

ַ יִּבְרָאשִׁי חָדְשִׁיכֶּם תַּקְּרָיבוּ עַלָּה לַּרִּאָּיִם פְּרִים בְּנִי־בָּקֵר שְׁנַּים וַאַּיִל אֶחָׁד כְּבָשָׂים בְּנִי־שְׁנָה שְׁבְּעָּה מְּלִים

نَهِمَ تِهِد بَهِيَهِ نَهِدَ مِثِنَ مِنِمَنَ خِدَيْد جَهُٰمِا رَهِد بَهِيَهِ نَهِيَ مِثِنَ مِنْدَنَٰ وَخُرَه مِبْمِنَ خِدَيْرَ جَهُمُا رَٰهِنَ مِنِهِمَاتِ:

, וְשִּשְׁרֵוֹ שִּשְׁרִוֹן סָׁלֵת מִּנְחָת בְּלִּלֵּת בַשְּׁמֵן לַבֶּבֶשׁ הָאָהְר עֹלְתֹ הֵיחַ נִיחֹׁת אִשֶּׁת לַיהְוָה:

ុ וִנְסְבֵּיהָם חֲצֵי חַהִין ִ יִהְנָת לַפְּׁר יִשְׁלִישָׁת חַהַין לַצִּיל יּרְבִיעָת חַהָין לַבֶּבֶשׁ יָיִן וַאֹת עֹלָת חֹבֶשׁ בְּחְדְשׁׁי לְחְדְשֵׁי חַשְּׁנֶת:

על־עַלַת הַמְּעֶיר נִעְשֶׂה וְנִסְבְּוֹ: (ס)

הפטרת שבת ראש חודש

The Haftarah for Shabbat Tesh Hodesh is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בואאו בְּר אִמָּר יְחִנִּה הַשִּׁמָּיִם כִּסְאִּי וְהַאָּבֵץ הַדְּם רַנְּלְי אֵי־זֶה בַּיִּתְ אֵשֶׁר הִּבְּנִי־לִי הַצְּח הַנְּלְי אֵי־זֶה בַּיִּתְ אֵשֶׁר הִּבְּנִי־לִי

נְנְבֶּרְ־אָבֶּרְ יְהָרֵי עַּלְ־זְּרִי נְאָם־יְּהְנָּה וְאֶלְ־זֶּה אַבְּיִם אֶלִ-עָּנִי וְאֶתּ־בְּלִה יְאֶבֶרִ יְהָרִי

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as thay have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be shall be ashamed.

Hark! an uproat from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹחָט חַשּׁוֹר מַבֶּח־אִׁישׁ זּוֹבֶחַ חַשָּׁחֹ עָּבֶרְ בְּלֶב מַעַּלֵּה מִנְחָהֹ זַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבֶרְךְ אֵנֶן גַּם־הַמְּה בְּחֲרוּ בְּדַרְבֵיהָם וּבְשְׁקּוּצֵיהָם נַפְשָׁם חָפֵּצְה:

נְם אָלָג אָבׁטַר בְּטַעֵּלְלָגִיטָם וּמְּגִּוּרִים נְלָא מְּמָעִי נִיּמְמִּי טַרַעִּ בְּמִינָּי וּבַאְמָּר לאַ־חָבְּיִי אָבְחַר בְּחַעָּי וְצֵּין עּוֹנְיִי וּבַּאְמָּר לאַ־חָבָּיִי אָבְחַר בְּחַעַּלְּלָי מִיּנְיִם וּמְּגִּיוּים

שׁמִעּנִי ְ דְּבָר יִהְנָה הַשְּׁמִחַהָבָה אָל־דִּבְּרִי אָמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנַבֵּילֶם לְמָעַן שְׁמִי יְכְפָּד יְהְנְה נְנְרְאֵה בְשִׁמְחַהָבֶם וְחֵם יֵבְשׁנּי

מְשִׁבְּׁם יִּמִירִ לְאִּיֶבֶּיו: אַנְלְ מִּאִין מִמְּיר קִיל מִהִיבָּל קַוֹל יְהִוָֹה

چ چپپت مېرىز بېتىد چپټت بېدنى يېچر ئېد بېدېزىمىد بېت:

מִי־שִׁמַע בִּיֹאִת מֵי רָאָת בָּאֵבֶׁת חֵיִיּחַל אֶהֶץ ְבְּוַיֹם אֶחָׁד אִם־יִּנְלֵד גִּוֹי פַּעַם אָחָת בִּי־חֲלָה גַּם־יָלְדֶה צִיּיִוּ אֶת־בָּנֵיהָ:

יש אָם אָלָּג בּמִנְלָגִר וֹמֹּגּלִנִי אָלָּר אֶלְנִינִי: בּאָלִג אַמִּבּנִר וֹלָא אִנְלִיד יִאָּלָּר אֶלְנִינִי: (ס)

שְּׁמִשְׁי אָּטִׁי לְּמְשְׁוְשִׁ בְּלְ-תַּמְּׁתְשָׁ בְּלְ-אַנְבֵייִ מְּלְינִי בְּּלְ-אַנְבֵיִיִּ מְּמְּיִשְׁ בְּלְ-תַּמְּלְיִם מְּלְינִי:

לְמָעַן מְּנְאֵי וְהִחְעַעַּנְּהָם מִשָּׁר תִּנְּהָ בִּרִרֶּה: קְמַעַן מְּנָאֵי וְהִחְעַעַנְּהָם מִשָּׁר תַּנְּהָבִּי (ס)

פִּי־כָּחוּ אָמָר וְחַנָׁה הִנְנִי נִמֶּה־אֵלֵּיהָ בְּנָהָר שְׁלְּוֹם וּבְנָחַל שׁוֹמֵף בְּבָוֹה גּוֹיָם וְינַקְמֵּם מַלְ־צֵּד ׁהְנְּמָׁאוּ וְעַלְ־בִּרְכַּיִם הְשְׁמֵּנְיּ

אַנְטַמְּכֶּם נְבִּירְנְאָבְטְׁם טַּנְטַמֵּנִּי בְּאָנְהַ אַמָּר אַמֵּנְ טַנְטַמָנִיּ בֵּּן אָנְכִי

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the hand of the Lord shall have indignation against His errants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.

For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues, and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

ירְאִימָם וְשֵׂשׁ לְבְּבֶׁם וְעַצְמוֹתִיכֶם כַּתֵּשְׁא תִפְּׁתַחְנָת וְנוֹדְעֶת יַד־יְחֹנְת์ אֶת־עֲבְּדְיוּ וְזָעָם אֶת־אֹּיְבֶיוּ: (ס)

בּי־הַנָּה יְהֹנְתׁ בָּאֵשׁ יָבֿוֹא וְכַסּיפָּה מַרְפְּבֹתָיִי לְהַשְׁיב בְּחַמָּה אַפּֿוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ:

אָטַ פּֿגְ בֿאָג וֹנַבּוּ טַלְגָי, וֹטְיָנֵי: מַלְבָּיִה בָּאָמִ יִּנְיִנִי נִאָּפָּס וּלִטַנִּבּיִּ

תַמִּהְקַדְשִׁים וְתַמְּטַהֲרִׁים אָל־תַנַּנֹּוֹת אַתָּר (כי אחד)[קי אַתַּה] בַּהָּגָּךְ אָבְלֵי בְּשַּׂר תַחֲזִיר וְתַשֶּׁקֵץ וְתִעַּבְבָּר יַחְדֵּר יָסֻפּרּ נְאָם־יְהֹנְת:

אָטַבְּבְּנְגֵי: לְעַבֵּא אָטַבְּלְבַנְינִים וְתַּלְּמִנְיָט יִּבָּאִ וְרָאִּי אָטַבְּלִבְינִים בְּאָׁיִ

וְשִׁלִיתִּי בְּחָׁם אִוֹת וְשִׁלִּחְתֵּי מִחָם וּפְּלִיטִים אֵל־תַּגּוֹיִם תַּךְשִׁישׁ פִּיּל וְלָּיִּד מִשְׁבִי קָשִׁת אָת־שְׁמְעִי וְלֹא־דֶצִּי אָת־בְּבֹוֹדִּי וְחִגִּידִי אֶת־פְבוֹדֶרִי בַּגּוֹיְם:

וְהַבָּיִאּי אָת־בְּלֹ־אֲחֵיכֶם מִבְּלֹחַגּיֹנִםוּ מִנְחָָחוּ לִיחֹנְחׁ בַּסּיסִׁים יֶּבְנֻבׁבְּנִבַּצִּבִּים יִבְפְּרָדִים וּבַכִּרְכִּרִוֹת עַּל תַר קְּדְשָׁי יִריִּשְׁלָם אָמַר יִהְוָּח בַּאֲשָׁר יָבְיּאּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אָת־חַמִּנְחָָה בִּרְלִי שָׁהָוֹר בֵּית יְתְּנְה:

ְּנִם־מֵהֵם צָּמָּח לַכֹּהַנִים לַלְוּיָם צִּמָר יְהַנְה:

جِر حَهِٰשָׁר תَשָׁמַוִם ثَمَيَדִשָּׁים וָהַאָּהֵץ הַחֲדְשָּׁה אֲשֶׁר אֲנֵי עֹשֶׂה עֹמָדִים לְפָּנֵי נְאָם־יְהֹוְה בֵּן יַעֲמָר זַרְעֲבֶם וְשִׁמְבֶם:

And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the ${\tt LORD}$.

And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorring unto all flesh.

וְהִיִּה מְצִי־חֹגֵשׁ בְּחָרְשׁׁוֹ וּמִצֵּי שַּבָּתּ בְּשַבַּתִּוֹ יְבַוֹּא כְלְ־בָּשָּׁר לְהִשְׁתַּחָוֹת לְפָּנֵי אָמָר יְהְוְה:

וְיָצְאָּוּ וְרָאֵׁוּ בְּפִּגְרֵי הְאָנְשִׁים תַפִּשִׁעָּיִם בֵּי בֵּי תּוֹלַעְמְּם לֵאׁ תְּמִוּת וְאִשְׁם לָאׁ תִּכְבֶּׁר וְתְיָנִ דֵּרָאָוֹן לְכְלְ־בָּשֶׂר: וֹהִיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוח

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.

And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.

And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.

But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.

And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever.

So David hid himself in the field; and when the neal moon was come, the king sat him down to the meal

And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Ahner sat by Saul's side; but David's place was empty.

אייאא ניאטר־לוֹ יְהוֹנְהָן מְחָר חֹֻדֶשׁ וְנִפְּלֵּרְהִ בָּי יִפְּקַר מוֹשְׁבֶּף:

װְשְׁכֵּשְׁמִׁ מֵבֵר מִאָּר וּבָאִמָ אָל־הַמְּלִּוֹם אַשֶּׁר־נִסְתַּרְמִּ שֶׁם בְּוָוֹם חַמִּצַשָּׂת וְיָשְׁבְתָּ אָצֶל הַאֶּבֶן הַאָּזֶל:

ָ וַאֲלֵּי שְׁלְשֶׁת חַחִצִּים צִּדְּה אֹנֶה לְשַׁלַּח־לֵי לְתַּשְׂרֶה:

ָוְתְּבֵּׁר אָשֶׁלֵח אָתִּדְעַּבָּׁר לֵלְדִּ מְצֵא אָתִדְתַחָאֵיִם אָם־אָמִר אַמָּר לַנַּעַר הָנָּה הַחָצִּים! מִמְּךַ וָהַנָּה קָחָנְּוּוְבָּאָה כִּי־שֶׁלִּים לְדָּ וְאֵין דְּבֶּר חַי־יְהְוֶה:

וָאִם־כָּה אִמַרֹ לְמֶּלֶם הִנֵּה הַהִּצִּים מִמֶּךְּ נְהָלְאָה לֵדְ בִּי שְׁלַהַהְ יְהְנֶה:

ְוֹלִיִּבְּׁרְ אֲשֶׁר דִּבְּרְנוּ אֲנֵי וָאֶתְּה הִנָּה יְהֹוָה בֵּינִי יבֵינְךְ עַּד־עוֹלֶם: (ס)

ַהַּמְּבֶׁנְ (כּ, מּלְ)[לּ, אֶּלְ_] לְאֶּבִּוּלְ: נִיּסְׁעָר בְּנִיר בַּשְּׁבָּר נִיְהֵי הַעֲבָׁה נִיַּּהָבּ

ريْשֶׁב ثَرَقْحُ† עַל־מֹוֹשְׁבׁוֹ בְּפָּעַם בְּפַעַם אָל־מוֹשָׁב תַּקְּר נַיָּקְם יְרָוֹנְהָן נַיֵּשֶׁב אַבְנָר מְצֵּר שְׁאָוּל נַיִּפְּקְר מְקְוֹם דְּוֶר:

- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is unclean; surely he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: "Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?"
- And Jonathan answered Saul: 'David carnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee, for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.'
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- וְלֹאֹ־דְבֶּר שְׁאָנִל מְאָנִמָּה בַּיַּוֹם תַהָּנִא כָּי אָמַר מִקְהֵה הוֹּא בִּלְתֵּי שְׁהַוֹּר הִוּא כִּי־לְאׁ שְׁהְוֹר: (ס)
- ַניְהִי מִמְּחֵבָת חַהֹדֶשׁ חַשִּׁנִּי נִיפְּקָר מָקִוֹם דְּגֵּר (פ) נַיָּאמֶר שָׁאִּיל אֶל־יְהוֹנְתֵּן בְּנֵי מַרִּינִּ לֹא־בָּא בֶּן־יִשֶׁי גַּם־הְּטָּוֹל גַּם־הַיִּוֹם אֶל־הַלְּחֶם:
- מְמְּמֶּבְׁ, מַּגַבְנֵית לְטִׁם: ניַמָּן יְּהְגָּלְ נִהְאָלְ נִהְאָלְ בִּנֵּג

- בֵּר בְלְדַנִּמָּרִם אֲשֶׁר בָּן־יִשִּׁלִ תַּרִּ עַלְ־תָאֲדְמָּת לְא תִּכְּיוֹ צַּמָּת וּמֵלְכוּתָּךִּ וְעַמְּת שְׁלָח וְקַח אֹתוֹ צֵלֵי בָּי בֶּן־מֶוֶת הְוּא: (ס)
- ַנַּעַן יְהַוֹּנְמָן אָת־שָּאִּרִל אָבָיו וַיַּאִמֶּר אֵלֶיו לְמָּה יּיַטָּת מֶה עְּשֶׂה:
- וַיָּטֵל שְׁאַוּל אֵח־חַחֲנֵיח עָלָיו לְחַבֹּתֻוּ וַיֵּדַע יְתַוֹּנְלָן כִּי־בֶּלָח תָיא מִעָם אָבֶיוּ לְחָמָיח אָת־דְּוֶד: (ס)
- װְלְּאִבְּלְבְיִּנְעַ בָּׁגְ עַבְּלְמְּוָ אָּבֶּׁגִנּ: (ס) וְלְאָבִאְּכְּלְ בְּּנִּוִם עַנְּבָּמְ עַמָּבִּי נִיֵּלִם וְעִיִּנְיָנֵוֹ מִמָּם עַמָּּלְטֵוֹ בְּטֵבׁי. אָשׁ
- خُنْد اَرْمَد كَمَا مَفَا: رَنْكَ حَجِكُد رَيَةُلِا لَعِبْكُ لَـ فِيْكُد كِمَائِيًّا

beyond him. which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows

lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?' which Jonathan had shot, Jonathan cried after the And when the lad was come to the place of the arrow

and came to his master. stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten,

David knew the matter. But the lad knew not any thing; only Jonathan and

And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said

unto him: 'Go, carry them to the city.'

exceeded. one another, and wept one with another, until David ground, and bowed down three times; and they kissed place toward the South, and fell on his face to the And as soon as the lad was gone, David arose out of a

Between my seed and thy seed, for ever. saying: The LORD shall be between me and thee, and as we have sworn both of us in the name of the LORD, And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch

> בַנוֹגֵי לְנַתְּבָרְוֹי: אַמֶּר אָנָכִי מוָנֵה הַנַּעַר דָּץ וְהוּא־יָרֶה וַיִּאַמֶּר לְנַעֲּרֹוֹ הָץ מִצֶּא נָאַ אָת־הַחָצִּים

> تَكْرِيم مَتَاجًا مُفَلَا تَتَاكُمُهُا: ئىيئڭا تنظبى ئىيئبا ھتات، يىزمى تېھد ַנּיָבְאָ חַנַּעַר עַד־מְקוֹם חַהַבִּי אֲשֶׁר יָרֶה

> ניקָבֶא יְהְוֹנְמָן אַבַּבֵי הַנַּעַר מְבַבֶּה הַיִּשְׁה

בעבי)[ל, בַנִיִבְּיִם] נַיָּבְאָ אֶּלְאֶבְיָנִי: אַל הַעְּעָר וּיְלַבֶּמ נַעָּר יְהְוֹלָלְ אָת (כּי

וֹבְעָר: (סֹ) וְהַנְּמָר לֹאֵ־נְדָע מְאֵינָה אָּרְיִה אָרְ יְהְוֹלָנִלְ וְדָּוֹר

ניאמר לו כק הבנא העיר: تنقا نبائما هدحجاد هج عترم لاهدخ

بَالِمَارِ خُي لَالِك كُاتِ مُعْمَّمُ بَاثِبُاتِ الْبَوْدِ

אָנוַ בַּמְנוּ מַּגַבוּנִ עוֹנִצְּיִכְ: וֹיִשְּׁלַנוּ אָנִתְ אָּטַ בַמְּטַנּ וֹיִּבְכּנְ אָּנָתְ לְאַּפָּׁוּו אַּבְעָּׁה וַנְּהְטַּׁבוּ הָּלָהֵ פֹּמְּטִוּם

זַרְעַּהָ עַר־עוֹלֶם: (פּ) יְהְנְּה יִהְנֶיהוּ בַּינָר וּבִּינָה וּבָּין זַרְעָּי וּבָּין נשְּׁבְּּגִוּנוּ שִּׁנְּנוּנוּ שִּׁנְּטִוּנוּ בִּשִּׁם וְחַנְתַ כִאִּמָר تنهشد ندبئٹا ځئند ځك ځهځبه هَهد

בְּצַאַנְכֶם מִמָּגַלְוֹם:

The Mastir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 - 19.

∠ι:ΛΧΧ

168

ye came forth out of Egypt; Remember what Amalek did unto thee by the way as

GLWR ICIT

wast faint and weary; and he feared not God. of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou how he met thee by the way, and smote the hindmost וֹנִיהַ וֹלַאִ וֹבֹא אֶלְנִים: حُمْ ـ سَدُتُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّا اللَّالِي اللَّا اللَّاللَّ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّا

זְבְוִר אָת אַמֶּר־עְּמֶה לְּבְּ צְּמִלְאַ בַּנִּיֶרֶרְ

Therefore it shall be, when the Lord thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the Lord thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

ڔٙڽڒؘؘؙؚٚٙٚ۫۠ڹ ڿڽٙڔؚڹڹ ڔؠڔؙڹڔڲڕڂڽڔٵڋ۠ڋ ڟڿؚڂ؉ٚڹڿڔ؋ڟڿڎڎڿڽٚڿڔ؇ۼۣۊڔ ڔڹڹؗؠٷڿڔڎڹڎڔڂڔڎڮڔڎڂڔڿۺڣ ڝڟڽڹڴ؆ؿڔڎڽڟڋۼڎڽڽ؈ڽٷڽڔڡڔڰ ڝڟڽڹڎۼڽ؞(۩

REURRI ERUR ICIR

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 – 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'.

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smote the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

בּעַג פָּה אָמֵר יְהְוָה צְּבָאִת פָּלֵדִהִי אָת אַשֶּׁר־טְּשָׁה עַּמְלֵק לִישִּׁרָאֵל אַשֶּׁר־שָּׁם לֹוֹ בּנֶּרֶךְ בַּעֲלֹתִי מִמְצְרֵיִם:

עַמָּה לֵךְ וְהִבִּילָה אָת־עַּמָלֵק וְתָחֲרַמְמָם אָת־כְּל־אַשָּׁר־לֹוֹ וְלָא תַחְמָלִל עָּלְיִּר וְתַמַתְּה מֵאַישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנְק מְשָּׁוֹר וְעַד־שֶּׁה מִנְּמָל וְעַד־חֲמְוֹר: (ס)

אָט־אָישׁ יְהוּדֶה: מָאַתִּיִם אֶלֶךּ רַּגְלִי וַעֲּשָׂרֶת אֲלֶפָּים יַאְתַיִּם אֶלֶךּ רַגְלִי וַעֲשָׂרֶת אֲלֶפָּים

נַּבְאָ מָּאִנְלְ מַּרְעַנֵּיר עַּנְּטְלְ נַיָּהָר בַּנָּחַלִּ:

رِאׁמֶר שְׁאָנּל אֱלִ-חַפֵּינִּי לְכִּוֹ סָׁרוּ רְצְׁהְ מִתַּוֹךְ עֲמֶלְלֵּי פֶּן־אָסִפְּךִּ עִמִּי נְאַמְּה עִּשִּׁימָה חֵסֶר עִם־בְּלִ-בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְלְק:

אַמָּר עַּלְ־פְּנֵי מִצְּרֵים: בּ נֵיוֹדְ שִּאִילִ אָּת־עֵּמְלֵּלְ מֵחָוֹנִלְתְ בּוִאָּבַ שְּיִר

נאטַבלַקַבַּלְמְ מְטֵבְצִינִי מְלְצַבְּהַמְּלְטְ בַּיִּ נּיִּטְפָּׁמְ אָטַבְאָנִי מִלְצַבְּהַמָּלְטִ בַּיִּ

But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

Then came the word of the LORD unto Samuel,

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD;' commandment of the LORD.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites, for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel; And the LORD anointed thee king over Israel;

and the Lord sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

ײַהִמִל שָׁאִּיל וְהַפְּׁם עַל־אֲגָֹּג וְעַל־מֵימָב הַצּאֹן וְהַבְּּלָּר וְהַפִּשָׁנִים וְעַל־הַבָּרִים וְעַל־בְּלִ־הַפִּלְאבֶה וְלִאׁ אָבִּוּ הַחֲרִימָם הָהֵרִימוּ: (ב)

or זְיְהְיִרְ בְּבָרִייְהְוֹוְ אָלְ אָמְרִאָּלְ לֵאִמְּר:

לְּמִּמוּאֶלְ וֹוּוֹמֵל אָלְ וֹּעוֹנִי בָּלְ עַלְּיִ בּּי מִּבְ מֵאַעַּרְּ וֹאָט בְּבָרֵ, לָאָ עַלִּים וֹּיָעַר נְטִׁמִּי בִּי יִנְמִׁרְ

וּיִּפָּׁב אָמִנּאָל לִקְרָאִת שָּׁאָּיִל הַפַּרָּמָר וְהְנָּה לִשְׁמִנּאָל לֵאמֹר בָּא־שָׁאָיִל הַפַּרְמָלָה הַנְּלְנֵּל:

ַנּיָבָאׁ שְׁמִּיאֵל אָל־שְׁאָיּל וַיַּאִמֶּר לַוֹ שְׁאִיּל בְּרָיּךְּ אַמְּהֹ לֵיהֹוְה הַקִּימִתִּי אָת־דְּבָר יְהְוְה:

جِאְוָנְיִ וְקַוֹּלְ תַבְּקְּר אֲשֶׁר אָנָכֶי שׁמֵעַ: בְּאְוָנִי וְקַוֹּלְ תַבְּקְר אֲשֶׁר אָנָכֶי שׁמֵעַ:

ניאמרו)[ק' ניְאַמֶּר] לְוְ זַּבָּר: (ס) לְּוְּ אֵתְ אַמֶּר דִּבָּר יְחִוְּה אֵלִי הַלְּיֵלְה (כּי ניִאמר שְׁמִנּאֵלְ

ْنَائِد خُمُرُكُ مَنَّادِ هُرَانِي هُمَــِكُمُ لِيَعْدِ خُمْرُنِك بُهُم هَجُمْر نَهْنِهُمْ هُمَــِكُمُ لِيَعْد نَائِد خُمُرُكُ مَنْ يَهْدِيْ يَعْدِيْ

ְנִילְחַמְּהָ בְּיִבְיִרְ יִהְנִיר בְּנִיבֶרְ נִיּאִמֶּר בֵּלְרִ יְהַחַבְּמְּהָׁר אָת־הַחַשָּאִים אָתִּם: בְּלְחַמְהַ בְּיִ עַּר בַּלְּהָם אָהָם:

- Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lord, and didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lord).
- And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the Lord thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the Lord as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in heartening to the voice of the Lord? Behold, to obey is better than sacrifice, And to hearken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of wirchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the Lord, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.'
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected thee word of the Lord, and the Lord hath rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

- پُڑ فِت לِلْا تِوَمِّمْ بِرَه جِمِّيْر 'بَيْنَ يَوَمَمْ الْإِفِّت לِلَا يَوَمِّمُ بَرِه جَمِّيْر 'بَيْنِت يَوَمَمُ
- رْغَمْدَ שְׁאִּרִל אֶלִׁ־שְׁמִוּאֵל אֲשֶׁר שְׁמִּנְּהִי - جְּקִּוֹל יְחִנְּה נָאֵבֶׁוֹ בַּבֶּרֶרְ אֲשֶׁר־שְׁלֶתַנִי יְחִנְּה נְאֲבִׁיא אֶת־אֲנֵּגִ מֵלֶרְ שֲמֶלִר יְאָת־עַּמְלֵק הָחֵרְמְהִי:
- ַ הַמְּבֶׁם בְּוְבָּׁם בְּיִבְיָּרְ אֵּבְמֵּר בַאִּעָּיה הַנִיּפָׁם הְנִּשְּׁבְלֵּךְ אֵבְמֵּר בַאִּהָּיִם
- ויַאִּמָר שִׁמוּאֵל הַחֵפֶּץ לִיהֹנָה בִּעָלִית יוְבְחִים בִּשְׁמִּעַ בְּקִּוֹל יְהְנָָה הַנֵּה שְׁמִעַּ מְזָּבְח טֹּוֹב לְהַקְשֶׁיב מֵחֲלֶב אֵילִים:
- בֵּי חַשַּאַר־קַׂסָם מֶּרִי וָאֵָנֵן וּהְרָפִּים הַפְּצֵּר יַעּן מָצִּסְהָּ אֶת־דְּבָר יְהֹנְה וַיִּמְאָסְךָּ מְמֶּלֶדְּ: (ס)
- ְּנִאָּמֶר שְׁאַנִּל אָלְהַמִּתּ בָּּלִנְלֶם: בּּיִלְנְהִי אָתַבּּיִינְהְ נְאָתַרְּבָּנִיוּךְ בָּּי נִּאָמֶר שְׁאַנִּל אָלִבַיִּיף בָּי
- ְּעַמְּׁה שָׂא גָא אָת־חַטָּאתָי וְשָׁוּב עִפָּׂי יְאֶשְׁתַחֲנֶה לִיהְוָה:
- ניַאָּמָר שְׁמוּאֵל'אָל־שְׁאִּיל לִאִ אָשִׁיִּב עִּמָּרִ בְּי מָאַסְהַּרֹ אָת־דְּבָר יְחִנְּה נִיִּמְאָסְךַּ יְחִנְׁה מְהְיָוֹה מֶלֶךְ עַל־יִשְׁרָאֵל: (ס)
- ניפְרַ שְׁמוּאֵלְ לְבְּנְבׁי ניּחַזִּל בִּלִּוֹבַ מְׁמִּגּאַלְ בּפְׁרָ שִׁמוּאַלְ לְבְנְבִיׁ נִיּחַזִּלִ בִּלִּוֹבַ מִּמִּגּלְוִ
- לְבְהֵּנְ עַמָּנְב מִמֶּנְ: (ס) אָּטַ-מִּמְלְכַּוּט וֹמִּבְאֵּכְ מִהַּכְּיִבּ עַנְּיָם וּנִטִּדְּטִּ נֹּאִמֶּר אֵלִינִ מִּמִּבִּי
- לְאִ אִּבְׁם טִּנְאִ לְטַּנְּטֵם: נִּיםְ זָּגִּט וֹמִבְאָי לָאִ וֹמַפַּׁר וֹלָאִ וּנִּטִם כַּּוּ
- ְּנְהֵשְׁטַבְּוֹנִיהִי לַּיְהְנְּה שָּׁלְהֵיה שָּׁלְּהֵיף יְקְּנִי־עַּמָּי וְנְגָּר יִשְּׁרְאֵלְ וְשָׁוּב עִמָּי הייאָמָר חַשְׁאָתִי עַּהְּרָאֵלְ

So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the Lord.

Then said Samuel: Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites. And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'

And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the Lord in Gilgal.

Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

לְּיִתְּוְׁח: (ס) נְיָּמְׁב מְּמִנִּאֵלְ אַּחַבֵּי מְּאָנִלְ נִּיְמִׁמַּחִוּ מְּאָנִלְ

אָבּן סָר מַר־הַמָּנֶת: (ס) עַּמְלֵק וַיֵּלֶּךְ אֵלְיוּ אָגִּג מַעֲּרַנָּת וַיֵּאִמֶּר אָנְג וּיָּאמֶר שְׁמִיאֵל הַנְּישׁ אֵלִי אָתְ־אָגִּג מָלֶךְ

וּנֵאָמָר שִׁמוּאֵל הַבְּעָמָר שִׁפָּלָה נִשְׁפָּר הַרְבָּּׁף בַּוֹרְתִּשְׁבַל מִנְּשִׁים אָמֵּף וַיְשַׁפָּר שִׁמוּאֵל אָת־אָגָנְ לִפְּנֵי יְהַנָּה בַּנִּלְנֶל: (ס) בּנֵלֶּךְ שִׁמוּאֵל הַרְנִּשְׁהַ שִּׁבְּלָה נִשְׁבָּר הַנֵּלֶּךְ שִׁמוּאֵל הַבְּעָה בְּאַשָּׁר שִׁבְּלָה נִשְׁבָּר הַנִּאָר שָׁרִים בְּּאַשָּׁר שִׁבְּלָה נִשְׁבָּר בְּאַשָּׁר שִׁבְּלָה בָּיִר בְּאַשָּׁר בַּיִּבְיָה בְּיִבְּי

אָקַבַּוּעוֹן וֹּבֹּהַע הָאוֹנִי:

פרשת פרה

The Maftir for Shabbat Tarah is Nymbers 19:1 – 22.

r:XIX

٢٥١١:

saying:

This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.

And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.

And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.

And the heifer shall be burnt in his sight; her skin, and her thesh, and her blood, with her dung, shall be

And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.

אָר חָקַת הַמּוֹרְה אֲשֶׁר־צִּנָּה יְהַנָָה לֵאמָר הַבַּרוּ אָל־בְּנֵי יִשְׁרְאֵל וְיִקְחַוּ אֵלֶיוּ פְּרָה אָרֻמְּׁה הְמִימָּה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׂר לֹא־עְּלֶה עְלֶיהְ מְלֹּ:

ניְדַבֶּר יְהְוֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהָרִן

וּנְתַתֵּם אֹמָה אָל־אָלְעָזֶר תַפֹּתֵן וְהוֹצָיא אֹמָה אָל־מָתִּיץ לַמַּתַנֶּה וְשָׁתַט אֹמָה לְפָּנֵיו:

וְלָלֵח אֶלְעָּזְרַ הַכּהֵן מִדְּמָה בְּאָצְבָעֵוֹ וְהִזְּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אִהֶל־מוֹעֵר מִדְּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים:

ױְטְּרֵף אָת־הַפְּהָה לְשִׁיִּנִיִּוּ אָת־עֹּהָה יְאָת־בְּשְׂרָה וְאָת־דָּמְה עַל־פִּרִשָּׁה יִשְׂרָף: י

ַ וְלְאָח תַפֹּהֵן עֵץ צָהֵי וְצִּיוִׁר יִּשְׁנֵי תֹּלְעַת וְהִשְּׁלֵּיךְ צֵּלְ תִּיךְ שְׁבַפָּת תַפְּרֶה:

Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.

And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.

And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.

Shall be unclean seven days;

the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; but if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.

Whosoever toucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel, because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean, his uncleanness is yet upon him.

This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.

And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.

And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.

And for the unclean they shall take of the ashes of the burning of the purification from sin, and running water shall be put thereto in a vessel.

וְכִּבֶּׁס בְּגָּדִׁיוּ תַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׁרוֹ בַּמִּיִם וְאַחַר יְבָּאׁ אֵלֹ־הַמַּחֲנָה וְשָׁמֵא תַכֹּהֵן עַד־הְעֲרֶב:

دُמְרֵוּ בַּמְּיִם וְמְמֵא עַּרְ־הָעֶנֶה: • יְהַשְּׁרֵוּ בַּמְיִם וְהָתַץ

וְאָסָךּוֹ אֵישׁ מָהוֹר אָת אֵפֶר הַפְּּרֶה לְעַּבָּת מָהִיץ לְמַהַנֶּה בְּמָקַוֹם שָהָוֹר יְׁהָיִהָּה תַשָּאת הָוֹא:

اْرَدُوْ مِنْجُوْكَ هُمَـيُوْكَ مَوْجُنِدُ نَهُكِيْدُ اَهُمُّهُ مِعَـلِيْدِكَ الْبَائِينَ ذِجْتِرَ نَهُكِيْدُ اَحْبُرُكُ مِنْجُوكَ خُلِيَوْكَ مَاجِيْدً

נמים: הגנע קבלל־נפש אָדֶם וְשְׁמֵא שִׁרְעָּת

בְּמֶּלְיְמֶּׁיְ יְבַּיְּיִם בַּמֶּבְיִמֶּׁי יְבְּיִּנְם בְּמֶּבִימִּי יִמְבְּיִם בַּמֶּבִילֵא יִנְּיִם בַּמָּבִ בְּיִּם בַּמְּבִינִם בַּמָּבְיִם בַּמָּבְיִם

چַל־תַנּגֵּעַ בְּמֵת בְּנֶפָשׁ תָאָדָׁם אֲשָׁר־יָמׁוּת וְלַאׁ יִתְחַשָּׁא אָת־מִשְׁכֵּן יְתֹּנָתׁ שִּמֹא וְנְכְרְתָּת תַנָּפָשׁ תַּהָוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי゚ מֵי נְדְּת לֹא־זֹרַק עְלְיוֹ שָׁמֵא יִהְנֶה עִּוֹד שְׁמְאָתִוֹּ בְוֹּ:

יאָת הַמּוֹרְה אָדֶם בִּי־יִּנְיִּה בְּאָהֵל בְּלְ-הַבָּא אֶלְ-הָאָהָלְ וְבְּלִ-אֵּשֶׁר בְּאָהָלְ הְשְׁלְהַיִּה הְאָהֶלְ

ְּבְלְיִנְ מְּמֵא הְוּא: בְּלְיִנְ מְמֵא הְוּא:

ְרָכֵל אֲשֶׁרִינִּטִ עַלִּפְּנֵי תַשְּׂנִר בְּחַלַלִּחֹנֶרֵל אֵי בְמֶת אִיִּבְעֶצֶם אָדֶם אֵּי בְקְבֶר יִשְׁמָא שִׁבְעָת יְמִים:

הֹלְנִי מִנִּם עַנִּים אָבְ_פֶּבְנִי נְלְפַׁעִנְ כְּסִּׁמְאִ מִהֹפֹּב הָבִפַּנִי עַעַהַאָּע וֹּלָעַוֹ

QI.

Sī

dead, or the grave. upon him that touched the bone, or the slain, or the vessels, and upon the persons that were there, and water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the And a clean person shall take hyssop, and dip it in the

clean at even. clothes, and bathe himself in water, and shall be seventh day he shall purify him; and he shall wash his on the third day, and on the seventh day; and on the And the clean person shall sprinkle upon the unclean

not been dashed against him: he is unclean. sanctuary of the Lord; the water of sprinkling hath midst of the assembly, because he hath defiled the purify himself, that soul shall be cut off from the But the man that shall be unclean, and shall not

shall be unclean until even. clothes; and he that toucheth the water of sprinkling that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his And it shall be a perpetual statute unto them; and he

unclean until even. unclean; and the soul that toucheth him shall be And whatsoever the unclean person toucheth shall be

> בּמָּמָם אַן בְּטַבְּלְ אַן בַמָּט אַן בַקְּבָי: لمح بالغفاية المقل الأبدية المح بالإم للأثا ַ מַּלְ_חַאָּבַלְ וֹמַּלְ_בַּלְּעַבַּילִּ וַלְלַח אָּוֹיב וְמְבָל בַמַּיִם אָישׁ מָהוֹרֹ

أخظُو خَٰذَتُـٰ١ الْلَالَا خَمَّاتِ لَمُثَلِ خَمَّلُتٍ: יבַנִים הַשְּּבִיעִי וָחִשְּאוֹ בַּיִּוֹם הַשִּּבִיעִי וְהִנְּה הַפְּהֹר עַלְ־הַפְּמֵא בִּיָּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

יְהְוֹה שִּמֹא מֵי נְהָה לֹא זֹרָק עָלָיו שָמֵא ـ הַנֶּפָשׁ הַהָוֹא מִתַּוֹךְ הַפְּהָל כִּיֹ אָת־מִקְדַּשׁ וֹאָישׁ אֲשֶׁר־יִמְּמָאׁ וְלָאִ יִתְּחַשָּׁא וָנִכְּרְתָּה

ىتى_ئىڭڭ⊏: نْحَقُّو خُرْبُرد لْلَةِرْمْ خُمَّا، لَاقْبُل نَمْمُهُ וְהְיְמָה לְהָם לְחָקַת עּוֹלָם וּמַצָּה מֶי־הַנִּדְּה

עַנְּלָּהְעַ שַּׁמְּמֵא הַּגַ_עַבְּיָלֶבִי (פּ) ارج אַמֶּר וֹנַמ בַּוֹ עַמְּטֵא וֹמַלֵּא וֹעַנָּפַמִּ

LEULR ELUR ELL

The Haftarah for Shabbat Tarah is Ezekiel 36:16 – 38.

81

Moreover the word of the Lord came unto me,

:gaiyes ַ וּיְהָי דְבַר־יְהְוָה אֵלֵי לֵאִמְר: 01:IVXXX

a woman in her impurity. doings; their way before Me was as the uncleanness of own land, they defiled it by their way and by their Son of man, when the house of Israel dwelt in their

because they had defiled it with their idols; blood which they had shed upon the land, and Wherefore I poured out My fury upon them for the

them. their way and according to their doings I judged were dispersed through the countries; according to and I scattered them among the nations, and they

> בְּטְּמְאַתְ תַּנִּבְּׁתְ תַּוֹמֶת בַּוֹבֶּם לְפָּנֵי: וּנֹסֹמֹאַנּ אַנְטַבּ בַּבַבַבַּם נַבַּהְּלַנַנְיַם בּן־אָּדָׁם בַּית יִשְּׂרָאֵל יִשְׁבַּים עַּל־אַדְּטְהַ

מָמָאָנּהַ: הַּגְ_בִאֹנֹהְ וּבֹינִקְוּבֻ,בּוֹם رَهُهُ فِل يَامُن مُرَيْتِ مَدِيثِهِ مَدِيثِهُ

בְּבַרְבָּם וְכַגַּלִילִים שָׁפַּמִּטִּים: וֹאַפּֿׁוּאַ אַטַׁםְ פּֿנּוְיָם וֹוֹזָּבוּוּ בַּאָּבֹאַוַע

- And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name; in that men said of them: These are the people of the LORD, and are gone forth out of His land.
- But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.
- Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.
- And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the Lord, saith the Lord God, when I shall be sanctified in you before their eyes.
- For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.
- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses, and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.

- וַיָּבוֹא אֵל־הַגּוֹים אֲשֶׁר־בָּאִי שֶׁם וַיְחַלְּלִּי אָת־שֵׁם קִרְשִׁי בָּאֵמָר לְהָם עַם־יְּהְנָה אֵלֶה ימֵאַרְצִיׁ יָּצְאִי:
- َ نَهْلَظُرُ قَدْنَاتَ كَيْهُدِ قَعْدَ هُوْدَ: (פَ) تَهْلُظُرُ مَدْنَاتَ كَيْهُدِ قَعْدَ هُوْدَ: (פَ)
- לבון אָמָר לְבֵּית־ִישִׁרָאֵל כָּה אָמַר אַדֹּנִי הֵחוֹה לַא לְמַעַנְבֶם אֲנִי עַשָּׁה בֵּית יִשִּׂרָאֵל בֵּי אִם־לְשֵׁם־קְּדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְמָּׁם בַּגּוֹיָם אֲשֶׁר־בָּאחָם שֲׁם:
- ְקַיַשִׁמִּי אָת־שְׁמָי תַגְּדִילִ תַמְחֻלָּל בַּגּוּיִם אַשֶּׁר חַלַלְמֶם בְּתִּיבָם וְיִדְעִּי תַּגּוֹיִם בְּי־אֲנֵי יְחִנְׁח נְאָם אֲדֹנֵי יֵחוֹח בְּחִקּדִשִׁי בְבֶם לְעֵינֵיהֶם:
- אָּגְ-אַבְׁמִּנְבֶּם: אַנְבְׁם מִכְּגְ-נִאָּבֹאָנִע וְנִיבָּאָנָוּ, אָנִבֶּם וְלְכַּנִוֹנֵה אָנִבְּם מִּלְ-נַיִּאָנִה וְמַבָּאָנֵּוּ
- אָנְבְּם: מְּבְּׁלְ מְּמְאִנְינִיכָּם נְּמִבְּלְ-נִּלְּיִלְיִבְׁים אָמְּעֵר וֹזְרַלִּמִּי הַּבְּיִכָּם מָנִם מִּעִוּלִים יִמְעַרְמִּ
- מְבְּמְּבְכְּם וֹנְעַעַּי, לְכֵּם לֶרְ בְּמֶּב: אָשָּׁוּ בְּלֵבְבְּכֵּם וַנִּיסְבְּעָי, אָעַבְלְרַ הַאָּבָּוֹ וֹנִעַעַּי, לְכָּם לֵרֵ הַדְּמָּ וֹבִינִּה הַבִּי
- נֹהְמִּנִים: אְמִּגַ_בְּטִׁפֹּ, שַּכְבֵר נִמִּמִּפֹּׁמָּ, שַּׁמְּלֵר נֹאָט_נִינוֹ, אָשַּׁוֹ בַּלֵּבְבָּבָם נֹהָמָנִי, אָטַ
- נְאַלְנִים: נְנִינִים לְּ, לְמָּם נִאָּנְכְּי אָנִינִע לְכֵּם נִוּאַבְעָּה בִּאָּבִוּ אָאָב נִעִּיה בִאָּבְעִיכִים
- הְּכִּיכֵם בֹהֵּכ: וֹפֿבְאט: אָבְ_בִּבִּלְּ וְנִינִבְּיִטֵּ, אָטְוָ וֹבְאָ_אָשׁוּ וְנִינָהָהֹנִיּ. אָנִיבְים מִכָּבְ הָּמִּאִנִינִיכִים

₽ξ

- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.
- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.
- Mot for your sake do I this, saith the Lord GoD, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord God: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden, and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the Lord.

- ְלְמָּהֵן אֲׁמֶּר לָאִ טִקְּחָוּ עָּוֹד חָרְפָּת רַעָּב לְמָעַן אֲמֶּר לָאִ חַקְחָוּ עָּוֹד חָרְפָּת רַעָּב בְּנִינִם:
- בּפׁנּיבְם גֹּלְ גֹּוּנְינִיבְם וֹגֹּלְ טִוּגַּבוִינִיבֶם: ימִגּּלְלִיבֶם אָּמֶּר לְאַ_סִוְבִּים יוֹלְסָטִם יוֹכֹרַטִם אָנו_בּרַבִּיבָּם טַבֹּגִם
- ַלָּא לְמַמַּנְכֵּם אָּנִי־עַּמָּה נָאָם אָדִנָי יֵהוֹיָה יְנְּדָע לְבָּם בַּּוֹשׁי וְהִבֶּלְמָּי מִיַּרְכִיכֵם בַּית יְמְּבְּאָל: (ס)
- בְּה אִמִר אַדִּנִי יֵהוֹה בִּיוֹם שַהַרֵי אָהִבֶּם מִכְּל עַּוֹנְוֹמִיכֶם וְהִוֹשִׁבְתִּי אָת־הֵעָּלִים וְנְבְנֵי הָחֲרְבְוֹת:
- הְּמִּמְׁע לְמִּנִגֹּי פֿלְ-מִנִּבֶּׁר: נְטִאָּבְא עַנְּאָפֵּע שַמְּבָּר שַּׁטַע אָּאָב עַנְעָּ
- וְאָמְרֹוּ הָאָבֵץ הַלֵּזּוּ הַנְּשִּמָּׁה הְיָמָה פְּנַן־עַּגֵּן וְהָעְּרֵים הָחֲרֵבֶּוֹת וְהַנְשִׁמָּוֹת הְהַנְּהֵרְסִוֹת בְצוּרָוֹת יָשֶׁבוּ:
- ְיִיְדְעָּי תַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאַרוֹ סְבִיבְוֹתֵיכֶם בָּיוּ אֲנֵי יְהֹוְה בְּנִיתִי תַּנְּהֶרְסׁוֹת נְשָׁעָּהִי תַּנְשַׁמָּה אֲנֵי יְהֹוְה דְּבֶּרְתִּי וְעָּהֶתְיּהִי: (ס)
- ּבָּה אָמֵר אֲדֹנֵי יֵהוֹה עֿוֹד וָאָה אָדָרֵשׁ לְבֵּית־יִשְׂרָאָל לַעֲשָׂוֹת לָהָם אַרְבֶּּה אֹתֶם בַּצְּאׁן אָדֶם:
- בְּצִאוּ קְּדָשִׁים בְּצָאוּ יְרוּשְׁלַםׁ בְּמָוּשָׁבִּיה בּן מִהְיֶנְתֹ הַשְּׁרֵים הָהֲרֵבְוּת מְלֵאִית צָּאוּ אָבָה נְיִהְשִׁים בְּצָאוּ יְרוּשְׁלַםׁ בְּמָוּשָׁבִּיה

GLWR LRITU

The Mastir for Shabbat HaHodesh is Exodus 12:1 - 20.

And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

בווא ניְאִמֶר יְהֹוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה וָאֵל־שַּהַרֵּוֹ בְּאֶבֶיץ מְצְרֵיִם לֵאמִר:

- This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls, according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats:
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month, and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire, its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste—it is the LORD's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast, and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD.

- הַקְּבֶשׁ הַנְּהַ לְבֶם רַאִּשׁ חֲדִשִּׁים רִאִּשִּׁוֹן הוּאַ לְבֶּם לְחָרְשֵׁי הַשְּׁנְה:
- דַּבְּרוּ אֵל־בְּל־עֲדָת יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר בָּעְשֶׁר לַחַּדֶשׁ תַּגָּה וְיִקְחַוּ לְהָם אֵישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבָת שֶׁה לַבֶּיִת:
- וָאִם־ִמְעַט הַבּֿיִתְּ מִהְיָוֹת מִשָּׁתֹ וְלְקָח הֹוּא וּשְׁבֵנִוֹ הַקּרְב אֶל־בֵּיתִוֹ בְּמִכְסָת נְפְשָׁת אָישׁ לְפֵּי אְּכְלוֹ חְּלִסוּ עַל־הַשָּׁה:
- מָר מְמָים וְבָר בָּן־שָׁנָר יִהְנֵר לְכָם מְרְהַבְּבְשָׁים וּמִן־הְעָזִים תְּמֶּחוּ:
- וְהָנָה לְבֶם לְמִשְׁמֶּהָת עַּרִ אַרְבָּעָה עִּשָּׁר יוֹם לַהַבָּשׁ הַנָּה וְשְׁהַטֵּי אִהֹוֹ בָּל קְהַל עַרְתּ־יִשְּׂרְאֵל בֵּין הִעַּרְבָּיִם:
- אָטִׁוְ פַּׁנִים: נְּמֵּלְטַנְּ מָּוְ עַּבְּׁם נְצָּטְנִּה אָמָרִ יִאָּבְלְנִּ גְלְּטִׁנִּ מָּוֹ עַבְּיִם נְצָּטְנִּיִּ מַּלְ אָמֵּיִ עַמָּוּנְיִּנִם
- וּמְבְּוֹת עַּל־מְרֹרֶרִם יאִכְּלְּתוּ: יְאָבְלִּיּ אָת־תַּבְּשֶׂר בַּלַּיְלְתוּ:
- הַּג_בַּבְּבֶּר בַּאָה שֹהֶּוְפִּנ: וֹכְאַ_עוִטַּׁוִרוּ מִפֵּנוּ הַגַּבַבְּבַב וֹעַנְּעָר מִפֵּנוּ
- וְאֶבֹלְמֶם אִתוּ בְּחִפְּּזְּוּן פֶּסָח הָנּאַ לַיּהְוֶה: נְאֵבִלְמֶם אִתּוֹ בְּחִפְּזִּוּן פֶּסַח הָנִאַ לַיהְוֶה:
- וְעָבְרָתֵּי בְּאָרֵץ־מִצְרֵּיִם בַּלֵּיֵלָה תַזָּהֹ וְהִבּיתֵּי כְלְ־בְּכוֹר בְּאָרֵץ מִצְרַיִם אֵעֵשָׂה יְשְׁבְּטִים אֲנִי יְהְנְה:

And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.

And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the Lord; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.

Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eaterh that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

Ye shall ye eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

וְהִיִּהְ הַבְּׁם לְאָׁה עָלִ הַבָּּהִים אֲשֶׁר אַמֶּם שְׁם וְרָאִיִּהִי אָת־הַבְּׁם וּפְּסַחָהָי עַלְבֶּם וְלָאְ־יְהְיָה בְבֶם נָגֶף לְמַשְּׁהִית בְּתַכֹּה בְּאֶּרֶץ מִצְּרֵיִם:

ְ וְהִיֶּהְ הַיֹּוֹם תַזֶּה לְבֶם לְיִפְּרִוֹן וְחַגֹּמֵם אֹתִוֹ תַג לִיהְוְה לְדֹרְיִמִיבֶּם חֻפָּת עּוֹלֶם הְּחְגֵּהוּ:

שׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצִּוֹת תֹאִבֶּלוּ אַף בַּיֵּוֹם הָרִאשׁוֹן תַשְׁבָּיתוּ שְּאָר מִבְּתִּיכֶם בֵּיוּ בְּלֹ־אֹבֵל חָמֵץ וְנְבְרְתְּה הַנָּפָשׁ הַהִוּאׂ מִישְׂרְאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁׁן עַּד־יָוֹם הַשְּׁבְעֵי:

بورنا הראשון מקרא-לגש יפיום השְּבִילִי מקרא-קֹנִשׁ יִהְנָה לָבֶּם בְּלִ-מְלְאִבְתֹ לֹא־נִעְשָׁה בָהֶם אַּף אַשֶּׁר נְאָבֵל לְבְלְ-נֶּפֶשׁ הָוּא לְבַדְּוּ נִעְּשָּׁה לָבֶם:

יִּשְׁמַרְמָּםׁ אָת־תַּמִּצִּוֹתׁ בִּׁי בִּעָּצָםׂ תַּיָּוֹם תַּזְּה הוֹצֵאָתִּי אָת־צִּבְאוֹתֵיכֶם מֵאָרֶץ מִצְּרֵיִם יִּשְׁמַרְמָּם אָת־תַיִּוֹם תַּזָּר לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקָּת עּוֹלֶם:

בְּרִאשׁׁן בְּאַרְבְּעְּהֹ עִשָּׁר יָוֹם לַחָהָשׁ בְּעָּהִר תּאִּכְלוּ מַצְּּׁת עַּד (וֹם הָאָחָד וְעֵשִּׁרָים לַהְדֶשׁ בְּעֶּרֵב:

שׁבְעַת יָמִים שְׁאֵר לִא יִמְצֵא בְּבָתִיכֶם בֵּיוּ בְּל־אַבֵל עַחְמָצֶת וְנִכְרְתְּׁה תַנֶּפָשׁ תַהִוּא מַעֲתַת יִשְׂרְאֵל בַּגֵּר יּבְאָוְתָח תַאֶּהֶץ:

פַּלְ־עַּוּשְׁבָּהָיה: (פּ) פַּלְ־עַּהְשָׁצֶה לָאִ תּאִבֵּלִוּ בְּכִלְ מִוּשְׁבָּהֵילֶם

LEULT ELWR THITW

The Hastarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 - 46:18.

δι:VJX

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the burnt-offering, and the peace-offerings, to make atonement for the house of Israel.

Thus saith the Lord God: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the altar, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple, so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the LORD, seven bullocks and seven rams without blemish daily the seven days; and a he-goat daily for a sin-offering.

And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.

In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the burnt-offering, and the meal-offering as well as the oil.

Thus saith the Lord God: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

ֻ לְּנְּמֶּׁנְאֵ בְּנְמֶּבְׁאֵבְי בְּבְ טַׁמֵּס טַאָּבְא נְטִׁנִּ אָבְ_טַטַּׁרִנְמָט טַזָּאָט

וְעֵל הַנְשָּׁיא יָהְיָה הָעּיֹלִוֹת וְחַמִּנְחָהֹ וְתַנֵּּסֶךְּ בַּתַנִּים וּבֶחֲדָשִׁים וּבַשַּבְּהִוֹת בְּבְל מּוֹעֲבֵי בֵּית יִשְׁרָאֵל הְוּא־יַעֲשֶׁה אָת־תַחַמָּאַת וְאָת־תַמִּנְחָה וְאָת־הָעּוֹלְה וְאֶת־תַשְּׁלְמִים לְכַפֶּר בְּעָר בֵּית־יִשְׂרָאֵל: (0)

פה אָמַר אַדְּנֵר יָהוֹה בֶּרִאשׁוֹן בְּאָחֵר לְחְבֶשׁ הִפָּח פּר בָּן בְּקֵר הָמָים וְחִשֵּאהָ אָת־הַמִּקְבְּשׁ:

رَظِرَا תَفَرَا مِرِت سَامَهُم رَزِيَا مِعْرَابِيَرَ سَفِرَا لِهُمْ هَرِّا فِيْدَ مَا يَوْرَا لَهُمْ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ سَاهِدِيْمُ اللَّهُ الْهُمُ الْهُمُ الْهُمُ

נמפֿט, וֹכֹפּבְטֵּם אָטַ עַבֶּינֵי: וֹכֵּן טַּגְּמָנִ בַּמָבְגָּנִי בַּעֲבָמָ מָאָנִתְ מָנִּיִ

בְּרִאִּשׁוֹן בְּאַרְבָּעָׂה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֵשׁ יִהְנֵה לְבֶם הַפְּּסָח חָג שִׁבְעַוֹּה יָמִׁים מַצִּוֹּה יֵאָבֶל: יְעְשֶׁה הַנְּשִׁיאׁ בַּיִּוֹם הַהְוּא בַּעַּדְוֹ וּבְעַר בְּל־עַם הְאָרֵץ פַּר חַמָּאת:

וְשִׁבְעָּת יְמֵי־הָהָג יַעֲשָׂה עּוֹלֶה לַיהֹוָה שִׁבְעַת פְּרִּים וְשִׁבְעַת צֵּילִים הָמִימִם לַיּוֹם: שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַפְּאֵת שִׁעָיר עָזִּים לַיְוֹם:

نىدېئى يىۋى كۈر بىيۇى كېزى يىپىر بىيۇر برا كىدۈر:

בַּשְּׁבִיעִּׁי בַּחֲמִשְׁה עִּשָּׁר יִּוֹם לַוֹהָשִׁ בָּחְׁג יַעַשֶּׁה כְאֵלֶּה שִׁבְעַּת חַיָּמִים כַּחַשָּׁאת בְּעַלְה וְכַמִּנְחֵה וְכַשְּׁמֵן: (ס)

פֹה־אָמִר אֲדֹנֵי יֵהוֹת שַׁעַר הָחָצֵר הפְּנִימִיתׁ הַפֹּנֵה קְדִּים יִהְיָה סְגֹּוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הְמִּעֲשֻׁה וּבְיָוֹם הַשַּׁבְּתִ יִפְּמֵׁח וּבְיִוֹם הַהְדֶּשׁ יְפְּתֵח:

XLVI:1

- And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall go forth; but the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the LORD in the sabbaths and in the new moons.
- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lore shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram; they shall be without blemish;
- and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.
- But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the gate horth gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate in the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the way of the south gate; he shall no trent had not the way of the way of the shall not return by the way of the
- And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.
- And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

- יּבָא תַנָּשִׁיא דֻּׁרֶדְּ אִילָם תַשַּׁעַר מִהֹיץ וְעְמֵדׁ עַל־מְזִיוַת תַשַּׁעַר וְעָשִׁי תַבֹּתָנִים אַת־עִיּלְתוֹ וְאָת־שְׁלַמִּיו וְתִשְׁתַּחָנָת עַד־הְעְּרֵב:
- בּשַּּבְטִיִּט וּבְּטֵבְאָבֶא פָּטִט טַמָּגַר טַנְוּאִ בּשְּבָּטִיִנוּ פַּם טַאָּבָא פָטַט טַמָּגַר טַנְוּאִ
- , וְהַעַּלְּה אֲשֶׁר־יַקְרָב הַנָּשִׂיא לִיהֹוָה בְּוִים הַשְּבְּה שִׁשְּׁה כְּבְשָׁים הָמִימָם וְאַיִל הְמִים:
- ئدّب نَهُمُا نِدا خُهْنَظِت: (a) يَمْنُكُم هُنُظِّت خُهُنَظِ نَجَخُهُمَ مَثْكُ مَنْكَ مَنْكَ
- ە بخزنם تىپئىم قد ۋا_ۋكاد ئىدىم نىۋەد مەندىت تىپئىم قى ۋا_ۋكاد ئىدىم ئىۋەد
- ب لِمُنْفِد كَفُد لِمُنْفِد كِمُزِحُ يَقِشِد مِنْبَد بَرَّدِجُشُات حَمِّضُد مِهَٰد بِهَا بَهُمِا بَرَا كِمُنَّفَة خَمِّفُ مَنْ مُنْفَادً مِنْفُد بِهُمُا مِنْبَادً
- « וּבְבָוֹא הַנָּשִׂיִא הֵבֶרְ אִּילָם הַשִּׁעַרֹ יָבֹוֹא יּבְדַרְכִּוֹ יֵצְא:
- וּבְבוֹא עַם־הָאָׁרֶץ לִפְּנֵי יְהֹוָהֹ בַּמּוֹעֲדִים הַבְּא דָרֶף־שָׁעַר צָפֿוֹן לְהָשִׁתַּהַוֹּה יֵצֵא דֶרֶף־שָׁעַר נְּגָּב וְהַבְּא דֶרֶף־שָׁעַר נְּגָּב יֵצֵא דֶרֶף־שָׁעַר צְפְּוֹנָה לָא יָשׁוּב דֶּרֶף הַשָּׁעַר צַּשֶּׁר־בָּא בֹוֹ בִּי נְכְחָוֹ (כִּ יצֹאוֹ)[קי יֵצֵא]:
- י "נְבְּאָנ: בְּבִוּאָם בְּבוּאָם וְבָוֹא וּבְצֵאנִם מי "נְבְּאָנ:
- וּבַחַגַּים וּבַמּוֹעֲדִים מִהְיָה תַמִּנְחָה אֵיפָּה לפְּרִ וְאֵיפָּה לְאַּיִל וְלִבְּבָשִׁים עַתַּת יָדִוֹ וְשֶׁמֶן תִין לְאֵיפֶה: (פ)

And when the prince shall prepare a freewill-offering, a burnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the Lord, one shall open for him the gate that lookerh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the LORD daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord God: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to his sons; it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty, then it shall return to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered every man from his possession.'

הפטרת שבת הגדול

וְבֶּי־יַשְּשָׁהֹ הַנְשָּׁיא נְדָבְּה עּוֹלֵה אִי־שִׁלְמִיםׁ נְדְבֶּה לִיהוָהׁ וּפְּתָח לוֹ אָת־הַשַּׁעַרׁ הַפֹּּנֵה קְדִים וְשְּׁהַ אָת־עְּלְחֹוֹ וְאָת־שְׁלְמִׁיוּ כַּאֲשֶׁר יַשְׁשָׁה בְּוֹים הַשְּבְּת וְיָצֵא וְסָנֵר אָת־הַשָּׁעַר צַחְרֵי צֵאתְוֹ:

نענְחָה תַעַּשָּׁה עָלֵיו בַּבָּקָר בַבּבָקר שִׁשֵּׁית הָאֵיבְּה וְשָׁמָן שָּלִישִׁית הַהָּין לְרַׁס אָת־הַסָּלֶת מְנְחָה לֵיהוְּה הָקִּוֹת עוֹלֶם הְמְיר:

(כי ועשר)[קי יִשְׁשֵׁן בַּבָּקָר בַּבָּקָר מְילֵה הְשֶׁרְיה וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בַּבָּקָר בַּבָּקָר מילַה הְשְׁרְיהי

בּה־אָלֵּר אֲדִנְי יָהוֹה בִּי־יִמָּן הַנְּשִׂיא מִמְּנְהׁ לְאֵישׁ מִבְּנְיִי נַחֲלְתִּוֹ הָיא לְבָּנֵיִי מְהְיָה אֲהְנְּהְם הָיא בְּנְחֲלְה: (ס)

ڔڿٮۦڹڟڔڟۄڹؙؚ٦ ۻۏؾڂؙڞ۬ڔٷڽڂڎ ڔڽڔ؈ڎڐٷ؎ٷؽڡ؈ڹڎڎڔٷڿۄٷ ڰۣ؋ڎؾڿڟڎڿڽڎڂڽڡۺڔڽ؞

ְּלֵאֵ־יִפְּׁח חַנְּשִׁיא מִנַּחֲלֵת חַעָּׁם לְחָיִנִסִם מֵאַחַזְּּהְׁם מֵאַחַזְּהִי יִנְחֵל אֶת־בָּנָיִוּ לְמַעַּוּ אֵשֶׁר לֹא־יָבָּצִי עַמִּי אָישׁ מֵאַחַזָּהִי:

The Haftarah for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4 – 24.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lor, as in the days of old, and as in ancient years.

נְמֶרְבָּתׁ לֵיחֹנְה מִנְחָת יְהוּדֶה וִירְוּשְׁלִםׁ בִּימֵי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים קדְמֹנִיְּה:

4:III

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and feat not Me, Saith the LORD of hosts.

For I the Lord change not, and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto you, Saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: Wherein have we robbed Thee? In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field, Saith the LORD of hosts.

And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the Lord of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?

And now we call the proud happy, yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.

نמּמּי־גַּר ְוְלָא יְרֵאְנִי אָטָר יְהְנָּר צְּלְטָנָה וּנִינִּשְׁ לְמִּקְר יִּבְעִּשְׁכֵּי שְּׁכָר־עָּלְטָנָה וּבִנִּשְׁבָּטִר וְקְּעָר בְּקִישְׁכִּי שְּׁכִר־עָּלְטִנָּה וּבִנִּשְׁבָּעִי וְקְרַבְּתָּי אָלִיכֶם לְמִּשְׁפַּׁטְ וְהָנִיוּ צְּבְאִנִי

לֵא כְּלִימֶם: בְּי אֲנָי וְחַוְּח לָא מְּנִיִּהִי וְאַמֶּם בְּנֵי־יִנְּלְּבִ

ְנְעִנְּעֵ אֵּבְאַנְע נִאְמָּנְשֵׁם בּּמֶּע לָּמִּנְים אַּבְּנִ הְמִּנְשְׁם הַּנְּבִי אָלִּנְ נִאְהַּנִּבִע אִנְיִבְּם אַבָּנִ בְמִנְתָּנִ אַּבְעִנִּבְם סִבְּמֵּם בִּעִּבִּ

הַיִּקְבָּע אָבְׁם אֵלְהִים כֵּי אַמָּם קְבָעָּים אָהִי וַאַמִּרְמֵּם בַּמֵּה קַבְעָּיִוּד הַמַּעַשָּׁר הַיִּקְבָּע אָבְים אֵלְהִים

בּמְאַרֶׁר אַמֶּם וָאָרִים וָאָתִי אַמָּם לִבְעִים הַנְּיִי כְּלְיִ:

הְלִיאִּי אָחַ בְּלִי הַמִּעֲשָׁר אָלִ־בָּיִת הָאִיִּצִׁר יְהְנָה צְבְאָוֹת אִם־לְא אָפְתַּח לְכָּם אָת אָרְבָּוֹת הַשְּׁמִּיִם וַהֲרִילִתִּי לְבֶּם בְּרְכֶּה עַר־בְּלִי־דֶּי:

װְנְעַרְתִּי לְבֶם בְּאִבָּל וְלִאִ־נִשְׁהֵּל לָבֶם תַּנָּפֵּן מָת־פְּרֵי הְאֵדְמָה וְלִאִ־הִשְּבֶּל לָבֶם תַּנָּפֵן בַּשְּבְה אָמָר יְהְוָה צְבְאִוֹת:

אָבֶּא יְשָּׁא אַמָּב וְבִינִים אַבָּאִיִם: (פּ) וֹאָמֶּבוּ אַטְבֶּם בָּלְבַנִינִם בִּירִיִּהִי אַמָּם

מִעַ־נִּדְבָּרְנִיּ מְּלֶיְרְּ: הַוְּקִיּ מְלֵיִּ דִּבְּרֵיִכֶּם אָמָּר יְהִוְּתִׁ וֹאָמִרְהֵּם

אַמִרְהָּט שָּׁוֹא עַבָּר אֵלְהָנִים וּמִּר־בָּצִע כָּי שְׁמַלְרֵנִּ מִשְּׁמַרְמִּיִּ וְבָּי הַלְּבָנִי קַדְּרַנִּית מִפָּנֵי יְהְנְה צְּבְאִנְת:

- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the Lord of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not.
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
- But unto you that feat My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to their children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- אַז גַדְבְּרֵוּ יִרְאֵי יִהְנָה אָישׁ אָלֹ־רֵעֵהוּ וַיַּקְשָׁב יְהֹנְתׁ וַיִּשְׁמָׁע וַיִּבְּהַב סֵפָּר זִּבְּרָוֹן קְפְּנִיוֹ לְיִרְאֵי יְהֹנְה וּלְחִשְׁבֵּי שְׁמָוֹ:
- י װְתְּיִי לִּי אָמִר יְהִוְּה צִּבְאָנִת לַיֵּיִם אַשֶּׁר אַנִּי מְשָּׁה סְגָּלְה וְחָמַלְהֵּי צִּלִיהָם בַּאַשֶּׁר יִחְהַלִּ אָישׁ עַּלְיִי יְחְשָׁרְ יִחְנָּר אָתְיִי
- א לְבְיום לְאֵמֶר לְאִ מְּבְּדְוּי: (פּ) מְבָּר אֶלְנְיִם לְאָמֶר לְאִ מְּבְּדְוּי: (פּ)
- ְבְּיֹרִנְּהִ חַיּוֹם בְּא פֹעָר פַתַּנָּוּר וְחָיֹּוּ בְּלְ־זֵדִׁים וְכְּלִ־עֹשֵׂה רִשִׁעָּה לִשׁ וְלִהַם אֹהְם חַיַּוֹם חַבְּא צְעַר יְהְוָה צְבָאׁוֹת צַּשֶׁר לא־נַעַּוָּב לְהֶם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף:
- מְנְבֵּל: נמְנְבָּא בִּכְנְפָּגִי וְיִצְאמָם וִפַּמְּמָם בְּמֶּלֶלֵי נְזְרְחָׁר לְכָּם יִרְאֵּי מִּמִּי מִּמָּמִ אָּבְלְּרִי
- נְעַסִּוֹמֵם רְשִׁמְּים בְּיִירִוְיִוּ אֵפֶּר תַּחַת כַּפָּוֹת רַגְּלִיכֵם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עִשֶּׁה אָמָר יְהֹוָה בְּבְאִת: (פ)
- זָּבְרֵּוּ מּוֹרֵת מֹשֶׁת עַבְּרֵּי אֲשֶׁר ׁ צִּוֹּיִתִּי אוֹתָוֹ בְחֹרֵב עַל־כְּל־יִשְׂרֶאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפְּמִים:
- הגַּה אָנֹכִי שׁלֵחַ לָבֶׁם אָת אֵלִיָּה הַנְּבִיא לְפְנֵי ֻבּוֹא יַוֹם יְהֹנְה הַנְּדִיל וְהַנּוֹרֶא:
- ְהֵשָׁיִב לֵב־אָבוֹתׁ עַל־בָּנִים וָלֵב בָּנִים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אָבֿוֹא וְהִבֵּיתִי אָת־הָאָהֶץ הַהָם:הנה אנכי שולה לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא